



Tamil Heritage Foundation

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials

e-Book series

an international NGO initiative to digitize old Tamil books and palm leaf manuscripts

visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு .

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொற்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>



முதுசொம் முத்திரை

தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை



சங்க இலக்கியத்தில் நெய்தல் நீலம்

வித்துவான். லாக்டர் த. முத்து-கண்ணப்பன்
எம். ஏ. பி. எச். 14



அன்னை நிருமதி பாக்கியம் அம்மாள்



இருபத் திரண்டு வயதின்லே
 ஏற்றாய் கைம்மை ; ஊழ்வலிதால் !
 அருமைத் தந்தை இல்லை யெனும்
 அவை நினைப்புக்(கு) இடனின்றி
 வருந்தி யுழைத்தே எனக்காக
 வாழ்ந்தாய் ஐம்பதாண்டுகள்பின் ;
 பெருமை பாக்கியம் பெற்றவன்பான் ;
 பேரன் பிற்(கு) என் காணிக்கை.

சங்க இலக்கியத்தில்
நெய்தல் நிலம்

டாக்டர் தி. முத்து-கண்ணப்பன்
எம்.ஏ., பிஎச். டி.
கௌரவத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்,
பச்சையப்பன் கல்லூரி, சென்னை-30.

முதற் பதிப்பு: ஆகஸ்டு 1978

© தி. க. நிர்மல ஜோதி

அதிபத்தர் பதிப்பகம்

6, வசந்தா பிரஸ் சாலை, அருணாசலபுரம், சென்னை-600 020.

முன்னுரை

பழந்தமிழர் வகுத்த நானிலத்தில் ஒன்றான நெய்தல் நிலச் சய்திகளை, நெய்தல் திணை பற்றிய சங்க இலக்கியப் பாடல்களின் திணைகொண்டு ஆராய்ந்து, டாக்டர் பட்டத்திற்காகச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு யான் 1971 ஜூன் மாதத்தில் அளித்த ஆய்வுரையே (Thesis) இப்போது இந்நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளது.

பண்டைத் தமிழ்ப் பெருங்குடி மக்களான பரதவர் மரபில், நெய்தல் நிலத்திலே பிறந்து, அச் சூழ்நிலையிலேயே வளர்ந்து, இளைமையில் பல ஆண்டுகளும், பின்னர் விடுமுறை நாட்களிலும் குலத்தொழில் பயின்று, வாழ்ந்துவந்த எனக்கு அந் நெய்தல் நிலம் 'சொந்த மண்' ஆகும்.

நெய்தல் நிலத்தின் இயற்கை எழிலையெல்லாம் கண்டு, துய்த்துத் திளைத்து நின்றவன் யான். பின்னர்ச் சங்கத் தமிழ் இலக்கியங்களைப் பயின்றபோது, நெய்தல் நிலம் பற்றிப் புலவர் பலரும் பாடியுள்ள சிறப்பினையும், நயத்தினையும் கண்டு பூரித்துப் போனேன்! சொந்த மண்ணாகப் பெற்று, அதில் வாழ்ந்து, கண்ட-பெற்ற இன்பத்தினை, உண்மைகளைப் பல புலவர்களும், யான் உணர்ந்தவாறே எடுத்துக் கூறியிருக்கும் பாங்கினைக் கண்டு வியப்படைந்தேன்.

ஈராயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பு, என் சொந்த மண் - நெய்தல் நிலம், அதன் அமைப்பு, தோற்றம், சூழ்நிலை - இவையெல்லாம் எப்படி இருந்திருக்கும்? -என் மூதாதையர்களின்நிலை எங்ஙனமிருந்தது? - என்பவற்றை யெல்லாம் ஆய்ந்து காணவேண்டுமென்ற பேரவா என் நெஞ்சில் எழுந்து, என்னைத் தூண்டிக்கொண்டே இருந்தது. அதனைக் கண்டறிவதில் மற்றவரினும் எனக்குத் தகுதி சிறிது அதிகம் உண்டு என்ற உணர்ச்சியும் என்னுள்ளத்தே இருந்தது. அதனை ஆராய்ந்து கண்டு, வெளியிட்டால் அது தமிழ் அன்னைக்கும், தமிழ் இலக்கியத்துக்கும், சமுதாயத்திற்கும் செய்த சிறு தொண்டாகும்-கடமையுமாகும் என்று கருதினேன்.

அந்த எண்ணத்துடன்தான், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆராய்ச்சி மாணவனாகச் சேர்ந்தேன்.

'சங்க இலக்கியத்தில் நெய்தல் நிலம்' என்ற தலைப்பில் யான் ஆய்வு செய்ய விழைந்து, தமிழ்நூலைத் தலைவராய் - பண்டைத்

தமிழ்ப் பண்பாட்டின் பேருருவாய்த் திகழ்ந்த டாக்டர் மு.வ. அவர்களை அணுகியபோது, அவர் மகிழ்வுடன் ஏற்றுத் தக்க நெறியுமுறையும் கூறி ஆற்றுப் படுத்தினார். அவ்வாறே இவ்வாராய்ச்சியை மேற்கொண்டு நிறைவு செய்ய முயன்றிருக்கிறேன்.

சங்ககாலம், அறிஞர்கள் பலர் கருதுகிறபடி, ஏறத்தாழ கி.பி. 200-க்கு முன்புள்ள காலமாகும்.

சங்க கால இலக்கியங்களில் சிறப்பானவை எட்டுத் தொகையும், பத்துப் பாட்டும். எட்டுத் தொகையில் அகத்திணையைச் சேர்ந்த நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை, அகநானூறு என்ற ஐந்து நூல்களே யான் ஆராய்ச்சிக்குச் சிறப்பாய்ப் படித்தவை. யான் மேற்கொண்டது சிறப்பாக நெய்தல் நிலத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி யாகையால், அதற்குரிய பல திறப்பட்ட செய்திகளும் அகத்திணைப் பாடல்களிலேயே நிரம்பக் கிடைத்தன.

இலக்கணம், அகத்திணை ஒவ்வொன்றுக்கும் முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் என்ற மூன்று கூறியுள்ளது. முதற்பொருளாவன நிலமும், பொழுதும். நிலம் பற்றிய செய்திகள் முதற்பொருளைப்பற்றிய இலக்கணத்திலும், நிலத்தின் கண்ணுள்ள மரம் செடி கொடிகள், பறவை இனங்கள், விலங்கினங்கள், மக்கள் முதலியனபற்றிய செய்திகள் கருப்பொருளைப் பற்றி வரும் இடத்திலும் கூறப்படுகின்றன.

எனவே, அகத்திணை நூல்களிலேயே என் ஆராய்ச்சிக்கு வேண்டிய செய்திகள் பலவும் உளவாகையால், எட்டுத் தொகை நூல்களில் அகத்திணைப் பற்றிய அவ்வைந்து நூல்களையே பெரிதும் நுணுகி ஆராய வேண்டியிருந்தது.

பத்துப்பாட்டில் பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, மதுரைக்காஞ்சி, பட்டினப்பாலை என்ற ஐந்திலும் பல செய்திகள் கிடைத்தன. ஆற்றுப்படைகளில் ஐந்திணை நிலங்களும், அவற்றின் சிறப்பும், அங்கு வாழ்கின்ற மக்கள், செடி-கொடிவகைகள், உயிரினங்கள் முதலியன பற்றிய செய்திகளும் கூறப்படுகின்றன. பெரு மன்னர்கள், குறுநில மன்னர்கள், வள்ளல் பெருமக்கள் போன்றருடைய செயலும், சிறப்பும் பலவிடங்களிலும் வருகின்றன. சிறப்பாக மதுரைக் காஞ்சியிலும் பட்டினப்பாலையிலும் நெய்தல் நிலம்பற்றிய பல அரிய செய்திகள் உள்ளன. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் சிலவற்றிலும் வேண்டிய செய்திகள் ஒரு சில உண்மையால் ஒரோவழி அவற்றையும் ஆராய நேர்ந்தது.

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம், அகத்திணையியலில் முதற் பொருள் பற்றிய சூத்திரம் ஐந்து, கருப்பொருள் பற்றிய சூத்திரம் பதினெட்டு ஆகிய இவற்றிற்கு உரையாசிரியர்கள் கூறும் விளக்கங்களையும் எடுத்துக்காட்டுகளையும் பெரும்பாலும் பின்பற்றியே எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டுகளிற் காணப்படும் நெய்தல் நிலச்செய்திகளைத் திரட்டித்தர முயன்றுள்ளேன்.

இந்நூல் (1) மாநிலம், (2) நெய்தல் நிலம், (3) செடி கொடி மர வகைகள், (4) பறவைகள், (5) கழி - கடல் வாழ் உயிரினங்கள், (6) குடியிருப்பு, (7) மக்கள், (8) நெய்தலில் வரலாற்றுக் குறிப்புகள், (9) நெய்தல் இலக்கியச் சிறப்பு, (10) நிறைவுரை எனப் பத்துப் பகுதிகளைக் கொண்டது.

மாநிலம் என்ற தலைப்பில் கடலும் நிலனும் பின்னிப் பிணைந்து உலகமான நிலையினையும், அவற்றின் சிறப்பினையும் பொதுப்பட விளக்கி, பின்னர் அக்கடல் நிலத்தினைக் கட்டித் தழுவும் இடந்தான் நெய்தல் நிலம் என்பதை விளக்க முயன்றுள்ளேன்.

இரண்டாம் பகுதியில் அக்கடற்கரை நிலத்திற்கு நெய்தல் எனப் பெயர் வந்த காரணங்களை ஆராய்ந்து நிறுவி யுள்ளேன். நெய்தல் நில மக்களைப் பற்றியறிவதே தலையாய நோக்கம் ஆதலால் முதலில் செடி கொடி மர வகைகள், பறவைகள், கழி-கடல் வாழ் உயிரினங்கள், குடியிருப்பு ஆகியவற்றைப் பின்னணியாகக் கொண்டு, அவற்றைப் பற்றி, இலக்கியங்களில் காணப்படும் செய்திகளை ஆராய்ந்து திரட்டி முறையே மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறாம் பகுதிகளில் தந்துள்ளேன்.

மரம் செடி கொடி வகைகளைப் பற்றிக் கூறுங்கால், இலக்கண மரப்புப்படி, கூடுமானவரை நெய்தல் நிலத்திற்குச் சிறப்பான வற்றை முன்னர்க் கூறிப் பின்னர் நெய்தல் நிலத்தின்கண் உள்ளன வாகக் கூறப்பட்டுள்ள வேறு திணைக்குரிய மரம் செடி கொடிகளைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

அவ்வாறே, நான்காம் பகுதியில் பறவை இனங்களையும், ஐந்தாம் பகுதியில் கழியிலும் கடலிலும் வாழும் உயிரினங்களையும் ஆய்ந்து கூறியுள்ளேன்.

ஆராய்ச்சிக்காகப் படித்த சங்க இலக்கிய நூல்களில், இவை பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ள செய்திகளை அப்படியே தொகுத்துக் கூறியுள்ளதோடு, புலவர்கள் அவற்றை நுணுகிக் கண்ட முறையினையும், திறனையும், உள்ளவாறே பாக்களில் படம் பிடித்துக் காட்டும் பாங்கினையும் குறித்துக் காட்டியுள்ளேன்.

நெய்தல் நிலத்தின் இயற்கைச் சூழலையும், எழிலையும், இயற்கைக்கு இணங்கிய வகையில் அப்பழங்குடி மக்கள் குடில்களை அமைத்துத் தம் குடியிருப்புகளை நிறுவிக்கொண்ட தன்மையினையும் கூறியுள்ளேன். இவற்றை யெல்லாம் பின்னணியாக - சூழலாக முன்னர்க் கூறி, பின்னர் இயற்கையோடு இணைந்து வாழும் பரதவ மக்களைப் பற்றி ஏழாம் பகுதியில் ஆய்ந்துள்ளேன்.

மக்களைப் பற்றி ஆராயுங்காலையும், தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களைப் பின்பற்றியே, நெய்தல் நிலத்துக்குரிய மக்கள், தலைமக்கள் ஆகியவர்களைப்பற்றி விளக்க முயன்றுள்ளேன். பரதவ மக்களின் தோற்றத்தையும், தன்மைகளையும் கூறிப் பின் அவர்களுடைய தொழில் முறைகளைப் பற்றி விரிவாகக் கூறியுள்ளேன். தொழிலைப் பற்றிக் கூறுங்கால், தொழிலுக்குரிய கருவிகள், அவற்றைக் கையாண்ட முறைகள் முதலியவற்றை விளக்கித் தமிழ்நாடு மிகப் பழங்கால முதலே கடல் கடந்த வாணிகத்தில் தலைசிறந்த நாடாக விளங்கிய பெருமையில் பரதவர்க்குரிய பங்கினை விளக்கிக் காட்டியுள்ளதோடு, அவர்களுள் செல்வமும் செல்வாக்கும் படைத்தவர்களும் அக்கடல் வாணிபத்தில் தலைமையானவராக - உரிமையாளராக இருந்திருக்கக் கூடும் என்பதனையும், 'கடல் வாணிகமும் பரதவரும்' என்ற துணைத் தலைப்பில் விளக்க முயன்றுள்ளேன். பின்னர் அம் மக்கள் பழக்கவழக்கங்களையும், வழிபாட்டு முறைகளையும் கூறியுள்ளேன். உரிய விடங்களில் அன்றைய நிலையை இன்றைய நிலையோடு ஒப்பிட்டும் காட்டியிருக்கிறேன்.

எட்டாம் பகுதியில், 'நெய்தலில் வரலாற்றுக் குறிப்புகள்' என்ற தலைப்பில், நெய்தல் நிலத்தில் நடந்த போர்களையும், நெய்தல் நிலத்தை யாண்ட மன்னர்கள், குறுநில மன்னர்கள், நெய்தல் நிலத்தைச் சார்ந்த வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த ஊர்கள், பிற குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள் ஆகியன பற்றி நெய்தல் இலக்கியங்களில் காணப்படுவனவற்றையும், ஏனைய நிலங்களில் நெய்தல் நிலச் சார்பாகக் காணப்படும் குறிப்புகளையும் திரட்டி, ஓரளவு விளக்கியும் காட்டியுள்ளேன்.

நெய்தல் பாடிய பல புலவர்களின் பாடல் நயங்களை ஆங்காங்கே உரிய தலைப்புகளில் முன்னரே விளக்கியிருப்பதால், 'நெய்தல் இலக்கியச் சிறப்பு' என்ற பகுதியில், நெய்தல் பாடிய தலைசிறந்த முப்பெரும் புலவர்களாகிய உலோச்சனார், அம்பலவனார், நவ்வந்துவனார் ஆகியவர்களின் கவிநயங்களையும், அவர்கள் நெய்தல் நில நிகழ்ச்சிகளில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டு, அவற்றில் தோய்ந்து காணும் பாங்கினையும், இயற்கைக் காட்சிகளையும், நிகழ்ச்சிகளையும் உவமைகளாகக் கொண்டு உயர்ந்த கருத்துகளைத்

தக்கவாறு பொருத்திக் காட்டும் வியத்தகு நிறனையும் உள்ளவாரே விளக்க முயன்றுள்ளேன்.

இவ் வாய்வுரையை மதிப்பீடு செய்த அறிஞர்களின் குறிப்பிற் கிணங்கப் பத்தாம் பகுதி புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந் 'நிறைவுரை'ப் பகுதியில், முதல் ஒன்பது பகுதிகளிலும் கூறிய செய்திகளையும், கருத்துகளையும் ஒருங்கிணைத்து, ஒப்புநோக்கிக் காட்ட முற்பட்டுள்ளதோடு, அவற்றிற் குறிப்பிடாத வேறுபல அரிய செய்திகளையும், விளக்கங்களையும், திருத்தங்களையும் தந்து நிறைவு செய்ய முயன்றுள்ளேன். அவற்றுள் நெய்தல் கொடி, சேரநாட்டு நெய்தற்பகுதி, பாணர், பரதவர் கடல் வாணிகம் முதலியன சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கன. இவை, ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து உண்மை காண்டற்குமுரியன.

ஆய்வாளர்களும், பிறரும் நெய்தல் பற்றிய செய்திகளை முழுமையாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, பலவற்றைக் கூடுமானவரை விரிவாகவும், விளக்கமாகவும், தெளிவாகவும் கூற முயன்றுள்ளேன்.

படிப்போர் உடனுக்குடன் ஒத்திட்டுப் பார்த்துக் கொள்ளும் வகையில், மேற்கோள் பகுதிகளையும், பாடல்களின் விளக்கங்களையும், பொதுக் கருத்துகளையும் அடிக்குறிப்பில் (Foot Note) ஆங்காங்கே தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

இந் நூலின் இறுதியில், எட்டுத் தொகையில் நெய்தல் திணையைப் பாடிய புலவர்களின் பெயர், நூல்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முறையில் ஒவ்வொரு புலவரும் பாடிய பாடல்களின் எண்கள், மொத்தப் பாடல்கள் போன்றவற்றின் பட்டியலும், இந் நூலில் காணப்பெறும் அருஞ்சொற்களின் அகராதியும் தரப்பட்டுள்ளன.

எனது ஆய்வுரையை நூலாக வெளியிட இசைவு தந்த சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தார்க்கு நன்றியுடையேன்.

ஆராய்ச்சிக்குரிய வழி முறைகளை அன்புடன் காட்டியுதவிய மூவாத் தமிழறிஞர், டாக்டர் மு.வ. அவர்களை என் நெஞ்சம் ஓவாது போற்றும்.

ஆய்வுரையாய் இருந்த போதும், நூலாகும் நிலையிலும் ஆழ்ந்து நோக்கிப் பாராட்டிப் பயன்மிகு கருத்துகள் பல கூறியருளிய என் ஆசிரியப் பெருந்தகையர், செந்தமிழ்ச் செம்மல் கி. வா. ஜ. அவர்களுக்கும், தமிழ்ப் பெரும் புலவர், பேராசிரியர் சரவண - ஆறுமுகமுதலியார் அவர்களுக்கும் என்றும் நன்றிக் கடப்பாடுடையேன்.

முற்றும் தமிழில் எழுதப்பட்ட முதல் ஆய்வுரையைப் பல்கலைக் கழகம் ஏற்றுத் தக்கன செய்யக் காரணமாயிருந்து, அவ்வாய்வுரை இந் நூல் வடிவம் பெறுங்கால், மணியான அணிந்துரை யளித்து உதவிய சென்னைப் பல்கலைக் கழக முன்னாள் துணைவேந்தரும்-தமிழ் நாட்டுக் கல்வித் துறையில் அரிய சாதனைகள் புரிந்து, வியத்தகு புரட்சியும் புதுமையும் கண்ட கல்வியாளருமான, திருவாளர் நெ. து. சுந்தரவடிவேலு அவர்களுக்கு என் நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றி.

இந் நூலை, இனிது மதிப்பீடு செய்து, சிறந்த மதிப்புரை யளித்து, இத்துறையில் யான் தொடர்ந்து பணிசெய்யவேண்டு மென அன்பாணையிட்டுள்ள தொல்காப்பிய வல்லுநர் - அண்ணா மலைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறை முன்னாள் தலைவர் - தமிழ் வளர்ச்சி உயர் ஆராய்ச்சி மைய இயக்குநர், பேராசிரியர் டாக்டர் வ.சு.ப. மாணிக்கம் அவர்களுக்கு என் உளங்கனிந்த நன்றி உரியது.

அச்சப் பிழைகளை அன்புடன் திருத்தி யுதவிய பேரன்பர் புலவர் மணி, வித்துவான் மு. சண்முகம்பிள்ளை யவர்களுக்கு என் றும் நன்றியுடையேன்.

ஆய்வுரையை ஆயத்தம் செய்யுங்கால் உரிய குறிப்புகளை உடனுக்குடன் படியெடுத்தல், ஒத்திட்டுப்பார்த்தல். அடிக்குறிப்பு களைச் செம்மை செய்தல் போன்ற பல்வகைப் பணிகளிலும் எனக் குத் துணைபுரிந்த என் மகள் செல்வி தி. சு. சுந்தரதேவி, பி.எஸ்.ஸி., எம்.எட்., அடிக்குறிப்புக்குரிய மேற்கோள் பாடல்களைப் படி யெடுத்துக் கொடுத்துதவிய, பொன்னேரி அரசினர் கல்லூரித் தமிழ்த் துறையைச் சேர்ந்த திரு. அ. மாரியப்பன், எம். ஏ., பி. டி., அருஞ்சொல் அகராதி முதலியன தொகுத்துதவிய சென்னைக் காயிதே மில்லத் அரசினர் மகளிர் கல்லூரித் தமிழ்த்துணைப் பேராசிரியை, திருமதி வள்ளி-கணேசன், எம். ஏ., வடசென்னை அரசினர் மகளிர் கல்லூரித் தமிழ்த்துணைப்பேராசிரியை, திருமதி ஜோஸ்ஃபின் லூர் துராஜ், எம். ஏ., ஆகியோர்க்கு என் நன்றி கலந்த வாழ்த்துகள்.

இந் நூலுக்கு, எனது எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கும் அழகிய வண்ணப்படங்கள் வரைந்துதவிய, உயிர் ஓவியக் கலைஞர் எஸ். ராஜம் அவர்களுக்கும், இந்நூலை அச்சிட்டுத் தந்த நாவல் ஆர்ட் அச்சக உரிமையர் திரு. நாரா. நாச்சியப்பன், வண்ணப் படங்களை அழகுற அச்சிட்டுத் தந்த அவ்வை அச்சக்கூட உரிமை யாளர் திரு. வே. சேஷாசலம் ஆகியோருக்கும் நன்றி.

ஆய்வுரைகள் நூல் வடிவம் பெற்றுக் கற்றோரிடையே உலவ வில்லையானால், குறிப்பிட்ட சிலவிடங்களில் - மூலை முடுக்குகளில், எவர்க்கும் பயனின்றி முடங்கிக் கிடந்து, சின்னாட்களில் சிதைந்து மறைந்து போகும். அந்த அவல நிலைக்கு ஆளாகாமல், ஆய்வுரை நூலாகட்டும்; அந்நூலைப் பலரும் காணட்டும்; பயனுண்டெனில் அடையட்டும், என்ற எண்ணத்தோடுதான் இந்நூல் வெளியிடப் பெறுகிறது. என் எண்ணம் இனிது நிறைவேறும் என நம்புகிறேன்.

'அவ்வை அகம்'
பக்தவத்சலம் நகர்,
சென்னை-600020,
17-8-78

தி. முத்து-கண்ணப்பன்

அணிந்துரை

பத்மஸ்ரீ நெ. து. சுந்தரவடிவேலு எம்.ஏ., எல். டி.
(சென்னைப் பல்கலைக் கழக முன்னாள் துணைவேந்தர்)

நம் தாய் மொழியாம் தமிழ்மொழி தொன்மை வாய்ந்த மொழியாகும். இது இலக்கிய வளம் நிறைந்த மொழி; கிறித்தவ சகாப்தத்திற்கு முந்திய இலக்கியத்தைப் பெற்றுள்ள சிறப்பு நம் தமிழ் மொழிக்கு உண்டு.

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியம், விரிகடலென விரிந்தது; ஆழ் கடலெனக் கருத்தாழம் கொண்டது. விரிந்த வங்கக் கடல் சென்னையில் ஓர் தோற்றம்; மாமல்லபுரத்தில் ஓர் தோற்றம்; சதுரங்கப்பட்டினத்தில் ஓர் கோலம்; புதுவையில் பிறிதோர் கோலம்; தரங்கையில் புனைந்து கொள்ளும் கோலம் ஒன்று; தொண்டியில் காட்டும் காட்சி பிறிதொன்று. இப்படி, ஒரே கடல், பல் வேறு காட்சிகளைக் காட்டுகிறது!

நெடுங்காலமாக உயிரோடிருக்கும் தமிழ் இலக்கியமும், விரி கடலைப் போன்று விதவிதமான காட்சிகளைக் காட்டுகிறது:

சங்க இலக்கியம் காலத்தாற் முற்பட்டது. அது மட்டுமா? இயற்கையை, உள்ளது உள்ளவாறே உரைப்பது. அக்கால மக்கள் நிலையையும் நினைப்பையும் வாழ்க்கை முறையையும் சரியாகப் படம் பிடித்து காட்டுவது. எனவே சிறப்பு இடம் பெற்றது.

“சங்க காலப்புலவர்கள், இயற்கையோடு இரண்டறக் கலந்தவர்கள் மிக நுண்மையான - அற்பமான பொருள்களிலுங்கூட, அவர்கள் மனம் ஊடுருவிச் செல்லும்.

“கண்டதைக் கண்டவாறே சொல்லோவியத்தில் சுவை படத்தீட்டிக் காட்டி, ஓதுவார் உள்ளத்திலும் அப்படியே பதிய வைக்கும் ஆற்றல் பெற்றவர்கள்” இப்படி டாக்டர் முத்து-கண்ணப்பனார் மதிப்பீடு செய்வது சரி; மிகையல்ல.

உண்மையோடு உறவாடிய சங்கப் புலவர்களால் நம் பண்டை நிலை, நம் முன்னோர் பழக்க வழக்கங்கள், வாழ்க்கைப்போராட்டங்கள், இடர்ப்பாடுகள், அவற்றை ஆட்கொண்ட விதம், ஆகிய வற்றை அறிகிறோம்.

பண்டைத் தமிழகத்தை மனக்கண்களால் காண்போம். அக் காலத் தமிழகம் ஓர் குடைக்கீழ் இல்லை; மூவேந்தர்களால் ஆளப் பட்டது. எனினும், மூவேந்தர்களும் கடற்கரைச் செல்வம் படைத்தவர்களாக விளங்கினார்கள்.

இக்கால மக்களுக்குத் தமிழகக் கடற்கரை என்றதும் கீழ்க் கடற்கரையின் ஒரு பகுதியே நினைவிற்கு வரும். அதை மறந்து விடுதல் வேண்டும். மூவேந்தர் ஆண்ட காலத்தில் குமரி முனையில் தொடங்கி, கிழக்கிலும் மேற்கிலும் வடக்கு நோக்கி வளர்ந்த நீளக் கடற்கரைகள் இரண்டையும் நினைவு கூர்தல் வேண்டும்.

இரு திக்குகளிலும் நீண்ட கடற்கரைப் பகுதிகளையுடைய முற்காலத் தமிழகத்தில் நெய்தல் திணை வீறுபெற நின்றது வியப்பல்ல.

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியம் ஒவ்வொன்றும் காய்தல் உவத்தல் அற்ற ஆய்வுக்குரியதாகும். ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு கோணங்களிலிருந்து ஆய்வதற்கு இடமளிக்கும். சங்க இலக்கியத்தில் சேர்ந்துள்ள, நெய்தல் திணைப்பாடல்களும் அத்தகையனவே.

ஈராயிரம் ஆண்டுகளாகக் காத்துக் கிடந்தன, நெய்தல் திணைப்பாடல்கள். என் அருமை அன்பர், திரு. முத்துக்கண்ணப் பனூர் அவற்றில் மூழ்கினார். 'சங்க இலக்கியத்தில் நெய்தல் நிலம்' என்ற தலைப்பில் ஆய்வு செய்தார். அப்பாடல்களிலிருந்து வெண்சங்குகளையும் முத்துக்களையும் எடுத்துக் குவித்தார். அவருடைய ஆய்வுக்கட்டுரை அறிஞர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. பிற நாட்டுத் தேர்வாளர்களின் பரிந்துரையின் படி, திரு. முத்துக் கண்ணப்பனூர் டாக்டர் பட்டம் பெற்றார்.

பாடஞ் சொல்லிக் கொடுக்கப் பள்ளிகள்; சொற்பொழிவுகளுக்குக் கல்லூரிகள்; உரிமைப் பொழிவுகளுக்குப் பல்கலைக் கழகங்கள்; விருப்பு வெறுப்பின்றி, அச்சம் பரிவு இன்றி, ஆய்வுகள் செய்ய-அறிவு விளக்கங்கள் வழங்கப் பல்கலைக் கழகங்கள். இப்படிக்கல்விக்கோபுரம் அமைதல் வேண்டும். அடித்தளத்தின் பணியையோ, நடுத்தளத்தின் பணியையோ செய்ய, மேல் மாடி போட்டியிடுதல் ஆகாது. ஆய்வுகளை ஊக்கும் பல்கலைக் கழகங்கள், ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டு, அறிஞர் உலகிற்குத் துணைநிற்க வேண்டும். ஏனோ, இந்தியப் பல்கலைக் கழகங்கள், இதில் போதிய ஆர்வம் காட்டுவதில்லை.

டாக்டர் முத்துக் கண்ணப்பனூர் டாக்டர் பட்டத்திற்காகப் படைத்த ஆய்வுக் கட்டுரையை, சங்க இலக்கியத்தில் நெய்தல் நிலம்' என்ற தலைப்பில் இப்போது நூல் வடிவில் கொண்டு வருகிறார்.

இவ்வெளியீடு, தேவையானது; நன்மை பயக்கக் கூடியது; புலவர் பெருமக்களுக்கும், ஆய்வாளர்களுக்கும் கைகொடுக்க வல்லது.

கடல் மேல் சென்று மீன் பிடிக்கத் துணைபுரியும் 'கட்டுமரம்' என்ற சொல் சங்க இலக்கியத்தில் இல்லை; 'படகு' என்னும் சொல்லும் இல்லை என்று சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

'வங்கம்' என்ற சொல் வருகிறதாம். வங்கம் ஒருநாடு. அந்த நாடுவரை சென்று கடல் வாணிகம் செய்யப் பயன்படுத்திய பெருங்கலங்களுக்கு அப் பெயரிட்டார்களோ? ஆய்வாளர்களுக்கு வேலை.

'ஓடம்' என்னும் சொல் சங்க இலக்கியத்தில் அருகியே வருகிறது, என்று சுட்டிக்காட்டுகிறார். ஓடம், கேரளத்தில் இன்றும் பயன்படுகிறது. எனவே, அச்சொல் அங்கே, இன்றும் வழக்கிலிருக்கிறது.

பரதவர் உழவர் மாறுபாடு, மகளிர் மீன் விற்றல், உப்பு விற்றல், மீனவர் மணமுறை போன்ற தலைப்புகளில் சுவையான செய்திகளை நினைவூட்டுகிறார். காதல் மணமே பண்டைத் தமிழர் மணமுறை என்பதை நினைவுறுத்துகிறார்.

'சுண்டிச் சோற்றின்' தொன்மையைக் காட்டுகிறார். ஆனால் அதை விரும்பி ஏற்கப் பரிந்துரைக்கவில்லை. இது நினைவிலிருக்கட்டும்.

மொத்தத்தில் இந்நூல், செய்திக்களஞ்சியமாகப் பயன்படும். சங்ககால நெய்தல் திணையைக் கற்க உதவும்.

இந்த நூலுக்கான ஆய்வுக் கட்டுரை, நான் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்துணை வேந்தராக இருந்த காலத்தில் படைக்கப்பட்டது என்பதில் எனக்கு மகிழ்ச்சி. இதுவே தமிழில் எழுதிக் கொடுக்கப்பட்ட முதல் ஆய்வுக்கட்டுரை. பறை கொட்டாமல், தமிழ்க் குரிய இடத்தைப் பெற்றுத்தர, வாய்ப்பாக அமைந்த இதை நினைக்குந் தோறும் என் தலை நிமிர்கிறது; பூரிப்புக் கொப்பளிக்கிறது.

சங்க இலக்கியத்தின் நெய்தல்திணைக் கருவூலமாக அமைந்துள்ள இந்நூலை, தமிழர்கள் நன்கு ஆதரிப்பார்கள்; பயன்படுத்திக்கொள்ளுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

டாக்டர் முத்துக்கண்ணப்பனுக்குப் பாராட்டும் வாழ்த்தும் படைக்கிறேன்.

நெ. து. சுந்தரவடிவேலு

மதிப்புரை

டாக்டர் வ. ச.ப. மாணிக்கம்

(இயக்குநர், தமிழ் வளர்ச்சி உயர் ஆராய்ச்சி மையம்.)

பேராசிரியர் டாக்டர் முத்து-கண்ணப்பர் நாட்டுப் பற்றும் மொழிப்பற்றும் பொதுளிய நல்ல தமிழறிஞர். இலக்கியப் பழமையும் ஆய்வுப் புதுமையும் கலந்த ஆய்வாளர். அவர் எழுதிய "சங்க இலக்கியத்தில் நெய்தல் நிலம்" என்ற திறனூல் கருத்தாலும், கருத்தினை நிறுவும் முறையாலும், முறை தழுவி மொழிநடையாலும் சிறந்து நிற்கின்றது.

குறிஞ்சி முதலான திணைப்பெயர்கள் அந்நிலப் பூக்களால் வந்தவை; இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமும் என்ற உரிப்பொருள் நெய்தல் நிலத்துக்குச் சாலப் பொருத்தம்; கருநெய்தற்பூவே நீலப்பூ என்பது; கண்டல் பெரும்பாலும் வேலியாகப் பயன்பட்டது; பெருமீன் என்பது திமிங்கிலமன்று; பணிலம் என்பது முழங்குகின்ற, கடல்வாழ் சங்கினைக் குறிக்கும்; பரதர் என்ற சொல் நெய்தல் நில மக்களையும் வணிகர்களையும் சுட்டும்; திமில் என்ற படகு பெரிய மீன் வடிவு போன்றது; வங்கம், நாவாய் என்பன கடலில் பண்டமேற்றிச் செல்லும் பெருங்கலங்கள்; புணை என்பது கட்டுமரமாகும்; நெய்தல் நிலத்தில் தெங்கு அல்லது தென்னை பாடப்பெறவில்லை, என்று இனைய கருத்துக்கள் இவ்வாய்வு நூலின்கண் அமுத்தமாகவும் புதுமையாகவும், சொல்லப் பட்டுள்ளன.

பேராசிரியர் கண்ணப்பர் தம் ஆய்வுக் கோள்களை நிறுவுதற்கு இடந்தோறும் நிறைந்த மேற்கோள்களைக் காட்டுகின்றார் என்பதனை அடிக் குறிப்புகளே காட்டும். அனந்தராமையரின் கலித் தொகைப்பதிப்பு, தமிழ்த் தந்தை உ.வே.சா.வின் குறுந்தொகைப் பதிப்பு, உரை வேந்தர் துரைசாமி பிள்ளையின் அண்ணாமலைப் பல் கலைக்கழக ஐங்குறு நூற்றுப் பதிப்பு என்றின்ன நூல்கள் செவ்விதின் ஆளப்பெற்றுள்ளன. மலர்ப்பற்றும் மலர் வழிபாடும் திராவிடர்களின் தனி நாகரிகம்-என்ற இனிய கொள்கையைப் பல்வேறு மொழிகளிலிருந்து சான்று தந்து நிறுவியிருப்பது ஆசிரியரின் ஆய்வு நெறிக்கு நற்காட்டாகும்;

வேண்டா அயற் சொற்கலப்பும், மண்டிய சொற் குப்பையும், வற்றிய ஓலைத் தொடரும், செறிந்த தமிழாய்வுக்கு அழகு பயவா; அரண் செய்யா. பொடிமட்டை போலவும், பொற்பேழை போலவும் பொருளுக்கும் வைப்புக்கும் தொடர்பு உண்டு. எப்பட்டத்தினையும் தமிழில் எழுதும் இயற்கை வாய்ப்பினை இன்று நாம் பெற்றிருக்கின்றோம் ஆதலின் கிளவித் தேர்வும், கிளவியாக்கமும், நடைப் பெருமிதமும் ஆய்வு நாடிகட்கு இன்றியமையாதவை. பேராசிரியர் கண்ணப்பர் தம் நெய்தல் நூலைச் செம்மாந்த தமிழ்ச் சொற்

களால் நெய்திருப்பது கண்டு பாராட்டுக்கின்றேன்; இறும்புது எய்துகின்றேன். ஓர் எடுத்துக் காட்டு: (பக். 257)

“சங்கப் புலவர்கள் மலைகளுக்குக் கால் பொருத்தி நட மாடச் செய்யார்; வானவெளியில் பெருமலையைப் பறக்கச் செய்யார்; பெருங் கடற் பரப்பில் மேருவை யுருளச் செய்யார்; இந்த மாய வித்தையை மாயும் வித்தையாக நினைப்பவர்கள்; அதனைச் சிறிதும் மதியாது வெறுத்து ஒதுக்கு பவர்; அழியும் அற்பப் பொருளுக்கும் தங்கள் கவிதையமுதூட்டி அழியாப் பெருவாழ்வளிப்பதில் வல்லவர்கள்; உண்மையே வாழ்வு, வாழ்வே உண்மை என்ற உண்மையைக் குறிக்கோளாகக் கொண்ட நல்லவர்கள்.”

சங்கப் பாடல் ஒவ்வொன்றும் தனக்கென ஒரு கவிதை வடி வுடையது. மறியாட்டு இடையர்கள் போன்ற திறனாளிகட்கே இப்புதுமை புலப்படும். இந்நுண்மையைக் காண வல்லார் சிலரே. அச்சிலருள் பேராசிரியர் கண்ணப்பரும் ஒருவர் என்று சுட்டிக் காட்ட என் நெஞ்சம் விழைகின்றது. ஏன்?

“அத்துணைப் புலவர்களும் பெரும்பாலும் கூறியது கூறலின்றிப் பறவைகள் பற்றிய பல்வேறு செய்திகளையும் படம்பிடித்துக் காட்டு வது போன்று மிகத்தெளிவாக எடுத்தியம்பியுள்ளது விந்தையான செயலே; அப்புலவர் பெரு மக்கள் இயற்கைப் பொருள்களை நுணுகி நோக்கி, உள்ளதை உள்ளவாறே விளக்குவதில் மிக வல்ல வர்கள் என்பது நன்கு புலனாகிறது.”

தெளிந்த இந்நன் முடிபு தமிழ் நெஞ்சங்களை எவ்வளவோ கொள்ளை கொள்கின்றது. அன்போடு இயைந்த ஆய்வே அழகிய ஆய்வு என்பது என் கருத்து:

உலகப்பண்பாளர் டாக்டர் மு.வ. சங்க இலக்கியத் தொடர் பான இந்தப் பேராய்வுக்கு மேற்பார்வையராக இருந்தவர் என்றால், ஆய்வின் தெளிவுக்கும், ஆய்வுரின் பெருமைக்கும் வேறு சான்றும் வேண்டுமோ?

மீன் மணக்கும் நெய்தலங்கானலைத் தம்புகழ் மணக்க ஆய்வு செய்த பேராசிரியர் டாக்டர் முத்து-கண்ணப்பர் நெய்தல் அடிச் சுவட்டில் ஏனைத் திணைகளையும் ஒப்பிட்டு ஆய்ந்து அன்னைத் தமிழின் அன்பருள் பெற்றுப் புன்னைத் தாது போல் பொலிந்து நீடு வாழ்க!

காரைக்குடி.
5-7-1978

வ. சுப. மாணிக்கம்.

தற்குக் கொண்கள், துறைவன், சேர்ப்பன், மெல்லம் புலம்பன்; இளம்பூரணர் கூறும் பெயர்கள் - பரதவர் தொழில் - கலம் - கருவிகள் - மரக்கலங்கள் - தியில், நாவாய், வங்கம், அம்பி, தோணி, ஓடம், கலம், பஃறி, படகு, படவு, வத்தை, சோங்கு, சம்மான், பரிசில், கப்பல் - கட்டுமரம்; பரதவ மக்கள் : உடலமைப்பு கொடுஞ்சுறு வேட்டை - பெரிய வலை - மீன்படகு - பாதுகாப்பு - கணக்கெண்ணிக் களித்தல் - மீன் உணக்கல் - உப்பு விளைத்தல், விற்றல் - மகளிர் உப்பு விற்றல் - பரதவர் உழவர் மாறுபாடு - மகளிர் மீன்விற்றல் - முத்துக் குளித்தல் - பழக்க வழக்கங்கள் - மண முறை - ஊர்க்காவல் - மகளிர் விருந்தோம்பல் - காக்கைக்குச் சோறு படைத்தல் - இறை வழிபாடு - பரதவர் சமயம் - கள்ளில் களிப்பு - கள் காய்ச்சுதல் - கடல் வாணிகமும் பரதவரும்: பல் வேறு சான்றுகள் - கடல் வாணிகத்தில் பரதவர் பங்கு - சான்றுகள்

8. நெய்தல் நிலத்தில் வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

235

போர்க்களமாயிருத்தற்கு நெய்தல் நிலத்தின் தகுதி - மன்னர்களும் போர் நிகழ்ச்சிகளும்: திதியன் - திருமுடிக்காரி தித்தன்; வெளியன், நன்னன், பெரியன், மத்தி, விச்சிக்கோ; இராமனைப் பற்றிய குறிப்பு; பதிகளும் பட்டினங்களும்; அலைவாய், குடந்தை, கொற்கை, தொண்டி, நியமம், பவத்திரி, மருங்கூர், நீர்ப்பெயற்றுறை, காஞ்சி, காவிரிப்பூம்பட்டினம் - (புகார்) மரந்தை, நெல்லூர், விளங்கில்; மூவேந்தர்கள்: சேரர், சோழர், பாண்டியர், தொண்டைமான் இளந்திரையன்; இராமாயண - பாரதப் போர்கள் பற்றிய குறிப்புகள்

9. நெய்தல் இலக்கியச் சிறப்பு

257

சங்கப் புலவர்கள் - நெய்தல் திணை: முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் - நெய்தல் இலக்கியத்தின் தனிச்சிறப்பு - முன்னணிப் புலவர் மூவர்: உலோச்சனார், அம்முவனார், நவ்வந்துவனார் - இவர்கள் பாடல்களின் நயமும், கருத்தும், கற்பனையும்; மாலைஞாயிறும் மதியமும்; மாலை இருளும் வஞ்சக நெஞ்சனும்; இருள் கண்ட மலரும், இல்லறத்தார் ஒழுக்கமும்: ஒன்பான் அறவுரை: ஆற்றுதல், போற்றுதல், பண்பு, அன்பு அறிவு, செறிவு, நிறை, முறை, பொறை - காட்டிரோ காதலனை? கைம்மாறும் உண்டோ?

10. நிறைவுரை

285

நெய்தல் நிலத்தில் தெங்கு - சேரநாட்டில் தெங்கு - பனை; கேரளக் கடற்கரையில் பனையின்மை - எது நெய்தல் கொடி? - காணப்படுமிடங்கள் - கரிய நிற மலர் - தண்டு இலைகளின் தோற்றம் - அறிஞர்களின் கருத்துகள். நிகண்டுகள் கூறுவன - சித்தவைத்திய பதார்த்த குணசிந்தாமணி-தமிழ்ச் சொற்களஞ்சியம் (Tamil Lexicon) இவற்றில் உள்ள குறிப்புகள். நெய்தல் கருங்குவளையே. அன்னம் - அன்றில் வேறு பெயர்களில் வழங்கப் பெறுகின்றன? - மேலைக் கடலில் திமிங்கிலம் - நீர்வளம், நிறைந்த சேரநாடு - நீர்வழி ஏற்றுமதி, இறக்குமதி - நுளையர், அரையர் பெயர்கள் வழக்காற்றிலுள்ளமை - பாணர்செம்படவரோ? - பரதவர் தமிழகத்தின் பழங்குடியினர் - பரதவர் கடல் வாணிகம் பற்றி நூல்களில் சான்றுகள் - சாதுவன் கடல் வாணிகள்.

பின் இணைப்பு

- | | |
|---|-----|
| i ஆய்வுக்காகப் படித்த நூல்கள் :
தமிழ்.
ஆங்கிலம். | 313 |
| ii நூலில் குறிப்பிடப் பெறும் பிற புலவர்களும்,
அறிஞர்களும். | 319 |
| iii நெய்தல் பாடிய புலவர்கள் பெயர் - பாடல்
களின் எண்ணிக்கை முதலியன. | 322 |
| iv அருஞ்சொல் முதலியவற்றின் அகராதி. | 372 |

இந்நூலில் குறிப்பிடப் பெறும் நூல் முதலியவற்றின்
சுருக்க வடிவ விரிவு

அக. அகம் - அகநாநூறு.

அகத். - அகத்திணை.

அகப். விளக் - அகப்பொருள் விளக்கம்.

இளம்பூ. - இளம்பூரணர்.

ஐங். - ஐங்குறுநூறு.

ஐந். எழுபது ஐந். எழு. - ஐந்திணை எழுபது.

ஐந். ஐம். - ஐந்திணை ஐம்பது.

கலி. - கலித்தொகை.

கள. நாற். - களவழி நாற்பது.

குறிஞ். குறிஞ்சிப் - குறிஞ்சிப் பாட்டு.

குறு. குறுந். - குறுந்தொகை.

கைந் - கைந்நிலை.

சிலம்பு - சிலப்பதிகாரம்.

சிறு. சிறுபஞ் - சிறுபஞ்சமூலம்.

சிறுபாண் - சிறுபாணற்றுப்படை.

சீவக. - சீவகசிந்தாமணி.

சூ. சூத். - சூத்திரம்.

திணை நூற். திணைமா - திணைமலை நூற்றைம்பது.

திரு. திருக்: குற - திருக்குறள்.

திவா. நிக. - திவாகர நிகண்டு.

தொல். அகத். சூத்-தொல்காப்பியம் அகத்திணையல் சூத்திரம்

தொல். புறத் - தொல்காப்பியம் புறத்திணையல்.

தொல். பொரு. அக. தொல். பொருள் அகத் -

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் அகத்திணையல்.

தொல். பொரு. - தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்.

தொல். பொரு. அகம் சூ - தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம்
அகத்திணையல் சூத்திரம்.

தொல். கள. சூ. - தொல்காப்பியம் களவியல் சூத்திரம்.

தொல். செய். இயல். சூ. - தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

சூத்திரம்.

தொல். மர. சூ: - தொல்காப்பியம் மரபியல் சூத்திரம்.

நச்சர். - நச்சினர்க்கினியர்.

நம்பி. அக. விள. - நம்பி அகப்பொருள் விளக்கம்.

நம்பி. அகப். சூ. - நம்பி அகப்பொருள் சூத்திரம்.

நல். - நல்வழி.

நற். - நற்றிணை.

நாலடி. - நாலடியார்.
 நான். - நான்மணிக்கடிகை.
 நெடு. - நெடுநல்வாடை.
 நெய். கலி. - நெய்தற்கலி.
 நெய்தல் கரு. விள. - நெய்தல் கருப்பொருள் விளக்கம்.
 பக். - பக்கம்.
 பட். பட்டி. - பட்டினப்பாலை.
 பதி. பதிற். - பதிற்றுப்பத்து.
 பரி. - பரிபாடல்.
 பழ. - பழமொழி நானூறு.
 புற. புறம். - புறநானூறு.
 பிங். - பிங்கல நிகண்டு.
 பெரு. பெரும். - பெரும்பாணற்றுப்படை.
 பொரு. பொருந. - பொருநராற்றுப்படை.
 மது. மதுரை, மதுரைக். - மதுரைக்காஞ்சி.
 மருதம் கள்வன் பத்து-ஐங்குறுநூறு மருதம் கள்வன் பத்து.
 மலைபடு. - மலைபடுகடாம்.
 மீனா. - மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.
 முருகு. - திருமுருகாற்றுப்படை.
 முல். - முல்லைப்பாட்டு.

1. மாநிலம்

நீல நெடுங்கடலை ஆடையாகக் கொண்டு விண்மீன்களாம் முத்துச் சரங்கள் ஒளிர, வான விதானத்தின் கீழ் மாண்புறக் கொலுவீற்றிருக்கிறாள் மாநில மடந்தை. பசுமை தவழும் மரஞ் செடி கொடிகளே அவளது திருமேனி; கார்மேகங்களே அவளது கருங்குழல்; இமயமும் ஆல்புகமே அவளது மார்பகங்கள்; ஆறுகளும் அருவிகளுமே அவளது முத்தாரங்கள்; குன்றுகளும் சிறு மலைகளுமே அவளது மணிமாலைகள்; பரிதியே அவளுக்குப் பகலொளி; எழில் மதியமே இரவு விளக்கம்; அசைந்து வீசும் காற்றே ஆலவட்டம்; தெண்ணீர் மழையே பன்னீர். மலர்கள் மணங்கமழ, வண்டினங்கள் யாழ் மீட்ட, புள்ளினங்கள் அவள் இசைபாடிப் புகழ்கின்றன. இந் நிலையில் தன் கடமையை இடையரூது இனிதாற்றிக்கொண்டு வருகிறாள் மண்ணரசி.

கடலும் நிலனும்

கடலும் நிலனும் உயிரும் உடலுமாய் எப்போதும் பின்னிப் பிணைந்து கிடக்கின்றன. ¹‘புலவுக் கடலுடுத்த...மலர்தலை புலகம்’, ²‘படுதிரை வையம்’, ³‘நிலவுக்கடல் வரைப்பின் மண்ணகம்’, ⁴‘விரிநீர் வையகம்’ ⁵‘நளியிரு முந்நீர் ஏணியாக...மணி திணி கிடக்கை’, ⁶‘இமிழ்திரைப் பவ்வம் உடுத்தஇப் பயங்கெழு மாநிலம்’ ⁷‘விரிநீர் வியனலகம்’ ⁸‘எறிதரங்கம் உடுக்கும் புவனம்’ என்றெல்லாம் பொய்யா நாவிற புலவர்கள் பலரும்

1. புலால் நாற்றத்தையுடைய கடல்குழந்த அகன்ற இடத்தையுடைய உலகம் — பெரும். 409 - 10.
2. ஒலிக்கும் அலை கடல் குழந்த உலகம் — தொல். பொருள். அகத். குத். 2.
3. நிலைபெற்ற கடலை எல்லையாக உடைய நிலம் — புற. 3 : 2.
4. விரிந்த கடல் நீர் குழந்த உலகம் — நற். 130 : 10—11.
5. நீர் செறிந்த பெரிய கடலை எல்லையாக உடைய மண்செறிந்த உலகம் — புற. 35:1, 2, 5.
6. ஒலிக்கின்ற அலைகடல் குழந்த பயந்தரும் இவ் வுலகம் — புற. 58:22.
7. விரிந்த கடல் குழந்த அகன்ற உலகம் — திரு. 13 : 1.
8. விசுக்கின்ற அலைகளையுடைய கடலை ஆடையாக உடுத்த உலகம் — மீனா. 62 : 2-3.

கடலையும் நிலத்தையும் இணைத்துப் பிணைத்தே பாடியுள்ளனர். கடலின்றேல் நிலம் இராது. அந்நிலம் வாழ வானமழை வேண்டும். மழையே உலகுக்கு உயிர். மழையின்றேல் உலகம் உய்யாது. தமிழ்மறை, கடவுள் வாழ்த்துக்குப் பின் வான்சிறப்பைக் கூறுவதன் தனிச்சிறப்பும் இது பற்றியேயாம். ¹ 'வான் நின்று உலகம் வழங்கி வருகிறது,' ² 'விசும்பின் துளிவீழி னல்லால் மற்றுங்கே, பசும்புல்லும் தலைகாட்டாது;' ³ 'துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத் துப்பாய தூ உம் மழையே;' ⁴ 'வான் இன்றி ஒழுக்கும் அமையாது.'

அம் மாமழை, இந்நாம நீர்வேலி யுலகிற்கு, மேலாகி நின்று வளஞ் சுரத்தலால் அன்றோ உளங்கவர் ⁵ இளங்கோவுட்களும் அதனைப் புகழ்ந்து போற்றியுள்ளார்?

இத்தகு சிறப்புமிக்க மாமழையின் பிறப்பிடமே நீல நெடுங்கடல். கடல் நீரன்றோ ஆவியாக மாறி விண்ணடைந்து தண்மை யற்று மழையாக மாநிலத்தே பொழிகிறது?

⁶ 'கார்கோள் முகந்த கமஞ்சூல் மாமழை
வான்போழ் விசும்பின் வள்ளுறை' சிதறுகிறது.

⁷ 'கடலின் நீரினை முகந்து நிறைந்த சூலுடைய கார்கோகம்,
ஒளிமிக்க மின்னலுடன் வலமாக எழுந்து சென்று ஒலித்து,

1. மழை பெய்ய உலகம் வாழ்ந்து வருகிறது—குறள். 11 : 1.
2. வானத்திலிருந்து மழைத்துளி வீழ்ந்தால் அன்றிப் பச்சைப்புல்லும் முளைக்காது.—குறள். 16.
3. உண்பவர்க்குத் தகுந்த உணவுப் பொருள்களை விளைத்துத் தருவதும் அருந்துவார்க்குத் தானே உணவாக இருப்பதும் மழையே—குறள். 12.
4. மழை இல்லையானால் உலகில் ஒழுக்கமும் நிலைபெறாது—குறள். 20 : 2.
5. "மாமழை போற்றுதும் மாமழை போற்றுதும்
நாமநீர் வேலி உலகிற்கு அவனளிபோல்
மேல்நின்று தான்சுரத்த லான்"—சிலம்பு. 1 மங்கல வாழ்த்துப்பாடல். 7-9.
6. கடலிலே நீர் முகந்ததனால் உண்டாகிய நிறைந்த சூலியுடைய மேகம், (ஞாயிறும் திங்களுமாகிய) ஒளியால் இருள் நீங்கும் வானத்தின் பெரிய துளியைப் பெய்விக்கிறது—முருகு. 7-8.
7. "கடல் முகந்து கொண்ட கமஞ்சூல் மாமழை
கடர்நிமிர் மின்னோடு வலன்ஏர்பு, இரங்கி
...
நிலனும் விசும்பும் நீர்இயைந்து ஒன்றி,
குறுநீர்க் கன்னல் என்னுநர் அல்லது
கதிர்மருங்கு அறியாது, அஞ்சுவரப் பாஅய்
தனிமயங் கின்றே தண்குரல் எழினி"—அகம். 43 : 1-2, 5-8.

நிலத்தினும் வானினும் மழைக்கால் நீர் பொருந்திச் சேர்ந்திட, குறிய நீரையுடைய நாழிகை வட்டிலால் நாழிகை யளந்து கூறுவார் கூறலின்றி, ஞாயிறு உள்ள இடமும் இதுவென அறியப்படாதபடி உலகம் அஞ்சுதல் அடைய, எங்கும் பரந்து பெய்கிறது.

¹'முழங்கும் கடலில் விழுந்து நீர் புருகியதலாகிய நிறைந்த குலுடைய கரிய மேகம், திசைகளெல்லாம் மறையும்படி பரவி ஒருங்கே சூழ்ந்து சிதைந்த மழையின் துளிகளை யாண்டும் பெய்கிறது' என்று கடல் நீரே ஆவியாக மாறி விண்ணடைந்து தண்மையுற்று மழையாக மாநிலத்தில் பொழிகின்ற உண்மையை அன்றே நம் புலவர் பெருமக்கள் உணர்ந்தோதி யுள்ளார்கள்.

மழை பெய்து நீர் நிலைகளெல்லாம் நிரம்புகின்றன. செடி கொடி மரங்களெல்லாம் செழித்துக் கொழித்து முகையவிழ்ந்து சிரித்துக் களிக்கின்றன. நடப்பன, பறப்பன, ஊர்வன, நீர் வாழ்வனவாய் உயிரினங்களெல்லாம் இன்புற இயங்குகின்றன. எனவே உலகம் நிலைபெற்று இயங்குதற்குக் கடலே மூல காரணம்.

ஆனால், இந்த ²'நெடுங்கடலும் மழையின்றெனின் நீர்மை குன்றிவிடும்' என்கிறார் வள்ளுவர். அவர் அப்படிச் கூறியிருப்பது, மழை பெய்யவில்லை எனின் கடல் குறைந்து விடும் என்னும் பொருளில் அல்ல. ³'முழங்குதிரைப் பனிக்கடல் மழைகொளக் குறையாது; புனல்புக நிறையாது.' மழை இன்று எனின், கடலின் வளம் குறைபடும்; அதாவது கடல்படு செல்வங்களான முத்தும் பவளமும் தோன்றா என்பதே அவர் கூறும். முத்தும் பவளமும் மழைத் துளியின் துணைகொண்டே தோன்றி வளம் பெற்று எனக் கூறப்படுகிறது.

1. "முழங்குடல் முகந்த கமஞ்சூல் மாமழை
மாதிர நனந்தலை புதையப் பாஅய்
...
...
அழிதுளி தலைஇய..."—நற். 347 : 1-2, 5.
2. "நெடுங்கடலும் தன்னீர்மை குன்றும் தடிந்தெழிலி
தான்நலகா தாகி விடின"—குறள். 17.
3. "மழைகொளக் குறையாது புனல்புக நிறையாது
விலங்குவளி கடவும் துளங்கிருங் கமஞ்சூல்
...
...
முழங்குதிரைப் பனிக்கடல்..."—பதி. 45 : 19-20, 22.

“புராண இலக்கியங்கள், முத்துச் சிப்பிகள் கடல் நீர் மட்டத்திற்குமேல் வெளிவந்து வானத்தை நோக்கி வாய் திறந்து நிற்கும் என்றும், அப்போது மழைத்துளி சிப்பியில் விழுந்து முத்து ஆகிறதென்றும் கூறும். வைகாசி மாதத்தில் சுவாதி நட்சத்திரத்தில் பெய்யும் மழைத்துளி சிப்பியின் வாய்க்குள் விழுமானால் அது அங்கே தங்கி முத்தாகுமாம்.”

“வைகாசி மாதத்தில் ஞாயிற்றுச் சோதியின் மழையிலே முத்துக் கரு; ஐப்பசிப் பூசத்து மழையிலே பவளக் கரு,” என்பர். “தன் இயல்பு குறைதலாவது நீர்வாழ் உயிர்கள் பிறவாமையும் மணி முதலாயின படாமையும்” என்கிறார் பரிமேலழகர்.

இங்ஙனம், மழையின் துணை கொண்டு தோன்றுகின்ற முத்தும், பவளமும், இன்ன பிற கடற்படு செல்வங்களும் அது பெய்யவில்லையாயின் கிடைத்தல் அருமையாம். அவ்வாறாயின் கடலின் நீர்மை குன்றும் என்பதே அக்குறளின் உணமைப் பொருளாம். ஆதலின் மழையைப் படைக்கின்ற கடலுக்கும் அதன் வளம் என்றும் குன்று திருக்க மழை வேண்டும் என்பதே வள்ளுவரின் கருத்து என்பது புலனாகிறது.

கடலுக்கும் மழைக்கும் உள்ள உறவு, தாய்க்கும் செய்க்கும் உள்ள உறவுக்கு நிகரென்று கூறலாம். தாய், செய்க்கைப் படைத்து, இன்னமுது ஊட்டி வளர்க்கிறாள். “குறுகுறு நடந்து, சிறுகை நீட்டி, இட்டுந்தொட்டும், கவ்வியும் துழந்தும் நெய்யுடையடிசில் மெய்பட விதிர்த்தும் மயக்கும்” மழையின்பச் செல்வத்தைப் பின்னர்த் தன் இன்னுயிர்ச் செய்னிடமிருந்தும் திரும்பப் பெறுகிறாள். அம் மழைச் செல்வம் இல்லையெனின் தாயின் வாழ்வு வளமுள்ளதாகா தன்றோ?

1 நவமணிகள்—திருவாவடுதறையாதீன வெளியீடு. 1959 பக். 78. ஸ்மருதி ஸாரோத்தாரம்;

‘அந்தஸ் ஸாகர சுக்திமத்ய பதிதம்
தத் மௌத்திகம் ஜாயதே’—பர்த் துருஹரி, நீதிசதகம்-58.

2. குறள். 17. வை. மு. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியர் குறிப்புரை. 1965 பக். 19.

3. குறள். 17. பரிமேலழகர் உரைக் குறிப்பு.

4. புறம் 188 : 3-7.

கடல், மழைபப் படைக்க, அம்மழை திரும்பக் கடலுக்குப் பெய்வது, ¹தென்னை, அடியில் ஊற்றுகின்ற தண்ணீரைப் பருகி, பின்னர், ஊற்றியவர்க்குத் இனிய இளநீரைத் தலையாலே அளிக்கும் கைம்மாறு போல்வதாகும்.

இக்கடலும் கடற்பரப்பும் ²அழுவம், ³ஆழி ⁴ஓதம், ⁵பரப்பகம், ⁶பரப்பு, ⁷பரவை, ⁸பெள்வம், ⁹புணரி; ¹⁰திரைச்சரம், ¹¹நீரகம், ¹²நீர், ¹³முதுநீர், ¹⁴முந்நீர், ¹⁵கார்கோள் முதலிய பல பெயர்களால் வழங்கப்படுகின்றன.

கடற்கரை

நீலத்திரைக்கடல், நிலாப் பரந்த வெண்மணலைக் கட்டியணைத்து முத்தமிடும் கவினொழுகும் இடமே கடற்கரை. இயற்கையின் எழிலைக் கண்டு நீங்காத இன்பப் பெருக்கிலே

1. "தளரா வளர்தெங்கு தானுண்ட நீரைத் தலையாலே தான்தருத லால்"—முதுரை, 1 : 2-4
2. அழுவம் : குறு. 340 : 4; அக. 20 : 1, 210 : 5; புற. 116 : 1; பரி. 18 : 3.
3. ஆழி : பட். 119; குறு. 372 : 4; பரி. 3 : 23; புற. 338 : 11.
4. ஓதம் : நற். 319 : 1; அக. 230 : 1.
5. பரப்பகம் : கவி. 105 : 71; அக. 80-5; நற். 31:1.
6. பரப்பு : நற். 4:3; அக. 320-1; நற். 23:6, 159:1, 215:6, 338:7, 382:7; பெரும். 34, 457; மது. 375.
7. பரவை : நற். 378:4.
8. பெள்வம் : நற். 74:2, 245:4; குறு. 164:4; ஐங். 121:3; அக. 70:14, 84:2, 212:19, புற. 6:4, 58:22; பொருந. 178, 203, மது. 76; 113; பதிற். 46:11, 51:14, 55:3; பரி. 7:1; குறிஞ். 47.
9. புணரி : நற். 395:6; குறு. 109:2; அக. 20:8, 90:1; பட். 97; மூல். 28.
10. திரைச்சரம் : நற். 111:6; அக. 240:5.
11. நீரகம் : புற. 99:3.
12. நீர் : நற். 54:1, 58:10.
13. முதுநீர் : ஐங். 21:1; அக. 80:7.
14. முந்நீர் : நற். 283:6; குறு. 130-2; அக. 127:4, 207:1, 212:18, 338:21, 379:6, 400:25; புற. 13:5, 18 1, 35:1, 60:1, 66:1, 154:1, 382:17, பெரும். 441; மது. 2, 235. 361, 425, 768; பதிற். 20:2, 31:21, 90:16; பரி. 4:6.
15. கார்கோள் : முருகு. 7.

நிலைத்துவிட வேண்டுமாயின் அது கடற்கரையிலேதான் சாலும்.
 'மூலைக் கடலினை வான வளையம் முத்தமிட்டே தழுவி முகிழ்த்தல்';
 'நெரித்த திரைக்கடல்' 'நிலவிசம்பு' 'திரித்த நுரை,' 'சின்னக்
 குமிழ்கள்'; விண்ணைப் பிடிக்கவும், மண்ணை இடிக்கவும்
 விரையும் அலைகளின் விடா முயற்சி! முயற்சியில் வெற்றி பெறும்
 அலைகளின் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம்! 'ஓங்கார ஒலி! இவை
 யெலாம் கண்ணுக்கும், கருத்துக்கும் பெருவிருந்து!

*தடமே காணுக் கடலினிலும்
 தனிமை புலம்பும் கரையினிலும்
 இடநிகர் அலையின் ஒலியினிலும்
 இன்பம்! இன்பம்! பேரின்பம்!

என்னும் பொருள் பட ஆங்கிலப் பெருங் கவிஞன் பைரன்
 கூறுவதும் இங்குக் கருதத் தக்கது.

கடற்கரை இன்று

நாம் கண்முன்னே காணும் கடற்கரை, இன்று பிரிந்தவர்
 கூடும் பெருமைசால் இடமாகவும், வருந்துவோர் களிக்கும்
 மனமகிழ் மன்றமாகவும், புதியவரை நண்பராக்கும் புதுமைசேர்
 கூடமாகவும், கவின் கண்டு களிக்கும் கற்பனைக் கழகமாகவும்
 காட்சி தருகின்றது.

பகலெல்லாம் உழைத்துச் சோர்ந்து மெலிந்த மக்கட்குக் கடற்
 கரையே சொர்க்கம்! என்பது கோடி நினைந்து எண்ணி மனம்
 புண்பட்டார்க்குக் கடற்கரையே இன்ப - அமைதிப் புகலிடம்!
 கல்லாத்வரையும் கவிஞராக்கும் கற்பனைப் பள்ளி! எங்கோ

1. பாரதி நூல்கள்—பாரதி பிரசுராலாயம் பதிப்பு—1940. பக்கம். 320,
 கண்ணம்மா என் காதலி 1:3-4, 3:3-6.
2. " அலை
 எற்றி நுரை கக்கியொரு பாட்டி சைக்கும்;
 ஒல்லெனும்அப் பாட்டினிலே—அம்மை
 'ஓம்'எனும் பெயரென்றும் ஒலித்திடும் காண்."
 ஷெ பக்கம். 285 கண்ணன் என் தாய் 5-8.
3. "There is pleasure in the pathless woods
 There is a rapture on the lonely shore

 By the deep sea, and music in its roar'
 —'The Ocean'—Childe Harold's Pilgrimage
 By G. G. Byron: Book IV—Verse 178; Heinemann 1965, Page 56.

பிறந்து, எங்கோ வளர்ந்து யாரோவென்றிருந்த ஆடவரையும் மகளிரையும் இணைத்து, வாழ்க்கைத்துணைவ ராக்கும் இல்லறக் கல்வி நிலையம்!

இக்கடற்கரையே நெய்தல் நிலம் என வழங்கப்படுகிறது.

பண்டைய இலக்கண மரபு

பண்டைச் சான்றோர்கள், ஐந்திணையுள் இந் நெய்தலை, தலைவனைப் பிரிந்து தலைவி ஆரூத்துயரத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் அவலப் பேரிடமாகவே வருத்துள்ளனர். அதில் மிகுந்த பொருத்தமும் பொருளும் பொதிந்துள்ளன.

வைகறை தொடங்கிப் பகல் முழுவதும் மக்களும், கடற் காகம் நாரை கொக்கு அன்றில் போன்ற புள்ளினங்களும் மல்கி இயங்குவதால், கடல், கழி, கரை, கானல் ஆகிய நெய்தற் பகுதிகள் நெடுகிலும் பேராரவாரம் பெருகிக் காணும். ஞாயிறு சாயுங்காலம் (எற்பாடு) வந்துற்றதும், அப்புள்ளினங்கள் யாவும், தம் புகலிடம் திரும்பிச் சென்றுவிட, நெய்தற் பகுதி வெறிச்செனத் தோன்றும் கடல் அலை மட்டுமே புலம்பொலி எழுப்பிக் கொண்டிருக்க, பிற ஒலிகள் அனைத்தும் அடங்கி அவல மிகும் மரண அமைதிச் சூழ்நிலையே அங்கு நிலவி நிற்கும்.

தலைவனைப் பிரிந்து தவிக்கும் தலைவிக்கு, அவ்வீடமும் சூழலும் காலமும் ஆற்றமை கைமயிக்கு, இரங்கல் நிகழ்வதற்கு ஏற்றவையாய்த் தோற்றும்.

தலைவியின் கண்ணெதிரே காணும் அலைகள் அடுத்தடுத்து உயர்ந்தும் தாழ்ந்தும் தோன்றுவதும் அவளது பிரிவுத் துன்பப் பெருமூச்சைப் பெருக்கத் தூண்டுவதாகவே அமையும்.

¹நெய்தற்குப் பெரும்பான்மையும் இரக்கம் பொருளாதலின், தனிமையுற்று இரங்குவார்க்குப் பகற் பொழுதினும் இராப் பொழுது மிதமாதலின், அப்பொழுது வருதற்கேதுவாகிய எற்பாடு கண்டார் இனி வருவது மாலை யென வருத்தமுறுதலின், அதற்கு அது சிறந்தது என்க' என்று இளம்பூரணர் கூறுவதும்,

²“புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் இவற்றின் நிமித்தம் என்றிவை தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே”

1. தொ. பொரு. அக. கு. 12, இளம்பூரணர் உரை.
2. தொ. பொரு. அக. கு. 14, நச்சினூர்க்கினியர் உரை.

என்ற சூத்திரத்திற்கு உரையும் விளக்கமும் தரும் நச்சினூர்க் கினியர், 'இரங்கல் நெய்தற்குரிய பொருள்' எனக் கூறிப் பின்னர், 'இனிக் கடலும் கானலும் கழியும் காண்டொறும், இரங்கலும், தலைவன் எதிர்ப்பட்டு நீங்கியவழி இரங்கலும், பொழுதும் புணர்துணைப்புள்ளும் கண்டு இரங்கலும் போல்வன இரங்கல். அக்கடல் முதலியனவும் தலைவன் நீங்குவனவும் எல்லாம் நிமித்தமாம்' என்று குறிப்பிடுவதும், 'இரங்கல் நறுநெய்தல்' என்று ஒரு பழம்பாடல் பகர்வதும் இக்கருத்தினை வலியுறுத்துவனவாம்.

எனவே, இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமும் என்ற ஒழுக்கத்தினை நெய்தலுக்குச் சார்த்திப் பண்டையோர் இலக்கணம் வகுத்திருப்பது சாலப் பொருத்தமானது.

ஐந்திணைகளைப் பகுத்து, அவற்றிற்குரிய முதல், கரு, உரிப் பொருள்களை இயற்கையோடு இயையப் பொருத்தி, நிறுவி, பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இலக்கணம் வகுத்துள்ள நம் செந்தமிழ்ச் சான்றோர்களின் கூர்த்த மதியும் அறிவியலறிவுத்திறனும் நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துகின்றன; பூரித்துப் புளகாங்கிதம் அடையச் செய்கின்றன!

2. நெய்தல் நிலம்

நானிலம்

பழந்தமிழ்ச் சான்றோர்கள் நிலத்தை ஐந்து பகுதிகளாகப் பிரித்துள்ளனர். குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், பாலை, நெய்தல் என்பனவே அவை.

எனினும், உலகம் நானிலம் என்றே வழங்கப்படுகிறது. காரணம், நம் தமிழ்ப் பெரு நாட்டில் இயற்கையாய் அமைந்த பாலை என்ற ஓர் தனி நிலப் பகுதியே இல்லை; ஆதலின் அது தனி நிலமாகவே கருதப்படவில்லை என்பதுதான்.

சில பல ஆண்டுகளில் வான்வளம் பொய்க்குமாயின், செழுமை கொழிக்கும் நிலப் பகுதிகளான முல்லை குறிஞ்சி முதலியன ஞாயிற்றின் வெம்மைக்கு இலக்காகி, பசுமை தவழும் மரஞ்செடி கொடிகள் அனைத்தும் கருகித் தீய்ந்து, கவினழிந்து காணும். அக் காலங்களில் மட்டுமே அப்பகுதிகள் பாலை நிலனாய்ப் படிவங்காட்டி நிற்கும். பின்னர் வான் மழை சுரந்ததும் மீண்டும் பழமைபோல் வளமையும், இளமையும் பெற்று, முல்லைபுயம் குறிஞ்சியும் பிறவுமாகக் கவினொழுகும் காட்சி பெற்று மாட்சி யுடன் பொலியும்.

எனவேதான், பண்டைச் சான்றோர்கள் பாலையை ஒரு தனி நிலமாய்க் கொள்ளாது, இயற்கையாய் அமைந்த ஏனைய நான்கு நிலங்களை மட்டுமே சிறப்பாகக் கருதி, இந்நாட்டினை நானிலம் என வழங்குவாராயினர்.

1. "பாலைக்கு நில மின்மையின் நானிலம் எனப்பட்டது" என்கிறார் பேராசிரியரும்."

1. திருச்சிற்றம்பலக் கோவை 191; உரை-பக். 271.

திரு. ஆறுமுகதாவலர்—ஆறாம் பதிப்பு, ஜய வகுடம் ஆவணி மாதம்.

¹ 'நானிலம் வாய்க்கொண்டு நன்னீர் அறமென்று கோது கொண்ட, வேனிலம் செல்வன் சவைத்துமிழ் பாலை' என்பது சடகோபர் திருவாக்கு.

² இக் கருத்தினை த்தான் 'முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையின் திரிந்து, நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதுய ருறுத்துப், பாலை என்பதோர் படிவம் கொள்ளும்' என்று கூறுகிறது சிலம்பு.

நெய்தல் நிலம்

இந்நிலங்களில் நெய்தல் என்பது கடலும் கடல் சார்ந்த பகுதியுமாகும். இதனை, "வருணன் மேய பெருமணல் உலகம் ...நெய்தல்" என்கிறது தொல்காப்பியம்.

"கருங்கடற் கடவுள் காதலித்த நெடுங்கோட் டெக்கர்" எனப் பொருள் கூறினார், தொல்காப்பிய உரையாசிரியருள் ஒருவரான நச்சினர்க்கினியர். அதாவது, 'வருணனைத் தங்கள் தெய்வமாக வழிபடும் மக்கள் வாழ்கின்ற, கடல் கொழித்த மணல் மேடுகள் மல்கிய கடற்கரைப்பகுதி' எனப் பொருள்படும்.

"இனி, நெய்தல் நிலத்தின் நுனையர்க்கு வலை வளந்தப்பின் அம்மகளிர் கிளையுடன் குழிஇச் சுறவுக்கோடு நட்டுப் பரவுக் கடன் கொடுத்தலின், ஆண்டு வருணன் வெளிப்படு மென்றார்" என விளக்கி, அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக,

'சினைச் சுறவின் கோடுநட்டு

மனைச் சேர்த்திய வல்லணங்கினான்' (பட. 86-87)

'கொடுஞ்சுழிப் புகாஅர்த் தெய்வ நோக்கி,'

(அக. 110:4)

1. திருவிருத்தம். 26:1-2 நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம், மயிலை மாதவ தாசன் பதிப்பு, 1962; பக். 515.
'நால்வகை நிலங்களையும் தன் கதிர்க்கையாலே வாயில் பெய்து கொண்டு, சாரமான நீர்ப்பசை அறும்படி மென்று அசாரமான பாகம் இதுவென்று அறிந்த தன் வெப்பத்தைத் தன்குரிய சிறந்த பொருளாக வுடைய குரியன் ருசிபார்த்து வெறுத்துக் கழித்த பாலை நிலம்.'
2. சிலம்பு. 11. காடுகாண். 64-66.
3. தொல். அக. 5:4.
4. தொல். அக. 5. நச்சர். உரை, பவானந்தம் பிள்ளை பதிப்பு, 1916 பக். 13.
5. தொல். அக. 5:4; நச்சர் உரை, ஷெ பதிப்பு, பக். 14.

‘அணங்குடைப் பனித்துறை கைதொழு தேத்தி
யாயு மாயமொ டயரும்’ (அக. 240:8-9)

என்ற மேற்கோள்களையும் கூறியுள்ளார்.

எனவே, வருணனை வழிபடும் மக்கள் வாழ்கின்ற கடற்கரைப் பகுதியே நெய்தல் என்பது தொல்காப்பிய உரையாசிரியர் நச்சினூர்க்கினியரின் கருத்து. இதனைப் பின்னர் ஆராய்வோம்.

கடல் நீரால் அமைந்தமையின் கடற்கரைப் பகுதி மட்டுமே நெய்தல் எனக் கொள்ளல் தகும்.

நெய்தல் நிலம் : பெயர்க் காரணம்

இந் நிலத்துக்கு நெய்தல் எனப் பெயர் வந்த காரணம் என்னவெனக் காண்போம்.

குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல் என்ற இப் பகுதிகள் அவ்வந் நிலங்களில் மிகுதியாய்க் காணப்படும் பூக்களால் பெயர் பெற்றன என்பர் ஒருசாரார் ; மற்றொருசாரார் புணர்தல், இருத்தல், பிரிதல், ஊடல், இரங்கல் என்ற ஒழுக்கத்தால் பெயர் பெற்றன என்கின்றனர். ஈண்டு அவற்றை ஆராய்ந்து எது பொருந்தும் என்பதையறிவோம்.

1 ‘மாயோன் மேய காடுறையுலகமும்’ என்று தொடங்கும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்துக்கு உரை எழுதிய உரையாசிரியர் இளம்பூரணர் குறிப்பது :

2 “முல்லை குறிஞ்சியென்பன இடுகுறியோ காரணக்குறியோ எனின், ஏகதேச காரணம் பற்றி முதலாசிரியர் இட்டதோர் குறியென்று கொள்ளப்படும். என்னை காரணம் எனின், ‘நெல் லொடு, நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை, யரும்பனி ழலரி தூஉய்’ (முல்லைப்பாட்டு) என்றமையால், காடுறையுலகிற்கு முல்லைப்பூச் சிறந்த தாகலானும் ‘கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு பெருந்தே னிழைக்கும் நாடொடு நட்பே’ (குறுந். 3) என்ற வழிமைவரையுலகிற்குக் குறிஞ்சிப் பூச் சிறந்த தாகலானும், ‘ஆரலருந்திய சிறுசிரல் மருதின், தாழ்சினை யுறங்குந் தண்டுறை யூரன்’ (அகம்) என்ற வழித் தீம்புனலுலகிற்கு மருது சிறந்தமையானும், ‘பாசடை நிவந்த கணைக்கால் நெய்தல், இனமீ னிருங்கழி

1. தொல். பொரு. அக. கு. 5.

2. தொல். பொரு. அக. கு. 5; உரை இளம்பூ. பக். 6; வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை பதிப்பு 1919.

யோத மல்குதொறும், கயமுற்கு மகளிர் கண்ணின் மானும்¹ (குறுந். 9) என்றவழிப் பெருமணல் உலகிற்கு நெய்தல் சிறந்தமையானும் இந்நிலங்களை இவ்வாறு குறியிட்டாரென்று கொள்ளப்படும்....”

இவ்வாறு கூறி, அவ்வந் நிலத்தின் கண் சிறந்து விளங்கும் பூக் காரணமாகவே அந்நிலத்திற்கு அப்பெயர் வழங்கலாயிற்று என்று கூறியுள்ளார்.

உரையாசிரியர் நச்சினூர்க்கினியர் இக்கருத்தினை ¹“இனி இவ்வாறன்றி முல்லை முதலிய பூவாற் பெயர் பெற்றன இவ்வொழுக்கங்களெனின், அவ்வந் நிலங்கட்கு ஏனைப் பூக்களும் உரியவாகலின் அவற்றூற் பெயர் கூறலும் உரியவெனக் கடாயினூர்க்கு விடையின்மை உணர்க’ எனக் கூறி மறுக்கிறார்.

அவரது கொள்கை, குறிஞ்சிக் குரியதாகப் புலனெறி வழக்கம் செய்யப்பட்ட ஒழுக்கம், புணர்தல் என்பது. இப் புணர்ச்சி யொழுக்கத்திற்கே குறிஞ்சி என்பது ஒரு பெயர். இங்ஙனமே, இருத்தலாகிய ஒழுக்கத்திற்கு மறுபெயர் முல்லை; ஊடலாகிய ஒழுக்கத்திற்கு மறுபெயர் மருதம்; பிரிதலாகிய ஒழுக்கத்திற்கு மறுபெயர் பாலை; இரங்கலாய ஒழுக்கத்தின் மறுபெயர் நெய்தல். இவ்வாறு, அவ்வவ் வொழுக்கம் நிகழ்ந்த நிலம் அவ்வப் பெயரினைப் பெற்றது என்பதே.

ஆழ்ந்து சிந்தித்து ஆய்வார், இக்கொள்கை சிறிதும் பொருந்தாமையை உணர்வர். அவ்வொழுக்கத்திற்கு அப்பெயர் எப்படி வந்தது என்று திரும்பத் திரும்ப வினா எழுப்பின், அவ் வினா, பொருத்தமுறு விடையின்றி இறுதலையே காண்போம்.

மு. இராகவையங்கார், கூறுவது ஈண்டு நுனித்து நோக்கற்குரியது. ²“இனி, முற்கூறிய ஐந்து நிலங்களும் குறிஞ்சி முதலாகப் பெயர் பெற்றதன் காரணமும் நாம் ஆராய்ந்து கொள்ளற்பாலதாம். இப் பெயர்கள் மரம் அல்லது பூ விசேடங்கட்கு உரியன என்பதும், முல்லை முதலியவற்றின் மிகுதி அல்லது சிறப்புப்பற்றி அந்நிலங்கட்குப் பெயர்கள்

1. தொல்.பொரு. அக.கு. 5; உரை. நச்சி; பவானந்தம் பிள்ளை பதிப்பு 1916 பக். 16.

2. தொல். பொரு. ஆராய்ச்சி. மதுரை தமிழ்ச் சங்கப் பிரசுரம், 14, 1922, பக். 24-25.

வழங்கலாயின என்பதும் எளிதில் புலப்படும். 'கருங்காற் குறிஞ்சி சான்ற வெற்பு' (மதுரைக். 300), 'மருதஞ்சான்ற மருதத் தண்பனை' (சிறுபாண். 186), 'முல்லைசான்ற முல்லையம் புறவு' (சிறுபாண். 169), 'பாலை சான்ற சுரம்' (சிறுபாண். 314) எனப் பூ அல்லது அதன் முதற் பொருளின் சிறப்புப் பற்றி அந்நிலங்கள் கூறப்படுதல் நோக்குக.'

'இனிக் களவியலுரைகாரரும், நச்சினூர்க்கினியரும் இந் நிலப் பெயர்கள் அவற்றின் ஒழுக்கமாக மேலே கூறிய உரிப் பொருள்கள் அடியாக வழங்கலாயின என்பர். அஃதாவது— முல்லைக்குரியதாகப் புலனெறி வழக்கம் செய்யப்பட்ட ஒழுக்கம் இருத்தல் என்பது: இவ்விருத்தற்கே முல்லையென்பது ஒரு பெயர் என்பதாம். 'குறிஞ்சியாகிய ஒழுக்கம் நிகழ்ந்த நிலமும் குறிஞ்சி எனப்பட்டது. என்னை? விளக்காகிய கடரிருந்த இடமே விளக்கெனப்பட்டதுபோல' என்றார் களவியலுரை காரரும் (16). மற்றை நிலங்கட்கும் இவ்வாறே கூறிக்கொள்க. இவற்றால் முல்லை குறிஞ்சியென்று கூறப்பட்ட ஒழுங்கங்களாற் காடு மலை முதலியவை அப்பெயர் பெற்றன என்பது அவ்வுரை காரருடைய கருத்தாகத் தோற்றினும், அவ்வொழுக்கந்தான் அவ்வாறு பெயர் பெற்றதன் காரணம் என்னை? என்ற கேள்வி திரும்ப எழக் கூடியதாகின்றது. அதனால் நிலங்கள் முற்குறித்த படி பூக்களின் அடியாகப் பெயர் பெறுது போயினும், அந்நிலத் தொழுக்கங்களேனும் அவையடியாக வழங்கலாயின என்று கூறுதலே வேண்டுமென்க. ஆயின் நச்சினூர்க்கினியர், 'இவ்வா றன்றி, முல்லை முதலிய பூவாற் பெயர் பெற்றன இவ்வொழுக் கங்களெனின், அவ்வந்நிலங்கட்கு ஏனைப் பூக்களும் உரியவாகவின் அவற்றற் பெயர் கூறுதலுமுரிய எனக் கடாயினூர்க்கு விடையின்மை யுணர்க' என இக்கொள்கையை மறுத்திட்டார். ஆயினும் ஒவ்வொரு ரொழுக்கத்தை யுணர் தற்கு ஒவ்வொரு பூவை அடையாளமாகக் கொண்டொழுகுவது பண்டைத் தமிழரது வழக்கமேயாம். இது, "புறத்திணை யொழுக்கமாகிய நிரை கவர்தல், மீட்டல் முதலியவற்றுக்கு வெட்சி கரந்தை முதலாய பூக்களைக் குறியாகக் கொண்டமையாலும் விளங்கும்.... எனவே, அகத்திணை யொழுக்கங்கட்கும் அங்ஙனம் பூக்களை அடையாள மாகக் கொண்டு முன்னோர் வழங்க, அவற்றினடியாக இருத்தல் முதலிய ஒழுக்கங்கள் முல்லை முதலாகப் பெயர் பெற்றன என்று கொள்ளுதல் இழுக்காகாதென்பது."

என்று கூறி, மீண்டும் இனி, நிரை கோடல் மீட்டல் முதலிய திணைகள் (ஒழுக்கங்கள்) வெட்சி முதலாகப் பெயர் பெற்றதற்குக் காரணம்—வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை என்னும் பூ விசேடங்களை அவ்வொழுக்கத்தின் அடையாளமாகக் கொண்டு பண்டைத் தமிழ்மக்கள் வழங்கி வந்தமையாகும். நச்சினூர்க்கினியர், "இதற்கு (வெட்சிக்கு) அப்பூச் சூடுதல் உரித்தென்று கொள்க" (பக். 103), "தும்பையென்பது சூடும் பூவினாற் பெற்ற பெயர்" (பக். 146) எனக் கூறுதலாலும், "கண்ணி கண்ணிய வயவர் பெருமகன்" எனவரும் பதிற்றுப் பத்தடிக்கு (65), 'தாங்கள் சூடிய போர்க்கண்ணிக்கேற்ப வினை செய்யக் கருதிய வயவர் பெருமகன்' எனப் பொருள் கூறப்படுதலாலும் இதனுண்மையுணர்வு. எனவே முற்காலத்துத் தமிழ் மக்கள் போர் முதலாய புறவொழுக்கங்கட்கும், அன்பு பற்றிய அகவொழுக்கங்கட்கும் ஒவ்வொரு பூவை அடையாளமாகக் கொண்டிருந்த செய்தி வெளியாதலால், அவர்க்குப் பூவணிவதி வீருந்த பெருளிருப்பம் புலனாவதாம்" என்று விளக்கி, 'நிலங்கள் பூவாற் பெயர் பெற்றனவே' என நன்கு நிறுவியுள்ளார்.

¹...குறிஞ்சியும் பாளையும் மருதமும் நெய்தலும் என்னும் பொருள்கள் அவ்வந் நிலத்துக்குச் சிறந்தன வாதலான் அவற்றாற் பெற்ற பெயர் எனவுமாம் என்ற அகப் பொருள் விளக்கக் குறிப்புரையும் இக் கொள்கையை வலியுறுத்துகிறது.

நமது நாட்டில் பூவுக்கும், மாலைக்கும் மிகுந்த சிறப்புள்ளது என்பது கருத்திற் கொள்ளத்தக்கது. மன்னர்களும், செல்வர்களும் மலர்மாலையும் கண்ணியும் (தலைமாலையும்) அணிந்திருந்தமையும், மாலை சூட்டிப் பெருமைப்படுத்துதல் நம்மில் பெருவழக்காக இருப்பதும் கருதற்குரியன. தெய்வத்தை வழிபடுங்காலையும் மாலை சூட்டிப் பூக்களைப் பெய்து வழிபடல் நமது மரபாக உள்ளதன்றோ?

²'எவன் புஷ்பத்தினால் தேவதைகளைப் பூசிக்கிறானோ அவன் இஷ்ட சித்திகளை அடைவான். தேவர்கள் வாசனைகளால் திருப்தியடைகின்றனர்.'

1. அகப். விளக். சூ. 6-குறிப்புரை, பக். 12; கழக வெளியீடு 338; 1947.

2. அபிதான 'சிந்தாமணி-ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார்: எடு. குமாரசாமி நாயுடு ஸன்ஸ். வெளியீடு 1934, பக். 1179-புஷ்பம்.

¹“மலர்களில் கொன்றை, ஆத்தி, கொக்குமந்தாரை, தாமரை இவை சிவமூர்த்திக்கு உகந்தன. விநாயகருக்கு வெட்சி. அறுமுகற்குக் கடம்பு. குருந்து, தாமரை, அலரி இவை வீஷ்ணு வீற்காம். பார்வதியார்க்கு நீல மலர். சூரியனுக்குத் தாமரை. திருமகட்குச் செந்தாமரை, நெய்தல். சரஸ்வதிக்கு வெண்டாமரை. துஷ்ட தேவதைகளுக்குச் செம்மலர்களுமாம். மலர்களுள் அரவிந்தம், மாம்பூ, அசோக மலர், முல்லை; நீலம் இவை மன்மதனுக்குரிய பாணங்களாம்” என்று கூறுகிறது அபிதான சிந்தாமணி.

²மலர்களால் கடவுளரை வழிபடும் முறை திராவிடர்களின் சிறப்பு முறை யென்றும், வேதகாலத்தில்-வைதிக வழிபாட்டில் பூப் பெய்து வழிபடல் இல்லை யென்றும், ஆரியர் திராவிடரிடமிருந்தே மலர் வழிபாட்டு முறையைக் கற்றனர் என்றும், ‘பூஜை’ என்னும் வேர்ச்சொல் ஆரியத்தில் அன்றி ஏனைய இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளில் காணப்படாமையாலும் மலர் பெய்து வழிபடல் திராவிடர்களின் தனிப்பண்பாட்டிற்கியைந்தது என்றும், “பூஜை” என்ற சமஸ்கிருதச் சொல்லே “பூ செய்” என்னும் தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபு என்றும், எஸ்.கே. சட்டர்ஜி என்னும் ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவதும் கருதத் தக்கது.

* வருணப் பூதர் நால்வருக்கும் தனித்தனி மலர்கள் உரியவாயிருந்துள்ளன. பிராமண பூதத்துக்குரியன வெண்தாமரை, அறுகை, நந்தி;

1. அபிதான சிந்தாமணி-ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார்; எ. குமாரசாமி நாயுடு ஸன்ஸ் வெளியீடு 1934, பக். 1180.

2. “The characteristic offerings in the Puja rite viz., flowers, leaves fruits, water, etc. are not known to the homarite, except in instances where it has been influenced by the puja. It had been suggested with good reason that puja is the Pre-Aryan, in all likelihood the Dravidian form of worship, while the homa is the Aryan; and throughout the entire early Vedic Literature, the puja rituals with flowers etc., offered to an image or symbol is unknown. The word puja, from a root puji appears like the thing it cannot, to be of Dravidian origin also. This word or root is not found in any Aryan or Indo-European language outside India’

—S. K. Chatterji, Race Movements & Pre-historic Culture in Vedic Age, London, 1951, p. 160.

3. வெண்ணிறத் தாமரை அறுகை நந்தியென்று இன்னவை முடித்த நன்னிறச் சென்னியன்

...
ஆதிப் பூதத்து அதிபதிக் கடவுள்.—சிலம்பு . 22, அழற்படு . 19-20, 36.

- ¹ அரசபூதத்துக்குரியன சண்பகம், கருவிளை, செங்கூதாளம்;
- ² வணிக பூதத்துக்குரியன வெட்சி, தாழை, ஆம்பல், உச்சிச் செலுந்தில் (பவளமல்லிகை), நெய்தல், பூளை, மருதம்;
- ³ வேளாண் பூதத்துக்குரியன கோட்டினும், கொடியினும், நீரினும், நிலத்தினும் தோன்றும் பூக்கள் எனச் சிலப்பதிகாரம் சிறப்பாகக் கூறுவதும் உணர் தற்பாலது.
- ⁴ பழந்தமிழ் மன்னர்களில் சேரர்க்குப் பனம்பூவும், பாண்டியர்க்கு வேம்பும், சோழர்க்கு ஆத்தியும் மாலைகள் என்பதனை நம் இலக்கியங்களும் கூறுகின்றன.
- ⁵ பாண்டவர்களில் தருமன் குவளை மலரையும், கவுரவரில் துரியோதனன் நந்தியாவட்ட மலரையும் மாலையாய் அணிந்திருந்தனர் என்றும் கூறப்படுகிறது.
- ⁶ கபிலர், ஆரிய அரசன் பிரகத்தனைத் தமிழ் அறிவுறுத்தற்குப் பாடிய குறிஞ்சிப் பாட்டில், அவர் தொண்ணூற்றொன்பது

1. சண்பகம் கருவிளை செங்கூ தாளம்
தண்கமழ் பூநீர்ச் சாதியோடு இனையவை
கட்டும் கண்ணியும் தொடுத்த மாலையும்
...
அரசை பூதத்து அருந்திறற் கடவுள்.—ஐ. ஐ. 40-42, 61.
2. வாணிக மரபின் நீள்நிலம் ஓம்பி
நாஞ்சிலும் துலாமும் ஏந்திய கையினன்
...
வெட்சி தாழை கட்டகமழ் ஆம்பல்
சேடல் நெய்தல் பூளை மருதம்
கூட முடித்த சென்னியன்—ஐ. ஐ. 65-70.
3. கருவிளை புரையும் மேனியன் அரியொடு
வெள்ளி புனைந்த பூணினன்...
...
கோட்டினும், கொடியினும் நீரினும் நிலத்தினும்
காட்டிய பூவிற் கலந்த பித்தையன்—ஐ. ஐ. 89-90, 93-94, 101-102.
4. 'இரும்பனை வெண்தோடு மலைந்தோன் அல்லன்;
கருஞ்சினை வேம்பின்தெரியலோன் அல்லன்;
நின்ன கண்ணியும் ஆர்மிடைந்தன்றே, புற. 45
5. அபிதான சிந்தாமணி-ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார்; எ. குமாரசாமி
நாயுடு ஸன்ஸ், 1934, பக். 1180.
6. குறிஞ்சிப், 61-96.

பூக்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளமை தமிழர், பூக்களின்பால் பெரு விருப்பம் கொண்டு போற்றினர் என்ற கருத்தை அவனுக்கு உணர்த்தற்கே என்றும் கொள்ளக்கூடுமன்றோ?

¹ வான்மீகி முனிவர் தம் இராமாயணத்தில், 'நம் போர் வீரர்கள் கறுத்த மேகங்களை யொத்த கேடயங்களுடன், தென்னாட்டார் போன்று பூக்களைத் தலைக்கணியாகச் சூடு கின்றனர்' என்று பரத நம்பி கூற்றாகக் கூறுவதும், ஈண்டுக் குறிப்பிடற்குரியது.

² ஆங்கில நாட்டிலும், அன்புப் பிணிப்பினின்றும் அகல் வாரும், அவலம் பெருகியமுவாரும், தாய்மை நிறைந்து சிறந்தாரும் உரிய மலர்களை அடையாளமாகக் கொண்டிருந்தனர் என்பது நினைவுகூரத் தக்கது.

இச் செய்திகளையே மு. இராகவையங்கார் பின்வருமாறு கூறுகின்றார் :

1. 'சூர்வந்தி குஸுமா பீடான்
சிரஸ்ஸு ஸுரபினமீ
மேகப்ரகாசை: பலகை:
தாஷிணூத்யா நரா'யதா'.

—வான்மீகி இராமாயணம்: அயோத்தியா காண்டம், சருக். 93.
ஸ்லோகம் 13; பக். 260. M.L.J. Press Mylapore-1933.

2. FLOWERS AS SYMBOL OF REMEMBRANCE :

"There's rosemary, that's for remembrance
pray, love, remembers and there is Pansies
that's for thoughts"—*Shakespeare*—

Hamlet-Act IV, Scene V—174 Page 1061 of
E. L. B. S. Editon of Shakespeare
Ophelia's words.—1965.

"I steel by lawns and grassy plots,
I slide by hazel covers ;
I move the sweet forget-me-nots
That grow for happy lovers"—'The Brook'

Poetical works of Alfred Tennyson—Oxford
University Press, 1959 Edition, Page 132.

¹ “இங்ஙனமே ஐரோப்பியரும், பண்டும் இன்றும் ‘லில்லி’ (Lily) என்ற வெள்ளையல்லி மலரைக் கற்புக் குறியாக வழங்கி வருகின்றனர். டென்னிஸன் மகாகவி இயற்றிய ‘Lancelot Elaine’ என்ற கவியில் எக்லன் என்ற பெண்ணின் கற்பின் தூய்மை குறிக்க அவளை ‘Lily maid’ என்று கூறுதல் காண்க. இயேசு நாதரின் தாயாகிய மரியாவின் கரத்தில் அவளது கற்பின் தூய்மையைக் காட்ட லில்லிப் பூ ஒன்று வைக்கப்பட்டிருக்கு மென்பர். இதுபோலவே, அன்புடை இருவர் பிரியுங்கால், அப்பிரிவைக் குறிக்க ‘Forget-me-not’ என்ற பூவைக் கொடுத்த

WILLOW FLOWERS AS SYMBOL OF SORROW :

“The poor soul sat sighing by a sycamore tree
sing all a green willow :

... ..

The fresh streams ran by her and murmured her moans ;
Sing willow, willow, willow ;
Her salt tears fell from her and soften'd the stones ;
Sing willow, willow, willow ;
Sing all a green willow must be my garland
I'll hang my harp on a weeping willow tree
And may the world go well with thee”—*Shakespeare*.

Othello-Act IV, Scene iii 41, Page 1146
E. L. B. S. Edition of Shakespeare—1965.

LILY AS SYMBOL OF VIRTUE :

“Change in a trice, The lilies and languors of virtue
for the raptures and roses of vice”—*Swinburne*

Swinburne Anthology By Keselm Foss—Page 117
9th verse—Published by Richards Press, London,
1955 Edition.

“The blessed damozel leaned out,
From the golden bar of Heaven

... ..

She had three lilies in her hand,
And the stars in her hair were seven”

D. G. Rossett—The Blessed Damozel 1-6
Palgrave's Golden Treasury
Worlds Classics Edition, 1956. Page 446.

1. தொல். பொரு. ஆராய்ச்சி ; மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பிரசுரம் 14 ; 1922 பக். 25 - அடிக்குறிப்பு .

தலும், துக்க மிகுதியை 'Weeping Willow' என்ற பூவால் குறித்தலும் அவ்வைரோப்பிய நாட்டு வழக்கம்."

இவ்வாறு மேலைநாட்டாரும் பூவணியும் வழக்கத்தை அறிஞர் தனிநாயக அடிகளும் ¹ "மேல் நாடுகளில் உரோசா மலர்; இலிவிமலர், எருக்கிலை மலர் அரசர்க்கும் அரசர் மரபினர்க்கும் அடையாளப் பூக்களாய் வழங்கியுள்ளன" என்று குறிப்பிடுகிறார்.

² "முல்லை, குறிஞ்சி, நெய்தல், மருதம் இவை, அவை மலரும் நிலத்தின் பெயருமாம்," என்று அபிதான சிந்தாமணியும்,

³ "தொல்காப்பியர் காலத்திற்குப் பன்னூருண்டு கட்டு முற்படத் தமிழ் மக்கள் மலை நாட்டிற்குக் குறிஞ்சி நிலம் எனப் பெயரிட்டார்கள்..... காந்தள், வேங்கை, ஆரம், அகில் என்ற இவற்றில் ஒன்றின் பெயரால் அதனைக் கூறியிருத்தல் கூடாதோ? குறிஞ்சிப் பூவே சிறப்புப் பூவாதலால், குறிஞ்சி யென மலையையும் மலைசார்ந்த இடத்தையும் குறித்தார்கள். அவ்வாறே, பிற நிலங்கட்கும் முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல் எனப் பெயர் வைத்ததற்கும் சிறந்த காரணங்கள் உள்ளன" எனத் தனிநாயக அடிகளும் கூறுவன குறிப்பிடத்தக்கன.

⁴ "இவற்றுள் கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும் நெய்தல் எனப் பெறும். இந்நிலப் பகுதியிலே நெய்தல் மலர் மிகுந்திருப்பது கொண்டு இப்பெயர் வந்ததென்பர்" என்று கலைக் களஞ்சியமும் குறிப்பிடுகிறது.

பல்வேறு மலர்கள் ஒரு நிலத்திற் காணப்படுமாயினும், அந் நிலத்தில் சிறப்பாக-மிகுதியாகக் காணப்படுவது எப்

1. தமிழ்த்தாது. (கட்டுரைக் கொத்து) அறிஞர் தனி நாயக அடிகள், பாரி நிலையம், நான்காம் பதிப்பு - 1962, பக். 67.
2. அபிதான சிந்தாமணி. சிங்கரவேலு முதலியார், எ. குமாரசாமி நாயுடு ஸன்ஸ், 1934, பக். 1180.
3. தமிழ்த் தாது (கட்டுரைக் கொத்து) — அறிஞர் தனிநாயக அடிகள், பாரி நிலையம், நான்காம் பதிப்பு-1962, பக். 54-55.
4. கலைக் களஞ்சியம்—தொகுதி ஆறு, தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், சென்னை, 1959; பக்-539, நெய்தல்.

பூவோ, அப்பூவாலேதான் அது அப் பெயர் பெற்றுள்ளது என்ற உண்மையைத் தான் மேலே காட்டிய மேற்கோள்களும், செய்தி களும், விளக்கங்களும் தெளிவாய்க் கூறுகின்றன. எனவே ஒழுக்கங்களும், நிலங்களும் பூக்களாற்றான் பெயர் பெற்றன என்பது ஒருதலை.

நெய்தல் நிலத்தில் தாழை, புன்னை, ஞாழல், செருந்தி, அடும்பு போன்ற எண்ணற்ற பூக்கள் உள்ளன வெணினும் அங்கு மிகுதியாக, சிறப்பாக, ஏனைய நிலங்களிற் காணப்படுவ தினும் அதிகமாக நெய்தற் பூவே காணப்படுகிறது. கண் காணும் இடமெல்லாம்¹ நெய்தல் மலர்கள் பூத்துக் குலுங்குவ தாக இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. ஆதலின், நெய்தற் பூவின் சிறப்பினாலேயே அந்நிலம் நெய்தல் என்ற பெயர் பெற்றது என்பது தெளிவாகிறது.

நெய்தல்

² “நெய்தல் என்பது ஒரு நீர்ப்பூக்கொடி; இதனாலே கடல் சார்ந்த நிலம் நெய்தலிலமெனப்பட்டதென்பர் ஒருசாரார். இக் கொடி³ திரண்ட தானையும், பசிய இலை

1 நெய்தல் அக- 10:5, 70:11, 100:17, 120:16, 130:12, 150:8, 160:13, 170:4, 230:2, 240:3, 290:14, 350:1, 360:4, 370:10, 400:21; நற். 23:7, 27:11, 78:2, 96:7, 17:3, 138:6, 183:10, 187:1, 195:7, 239:6, 275:6, 283:2, 287:5, 349:3, 372:3, 382:2; குறு. 9:4, 227:3, 296:4, 397:2, 401:1; கவி. 131:8, 142:23, 143:31, 145:39; ஐங். 101:3, 109:1, 135:3, 151:3, 155:3, 170:2, 173:3, 181:1, 183:5, 184:1, 185:1, 186:3, 187:3, 188:3, 189:1, 190:1; சிறுபாண். 151; மதுரை. 325; பதி. 13:3, 18:21, 27:10, 30:2, 51:17, 64:16, 71:2. ஐந்தாம் பத்து-பதிகம் 11

2. கலித்தொகை — நெய். கவி. அனந்தராமையர் ஆராய்ச்சிக் குறிப்பு, சென்னை நோபிவி அச்சுக் கூடம் பதிப்பு-பக். 925.

3. “... .. கழனி மாநீர்ப்பூ
பாசடைக் கவித்த கணைக்கால் நெய்தல்” — அக. 70:10-11.
“பாசடை நிவந்த கணைக்கால் நெய்தல்” குறு. 9:4.
“... .. கொடுங்கழித்
தண்ணேற்று அடைஇய கணைக்கால் நெய்தல்” — அக. 360:4.
“கமழ்நறு நெய்தல்” — நற். 283:2.
... .. களைஞர் தந்த கணைக்கால் நெய்தல்
கன்கமழ் புதுப்பூ” — பெரும். 213-214.
“... .. நெய்தல்
கன்கமழ் புதுப்பூ” — ஐங். 151:3:4.
“... .. நுண்பல
சிறுபாசடைய நெய்தல்” — நற். 27:10-11.
“பாசடைக் கவித்த கணைக்கால் நெய்தல்
புவுடன் நெறிதருதொடலை தைஇ” — நற். 138:6-7.

யையும், நறுமணமுள்ள பூவையுமுடையது. ¹ இதன் இலை யானைக் கன்றின் காதிற்கும், இதன் முகிழ் மாணக்கர் ²குடுமிக்கும் ³ இதன் பூவிதழ் வேலுக்கும் உவமையாய் வந்துள்ளன. ⁴ இதற்கு விடியற்காலத்தில் மலர்தலும் மாலைக் காலத்தில் சூவிதலும் இயல்பாம். இம்மலரால் நெய்தனில மகளிர் ⁵ தழையும் மாலை முதலியனவும் செய்து அணிதலும்,

1. "... ... இரும்பிடி
நெய்தலும் பாசடை புரையும் அஞ்செவிப்
பைதலங் குழவி தழீஇ" — நற். 47:1-3.
2. "நெய்தன் முகிழ்த்துணை யாங்குடுமி...மாணக்கர்" சிறுபஞ்சு:30:1, 3.
கழக வெளியீடு. 1963 பக். 31.
3. "பொய்கை உடைந்து புனல்பாய்ந்த வாய்ள லலாம்
நெய்தல் இடையிடை வாளை பிறழ்வன போல்
ஐதுஇலங்கும் எஃகின் அவிர் ஒளிவாள் தாயினவே" — கள; 33:1-3.
4. "... ... வைகறைக்
கன்கமழ் நெய்தல் ஊதி எற்படக்
கண்போல் மலர்ந்த காமர் சுணைமலர்
அஞ்சிறை வண்டின் அரிக்கணம் ஒலிக்கும் குன்று" — முருகு 73-77.
"வைகறை மலரும் நெய்தல் போல்" — ஐங். 188:3.
"வள்ளிதழ் நெய்தல் கூம்ப
... ..
புலம்பொடு வந்த புன்கண் மாலை" — நற். 117:3-7,
"நெய்தல் கூம்ப நிழல்குணக்கு ஒழுக" — நற். 187:1.
"... ... கையறுமாலை
கொடுங்கழி நெய்தலும் கூம்ப" — ஐங். 183:4-5.
"... ... நெய்தல்
நுண்தா துண்டு வண்டினம் தறப்பி
... .. வந்தமாலை" — அகம் 360:4,5,9.
5. "கொடுங்கழி நிவந்த நெடுங்கால் நெய்தல்
அம்பகை நெறித்தழை அணிபெறத் தைஇ" — நற். 96:7-8.
"... ... "நெய்தல்
பூவுடன் நெறிதருஉத் தொடலை தைஇ
... .. ஆடு மகளிர்" — நற். 138:6,7,9.
"நெய்தலும் பகைத்தழைப் பாலை புணையார்
உடலகம் கொள்வோர் இன்மையின்
தொடலைக்கு உற்ற சிலபூ வினரே" — ஐங். 187:3-5.
"நெய்தல்
நெடுந்தொடை வேய்ந்த நீர்வார் கூந்தல்
... .. மகளிர்" — குறுந். 401:1-3.

¹ சிற்றில் முதலியவற்றிற்குப் புனைதலும் உண்டென்று பண்டை நூல்கள் கூறும். இம்மலரில் கருநிறமுடைய சாதி கருநெய்தலென்றும், வெண்ணிறமுடைய சாதி வெண்ணெய்தலென்றும் வழங்கப் பெறும். இவற்றுட் கருநெய்தற் பூவுக்கு நீலமணியும் அதனிதழுக்கு ² மகளிர் கண்ணும் உவமையாக வருகின்றன. 'மகளிர் கண்ணுக்கு இவ்விதமும் உவமையாம்' எனக் குறிப்பிடுகிறார் இ. வை. அனந்தராமையர்.

நீலமலரே, கருநெய்தலாக இருக்கலாமோ என்ற ஐயம் எழுகிறது. ஆனால், மதுரைக் காஞ்சியில் ³ 'கட்கமழு நறு நெய்தல், வள்ளிதழ் நீலம்,' என்றும், ⁴ 'ஐங்குறுநூற்றில் பல்விதழ் நீலமொடு நெய்தல் திகர்க்கும்' என்றும் பாடப் பெற்றிருப்பதால், நீலமும் நெய்தலும் வெவ்வேறானவை என்றே உறுதி செய்ய வேண்டியுள்ளது.

இதே கருத்தைத்தான் இ. வை. அனந்தராமையர் அவர்களும் கூறுகிறார். மேலும் அவர், ⁵ "இங்கே கூறிய ஐங்குறு நூற்றுச் செய்யுளின் விசேட உரையில், 'சிறப்புடைய கருங்குவளையுடனே சிறப்பில்லாத நெய்தல் திகர்க்கும் ஊரன்' என்றது, குலமகளிருடனே பொது மகளிர் இகலும் ஊரன்' என்று எழுதியிருப்பதும் உற்றுநோக்கற்பாலது. 'சிறுமா நெய்தல்' (புறம். 61:2), என வருவதும் நோக்குக. 'நீணறு நெய்தல்'

1. "ஒண்ணுதல் மகளிர்
... .. நெய்தல்
அகல்வரிச் சிறுமனை அணியுந் துறைவ" — நற். 283:1-3.
"மணிக்கலத் தன்ன மாயிதழ் நெய்தல்
பாசடை பணிக்கழி" —பதிற். 30:2-3.
"மணிநிற நெய்தல் இருங்கழி" —ஐந். எழுபது, 60-1.
2. "ஒன்றுதல் மகளிர்
கண்ணேநர் ஒப்பின் கமழ்நறு நெய்தல்" —நற். 283:1-2
".... .. நெய்தல்
கூம்புவிடு நிகர்மலர் அன்ன
ஏந்தெழின் மழைக்கண்எம் காதலி" —அக. 83:13-14.
3. மதுரைக். 250 - 251.
4. ஐங். 2 - 4.
5. கவித்தொகை (நெய்தற்கவி) இ. வை. அனந்தராமையர் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரை, சென்னை நோட்டி அச்சுக்கூடப் பதிப்பு — 1931 பக். ௨௫-௨௬.

(குறிஞ்சி. 79) 'தண்ணறு நெய்தல் தனையவிழ் வான்பூ' (ஐங். 190) என வெண்ணெய்தலும் சிலவிடத்துக் கூறப்படுகிறது. வெண்ணெய்தலும் ஆம்பலும் ஒன்றாயின் அதுவும் பயின்று வருவா என்னலாம்" என்று தமது ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரையில் குறிப்பிடுவதும் ஈண்டு ஆழ்ந்து கருதத்தக்கது.

நெய்தல் என்பது கடல் சார்ந்த நிலத்தைச் சுட்டும் பெயராக இலக்கியங்களில் மிக அருகிய காரணப்படுகிறது என்பது ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது.

சங்க இலக்கியங்களுள் எட்டுத் தொகையில், ஐங்குறுநூறு ஒன்றில் மட்டுமே, 'நெய்தல்' என்ற சொல் கடல் சார்ந்த இடம் என்ற பொருளைக் குறிப்பதாக ஆளப்பட்டுள்ளது. ஏனைய விடங்களில் எல்லாம் நெய்தல் என்ற சொல் நெய்தற் கொடியையோ மலரையோ மட்டும் குறிப்பதாகவே கையாளப்பட்டுள்ளது. "நெய்தல் பரப்பில் பாவை கிடப்பி" எனக் குறுந்தொகைப் பாடலில் வரும் அடிக்கு, "நெய்தல் நிலத்தின் கண் பாவையை வளர்த்தி," எனப் பொருள் கூறப்படுகிறது. ஆனால் அப்பொருள் பொருத்தமானதாகத் தோன்றவில்லை. "நெய்தற் பூக்களைப் பரப்பி அப்பரப்பின்மேல் பஞ்சாய்க் கோரையினுற் செய்த பாவையை வளர்த்தி" எனக் கூறுவது தான் சால்ப் பொருத்தமான பொருளாகும்.

பத்துப்பாட்டில், சிறுபாணற்றுப் படையில் ஓரிடத்தும், "மதுரைக் காஞ்சியில் ஓரிடத்தமாக ஈரிடங்களில் மட்டுமே நிலத்தைச் சுட்டும் பொருளில் நெய்தல் என்ற சொல் ஆளப்படுகிறது. ஏனைய விடங்களிலெல்லாம் நெய்தல் என்பது கொடியையோ, புவையோ மட்டும் குறிக்கும் சொல்லாகத்தான் ஆட்சியில் உள்ளது.

நெய்தல் நிலம் அமைந்த வகை

நீல நெடுங்கடலின், வெண்ணுரைப் பிசிர் சிதறும் அலைகள் மோதிக் குவித்த மணல் மேடுகள் மலிந்த கரையே நெய்தல் நிலப்

1. "நெய்தல் இருங்கழி நெய்தல் நீக்கி" ஐங். 184 - 1.
2. குறுந்தொகை மூலமும் உரையும். டாக்டர். உ. வே. சா. உரை-ஆராய்ச்சி. கேஸரி அச்சுக்கூடம். சென்னை-1937.
3. "பாடல் சான்ற நெய்தல் நெடுவழி" சிறுபாண். 151.
4. "நெய்தல் சான்ற வளம்பல பயின்று" மதுரைக். 325.
5. "... மயங்கு பிசிர் மல்குதிரை யுழந்த ... இளமணல் எக்கர்" அகம் 250;1,2,4.

பகுதியாம். ¹நிலவொளி பரந்ததொத்த இவ்வெண் மணற்கரை
²அடைகரை, ³எக்கர், ⁴புலம்பு, ⁵பரப்பு, ⁶சேர்ப்பு என்று
வழங்கப்படுகிறது.

கடற்கரைப் பகுதி மிக மென்மை வாய்ந்த நிலமாகவே
கொள்ளப்படுகிறது. குறிஞ்சியும், பாளையும் வன்னிலமாகவும்
நெய்தலும் மருதமும் மென்னிலமாகவுமே கருதப்பட்டுள்ளன.
⁷இளமணல் எக்கர், ⁸நுண்மணல் அடைகரை, ⁹பூமணல் அடை
கரை, ¹⁰மெல்லம் புலம்பு எனக் கடற்கரையின் மென்மைத் தன்மை
இனிமையுற இயம்பப் பெறுகிறது. உரவுக்கடல் இளமணலை
மோதி முட்டி அணைகின்ற எழில் தவழும் இடமன்றோ கவின் மிகு
கடற்கரை? ¹¹நெருங்கிய துளிகள் மிகுந்த அலைகளால் மோதப்
படும் கரை, ¹²கரையைச் சாரச்சார உடைகின்ற அலைகளால்
வீசப்படும் துளியால் அரும்புகின்ற கண்ணுக்கினிய நீர்ப்பரப்பை

1. நிலவொளி பரந்த வெண்மணல்: குறு. 320:3-4; பொருந: 213;
மதுரை. 113-114; பட். 82-83; நந். 31:9, 140:6, 159:3, 163:5, 183:3, கவி.
131-7; அக. 200:1; புற. 17:11; திணைமா. 29:2.
2. அடைகரை: நந். 11:6, 27:3, 35:1, 118:1, 385:2; குறு. 171:2, 175:2,
212:2, 236:3, 316:4; ஐங். 13:2, 21:1, 115:2, 193:1; அக. 10-11, 30:7, 60:9,
80:7, 130:4, 280:3; மது. 337; பதிந். 30:5, 51:7, 88:41; புறம். 342:8,
366:20.
3. எக்கர்: நந். 15:1, 49:1, 106:2, 124:5, 203:1, 211:6, 267:2, 323:7;
குறு. 53:5, 299:3, 320:4, 349:2, 372:5; ஐங். 19:1, 141:1, 142:1, 143:1, 144:1,
145:1, 146:1, 147:1, 148:1, 149:1, 150:1; கவி. 124:4, 126:5, 127:6, 131:17,
132:1, 133:2, 136:2, 136:5; அகம். 10:9, 20:8, 250:4, 260:7, 320:9, 330:13;
புற. 55:21; பொருந. 213; பட். 117.
4. புலம்பு: (புலம்பன்) ஐங். 120:4, 166:3, 189:3, 190:3, 302:4; நந். 195:4;
குறு. 5:4, 245:5; அக. 10:4.
5. பரப்பு: குறு. 114:1; அக. 130:8.
6. சேர்ப்பு: (சேர்ப்பன்) நந். 354:7; ஐங். 157:4, 159:3, கவி. 136:4,
149:3; அகம். 280:8; புற. 49:6.
7. அக. 250:4.
8. ஐங். 115:2.
9. நந். 11:6.
10. ஐங். 120:4, 166:3, 189:3, 190:3, 302:4; குறு. 5:4, 245:5; அக. 10:4,
270:4, 330:6, 400:19; நந். 195:4.
11. " மயங்கு பிசிர
மல்குதிரை உழந்த ...
... .. இளமணல் எக்கர்" அக. 250:1-4,
12. " புன்னை
உடைதிரைத் திவலை அரும்பும் தீநீர்
மெல்லம் புலம்பன் ..." குறு. 5:2-4.

யுடைய மெல்லிய கடற்கரை, ¹ வலிமையுடைய கடலால் அலைக்கப்பட்ட மணல் விராவிய அடைகரை, ² குறுக்கிடும் அலைகள் உடைந்து செல்கின்ற துறை, ³ வலிமை மிக்க கடலைகள் மோதிப் பொருதமையால் உயர்ந்த கரை, ⁴ பொங்கியெழும் திரை மோதியதால் திரண்ட வெண்மணல் அடைகரை, ⁵ பாயுந் திரை குவித்த பால் நிறக்கரை, ⁶ வில்லால் அடிபட்டுச் சிதறும் பஞ்சுபோல் நிரம்பிய அலைகளைக் காற்று உந்துவதால் பொங்கியெழும் நீர்த்துளிகள் மோதும் கடற்கரை, ⁷ பெரிய கடலின் மோதுகின்ற திரையாலே கொழிக்கப்பட்ட மணல் மேடு, ⁸ முழங்கியெழும் திரைகொழித்த பெரிய மணல் திடரான கடற்கரை, ⁹ மோதித்தள்ளும் அலைகொழித்த மணல் மேடான நெடிய கடற்கரை, ¹⁰ ஒல்லென்னும் ஓசையுடன் திரை புரண்டு மோதும் கரிய கடற்கரை, ¹¹ வெள்ளிய மணற் பரப்பிலே கடல் பரந்து ஏறுகின்றதும், நல்லிசைப் புலவர் இனிது பாடுதற்கு அமைந்ததுமான நெய்தல் நிலம் என்றெல்லாம் புலவர் பெருமக்கள் கருங்கடல் வெண்கரையினை மோதி மணலைக் குவித்த நிலையினையும், கரை தோன்றிய வகையினையும் விவரிக்கின்றனர்.

1. “
உரவுக்கடல் பொருத விரவுமணல் அடைகரை” குறு. 316:4.
2. “
விலங்குதிரை உடைதரும் துறை” குறு. 381:6.
3. “உரவு நீர்த்திரை பொர ஓங்கிய எக்கர்” கலி. 132:1.
4. “பொங்குதிரை பொருத வார்மணல் அடைகரை” நற். 35:1.
5. “படுதிரை கொழீஇய பால்நிற எக்கர்” நற். 49:1.
6. “
“வில்எறி பஞ்சுபோல, மல்குதிரை
வளிபொரு வயங்குபிசிர் பொங்கும்
நளிகடல் சேர்ப்பன்” நற். 299:7-9.
7. “ பெருங்கடல்
எறிதிரை கொழீஇய எக்கர்” நற். 106,1-2.
8. “முழங்குதிரை கொழீஇய மூரி எக்கர்” நற். 203;1.
9. “எறிதிரை தொகுத்த எக்கர் நெடுங் கோட்டுத்
துறு கடல்...” நற்: 211:6-7.
10. “ ஒல்லெனத்
திரையிறழிய இரும்பெளவத்துக்
கரைகுழந்த அகன்கிடக்கை” பொருந. 178-80.
11. “கானல் வெண்மணல் கடல் உலாய் நிமிர்தர
பாடல் சான்ற நெய்தல்” சிறு. 150-151.

மணற் குவியல்

கடல் கொழித்த வெண்மணற் குவியல்கள் கரை மருங்கெலாம் வெண்குன்றுகளென விளங்கும் காட்சியினை ¹'குன்றின் தோன்றும் குவவுமணல்,' ²'குப்பை வெண்மணல் குவவு,' ³'மோட்டு மணல் அடைகரை,' ⁴'குவவுமணல் நெடுங்கோடு,' ⁵'குன்றத்தன்ன குவவுமணல் அடைகரை,' ⁶'ஓங்கல் வெண்மணல்,' ⁷'கடுவளி தொகுத்த நெடுவெண் குப்பைக் கணங்கொள் சிமைய.....கானல்,' ⁸'வெண்மணல் விரிந்த...கானல்,' ⁹'மோட்டு மணல் எக்கர்,' ¹⁰'குன்றின் தோன்றும் குவவுமணல்,' ¹¹'குப்பை வெண்மணல்,' ¹²'இயங்குபுனல் கொழித்த வெண்தலைக் குவவுமணல் கான்பொழில் தழீஇய அடைகரை,' ¹³'இவறு திரை தினைக்கும் இடுமணல் நெடுங்கோடு,' ¹⁴'வானுயர் நெடுமணல்' எனப் புலவர்கள் புகன்றுள்ளனர்.

¹⁵ வெண்மணற் கரையினைக் கருங்கடல் தழுவிக்கிடப்பது, வெண்ணிலவு காரிருளைக் கப்பிக்கிடத்தலையொத்துள்ளது.

¹⁶ மூவுலகையும் ஈரடியால் அளந்த முதல்வனும் திருமாவின் முன்னோனாய் நம்பி முதத்திரான் — (வெண்ணிறத்தனை

1. அக 310:10.
2. ,, 330:12.
3. ,, 130:4.
4. ,, 350:14.
5. குறு. 236:3.
6. ,, 311:5.
7. ,, 372:2-3.
8. ,, 386:1.
9. நற். 124:5.
10. ,, 235:6.
11. ,, 291:3.
12. மதுரைக். 336,337.
13. ஐங். 177:2.
14. ,, 199:2.
15. "நிலவும் இருளும் போலப் புலவுத்திரை கடலும் கானலும் தோன்றும்" குறு. 81-5-6,
16. "ஞாலமூன் றடித்தாய முதல்வற்கு முதமறைப் பாலன்ன மேனியான் அணிபெறத் தைஇய நீலநீர் உடைபோலத் தகைபெற்ற வெண்திரை" வால்எக்கர் வாய்குழும்" கவி. 124:1.4.

பலதேவன்), கவினுற உடுத்துள்ள நீல வண்ண உடைபோலத் தோன்றுகிறது, எழில்மிகு வெண்திரையுடுத்த நீலக்கடல் வெண்ணிற நுண்மணற் கரையிணையணைந்து நிற்கும் காட்சி! இக்கருத்தினைத் தழுவினே ¹ 'மாயவனும் தம்முனும் போலே மறிகடலும் கானலும் சேர் வெண்மணலும் காணாயோ' என்கிறது பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்றான திணைமாலே நூற் றைம்பது.

² வேல்வைத்துச் செறிந்த நெடுங்கதவடைத்து இலங்கும் கோட்டை மதிலினைத் தனது தந்தங்களால் குத்திக் குலைக்கும் மதங் கொண்ட களிநே போல், நெடுங்கோட்டை போன்ற கடற் கரையினைக் கடுவளியாம் பாகனூல் உந்தப்பட்ட பேரலையாம் மதகளிறு தூய வண்ண வலம்புரிகளாம் தந்தங்களால் முட்டி மோதித் தாக்குகின்றன!

³ சங்குகளில் மிக உயர்ந்த-விலைமதிக்க வொண்ணாத வலம் புரிகள் அவ் வெண்மணற் கரைதொறும் உழுதமையால், மணலில் மறைந்து கிடந்த இலங்கொளி முத்தங்கள் இருள் இரிய இமைக்கின்றன!

⁴ முழங்கும் கடலலைகள் வாரி இறைக்கும் முத்தங்கள் வெண் மணற் கரையெங்கும் மின்னி மிளிக்கின்றன!

1. திணைமாலே 58:1-2, கழகவெளியீடு 182, ஆண்டு 1961, பக். 48.

2. " தூநிறவலம்புரி
இணைதிரள் மருப்பாக எறிவளி பாகனூ
அயில்திணி நெடுங்கதவு அமைத்து அடைத்து அணிகொண்ட
எயில்இடு களிநேபோல் இடுமணல் நெடுங்கோட்டைப்
பயில்திரை...பாய்ந்து உறாஉம்" க.வி. 135:1-5.

3. "வலம்புரி உழுத வார்மணல் அடைகரை
இலங்குகதிர் முத்தம் இருள்கெட இமைக்கும்
துறை" - ஐங். 193_1-3.

4. "... .. முழங்குகடல்
திரைதரு முத்தம் வெண்மணல் இமைக்கும்" ஐங். 105:1-2.

எக்கர் : (மணற்குன்று)

கரை நெடுகிலும் குன்றெனத் திரண்டு நிற்கும் மணற் குவியல்கள் ¹எக்கர் என வழங்கப்படுகின்றன.

² இவ் எக்கர் இடுமணல்மேல், வெள்ளம் அள்ளி வீசிய நித்திலங்கள் நின்று இமைக்கின்றன! ³ஓதம் தொகுத்த ஒலிகடல் வெண்முத்தம், மகளிர் கட்டிய வண்டல் மனைக்கு விளக்காய் ஒளிர்கின்றன!

⁴ கானல் : (கடற்கரைச் சோலை)

இயற்கை அன்னையின் எழிலெலாந் திரண்ட காட்சிச் சாலையே கடற்கரைச் சோலை! கவினொழுகும் இக் கடற்கரைச் சோலை கானல் என வழங்கப் பெறுகிறது.

1. **எக்கர் :** நற். 151:1, 49:1, 106:2, 124:5, 203:1 211:6 287:2 323:7; குறு. 53:5, 299:3, 320:4, 349:2, 372:6; ஐங். 19:1, 141:1, 150:1; கவி. 124:4, 126:5, 127:6, 131:17, 132:16, 133:2, 136:2, 5; அக. 10:9, 11:9, 20:3, 25:4, 181:13, 250:4, 260:7, 320:9, 330:13, 341:11, 355:6; புற. 55:21,

2. "எக்கர் இடுமணல்மேல் ஓதம் தரவந்த நித்திலம் நின்று இமைக்கும்" ஐந். ஐம். 48:1-2.

3. "ஓதம் தொகுத்த ஒலிகடல் வெண் முத்தம் பேதை மடவார்தம் வண்டல் விளக்கயரும்" ஐந். ஐம். 46:1-3.

4. **கானல் :** தொல். 111, 501:2, சிறு. 160, மது. 961+116, பட். 94 நற். 4:1 11:9, 18:4, 27:4, 45:1, 74:7, 76:8, 78:4, 87:9, 91:8, 96:9, 107:1, 123:5, 127:9, 149:5, 155:3, 163:12, 167:9, 187:3, 191:11, 195:5, 203:7, 223:3, 227:3, 235:4, 245:10, 254:12, 258:1, 263:5, 267:6, 307:8, 311:8, 319:2, 327:8, 335:4, 342:7, 345:1, 354:1-4, 372:2, 375:3, 382:1, 388:6, 392:9; குறு. 34:4, 81:6, 145:2, 163:3, 177:1, 184:7, 227:4, 228:3, 306:5, 310:2, 324:4, 326:2, 334:3, 372:4, 381:4, 386:1, ஐங். 132:2, 136:3, 152:3, 154:3, 158:3, 191:3, 198:3, 199:3, பதி. 30:9, 51:3, கவி. 123:5, 124:8, 1271:1, 128:6, 24 139:2, பரி. 151:1, அக. 30:41, 40:1 70:10, 80:13, 90:3, 100:13, 110:5, 150:12, 160:8, 170:1, 180:3, 190:15, 210:2, 220:19, 240:4, 250:11, 270:7, 280:4, 290:9, 390:4, 320:5, 330:1, 340:7, 307:13, 400:3, புற. 17:11, 24:10, 60:6.

3. செடி கொடி மரவகைகள்

நெய்தல்}

கடற்கரையினை யடுத்து ஆங்காங்கே ¹ வளைந்த ² மணிநீர்க் கருங்கழிகள் உள்ளன. அவை வளைந்தும், நெளிந்தும், வெள்ளம் பெருகுங்கால் பொங்கிக் ³ கரைகளை மோதியும் அடும்பின் கொடிகளை யலைத்தும் ஓடும்.

அக் கழி மருங்கெலாம் பூத்துக் குலுங்கும் நெய்தற்கொடிகள்; ⁴ பசிய இலைகளுக்கு மேலே திரண்ட காம்புடன் மிளிரும் பூக்கள்; வெள்ளம் பெருகுந்தொறும் நீரில் மூழ்கும் அம்மலர்கள் மகளிரின் கண்களை மாணும்; ⁵ மாலையில் குவிந்து வைகறையில் மலர்ந்து தேன் பிலிற்றும் கொத்தான நீலவண்ண நெய்தலோடு சிற்சிலவிடங்

1. வளைந்தகழி. ஐங். 183:5, அக. 130:12, 360:3, நற். 287:4.
2. கருங்கழி. நற். 4:2, 31:3, 191:10, 145:1, 239:8. அக. 170:4, 190:11, 240:3, 400:20; கவி. 145:39; ஐங். 116:2, 162:2, 163:2, 164:2, 167:2, 170:2, 184:1, 188:1; கவி. 145:39.
3. “இருங்கழி பொருத ஈர வெண்மணல்
மாக் கொடி அடும்பின் மாஇதழ் அலரி
... .. கோதைக் கூட்டும்” நற். 145:1-3.
4. “பாசடை நிவந்த கணைக்கால் நெய்தல்
இனமீன் இருங்கழி ஓதம் மல்குதொறும்
கயமூழ்கு மகளிர் கண்ணின் மாணும்”... குறு. 9:4-6.
5. “... .. மாலை
கொடுங்கழி நெய்தலும் கூம்ப” ஐங். 183:4-5.
“நெய்தல் கூம்ப நிழல் குணக்கு ஒழுக
கல்சேர் மண்டிலம் சிவந்து நிலம் தணிய” நற். 187:1-2
“வைகறை மலரும் நெய்தல்” ஐங். 188:3.
“சிறுகுரல் நெய்தலொடு காவி கூம்ப
... .. சேந்தனை சென்மோ” —அக. 350:1-9.

களில் ¹ செருந்திப் பூக்களும் செறிந்து மலர்ந்து மணியும் பொன்னுமென மயங்க வைக்கும். ² காவியோடு நெய்தலும் கலந்து தோன்றும். கடற்கரை நிலத்துக்கு, நெய்தல் எனும் பெயர் வழங்க முதற் காரணமாய் நின்ற நெய்தல் ஆங்குள்ள கழிமருங்கெலாம் பூத்துக் குலுங்க, அங்குள்ள வெண்மணற் பரப் பெலாம் பசுமை தவழும் அடும்புக் கொடிகள் அடர்ந்து, பரந்து படர்ந்து மண்டிக் கிடக்கும்.

முண்டகம் என்னும் ஒருவகை முள்ளிச் செடியும் முயங்கித் தோன்றும்; தாழையும் தழைத்து வெண்மலர் விரித்து நறுமணம் வீசி நிற்கும்.

புன்னை மரங்களும், புலிநகக் கொன்றையாம் ஞாழலும், விண்ணுற ஓங்கிய பெண்ணையாம் பனையும் தண்ணருங் கானலில் கண் கொளாக் காட்சியாய்த் திகழும். அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக நாவலும் வேம்பும் நன்னிழலூட்டும். தில்லை மரங்களும் கழிநீர் அடியை அலைப்பச் செழித்து வளரும்.

இலக்கணத்தில் நெய்தல் நிலச் செடி கொடி மர வகைகள்

மேலே கூறப்பட்டனவெல்லாம் நெய்தலில் காணப் பெறும் செடி, கொடி, மர வகைகள். தொல்காப்பியர் அகனைத் திணை ஒவ்வொன்றையும் முதற் பொருள், கருப்பொருள், உரிப் பொருள் என ³ மூன்றாக வகுத்துள்ளார். அவற்றுள் முதற் பொருள், அவ்வத்திணைக்குரிய ⁴ நிலமும் பொழுதும் என்கிறார். இரண்டாவதாகிய கருப்பொருள் இன்ன வென்பதை,

1. “களைத்த நெய்தல் கண்போல் மாமலர் நனைத்த செருந்திப் போதுவாய் அவிழ, மாலை மணிஇதழ் கூம்ப, காலைக் கள்நாறு காவியொடு தண்ணென மலரும் கழியும் கானலும்”... .. அக. 150:8-12
2. “கழியே சிறுசூல் நெய்தலொடு காவி கூம்ப” — அக. 350:1. “மாயிதழ்க் குவையொடு நெய்தலும் மயங்கி” — பட்ட. 241.
3. தொல். பொரு. அகத். கு. 3.
4. தொல். பொரு. அகத். கு. 4.

1 “தெய்வம் உணவே மாமரம் புட்பறை
செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ
யவ்வகை பிறவுங் கருவென மொழிப”

என்ற சூத்திரத்தின் மூலம் விளக்குகிறார். இக் கருத்தையே
நாற்கவிராச நம்பியார் தமது அகப் பொருள் விளக்கத்திலும்
2 கூறியுள்ளார். ஆனால் அவர் கருப்பொருளை,

3 “ஆரணங்கு உயர்ந்தோர் அல்லோர் புள்விவங்கு
ஊர்நீர் பூமர முணைப்பறை யாழ்பண்
தொழிலெனக் கருந ரெழுவகைத் தாகும்”

என்ற சூத்திரத்தின் மூலம் சற்று விரிவுபடுத்தி விளக்குகிறார்.

தொல்காப்பியச் சூத்திரத்துப் ‘பிற’ என்ற குறிப்பின்படி
உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர், ஊர், நீர், பூ, பண் ஆகியனவும்
கொள்ளற்பாலன.

உரையாசிரியர் நச்சினூர்க்கினியர், 4 “நெய்தற் குண, மீன்
விலையும் உப்புவிளையும்; மா, உமண்பகடு போல்வன; முதலையுஞ்
சூறவும் மீன்கலின் மாவென்றல் மரபன்று. மரம், புன்னையும்
ஞாழலுங் கண்டலும்; புள், அன்னமும் அன்றிலும் முதலியன.
பறை, மீன்கோட்பறை; செய்தி, மீன்படுத்தலும் உப்பு
விளைத்தலும் அவை விறற்றலும்; யாழ், நெய்தல்யாழ். நெய்தலும்
பிறவும் என்றதனால், பூ கைதையும், நெய்தலும்; நீர், மணற்கிணறும்
உவர்க் குழியும்; ஊர், பட்டினமும் பாக்கமும்” என நெய்தலின்
கருப் பொருள்களை விளக்கிக் கூறுகிறார்.

அவரது குறிப்பின்படி நெய்தல் நிலத்துக்குரிய கருப்பொரு
ளின் பாற்படும் மரங்கள் புன்னை, ஞாழல், கண்டல் என்பனவும்,
பூக்கள் கைதை, நெய்தல் என்பனவும் ஆம்.

“... .. — நெய்தல்
கண்டகக் கைதை முண்டகம் அடம்பு
கண்டல் புன்னை வண்டியிர் ஞாழல்”

1. தொல். பொரு. அகத். கு. 18.
2. நம்பி. அக. விள. கு. 7, கு. 8.
3. நம்பி. அக. விள. கு. 19.
4. தொல், அகத். கு. 18: நெய்தல் கருப்பொருள் உரை விளக்கம்.

என்ற ¹ அகப் பொருள் விளக்கச் சூத்திரமும், நெய்தலுக்குரிய பூ நெய்தல், தாழை, முண்டகம், அடும்பு முதலியனவும், மரங்கள் கண்டல், புன்னை, ஞாழல், முதலியனவும் ஆம் என்றே கூறுகிறது.

உரையாசிரியர் இளம்பூரணரும், “தெய்வம் உணவே” என்ற சூத்திர உரையில் நெய்தல் நிலத்துக்குரிய மரங்களையும், பூக்களையும் பற்றி—

² “மரம், புன்னையும் கைதையும்; பிறவும் என்றதனால் பூ நெய்தல்; பிறவும் அன்ன” என்று கூறுகிறார்.

பூக்கொடி வகைகளில் கடற்கரைப் பகுதியில் பெரிதும் மல்கிக் காணப்படுவது நெய்தல் கொடியே யென்றும், அது காரணமாகவே அப்பகுதி நெய்தல் எனப் பெயர் பெற்றது என்றும் முன்னரே கூறப்பட்டது. ஆனால் இப்போது நெய்தல் கொடி எது என்பதே பலருக்கும் புரியாதிருப்பது புதுமையாக உள்ளது! கடற்கரைப் பழங்குடி மக்களுக்கு அப் பெயரே புதிதாக உள்ளது.

இலக்கியத்தில் தவிர, உண்மையில் இன்றைய கடற்கரைப் பகுதியில் நெய்தல் என்பது எவருக்கும் விளங்காத ஒரு தாவர வகையாகவே இருக்கிறது.

³ “நெய்தல் கொடியைச் செடி நூலார் ‘Nymphae Stellata’ என்று பெயரிட்டழைப்பர். இதையே நீலோற்பலம், நீலம், கருநெய்தல், கருங்குவளை, பானல் எனப் பல பெயரால் மயங்கிக் கூறுவர். ஒரே இனமான ‘Nymphae Stellata’ என்பதில் வெண்மை, சிவப்பு, நீலம், கருநீலம், ஆகிய நிறங்களுடைய பூக்கள் கொண்டவை உள்ளனவாகச் செடி நூல் கூறும். அதில் கருநீல நிறமுடையதையே ‘நெய்தல்’ என்று சங்க நூல்கள் கூறுவதாகத் தெரிகிறது”, என ஐயப்பாட்டோடு கூறுகிறார், சங்க இலக்கியத்தில் செடி, கொடி, விளக்கம்’ என்ற நூலின் ஆசிரியர்.

1. சூ. 24.

2. தொல். பொருள். அகத். சூ. 18 உரை

3. சங்க இலக்கியத்தில் செடி. கொடி விளக்கம். பி.எல். சாமி. பக். 58, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் 1967.

நெய்தல் கொடியைப்பற்றி விளக்குகையில் இ.வை. அனந்தராமையரும் சற்று இடர்ப்படுகிறார். ¹ "பிங்கலம் முதலிய சிகண்டுகளையும், உரைகளையும் நோக்கக் கரு நெய்தலும் நீலமும் ஒன்றேவென்ற ஐயமுறுமாயினும், 'கட்கமழ் நறுநெய்தல், வள்ளிதழ் அவிழ் நீலம்' (மது. 250-251) 'பல்விதழ் நீலமொடு நெய்தல் நிகர்க்கும் தண்டுறை யூரன்' (ஐங்.2) என்பவற்றால் இவை வேறுவேறென்பது விளக்கமாகும்," என்கிறார். மேலும் அவர், "வெண்ணெய்தலும் ஆம்பலும் ஒன்றாயின் அதுவும் பயின்று வருவ தென்னலாம்" என்றும் கூறுகிறார். எனவே எது நெய்தல் என்பது அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாது ஐயப்பாட்டுக்கிடனாயுள்ள தென்பது ஒருதலை. மேலும், இந்நெய்தல் தவிர்க் கடற்கரைப் பகுதியில் வளர்வனவாக இலக்கியங்களில் கூறப்படும் அடம்பு, தாழை, புன்னை, புலிநகக் கொன்றையாம் ஞாழல், பெண்ணை (பனை), கழிமுள்ளி (முண்டகம்) முதலிய பிற அனைத்துமே இன்றைக்கும், பலருக்கும் தெரிந்தவையேயாம் என்பது ஈண்டுக் கூர்ந்துநோக்கற்பாலது.

அடம்பு

இது கடற்கரை மணற் பரப்பில் பரந்து படர்ந்து கிடக்கும் கொடி; அடம்பென்றும் அடம்பங் கொடியென்றும் வழங்கப்பெறும். இதன் இலை பிளவுபட்டிருக்கும். இதன் கொடி சற்றுச் செந்நிறமாக இருக்கும். சிறிது மங்கிய கருநிறமுடைய கொடி வகையடும்பும் உண்டு. இதன் பூ வெண்ணிறமாயும் மங்கிய செந்நிறமாயும் மணி போன்ற வடிவினையுடையதாயும் இருக்கும்.

இவ்வடம்பினைப் பற்றி டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர், ² "நெய்தல் நிலத்திற் கடற்கரையில் படரும் கொடிகளுள் மலரையுடையது இது. இதன் இலை இரு பிரிவாக இருத்தலின் மானடியை உவமை கூறுவர். இதன் மலர் குதிரையின் கழுத்திலிடும் சலங்கை மணியைப் போல் இருக்கும். மகளிர் அதனை நெய்தலோடு கட்டிக் கூந்தலில் சூடுவர். இக்கொடி மணல் மேட்டிற் படரும்" என்றும்,

1. கலித்தொகை (நெய்தற்கலி): நெய்தல் விராகம்—அடிக் குறிப்பு. இ.வை. அனந்தராமையர், சென்னை நோயிற் அச்சுக்கூடம், 1931, பக். 929.
2. குறுந்தொகை மூலமும் உரையும்—நாலாராய்ச்சி: டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர், கேலி அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1937, பக். 32.

இ.வை. அனந்தராமையர்,

¹ “அடும்பென்பது அடம்பென்றும் சிலவிடத்தில் வழங்கப் படுகிறது. இது நெய்தல் நிலத்துக்குரியதொரு வார் கொடி. இக் கொடியில் செந்நிறமுடையதும் உள. இதன் இலை கவடுடைமையால் அதற்கு மானடி உவமையாகக் கூறப்படுகிறது. இதன் பூ வெண்ணிறமுடையது என்று செய்யுளால் அறியப் படுகிறது. அப்பூவிற்குத் தார் மணியும், கொட்டகமும் உவமையாக்கப்படுகின்றன” என்றும் கூறுகின்றனர்.

² “கடற்கரைப் பகுதியில் வளரும் ஒரு வகைக் கொடி. இதனை அடம்பங்கொடி, அடப்பங்கொடி யென்றும் கூறுவர். இதன் பூ வெண்ணிறம் பெற்றுக் காண்பதற்கு அழகாய் இருக்கும். இலைகள் கவடுபட்டு மான் குளம்பு போலக் காட்சி தருகின்றன. இதன் கொடி சிவந்திருக்கும்” என்று கூறுகிறார் சங்க இலக்கிய உரையாசிரியர் ஓளவை துரைசாமிப் பிள்ளை.

இவ்வடும்புக் கொடி வெண் மணற் கரையில் விரவிப் படர்ந்துள்ளமையைச் சங்கப் புலவர்கள் —

- 1 “குன்றுஒங்கு வெண்மணல் கொடியடும்பு,”
- 2 “அடும்புஇவர் மணற் கோடு,”
- 3 “அடும்புஇவர் அணிஎக்கர்,”
- 4 “அடைகரை, ஒண்பல் மலர கவட்டிலை அடும்பின்,”
- 5 “தண்கடல் பரப்பின் அடும்பு அமல் அடைகரை,”

1. கவித்தொகை (நெய்தற்கவி) உரை விளக்கம் அடிக்குறிப்பு. இ. வை. அனந்தராமையர், சென்னை நோபில் அச்சுக்கூடம், 1931. பக். 912.
2. ஐங்குறு நூறு மூலமும் விளக்க உரையும். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு, 1957 தொகுதி 1. பக். 302.
3. குன்றுபோல் உயர்ந்த வெண்மணல் மேட்டில் படர்ந்துள்ள கொடிகளையுடைய அடும்பு. நற். 254:2.
4. அடும்பங் கொடி படர்ந்த மணற் குவியல் குறு. 248:5.
5. அடும்பங் கொடி படர்ந்துள்ள அழகிய மணல்மேடு கவி. 132-16.
6. கடலினது நீர் அடைகின்ற கரையின்கண் படர்ந்துள்ள ஒள்ளிய பல மலர்களையும் பிளவுபட்ட இலைகளையுமுடைய அடும்பின் கொடி அக. 80:7-9.
7. மலர்ந்த பூக்களையுடைய அடப்பங் கொடிகள் நெருங்கிய குளிர்ந்த கடற்பரப்பினையடுத்த கரை பதிற். 31:6.

¹ “கோட்டக மலர்ந்த கொழுங்கொடி யடும்பின் நற்றுறை” என்று பாடியுள்ளனர்.

² இம்மலரை மகளிர் கூந்தலில் அணிந்து கொள்வர்.

³ நெய்தல் மலரோடு இவ்வடும்பு மலரினையும் கலந்து கூந்தலில் சூடிக் கொள்வதும் உண்டு.

⁴ ‘மானினது அடி போலப் பிளவுபட்ட இலையினையும், குதிரைக் கழுத்திலணியும் மணி போன்ற வடிவமைந்த மலரினையும் உடைய அடும்பு’ என அதன் இலையினையும் மலரினையும் வருணிக்கிறார் ஒரு புலவர்.

⁵ மொட்டவிழ்ந்து திகழும் அழகிய மலர்மீது, தான் பற்றிய மீனைக் கொண்டுவந்து வைத்துக்கொண்டு அமைதியாக இருந்து அருந்துகிறதாம் ஒரு தடந்தாள் நாரை. (இருவேறு மணத்தின் கூட்டில் ஒரு தனி இன்பச்சுவையைக் காண்கிறது போலும்!)

⁶ வன்மை மிகு ஞாயிற்றின் காய்கதிர்க்கு ஆற்றாது வாடுகிறதோவென எண்ணி விரைந்து வந்து தன் தண்மையால் அடும்பினைத் தலையளி செய்து காக்கிறதாம் ஓங்கிய கடலலை!

1. கரையில் மலர்ந்த வளமான கொடிகளையுடைய அடும்பு படர்ந்துள்ள நல்ல கடல் துறை தொல். பொருள். இளம். அகத். இயல். சூத். 24 வ. உ. சி. பதிப்பு, பிரம்பூர், சென்னை. 1919 பக். 20.
2. “மாக்கொடி அடும்பின் மாயிதழ் அலரி கூந்தல் மகளிர் கோதைக் கூட்டும்” நற். 145:2-3.
“ஆய்பூ அடும்பின் அலர்கொண்டு உறுக்காண் கோதை புனைந்த வழி” களி. 144:30-31.
3. “அடும்பின் ஆய்மலர் விரைஇ நெய்தல் நெடுந்தொடை வேய்ந்த நீர்வார் கூந்தல்...மகளிர்” குறு. 401:1-3
4. “மான்அடி யன்ன கவட்டிலை அடும்பின் தார்மணி யன்ன ஒண்டி” குறு. 243:1-2.
5. “அரும்பவிழ் அணிமலர் சிதைஇ மீன் அருந்தும் தடந்தாள் நாரை இருக்கும் எக்கர்” குறு. 349:1-2.
6. “உரவுக் கதிர் தெறுமென ஓங்குதிரை விரைப்புதன் கரையமல் அடும்பு அளித்தா அங்கு” களி. 127:20-21.

¹ கழியினை நீண்ட நேரம் இரைக்காகத் துழாவியதால் அலுத்துப்போன குறுங்கால் அன்னம் அடம்பில் அமர்ந்து தன் அழகிய சிறகுகளைக் கோதி உலர்த்தி அமைதி பெறுவதுண்டு.

² சூல் நிறைந்த பெண் ஆமை வெண் மணற்கரையில் இட்டுப் புதைத்து வைத்த தந்தத்தால் ஆன சூதாடும் வட்டின் உருவினை மானும் முட்டைகளை, மணலால் மூடி அங்குப் படர்ந்துள்ள அடப்பங் கொடியினை ஒருங்கே இழுத்துத் திரட்டி, மறைத்து வைக்கும். அம் முட்டைக ளெல்லாம் குஞ்சாகும் வரை ஆண்யாமை பொறுப்போடும் விழிப் போடும் அந்த அடம்பு அடி முட்டை மேல் இருந்து அடைகாத்து வரும்.

³ அடம்பு, தேர் உருளைகளில் சிக்கித் துன்புற்றும் துண்டு பட்டும் வருந்துவதுண்டு.

⁴ அடர்ந்து படர்ந்த அடப்பங் கொடிகளைத் திரட்டி, அதன் மீது கைம்மை நோன்பு மேற்கொண்ட பெண்டிர் கிடப்பர்.

1. நெடுங்கழி துழைஇய குறுங்கால் அன்னம் அடம்புஅமர் எக்கர் அம்சிறை உளரும் தடவுநிலைப் புண்ணைத் தாதுஅணி, பெருந்துறை” அக. 320:8-10.
2. “அடம்புகொடி சிதைய வாங்கி, கொடுங்கழிக் குப்பை வெண்மணற் பக்கம் சேர்த்தி, நிறைசூல் யாமை மறைத்து ஈன்று, புதைத்த கோட்டு வட்டு உருவின் புலவு நாறு முட்டை பார்ப்புஇடன் ஆகும் அளவை, பருவாய்க் கணவன் ஓம்பும் கானல்.” அக. 160:3-8.
3. “ஏர் கொடிப் பாசடும்பு பரிய ஊர்பு இழிபு வந்தன்று...தேரே.” ஐங். 101:2-3.
“அடம்புகொடி துமிய ஆழி போழ்ந்து, அவர் நெடுந்தேர் இன்னொலி இரவும் தோன்ற...” நற். 338:2-3.
“... ..” ... கவட்டினை அடம்பின் செங்கேழ் மென்கொடி ஆழி அறுப்ப இனமணிப் புரவி நெடுந்தேர் கடைஇ”... அக. 80:9-10.
“... .. அவர் ஊர்ந்த தேரே ஆய்கொடிப் பாசடும்பு பரிய ஊர்பு இழிபு” அக. 330:11-14.
4. “படிவ மகளிர் கொடி கொய்து அழித்த பொம்மல் அடம்பின்” நற். 272:2-3.
நற்றிணை மூலமும் விளக்கவுரையும், ஓளவை துரைசாமிப் பிள்ளை, அருளு பப்ளிஷெஷன்ஸ், சென்னை-17, பக். 1067.

சங்க இலக்கியங்களில் அடும்பு மலர் வெண்மை நிறமானது என்றே கூறப்படுகிறது. ஆனால் மங்கிய செந்நிற (கத்தரிப்பூ நிற) மலர்களுடன் கூடிய அடும்புக் கொடிகளே அதிகம் காணப்படுகின்றன. மேலும் அடும்பு மலரைப் பெண்கள் கூந்தலில் சூடிக்கொள்ளும் வழக்கம் இப்பொழுது அறவே இல்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

முன்னர்க் கூறிய விளக்கங்களினின்றும், எடுத்துக்காட்டுகளினின்றும், அடும்புக் கொடிகள் கழிக்கரைகளிலும், கடற்கரையில் அலைமோதும் நிலையில் கடலுக்கு மிக அண்மையிலும் காணப்படுவன; நாரை, அன்னம் போன்ற புள்ளினங்கள் மீனுண்டு அக்கொடிகளின் மீது தங்குவதுண்டு; கடலாமைகள் தம் முட்டைகளை மணலில் இட்டு மறைத்து அவற்றின் மீது அடும்புக் கொடிகளை பரப்பிக் காக்கும்; நோன்பு நோற்கும் மகளிர் அக்கொடிகளைப் பயன்படுத்தினர்; மங்கையர் அடும்பு மலர்களைத் தம் கூந்தலில் சூடார் என்ற அரிய செய்திகள் பல சங்க நூல்களால் தெரிய வருகின்றன.

தாழை

நெய்தல் நிலத்தின் புன்புலால் நாற்றத்தை மாற்றி நறுமணம் வீசி, நலம் பயந்து நிற்பது தாழை. ¹ கண்டல், கைதை என்னும் பெயர்களாலும் தாழை வழங்கப்படுகிறது.

² 'தாழை வேறு, கண்டல் வேறு' என்று இதனை மறுத்துரைக்கிறார் இ. வை. அனந்தராமையர். அதற்குச் சான்றாக, 'அடும்பின் அயலது நெடும்பூந் தாழை; தாழையயது வீழ் குலைக் கண்டல்;' 'கண்டலங் கைதையொடு விண்ட முண்டகம்' என வருவதையும் காண்க என வரும் எடுத்துக்காட்டுகளையும் தொடுத்துக் காட்டுகிறார்.

எனினும் இவை சம்பந்தமான சங்கச் செய்யுட்களை நுணுகிப் பார்க்குமிடத்துக் கைதையும் கண்டலும் தாழையினையே குறிக்கும் என்று கொள்வதிலோ, அன்றி அவை தாழையினத்தைச் சார்ந்தவை எனக் கருதுவதிலோ இழுக்கேது மில்லை யென்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது.

1. குறுந்தொகை ஆராய்ச்சி, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர், கேஸரி அச்சுக் கூடம், 1937, பக். 41
2. கவித்தொகை (நெய்தற் கவி) - இ. வை. அனந்தராமையர் ஆராய்ச்சிக் குறிப்பு நோயில் அச்சுக்கூடம் 1931, பக். 813.

தாழை புறக்காமுடையது. ஆதலால் அது புல் வகையினைச் சார்ந்ததாகவே கருதப்படுகிறது. இது கடல் ஓரத்திலும் கழியோரத்திலும், அடர்ந்து, மதர்த்துச் செழித்து வளர்ந்திருக்கும். அடிமரம் வளைந்து சருச்சரையுடையதாகவும், வெளுத்துத் திரைத்த மெல்லிய தோல் போர்த்தியதாகவும் காணப்படும். இலைகள் கொத்துகளாக மேலெழும்பிப் பரவி வளைந்து தோன்றும். அவை நீளமாகவும் இருவிளிம்புகளிலும் நடு நரம்பிலும் கூரிய சிறு முட்களையுடையனவாகவும் இருக்கும்.

அடுக்கடுக்கான மடல்களுக்குள்ளே மிகுந்த பாதுகாப்பமைந்தது போன்ற நடுவிடத்தே தாழை அரும்பிப் பூக்கும். இஃது ஒலைப்பூ என்றும் வழங்கப்படும். பூ மடலுக்குள் நீறு போன்ற பொடியுடன் கூடிய கொத்துக் கொத்தான மெத்தென்ற பஞ்சருண்டைகள் போன்ற பகுதிகள் காணப்படும். இதனைச் சோறு என்றும் கூறுவர். இப் பூக்களில் சில வெண்ணிறமுடையன; சில பொன்னிறமுடையன; அவை முறையே வெண்டாழையென்றும் செந்தாழையென்றும் வழங்கப்பெறும்.

¹ 'இதில் (தாழையில்) ஆணென்றும் பெண்ணென்றும் உலக வழக்கில் இரு பிரிவுள்ளது. ஆண்தாழை காய்க்கும்..... பெண்தாழை காயாது' என்று கூறுகிறார் இ. வை. அனந்தராமையர்.

இதன் காய் ஒரு சிறு பலாக்காயை யொத்திருக்கும் அன்னாசிப் பழம் (pine apple) என்ற மேலை நாட்டுப் பழத்தினைப் போன்றே தோன்றும். முன்போன்ற மேற்புறத்தையுடைய பல சூளைகள் ஒருங்கே செறிந்துள்ளமை போன்ற தோற்றத்துடன் காணப்படும். *இது மின்னலால் பூக்கும் என்கிறது கந்த புராணம். கடுங்காற்று வீசங்காலத்தும் பூக்குமென்று கூறுவர்.

* 'தலை விரித்துக் கிடக்கும் பேய் போன்றது' என்று தாழையின் தோற்றத்தை ஒரு புலவர் கூறுகிறார். தாழையின் உண்மைத் தோற்றத்தை விளக்க இதனிலும் வேறு பொருத்தம் இருக்க முடியாது.

1. கலித்தொகை (நெய்தற்கலி) இ. வை. அனந்தராமையர் ஆராய்ச்சிக் குறிப்பு, நோயில் அச்சுக்கூடம், 1931, அடிக்குறிப்பு, பக் 812.

2. 'மின் பொருட்டினால் கேதகை மலரும்'—கந்தபுராணம்—அசுர காண்டம், மாயைப் படலம் 7:1

3. "பேளயத் தலைய பிணர் அரைத் தாழை" அகம். 130:5.

¹ 'அச்சத்தைத் தரும் பெரிய யானை ஆடையை அணிந்து கொண்டது போன்றது, நெருங்கிய பிணிப்பு அவிழ்ந்த உயர்ந்து படர்ந்த தாழைப்புதர்; கோடைக் காற்றுமோதுதலால் அதன் நுண்ணிய மலரிலுள்ள தாதுக்கள் சிதறிச் சிந்திக் கிடக்கும். அவை விளங்கிழை மகளிரின் வண்ண வளைகள் உடைந்து உதிர்ந்து பரவிய பாங்கினை யொத்திருக்கும்,' என்று தாழையின் தோற்றத்தை விளக்குகிறார் ஒரு புலவர்.

புலவர் நக்கண்ணையார், ஒரு தாழையை அப்படியே நம் மனக் கண்முன் கொண்டு வந்து நிறுத்துகிறார்:

² 'இரூல் மீனின் முதுகு போன்ற சருச்சரை (சொர சொரப்பு)யுடைய பெரிய அடிமரம். சுருவின் முகத்தில் நீண்டுள்ள கொம்பு போன்று இரு விளிம்பிலும் முட்களை யுடைய இலைகள்; பெருங்களிற்று யானையின் தந்தம் போன்ற நீண்ட முதிர்ந்த அரும்பு; நல்ல பெண்மான் தலை சாய்ந்து நிற்பது போன்று சற்று ஒதுங்கித் தோன்றும் அவ்வரும்பு!'

இரு விளிம்பிலும் முள்நிறைந்து தோன்றும் நீண்ட ஓலையைச் 'சுருக்கோடு போன்ற தோடு' * 'அராவுகின்ற வாளரம் போன்ற வாயையுடைய முட்கள் பொருந்திய இலை', * 'முள்போன்ற இலை', * 'வாள் அரம் போன்ற விளிம்பையுடைய கொழுவிய மடல்', * 'முள்ளாகிய பற்களை யுடைய நீண்ட புறவிதழ்' என்று புலவர்கள் மிகமிகப் பொருத்தமாகப் புகன்றுள்ளமை எண்ணி இன்புறப்பாலது!

1. "உருகெழு யானை உடைகோடு அன்ன ததர்பிணி அவிழ்ந்த தாழை வான்மீ தயங்குஇருங் கோடை தூக்கலின், நுண்தாது வயங்குஇழை மகளிர் வண்டல் தாஅம்" நற்: 299:1-4.
2. "இறவுப் புறத்து அன்ன பிணிப்படுதவுமுதல் சுறவுக் கோட்டன்ன முள்இலைத் தாழை, பெருங்களிற்று மருப்பின் அன்ன அரும்புமுதிர்வு, நல்மான் உளையின் வேறுபடத் தோன்றி." நற்: 19:1-4,
3. "... .. தடந்தாள் தாழைச் சுறவு மருப்பு அன்ன முட்தோடு..." நற்: 131:4-5.
4. "அரவுவாள் வாய முள்இலைத் தாழை" நற்: 235:2.
5. "... .. முள் இலைத் தடவுநிலைத் தாழை" குறுந்: 219:4-5.
6. "வாள்போல் வாய கொழுமடல் தாழை" குறுந்: 245:3.
7. "... .. தாழை எயிறுடை நெடுந்தோடு..." அகம், 130:5-6.

¹ 'ஒலிக்கின்ற அலை கொழித்த பெரிய மணல் மேடு; அங்கு நிற்கிறது வளைந்த அடிமரத்தையும், விளிம்புகளில் முள்பொதிந்த இலைகளையும் உடைய தாழை; அதன் உள் மடலில் பொலிகிறது அரும்பு முதிர்ந்த பூ; அது சங்கினை நீட்டி வைத்ததுபோலக் காட்சியளிக்கிறது! எறிகின்ற அலை அத் தாழையை முட்டி மோதுகிறது. அதனால் தாழை மலரின் தாது பொங்கி யுதிர்ந்து அக்கடற் கரையெலாம் நறுமணம் வீசி, இயல்பான புலால் நாற்றத்தை மாற்றி விடுகிறது' என்று தாம் கண்ட தாழையின் தோற்றத்தை அப்படியே அழகுறக் கூறுகிறார் ஒரு புலவர்.

தாழை, கடற்கரையில் நறுமணத்தை யள்ளி வீசும் செய்தி பல விடங்களில் கூறப்படுகிறது:-

- ² 'வயிறுடைப் போது வாலிதின் விரீஇப்,
புலவுப் பொருதழித்த பூநாறு பரப்பு'
- ³ 'முன்றில் தாழையொடு கமழும்
தென்கடல் சேர்ப்பு...'
- ⁴ 'வீழ்தாழ் தாழைப் பூக்கமழ் கானல்'
- ⁵ 'முள்ளிலைத் தாழை.....கமழும் பல்பூங் கானல்'
- ⁶ 'முள்ளிலைத் தாழை...கூம்புமுகை அவிழ
வளிபரந்து ஊட்டும் விளிவு இல் நாற்றம்'

1. "முழங்குதிரை கொழீஇய மூரி எக்கர்,
தடந்தாட் தாழை முள்ளுடை நெடுந்தோட்டு
அமடல் பொதுளிய முகை முதிர் வான்பூங்
கோடு வார்ந்தன்ன, வெண்பூத் தாழை
எற்திரை உதைத்தலின், பொங்கித் தாது சோர்பு
சிறுசூடிப் பாக்கத்து ம்றுகுபுலா மறுக்கும்" நற். 203:1-6.
2. அகட்டினை உடைய தாழம்பூ வெண்மையாக விரிந்து மணம்வீசிப்
புலால் நாற்றத்தை அகற்றும் கடற்கரை. அகம். 130:7:8.
3. முன்றிலின்கண்ணுள்ள தாழை மடலோடு கூடி நறுமணம் வீசும்
கடற்கரை. நற். 49-9.
4. வீழூன்றிய அடியையுடைய தாழைமலர் கமழ்கின்ற கடற்கரை. நற்.78:4.
5. முட்கள் பொருந்திய இலை மிக்க தாழையின் கண்ணுள்ள பூ
மணங்கமழும் கடற்கரைச் சோலை நற். 235:2-4.
6. முள்ளியுடைய இலைமிக்க தாழை கூர்பிய அரும்பு மலர், காற்று
அம்மடலினுள்ளே புகுந்து பரவி வந்து வீசுகின்ற கெடாத நறுமணம்
கமழும் கடற்கரைச் சோலை நற். 335:4-6.

¹ 'கமழும் தாழைக் கானலம் பெருந்துறை'

² 'தளையவிழ் தாழைக் கானலம் பெருந்துறை' என்பன.

கடலையும் கழிநீரும் தொடுகின்ற அளவு தாழைகள் அணுகி வளர்ந்துள்ளமை,

³ 'உரவுத்திரை பொருத பிணர்படு தடவுமுதல்
அரவுவாள் வாய முள்ளிலைத் தாழை'

⁴ 'தயங்குதிரை பொருத தாழை வெண்பூ
குருகென மலரும் பெருந்துறை'

⁵ '.....கானலம் பெருந்துறை'
வெள்வீத் தாழை திரையலை'

⁶ 'தாழை தைஇய தயங்குதிரை கொடுங்கழி
இழுமென ஒலிக்கும்,

என வரும் அடிகளால் புலனாகின்றன.

⁷ ஒரு தாழையிலே வெண்மலர் பூத்து விளங்குகிறது. அதனைக் காணுகிறார் ஒரு புலவர். அவர் கண்ணுக்கு அவ் வெண்பூ குருகாய்த் தோன்றுகிறது. 'என்ன விர்தை! தாழை குருகை ஈனுகிறதே' என்கிறார்.

1. மணம் கமழும் தாழையை யுடைய சோலை குழந்த அழகிய பெரிய கடற்கரை பதிற். 55:5.
2. கட்டவிழ்ந்து மலர்ந்த தாழை மலர் மணக்கும் சோலையையுடைய அழகிய பெரிய கடற்கரை அக. 90:3.
3. வலிய அலைகள் மோதும் சருக்சரை பொருந்திய, வளைந்த அடியை யுடைய, வாளரம் போன்ற வாயையுடைய முட்கள் பொருந்திய இலைமிக்க தாழை நற். 235:1-2.
4. விளங்கிய அலைகளால் மோதப்பட்ட, தாழையினது வெள்ளிய பூ நாரையைப் போல மலரும் பெரிய கடல் துறை குறு. 226:5-6.
5. வெள்ளிய பூவையுடைய தாழையை அலைகள் அலைக்கின்ற சோலை குழந்த பெரிய கடல் துறை. குறு. 163:3-4.
6. தாழை பொருந்திய விளங்கிய அலைகளையுடைய வளைந்த கழியானது இழுமென்ற ஆரவாரம் செய்யும் (கடலையுடைய ஊர்) குறு. 345:5-6.
7. "தாழை குருகூனும்" கைந். 59:1.

¹ நள்ளிரவு; ஒரு நாரை அமைதியாக உறங்கலாம் என்று மாலையிலே அதன் கிணையில் வந்து அமர்ந்தது. பலத்த வாடைக் காற்று; தாழை வளைந்து அசைந்து ஆடுகிறது; எங்கே அமைதி? எங்கே உறக்கம்? வேதனையோடு நரலுகிறது. இவ்வாறு தம் வியப்புணர்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிறார் வேரோர் புலவர்.

² விழுது தாழ்ந்த தாழையினது முதிர்ந்த கொழுவிய அரும்பு அவிழ்ந்து மலர்கிறது. அக்காட்சி தாழையின் மீது குருகு தன் சிறகைக் கோதி உலர்த்துவது போன்றுள்ளது என்கிறார் மற்றொரு புலவர்.

³ 'அலைநீர்த் தாழை அன்னம் பூத்தது' என்கிறார் நல்லூர் நத்தத்தனார்.

⁴ தாழையின் விழுதைக் கொண்டு ஊசல் கட்டிப் பரதவ மகளிர் வினையாடும் காட்சியைச் சுவைபடக் கூறுகிறது அகப் பாடலொன்று.

⁵ உயர்ந்த மணல் மேட்டிலே ஒரு முடத்தாழை; அதில் தாழம்பழம் தொங்குகிறது; அதன் மீது அமர்ந்துள்ள கொக்குகள் தாழை மலர் போலத் தோன்றுகின்றன. தாழையிலே பழந் தொங்கும் காட்சி, முன்னர்த் தக்கணமூர்த்தி தேவர் ஆலமரத்தே தம் கமண்டலத்தைத் தொங்கவிட்ட காட்சியை ஒத்துள்ளது என்று உவமை நலம் சிறக்கக் கூறுகிறார்,

1. "வாடை தூக்க வணங்கிய தாழை
ஆடுகோட்டிருந்த அசைநடை நாரை
நளியிருங் கங்குல நந்துயர் அறியாது
அளியின்று பிணியின்று விளியாது நரலும்" கலி. 128:12-15.
2. "வீழ்தாழ் தாழை ஊழுறு கொழுமுகை
குருகுஉளர் இறகின் விரிபுதோடு அவிழும்..." குறுந். 228:1-2.
3. "அலைநீர்த் தாழை அன்னம் பூப்பவும்" சிறுபாண். 146.
4. "ஞாழல் ஓங்குகினைத் தொகுத்த கொடுங்கழித்
தாழைவீழ் கயிற்று ஊசல் தூங்கி..." அக. 20:5-6.
5. "... ... உயர் மணல் எக்கர் மேல்
சீர்மிகு சிறப்பினோன் மறுமுதல் கைசேர்த்த
நீர்மலி கரகம்போல் பழந்தாங்கும் முடத்தாழைப்
பூமலர்த் தவைபோலப் புள் அல்கும். துறை" கலி. 133:-1:4.

சமய உணர்ச்சியில் தோய்ந்து நிற்கும் சால்புடைக் கவிஞர் ஒருவர்.

¹ நண்டொன்று நாவல் கனியை எடுத்தோடித் தாழையின் வேரில் அமைந்துள்ள தன் வளையின்கண் காத்திருக்கும் தனது இனிய காதல் துணைக்கு அளித்து மகிழும் காட்சி இன்பம் பயப்பதாய் உள்ளது.

² கடற்கரை ஊர்களில் சிலவற்றைச் சுற்றித் தாழைகள் தழைத்து வளர்ந்திருக்கும்; அவை வரிசையாக நாட்டியுள்ள வேல்களாலான வேலியைப்போல ஊருக்கு இயற்கையரணய் விளங்கும்.

³ நெய்தல் மக்கள் சுறமீன் கிழித்த தங்கள் வலையினைத் தாழையின் மீது போட்டுலர்த்தும் செய்தியும் அறியக் கிடக்கிறது.

கண்டல் என்று வழங்கப் பெறுவது தாழையே என்ற கருத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றன பின்வரும் அடிகள்:

⁴ 'கண்டல் வேலி நும் துறை'

⁵ 'தென்கடல், கண்டல் வேலிய ஊர்!'

"Even Thevaram texts do not mention this karaka hanging from the banyan tree. Surprisingly only in the Tamil anthology 'Kalitogai' this karaka associated with Dakshinamurthy is mentioned. It is said in Kalitogai poem (133) that the most auspicious God (Seermigu Sirapinon) placed the karaka on the tree and fixed it with his hand, and the karaka so placed looked like the hanging fruit of the screw pine tree."

The Hindu Weekly Magazine,

Sunday, October 25, 1970, Page II

"Gnana Dakshinamurthy in Dadapuram" by

P. L. Samy

1. "அகல்இலை நாவல் உண்துறை உறிந்த கனிகவின் சிதைய வாங்கிக் கொண்டு தன் தாழை வேர்அகை வீழ்துணைக்கு இடுஉம் அலவன்..." அகம். 380:4-7.
2. "வாள்போல வாய கொழுமடல் தாழை மாலைவேல் நாட்டு வேலி ஆகும்"... குறுந். 245:3-4.
3. "கோட்சுரு கிழித்த கொடுமுடி நெடுவலை தண்கடல் அசைவளி எறிதொறும், வினைவிட்டு முன்றில் தாழை தூங்கும்"... அக, 340:21-23.
4. கண்டல் மர வேலிகளை யுடைய நும் கடற்றுறை நற். 54:11.
5. தெளிந்த கடற்கரையிலுள்ள கண்டல் மரம் திரம்பிய வேலியை யுடைய ஊர் நற். 74:10

- ¹ 'கண்டல் வேலிக் காமர் சிறுகுடி'
- ² 'கண்டல் வேலிக் கழிகூழ்...பாக்கம்'
- ³ 'கண்டல் வேலிக் கழிகூழ் படப்பைத் தெண்கடல்...நன்னாடு'
- ⁴ 'கண்டல் வேலிக் கழி நல்லூரே'

மேற்கண்ட அடிகள், கண்டல் பெரும்பாலும் வேலியாகவே பயன்படுத்தப்பட்ட செய்தியினைக் கூறுகின்றன. ஒரு வேளை கண்டல் என்பது பூவாத ஆண் தாழையாகவுமிருக்கலாம்.

அலைமோதும் அடியினையுடைய கண்டல் மரத்து வேரின் கீழ் ஆணும் பெண்ணுமாக இரண்டு செந்நாடுகள் இருந்தமையைத் தலைமகனும் தோழியும் கண்டு களித்த செய்தியும் சுவை பயப்பதாக உள்ளது.

தாழையினைக் குறிக்கும் 'கைதை' என்ற சொல் பல விடங்களில் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

- ⁵ 'பெருங்கடல், நீலநிறப் புன்னைத் தமிழொண் கைதை'
- ⁶ 'கைதையங் காளல் துறைவன்...'
- ⁷ 'நாரை.....கைதையம் படுசினைப் புலம்பொடு வதியும்'
- ⁸ 'கைதை தூக்கியும் நெய்தல் குற்றும்'
- ⁹ 'கைதைஅம் தண்புனல் சேர்ப்பன்'

1. கண்டல் மரங்களாகிய வேலி குழந்த கண்டார் விரும்பும் சிறு குடியிருப்பு நற். 191:5.
2. கழி குழந்த கண்டல் மரங்களாலாகிய வேலியையுடைய பாக்கம் நற். 207:1.
3. கண்டல் மரங்களை வேலியாக உடைய புறத்தே கழி குழந்த தோட்டங்கையுடைய தெளிந்த நல்ல கடல் நாடு நற். 363:1-2.
4. கண்டல் மரங்களை வேலியாக வுடைய கழிகூழந்த நல்ல ஊர் நற். 372:13.
5. பெரிய கடலருகில், கரிய நிறத்தையுடைய புன்னையின் பக்கத்தில் உள்ள தனியான ஒள்ளிய தாழை நற். 163:8.
6. தாழைகள் குழந்த அழகிய கடற்கரைச் சோலையையுடைய தலைவன் நற். 163:12.
7. நாரைப் பேடை, தாழையின் பெரிய கிளையின்கண் துன்பத்துடன் தங்கியிருக்கும் நற். 178:3:5.
8. தாழம்பூவைப் பறிக்குமாறு (அவளைத்) தூக்கியும், நெய்தலைக் கொய்தும் நற். 349:8.
9. தாழையையும் அழகிய தண்ணிய நீரையுமுடைய கடற்கரைத் தலைவன் குறு. 304:7.

¹ 'கைதைஅம் படப்பைளம் அழுங்கல் ஊரே'

² 'கைதைஅம் படுசினை எவ்வமொடு அசாஅம் கடற்சிறு காக்கை'

³ 'கைதைஅம் படுசினைக் கடுந்தேர் விலங்க'
என்பன எடுத்துக்காட்டுகளாம்.

இதுகாறும் மணல்மேட்டில் தாழைகள் தழைத்து நிற்கும் தன்மையினையும், அவற்றின் வடிவத்தினையும், இலை, பூ, பழம் முதலியவற்றின் தோற்றத்தினையும், பயனையும், கடலைகள் அவற்றின் அடிவருடும் பாங்கினையும் தம் கவி ஓவியங்களில் புலவர்கள் மிகக் கவினுறத் தீட்டியுள்ளதைக் கண்டோம்.

கண்டல், கைதை என்பனவும் தாழைகளே; அவற்றில் குருகு, நாரை, அன்னம் போன்ற பறவைகள் வதியும். அவற்றின் வேர்ப்புறத்தே வளையமைத்து நண்டுகள் வாழும்; பரதவர்கள் தம் வலைகளைத் தாழைகளின் மேற்பரப்பி உணக்குவர்; அவர்தம் மகளிர் தாழை விழுதினால் ஊசல் கட்டியாடுவர்; பரதவர் பாக்கத்தின் புலால் நெடியைத் தாழை மலர் மாற்றி நறுமணம் வீசினலம் பயக்கும் என்ற அரிய பல செய்திகளை இயற்கையின் மெய்ம்மையை உணர்ந்து கூறும் சங்கச் சான்றோர்களின் பாடல்கள் மெய்ப்பிக்கின்றன என்பதையும் அறிந்தோம்.

புன்னை

நெய்தல் நிலத்தில் சிறப்புமிக்க மரம் புன்னை. இதன் அடிமரமும் கிளைகளும் கருநிறமுடையன. இவ்வுண்மையை, ⁴ 'நீல் நிறப் புன்னை', ⁵ 'மாச்சினை', ⁶ 'கருங்கோட்டுப் புன்னை', ⁷ 'நீநிறப் புன்னை', ⁸ 'கருங்கோட்டுப் புன்னை', ⁹ 'கருந்தாள் புன்னை', ¹⁰ 'இரும்பினன்ன கருங்கோட்டுப் புன்னை', ¹¹ 'புன்னை மாஅரை', ¹² 'கருங்கோட்டுப் புன்னை', ¹³ 'எல்லியன்ன இருள் நிறப்புன்னை', ¹⁴ 'ஓங்கு இரும் புன்னை', ¹⁵ 'கருங்கோட்டுப் புன்னை'

1. தாழை வேலிகளையும் அழகிய தோட்டங்களையுடைய எமது ஆரவாரமிக்க ஊர் அக. 100:18.
2. தாழையின் தாழ்ந்த கிளையில் வருத்தமுடன் அமர்ந்திருக்கும் சிறிய கடற்காக்கை அக. 170:8-9.
3. தாழையின் தாழ்ந்த கிளைகளால் தனது தேர் தடைபட்டு விலக அக. 210:12.
4. நற். 4:2. 5 49:8; 6. 67:5; 7. 163:8; 8. 167:1; 9. 231:7; 10. 249:1; 11. 307:7; 12. 311:9; 13 354:1; 14. 388:7.
15. குறு. 123:3

¹ 'இரும்பினன்ன கருங்கோட்டுப் புன்னை', ² 'குவை இரும் புன்னை' ³ 'கருங்கோட்டுப் புன்னை', ⁴ 'கருங்கோட்டு நறும் புன்னை' என்ற அடிகள் எடுத்துக் கூறுகின்றன.

⁵ 'பெருந்தாள் புன்னை', ⁶ 'பராரைப் புன்னை', ⁷ 'படுகாழ் நாறிய பராரைப் புன்னை', ⁸ 'முழவுமுதல் புன்னை', ⁹ 'புன்னை...முழவுமுதல்', ¹⁰ 'பராரைப் புன்னை,' என்பன புன்னை பருத்த அடி மரத்தையுடையது என்பதற்குச் சான்று பகர்கின்றன.

இதன் இலை கரும் பசுமை நிறமுடையது; அகன்றது; மலர், கொத்துக் கொத்தாக விருக்கும். அரும்புகள் வெண்மையானவை. மகரந்தம் பொன்னிறமானது. இதன் அரும்புகள் நீண்ட காம்புகளையும், உருண்டை வடிவிலையும் உடையன; முத்துப் போல் தோற்றமுடையன. அரும்புகள் மலர்ந்து நறுமணம் வீசும். இதன் பொன்னிறத் தாது உதிர்ந்து வெண்மணல் பரப்பெங்கும் பொலிவூட்டும். இச் செய்திகளையெல்லாம் இலக்கியங்கள் இனிதெடுத்து இயம்புகின்றன.

புன்னை மரங்கள், மக்கள் வாழ் மனைகளையடுத்தும், கடற்கரையில் அலைகள் தொடுமாறும் வளர்ந்துள்ளன என்ற செய்தி பின்வருமாறு கூறப்படுகிறது:-

¹¹ கடற்கரைச் சோலையிலும், மக்கள் வாழ் மனை முற்றத்திலும் மன்றங்களிலும் புன்னையின் கருங்கிளைகளிற் பூத்த மலர்களோடு தாழை மலரும் விரவி மணம் வீசுகிறது.

1. யாப். வி. 38 மேற்.

2. அக, 40:4.

3. ஐங். 161:2.

4. கவி. 123:1.

5. நற். 87:6.

6. நற். 45:9; 7. நற். 278:1; 8. நற். 307:6; 9. நற். 315:7-8;

10. அக. 270:6.

11 "மன்றப் புன்னை மாச்சினை நறுவி முன்றில் தாழையொடு கமழும் தெண் கடற் சேர்ப்பன்"

நற். 49:8-10.

¹ புன்னை மரத்தின் நுண்ணிய பொன் துகள் அடியிலுள்ள நீலநிற நெய்தலில் நிறைந்து கிடக்கிறது! அவை பொன்னும் மணியுமாய்ப் பொலிந்து தோன்றும்.

² கழியின்கண் பூத்துள்ள நீல மணிபோலும் நெய்தல் மலர்களின் மீது புன்னையின் தங்கத் தாது நிறையச் சொரிந்து திகழ்கிறது. வீழுன்றிய அடியையுடைய தாழை மலரின் நறுமணம் கானலெங்கும் கமழ்கிறது!

³ சருச்சரையுடைய முடத்தாழை, அலைகள் அடியை மோத நிற்கிறது. அதன் வாளரம் போன்ற முள்ளிலை சூழ்ந்த மலரும், பொற்றாது சிந்தும் புன்னை நன் மலரும் ஏனைய மலர்களும் கலந்து அக் கானலின்கண் கடிமணம் வீசுகின்றன.

⁴ ஒரு புறத்தே மணம் வீசிய கழி மலர்கள் குவிகின்றன, மறுபுறத்தே பொழில் சூழ்ந்த மனைகளுக் கருகிருந்த, புன்னையின் பூக்கள் பொன் வண்ணம் காட்டிப் பூக்கின்றன,

⁵ கடற்கரையிலே பருத்த அடியையுடைய புன்னை மரம் பூத்து நிற்கிறது. அதன் துறையிலே இப்பிகள் இனிது மேய்கின்றன. புன்னை மலரின் குளிர்ந்த அரும்புடைந்து பொன்துகள் இப்பிகளின் ஈரம் கசியும் புறமெல்லாம் சிந்தி அவற்றைப் பொன் வண்ணமாக்கி விடுகின்றன.

கானலின்கண் புன்னை மரங்கள் பூத்துக் குலுங்கி நிற்பதும், அவற்றின் பொன் வண்ணத் தாதுகள் வெண்மணலெங்கும்

1. "புன்னைநுண் தாது உறைத்தரு நெய்தல் பொன்படு மணியின் பொற்பத் தோன்றும்" ஐங். 189:1-2.
2. "மணிஏர் நெய்தல் மாமலர் நிறைய, பொன் நேர் நுண்தாது புன்னை தாஉந், வீழ்தாழ் தாழைப் பூக்கமழ் கானல் நந். 78:2-5.
3. "உரவுத் திரை பொருத பிண்ப்படு தடவுமுதல், அரவுவாள் வாய முள்ளிலைத் தாழை பொன் நேர் தாதின புன்னையொடு கமழும் பல்பூங் கானல் ..." நந். 235:1-4.
4. "கழிமலர் கமழ்முதம் கர்ப்பப் பொழில்மனைப் புன்னை நறுவி பொன்றிறம் கொளாஅ" அகம். 260:8-9.
5. "பனி அரும்பு உடைந்த பெருந்தாட் புன்னை துறைமேய் இப்பி ஈர்ப்புறத்து உறைக்கும்" நந். 87:6-7.

விரவிப் பரவிக் கோலம் புனைந்து திகழ்வதும், கடற்கரையின் இயற்கை யெழிலுக்குச் சிகரம் வைக்கது போன்றுள்ளன.

இவற்றையெல்லாம் புலவர் பெருமக்கள் :

- 1 'வீயுகப் புன்னை பூத்த இன் நிழல் உயர்கரை'
- 2 'புன்னை யரும்பிய புலவுநீர்ச் சேர்ப்பு',
- 3 'புன்னை தழைந்த வெண்மணல்',
- 4 'வழிசீத்து வரித்த புன்னை முன்றில்',
- 5 'புன்னை ஓங்கிய துறைவன்'
- 6 'புன்னையங் கானல்',
- 7 'புலிவரி யெக்கர்ப் புன்னை யுதிர்ந்த மலிதாது ஊதும் தேனோடு ஒன்றி வண்டிமிர் இன்னிசை கறங்க'
- 8 'போதவிழ் புன்னை யோங்கிய கானல்'
- 9 'இருள் திணித் தன்ன ஈர்ந்தண் கொழுநிழல் நிலவுக் குவித்தன்ன வெண்மணல் ஒருசிறைக் கருங்கோட்டுப் புன்னைப் பூம்பொழில்'

1. மலர்கள் உதிரும்படி புன்னை பூத்திருக்கின்ற இனிய நிழலையுடைய உயர்ந்த கரை நற். 91:1-2.
2. புலால் நாற்றத்தையுடைய நீர் தெறித்தலால் மலர்ந்த புன்னையை யுடைய கடற்கரை நற். 94:6.
3. புன்னை செழித்து வளர்ந்துள்ள வெள்ளிய மணல் (நிறைந்த கடற்கரை) நற். 96:2.
4. காற்றடித்துப் பெருக்கிக் கோலஞ் செய்த புன்னை மரம் பொருந்திய வாயிலையுடைய (மணையகம்) நற். 159:6.
5. புன்னை மரங்கள் ஓங்கி வளர்ந்த கடற்கரைத் தலைவன் நற். 175:5.
6. புன்னைகள் நிறைந்த கடற்கரைச் சோலை நற். 227:3.
7. புனையின் வரி போன்ற மணல் மிக்க திடலில் இருக்கும் புன்னையினின்றும் உதிர்ந்த நிரம்பிய மகரந்தத்தை உண்ணும், பெண் வண்டுகளுடன் ஆண் வண்டுகளும் ஒலிக்கும் இனிய இசை... நற்: 323:7-9
8. மொட்டுகள் மலர்ந்த புன்னை மரங்கள் ஓங்கி வளர்ந்துள்ள கடற்கரைச் சோலை நற். 327:7-8.
9. இருள் அடர்ந்து குளிர்ந்த ஈரம் மிகுந்த நிழல்; நிலவொளி செறிந்த வெண்மையான மணல்; ஒரு பச்சுத்தில் கரிய கிளைகையையுடைய புன்னை மரங்கள் நிறைந்த பூஞ்சோலை குழந். 123:1-3.

1.'திரை பொருத.....
நனைந்த புன்னை மாச்சினை தொகூஉம்
மலர்ந்த பூவின் மாநீர்ச் சேர்ப்பு'
2. 'இணர் அவிழ் புன்னை எக்கர் நீழல்'
3. 'மின் இணர்ப் புன்னை அம்புகர் நீழல்'
4. 'ஒங்கல் வெண்மணல் தாழ்ந்த புன்னைத் -
தாதுசேர் நிகர்மலர்'
5. '..... விரி அலர்ப்
புன்னை ஒங்கிய புலாலஞ் சேரி'
6. 'வான்கடல் பரப்பில் தூவற்கு எதிரிய
மீன்கண் டன்ன மெல்லரும்பு ஊழ்த்த
முடவுமுதிர் புன்னை!
7. '.....போதவிழ்
பொன்னிணர் மரீஇய புள்ளிமிழ் பொங்கர்ப்,
புன்னையம் சேரி...'
8. 'மின்னிலைப் பொலிந்த விளங்கிணர் அவிழ்பொன்
தண்ணரும் பைந்தாது உறைக்கும்
புன்னைங் கானல்'

1. அலைகளின் துவலையால் நனைந்த புன்னை மரத்தின் பெரிய கிளைகளில் (வண்டுகள்) கூடுகின்ற மலர்ந்த மலர்களையும் கரிய நீரையுமுடைய கடற்கரை குறுந். 175:2-4
2. கொத்துகள் மலர்ந்த புன்னை மரங்கள் நிறைந்த கடற்கரை மணல்மேடு குறு. 299:3
3. மின்னுகின்ற பூங்கொத்துகளையுடைய புன்னை மரத்தினது அழகிய புள்ளிகளையுடைய நிழல் குறு. 303:6
4. உயர்ந்த வெண்மையான மணலினிடத்துத் தாழ்ந்து வளர்ந்த புன்னை மரத்தினது மகரந்தம் சேர்ந்த ஒளிமிக்க மலர்கள் குறு. 311:5-6
5. விரிந்த மலர்களையுடைய புன்னை மரங்கள் ஒங்கி வளர்ந்துள்ள புலால் மணம் வீசும் சேரி குறு. 351:5-6
6. பெரிய கடற் பரப்பில் எழும் திரைத்திவலைகளை ஏற்றுக்கொண்ட விண் மீன்களைக் கண்டாற்போன்ற மெல்லிய அரும்புகள் மலர்ந்த, வளைந்து முதிர்ந்த புன்னை அகம். 10:1-3
7. அரும்பு மலர்ந்த பொன் போன்ற பூங்கொத்துகள் பொருந்திய வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற கிளைகளையுடைய புன்னை மரங்கள் நிறைந்த சேரி குறு. 320:5-7
8. ஒளிமிக்க இலையோடு பொலிந்த, விளங்கும் பூங்கொத்துகள் மலர்ந்த, பொன் போலும் குளிர்ந்த மணம் மிக்க, பசிய மகரந்தத்தைச் சொரியும் புன்னைகள் நிறைந்த சோலை அகம். 80:11-13

- 1 'விரியிணர்ப் புன்னை யங் கானல்'
- 2 'பூவேய் புன்னை யந் தன்பொழில்'
- 3 'புன்னை, வண்டியிர் இணர நுண்தாது வரிப்ப
மணங்கமழ் இளமணல் எக்கர்'
- 4 'கழிசேர் புன்னை அழிபூங் கானல்'
- 5 'பொன்னிணர் நறுமலர்ப் புன்னை'
- 6 'புன்னையொடு, ஞாமல் பூக்கும் தண்ணந்துறை'
- 7 '... .. புன்னை
பொன்னிறம் விரியும் பூக்கெழுதுறை'
- 8 'புன்னை, அணிமலர் துறைதொறும் வரிக்கும்',
- 9 'புன்னை, யரும்பு மலி கானல்'

எனப் பலபடப் பொருத்தமுறப் பாடியுள்ளனர்.

¹⁰ குருகுள் தங்கி உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் இன்னிழல் தரும் புன்னைகள், கரையை நோக்கி வீசும் அலைத் துளிகளால் அரும்புகின்றன.

1. மலர்ந்த பூங்கொத்துகளையுடைய புன்னை மரங்கள் நிறைந்த கடற்கரைச் சோலை அகம்: 100:12-13
2. பூக்கள் பொருந்திய புன்னை மரங்களையுடைய அழகிய குளிர்ந்த சோலை அகம். 240:14
3. புன்னை மரத்தின் வண்டுகள் ஒலிக்கும் பூங்கொத்துகளின் நுண்ணிய மகரந்தப் பொடிகள் உதிர்ந்து அழகு செய்ய மணங்கமழும் மெத்தென்ற மணல் மேடு அகம். 250:2-4
4. கழியைச் சார்ந்த புன்னையின் மிக்க பூக்களையுடைய கடற்கரைச் சோலை அகம். 290:9
5. பொன்றிறமான, கொத்தான மணக்கும் மலர்களையுடைய புன்னை மரங்கள் அகம். 126:15
6. புன்னை மரங்களோடு புலிநகக் கொன்றை (ஞாமல்) மரங்களும் பூத்துக் குலுங்கும் குளிர்ந்த கடல் துறை ஐங். 103:1-2
7. புன்னை மரங்கள் பொன்றிறமான பூக்களைப் பூத்துக் குலுங்கும் அழகிய கடல் துறை ஐங். 110:1-2
8. புன்னை மரத்தின் அழகிய மலர்கள் கடற்கரைத் துறைகளில் பூத்துக் கிடக்கும் ஐங். 117:2-3
9. புன்னையின் அரும்புகள் நிறைந்துள்ள கடற்கரைச் சோலை ஐங். 132:1-2
10. 'வதிக்குரு உறங்கும் இன்னிழல் புன்னை உடைதிரைத் நிவலை அரும்பும்', குறுந். 5:3-4

¹ குன்றெனக் குவிந்துள்ள மணல் மலி அடைகரையில், ஒரு புன்னை வளர்ந்து நிற்கிறது. அதிலோர் புதிய நாரை அடைக்கலம் புகுந்தது.

² புன்னையின் அசைந்தாடும் பூங்கிளையில் அழகிய சிறகுடைய நாரையொன்று, அருகிருந்த கழியின் சிறு மீன்களை வயிரூர உண்டு அமர்ந்திருந்தது. அளவுக்கு மேல் மீனையுண்டதால் சலிப்படைந்த அந்நாரை அயலில் இருந்த வயலில் வளர்ந்த தேனொழுகும் நெய்தற் பூவை நெற்கதிரோடே உண்ண விரைந்து எழுந்துவிட்டது.

³ முடம்பட்ட, முதிர்ந்த ஒரு புன்னை மரம்; பருத்த அடிமரத்தையும், கரிய கிளைகளையும் உடையது. பறவைக் கணம் அதில் தங்கியிருந்தது. மெல்லரும்புகள் மலர்ந்து விளங்கின. அக்காட்சி நீலவானில் விண்மீன்கள் மின்னி மிளிர்வதை ஒத்திருந்தது.

⁴ ஒங்கி உயர்ந்த சோலை; அங்கிருந்த புன்னை மரத்தில் ஒரு புதிய நாரை வந்து புகலடைந்தது; ஊதைக் காற்றுப் பொங்கி வீசியது. அலைகள் ஓயாமல் அடித்து அலக்கழித்துக் கொண்டிருந்தன. ஓய்வுபெற இயலாமல் வருந்திய நாரை, பாவம் பறந்தோடிவிட்டது!

இக்குறிப்புகள், குருகுகளும் நாரைகளும் கானலின் கண்ணுள்ள புன்னை மரங்களில் வதியுமென்ற செய்தியை நன்குணர் த்துகின்றன.

1. குன்றத்தன்ன குவவு மணல் அடைகரை
நின்ற புன்னை நிலந்தோய் படுகினை
வம்ப நாரை சேக்கும்” குறு: 236:3-5
2. “... .. புன்னை
அலங்குனை இருந்த அம்சிறை நாரை
உறுகழிச் சிறுமீன் முனையின், செறுவில்
கள்நாறு நெய்தல் கதிரொடு நயக்கும்
தண்ணம் தறை” குறு: 296:2-5
3. “மீன் கண்டன்ன மெல் அரும்பு ஊழ்த்த
முடவு முதிர் புன்னைத் தடவுநிலை மாச்சினை,
புள் இறை கூரும்” அக: 10:2-4
4. “... .. உயர்சிமைப்
பொதும்பில் புன்னைச் சினைசேர்பு இருந்த
வம்ப நாரை இரிய ஒருநாள்
பொங்குவரல் ஊதையொடு புணரி அலைப்ப...” அகம்: 190:6-9

புன்னை மரத்தின் கிளை, இலை, பூ, தாது இவற்றின் வண்ணத்தினை அப்படியே வரைந்து காட்டுகிறது ஒரு பாட்டு:

¹ இரும்பினை யொத்த கரிய கிளை; நீலம் போன்ற பசிய இலை; வெள்ளியென விளங்கும் பூங்கொத்து; பூக்களுள் பொன்னெனப் பொவியும் நறுமணத் தாதுகள்.

² புன்னையின் மொட்டினைக் 'கழுவப் பெறாத முத்து' எனக் கூறுகிறார் ஒரு புலவர்.

³ புன்னையின் பெரிய அரும்புகள் மலர்ந்துள்ள தோற்றம், மனையின்கண் வாழும் ஊர்க்குருவியின் முட்டையை யுடைத்து வைத்தது போன்றுள்ளது என வருணிக்கிறார் வேறோர் புலவர்.

உயர்ந்த உவமைகள்! சிறந்த பொருத்தங்கள்! செறிந்த கருத்துகள்! வியத்தகு நயங்கள்! இவை எண்ண எண்ண இன்பம் சுரப்பன. இப்புலவர் பெருமக்களின் மதி நுட்பம் நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துகிறது!

கடற்கரை மக்கள் புன்னையின் தண்ணிழலில் கூடுவர்; கடலிற் சென்று மீன்பிடித்தற்குரிய பாடு பார்த்திருப்பர்; முறுக்குண்டு கிடக்கும் தம் வலைகளைப் புலர்த்துவர்; தம் உறவினருடன் கூடிக் கள்ளுண்டு களிப்பர்; மகளிர் அம்மர நிழலில் இருந்துகொண்டு எதிரே இராமனை உலர்த்துவர் என்ற பல அரிய செய்திகளை அறிகிறோம். அவை இலக்கியங்களில் பின்வருமாறு கூறப் பெறுகின்றன.

⁴ கடற்கரைச் சோலையிலுள்ள சிறுகுடியிலிருந்து கடலிற் செல்லும் பரதவர், நீலநிறப் புன்னையின் கொழுவிய நிழலிலே

1. "இரும்பின் அன்ன கருங்கோட்டுப் புன்னை நீலத்து அன்ன பாசிலை அகந்தொறும் வெள்ளி அன்ன விளங்குஇணர் நாப்பண் பொன்னின் அன்ன நறுந்தாது உதிர..."

நற். 249:1-4

2. "மண்ணு முத்தம் அரும்பிய புன்னை"

அகம். 30:13

3. "உள்ஊர்க் குரீஇக் கருவுடைத் தன்ன பெரும்போது அவிழ்ந்த கருந்தாட் புன்னை"

நற். 231:6-7

4. "கானல்அம் சிறுகுடிக் கடல்மேல் பரதவர் நீலநிறப் புன்னைக் கொழுநிழல் அசைஇ தண்பெரும் பரப்பின் ஒண்பதம் நோக்கி அம்கண் அரில்வலை உணக்கும்"

நற். 4:1-4

தங்கி, குளிர்ந்த பெரிய கடற் பரப்பில் செல்லுதற்குரிய நல்ல நேரம் பார்த்து, அங்கு முறுக்குண்டு கிடக்கும் வலையைப் பிரித்துப் புலர் த்திக் கொண்டு காத்திருப்பார்.

¹ அகன்ற அல்குலையும், மெல்லிய இடையையும் உடைய பரதவர்தம் இளமகள், புன்னையின் கொழுநிழலில் இருந்து கொண்டு, முற்றாத இளமஞ்சள் கிழங்கின் பசிய புறத்தைப் போல (அடுக்கடுக்கான) சுருச்சரையையுடைய, கழிகளினின்றும் பிடித்த இருமீன் குவியலை உலர் த்துவதற்காக எதிரே (வெயிலில்) போகட்டுப் பரப்புவாள்.

² திண்ணிய மீன் படகிலே செல்லுகின்ற பரதவர் நுண்ணிய விளக்குகளைக் கொளுத்திக் கொண்டு இரவு நடு யாமத்து வேட்டை மேற் சென்று கடலிலே பிடித்த மீன்களை வீடியற் காலையில் கொண்டு வந்து கழிக்கரைச் சோலையில் குவித்து, உயர்ந்த கரிய புன்னை மரங்களின் வரியமைந்த நிழலில் அமர்ந்து தேன் மணம் வீசும் தெளிந்த கள்ளைத் தமது உறவினருடன் கூடிக் குடித்துப் பெரிதுங் களிப்பார்.

³ கடற்கரையிலும், கழிக்கரையிலும் வளர்ந்து ஓங்கி நிற்கும் புன்னை மரங்களில், மீன்பிடி தொழிலுக்குச் செலுத்தப்படாமல் வாளாவிருக்கும் தோணிகளையும்,

1. “முற்ற மஞ்சட் பசும்புறங் கடுப்பச்
சுற்றிய பிணர சூழ்கழி இறவின்
கண்கொள் குப்பை உணங்குதிறன் நோக்கி
புன்னை-அம் கொழுநிழல் முன் உய்த்துப் பரப்பும்
... ..
அகன்ற அல்குல் ஐது அமை நுகுப்பின்
மீன் எறி பரதவர் மடமகள்...”

நற். 101:1-4, 7-8.

2. “திண்மீனில் பரதவர் ஒன் கூடர்க் கொளீஇ
நடுநாள் வேட்டம் போகி வைகறைக்
கடல் மீன் தந்து கானற் குவைஇ
ஓங்கு இரும் புன்னை வரிநிழல் இருந்து,
தேம் கமழ் தேறல் கிளையொடு மாந்தி
பெரிய மகிழும் துறைவன்.”

நற். 388:4-9.

3. “... .. புன்னை
நல்லரை முழுமுதல் அவ்வயிற் ரெடுத்த
தூங்கல் அம்பி...”

நற். 354:5-7.

¹ பழையனவாகிப் பயனற்றுப் போன தோணிகளையும் கட்டிப் போகட்டு விடுவதுண்டு.

² புன்னை யின் பொந்துகள் பொலியும் பூக்களை மாலையாகத் தொடுத்துப் பரதவ மகளிர் அணிவார்கள். கொய்தவை போக எஞ்சியவை காய்களாக முற்றித் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும். அவை நெய் மலிந்த காய்கள். அக்காய்களிலிருந்து எண்ணெய் எடுப்பதும் உண்டென்று தெரிகிறது.

புன்னை மரங்களின் இலைகள் அடர்ந்து, படர்ந்து நிழல் தந்து நிற்கும். கதிரவனின் கதிரும் அவற்றை ஊடுருவி உட்புகாது. கடும் வெயில் காய்கின்ற காலத்தும் அவற்றின் கீழ்க் குளுகுளுக் காற்று குறையாது வீசும். அடைமழை பெய்தாலும் அவை அண்டியோரை நனைய விடாது காக்கும். ஆதலால், காதல் பயிலும் காணையரும் கன்னியரும் அவற்றின் தண்ணிழலில் அடிக்கடி வந்து நெடுநேரம் தங்கிக் காதல் காவியம் படைத்துக் களிப்பில் ஆழ்ந்திருப்பர். இச் செய்திகள் பலவிடத்தும் இன்பந்தவழ எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

³ நிலவக் குவித்து வைத்தாற் போன்ற வெண்மணல் பரப்பு. ஆங்கு ஒரு புறத்தே எழில்மிகு பூஞ்சோலை; இருள் செறிந்தாற் போன்ற ஈரமும் குளிர்ச்சியும் உடைய நிழலைத் தரும் கருங்கிளைகள் செறிந்த, புன்னை மரங்கள் அடர்ந்து வளர்ந்துள்ளன. அன்று அங்குத் தலைவன் குறிப்புப்படி அவன் வருகைக்காகக் காத்துக் கிடக்கிறான் தலைவி. தலைவன் வரவில்லை. பாவம் அந்தப் புன்னை யுஞ் சோலையே பொலிவற்றுத் தனிமையுற்று விட்டதாகக் காணப்படுகிறதாம், அத் தலைவிக்கு!

1. "மூத்து வினைபோகிய முரிவாய் அம்பி
... .. புன்னைங் கொழுநிழல்
முழவுமுதற் பிணிக்கும்..." நற். 315:3,7-8
2. "படுகாழ் நாறிய பராஅரைப் புன்னை,
அடுமரல் மொக்குளின், அரும்புவாய் அவிழ,
பொன்னின் அன்ன தாதுபடு பல்லலர்
குடுநர் தொடுத்த மிச்சில் கோடுதொறும்
நெய்கனி பசங்காய் தூங்கும் துறைவனை" நற். 278:1-5.
3. "இருள் திணிந்தன்ன ஈர்ந்தண் கொழு நிழல்,
நிலவுக் குவித்தன்ன வெண்மணல் ஒருசிறை,
கருங்கோட்டுப் புன்னைப் பூம்பொழில் புலம்ப
... இன்னும் வாரார்..." குறு: 123:1-4.

மற்றும் உள்ளத்தை உவகையில் ஆழ்த்தும் ஓர் இன்சுவைச் செய்தியும் எழிலுற இயம்பப்பட்டுள்ளது.

¹ தலைவியின் நற்றாய், இளமையில் தன் தோழியரோடு வெண்மணல் வெளியில் விளையாடுங்கால், புன்னை விதை யொன்றை மண்ணில் புதைத்தாள். பின்னர், அதைப்பற்றிய எண்ணாமே எழவில்லை; மறந்து விடுகிறாள். சின்னூட் கழித்து அப்பக்கம் சென்றபோது அவ்விதை முளைவிட்டு இளமை எழிலுடன் பொலிவதைக் கண்டு பூரித்துப் போனாள். அதற்குப் பாலும், நெய்யும் ஊற்றிப் பாங்குடன் வளர்த்தாள். நாளடைவில் அது செழித்துக் கொழித்து நிழல் நிறைந்த பெருமரமாகி விட்டது. அவளும் வளர்ந்து பருவமடைந்து திருமணம் புரிந்து கொண்டு ஓர் அருமை மகளை ஈன்றெடுத்தாள். அவள் தான் தலைவி. தலைவி அடிக்கடி அப்புன்னையின் நன்னிழலிலே ஆயத்தோடாடி வந்தாள். அதனைக் கண்ட தாய்க்குத் தன் இளமையை நினைவூட்டியது, பூத்துப் பொலிந்த அப் புன்னை. அவள் தன் மகளுக்கு அதன் செய்தியை விளக்கி, “இது நின்னிலும் சிறந்தது; நின் தமக்கையாம் தகுதியது” என்று கூறியிருந்தாள். அம்மரத்தடியில்தான் தலைவி தலைவனைச் சந்தித்து அளவளாவி வந்தாள். இந்த உண்மை தோழியின் நினைவுக்கு வந்தது. மணந்து கொள்ளாமல், வெறும் மரத்தடிச் சந்திப்போடு காலங் கடத்தி வரும் தலைவனுக்குப் பாடம் புகட்ட நினைத்தாள். தலைவன் வழக்கம்போல் அன்று அங்கு வந்ததும், “தலைவ! இம் மரம் தலைவியின் தமக்கை! தமக்கை முன்பாக நின்னோடு தலைவி களவிற்பழுவது தகாது; அது நாணித் தலைகுனியும் பாவச் செயல்” என்று மெல்ல அவனிடம் கூறிவிடுகிறாளாம்! விந்தைமிகு கற்பனை! கடலாழத்தையும் காணலாம். ஆனால் இப்புலவர் தம் கற்பனையாழத்தைக் காணாதல் எளிதல்லவே!*

1. “விளையாடு ஆயமொடு வெண்மணல் அழுத்தி
மறந்தனம் துறந்த காழ்முனை அகைய
நெய்பெய் தீம்பால் பெய்றினிது வளர்த்தது
நும்மினும் சிறந்தது; நுல்வவை ஆகும்என்று
அன்னை கூறினள் புன்னையது நலனே...”
அம்ம! நாணுதம் நும்மொடு நாகையே.

நத.172:1-6

*. பதிப்பாளியர் சிலர் இதனை வேறுபடக் கூறுகின்றனர்.

ஞாழல்

நெய்தலுக்குரிய மற்றொரு சிறந்த மரம் ஞாழல். ¹ தொல் காப்பிய உரையாசிரியர் நச்சினூர்க்கினியரும், ² அகப்பொருள் விளக்கத்து நாற்கவிராச நம்பியும் குறிப்பிட்டிருப்பது முன்னரே கூறப்பட்டது. ³ "நறுஞாழல் கையிலேந்தி" என்று சிலப்பதிகாரக் கானல் வரி அடியும் கூறுகிறது. ⁴ 'கன்னிநீர் ஞாழல் கமழ்பூங் கானல்' என்ற தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் குத்திரம் 155-இன் மேற்கோள் செய்யுளும் இக்கருத்தினை யுறுதிப்படுத்துகிறது.

⁵ 'பரிபாடலும், புறநானூறும் ஒழிந்த மற்றத் தொகை நூல் களிலும், சீவக சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை முதலிய நூல்களிலும், நாற்கவிராச நம்பி 24-ஆம் குத்திரத்தும் இது நெய்தற்கே உரித்தாகக்கூறப்பட்டிருத்தலும் அறியலாகும்' என்று இ.வை. அனந்தராமையர் கூறுவதும் கருதற்பாலது.

ஞாழல் என்பது புலிநகக் கொன்றை என்றே பெரிதும் வழங்கப் பெறுகிறது. அதன் காய் நுனியிலே சற்று வளைந்து புலிநகம் போன்றிருத்தலின் இது புலிநகக்கொன்றை என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது கொன்றை வகையைச் சேர்ந்தது.

ஞாழலின் கிளைகள் கருமையானவை; பக்க வாட்டில் அடுக்கடுக்காய் உள்ள சின்னஞ்சிறு இலைக்கொத்துகளையுடையவை. மலர்கள் மிகச் சிறியவை; செம்பொன்னிறமானவை; நறுமணம் வீசுபவை.

1. ... மரம் புன்னையும் ஞாழலும் கண்டலும் ...
தொல். பொருள். அக. இயல். குத். 18. நச்சினூர்க்கினியர்.
ச. பவானந்தம் பிள்ளை பதிப்பு—1916, பக். 53.

2. "... ..
கண்டல் புன்னை வண்டிமிர் ஞாழல்
... ..
... .. நெய்தற் கருப்பொருளே"
அகப். விளக்கம் குத். 22:
கா. ர. கோவிந்தராச முதலியார் குறிப்புரை,
கழகப் பதிப்பு 1947 பக். 22.

3. "... கன்னி நறு ஞாழல் கையிலேந்தி
மணங்கமழ் பூங்கானல் ..."
சிலம்பு-கானல் வரி 9:2.

4. இளமையான ஞாழல் அதர்வது புலிநகக் கொன்றை மலர் மணக்கும்
அழகிப கடற்கரைச்சோலை.
தொல். செய். இயல் கு. 155 மேற்கோள். ச. பவானந்தம் பிள்ளை.
பதிப்பு. 1917, பக். 453.

5. கவித்தொகை (நெய்தற்கவி) இ. வை. அனந்தராமையர், ஆராய்ச்சிக்
குறிப்புரை, சென்னை நோபில் அச்சுக்கூடப் பதிப்பு—1931, பக். 787-788.

இம் மரங்கள் கடலை அடுத்து வளர்வன. வெள்ளம் பெருகுங்கால் அலைகள் அவற்றின் அடியினை அலம்பும். அலவன்கள் அவற்றின் வேரருகே வளையமைத்து வாழும். செம்பொன்னிறச் சின்னஞ்சிறு மலர்கள் மணமிக்கவை. அப்பூக்களும், ஞாழலை அடுத்து வளர்ந்துள்ள புன்னையின் வெண்ணிறப் பூக்களும், பொன்னிறத் தாதுக்களும் தரையில் உதிர்ந்து, கரையில் பூத்து விளங்கும் நீலநிற நெய்தல் மலர்களோடு விரலிப் பரவிக் கிடப்பது, கதம்ப மலர்க்காட்சி யாய்க் கண்ணுக்கு நல் விருந்தளிக்கும்! இம் மூவகை மலர் மணத்தோடு, பக்கத்தே வளர்ந்துள்ள தாழையின் நறுமணமும் சேர்ந்த கலப்புத் திருமணம், கரையெலாம் பரவிக் கடிமணமாய் வீசும்!

பரதவ மகளிர் ஞாழல் மலரைக் கண்ணியாய்ச் சூடிக்கொள்வர். ஞாழலுடன் நெய்தலையும் சேர்த்துக் கதம்பமாய்க் கட்டி அணிவர். தாம் வளையும் வண்டல் பாவையின் மீதும் ஞாழல் மலரைப் பெய்வர். அதன் தளிரைக் கொண்டு தழையுடையாக்கி யுடுத்துவர். ஞாழல் மரத்தின் கிளைகளில் தாழை விழுதைக் கயிருகக் கட்டி ஊசல் செய்து உவப்புடன் ஆடுவர்.

குருகு, நாரை, சிறுவெண்காக்கை முதலிய பறவைகள் ஞாழலின்கண் துணையுடன் வாழும்.

இச் செய்திகளையெல்லாம் பின்வரும் விளக்கங்களும், மேற்கோள்களும் இனி தெடுத்து இயம்புவதைக் காணலாம்:

¹ 'ஞாழல் மரங்களின் கிளைகளும் கொம்புகளும் கருநிற முடையன. ² பூக்கள் செம்பொன்னிறமுடையன; ³ இலைகள் மிகச் சிறியவை. அரும்புகள் சிறிது பசுமை நிறமுடையவை. பூக்கள் மிகமிகச் சிறியவை. அசனல் ⁴ சிறுவீ ஞாழல் எனப் பலவிடத்தும் குறிப்பிடப்படுகிறது. ⁵ வெண்சிறு கடுகினைப் போன்ற பூக்கள் என்றும் ⁶ ஆரல்மீன் முட்டை போன்ற சிறிய பூக்கள் என்றும் கூறப்படுகின்றன.

- | | |
|---|----------------|
| 1. "செவ்வீ ஞாழற் கருக்கோட்டு இருஞ்சினை"... | அகம். 240:1. |
| 2. "புதுவது பொன்வீ ஞாழல்..." | அகம். 70:8-9. |
| 3. "எக்கர் ஞாழற் சிறியிலை..." | ஐங். 145:1. |
| 4. சிறிய மலர்களையுடைய ஞாழல் (புலிநகக் கொன்றை மரம்) நற். 31:5. | |
| 5. "ஐயவி அன்ன சிறுவீ ஞாழல்" | குறுந். 50:1. |
| 6. "நனைமுதிர் ஞாழல் சினைமருள் திரள் வீ" | குறுந். 397:1. |

மலர்கள் தண்மையும் நறுமணமுடையனவாதலால் அவை
 1 'நறுவீஞாழல்' 2 'நறுமலர் ஞாழல்', 3 'நறுவீஞாழலொடு'
 4 'ஞாழல் அரும்புமுதிர் அவிழ் இணர் நறிய கமழும்,' 5 'ஞாழல்
 மணங்கமழ் நறுவீ,' 6 'தண்ணிய கமழும் ஞாழல்', 7 'ஞாழல் நறு
 மலர்' எனக் குறிப்பிடப் பெறுகின்றன. பூக்கள் கொத்துக்
 கொத்தாய்ச் செறிந்திருக்கும், என்ற உண்மை

8 'ஞாழல் தேன்தோய் ஒள் இணர்'

9 'ஞாழல் திணைமருள் திரள்வீ',

10 'ஞாழல் இணர்படு சினை',

11 'ஞாழல் இணர்படு பொதும்பர்'

12 'ஞாழல் அரும்புமுதிர் அவிழ் இணர்'.

13 'ஒள்ளினர் ஞாழல்'

14 'இணர் ததை ஞாழல்'

15 'குவிஇணர் ஞாழல்'

16 'தெரிஇணர் ஞாழலும்' எனவரும் அடிகளால் விளங்கு
 கின்றது.

17 ஞாழலின் விதை மிளகு போல் உருவும் கைப்புச்
 சுவையும் உடையது.

18 கடற்கரை வெண்மணலில், ஞாழலும் புன்னையும்
 அடுத்தடுத்து வளமுற வளரும். இரு மரங்களின் மலர்களும்
 பூத்து விரவிக் கானல் எங்கும் நறுமணம் கமழும்.

1. நற். 96:1. 2. நற். 106:7. 3. குறு. 318:2. 4. ஐங். 146:1.
5. நற். 267:4-5. 6. குறு. 310:6. 7. ஐங். 150:1. 8. நற். 191:1.
9. குறு. 397:1. 10. ஐங். 142:1. 11. ஐங். 144:1. 12. ஐங். 146:1.
13. ஐங். 169:2. 14. பதிற். 30:1. 15. பதிற். 51:6. 16. கனி. 127:1.
17. ஐங். மூலமும் விளக்கவுரையும், ஞானவை துரைசாமிப் பிள்ளை. அண்ணா
 மலைப் பல்கலை கழக வெளியீடு 1957 முதல் தொகுதி. ஞாழற்பத்து
 விளக்கம். பக். 365.
18. "இதுவே, நறுவீ ஞாழல் மாமலர் தாஅய்
 புன்னை ததைந்த வெண்மணல் ஒருசிறை
 புதுவது புணர்ந்த பொழிலே"... நற். 96:1-3.
 'புதுவீ ஞாழலொடு புன்னை தாஅய்
 மணங்கமழ் கானல்"... நற். 167:8-9.
 '... ... சிறுவீ
 ஞாழலொடு கெழீஇய புன்னைஅம் கொழுநிழல் .. நற். 315:6-7.
 'எறிசுருக் கவித்த இயங்குநீர்ப் பரப்பின்
 நறுவீ ஞாழலொடு புன்னை தாஅய்"... குறுந். 318:1-2.
 'பொன்வீ ஞாழலொடு புன்னை வரிக்கும்...கானல்' அகம். 70:9-10.
 'புன்னையொடு, ஞாழல் பூக்கும் தண்ணம் துறைவன்' ஐங். 103:13.

¹ விளங்கும் கடற்பரப்பினிடத்து மணங் கமழும் ஞாழல் மலரும், புன்னை மலரும், மிகுதியாக உதிர்ந்து, பரந்து நிறைந்து கிடக்கும் நிலை (தெய்வத்தை வழிபடுவோர்) வெறியாட்டயரும் களத்தையொத்துக் காட்சியளிக்கிறது.

² ஞாழலின் நறுமணம் வீசும் நன்மலர், மணல் மேட்டில் பரவிக்கிடக்கிறது. அதன் மீது, நொச்சியரும்பின் மொட்டை யொத்த கண்களையுடைய நண்டுக் கூட்டம் மேய்ந்து செல்கிறது. அவற்றின் காலடிக் கீறல் பட்ட விடமெல்லாம் கோலம் புனைந்து, திணையை உணக்கும் வெண்ணகை மகளிர் அதனைத் தங்கள் மெல்லிய விரலால் துழவும் காட்சியை ஒத்திருக்கிறது, என்கிறார் ஒரு புலவர்.

³ ஞாழல் மரங்களில், குருகு, நாரை, சிறுவெண் காக்கை முதலிய புள்ளினம் வதியும்.

⁴ கழுத்தில் மட்டும் சிறிது வெண்ணிறம் உடைமையால் சிறு வெண்காக்கை என்று அழைக்கப்படும் நீர்க்காக்கையொன்று, கரிய பெரிய தெளிந்த நீர்க்கழியை நன்கு துழாவி, ஓர் இறுவைக் கவ்விக்கொண்டு கரையில் இருந்த ஞாழல் மரத்தில் அமர்ந்து, தன் காதல் பெடையைக் கூவியழைத்து, அதற்கு அன்புடன் ஊட்டி மகிழ்கிறது.

1. "... இலங்குநீர்ப் பரப்பின்
நறுவீ ஞாழலொடு புன்னை தாஅய்...
வெறியர் களத்தினின் தோன்றும்..." குறந். 318. 1-3.
2. நொச்சி மாஅரும் பன்ன கண்ண
எக்கர் ஞெண் டின் இருங்கிளைத் தொழுதி
இலங்கு எயிற்று ஏஎர் இன்னகை மகளிர்
உணங்குதினை துழவும் கைபோல் ஞாழல்
மணங்கமழ் நறுவீ வரிக்கும் துறைவன்" நற். 267:1-5
3. "எக்கர் ஞாழல் இறங்கினர்ப் படுசினப்
புன் இறை கூரும்"... ஐங். 142:1-2.
"எக்கர் ஞாழல் புன்இமிழ் அகன்துறை."
"எக்கர் ஞாழல் இணர்படு பொதும்பர்த்
தனிக்குருகு உறங்கும் துறை..." 143:1.
"... .. தடந்தாள் நாரை
குவியினர் ஞாழல் மாச்சினை சேக்கும்..." 144:1-2.
பதிந். 51:4-5.
4. "மாயிரும் பரப்பகம் துணிய நோக்கி
சேயிரா எறிந்த சிறுவெண் காக்கை
பாயிரும் பனிக்கழி துழைஇ பைங்கால்
தான்வீழ் பெடைக்குப் பயிரிடுஉ சுரக்கும்
சிறுவீ ஞாழல் துறை..." நற். 31:1-5

¹ புலால் நூறும் பெரிய கழியினைத் துழாவி இரைதேடி யுண்ட புள்ளினம் தங்கியிருக்கும் முள்ளூடைய நீண்ட இலைகள் மிக்க தாழை யொருபுறம் மணம் வீசி நிற்கிறது; அடுத்து ஞாழல் மரங்கள்; அவற்றினருகே வளைந்த அடியிளையுடைய புன்னை மரங்கள்; இவையனைத்தும் செறிந்து விளங்குகிறது, ஒரு கடற் கரைச் சோலை.

ஞாழல் மரங்கள், கடல் அலை மோதித் தொடுகின்ற அளவு கடலுக்கு மிக அண்மையில் வளர்ந்துள்ளன என்ற செய்தி பின்வருமாறு கூறப்படுகின்றது:—

² கடற்கரை மணல் மேட்டிலுள்ள சிறிய இலைகளையுடைய பெரிய கிளைகளைக் கடல் நீர் பெருகி வந்து வளைக்கும்.

³ எக்கரின் கண்ணுள்ள நறுமலர் நிறைந்த பெரிய கிளை களைக் கடலின் திரைகள் வந்து மோதிக் கலக்கும்.

⁴ இனைய ஞாழலின் குழைந்த தழை, அலையின் கரிய புறத்தை மெல்ல வருடிக் கொண்டிருக்கும்.

⁵ கடலருகே சிறுமலர் செறிந்த ஞாழல் மரத்து வேரின் கண் நண்டொன்று சிறிய வளைமனையமைத்து வாழ்ந்து வந்தது; குறுந்தடி கொண்டு கொட்டும் முரசின் பெருமூழ்க்கம் போலும் ஒலியெழுப்பி ஓடிவந்துமோதியது ஒரு பேரலை; அந்த அலவனின் சிறு வளை அழிந்தொழிந்தது.

1. "புலவுநாறு இருங்கழி துழைஇ, பலவுடன் புள்இறை.கொண்ட முள்ளூடை நெடுந்தோட்டுத் தாழை மணந்து ஞாழலொடு கெழீஇ படப்பை நின்ற முடந்தாள் புன்னை...நோக்கும்." அக. 180:10-15.
2. "எக்கர் ஞாழல் சிறியிலைப் பெருஞ்சினை ஒதம் வாங்கும்..." ஐங். 145:1-2.
3. "எக்கர் ஞாழல் நறுமலர்ப் பெருஞ்சினைப் புணரி திளைக்கும்..." ஐங். 150:1-2.
4. "கொய்குழை அரும்பிய குமரி ஞாழல் தெண்திரை மணிப்புறம் தைவரும்..." நற். 54:9-10.
5. "சிறுவி ஞாழல் வேர்அளைப் பள்ளி அலவன் சிறுமனை சிதையப் புணரி குணில்வாய் முரசின் இரங்கும் துறைகள்"... குறு. 328:1-3.

¹ கடற்கரையிலே ஞாழல் மரங்கள் மிகுந்திருந்தன; அவற்றையடுத்துக்கழிகளிலே நெய்தல் பூக்கள் பூத்துக்கிடந்தன. ஊதைக் காற்று ஓங்கி வீசியது; அரும்புகள் முதிர்ந்த, ஞாழல் மரத்தின் முட்டைகளைப்போன்ற திரண்ட மலர்கள் உதிர்ந்து, நெய்தலினது கரிய மலர்களில் வீழ்ந்து நிரம்பிவிட்டன. ஊதைக் காற்று ஞாழல் மலரை நெய்தலில் பெய்தது போன்று தோன்றியது.

² மகளிர் ஞாழல் மலரைக் கண்ணியாய்ச் சூடிக்கொள்வர்; அதன் தளிரைத் தழையுடையாய் அணிவர். ³ ஞாழலுடன் நெய்தல் மலரையும் தொடுத்து உடுத்துவர். ⁴ மகளிர் வண்டல் பாவை செய்து விளையாடுவர்; அதன்மேல் ஞாழலின் இனிய தாது பரந்து படியும்; அது வண்டல் பாவையின் வனப்புறு கொங்கையின் சுணங்கு படர்ந்தது போல் தோன்றும். ⁵ 'ஞாழல் மரத்தின் உயர்ந்த கிளையில் தாழையின் விழுதைக் கயிறுகக் கொண்டு கட்டி, மகளிர் ஊசலாடி மகிழ்வர்.

பெண்ணை

இது பனை என்று வழங்கப்பெறுவது. இலக்கியத்தில் போந்தை என்றும் குறிக்கப்படுகிறது; நெய்தல் நிலத்தில் பல்கிப் பெருகிக் காணப்படுவது; விண்ணளாவ ஓங்கி வளர்வது. பனை அனைவருக்கும் தெரிந்த ஒரு மரம். நெய்தல் நில மணல்

1. நனைமுதிர் ஞாழல் தினைமருள் திரள்ளி
நெய்தல் மாமலர்ப் பெய்த போல
ஊதை தூற்றும்..." குறு. 397:1-3.
2. "எக்கர் ஞாழல் மலர்இல் மகளிர்
ஒண்தழை அயரும்..." ஐங். 147:1-2.
"கானல் ஞாழற் கனின்பெறுந் தழையன்"... ஐங். 191:3.
3. "... ... ஞாழல்
வண்டுபடத் ததைந்த கண்ணி, நெய்தல்
தண்ணரும் பைந்தார்..." —அகம்-370:9-11.
4. "சிறுவீ ஞாழல் தேன்தோய் ஒள்இணர்
நேர் இழை மகளிர் வார்மணல் இழைத்த
வண்டற் பாவை வனமுலை முற்றத்து
ஒண்பொறிச் சுணங்கின் ஐதுபடத் தாஅம்" நற். 191:1-4.
5. "ஞாழல் ஓங்குகினைத் தொடுத்த கொடுங்கழித்
தாழை வீழ் கயிற்று ஊசல் தூங்கி..." —அகம். 20:5-6.

மேடுகளில் சும்பல் சும்பலாக வளர்ந்திருக்கும். அதனைப் பனந்தோப்பு என்று கூறுவர். இது இளவேனில் காலத்தில் காய்க்கத் தொடங்கும். முற்றாத காய் நுங்கு என வழங்கப்படும். நுங்குக் கண்கள் சளை போலிருக்கும். இனிய நீரோடு அருந்துவதற்கு மிகவும் சுவையாக இருக்கும். காய் முற்றிப் பழமாகும். பழத்தில் மூன்று கொட்டைகள் இருக்கும். கொட்டைகள் முளைத்துக் கிழங்குகளாகும். கிழங்குகள் அடி பெருத்து நுனி சிறுத்து நீண்டிருக்கும். ¹ பனங்கிழங்கினைப் பிற்காலத்து வாழ்ந்த சத்திமுத்தப் புலவர் என்பவர் நாரையின் அலகுக்கு ஒப்பிட்டிருப்பது மிகவும் பொருத்தமானது. 'பழம்படுபனையின் கிழங்கு பிளந்தன்ன பவளக் கூர்வாய்' என்கிறார்.

சோழன் நலங்கிள்ளியின் படையின் மிகுதியைக் கூறுகிறார் புலவர் ஆலத்தூர் கிழார். ² அணிவகுத்து முன்னேறிச் செல்லும் அப்படை ஒரு பனந்தோப்பினுள் புகுந்து அதனைக் கடந்து செல்கிறது. அதன் முன் பகுதி அத்தோப்பினுள் நுழையும்போது பனை மரங்களில் நுங்குகள் காய்த்திருந்தன; அவற்றை உண்டு சென்றார்களாம். படையின் இடைப்பகுதி அப்பனந்தோப்பினுள் புகும்போது நுங்குகள் முற்றிப் பழங்களாயிருந்தனவாம்; அவர்கள் அப்பழங்களைத் தின்று சென்றனராம். படையின் கடைப்பகுதி அங்கு வரும்போது, பழத்தின் கொட்டைகள் முளைத்துக் கிழங்குகள் நிறைந்திருந்தனவாம்; அவர்கள் கிழங்குகளை அருந்திச் சென்றனராம். எவ்வளவு நீளமான அணிவகுப்பு! சுவையான கற்பனை! இது உயர்வு நவீற்சியே. எனினும், படையின் நீளத்தைப் பனைமரத்தின் காய் முதலியன உண்டாகும் காலத்தால் அளந்து காட்டிய புலமைத் திறன் எண்ணியெண்ணி இன்புறத்தக்கது!

1. "நாராய்! நாராய்! செங்கால் நாராய்!
பழம்படு பனையின் கிழங்கு பிளந்தன்ன
பவளக் கூர்வாய்ச் செங்கால் நாராய்!..."
— சத்திமுத்தப் புலவர், தனிப்பாடல் திரட்டு, முதற் பாகம்,
இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ் பதிப்பு—1958, பக். 203.

2. "தலையோர் நுங்கின் தீம்சேறு மிசையு
இடையோர் பழத்தின் பைங்கனி மாந்த
கடையோர் விடுவாய்ப் பிசிரொடு சுடுகிழங்கு நுகர
நிலமலர் வையத்து வலமுறை வளை இ...தாளை" புறம். 225:1-5.

¹ பனைமரத்திலிருந்து கள் இறக்குவது பண்டைய நாளிலிருந்தே பழக்கத்தில் இருந்து வருகிறது. ² கடற்கரையில் வெண்மணற் பரப்பில் பெண்ணைகள் ஓங்கி வளர்ந்திருக்கும் காட்சி, பலவிடங்களிலும் எழிலுற இயம்பப்படுகிறது. ³ கடற்கரைக் காற்று வாரித் திணித்தமணலால் அம் மரத்தின் பெரும் பகுதி புதைந்து தோன்றும். ⁴ பனைகளின் அடிமரம் மிகவும் பருத்திருக்கும்; ⁵ முழவினைப் போன்ற பருமையுடையது. ⁶ நீண்ட மடலோடு கூடிய ஓலைகள் உச்சியில் கொத்தாக நிறைந்

1. "ஓங்கித் தோன்றும் தீம்கள் பெண்ணை" நற். 323:1.
"வேட்டம் பொய்யாது வலைவளம் சிறப்ப
பாட்டம் பொய்யாது பரதவர் பகர
இரும்பனந் தீம்பிழி யுண்போர் மகிழும்..." நற். 38:1-3.
2. "பெண்ணை இவரும் ஆங்கண்
வெண்மணற் படப்பை எம் அழுங்கல் ஊரே..." நற். 38:9-10
"பெண்ணை ஓங்கிய வெண்மணல் படப்பைக்
கானல்"... நற். 123:4-5.
"பெண்ணை ஓங்கிய வெண்மணல் படப்பை
'... ..'
நெய்தல்எம் பெருங்கழி நாட்டே" அகம். 120:13-15.
"பெண்ணை அம் படப்பை நாடுகிழ வோயே..." புறம். 126:23.
3. " ஓங்குமடல் பெண்ணை
மாஅரை புதைத்த மணல்மலி முன்றில்..." நற். 135:1-2.
"ஓங்குமணல் உடுத்த நெடுமாப் பெண்ணை ..." நற். 199:1.
" கானல்
ஆடு அரை புதையக் கோடை இட்ட
அடும்புஇவர் மணற்கோடு ஊர நெடும்பனை
குறிய ஆகும்..." குறுந். 248:3-6.
4. "பரியரைப் பெண்ணை" நற். 218:11.
5. "முழவுமுதல் அரைய தடவுநிலைப் பெண்ணை ..." குறுந். 301:1.
"முழாஅரைப் போந்தை..." புறம். 85:7, புறம். 375:4.
6. "தூங்கல் ஓலை ஓங்குமடற் பெண்ணை
மாஅரை புதைத்த மணல்மலி முன்றில்"... நற். 135:1-2.

திருக்கும். ¹ அடிமுதல் முடிவரையில் கருக்கு மடல்களோடு கூடிய ஓலைகள் அடர்ந்து வளரும். அவற்றை வெட்டிக் கழித்து விடுவார்கள். அவ் வேலைகளால் வேலியமைப்பார்கள். ² ஊர்களில், பனையடியில் பொது மன்றங்கள் உண்டு. ³ நெய்தல் நிலமக்கள் தம் குல தெய்வத்தையும், ஊர்ப் பொதுத் தெய்வத்தையும் பனையிலேற்றுவித்து வணங்கிவருவது தொன்று தொட்டு வரும் வழக்கு. இவ் வழக்கு இன்னும் சில பகுதிகளில் நடைமுறையில் உள்ளது. ⁴ அன்றில் நாரை, குருகு போன்ற பறவைகள் பனைகளில் தங்கும்; கூடுகட்டியும் வாழும். அன்றில் பறவைகளுக்குப் பனை களே சிறந்த குடியிருப்பு.

1. "... ... கானல்
ஆடுஅரை ஒழித்த நீடும் பெண்ணை
வீழ்கா வோலைச் சூழ்சிறை யாத்த
கானல் நண்ணிய வார்மணல் முன்றில்" நற். 354:1-4.
"ஒலிகா வோலை முன்மிடை வேலிப்
பெண்ணை இவரும் ...
... ... அழுங்கல் ஊரே" நற். 38:8-10.
2. "புலவுநாறு சிறுகுடி மன்றத்து ஒங்கிய
ஆடுஅரைப் பெண்ணை" ... நற். 338:8-9.
"மன்றல் அம் பெண்ணை" ... குறுந். 177:3.
"மன்றப் பெண்ணை" ... நற். 303:4.
"மன்றுஇருப் பெண்ணை ..." கவி. 129:12.
3. "தொன்றுறை கடவுள் சேர்ந்த பராரை
மன்றப் பெண்ணை" ... நற். 303:3-4.
"மன்றப் பெண்ணை விளக்கம்: நற்றிணை, பின்னத்தூர் நாராயணசாமி
ஐயர் உரை—சைவ வித்தியாறுபாலன் யந்திரசாலைப் பதிப்பு: இராசைச
பக். 406.
4. "மன்றலம் பெண்ணை மடல்சேர் வாழ்க்கை
அன்றிலும் பையென நரலும்" ... குறுந். 177:3-4.
"... நாரை இரற்றும்
மடல்அம் பெண்ணை" ... ஐங். 114:3-4.
"மன்று இரும்பெண்ணை மடல்சேர் அன்றில்" ... கவி. 129:12.
"... ... தடந்காள் நாரை
செறிமடை வயிரின் பிளிற்றி, பெண்ணை
அகமடல் சேக்கும்..." அகம். 40:14-16.
"... ... எல்லீ
மனைசேர் பெண்ணை மடிவாய் அன்றில்
துணையொன்று பிரியினும் துஞ்சா..." அகம். 50:10-12.
"இனமீன் அருந்து நாரையொடு பனைமிசை
அன்றில் சேக்கும் முன்றில்..." அகம். 360:16-17.

முண்டகம்

முண்டகம் என்பது கழிமுள்ளியென்ற பெயரால் வழங்கப் பெறுவது. நெய்தல் நிலத்தில் அதிகம் காணப்படுவது. ¹ 'இதன் முதலாகிய செடி கத்தரி வகையுள்ளொன்றாகிய முள்ளியின் வேறென்றறிதற்பொருட்டுப் பெரும்பாலும் கழி முள்ளியென்றே வழங்கப்படும். கடல்முள்ளியென்றும் அருகி வழங்கும்; இது மற்றை நீர்நிலைகளிலுமிருக்கும்' என்கிறார் இ. வை. அனந்தராமையர். ² இதன் மலர் கருநிறமுடையது; ³ குளிர்ச்சியுடையது. ⁴ இச் செடியிலுள்ள முள் வளைந்திருக்கும். ⁵ அதற்கு அணிற் பல்லை உவமிப்பர்.

⁶ மகளிர் முண்டக மலரைச் சூடிக்கொள்வர், ⁷ முண்டகம் கடற்கரையிலும், கழிக்கரையிலும் செழித்து வளரும் என்பது பலவிடங்களிலும் குறிப்பிடப் பெறுகிறது. ⁸ வெண்மணற்

1. நெய்தற்கவி ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரை—அடிக்குறிப்பு. இ. வை. அனந்தராமையர், நோயில் அச்சுக்கூடம்-1931, பக். 827.
2. "மணிப்பூ முண்டகம்..." நற். 191:9.
"மணிப்பூ முண்டகத்து மணல்மலி கானல்" மது. 96.
"மாமலர் முண்டகம்..." கவி. 133-1.
3. குறுந்தொகை-டாக்டர் உ.வே.சா. உரை, கேஸரி அச்சுக்கூடம், 1937. அடிக்குறிப்பு. பக். 48-49.
4. "கூன்முள் முண்டகம்" குறுந். 51:1.
5. "அணிற்பல் லன்ன கோங்குமுதிர் முண்டகம்" குறுந். 49: 1
6. "மணிப்பூ முண்டகம் கொய்யேன் ஆயின் அணிக்கவின் உண்மையோ அரிதே" நற். 191:9-10.
"அணிமலர் முண்டகத்து ஆய்பூங்கோதை மணிமருள் றம்பால் வண்டுபடத் தைஇ..." 245:2-3
"முண்டகக் கோதை நனைய தெண் திரைப் பௌவம் பாய்ந்து நின்றோளே"... ஐங். 121:2-3.
7. "மாமலர் முண்டகம் தில்லையொடு ஒருங்குடன் கானல் அணிந்த உயர் மணல் எக்கர்"... கவி. 133:1-2.
"... ... கழிய முண்டகம் மலரும் தண்கடல் சேர்ப்பன்"... ஐங். 108:1-2.
"இவறுதிரை தினைக்கும் இடுமணல் நெடுங்கோட்டு முண்டக நறுமலர் கமழும்" ஐங். 177:2-3.
"முண்டகம் கவித்த முதுநீர் அடைகரை" அக, 80:7.
"முண்டகம் கெழீஇய மோட்டுமணல் அடைகரை" 130-4.
"மணிப்பூ முண்டகத்து மணல்மலி கானல்"... மது. 96.
8. "கூன்முள் முண்டகக் கூர்ம்பனி மாமலர் நூல்அறு முத்தின் காலொடு பாறித் துறைதொறும் பரக்கும் தாமணல் சேர்ப்பன்"... குறுந். 51:1-3.

கரையில், வளைந்த முள்ளையுடைய கழி முள்ளியினது குளிர்ந்த மலர், காற்றால் சிதறிக் கிடக்கின்ற காட்சி, நூலற்று உதிர்ந்து போன முத்துகளைப் போன்று தோன்றும். ¹ மகளிர் கடலிற் படிந்தாடும்போது கழிமுண்டக மலர் மாலையணிந்து ஆடுவர். இச் செய்திகள் இலக்கியங்களிற் காணப்படுகின்றன.

தில்லை

² 'இது நெய்தனிலத்துக்கு உரித்தாகக் கூறப்படும் மரவகை. இதன் தளிர் புற்கென்ற நிறமுடையதென்பதும், பன்முறை அருவி நீராடும் தாயதர் சடையின் நிறத்திற்கு உவமை கூறப் பெறுவதென்பதும் அறியப்படுகின்றன. இதன் பால் மிக்க கொடுமைத் தன்மையுடைய தென்பர்' என்கிறார் அனந்த ராமையர். இது கள்ளி வகையைச் சேர்ந்தது. ³ கடற்கரைப் பக்கத்துள்ள கரிய கழியின் கண்ணுள்ள மீன்களை, நீர்நாயின் சூட்டி நன்கு தின்று அடுத்துள்ள தில்லைமரப் பொந்துகளில் பள்ளி கொள்ளுமாம். ⁴ கடற்கரையின் மணல் திடர்களிலே கருநிறங் கொண்ட கழிமுள்ளியும் தில்லை மரமும் ஒருங்கே வளர்ந்திருக்கும். ⁵ ஊரைச் சுற்றித் தில்லை மரங்கள் வேலியாக

1. "முண்டகக் கோதை நனைய
தெண்திரைப் பௌவம் பாய்ந்து நின்றோளே" ஐங். 121:2-3.
"அணிமலர் முண்டகத்து ஆய்பூங் கோதை
... ..
துணிநீர்ப் பௌவம் துணையோடு ஆடி"... நற். 245:2-4.
"வண்டுபட மலர்ந்த தண்ணறும் கானல்
முண்டகக் கோதை ஒண்தொடி மகளிர்
... ..
முந்நீர் உண்டு முந்நீர்ப் பாயும்"... புறம்: 24:10-11, 16.
2. இ.வை. அனந்தராமையர். கவித்தொகை (நெய்தற்கவி) நோபிசு அச்சுக்கூடம் 1931, பக். 826.
3. "... .. இருங்கழிக்
குருளை நீர்நாய் கொழுமீன் மாந்தி
தில்லைஆம் பொதும்பில் பள்ளி கொள்ளும்
மெல்லம் புலம்ப...." நற். 195:1-4.
4. "மாலர் முண்டகம் தில்லையொடு ஒருங்குஉடள்
கானல் அணிந்த உயர்மணல் எக்கர்" கவி. 133:1-2.
5. "தில்லை வேலி இவ்வூர்", ஐங். 131:2.

அமைந்திருக்கும். தென்னாட்டின் சிறப்பு மிக்க சிவதலங்களுள் ஒன்றான சிதம்பரத்துக்குத் தில்லை என்ற பெயர் வந்ததன் காரணம் அது முன்னர்த் தில்லை மரங்கள் அடர்ந்த காடாய் இருந்தது பற்றியே.

நாவல்

¹பொங்கியெழும் அலைமோதிய வெண்மணற் கரையில் நாவல் மரம் வளர்ந்திருக்கும். அதன் கனிகளை நண்டுகள் தின்னும்; வண்டுகள் மொய்க்கும்.

வேம்பு, செருந்தி

கடற்கரையில் வேப்ப மரங்களும், செருந்தி மரங்களும் ஆங்காங்கே அருகிக் காணப்படும். வேப்பமரங்களில் கோட்டான் கள் குடியிருக்கும்.

²கடற்கரைச் சோலையிலே, எங்கோ ஒரு மூலையிலே பருத்த அடியையுடைய வேப்ப மரம் ஒன்று பெரிய கிளைகளை விரித்துக் கொண்டு நிற்கிறது; அதன் கிளையிலிருந்து கோட்டான் ஒன்று, இரவு முழுவதும், உரத்த குரலெழுப்பிக் குழறித் திரிகிறது' என்று பாடுகிறது நற்றிணை.'

செருந்தி மலரோடு நெய்தல், குவளை, புன்னை போன்ற மலர்களும் வீரவி விளங்கிய செய்தியும் பின்வருமாறு கூறப் படுகிறது.

³மணல் மலி எக்கர்ச் சோலையில் செருந்திப் பூவும், ஞாழற் பூவும் செறிந்து, மணம் கமழ்கின்றன; குளிர்ந்த நீர்த்திவலைகள் வீசுகின்றன. 'பெருங்கழிகளின் மருங்கே பசிய இலைகளை

1. "பொங்குதிரை பொருத வார்மணல் அடைகரைப்
புன்கால் நாவல் பொதிப்புற இருங்கனி
கிளைசெத்து மொய்த்த துயி, பழம் செத்துப்
பல்கால் அலவன் கொண்டகோட்டு அசாந்து
கொள்ளா நரம்பின் இமரும் பூசல்
இரைதேர் நாரை எய்தி விடுக்கும்
துறை..."

நற். 35:1-7.

2. "... ... பாரிய
பராரை வேம்பின் படுகினை இருந்த
குரா அந் கூகையும் இராஅ இசைக்கும்''

நற். 218:6-8.

3. எக்கர் ஞாழல் செருந்தியோடு கமழ
துவலைத் தண்துளி வீசி..."

ஐங். 141:1-2.

4. "... ... பாகிலைச்
செருந்தி தாய இருங்கழிச் சேர்ப்பன்"...

ஐங். 112:1-2.

யுடைய செருந்தி மரத்தின் கிளைகள் விரிந்து நிற்கின்றன. ¹மாலை வேளையில் சங்குகள் மேயும் பெரிய கடற்றுறையின் கண்ணுள்ள இதழ் செறிந்த நெய்தலது சுண்போலும் பெரிய மலர்கள் கூம்பின; அரும்பிய செருந்தி மலர் வைகறையில் விரிந்தன; தேனொழுகும் குவளை மலரும் திறந்தன. ²பொன் போன்ற ஒளி பொருந்திய கொத்துகளையுடைய செருந்தியின் பன்மலர்களைக் கொய்து மாதர்கள் சூடிக்கொள்வர். ³பூக்கள்மலிந்த புன்னையம் சோலை; வண்டுகள் கிண்டியதால் மலர்ந்து மணக்கின்றன, அங்குள்ள செருந்தி மரத்தின் சிறந்த மலர்கள்.

*அலைமலிந்த கடற்கரையில் நின்ற தாழை அன்னம் போலப் பூத்துப் பொலிந்தது; செருந்தி, கண்டார் தங்கம் எனக் கருதக் கவினுற மலர்ந்தது; கருக்கொண்ட கழிமுள்ளி முகையவிழ்ந்து, ஒளிகாலும் நீலமணி என நினைக்கச் செய்தது; நெடிய அடியினை யுடைய புன்னை, நித்திலம் போல் அரும்பி நின்றது' என்று பல்வேறுமலர்களின் வண்ணங்களையும், வனப்பினையும், பூத்துக் குலுங்கும் பொலிவினையும் பொற்புறக் கூறியுள்ளார் புலவர் ஒருவர்.

1. "களைத்த நெய்தல் கண்போல் மாமலர்
நனைத்த செருந்திப் போதுவாய் அவிழ
மாலை மணியிதழ் கூம்ப, காலைக்
கள்நாறு காவியொடு தண்ணென மலரும்..." அக. 150:8-11.
2. "பொன்னடர்ந் தன்ன ஒள்ளினர்ச் செருந்திப்
பன்மலர் வேய்ந்த நலம்பெறு கோதையள்" அக. 280:1-2.
3. "... ... வண்டுபட
விரிந்த செருந்தி வெண்மணல் முடுக்கர்ப்
பூவேய் புன்னைந் தன்பொழில்..." அக. 240:12-14.
4. "அலைநீர்த் தாழை அன்னம் பூப்பவும்,
தலைநாள் செருந்தி தமனியம் மருட்டவும்,
கடுஞ்சூல் முண்டகம் கதிர்மணி கழாஅலவும்,
நெடுங் காற் புன்னை நித்திலம் வைப்பவும்,
கானல் வெண்மணல் கடல்உலாய் நிமிர்தர" சிறு. 146-150.

குறிப்பு : நாவல், வேம்பு, செருந்தி போன்றன பிறநிலத்து மரங்கள். அவை வேறு பிற நிலங்களில் மயங்கி வருதலும் மரபே; காணப்படுதலும் இயல்பே.

¹ 'ஒளிகிளர் ஞாழல் மலர்கள், கொத்துக் கொத்தாகப் பூத்துக் குலுங்கித் திகழ்ந்தன; தேன் பிலிற்றும் நறும்புனைகள் பூத்துச் சிறந்து பொலிந்தன. தாழை மலர்கள் தனையவிழ்ந்து மணங் கமழ்ந்தன; செருந்தி மலர்ந்து சிதறிக் கிடந்தன; வரி வண்டுகள் இனிதுபாடி மகிழ்ந்திருந்தன. இவையனைத்தும் நீல நெடுங்கடலருகே வெண்மணற் சோலையில் விரவிக் கிடந்தமை, செருக்களத்தில் சக்கரந்தாங்கும் திருமாலின் பெருந் தோளிற் கிடந்தசையும் நறுமணத் திருமாலையையொத் திருந்தன' என்கிறார் நெய்தற்கவிபாடிய அற்புதக் கற்பனைக் கவிஞர் ஒருவர்.

நீலம், காவி, சுவளை என்பன ஏறத்தாழ ஒரே வகையினைச் சார்ந்த நீர்ப்பூக்கள் எனக் கொள்ளலாம். நெய்தல் நிலத்தில் அவைகளும் ஆங்காங்கே பூத்துப் பொலிந்தன என்ற செய்தியும் கூறப்படுகிறது.

² இருங்கழி மலர்ந்த வள் இதழ் நீலப் பூவினை, மீன் வேட்டையாடுவோர் ஞாழல் மலரோடு அணிவர். *நீலக் கழி களிலே நீலப்பூக்கள் மாலைவேளையில் கூம்பும், *காணலிலுள்ள கழிகளில் தேனொழுகும் காவியும், பிற மலர்களும் தண்மையுறப் பூத்திருந்தன. *சிறிய கொத்தான நெய்தல் மலரோடு மாலைப் பொழுதில் காவியும் கூம்பும். *தேன் பிலிற்றி மணங்கமழும்

1. தெரியினர் ஞாழலும் தேங்கமழ் புனையும்
புரியலிழ் பூவின கைதையுஞ் செருந்தியும்
விரிஞ்சி மிமிர்ந்தார்ப்ப இருந்தும்பி யியைபூதச்
செருமிகு நேமியான் தார்போலப் பெருங்கடல்
வரிமணல் வாய்குழும் வயங்குநீர்த் தண்சேர்ப்ப'' கவி. 127:1-5.
2. 'இருங்கழி மலர்ந்த வள்இதழ் நீலம்
புலாஅல் மறுகின் சிறகுடிப் பாக்கத்து
இனமீன் வேட்டுவர், ஞாழலொடு மிளையும் அக. 270:1-3.
3. "நீல இருங் கழி நீலம் கூம்பும்'' ஐங். 116-2.
4. "கள் நாறு காவியொடு தண்ணென டலரும்
கழியும் காணலும்..." அக. 150:11-12.
5. "கழியே, சிறகுரல் நெய்தலொடு காவி கூம்ப'' அக. 350-1.
6. "கங்கமழ் அலர தண் நறுங் காவி
அம்பகை நெறித்தழை அணிபெறத் தைஇ'' நற். 123:6-7

தண்ணிய காவிய மலரைத் தொடுத்து உடுத்துவதுண்டு. ¹கடற் கரையிலே, காற்று மணலைக் கடுக வீசுவதால் வாடிக்கிடக்கும் காவியை, அலைவந்தனைத்து ஆறுதலளிக்கும்.

²குளிர்ந்த குளங்களில் மலிந்து பூக்கும் ஒளிமிகு குவளை மலர்களை மங்கையர்க்குச் சூட்டுவர். ³குரவம், புன்கு போன்ற மரங்களும் கடற்கரைச் சோலைகளில், ஒரு சில இடங்களில் பூத்துப் பொலிவுடன் விளங்கின. ஈங்கை ஒருவகை மலர்க் கொடி. ⁴அது உருக்கிய அரக்குப் போன்ற சிவந்த வட்டமாகிய முகையையுடையது, ⁵வளைந்த முள்ளையும் நெடிய, கரிய அழகிய தளிரையும் உடையது, ⁶அதன் மலரில் பஞ்சு போன்ற துய் இருக்கும். அந்த ஈங்கை இண்டு என்றும் வழங்கப் பெறும். ⁷ஈங்கை மலரும், அதிரல் என வழங்கும் புனமல்லிகை மலரும் வீரவிக் கடற்கரை மணல் மேடுகளில் அருகிக் காணும். ⁸நெய்தல் நிலமக்கள் அடும்பு மலரோடு, ஆம்பலும் சூடி ஆடுவர். ⁹தாழையின் அடியிலே வளர்ந்த வெண்கூதாளம் என்ற குளிர்ந்த பூமாவை யணிந்து, தம் தெய்வத்தை வழிபடுவர். ¹⁰நெய்தல் நில மகளிர்

1. "கணங்கொள் இடுமணற் காவிய வருந்தப் பிணங்கிடு மோட்ட திரைவந் தளிக்கும்" கலி. 131:37-38.
2. "தன்கயத்து அமன்ற ஒண் பூங்குவளை அரும்பு அலைத்து இயற்றிய சுரும்பு ஆர்கண்ணி" பின்னுப்புறம் தாழக் கொன்னே சூட்டி" அக. 180:5-7.
3. "பல் வீ படரிய பசுநனைக் குரவம் பொரிப்பும் புன்கொடு பொழில் அணிக் கொளாஅ" குறு. 341:1-3
4. அட்டரக்கு உருவின் வட்டு முகை ஈங்கை" நற். 193-1.
5. "கொடுமுள் ஈங்கை நெடுமா அம்தளிர்" நற். 205-9.
6. ".....ஈங்கை வண்ணத் துய்மலர் உதிர" குறு. 380:5-6.
7. ".....ஈங்கை முகைவீ அதிரல் மோட்டு மணல் எக்கர்" நற். 124:4-5.
8. "வறள் அடும்பின் மலர் மலைந்தும், புனல் ஆம்பற் பூச் சூடியும்" பட். 65-66.
9. "வீழ்தாழைத் தாள் தாழ்ந்த வெண்கூ தாளத்துத் தண் பூங் கோதையர் சினைச் சுறவின் கோடு நட்பு மனைச் சேர்த்திய வல்லணங்கினுள்" பட். 84-87;
10. "தும்பை மாவை இள முலை நுண்புண் ஆகம் விளங்கு வோளே" ஐங். 127-2-3

தம்மை ஒப்பனை செய்து கொள்ளத் தொடுக்கும் மலர்களில்தும்பையும் விரவித் தோன்றும்.

இவ்வாறு, நெய்தல் நிலத்தில் பசுமை தவறும் பற்பல மரஞ் செடி கொடிகள் செழித்துக் கொழித்து வளர்ந்திருந்தமையும், எண்ணற்ற பல வண்ண மலர்கள் பூத்துக்குலுங்கிப் புதுமணம் வீசியமையும், புள்ளினம் பலவற்றுக்கும் அவை புகலிடமாய் விளங்கியமையும், மக்கள் அவற்றால் பெற்ற பயனையும் பாங்கினையும், சங்கப் புலவர்கள் உள்ளவாறே சொல்லோவியத்தில் சுவையுறத் தீட்டியிருப்பது பேரின்பம் பயப்பதாகும்.

4. பறவைகள்

தொல்காப்பியம் பதினெட்டாம் சூத்திர உரையில் நச்சினூர்க் கினியர், 'நெய்தற்கு—புள், அன்னமும் அன்றிலும் முதலியன' என்று குறிப்பிட்டமை முதலில் எடுத்துக் கூறப்பட்டது. அச் சூத்திர உரையில் இளம்பூரணர், 'நெய்தற்குப் புள் கடற் காக்கை' எனக் கூறியுள்ளார். எனவே, நெய்தல் நிலத்துக்குரிய புட்கள், அன்னம், அன்றில், கடற் காக்கை முதலியனவாம்.

அன்னம்

இது நெய்தலில் காணப்படும் பறவைகளில் ஒன்று; விண்ணிறமானது; வானில் மிக உயரத்தில் பறக்கக் கூடியது; கால்களில் நீரில் நீந்துவதற்கு ஏற்ற தோலடிகளையுடையது; கடலிலும், கழியிலும் நீரைத் துழாவி மீன்களைப்பற்றி உண்ணும்; கடற்கரை மணலிலும், அங்குப் படர்ந்துள்ள அடும்புக் கொடிகளின் மீதும் தங்கி இருக்கும், என்ற செய்தி களைச்-சங்க இலக்கியங்களினின்றும் அறிகிறோம்.

² "குறுங்காழையும், வெண்ணிறத்தையும் உடையது; மணலில் தங்கி இருக்கும்; மிக உயரத்தில் பறக்கும். அவ் விரைவு பற்றிக் குதிரைக்கு உவமையாகக் கூறப்படும்", என்று கூறுகிறார், டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்.

³ "அன்னத்தின் கால் நீண்டு, மயிரடர்ந்து, நுனி குவிந்து, தோலுறை போறலின், துதிக்கால் அன்னம் என்று கூறப்படு கிறது" என்கிறார் அவ்வை துரைசாமிப்பிள்ளை.

1. தொல். பொருள் அகத். கு. 18-இளம்பூரணர் உரை.
2. குறுந்தொகை ஆராய்ச்சி உரை, கேஸரி அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1937, பக். 60.
3. ஐங்குறு நூறு மூலமும் விளக்க உரையும். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு. முதல் தொகுதி 1957, பக். 312.

நெய்தல் இலக்கியங்களில் அன்னத்தைப் பற்றிப் பின்வரும் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

¹ மின்னுக்கின்ற தொகுதியை உடைய மேகம் மழை பொழிகிறது. பொற்படைகளால் பொலிவு பெற்றதும், தந்தத்தால் இழைக்கப்பட்டதுமான, வெண்ணிறத் தேர் ஏறிக் கலங்கிய கடலுள்ள நீர்த்துளிகள் அத்தேரின் சக்கரத்தை நனைக்குமாறு தலைவன் விரைந்து வந்தான். அது வானத்தில் பறக்கும் அன்னப் பறவை மேலும் உயர்ந்து பறப்பது போல் காணப்படுகிறது.

² நெய்தல் நிலத்தே, படகில் ஏறி மீன் வேட்டை ஆடுவார் எறியுளியைக் கொம்பிளையுடைய கொடுஞ்சுரு மீது விசையாக வீசி எறிவர். அதனைக் கண்டு ஆங்கிருந்த குறுகிய கால்களை உடைய வெண்ணிற அன்னக் கூட்டம் பறந்தோடிவிடும்.

³ “துதிக்கால் அன்னம் தனது பெடையினை நினைத்துக் கடற்கரையின் கண்ணிருந்த சங்கினை மிதித்தது” என்று ஐங்குறு நூற்றுப் பாடல் ஒன்று கூறுவதிலிருந்து அன்னம் தோலடிகளை உடையது என்பது தெரிகிறது.

⁴ நீண்ட கழியினை இரைக்காகத் துழாவிய அன்னம், பின்னர், அடும்புக்கொடி படர்ந்த மணல் மேட்டில் சென்றமர்ந்து

1. “மின்னுச் செய் கருவிய பெயல் மழை தாங்க விசம்பு ஆடு அன்னம் பறைநிலந் தாங்கு, பொலம்படைப் பொலிந்த வெண்தேர் ஏறி, கலங்குகடற் றுவலை ஆழி நனைப்ப, இனிச் சென்றனனே” குறு. 205:1-5.
2. “எறியுளி
... ..
தாங்குஅரு நீர்ச் சுரத்து எறிந்து வாங்கு விசைக் கொடுந் திமிற் பரதவர் கோட்டுமீன் எறிய, நெடுங்கரை இருந்த குறுங்கால் அன்னத்து வெண்தோடு இரியும்” குறு. 304:1-1-6.
3. “துதிக்கால் அன்னம் துணை செத்து மிதிக்கும் தண்கடல் வளை” ஐங். 106:2-4.
4. “நெடுங் கழி துழைஇய குறுங்கால் அன்னம் அடும்பு அமர் எக்கர் அம்சிறை உளரும் தடவு நிலைப் புன்னைத் தாது அணி பெருந்துறை” அக. 320:8-10.

அழகிய தன் சிறகைக் கோதி உலர்த்தும் என்று குறிப்பிடுகிறது அகநானூறு.

நெய்தல் நிலத்தில் கடற் காக்கை, நாரை, கொக்கு என்ற பறவைகளைத் தவிர, அன்ளம் என்ற பெயர் கொண்ட பறவையினம் ஒன்று இப்பொழுது இல்லை என்றே தெரிகிறது.

அன்றில்

இது நெய்தல் நிலத்தில் கழிகளிலுள்ள மீன் முதலிய வற்றையுண்டு, பனைமரத்தில் கூடமைத்து வாழும் பறவை. ஆண் அன்றிலின் உச்சிக் கொண்டை நெருப்புப் போல் சிவந்து தோன்றும். சிவந்து வளைந்த வாயினையுடையது. இதன் கால் கரியது. ஆணும் பெண்ணும் இணைபிரியாது வாழும் இயல்பின. ஒன்றைவிட்டு ஒன்று பிரிய நேரின் சற்றும் துயிலாது வேதனையில் ஆழ்ந்து நடுங்கி நலியும். உளமார்ந்த அன்பில் ஆழ்ந்து இணைபிரியாது வாழும் காதலர்க்கு ஆணும் பெண்ணுமான அன்றில்களையே உவமை கூறுவர். பனைக்கூட்டில் இருந்து கொண்டு நள்ளிரவில் துணையை உருக்கமுடன் அகவி அழைக்கும். இப் பறவையினம் இப்பொழுது வாழ்வதாகத் தெரியவில்லை.

இப்பறவைகளின் தன்மையைப் பெரிதும் ஒத்த மற்றொரு பறவையைப் பற்றியும் இலக்கியத்தில் பலவிடத்தும் கூறப்படுகிறது. அது நீரில் வாழ்வது. மகன்றில் என்று வழங்கப்படுகிறது.

இவ் அன்றில்களைப் பற்றிய பல அரிய செய்திகள் இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. அவற்றை இனி அறிவோம்.

¹ நெருப்பைப் போன்ற சிவந்த உச்சிக் கொண்டையை உடைய ஆண் அன்றில் இருவீளைப் போன்ற வளைந்த வாயினையுடைய பெண் அன்றிலோடு, தடா மரத்தின் உயர்ந்த சிணையில், தன் கூட்டிலிருந்து கொண்டு, காதலரைப் பிரிந்தோர் நினைந்து

1. "நெருப்பின் அன்ன செந்தலை அன்றில்
இறவின் அன்ன கொடுவாய்ப் பெடையொடு
தடவின் ஓங்குசினக் கட்சியில் பிரிந்தோர்
கையற நரலும் நள்ளென் யாமத்து"

வருந்துமாறு நடுயாமத்தே நரலும். ¹ கடல் அமைதியுற்றது; கானலும் மயங்கியது; நீர்த்துறையும் கழியும், பூக்கள் கூம்பிப் பொலிவிழந்தன. ஆனால், பனை மடலில் வதியும் அன்றில் மட்டும் மெல்லக் கூவிக் கொண்டிருந்தது. ² முழவு போன்ற பெருத்த அடிமரத்தையுடைய வளைந்த பனையொன்றில் கொழுவிய ஓலையின் கண்ணே சிறிய சுள்ளிகளால் ஆன கூட்டில் வதிந்த கரிய கால்களையுடைய குல் கொண்ட பெண் அன்றில் பிரிந்து சென்ற தன் இன்னுயிர்த் துணையை நடுயாமத்தே அகவியழைத்தது. ³ வாடைக் காற்றுப் பனித்துளியைத் தூவிக் கொண்டிருந்தது; கூட்டிலே தன் பெடையைத் தழுவிக்கொண்டு அன்றில் மெல்லக் குரல் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது.

⁴ 'பரியரைப் பெண்ணை அன்றில்'

⁵ 'மன்றப் பெண்ணை வாங்குமடற் குடம்பைத் துணைபுணர் அன்றில் உயவுக் குரல் கேட்டொறும், வருந்தும்'

⁶ 'மையிரும் பனையிசைப் பைதல உயவும் அன்றிலும் என்புற நரலும்'

1. "கடல்பாடு அவிந்து, கானல் மயங்கி, துறைநீர் இருங்கழி புல்லென் றன்றே; மன்றல்ம் பெண்ணை மடல்சேர் வாழ்க்கை அன்றிலும் பையென நரலும்" குற. 177:1-4.
2. "முழவு முதல் அரைய தடவு நிலைப் பெண்ணைக் கொழுமடல் இழைத்த சிறுகோற் குடம்பைக் கருங்கால் அன்றிற் காமர் கடுஞ்சூல் வயவுப் பெடை அகவும் பாளுட் கக்குல்" குற. 301:1-4.
3. "வடந்தை துவலை தூவ, குடம்பைப் பெடைபுணர் அன்றில் உயங்குரல் அனை இ கக்குலும் கையறவு தந்தன்று" நற். 152:6-8.
4. பருத்த அடிமரத்தையுடைய பனையொன்றிலிருக்கும் அன்றில் நற். 218:11.
5. கடவுள் தங்கும் பருத்த அடியுடைய ஊர்ப்பொதுவிழுகள் பனையின் வளைந்த மடலிடத்துக் கூட்டின் கண்ணிருந்து, தன் பெடையைப் புணர்கின்ற அன்றிலின் வருத்தந்தரும் குரலைக்கேட்டுத் துன்புறும் நற். 303:4-17.
6. கரியபெரிய பனையிசைத்திருந்து துன்பத்தைத் தருவனவாய் வருந்துகின்ற அன்றிற் பறவையும் எண்பக்கத்தே ஒலிக்கும் நற். 335:7-8.

- 1 'மன்றிரும் பெண்ணை மடல்சேர் அன்றில்'
- 2 'மனைசேர் பெண்ணை மடிவாய் அன்றில்
துணையொன்று பிரியினும் துஞ்சா'
- 3 'பெண்ணை யோங்கிய வெண்மணல் படப்பை
அன்றில் அகவும் ஆங்கண்'
- 4 'செக்கர் தோன்ற, துணைபுணர் அன்றில்
எக்கர்ப் பெண்ணை அகமடல் சேர்'
- 5 'பராரைப் பெண்ணை சேக்கும் கூர்வாய்,
ஒருதனி அன்றில் உயவுக் குரல்'
- 6 'இனமீன் அருந்து நாரையொடு பனைமிசை
அன்றில் சேக்கும்'

என்பன அன்றிற் பறவைகள் பனை மரங்களிலே கூடு கட்டித் துணையுடன் பிரியாது வாழும் என்பதையும், பிரிந்தால் மனம் உளைந்து இரக்கக் குரல் எழுப்பி ஏங்கித்தவிக்கும் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

'மகன்றில் என்னும் ஒரு பறவையும் குறிப்பிடப்படுகிறது; அது நீர்வாழ்வது; பூக்களில் பயில்வது. நிலத்தில் வாழும்

1. ஊர்ப்பொது மன்றத்தின் கண்ணுள்ள பெரிய பனைமரத்தின் மடலில் உள்ள அன்றில் கவி. 129:11
2. மனையைச் சார்ந்துள்ள பனைமரத்தில் கூடியிருத்தலினின்றும் தம் துணை சற்றுப் பிரிந்தாலும் வளைந்த வாயினையுடைய அன்றில்கள் உறங்கா அக. 50:11-12.
3. பனைகள் ஒங்கி வளர்ந்துள்ள வெண்மணல் பரந்த தோட்டங்களில் அன்றில் தன் துணையை அழைக்கும் அவிவிடத்து அக. 120:11-12.
4. அந்திச் செவ்வானம் தோன்றியது; தன் துணையைப் பிரியாது சேர்ந்திருக்கும்அன்றிற் பறவை மணல் மேட்டிலுள்ள பனைமரத்தின் மேல் உள்ள மடலின் மேல் சேர்ந்து தங்கியது. அக. 60:6-7.
5. பருத்த அடியினையுடைய பனைமரத்தில் தங்கியிருக்கும் கூரிய வாயினையுடைய தனித்த அன்றலின் வருந்தும் குரல் அக. 305:12-13.
6. மீன்களை உண்ணுகின்ற நாரையொடு பனைமரத்தின் மேல் அன்றிலும் தங்கியிருக்கும். அக. 360:16 17.
7. "பூ இடைப்படினும் யாண்டு கழிந்தன்ன நீர்உறை மகன்றிற் புணர்ச்சி ரோலப் பிரிவுஅரிது ஆகிய குறு. 57:1-3.

குறுந்தொகை டாக்டர் உ. வே. சா. ஆராய்ச்சிவுரை, சென்னைக் கேஸரி அச்சுக்கூடம், 1937, பக். 63.

அன்றிற் பறவையைப் போல ஆணும் பெண்ணும் பிரிவின்றி எப்பொழுதும் இணைந்தே வாழும்” என்கிறார், டாக்டர் சாமிநாதையர். இக் கருத்தையே குறுந்தொகைப் பாடல் ஒன்றும் கூறுகிறது.

இணைபிரியாது வாழும் காதலர்களுக்கு, பிரிவின்றி என்றும் ஒன்றி வாழும் இவ்வன்றில்களின் வாழ்க்கையினையே எடுத்துக் காட்டாகக் கூறுகின்றனர் புலவர் பெருமக்கள். பின்வருவன ஒரு சில:

தலைவியை அடிக்கடி, தலைவன் பிரிந்து போகின்றான்; பிரிவுத்துயர் அவளுக்குப் பெருங் கொடுமையாய் உள்ளது; அதனை அவன் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. மேலும் கூதிர்ப் பருவமும் வந்துவிடுகிறது. வெற்று நாளிலேயே பிரிவைப் பொறுக்கமாட்டாத தலைவி கூதிர்க்காலத்தே ஆற்றியிருப்பாளா? ¹ அன்றில்களின் ஒன்றிய காதலுள்ளத்தைச் சுட்டுகிறார் தோழி. ‘ஒன்றைப் பிரியின் ஒன்று வாழாது உயிர் துறக்கும் அன்றிற் பறவையைப் போல ஆற்றாது இறந்துபடுவாள் தலைவி’ என்று அச்சுறுத்தி, அக் காதலர்களின் இணைபிரியா வாழ்வுக்கு வழி தேட மறைமுகமாக வற்புறுத்துகிறார்.

தலைவனுடன் களவொழுக்கத்தில் தலைவி ஈடுபட்டிருப்பது ஒருவிதமாகத் தாய்க்குத் தெரிந்து விடுகிறது. தாய் அவளை இறச் செய்துவிடுகிறார். தலைவனைச் சந்திக்காமல் தவிக்கிறார் அத்தலைவி. நீர்வாழ் காதற் பறவையான மகன்றிலையும் அதன் காதல் கடமை யுணர்ச்சிகளையும் உன்னுகிறார். ² ‘மலர்களிலே பயிலும் அன்றில்கள், தாம் உடனுறையுங்காலத்து ஒரு மலர் இடைப்பட்டாலும், அது ஒரு கண நேரமேயாயினும் பல

1. “ஒன்று இல் காலை அன்றில் போலப் புலம்பு கொண்டு உறையும் புன்கண் வாழ்க்கையானும் ஆற்றேன்”

நற். 124:1.3

2. “பூவிடைப் படினும் யாண்டு கழிந் தன்ன நிருறை மகன்றில் புணர்ச்சி போலப் பிரிவு அரிது ஆகிய தண்டாக் காமமொடு உடன்உயிர் போகுகதில்ல, கடன்அறிந்து இருவேம் ஆகிய உலகத்து ஒருவேம் ஆகிய புன்மைநாம் உயற்கே”

குறுந். 57.

யாண்டுகள் கடந்தாற் போன்ற வேதனையை அனுபவிக்கும். இங்ஙனம் ஆற்றிக்கொண்டு தனித்து இருத்தலினும், தலைவனோடு சேர்ந்துள்ள காலத்திலேயே அவனுயிரும், என் உயிரும் ஒருங்கே நீங்கின் நலமாயிருக்குமே. மீண்டும் காதலராகப் பிறக்கும் மாண்புறு வாய்ப்புக்கிட்டுமே' என்று நினைக்கிறான், தலைவனைப் பிரிந்து தவிக்கும் ஒரு தலைவி. மகன்றிற் பறவைகளின் மாசறு காதல் வாழ்வின் வழியைப் பின்பற்றித் தலைவனும் தலைவியும் வாழவேண்டுமென்ற உட்கருத்தை இது மறைமுகமாக வற்புறுத்துகிறது.

சிறுவெண் காக்கை

இது கடற்கரையிலும் நெய்தல் நிலக்கழிப் பகுதிகளிலும் காணப்படும் ஒரு வகைக் காக்கை. கடற்கரையில் வாழும் பழங் குடி மக்கள் இதனைக் கடற்காக்கை என்றே கூறுகின்றனர். இதன் கழுத்தின் கீழ்ப்புறம் மட்டும் சிறிது வெளுத்து ஏனைய உடல் முழுவதும் மங்கிய கருமையோடு இருப்பதால் இது சிறுவெண் காக்கை என வழங்கப் பெறுகிறது. இதனுடைய வாயின் உட்பகுதி செந்நிறமாய் இருக்கும். இது நீர்நிலைகளில் மீன் பிடித்துண்டு கடற்கரையில் உள்ள மரங்களில் கூடு கட்டி வாழும். இதனை நீர்க்காக்கை என்றும் கூறுவர். இச் சிறுவெண் காக்கைகள் நெய்தல் நிலத்து மரங்களாகிய புன்னை, தாழை, புலிநகக்கொன்றை, பனை, முதலியவற்றில் தங்கியுறையும் செய்திகள் பல மரங்களைப் பற்றிக் கூறியவிடத்துக் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளன. இப்பறவைகள் சிறுசிறு அயிரை மீன்களைப் பிடித்துண்ணும்.

¹ இவை தண்ணீரில் இருக்குங்கால் தலையும் வாலின் ஒரு சிறுபகுதியும் வெளியில் தோன்ற முழுகியிருப்பது இயல்பு. நீர்க்குள் மூழ்கி நெடிதிருந்து அங்கே வாழும் மீன்களைப் பிடிப்பதில் இவை சீர்த்த குறியுடையவாகும். நீர்க்குள் மூழ்கிப் பிடித்தமீனை நிலக் காக்கை போலத் தலையை மேலே நிமிர்த்தி அசைத்து அசைத்து விழுங்கும். சில சமயங்களில் முள் உடைமையால் நீர்க்குள் மறைந்திருக்கும் கெடிற்று மீனைப் பிடித்து மேலே கொணர்ந்து காற்றில் உயரமாகத் தூக்கி எறிந்து உண்பதுண்டு

1. ஐங். மூலமும் விளக்கவுரையும்—முதல் தொகுதி; நெய்தல்—ஓளவை துரைசாமிப் பிள்ளை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு, 1957, பக். 398.

ஆழமில்லாத நீர்நிலையில் மீன்களும் மிகச் சிலவே இருக்குமாயின், இக்காக்கைகள் கூட்டமாக நீரில் நடந்து மீன்களை ஒரு சேரக் கூடுமாறு செய்து பிடித்துண்பதும் இவற்றின் இயல்பு.”

“நீர் நிலைகளில் நிற்கும் மிக உயரமில்லாத மரங்களில் இக்காக்கைகள் கூடு அமைப்பது வழக்கம். ஒரு மரத்தில் நாற்பது ஐம்பது கூடுகள் காணப்படும். முறைக்கு நான்கு அல்லது ஐந்து முட்டைகள் இடுவது இவற்றின் செயற் பண்பு. அம் முட்டைகள் வெண்மை கலந்த நீலமும் பசுமையும் கொண்ட நிறமுடையவை. அவற்றின் மேல் வெண்மையான பொடி பரந்திருக்கும்”, என்று குறிப்பிடுகிறார் ஓளவை துரைசாமிப் பிள்ளை.

இலக்கியங்களில் காணப்படும் செய்திகள் பின்வருவன:—

¹ சிறுவெண் காக்கைகள் நீலத் திரைக் கடலில் தம் கரிய முதுகு நனையும் படி ஒருசேர நீர் குடையா நிற்கும் பாங்கினைத் தெளிந்த நீல வானிலே உலகோர் தொழும் உயர்வினை உடைய முனிவர்களின் தோற்றமாகிய எழுமீன்களுக்கு (சப்தரிஷி) உவமை கூறி விளக்கும் காட்சி மிகவும் நயம் பயப்பதாகும்.

² ஞாயிறு கனன்று காய்கின்ற பகற் பொழுது; செல்வம் கொழிக்கின்ற நகரில் விருந்தோம்பும் பொற்றொடி மகளிர் சமைத்துப் படையலிட்டு, முற்றத்திலே பலியாகப் போகட்ட கொக்கினது நகம் போன்ற வெண் சோற்றை வயிரூர அருந்துகிறது ஒரு பசங்கண் காக்கை; ஞாயிறு சாயும் வேளையில் அகன்ற மீன் அங்காடியில் நிழல் மிக்க இடத்திலே பசிய இரு மீன்கள்

1. “மைஅற விளங்கிய மணிநிற விசும்பிற்
கைதொழும் மரபின் எழுமீன் போல,
பெருங்கடற் பரப்பின் இரும்புறம் தோய
சிறுவெண் காக்கை பலவுடன் ஆடும்
துறை”

நற். 231:1-5.

2. “கதிர்கால் வெம்பக் கல்காய் ஞாயிற்றுத்
திருவுடை வியல்நகர் வருவிருந்து அயர்மார்
பொற்றொடி மகளிர் புறங்கடை உகுத்த
கொக்குஉகிர் நிமிரல் மாந்தி, எல்பட:
அகல் அங்காடி அசைநிழல் குவித்த
பச்சிரைக் கவர்ந்த பசங்கட் காக்கை
தூங்கல் வங்கத்துக் கூம்பில் சேக்கும்
மருங்கூர்ப் பட்டினத்து...”

நற். 258:3-9.

குவிந்து கிடக்கின்றன. அங்குச் சென்று அதனைச் சிற்றுணவாகப் புசிக்கிறது; பின்னர் ஞாயிறு மறையுங்கால், அண்மையில் உள்ள நீர்த்துறையில் பிணிக்கப்பட்டு அசைகின்ற தோணியின் பாய்மரத்தின் மீதமர்ந்து ஓய்வு பெறுகின்றதாம்.

காக்கைக்குப் பலியுணவாகப் படையலிட்டு விருந்தினருக்கு உணவளித்து உபசரித்து மகிழும் வழக்கம் பண்டைக் காலத்தே நம் தமிழகத்தில் பெரிதும் நிலவியிருந்தது என்ற அரிய செய்தி இதனால் தெரிய வருகிறது.

சிறுவெண் காக்கை கொட்டாவி விடுவதைக் கீழ்க்கண்டவாறு உவமிக்கிறார், ஒரு புலவர்.

¹கடற்கரைச் சோலையின் கழியருகே ஒரு கண்டல் மரம்; அதன் பசிய காய் 'தொப்'பெனக் கழியில் வீழ்கிறது; வீழ்ந்த வேகத்தில் ஆம்பலின் அரும்பின் மேல் மோத அரும்புசாய்கிறது. அவ்வரும்பு மெல்ல விரிவது, சிறிய வெளிய நீர்க் காக்கை கொட்டாவி விட்டது போல் இருந்தது என்று கூறும் நயம் வியப்பையும், நகைப்பையும் விளைவிக்கிறது!

²பொழுது விடிகிறது; சிறுவெண் காக்கையும் தான் வதிந்த மரத்தினின்றும் இரை வேட்டு எழுகிறது; அண்மையிலேயே பெரிய செவ்விய பஞ்சு போன்ற தலையையுடைய முடங்கிய இறக்கள் ஏராளமாகக் கிடைத்து விடுகின்றன.

இது, அந் நீர்நிலை, மீன் வளங்கொழிப்ப தென்பதையும், பறவைகள் வருந்தாது வேண்டிய அளவு இரையை அருந்தும் நிலைமைத்து என்பதையும் தெற்றெனக் காட்டுகின்றது.

³பெருங்கடற்கரையதான சிறுவெண் காக்கை நீர் பரந்துள்ள, யானைச் செவிபோன்ற பசிய இலைகளை ஒதுக்கிக் கழியின் சுண்ணுள்ள மீனைத் துழாவிப் பிடித்துண்ணும்.

1. கானற் கண்டல் கழன்றுஉகு பைங்காய்
நீலநிற இருங்கழி உட்பட வீழ்ந்தென,
உறுகால் தூக்கத் தூங்கி ஆம்பல்
சிறுவெண் காக்கை ஆவித்தன்ன,
வெளிய விரியும் துறைவ!"
2. "பெருஞ்சே யிறவிந் துய்த்தலை முடங்கல்
சிறுவெண் காக்கை நாள்இரை பெறாமல்
பசும்பூண் வழிதி மருங்கை"
3. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
களிற்றுச் செவி அன்ன பாசடை மயக்கி,
பளிர்க்கழி துழவும் பாணள்..."

நற். 345:1-50.

நற். 358:8-1.

குறு. 246:1-3.

¹ 'பின்னர், அங்குள்ள பூமணங்கமழும் சோலையிற் சென்று தங்கும்.'

² செவ்விய வாயினையுடைய வெண்காக்கைக் கூட்டம், நீரில் வேட்டையாடுங்கால், வீசும் அலைத்துளிகள், தம் குவிந்த முதுகினை நனைத்து விடுகின்றன; அக்குளிரை வெறுத்து அண்மையில் உள்ள பன்மலர்ச் சோலையில் தங்கி இன்பம் பெறுகின்றது.

³ வெண்காக்கைகள், கருங்கழியின் கண்ணுள்ள அயிரை மீன்களையும், கெடிகளையும் ஏனைய சிறு மீன்களையும் வயிரூர உண்டு மகிழ்கின்றன.

⁴ கடற்கரை யோரத்திலே வரிவரியான வெள்ளிய பலகறைகள் ஒதுங்கிக் கிடக்கின்றன. வலைஞர்கள் வலைகளின் விளிம்புகளில் பலகறைகளையும் வேறு சிறு தக்கைகளையும் கட்டுவதுண்டு. வரிசையாக ஒதுங்கிக் கிடக்கும் பலகறைகளைக் கண்டு காக்கைகள் வலையோவென எண்ணி அஞ்சி நடுங்கி அங்கிருந்தும் அகன்றோடி விடுகின்றன.

1. "பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை நீத்துநீர் இருங்கழி இரைதேர்ந்து உண்டு பூக்கமழ் பொதும்பர்ச் சேக்கும் துறைவனெடு" குறு. 313:1-3.
"பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை நீத்துநீர் இருங்கழி இரைதேர்ந்து உண்டு, பூக்கமழ் பொதும்பர்ச் சேக்கும் துறைவன்" ஐங். 162:1-4.
2. "சிறுவெண் காக்கைச் செவ்வாய்ப் பெருந்தோடு எறிதிரைத் திவலை ஈர்ம் புறம் நனைப்ப பனிபுலந்து உறையும் பல்பூங் கானல்" குறு. 334:1-3.
3. "பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை இருங்கழி மருங்கின் அயிரை ஆரும் தண்ணம் துறைவன்" ஐங். 164:1-3.
"பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை அறுகழிச் சிறுமீன் ஆர மாந்தும் துறைவன்" ஐங். 165:1-3.
- "பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை இருங்கழி இனக்கெடி ஆரும் துறைவன்" ஐங். 167:1-2.
4. "பெருங் கடற்கரையது சிறுவெண் காக்கை வரிவெண் தாவி வலை செத்து வெருஉம் மெல்லம் புலம்பன்" ஐங். 166:1-3.

¹ கடற்கரைத் துறையின்கண், கரைதட்டிப் பயனற்றுக் கிடக்கும் தோணியில் வெண்காக்கைகள் கூடுகட்டி முட்டையிடும்.

² ஒளிமிக்க பூங்கொத்துக்களையுடைய புலிநகக்கொன்றையில் தங்கி அலுத்துப் போன சிறுவெண்காக்கை புதிய இருக்கையை விழைகிறது; பக்கத்தில் முகையவிழ்ந்து மணக்கும் புன்னை மரத்தின் எழிலோங்கு பூங்கிளையை அடைந்து அதில் மகிழ்வுடன் வதிகிறது.

³ நள்ளிரவு; தாழையின் தாழ்ந்த கிளையொன்றில், ஒரு வெண்காக்கை தனது காதல் பெடையுடன் உறக்கத்தில் ஆழ்ந்துள்ளது; சுறமீன் வேட்டம் முடிந்து கடற்கரை ஆள் நடமாட்டம் இல்லாதிருப்பதாகவும், தான் அச்சமின்றி வெள்ளிராமீனை விருப்பிய அளவு பிடித்துண்டு மகிழ்வதாகவும் கனவு காண்கிறதாம். (நிறைவேறுத பழைய எண்ணங்கள் கனவாக வருகின்றன போலும்!)

⁴ அடும்பு படர் வெண்மணலில் ஓரிடத்தே பறந்து இரை தேடிச் செல்ல வியலாது தங்கியிருந்த நிறைசூல் வெண்காக்கைக்கு, அதன் சேவல் சேற்றில் வாழும் சுவை மிகுந்த ஆயிரை மீனை அளிக்க எண்ணித் தெளிந்த நீரை உடையதும் மலர்கள் உதிரப் பெற்றதுமான ஆழக் கருங்கழியினை அரிது

1. "பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை துறைபடி அம்பி அகமனை ஈனும் தண்ணம் துறைவன்" ஐங். 168:1-3.
2. "பெருங் கடற்கரையது சிறுவெண் காக்கை ஒள் இணர் ஞாமல் முனையின், பொதிஅவிழ் புன்னைஅம் பூஞ்சினைச் சேக்கும் துறைவன்" ஐங். 169:1-3.
3. "கைதைஅம் படுசினை எவ்வமொடு அசாஅம் கடற்சிறு காக்கை காமர் பேடையொடு கோட்டுமீன் வழங்கும் வேட்டமடி பரப்பின் வெள்இருக் கனவும் நள்ளென் யாமத்து" அகம். 170:9-12.
4. "... ..
பொம்மல் அடும்பின் வெண்மணல் ஒருசிறை கடுஞ்சூல் வதிந்த காமர் பேடைக்கு இருஞ்சேற்று ஆயிரை தேரிய தென் கழி பூவுடைக் குட்டம் துழவும் துறைவன்" நற். 272:3-6.

முயன்று துழாவியது. ¹ கருங்கழிநீர் தெளிந்து காண்கிறது. அதிலுள்ள இராமனைப் பற்றுதற்காக உற்று நோக்கி நிற்கிறது ஒரு சிறுவெண் காக்கை. இராமனைக் கண்டதும் பாய்ந்து பற்றிப் பறந்து சென்று அண்மையிலுள்ள சிறுமலர் மணங்கமழும் ஞாழல் மரத்தில் அமர்ந்து தனது ஆருயிர்ப் பெடையை அன்பொழுகக் கூவி அழைத்து அருகில் இருத்தி அணைத் தாட்டுகிறது என்ற செய்திகளைச் சுவையுறக் கூறுகின்றது ஒரு நற்றிணைப்பாட்டு.

குருகு

நெய்தல் நிலத்துக்குரிய பறவைகளில் குருகும் சிறந்தவொன்று. இதன் கால்கள் கரியவை; உடல் வெண்மையானது. பனை மரத்தின் மடலில் கூடுகட்டி வாழ்ந்து, கடலிலும் கழியிலும் மீன், யாமை முதலியவற்றைப் பிடித்துண்டு வாழ்வது; இதன் உடலுக்குச் சங்கு, வெண்கூதாளம்பூ, வெண்டாமும்பு முதலியவையும், காலுக்குத் திணையரிதாரும் உவமையாகக் கூறப்படுகின்றன. நீர்வாழ் பறவைகள் எல்லாம் பொதுப்பட, கொக்கு என்றே வழங்கப்படுவதுண்டு. ஆனால் 'கொக்கினங்காள்! குருகினங்காள்!' என்று தனித்தனியாக விளிக்கப்படுவதால் வேறுவேறென்பது தெளிவாகிறது. மேலும் இதன் கால் கருமை நிறமானது என்று அறியக் கிடப்பதால் நாரையும் அன்னமும் வேறுவேறானவை என்பது உறுதியாகிறது.

² குருகும், அன்றிலைப் போலத் துணையைப் பிரிந்திருப்பினர் நள்ளிரவில் அமைதியுறுது வருந்தி அகவி அதனை யழைக்கும்.

³ இது வெண்மையாய் இருப்பதால் வெள்ளாங் குருகு என்றும், சற்றுச் சிறியதாயிருப்பதால் சிறு வெள்ளாங் குருகு என்றும் வழங்கப்படுகிறது என்று கூறுவதனால் குருகும் வெள்ளாங் குருகும் ஒன்றெனவே கருதுகிறார் இ.வை. அளந்த ராமையர்.

1. "மாயிரும் பரப்பகம் துணிய நோக்கி
சேயிரா எறிந்த சிறுவெண் காக்கை
பாயிரும் பனிக்கழி துழைஇப் பைங்கால்
தான்வீழ் பெடைக்குப் பயிரிடுஉ சுரக்கும்
சிறுவி ஞாழல் துறை..."

நற்: 31:1-5.

2. கவித்தொகை (நெய்தற்கவி) விளக்கம் அடிக்குறிப்பு, சென்னை நோபிஸ் அச்சகம் 1931 பக். 764.

¹ உள்ளாங் குருகு எனப் பொதுமக்கள் கூறும் பறவையே இவ்வெண்குருகு என்று கூறுகிறார், ஓளவை துரைசாயிப் பிள்ளை. உள்ளான் குருகு எனக் கூறப்படும் பறவையினைப் பொது மக்கள் வாலாட்டிக் குருகு என்றும் கூறுகிறார்கள். நிலத்தில் சஞ்சரிக்கும் போது இக் குருகு தன் வாலை மேலும் கீழுமாக அசைத்துக் கொண்டே இருப்பதால் இங்ஙனம் அழைக்கப்படுகிறது. குருகும், வெள்ளாங்குருகும் ஒன்றாகுமோ என்பது சிந்தித்தற்குரியது.

² குருகுகள் பனை மரத்தில் கூடுகட்டி வதியும். கரிய கழியின் மீனைத் தின்று, இரவு நெருங்கியதும் தம்பனை மடற் கூடுகளிற் சென்று துஞ்சும். ³ துணையைப் பிரிந்த குருகு நடுயாமத்தில் துயரடைந்து நரலும். ⁴ அவ்வொலி துணையைப் பிரிந்தார்க்குத் துன்பந்தரும். ⁵ இறமீனை நிறையத் தின்ற

1. ஐங்குறு நூறு மூலமும் விளக்க உரையும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு, முதல் தொகுதி 1957 பக். 377.
2. " இருங்கழி
இரைஆர் குருகின் நிரை பறைத் தொழுதி
வாங்கு மடற் குடம்பை, தூங்கு இருள் துவன்றும்
பெண்ணை ஓங்கிய வெண்மணற் படம்பை" நற். 123:1-4.
"கடலின் நாரை இரற்றும்
மடல்அம் பெண்ணை அவனுடை நாட்டே" ஐங், 114:3-4.
3. " ஓங்கு மணல் உடுத்த நெடுமாப் பெண்ணை
வீங்கு மடல் குடம்பைப் பைதல் வெண்குருகு,
நள்ளென் யாமத்து, உயவுதோறு உருகி" நற். 199-1-3.
" இன்றுணை நீநீப்ப இரவினுள் துணையாகித்
தன்றுணைப் பிரிந்தயாஅந் தனிக்குரு குசாவுமே" கவி. 121:15-16.
4. " வியல் இரும்பரப்பின் இரை எழுந்து அருந்துபு
புலவு நாறு சிறுகுடி மன்றத்து ஓங்கிய
ஆடுஅரைப் பெண்ணைத் தோடுமடல் ஏறி,
கொடுவாய்ப் பேடைக் குடம்பைச் சேரிய,
உயிர்செலக் கடைஇப் புணர்துணைப்
பயிர்தல் ஆனாப் பைதலங் குருகே" நற். 338,7-11.
5. " திரைமுதிர் அரைய தடந்தாட்தாழைச்
சுறவு மருப்பு அன்ன முட்தோடு ஓசிய
இரவு ஆர் இனக்குருகு இறை கெள்ள இருக்கும்" நற். 131:4-6,

குருகு முள்ளுடைத் தாழை மடலிலும் வதியும். ¹ புன்னை மரங்களிலும் வாழும். ² குருகின் ஒலி தலைவனின் தேர் ஒலியை ஒத்திருக்கும். அதனைக் கேட்ட தலைவி தலைவன் வருவதாக மயங்குவாள். ³ கடற்கரையில் விளைந்த உப்புக் குவியலை உமணர் தம் வண்டியிலேற்றி உள்நூர்ப் பக்கம் விற்பனைக்குக் கொண்டு போவார்கள். வழியில் பார் உடைந்து பழுதடைந்து கிடக்கும் வண்டியில் குருகு, கூடு கட்டி முட்டை இடும். ⁴ புன்னையின் நீண்ட கிளையில் நிறை சூல் கொண்ட வெண்குருகொன்று அமர்ந்திருக்கிறது. உலவி வரும் வெள்ளத்திரைகளைக் கண்டதும் பயந்து பறந்தோடி விடுகிறது! ⁵ மலர் மணம் கமழ்ந்து புதுமணல் விரிந்த கானலின்கண்ணுள்ள புன்னையில் அமர்ந்துள்ளது ஒரு குருகு. கீழ்க்காற்று வேகமாய் வீசுவதால், அப் புன்னையின் நுண்ணிய மகரந்தப் பொடிகள் உதிர்ந்து குருகின் வெள்ளிய முதுகெல்லாம் நிறைந்து படிந்துவிட்டனவாம்! ⁶ கருநிறமுடைய புன்னையின் மேனோக்கி வளர்ந்த பெருங்கிளை யொன்றில் புதிதாக வந்து தங்கியது ஒரு குருகு. அதன் பேரிரைச்சல் ஒரு புலவர் செவிகளில் பட்டது; வள்ளல் ஆய் அண்டிரனிடமிருந்து புலவர் ஒருவர் பரிசிலாகப் பெற்றுவந்த தேரினது ஒலியை

1. " இறவு அருந்தி எழுந்த கருங்கால் வெண்குருகு வெண்கோட்டு அருஞ்சிறைத் தாஅய்கரைய கருங்கோட்டுப் புன்னை இறை கொண்டனவே" நற். 67:3-5
2. " அணிச்சிறை யினக்குரு கொவிக்குங்கால் நிந்தினை தேர் மணிக் குரலென இவள் மதிக்குமன் மதித்தாங்கே" கவி. 126:6-7.
4. " கணம் கொள் உமணர் உயங்குவயின் ஒழித்த பண்அழி பழம்பார் வெண்குருகு ஈனும் தண்ணம் துறைவன்" நற். 118:3-5.
4. நெடுஞ்சினைப் புன்னைக் கடுஞ்சூல் வெண்குருகு உலவுத் திரை ஓதம் வெருஉம்" நற். 31:10-11.
5. " போது அவிழ் புதுமணற் கானல் புன்னை நுண்தாது கொண்டல் அசைவளி தூக்குதொறும் குருகின் வெண்புற மொசிய வாரீக்கும் தெண்கடல்" நற். 74:6-9.
6. "கருங்கோட்டுப் புன்னைக் குடக்குவாங்கு பெருஞ்சினை விருந்தின் வெண்குருகு ஆர்ப்பின் ஆஅய் வண்மகிழ் நாளவைப் பரிசில் பெற்ற பண்அமை நெடுந்தேர்ப் பாணியின் ஒலிக்கும்" நற். 167:1-4.

நினைவூட்டுகிறதாம் அப் பேரொலி. ¹ திரை கொழித்த மணல் மேடு; ஆங்கே கடல் நீர் பாய்ந்து பரவும் வளைந்த சேறு நிறை உப்பங்கழி; அதில் துள்ளிக் கொண்டிருக்கிறது வளைந்த முதுகும் பிளந்த வாயும் உடைய ஓர் இரூல். அதனை வெடுக் கெனக் கெளவியது ஒரு குருகு; நல்ல காலமாய் இரு குருகின் பிடியிலிருந்து நெளிந்து தப்பி விட்டது. கடலருகே ஒரு தாழை; அலைநீர் அதன் அடியை மோதியலைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. தப்பிப் பிழைத்த இரு அங்கே வந்து உலாவி நிற்கிறது. அதன் உள்ளத்தில் அந்த நடுக்கம் இன்னும் அகலவில்லை; தாழையின் மீது அதன் பார்வை படுகிறது; தாழையின் வெண்மலர், பாவம் அந்த இருலுக்குக் குருகாய் தோன்றுகிறது! அவ்வளவுதான், தன்னை முன் கவ்விய குருகு அங்கும் வந்து விட்டதே என அலறிப் புடைத்துக் கொண்டு அஞ்சி நடுங்கி நீரில் அமிழ்ந்து ஓடி ஒளிந்து கொண்டதாம்!

² கடற்கரைச் சோலையில் கழிக் கரையில் ஒரு பனைமரம். அதில் தேனூறும் இன்சுவைப் பழங்கள் நன்கு பழுத்திருக்கின்றன. அடியிலிருந்த கழியின்கண் வளமான நெய்தல் பூத்திருந்தது. முற்றி முதிர்ந்த பழமொன்று மூக்கிற்றுத் தொப்பெனக் கழியில் வீழ்ந்து சேற்றில் ஆழ்ந்தது; அவ்வோசையைக் கேட்டு அஞ்சிப் பறந்தோடின அங்கிருந்த குருகினங்கள்.

³ நீண்ட புன்னையங் கிளையொன்றில் குருகுக் கூட்டம் வரிசையாக நின்றிருக்கிறது. அக் காட்சி புன்னையின் கிளைக்கே

1. "... ... ஊர்கடல்

ஓதம் சென்ற உப்புடைச் செறுவில்,
கொடுங்கழி மருங்கின், இரை வேட்டு எழுந்த
கருங்கால் குருகின் கோள் உய்ந்து போகிய
முடங்கு புற இறவின் மோவாய் ஏற்றை
எறிதிரை தொகுத்த எக்கர் நெடுங்கோட்டுத்
துறுகடற் தலைய தோடு பொதி தாழை
வண்டுபடு வான்போது வெருஉம்
துறை..."

நற். 211:1-8.

2. "... ... கழிசேர்பு

கானற் பெண்ணைத் தேனுடை அளி பழம்
வள இதழ் நெய்தல் வருந்த மூக்கு இறுபு
அள்ளல் இருஞ் சேற்று ஆழப் பட்டென
கிளைக்குருகு இரியும் துறைவன் "

நற். 372:1-5.

3. "நடுகிளைப் புன்னை நறுந்தாது உதிர

கோடு புனை குருகின் தோடு தலைப் பெயரும்
புல்லுங் கானல் மல்குநீர்ச் சேர்ப்பு!

நற். 375:1-3.

அலங்காரமாயுள்ளது; புன்னையின் நறுந்தாது உதிர்ந்து பன் மலரோடும் விரவி, அக் கானல் கவின் பெற விளங்கியது.

¹ திரைத்து முதிர்ந்து வளைந்த அடிமரத்தையும் சுருக் கொம்பு போன்ற இலையையும் உடைய தாழை; அதன்மேல் இறு மீனை இனிது தின்ற குருகுக் கூட்டம் வந்து அமர்கிறது. தாங்க மாட்டாமல் கிளை சாய்ந்து முறிகிறது' என்று குருகினம் தாழையின்கண் தங்கும் செய்தியை நயம்படக் கூறுகிறார் புலவர் உலோச்சனார்!

² மற்றொரு வெண் குருகு, கழியில் இரைதேடிக்களைத்துப் போய் அடைகரையிலிருந்த தாழையில் வந்து அமர்கிறது; பெருங்கடல் அலையின் ஒலியைக் கேட்டுக் கொண்டே உறக் கத்தில் ஆழ்ந்து விடுகிறதாம்!

³ கடற்கரைச் சோலை; மாலை வந்து விட்டது; கழிப்பூக்கள் கூம்பிவிட்டன; நீலப் பெருங்கடல் பேரொலியோடு முழங்கத் தொடங்கி விட்டது; மீனையுண்ணும் மென்சிறகிளையுடைய குருகினங்கள், திரண்ட பெரிய புன்னை மரங்களிலுள்ள தங்கள் கூடுகளை நாடி வந்தடங்கி விட்டன; அசைந்து வரும் வண்டிணங்கள் ஆர்த்தெழுந்தன!

⁴ ஒரு தாழையில் வெண்முகை விளங்குகிறது. ஈன்று அணிமைத்தாய ஒரு குருகு அதனைத் தன் குஞ்சு என எண்ணி இரை எடுத்துப் போய் அதன் அருகில் அமர்ந்து உருக்கமுடன் ஊட்டுகிறது. அக்குஞ்சு வாய் திறந்து ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை!

1. " திரைமுதிர் அரைய தடந் காட் தாழைச் சுறவுமருப்பு அன்ன முட்தோடு ஓசிய, இறவுஆர் இனக்குருகு இறைகொள இருக்கும்' நற். 131:6-4.
2. " கழிதேர்ந்து அசையு கருங்கால் வெண்குருகு அடைகரைத் தாழைக் குழீஇ, பெருங்கடல் உடைதிரை ஒலியின் துஞ்சும் துறை!" குறு. 303:1-3.
3. " கானல், மாலைக் கழிப்பூக் கூம்ப நீலநிறப் பெருங்கடல் பாடுஎழுந்து ஒலிப்ப, மீன்ஆர் குருகின் மென்பறைத் தொழுதி குவை இரும்புன்னைக் குடம்பை சேர அசைவண்டு ஆர்க்கும் அலகுறு காலை" அக. 40:1-5.
4. " முருகுவாய் முட்டாழை நீண்முகை பார்ப் பென்றே குருகுவாய்ப் பெய்திரை கொள்ளா—துருகிமிக வின்னா வெயில்கிற காண்மறைக்குஞ் சேர்ப்ப!" திணைமாலை: 36:1-3.

உடல் நலமில்லை போலும்! கடும் வெயிலும் காய்ந்து தள்ளு கிறது. தாய்க் குருகுக்கு மனம் தாளவில்லை; உள்ளம் புழுங்கிக் கொண்டே தன் சிறகை விரித்து வெயிலை மறைத்துத் தன் பார்ப்பைப் பாதுகாக்கிறதாய்!

¹ அலை நீர் பெருக்கெடுத்துப் பாய்ந்து வந்து, பின் வற்றி வடிந்து விடும். அத்தருணத்தில், நிணமிசு தலையையுடைய கொழுமீன்கள் சேற்றில் நெளிந்து துடிக்கும். அவ்வற்றம் பார்த்துக் குத்தியெடுத்துக்கொள்ளக் கரையில் அசையாது நின்றிருக்கும் வெண் குருகுகள், அரசனின் அணிவகுத்து நிற்கும் காலாட்படையினை நிகர்த்தன என்கிறார் களங்கமிலாப் பெரும் புலவர் கபிலர். புவியரசனின் படையமைப்பு, அணிவகுப்பு முறைகளையெல்லாம் இந்தக் கவியரசர் நுணுகி நோக்கியவர் போலும்!

² கடற்கரை மணல் திடீலே, குருகுக் கூட்டம் பரவி நிற்கும் தோற்றம், சிறிய தலையினையுடைய வெள்ளாட்டு மந்தை மேய்ந்து கொண்டிருக்கும் காட்சியை நினைவூட்டு கிறது.

இங்ஙனம் புன்னை, பெண்ணை, தாழை போன்ற மரங்களே குருகினங்களின் உறைவிடம் என்பதனையும், அவற்றின் உணவு வகைகளையும், வாழ்க்கை முறைகளையும், இயல்புகளையும் இன்ன பிற அரிய செய்திகளையும் சுவையோடு கூறியுள்ளனர், இயற்கை யோடு இரண்டறக்கலந்துவிட்ட சங்கச் சான்றோர்கள்.

நாரை

வெண்மையான சிறகினையும், சிறிது பசுமை நிறமான காலையும், செவ்வாயையும் உடையது. இதன் இறகின்

1. "நீர்பெயர்ந்து மாறிய செறிசேற்று அள்ளல் நெய்த்தலைக் கொழுமீன் அருந்த, இனக்குருகு குப்பை வெண்மணல் ஏறி, அரைசர் ஒண்படைத் தொகுதியின் இலங்கித் தோன்றும்" தந். 291:1-4.
2. "... .. பூழியர் சிறுதலை வெள்ளைத் தோடு பரந்தன்ன பீன் ஆர் குருகின் கானல் அம் பெருந்துறை" குறு. 163:1-3

இடையேயுள்ள தூவி, மங்கிய செந்நிறமாகவிருக்கும். ஆதலால் அதனை ¹ முள்முருங்கையின் மலருக்கு ஒப்பிடுவர்.

இதன் தானுக்குத் தினைத்தானையும் உவமை கூறுவதுண்டு. சில வகை நாரைகளின் கால் கருமையாகவும் இருக்கும். குருகும் நாரையும் ஒன்றென்றே பல அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். ² நற்றிணைக்கு உரையெழுதியுள்ள, பின்னத்தூர் நாராயணசாயி ஐயர் குருகுக்கு நாரையென்றே பொருள் கூறுகிறார்.

³ ஆறு, ஏரி, குளம், கழி, கடற்கரை, மழைநீர் தங்கியுள்ள பள்ளம், சதுப்பு, ஈரவயல் ஆகிய இடங்களிலும் அவற்றிற்கு அருகிலும் வாழும் நீண்டகால்களும், நெடிய கழுத்தும், நீண்டு வலுத்துக் கூரிய அலகும் உள்ள பலவகைப் பறவைகள் நாரையென்று சொல்லப்படுகின்றன' என்று கூறுகிறது கலைக்களஞ்சியம்.

⁴ இவை கொக்கினத்தில் பெரியவை. இவ்வினத்தில் பல வேறுபாடுகள் உண்டு. இவைகளுக்குக் கழுத்தும், முக்கும், காலும் மிகநீளம். உடல் சற்றுப் பருத்தது. காலும் முக்கும் மஞ்சள் கலந்த செந்நிறம். உடம்பு வெண்மை முதலிய பலநிறம்' என்று குறிப்பிடுகிறது அபிதான சிந்தாமணி.

⁵ நாரை, ஆரல், அயிரை போன்ற சிறு மீன்களை யுண்ணும். ⁶ வயலிலுள்ள நெய்தல் மலரையும், நெற்கதிரையும்

1. "கடுப்புனல் தொடுத்த நடுங்கு அஞர் அள்ளல், கவிர் இதழ் அன்ன தாவிச் செவ்வாய்" குறு. 103:1-2.
2. நற்றிணை, பின்னத்தூர் நாராயணசாயி ஐயர் உரை; சைவ வித்தியாறு பாலையந்திரசாலை, சென்னைப்பட்டினம் இராசாச, வைகாசி, பக். 43. 91, 178, 187 முதலியன.
3. கலைக்களஞ்சியம்—தொகுதி ஆறு, பக். 419.
4. அபிதான சிந்தாமணி—ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார் பக். 971.
5. "ஆரல் அருந்த வயிற்ற" குறு. 114-4.
"அயிரை ஆர் இரைக்கு அணவந்தா அங்கு" குறு. 128:3.
"நாரை நிரைபெயர்ந்து அயிரை ஆரும்" குறு. 166:2.
"ஐய சிறுகண் செங்கடைச் சிறுமீன்" நற். 91:5.
"கழிபெயர் மருங்கில் சிறுமீன் உண்ணாது" நற். 128:4.
"அலங்குரினை இருந்த அம்சிறை நாரை உறுகழிச் சிறுமீன் முனையின், செறுவிச் ... நயக்கும்?" குறு. 296:2-4.
6. "கள் நாறு நெய்தல் கதிரொடு நயக்கும்" குறு. 296:4.

உண்ணுவது. ¹ முங்கிலினுள்ளே உரிக்கப்படும் உரியை மடித்து மெல்லிதாகப் பிசைந்து வைத்தது போன்ற தொகுதியமைந்த சிறகுகளையும், நீண்ட கால்களையும் உடையது.

² முழங்குகின்ற குளிர்ந்த கடலில் தன்பெடையோடு சென்று துழாவி இரையைத் தேடுகின்றது, நீண்ட காலையுடைய ஒரு நாரை. பின்னர் மெல்லிய செங்கண் சிறு மீன் ஒன்றைப் பற்றிக் கொண்டு சென்று, பூத்திருக்கும் புன்னை மரக்கிளையில், தாயைக் கூவியழைத்துத் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் தன் பார்ப்பின் வாயினுள் இனிதூட்டுகிறது.

³ நிறைகுல் கொண்டமையால் நெய்தல் நிலத்திற்குச் சென்று மீன் பிடித்துண்ண மாட்டாமல் வருத்தத்துடன் மருத்த நிலை வயலின் ஒருபால் வாடிக்கிடக்கிறது, வளைந்த வாயினை யுடைய ஒரு பெண் குருகு. அதனையுணர்ந்த முடமுதிர் ஆண் குருகு, கடலினின்றும் மீனைப்பிடித்துக் கடிதின் பறந்து சென்று காதற்பேடைக்களித்துக் களிக்கிறது. இப்பாட்டின் மூலம், தலைவனோடு இன்பத்தை அச்சமின்றித் துயக்க முடியாமல் துயரில் ஆழ்ந்து முடங்கிக் கிடக்கும் தலைவியைத், தலைவன் விரைவில் வரைந்துகொள்ள வேண்டுமென்று, மறைமுகமாய் இடித்துக் கூறுகிறார் மதிநலம் சான்ற புலவர்!

⁴ 'பழைய மிடுக்கும் விரைந்து பறக்கும் ஆற்றலும் அற்று, முதிர்ச்சியடைந்த நாரை யொன்று துயரத்தோடு, அலைகளைத்

1. "ஆடு அமை ஆக்கம் ஐது பிசைந்தன்ன
தோடு அமை தூவித் தடந்தாள் நாரை" நற். 178:1-2.
2. 'புன்னை பூத்த இன்னிழல் உயர்கரைப்
பாடுஇமிழ் பனிக்கடல் துழைஇ, பெடையோடு
உடங்குஇரை தேரும் தடந்தாள் நாரை
ஐய சிறுகண் செய்கடைச் சிறுமீன்
மேக்குஉயர் சினையின் மீமிசைக் குடம்பை
தாய்ப்பயிர் பிள்ளை வாய்ப்படச் சொரியும்' நற். 91:2-7.
3. இரைவேட்டு
கடுஞ்சூல் வயவோடு கானல் எய்தாது
கழனி ஒழிந்த கொடுவாய்ப் பேடைக்கு
முடமுதிர் நாரை கடல்மீன் ஓய்யும்...' நற். 263:4-7.
4. " பழவிறல்
பறைவலம் தப்பிய பைஉல் நாரை
திரைதோய் வாங்குசினை இருக்கும்..." குறு. 125:4-7.

தொட்டுக்கொண்டிருக்கும் கிளையொன்றில் அமர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. பாவம் அலையோடு அலைந்து சிலகால் சிறு மீன்கள் அங்குவந்தால்மட்டும்தான் அவற்றை உண்ண முடியும்! என்னே வயது முதிர்ச்சியின் அவலம்! என்று இரக்க உணர்ச்சியோடு உருக்கமாய்ப் பாடுகிறார், புலவர் இளவெயினார்.

கீழைக் கடலின்கண் இரை தேர்ந்துண்ட ஒரு நாரை, சுவை மிக்க அயிரை மீனையுண்ண விரும்பினால் மேலைக் கடலுக்கு விரைந்து பறந்து தொண்டிநகர்க் கரையை அடையும். மிடுக்கும், சிறகின் வலிமையும் மிக்கிருந்த இளமைக் காலத்தில் அப்படி மேலைக் கரைக்குச் செல்வதென்பது அந்த நாரைக்கு மிக எளிய செயல். ஆனால் இப்போது அது மூத்து முதிர்ந்து விட்டது. பறக்கும் வன்மையையும் சிறகுகள் இழந்து விட்டன. அயிரை மீனின் மீது ஆசை பிறக்கிறது. என்ன செய்ய முடியும்? பாவம், தலையை மெல்லத் தூக்கி மேலைக்கடல் பக்கமாக அண்ணாந்து பார்த்து அத்துடன் அமைந்து விடுகிறது! * வெள்ளாங்குருகின் பார்ப்பினைத் தன்னுடைய குஞ்சென்று எண்ணி அதனைக் காண விரைந்து செல்கிறது. ஒரு மடநடை நாரை. அதன் காலடியில் சிக்கிய நெய்தல் மலர் ரைந்து தேன் வழிகிறதாம்! * இறகுகளை அலகினால் கோதியும், வயிற்றில் மோதியும் ஈரத்தைப் புலர்த்துகிறது. உதிர்ந்து விடும் மெல்லிய தூவிகள், அங்குக் காற்றால் திரண்ட வெண்மணற் குவியலில் கலந்து விடுகிறது. * இறகடித்து

1. * குணகடல் திரையது பறைதபு நாரை
திண்தேர்ப் பொறையன் தொண்டி முந்துறை
அயிரை ஆர் இரைக்கு அணவந் தாஅங்கு... ' குறு. 128:1-3.
2. * வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தென
காணிய சென்ற மடநடை நாரை
மிதிப்ப நக்க கண்போல் நெய்தல்
கண்கமழ்ந்து ஆனாத் துறைவற்கு' ஐங். 151:1-4;
3. * வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தென
காணிய சென்ற மடநடை நாரை
உளர ஒழிந்த தூவி குவவுமணல்
போர்வில் பெறுஉம் துறைவன்'... ஐங். 153-1-4.
4. * வெள்ளாங் குறுகின் பிள்ளை செத்தென
காணிய சென்ற மடநடை நாரை
பதைப்பத் தைந்த நெய்தல் கழிய
ஓதமொடு பெயரும் துறைவன்' ஐங் 155:1-4.

அசைதலால் நெய்தல் மலர்கள் பறந்து சென்று கழியிடத்துத் திரண்டெழும் அலைகளோடு கலந்து விடுகின்றன. அத்துடன் சிறகினைக் கோதுங்கரல் உதிரும் துய்ய¹ தூவிகளும் கழியிற் கலந்து கவினுறு காட்சியாய்த் தோன்றுகிறது. ² மக்கள் நடமாட்டமில்லாது தனித்திருந்த மணல் மேட்டில் பெரிய நாரையொன்று ஒற்றைக்காலில் ஆடாது அசையாது அப்படியே நின்று கொண்டிருக்கிறது. அதன் சிறகு சற்றுச் சிவந்தது; அதன் நீண்ட அலகும் தரையில் படிந்திருந்தது. இக்காட்சியைக் கண்ட கவிஞருக்கு முக்கோல் தாங்கிய காவியுடை முனிவர் ஒருவர் கடற்கரையிலே பிரணவ மந்திரமோதிக் கடுத்தவம் செய்வது நினைவுக்கு வருகிறது.

³ மாலை வேளை; பகலெல்லாம் இரைதேடி அலுத்த நாரையொன்று கடற்கரையின் தாழைமீது வந்து தங்குகிறது. வாடைக் காற்றுப் பலமாய் வீசத் தொடங்கி விட்டது; தாழை வளைந்து, அசைந்து ஆடுகிறது; ஓய்வு பெற்று உறங்கலாம் என்று வந்த நாரைக்கு எங்கே அமைதி! எங்கே உறக்கம்! வேதனையோடு நரலுகிறதாம்.

⁴ நெல்விளை வயலின் ஒருபுறம் தங்கியிருந்த நாரையொன்று அங்கு அறுவடை செய்வோர் முழக்கும் மத்தளவொலிக்கு அஞ்சிப் பறந்து, கடற்கரையையடைந்து அங்குள்ள பனை

1. 'வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தென
காணிய சென்ற மடநடை நாரை
பதைப்ப ஒழிந்த செம்மறுத் தூவி
தெண்கழிப் பரக்கும் துறைவன்' ஐங். 156:1-4.
2. 'செக்கர்கொள் பொழுதினான் ஒலிநீவி இனநாரை
முக்கோல் கொள் அந்தணர் முதுமொழி நினைவார்போல்
எக்கர்மேல் இறைவொள்ளும்' கவி. 126:3-5,
3. 'வாடை தூக்க வணங்கிய தாழை
ஆடுகோட்டு இருத்த அசைநடை நாரை
நளிஇருங் கக்குல் நம்துயர் அறியாது
அளியின்று பிணியின்று விளியாது நரலும்' கவி. 128:2-5.
4. '... .. கழனி
வெண்ணெல் அரிநர் பின்றைத் ததும்பும்
தண்ணுமை வெரீஇய தடந்தாள் நாரை
செறமடை வயிரின் பிளிற்றிப் பெண்ணை
அஃமடல் சேக்கும் துறைவன்' அக. 40:12-16.

மடலில் தங்கி, நரலுகிறது. அந்த ஓசை ஊது கொம்பின் ஓலியை ஒத்திருக்கிறதாம்.

¹ பனை மரத்தில் நாரைகளோடு அன்றிலும் தங்குவதுண்டு.
² சிவந்த பூவினையுடைய ஞாழல் மரத்தின் கரிய பெரிய கிளையில் தன் பார்ப்பினை விட்டுவிட்டு, இரை தேட வந்தது ஒரு நாரை; அண்மையில் இருந்த கடற்கரைச் சோலையை யடைந்தது. அங்கே நீல மணி போலும் நெய்தல் மலர்ந்த கழியின்கண் இரை தேடியபின், தன் குஞ்சினை நினைத்துக் கொண்டு, அங்கிருந்தும் மேலெழுந்து மெல்லப் பறந்து சென்று விட்டது. அதனால் அக்கடற்கரைச் சோலையே தனிமையடைந்து விட்ட தாம்!

³ சுறவினம் திரியும் கருங்கடலின் இராமனை நிறைய அருந்திய நாரைக் கூட்டம் பூத்துக்கமழும் புன்னையில் வந்து தங்கியது. ஒங்கியெழும் அலையொலியால் அமைதி கிட்ட வில்லை. அதற்கு அஞ்சிப் பறந்து சென்று அப்பாலிருந்த ஒங்கிய பனை மடலில் உட்கார்ந்து கொண்டதாம்!

கொக்கு

⁴ கடற்கரையிலும் கழிகளிலும் ஆடாமல் அசையாமல் நின்று கொண்டு தனக்குரிய மீன் வந்ததும் 'வெடுக்'கெனக் குத்தி எடுத்துத் தின்று அயலிலுள்ள மரங்களில் கூடுகட்டி வாழும் பறவை. அதன் முதுகுப் புறம் சற்று மங்கிய சாம்பல்

1. 'இனமீன் அருந்து நாரையொடு பனைமிசை அன்றில் சேக்கும் முன்றில்' அக. 360:16-17.
2. 'செவ்வீ ஞாழல் கருங்கோட்டு இருஞ்சினைத் தனிப்பார்ப்பு உள்ளிய தண்பறை நாரை மணிப்பூ நெய்தல் யாக்கழி நிவப்ப இனிப்புலம் மின்றே கானலும்' அக. 240:1-4.
3. 'சுற வழங்கும் இரும் பௌவத்து இறவு அருந்திய இனநாரை பூம்புன்னைச் சினைச் சேப்பின் ஒங்குகிரை ஒலி ஓர்இ தீம்பெண்ணை மடல் சேப்பவும்' பொருத. 203-207.
4. '... .. மடைத்தலையில் ஒருமீன் ஓட உறுமீன் வருமளவும் வாடி இருக்குமாம் கொக்கு' முதுரை. 16:2-4.

நிறமாக இருக்கும். சில வகைக் கொக்குகளின் நிறம் மங்கிய செந்நிறமாகவும் காணப்படும். இரை தேடி நீரில் நின்றிருக்கும் போது அதன் புறத்தே அலைத்துளிகள் நிறைந்து காணப்படும். ¹ அதனால் அது மாரிக்காலத்து ஆம்பல் நிறத்தையொத்துத் தோன்றும்.

² பகலெல்லாம் பல் கதிர் பரப்பிக் காய்ந்த ஞாயிறு மேலை மலையில் மெல்ல நழுவும் மலை நேரம். செக்கர் வானம் திகழ்கிறது. அந்தச் செக்கர் வானையொட்டி, பகலெல்லாம் மீனைத் தேடியுண்ட பசங்கால் வெண்ணிறக் கொக்கினங்கள், வரிசையுற உயரப் பறந்து தங்கள் கூடுகளை நாடி ஓடி வருகின்றன. அதனைக் காணுகிறார் முருகிலே தினைத்த முதுபெரும் புலவர் நக்கீரர்; செந்நிற மார்பிலே முத்தாரத்தோடு திகழும் முருகனுப்க் கருதி உருகுகிறது, அவர் உள்ளம்.

³ பனைமரத்தில் ஓர் அவலக் காட்சி! கொழுமீனை உண்ணும் புந்தலைச் சிறுவர்கள் ஒரு நாள் காலையில் கருஞ்சேற்றுக் கழனியின்கண் மீன் வேட்டைக்குச் சென்றார்கள். நுண்ணிய கயிற்றால் அழகுறப் பின்னப்பட்ட வலையினை விரித்தார்கள். அகப்பட்டுக் கொண்டது ஓர் ஆண்கொக்கு! அதனைக் கண்ட பெண் கொக்குத் துடிதுடித்தது. அங்கிருந்த பனைமரத்தில், இரையினையும் தீண்டாது தனியே புலம்பித் தவித்தது! தன் சின்னஞ் சிறு பார்ப்பினைத் தழுவிக்கொண்டு இரக்கக் குரலெழுப்பி ஏங்கி நின்றது!

1. 'மாரி ஆம்பல் அன்ன கொக்கின்' குறு. 117:1.
'பைங்காற் கொக்கின் புன்புறத் தன்ன குண்டுநீர் ஆம்பல்' குறு. 122:21-2.
2. 'நெடுவேள் மார்பின் ஆரம் போல செவ்வாய் வானம் தீண்டி, மீன் அருந்தும் பைங்காற் கொக்கினம் நிரைபறை உகப்ப எல்லை பைப்பயக் கழிப்பிக் குடவயின் கல்சேர்ந் தன்றே பல்கதிர் ஞாயிறு' அக. 120:1-5.
3. 'குடுமிக் கொக்கின் பைங்கால் பேடை இருஞ்சேற்று அள்ளல் நாட்புலம் போகிய கொழுமீன் வல்கிப் புந்தலைச் சிறுஅர் நுண்ணூண் அவ்வலைச் சேவல் பட்டென அல்குறு பொழுதின் மெல்குஇரை மிசையாது பைதல் பிள்ளை தழிஇ ஓய்யென அம்கண் பெண்ணை அன்புற நரலும்' அக. 290:1-7.

இங்ஙனம் அன்னம், அன்றில், சிறுவெண் காக்கை, குருகு, கொக்குப் போன்ற கடற்கரை வாழ் புள்ளினங்களின் இயல்பு களையும் செயல்களையும் இன்கவையோடு கூறிச் செல்லும் நுண்மதி படைத்த தண்டமிழ்ப் புலவர்கள், இக்கவிகளினூடே பல உவமைகளையும், உள்ளுறைகளையும், இறைச்சிப் பொருள் களையும் இனிது பெய்துள்ள திறன் எண்ணுந்தோறும் இன்பம் பயப்பதாம். பிரிவால் பேதலித்துப் பெரிதும் புலம்பி உருகும் காதலர்களுக்கு நெய்தல் ஒழுக்கத்தின் நிகரற்ற பின்னணியாகவே, இவை பக்குவமாய்ப் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

களவின் கண் அஞ்சியஞ்சி நெஞ்சம் குமுறிப் பிரிந்து பிரிந்து வருந்தி வாழும் காதலர்கள், விரைந்து கடிமணம் புரிந்து நெடிதன்பம் துய்த்து வாழும் கற்பு நெறியாகிய இறுதி நிலையினை உறுதிப்படுத்தவே இவை படைக்கப் பட்டுள்ளன என்பது உணரற்பாலது.

ஆந்தை

¹ ஆந்தை போன்ற பறவைகளும் கடற்கரைச் சோலையிலே அருகித் தோன்றுகின்றன. பருத்த அடியுடன் பெருத்து வளர்ந்துள்ள வேம்பின் கிளையிலிருந்த பேராந்தை இரவெல்லாம் இரைந்து திரிகிறது.

² மணல் மலிந்த பழைய ஊரில் நெடிய தெருவிலும், மக்கள் இயங்காத பெரிய நாற்சந்து கூடுமிடங்களிலும் நள்ளிரவில் கூகைச் சேவல் அச்சமுறக் குமுறிக்கொண்டிருக்கிறது.

வெளவால்

இது வாவல் என்றே பேசப்படுகிறது. பழுமரம் நாடித் திரியும் வெளவாலின் பார்வையும், அந்த வெண்மணல் சோலையின்

1. " பாரிய
பராரை வேம்பின் படுகினை இருந்த
குராஅற் கூகையும் இராஅ இசைக்கும்." நந். 218:6-9.
2. மணல்மலி மூதூர் அகல்நெடுந் தெருவில்
கூகைச் சேவல் குராலோடு ஏறி
ஆர் இருஞ் சதுக்கத்து அஞ்சுவரக் குழறும். நந். 319:3-5.

பக்கம்படத் தவறவில்லை, ¹ ஞாயிற்றின் கதிர் மழுங்கி—
மறைந்து இருள் செறிந்த இரவு வந்ததும், பூங்கொடிகள் எல்லாம்
அமைதி யடைகின்றன. பழங்களைத் தேடியுலவும் வெளவால்கள்
தாவிப்பறந்து திரிகின்றன.

² கடற்கரையூரினுள்ளே ஒரு மாமரம்; பகற் பொழுதில் முள்
போன்ற மெல்லிய பற்களையுடைய ஒரு வெளவால் உயர்ந்த ஒரு
கிளையைப் பற்றித் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆழ்ந்த
உறக்கம்; முன்னாட்களிலே, அழிசியென்னும் சோழ மன்னனது
பெரிய காட்டின் கண்ணிருந்த நெல்லிக் கனியின் இனிய புளிச்
சுவையைப் பெற முயன்று, முடியாது தோல்வயுற்றது அவ்வாவல்.
அப்பழம் இப்போது கிடைத்து அதனைச் சுவையுடன் புசிப்ப
தாகக் கனவு கண்டு கொண்டே ஆழ்ந்து உறங்குகிறதாம்.

பறவைகள் உணர்த்தும் படிப்பினை

நெய்தல்நிலப் பறவைகளைப் பற்றிப் பல புலவர்கள் பல
கோணங்களிலிருந்தும், அவற்றின் உடலமைப்பு, உணவு வகை,
வதியும் நிலை, வாழும் முறை, குணங்கள், செயல்கள் அனைத்தையும்
ஒருசிறிதும் மிகைப்படுத்தாமல் உள்ளனவற்றை உள்ளவாறே
திரட்டித் தந்துள்ள திறம் எண்ண எண்ண இன்பம் பயப்பது!

அத்துணைப் புலவர்களும், பெரும்பாலும், கூறியது கூற
வின்றிப் பறவைகள் பற்றிய பல்வேறு செய்திகளையும், படம்
பிடித்துக் காட்டுவது போன்று மிகத் தெளிவாக எடுத்தியம்பி
யுள்ளது விந்தையான செயலே; அப்புலவர் பெருமக்கள்
இயற்கைப் பொருள்களை நுணுகி நோக்கி உள்ளதை உள்ள

1. “ ஞாயிறு ஞான்று கதிர்மழுங் கின்றே;
எல்லியும் பூவி கொடியின் புலம்பு அடைந் தன்றே
வாவலும் வயின்தொறும் பறக்கும்.” நற். 218:1-3.
தாவல் அஞ்சிறை தொப்பறை வாவல்
பழுமரம் படரும் பையுள் மாலை.” குறு. 172:1-2.

2. உள்ஊர் மாஅக்த முள்ளயிற்று வாவல்
ஒக்கல் அட்சினைத் தாங்குதுயில் பொழுதின்,
வெல்போர்ச் சோழர் அழிசிஅம் பெருங்காட்டு
நெல்லிஅம் புளிச்சுவை கனவியாஅங்கு. நற். 87:1-4.

வாறே விளக்குவதில் மிக வல்லவர்கள் என்பது நன்கு புலனாகிறது.

சிறகுலர்த்துங்கால் சிதறிப் பறந்து செல்லும் சின்னஞ்சிறு தூவிகள் கடற்கரை வெண்மணல்-குவியலோடு கலத்தல், ஓடும் கழியிலே உதிர்ந்த மலரோடு ஒன்றி மிகத்தல் போன்ற மிக நுண்ணிய செய்திகளையெல்லாம் உற்று நோக்கியுணர்ந்து அந்த அற்பச் செய்திகளையும் தம் கவிதையில் அழகுறப் பெய்து, காலத்தை வென்று வாழும் அரும்பெரும்பொருள்களாக ஆக்கிய புலமையை-புதுமையை நாம் இனிது உணரமுடிகிறது.

தலையைச் சற்று உயர்த்திய முது நாரை, மேலைக்கடற்கரைத் தொண்டியின் சுவையிடு அயிரை மீனுக்கு அண்ணந்ததாகவும், தலைதாழ்த்திக் கிளையில் உறங்கிய நாரை, முன்னர்க் கிட்டாத இரமீனைத் தேடி உண்பதாகக் கனவுவதாகவும், இரவெல்லாம் உழன்று இன் கனி தேடியுண்ட களைப்பால் வாவல் பகலிலே ஆர்க் காட்டு அழியின் மாமரத்திலே, தலைகீழாய்த் தொங்கித் துயில் வது நனவில் கிட்டாத நெல்லிக்கனியைக் கனவுலகிலே நலமுறப் பெற்று நனி மகிழ்வதாகவும் கூறும் ஒப்பற்ற கற்பனைகள் அற்புதம் மிக்கனவாகும்.

தாழை மடலிலே, முகையருகே குருகு இரையுடன் அமர்ந்து அசைந்த நிலையையும், இறகை விரித்த செயலையும், அது, முகையைத் தன் பார்ப்பெனவெண்ணி இரையூட்ட முயன்றதாகவும், முகையின் அசைவற்ற தன்மையால் அப்பார்ப்பு, உடல் நலமின்றி வெயிலில் வாடியதாக எண்ணித் தன் சிறகைக் குடையாக்கி இன்னிழல் தந்து காத்ததாகவும் கூறும் கருத்தில் இனிக்கும் கற்பனை, நம் மனத்தில் என்றும் மறையாது நிற்பதாம்.

கரையருகே வரிசையாய் அமர்ந்த கொக்கின் கூட்டத்தைக் காவலனின் காலாட்படையணி வகுப்பாகக் காட்டும் நயம், அலகைத் தாழ்த்திக் கரையருகே ஒற்றைக் காலில் நின்ற காவி நிறக் கொக்கினை, மறையை முணுமுணுத்து மாண்புறும் இறையடியில் உள்ளத்தை ஒன்றச் செய்யும் துறவிக்குவமையாய்க் காட்டும் சிறப்பு, ஆண் பறவைகள் தம் பெடைகளுடன் கடமையுணர்ச்சியோடும் கட்டுப்பாட்டோடும் வாழும் கண்ணிய முறையைச் சுட்டிக்காட்டும் நுணுக்கம்-இவையெல்லாம்

வெறும் சொல்லோவியங்கள் மட்டுமல்ல; அரும் பொருள் போதிந்த தத்துவங்கள்! நாம் அறிந்து பின்பற்றி யொழுக வேண்டிய நெறிமுறை விளக்கங்கள்!

ஆற்றிவு படைத்த மக்களுக்கு இவை இயற்கையன்னை யளிக்கும் அரிய அறிவுரைகளாம். வீரர்களெல்லாம் விதிமுறை தவறாது, ஒழுங்குநிலை சூலையாது உயர்வுடன் வெல்க! துறவீ களாவார் தூய்மை சூலையாது, தனிமையிலிருந்து தவமியற்றி அவன் தாளினைச் சேர்க! இல்லறத்தார்-காதலிருவர் கருத்தொரு மித்துக் கடமையுணர்ச்சியுடன் ஆதரவாய் வாழ்க! என்ற இப் பயன்மிகு படிப்பினைகளை-அரும் பெரும் கருத்துகளை, நுண் மாண் நுழை புலம் கொண்ட புலவர் பெருமக்கள், நமக்கு இப்பறவைகளின் வாயிலாய் இனிதுணர் த்துகின்றனர். இத்தகைய இனிய இலக்கியங்களைக் கற்று, கற்றபின் அவற்றிற்குத் தக நின்றலை வற்புறுத்தும் மறைமுக அன்பு ஆணையேயாம் இது!

5. கழி-கடல் வாழ் உயிரினங்கள்

விலங்குகள்

'தெய்வம் உணவே' என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்துக்கு உரை கூறவந்த நக்கினூர்க்கினியர்¹ 'நெய்தற்கு மா உமண்பகடு போல்வன: முதலையும் சுருவும் மீனாதலின் மா வென்றல் மரபன்று' எனக் கூறியுள்ளார். இதே சூத்திரத்துக்கு உரை கூறும் இளம்பூரணர்² 'நெய்தற்கு ... மா கராவும் சுறவும்' என்கிறார்.

இறையனார் அகப்பொருள் உரையாகிரியர்,³ 'நெய்தற்கு மா, சுருவும், முதலையும்...' என்று குறிப்பிடுகிறார்.

வீரசோழியம்,⁴ 'கானே தரும்புன்னை கண்டல் அன்னம் சுரு -' என்று நெய்தற்கு விலங்கு சுரு என்ற பொருளில் கூறுகிறது.

அகப்பொருள் விளக்கமும் நெய்தற்கு மா⁵ 'சுறவம்' என்கிறது.

⁶ 'இனி முதலையும் சுருவும் மா வென்பர்' என்று டாக்டர் உ. வே. சா. ஐயரும் குறிப்பிடுகிறார்.

1. தொல். அகத். குத். 18 உரை பவானந்தம் பிள்ளை பதிப்பு, சென்னை—1916, பக் 53.
2. தொல். அகத். குத். 18 உரை. இளம்பூரணம் வ.உ.சி. பதிப்பு, 19:9, பக். 12.
3. இறையனார் அகப்பொருள், தெய்வப்பலவர் நக்கீரனார் அருளிய உரை, முகந் சூத்திர உரை. ஐந்திணைக் கருப்பொருள். கழக வெளியீடு 680; 1969, பக் 20
4. வீரசோழியம்—பொருளதிகாரம், பொருட்படலம்—94-2.
5. அகப்பொருள் விளக்கம், குத். 24.
6. சிலப்பதிகாரம்—டாக்டர் உ.வே.சா. பதிப்பு, 1944 பக். 16—பத்தி 2.

சங்க இலக்கியங்களில் நெய்தல் நிலத்தில் முதலை, சுறாப் போன்றனவும், உமண்பகடும் குதிரையும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

முதலை, சுறா என்ற மீன்களோடு இரூ, யாமை, அயிரை ஆரல், அயிலை, கெடிறு, கயல் போன்ற மீனினங்களும் காணப்படுகின்றன. அவ்வன், சங்கு, இப்பி போன்ற நீர்வாழ் உயிரினங்கள் பற்றிய செய்திகளும் கூறப்படுகின்றன.

முத்து, பலகறை என வழங்கும் சோழி முதலிய கடற்படு பொருள்களும் காணப்படுகின்றன. நீர்நாயும் குறிப்பிடப்பெறுகிறது.

நீர் வாழ் உயிரினங்களைத் தவிர உமண்பகடு குதிரை, கோவேறு சமுதையென வழங்கப்படும் அத்திரி, நாய், பன்றி, ஆடு, அரவு முதலிய தரை வாழ் உயிரினங்களும், பல்லிடத்தும் பயின்று வருகின்றன.

பகடு, பரி-இவை வேற்று நில விலங்குகள், நெய்தல் நிலத்துத் தொழில் புரியக் கொண்டு வரப்பட்டவை. எனவே, அவற்றை விடுத்து, ஏனைய உயிரினங்களைப் பற்றி ஆய்வதே தக்கது.

சுறா

கடலில் வாழும் மீனினங்களில் சுறா பெயர் போனது. இது பெரும்பாலும் கடலில்தான் காணப்படும். ஆறுகளிலும், கழிகளிலும் சிற்சில சமயங்களில் காணப்படுவதும் உண்டு. ஆறுகள் கடலோடு கூலக்குங்கால், சுறாமீன்கள் கடலிலிருந்து கழி முகங்களின் வழியே ஆற்றுக்குள் சென்றுவிடும். பின்னர் ஆற்றுடன் இணையும் கழிகளிலும் புகும்.

சுறா பெரும்பாலும் கடல் நீரில், அதாவது உப்பு நீரில்தான் வாழும். கடல் நீர், ஆறுகளுக்குள் பாயும்போது குறிப்பிட்ட தொலைவு வரையில் உப்பு நீராகவே இருக்கும். உப்பு நீர் இருக்கும் வரை அதில் சுறா வாழும். உப்பு நீர் நன்னீராக மாறி விட்டபின் சுறா அந்நன்னீரில் ஒரு சில நாட்களே உயிரோடு வாழக் கூடும்.

எனவே, இலக்கியங்களில் கழிகளில் உள்ளனவாகக் குறிப்பிடப்படும் சுரு மீன்கள் மேற்கூறியவாறு கடலினின்றும் நுழைந்தனவேயாம்.

கடலையடுத்துள்ளனவாகக் கூறப்படும் கழிகள் பெரும்பாலும் உப்பங்கழிகளே எனக் கொள்ளல்வேண்டும். சிற்சில விடங்களில் நன்னீர்க் கழிகளும் இருத்தல் கூடும்.

சங்க நூல்களில், சுரு மீன்கள் பெரும்பாலும் கடலில் வாழ்வனவாகவே கூறப்படுவதும், கழிகளில் உள்ளனவாக அருகியே கூறப்படுவதும் ஈண்டுக் குறிப்பிடற்பாலன.

சுரு மிகவும் பயங்கரமானது. மீன்களுக்குள் சிறப்புமிக்கது. தலைமையானது. ஏனைய மீனினங்களை அடக்கிப் பிடித்து அடித்துத் தின்றே வாழும் இயல்பினது. சுரு மீன்களைப் பற்றிக் கலைக் களஞ்சியம் கூறுவது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

1 "சுரு கடலில் வாழும் மீன். இதில் பல சாதிகளும் இனங்களும் உண்டு. காட்டில் சிங்கம், புலி, ஓநாய் முதலியன வேறு விலங்குகளை வேட்டையாடிக் கொண்டு தின்று திரிவது போல, சுருமீன் கடலில் வாழும் உயிரினங்களைப் பிடித்துத் தின்னும். சுருக்கள் எல்லாம் ஏறக்குறைய சமுத்திரத்தில் சஞ்சரிப்பவை. சில இனங்கள் ஆற்றில், கழிமுகங்களில் புகுந்து நன்னீருக்குள் சிறிது தூரம் செல்வதுண்டு. பெரும்பாலான வகைகள் வேறு மீன்களைப் பிடித்துண்ணும். சில கடலில் மிதக்கும் நுண்ணுயிர்களை வடிகட்டி விழுங்கும். சில செத்துக் கிடப்பவற்றை இரையாகக் கொள்ளும். தம் இனத்தையே தின்னவும் சில பின் வாங்குவதில்லை. சில சமயங்களில் சுருக்கள் மனிதனைப் பிடித்துவிடுவதுண்டு.

"சுருக்களில் சில முப்பது அடிக்குமேல் பெரிதாக இருக்கும். சில ஒன்று அல்லது இரண்டடி இருக்கும்.

"ஆங்கிலத்தில், கார்ச்சாரடான் (Carcharodon) என்ற வெண் சுரு மீன், மனிதனைப் பிடித்துத் தின்னும் இயல்புடையது;

1. கலைக் களஞ்சியம் தொகுதி 5; சுரு. தமிழ் வளர்ச்சிக் கழக வெளியீடு. 1958. பக். 113,

சாதாரணமாகச் சமுத்திரத்தில் வாழும். குட்டி போடும். பெரிய பிராணிகளைப் பிடித்துண்ணும்; ஆகவே இதன் வாய் அகன்றிருக்கும். உளியைப் போன்ற பெரிய பற்களும் உண்டு.

“ஸ்டிகோஸ்டோமா (Stegostama) புலிச்சுரு என்று வழங்கப்படும். இம் மீனுக்குப் புலியைப் போன்ற வர்ணக் கோடுகளிட்டிருக்கும்.

“கொம்பன் சுரு (Sphyrna, Hammer Headed Shark) தலையின் முன்பாகம் இருபுறமும் நீண்டு சுத்தியின் தலையைப் போன்ற தோற்றம் கொண்டது. கண்களும் நாசித் துவாரங்களும் அகன்றுள்ள இப்பாகத்தின் முனைகளில் அமைந்துள்ளன. இது திருக்கை மீன்களைப் பிடித்துத் தின்னும்.

“வாள் சுரு (Pristophorus Saw Shark) இதன் மூக்குப்பாகம் தட்டையாக நீண்டு இருபுறமும் கூரான பற்கள் உள்ளன. இது பொதுவாக ஆறடி நீளமிருக்கும்.

“தென்னிந்தியாவில் கார்ச்சாரினஸ் சாதியைச் சேர்ந்த முண்டன் சுரு, கொப்புளிச் சுரு, குண்டன் சுரு, கூர்ச்சுரு என்பவையும் கார்ச்சாரினஸ் சாதியைச் சேர்ந்த பால்சுருவும், காலியோ செர்டோ என்னும் வள்ளுவன் சுருவும், ஸ்பர்னா என்னும் கொம்பன் சுருவும் சாதாரணமாக அகப்படுகின்றன.

“சுருவின் கல்லீரலில் இருந்து மீனெண்ணெய் எடுக்கின்றனர். இதில் வைட்டமின் சத்தும் இருக்கின்றது. சில வகைச் சுருமீன்களை மக்கள் உணவாகக் கொள்வார்கள். பல வகைச் சுருமீன்களின் இறைச்சியிலிருந்து பல சத்தான உணவுகள் தயார் செய்கின்றனர். சிலவற்றை எருவாகப் பயன்படுத்துகின்றனர்...”

சங்கப்பாடல்கள் பலவற்றுள் வாள் சுரு குறிப்பிடப்படுகிறது. கோட்டு மீன், கோட்சுரு, வாள் வாய்ச் சுரு, எறி சுரு எனக் குறிப்பிடப்படுவது இச்சுருவையேயாம்.

சுரு மீன்கள் பெரும்பாலும் கடலிலே வாழ்வனவாகவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமை, கீழ்க்கண்ட அடிகளால் இனிது விளங்கும்.

¹ “திமில்மேற் கொண்டு திரைச்சுரம் நீந்தி
வாள்வாய்ச் சுறவொடு வயமீன் கெண்டி”

² “வளைநீர்க்
கடுஞ்சுறு எறிந்த கொடுந்திமில் பரதவர்”

³ “அல்கல்,
இனையரும் முதியரும் கிளையுடன் குழீஇ
கோட் சுறு எறிந்தெனச் சுருங்கிய நாம்பின்
முடிமுதிர் பரதவர்.....”

⁴ “சுறவினம் கலித்த நிறைஇரும் பரப்பின்”

⁵ “தென்கடல்
வன்கைப் பரதவர் இட்ட செங்கோல்
கொடுமுடி அவ்வலை பரியப் போக்கி,
கடுமுரண் எறிசுறு வழங்கும்
நெடுநீர்ச் சேர்ப்பன்”

⁶ “கடுஞ்சுறு எறிந்த கொடுந் தாட் தந்தை”

⁷ “வயச்சுறு எறிந்த புண் தணிந்து, எந்தையும்
நில்நிறப் பெருங்கடல் புக்களன்”

1. மீன் பிடிக்கும் மரக்கலத்தில் ஏறி அலைவீசும் கடலில் சென்று வாள் போன்ற வாயையுடைய சுறு மீன்களோடு வலிமை மிக்க பிற மீன்களையும் பிடித்து வெட்டி. நற். 111:6-7.
2. சங்குகள் வாழும் கடலில், கொடிய சுறு மீனை, வளைந்த படகில் ஏறிச் சென்று பிடிக்கும் பரதவர். நற். 199:5-6.
3. இரவில், இளைஞரும் முதியோரும் தம் சுற்றத்தாருடன் கூடியிருந்து கொல்லவல்ல சுறு மீன் கிழித்ததனால் சுருங்கிய வலையை முடித்துச் சீர்படுத்தும் பரதவர். நற். 207:6-9.
4. சுறுமீன்கள் மிகுதியாக உள்ள கடற்பரப்பு. நற். 223:7.
5. தெளிந்த கடலினிடத்தே வலிய கையையுடைய பரதவர், மீன் பிடித் தற்கு நெடுகக் கட்டிய, சிவந்த நிறத்தையும் வலிய முடியையும் உடைய அழகிய வலையைத் துண்டிய -க் கிழித்து, அஞ்சத்தக்க வலிமையுடைய தன் கொற்பினாலே வீசிக் கொல்லவல்ல சுறு மீன் உலவும் நீண்ட நீர்த் துறையை யுடைய தலைவன். நற். 303:8-12.
6. கொடிய சுறுமீனை வலைவீசிப் பிடிக்கும் கடுமுயற்சியுடைய தந்தை. நற். 392:1.
7. வலிமை மிக்க சுறு மீன் வீச்சினால் ஏற்பட்ட புண் ஆறி, என் தந்தை நில் நிறப் பெருங்கடலுக்கு (மீண்டும் மீன் பிடிக்கச்) சென்றான். குறு. 269:3-4.

- ¹ “... .. விசைக்
கொடுத்திழிற் பரதவர் கோட்டுமீன் எறிய”²
- ² “எறிகுறு கவித்த இலங்குநீர்ப் பரப்பின்”³
- ³ “குறுஉத்திரைப் புணரி உடைதரும் எக்கர்ப்
பழந்தியில் கொன்ற புதுவலைப் பரதவர்
மோட்டுமணல் அடைகரைக் கோட்டுமீன் கெண்டி”⁴
- ⁴ “கடற்சிறு காக்கை காமர் பெடையொடு
கோட்டுமீன் வழங்கும் வேட்டம் மடிபரப்பின்
வள்ளிருக் கனவும்...”⁵
- ⁵ “கோட்சுறு கிழித்த கொடுமுடி நெடுவலை
தண்கடல் அசைவளி எறிதொறும், வினைவிட்டு
முன்றில் தாழை தூங்கும்”⁶
- ⁶ “இலங்குஇரும் பரப்பின் எறிகுறு நீக்கி”⁷
- ⁷ “கடுஞ்செலல்,
வாட்சுறு வழங்கும் வளைமேய் பெருந்துறை”⁸

1. வேகத்தையுடைய வளைந்த மீன் படகை யுடைய பரதவர் கொம்பை யுடைய சுறு மீனை (எறியுளி கொண்டு) வீச குறு. 304:3-4.
2. கொம்பால் வீசி அடிக்கின்ற சுறுமீன்கள் நிறைந்து விளங்கும் கடற்பரப்பு குறு. 318:1.
3. நிறம் மிக்க பெரிய அலைகளை யுடைய கடல் மோதி யுடைக்கும் மணல் மேடு, தமது பழையான மீன் பிடி படகுகளை உடைத்தையால் புதிய வலைகையுடைய ராயிருந்தும் பரதவர், மீன் பிடிக்கச் செல்லாமல் மோட்டு மணற் கரையில் தாமே வந்து அடிப்பட்ட கொம்பை யுடைய சுறு மீனைப் பிடித்து... அகம். 10:9-11.
4. சிறிய கடற்காக்கையானது, பரதவர் மீன் வேட்டைக்குச் செல்லாமல் வாளாவிருந்தலால் வெம்புடைய சுறு மீன் திரியும் கடற் பரப்பின்கண் தன் பேடைக் காக்கையொடு இறுமீன் தின்பதாய்க் கனவு காணும்: அகம். 170:10-12.
5. கடற்காற்று வீசும்போது, கொம்பை யுடைய சுறுமீன் கிழித்த வலிய முடியை யுடைய நெடிய வலைகள் மீன் பிடி தொழில் செய்யப்படாமை யால், முற்றத்திலுள்ள தாழையின் மேல் கிடக்கும். அகம். 340:21-23.
6. விளங்குகின்ற பெரிய கடற்பரப்பில் திரியும், ஆளை எறியும் சுறு மீன்களை விலக்கி. அகம். 350:10.
7. விசையாய்ச் செல்லுகின்ற வான் போன்ற கொம்பினை யுடைய சுறு மீன்கள் திரிவதும், சங்குகள் மேய்கின்றது மான பெரிய கடல் துறை அகம். 150:6-7.

என வழங்கும் அடிகளே, சுருமீன்கள் பெரும்பாலும் கடலில் வாழ்வன என்ற கொள்கைக்குத் தக்க சான்று பகரும்.

சுருமீன்கள் கழியிலும் ஒரோவழி வதிவது,

¹ “கயந்தொறும்

இறஆர் இனக்குருகு ஒலிப்ப, சுறவம்
கழிசேர் மருங்கின்”

² “கோட்சுரு வழங்கும் வாள்கேழ் இருங்கழி”

³ “கழிச்சுரு எறிந்த புண்தாள் அத்திரி”

⁴ “சுறவுப்பிறழ் இருங்கழி நீந்தி வைகலும்
இரவுக்குறிக் கொண்கள் வந்தனன்”

என ஒருசில இடங்களில் மட்டுமே குறிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும்,

⁵ “கடல் வாழ் சுறவும் ஏறெனப்படுமே”

என்று தொல்காப்பிய மரபியல் சூத்திரம் கூறுவதும்,

⁶ “ஏம முநீ ரெறிசுறவு”

எனப் பெருங்கதையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதும், கடல்
⁷ “மகராலாயம்” என்று வடமொழியில் வழங்கப் பெறுவதும்,

- 1: குளங்கள் நோறும் சென்று ஆங்காங்குள்ள இருமீன்களைக் கவர்ந்து உண்ணும் கொக்கு, நாரை போன்ற பறவைகள் ஒலிக்க, சுருமீன்கள் உலவும் கழி சார்ந்த இடங்களில்... நற். 27:7-9.
2. கொல்லுந் தன்மையுள்ள சுருமீன்கள் இயங்கும் ஒள்ளிய நிறத்தை யுடைய பெரிய கழி. நற் 78:1.
3. கழியிக் கண் உலவும் சுருமீன் வீசியதால் உண்டான புண்பட்ட காலையுடைய கோவேறு கழுதை: அகம். 120:10.
4. சுருமீன்கள் உலவும் கரிய கழிகளை நீந்தி, நாள்தோறும், இரவுக் குறிக் கண் கடற்கரைத் தலைவன் வருகின்றனன். தொல், கள: சூ. 114 நச்சர் உரை மேற்கோள்.
5. கடலில் வாழுகின்ற சுருமீனும் ஏறு (ஆண்) என அழைக்கப்படும். தொல். மர. சூ. 40.
6. பாதுகாவலாக உள்ள கடலில் வாழும் (கொம்பினால்) வீசியடிக்கின்ற சுருமீன். பெருக்கதை உஞ்சைக் காண்டம், 40 உவந்தவை காட்டல், டாக்டர் உ. வே சாமி நாதையர், நான்காம் பதிப்பு, 1968 பக். 182.
7. *ததஸ்தர் வாரணம் ச்ருத்தம் சரஜாலேன பாண்டவ: நிவாரயா மாஸ ததா வேலேவ மகராலயம்* (பிறகு, அர்ச்சுனன் தன் அர்ப்புகளால், கரையானது கடலைத் தடுத்து நிறுத்துவது போல யானையைத் தடுத்து நிறுத்தினான்) மஹாபாரதம்—வியாஸர், காண். 14 ஸர்க்கம் 76, ஸ்லோகம் 12.

சுறவு கடல் வாழ் மீனினமே என்பதற்குத் தக்க சான்றுகளாம்.

“கடல் வாழ் சுறவும் ஏறெனப்படுமே” என்ற தொல்காப்பிய மரபியல் சூத்திரம் இளம் பூரணர் உரைக்குத்தரும் விளக்கத்தில், “பிள்ளைச் சுறவு, யாற்றுச் சுறவு உண்மையின், செய்யுட்காவது, கடல் வாழ் சுறவொன்றே எனப் பிரித்தான்” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ் யாற்றுச்சுறவு, முன்னர்க் கூறியபடி கடலுக்கே உரிய சுறவினம்; அது, ஆறு கடலோடு கலக்குங்கால் ஆற்றினுட் புகுந்து வந்ததேயாம் எனக் கோடல் வேண்டும். அஃகாவது, ஆற்றினுட் காணப்படும் சுறாக்கள் கடலிலிருந்து அவ்வப்போது ஆற்றினுள் வருவன என்பதேயாம்.

‘பெருமீன்’ எனக் கூறுவதும் சுறமீனையே குறிப்பதாகும். மீனவர்கள், வேட்டையாடிப் பிடிக்கும் மீன்களில் பெரியது சுறமீன்தான். சில சுறமீன்கள் 50 அடிக்கு மேல் நீளமாகவும் இருக்கும். ஆனால், அவ்வளவு பெரிய மீன்கள் தமிழகக் கடற்பகுதியில் அரிதாகவே காணப்படும். அவற்றை மீனவர்கள் அணுகவே அஞ்சுவார்கள். அவற்றைப் பிடிக்க நினைத்துப் பெருந்தொல்லைக்காளாகி உயிரையும் உடைமையையும் இழக்கும் பயனற்ற முயற்சியில் முனையமாட்டார்கள். மீனவர்கள், வேட்டையாடிப் பிடிக்கும் சுறாக்கள் பெரும்பாலும் பத்தடிக்குட்பட்ட நீளமுள்ளனவே. இவை, உணவுக்காகப் பிடிக்கும் மற்றைய மீன்களிலும் பெரிதாகவும், நீளமாகவுமிருப்பதால் இவற்றைப் பெருமீன் எனவும் கூறுவதுண்டு. எறியுளியால் எய்து இவற்றைப் பிடிப்பதும் உண்டு. பாரை, பெருங்காலா, கூரைக் கற்றலை போன்ற மீன்களையும் கூட எறியுளியால் எறிந்து பிடிப்பதுண்டு.

இலக்கியத்தில் பெருமீன் என்று ¹ நான்கிடங்களில் குறிப்பிடப்படுகிறது. இவையனைத்தும் சுறமீன்களைக் குறிப்பனவே.

- | | |
|------------------------------------|--------------|
| 1. புலவுத்திரை நளிகடல் | |
| பெருமீன் கொள்ளும் சிறகுடிப் பரதவர் | நற். 219:5 6 |
| பரதவர் | |
| இனிஊபெறு பெருமீன் எளிதினின் மாறி | நற் 239:3. |
| பரதவர் | |
| எறிஉளி பொருத ஏழுறு பெருமீன் | அக. 210:1-2. |
| ... இலஞ்சிக் கொண்ட பெருமீன் | அக. 236:2. |

இதனைச் சிலர் தவறாகக் கருதி, ¹“பெருமீன் என்பது திமிங்கிலத்தைக் குறிப்பது என்றும், மீனவர் அவற்றை வேட்டையாடுவர்” என்றும் கூறியுள்ளனர். திமிங்கிலம் பெரும்பாலும் பசுபிக் மாக்கடல் போன்ற பேராழக் கடல்களில்தான் சஞ்சரிக்கும். அவை முப்பது அடி முதல் ஐம்பது அல்லது அறுபது அடிக்குமேல் நீளமுள்ள மிகப்பெரு மீன்கள். நீர்மூழ்கிக் கப்பல்கள் கடலில் செல்வதை இவை நிகர்க்கும். வாழ்க்கையிலேயே திமிங்கிலத்தைக் கண்ட மீனவர்கள் எங்கோ ஆயிரத்தில் ஒருவர் கூட இரார். பொதுவாக, மீனவர்கள் உணவுக்குப் பயன்படும் மீன்களைத்தான் பிடிப்பர். சுரமீன்களின் தசையுடன் அவற்றின் கல்லீரலினின்றும் கிடைக்கும் நெய்யும் பயன்படும். எனவே, சுரக்களுக்குப் பெருவிலையுண்டு. அங்ஙனமின்றி உணவுக்குப் பயன்படாத-மீனவர் வேட்டையாடும் கடற்பகுதியில் பெரும்பாலும் காணப்படாத-தங்கள் கலத்தை விடப்பதினமடங்கு பெரிய திமிங்கிலத்தை ‘வேட்டையாடுவர்; எறியுளியால் தாக்குவர்’ என்று பெருமீன் என இலக்கியத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பதைத் திமிங்கிலமாகக் கருதிச் சிலர் இடர்ப்படுகின்றனர். எனவே, பொதுவாக மீனவர்கள் பெருமீன் என்று கூறுவது சுரமீன் வகையினையேயாம்.

சிறிய கட்டுமரத்தினையோ, கலத்தினையோ வைத்துக் கொண்டு வயிற்றுப் பிழைப்புக்காகக் கடலில் வேட்டம் புகும் மீனவர்கள், மாபெரும் நீராவிக்கப்பல் போல் கடலையே கலக்கித் திரியும் திமிங்கிலத்தை எப்படிப் பிடிப்பர்? எப்போதாவது, கடல் நீர்ப்பெருக்கேறிக் காணப்படும் காலத்தில் அருகித் திமிங்கிலம் அப்பக்கம் வருவது தெரிந்தால் மீனவர், சிங்கத்தினைக் கண்ட மான் போலக் காதம் பறந்து விடுவர். அது கலக்கும் சுழலிலே சிக்கிலாலும் கூட மீனவர்களும் அவர்களது கலங்களும் மூழ்கிக் கடலின் அடித்தளத்தை அடைந்து அலமரநேருமே!

திமிங்கிலத்தைத் தவிரப் பனைமீன் என்று ஒருவகைப் பெருமீனும் உண்டு. அது திமிங்கிலத்தினும் உருவில் சற்றுச்சிறியது. பனைமீன் சில காலங்களில் அருகித் தமிழ் நாட்டுக் கடலின் ஆழ்

1. சங்க இலக்கியத்தில் விலங்கின விளக்கம் பி. எல். சாமி கழக வெளியீடு 1395, 1970, பக். 428-432.

பகுதியில் காணப்படுவதுண்டு. ¹மதுரைக் காஞ்சியில் குறிப்பிடப்படும் இப்பனை மீனை, மீனவர்கள் பனைவாயன் என்று கூறுகிறார்கள். அதன் வாயினின்றும் மேலே கடல் நீரைப் பீச்சியடிக்கும். அந்நீர் மிக உயரத்திலே-பனையின் உயரத்தையும் மிஞ்சி, மேற்பாயும். அத்துடன் அதன் வாய் மிகப்பெரியது. மீன் திரளிருக்கும் இடத்தே சென்று கலக்கி அதன் பெருவாயைப் பிளக்கும். கடல் நீருடன் மீன்திரள் வாயினுள் புகுந்ததும் வாயை மூடிக்கொள்ளும். நீரெல்லாம் செதில் வழியே வெளியேற அவ்வளவு மீன் திரளும் அதன் வயிறேறும். மேலும், அம்மீனின் உடல் கருமை நிறத்தோடு, பனையின் அடிமரம் போன்ற செதில் அடுக்குகளுடன் சருச்சரையுடையதாகவும் காணப்படும். ஆதலால்தான் மீனவ மக்கள் அதனைப் பனைவாயன் என வழங்குகின்றனர். அதனைத்தான் இலக்கியம் பனைமீன் எனக் கூறுகிறது. அப்பெயர் அதற்குச் சாலப் பொருந்தும்.

'வேடன்' என்று மீனவர்கள் வழங்கும் மற்றொரு வகை மீனும் சில சமயங்களில் கடலில் காணப்படும். அவை வலையினுள் சிக்கினால் வலைகிழிந்து சீரழிந்து போகும். மீனவர்கள் அவற்றைப் பிடிக்க மாட்டார்கள். இத்தகைய பெரிய மீன்கள் உணவுக்குப் பயன்படுபவையல்ல.

தியங்கிலம், பனைமீன் போன்ற மிகப்பெரிய இராக்கத மீன்கள் நெடுந்தொலைவில் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டால் கூட அஞ்சி நடுங்கி, அவை அருகில் வரக்கூடாதென இறைவனை வேண்டிக் கொள்வர்.

எனவே, இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப் பெறும் பெருமீன்கள் என்பன, மீனவர்கள் பொதுவாக உணவுக்காகப் பிடிக்கும் மீன்களில்-தாங்கள் வேட்டையாடும் கடற்பரப்பில் காணப்படும் மீன்களில், மிகப் பெரியனவாகிய கறுக்களையே குறிப்பன என்பது தெளிவாகிறது.

கருமீன்கள் மிகவும் கொடுமை வாய்ந்தவை. அவை மீன்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் ஏனைய விலங்குகளுக்கும் கூடப்பெருந்துன்பம் தருபவை.

1. 'பனைமீன் வழங்கும் வளைமேய் பரப்பின்', மதுரைக். 375.

ஒருவகைச் சுறாமீன்களின் தலையில், நீண்ட இருமருங்கும்-
கூரிய பற்கள் உள்ள கொம்புகள் உண்டு. ஆதலின் இச்சுறா
மீன் ¹ "கோட்டு மீன்", ² "வாள் சுறா" என இலக்கியங்களில்
குறிப்பிடப்படுகிறது. இவை ஆட்களையும் விலங்குகளையும்
தனது கூரிய கொம்பினால் வீசி வீழ்த்தும். ஆதலால் "எறி
சுறா" எனப் பலவிடங்களிலும் வழங்கப்படுகிறது. இச்சுறா
வகையைத் தமிழக மீனவர் 'வேளா' என்றழைக்கின்றனர்.

சுறா மிகவும் வன்மை வாய்ந்தது என்பது "வயச் சுறா",
"வயமீன்" என்ற சொற்களால் விளங்கும்

இது கொல்லும் கொடுமை வாய்ந்தது என்பதற்கு, "கோட்
சுறா", "கடுஞ் சுறா" என்று குறிப்பிடப் படுவனவே
சான்றாகும்.

சுறாமீன் மிகவும் வன்மை வாய்ந்தது; இதனைப் பிடிப்பது
அரிது; இதனைப் பிடிப்பதைப் பெருவீரச் செயலாகக் கருதுவர்.

- | | |
|---|--|
| 1. கோட்டுமீன் எறிந்த உவகையர்
கொடுத்திமில் பரதவர் கோட்டுமீன் எறிய
கோட்டுமீன் வழங்கும் வேட்டம் மடி பரப்பின் | நற். 49:5.
குறு. 304:4.
அக. 170:11. |
| 2. வாள்சுறா வழங்கும் வளைமேய் பெருந்துறை
வாள்வாய்ச் சுறவொடு வயமீன் கெண்டி. | அக. 150:7.
நற். 111:7 |
| 3. கடுமுரண் எறிசுறா வழங்கும்
எறிசுறக் கவித்த இலங்குநீர்ப் பரப்பின்
எறிசுறவான் மருப்புக் கோத்து
இலங்குஇருந் பரப்பின் எறிசுறா நீக்கி | நற். 303:11.
குறு. 318:1.
கவி. 131:7.
அக. 350:10. |
| 4. வயச்சுறா வழங்குநீர் அத்தம்
வயச்சுறா எறிந்தபுண் தணிந்து
வயச்சுறா எறிந்தென | குறு. 230:5.
,, 269:3.
அக. 190:12. |
| 5. வள்ளியிற்று அரவொடு வயமீன் கொட்டும் | அக. 340:10. |
| 6. கோட்சுறா வழங்கும் வாள்கேழ் இருங்கழி
கோட்சுறா எறிந்தென
கோட்சுறா குறித்த முன்பொடு
கோட்சுறாக் கிழித்த கொடுமுடி நெடுவலை | நற். 78:1.
,, 207:8.
,, 215:11.
அக. 340:21. |
| 7. கடுஞ்சுறா எறிந்த கொடுந் திமிற் பரதவர்
கடுஞ்சுறா எறிந்த கொடுந்தாட் தந்நாந | நற். 199:6.
,, 392:1. |

ஒரு முறை அப்பெரிய வன்மீன் பிடிக்கப்படுமானால் மீனவர்கள் பிடித்த அந்த வெற்றிப் பெருமிதத்திலே மிகவும் களித்து, வேட்டைக்குப் போகாமல் ஓய்வாகச் சிலநாள் மகிழ்வுடன் கழிப்பர்.

¹ “கொம்புள்ள சுறாமீனைப் பிடித்த பெருமகிழ்ச்சியாலே, மீண்டும் தொழிலுக்குப் போகாமல். எமது ஐயன்மார் வீட்டிலேயே தங்கி விட்டனர்” எனப் பெருமிதத்தோடு கூறுகிறார் மீனவர் தங்கை ஒருத்தி.

² “ உயர்ந்த மணலையுடைய அடைகரையில், தாம் பிடித்துக் கொண்டு வந்த மிகுந்த சுறா மீன்களைப் பலருக்கும் பகுத்துக் கொடுத்து மகிழ்வார்.”

³ “படகிலேறி ஆழ்கடல் சென்று, மீனவர் வாள் போன்ற வாயையுடைய சுறாமீன்களைப் பிடித்து அதனைத் துண்டங்களாக வெட்டிப் படகில் வைத்துக் கொண்டு கரைக்கு வந்து சேர்வர்”.

சுறாக்கள் கடல் நீரில் வாழ்வன வென்றும், பேருருவின வென்றும் கொடிய பற்களையுடையன வென்றும், கொடுமை மிக்கனவென்றும், உணவில் பெருவேட்கையுடையன வென்றும் பல நூல்கள் கூறுகின்றன. ⁴ஆங்கில நூல்கள் பலவும் இதே கருத்தைக் கூறுவதும் அறிதற்பாலது.

1. -கோட்டுமீன் எறிந்த உவகையர் வேட்டம் மடிந்து
எமரும் அல்கினர் நற். 49:5-6 .
2. மோட்டுமணல் அடைகரைக் கோட்டுமீன் கெண்டி.
மணம்கமழ் பாக்கத்துப் பகுக்கும் அக. 10:11-12.
3. திமிர்மேற் கொண்டு திரைச் சுரம் நீந்தி
வாள்வாய்ச் சுறவொடு வயமீன் கெண்டி.
நிணம்பெய் தோணியர் இடுமணல் இழிதரும்
பெருங்கழிப் பாக்கம் நற். 111:6-9.
4. “Sharks are mostly of the high seas and are found within the tropics. Some palegic species attain a great size and many are armed with powerful teeth and are noted for their voracity”.
-A Standard Dictionary of the English Language; page 1646.
Vol. II M to Z. New York Funk & Wagnalls Company, London and Toronto. 1895.

¹ சுருக்கள் வெப்ப மண்டலக் கடற்பகுதிகள் எங்கும் ஏராளமாகக் காணப்படுகின்றன. பல, கடலினின்றும் ஆறுகளிலும், கழி முகங்களிலும் உட்புகுந்து சென்று வாழ்கின்றன. ஒரு வகைச் சுறவினம், மத்திய அமெரிக்காவிலுள்ள நிகராகுவா என்ற நன்னீர் ஏரியில் வசிப்பதாகவும் தெரிகிறது. உலகத்தில் வேறெங்கும் நன்னீரில் சுருக்கள் வசிப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இச்செய்தியினைக் காணும்போது, பன்னெடு நூற்றாண்டு கட்டு முன் சங்க இலக்கிய காலத்தில் ஒரு வேளை நம் தமிழகப் பகுதியிலும் நன்னீர்க் கழிகளில் வாழும் சுறவின வகையும் இருந்திருக்கலாமோ என ஐயுறத் தோன்றுகிறது.

சுற மீன்கள் மிகக் கொடுமை வாழ்ந்தவை; மீனவர்களை அவை பெருந்துன்பத்துக்காளாக்கும்; அவற்றின் வாள் போன்ற கொம்பு வீச்சினால் அவர்கள் உடல் ஊனமுறுவதுண்டு; புண்பட்ட மீனவர்கள், பன்னெடு நாட்கள் மீன் வேட்டைக்குப் போக வியலாமல் இல்லில் கிடந்து வருந்துவார்கள்; பரதவ மக்களின் வலைகளைச் சுருக்கள் அடிக்கடி பாழ்படுத்திவிடும்; அதனால் அவர்கள் தொழில் பெரிதும் பாதிக்கப்படும்; கழிகளில்

"The sharks are mostly marine, and though widely distributed most abundant in warm seas".

—Websters New International Dictionary of English Language II Edn. Published by G & C Merriam Co. Spring Field Mass, U.S.A., 1936, P. 2303

Shark: "kinds of long shapped, lateral gilled inferior mouthed sea-fish, many species of which are large and voracious".
—Oxford Concise Dictionary of Current English.

Fifth Edn;- Oxford at the Clarendon Press-1964. P. 1169.

"Typical Sharks are active and piscivorus, swim near the surface in warm seas". —Encyclopaedia Britannica, Vol. 20

The Encyclopaedia Britannica Co. Ltd, London. 1942. Page 465.

1. "Sharks are almost exclusively inhabitants of the seas, but some species enter the mouths of large rivers and one species occurs frequently high up in the large rivers of India. Nicaragunsis of the lake of Nicaragua and the Rio San Juan appears to have taken up its residence permanently in fresh water".

—The Encyclopaedia Britannica — A Dictionary of Arts, Science, Literature and General Information-Vol. XXIV-Cambridge University Press-1911, Page. 530.

வாமும் சுரூக்களும் துன்பம் தருபவை. அவை, கழியைக் கடந்து தேர் இழுத்துச் செல்லும் குதிரைகளையும், கோவேறு கழுதைகளையும், பற்களால் கடித்தும், வான் போன்ற கொம்புகளால் வீசியும் புண்படுத்தி மிகவும் துன்புறுத்தும் என்ற செய்திகளைச் சங்கப் பாடல்கள் தெளிவாகக் கூறுகின்றன. அவற்றைக் காண்போம்:

¹ 'வலை வீசிச் சுரூமீனைப் பிடிக்குங்கால், அச் சுரூமீன்கள் அவ்வலைகளைக் கிழித்துச் சீரழித்து விடும். அதனைச் சிறியவர்களும் பெரியவர்களும் இரவோடு இரவாகச் சீர்படுத்துவதிலே முனைவர்.'

² 'வலையைப் பெரிதாகக் கிழித்துச் சேதப்படுத்தித் தப்பியோடிய கொடிய கொம்பன் சுரூவினை, வன்மையுடன் பெரிதும் முயன்று வேட்டையாடிப் பிடிக்காமல் கரைக்குத் திரும்பமாட்டார்கள்.'

³ 'தெளிந்த கடலின்கண்ணே, வன்மைமிகு மீனவர்கள், மீன் பிடிக்க வீசிய, உறுதியாக முடித்த செந்நிற வலையைப் பயங்கரமானதும் கொம்பினால் வீசிக் கொல்லும் வலிமை வாய்ந்ததுமான சுரூ, கிழித்துச் சிதைத்து விடும்.

⁴ 'கொல்லுங் கொடுஞ்சுரூ கிழித்த கொடுமுடியுடைய நீண்ட வலை, மீன் வேட்டைக்குப் பயன்படாமல் முற்றத்தின்

1. அல்கல்
இளையரும் முதியரும் கிளையுடன் குழீஇ,
கோட்சுரூ எறிந்தென ஒருங்கிய நாம்மின்
முடிமுதிர் பரதவர் நற். 207:6-9.
2. செங்கோல்
கொடுமுடி அவ்வலை பரியப் போகிய
கோட்சுரூக் குறித்த முன்பொடு
வேட்டம் வாயாது எமர்வா ரலரே நற். 214:9-12.
3. தெண்கடல்
வன்கைப் பரதவர் இட்ட செங்கோல்
கொடுமுடி அவ்வலை பரியப் போக்கி
சுடுமுரண் எறிசுரூ வழங்கும் நற். 303:9-12.
4. கோட்சுரூக் கிழித்த கொடுமுடி நெடுவலை
நண்கடல் அசைவளி எறிதொறும் விளைவிட்டு
முன்றில் நாணழத் தூங்கும் அக. 340:21-23.

கண்ணிருந்த தாழையின் மீது எறியப்பட்டுக் காற்றில் அசைந்து கிடக்கும்.¹

சுரமீன் வேட்டையாடச் செல்லும் மீனவர், சில சமயம் பலமான தாக்குதலுக்கு உட்பட்டு வருந்துவர். அதனால் ஏற்பட்ட புண் ஆறும்வரை தொழில்மேற் செல்லாமல் மனையில் தங்கியிருப்பர்.

¹ 'வலிய சுரமீனால் காயமடைந்த என் தந்தை, புண் ஆறித் தணிந்தமையால் மீண்டும் நீலப் பெருங்கடல் வேட்டைக்குச் சென்றுள்ளான்' என மகிழ்ந்து கூறுகிறாள் ஒரு வலைஞர் மகள்.

² கோவேறு கழுதை கழியைக் கடக்குங்கால் அதனை ஒரு சுரமீன் காலில் தாக்கிப் புண்படுத்திவிட்டது. அதனால் அக்கோவேறு கழுதை வருந்தித் தளர்ந்தது. *மற்றொரு சமயம் குதிரைகள், தேரில் பூட்டப்பட்டு விரைவாக ஒரு கழியைக் கடந்து கொண்டிருக்கையில், வலிய சுரமீன் வன்மையாகத் தாக்கி விட்டது. பாகன் இரக்கத்துடன் அக்குதிரைகளைக் கட்டவிழ்த்துவிட அவை நடை தளர்ந்து நலிந்திருந்தன.

எறியுளியைக் கொண்டு சுரக்களை மீனவர்கள் குறிபார்த்து எய்வர். எறியுளி யென்பது சுரா போன்ற பெரிய வலிய மீன்களை வேட்டையாடுதற்குரிய கருவி. பெருமீன்களை வலை போட்டுப் பிடிப்பது எளிதல்ல. அவை மிக வன்மைவாய்ந்தவையாதலால் வலைகளைக் கிழித்துச் சின்னபின்னமாக்கிச் சிதைத்து விடும். ஆட்கள் அருகில் சென்றால் வெகுண்டு வாள் போன்ற நீண்ட அதன் கொம்பினால் வீசிக் கொன்றுவிடும். எனவே, வலைஞர்கள் அத்தகைய அச்சமிக்க பெருமீனைச் சற்றுத் தொலை விலிருந்தே எறியுளியென்ற கருவியால் குறிவைத்துக் குத்திக் கொல்வர்.

1. "வயச்சுரு எறிந்த புண் தணிந்து எந்தையும் நீலநிறப் பெருங்கடல் புக்கனன்" குறு. 269:3-4.
2. "கழிச்சுரு எறிந்த புண்தான் அத்திரி நெடுநீர் இருங்கழிப் பரிமெலிந்து அசைஇ" அக. 120:10-11.
3. "இருங்கழிப் புகாஅர் பொருந்தத் தாக்கி வயச்சுரு எறிந்தென வலவன் அழிப்ப எழில்பயம் குன்றிய சிறைஅழி தொழில் நிரைமணிப் புரவி லிரைநடை தவிர" அக. 190:11-14.

¹ நன்கு உலர்ந்து வயிரமேறிய-உலக்கை போன்ற நீளமும் பருமனும் உடைய மூங்கிலின் ஒரு நுனியில், எஃகினால் வடித்த கூரிய முனையையுடைய ஈட்டி போன்ற வலிய கருவி, உறுதியாய் இணைத்துப் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். அதவே, எறியுளி. எறியீட்டி என்றும் அது வழங்கப்படும். அதனை மண்டாகோல் என்றும் கூறுகின்றனர்.

² அதன் மற்றைய முனையில் புரிகளால் முறுக்குண்ட நீண்ட கயிற்றைக் கட்டி வைப்பர். எறியுளியைக் குறிவைத்து மீனின் மேல் எய்வர்.

விரைந்தோடும் வளைந்த படகில் ஏறிக்கொண்டு மீனவர்கள் கூரிய கொடிய எறியுளியை, வைரமேறிய வலிய மூங்கிலில் பொருத்தி அலையோங்கும் கடலின்கண் இயங்கும் கொம்பன் சுறுவினைக் குறிவைத்தெறிவர்.

³ கொல்லுந் தொழிலை உடைய மீனவர், ஒரு பெரிய சுறு மீனைக் குறி வைத்து எறியுளியால் தாக்கினர்; உதிரம் பீறிட்டுப் பெருக்கெடுத்து வழிந்தது. கடல் நீர் செந்நீராகக் கலங்கியது; சிவந்து சீறியெழுந்த அக் கொடுஞ் சுறு விண்ணிலே தாவும் வில் போல் விரைந்து திரிந்து, திவலைகள் சிதறும். திரைக் கடலை யுழக்கிப் பின் உரன் அழிந்து அடங்கி அயர்ந்து படகுகளின் பக்கத்தே வந்து ஓடுங்கிவிட்டது.

1. "கொல்லினைப் பொலிந்த கூர்வாய் எறிஉளி முகம்பட மடுத்த முளிவெதிர் நோன்காழ் தாங்குஅரு நீர்ச்சுரத்து எறிந்து வாங்குவிசைக் கொடுந்திமிற் பரதவர் கோட்டுமீன் எறிய" குறு. 304:1-4.
2. "... ... நோன்புரிக் கயிறுகடை யாத்த கடுநடை எறிஉளி" நற். 388:2-3.
3. "... ... கொலைவெம் பரதவர் எறிஉளி பொருத ஏழுறு பெருமீன் புண் உமிழ் குருதி புலவுக்கடல் மறுப்பட விசும்புஅணி வில்லின் போகி பசும்பிசிர்த் திரைபயில் அழுவம் உழக்கி உரன் அழிந்து திரைதமில் மருங்கில் படர் தரும் அச. 210:1-6.

¹ வலைஞர் வாழ் பெரிய தெருவருகேயுள்ள நீர்நிலையில் இயங்கும் ஒரு சுருமீனின் திருந்திய வாயிலிருந்து பெருகிய நீர் காற்றொடு கலந்து பீறிட்டு எழும்புகிறது. அந் நீர்த் திவலைகள், ஒரு மனைக்கண் உள்ள நாயின்மீது பட்டு அதனை நடுக்குறச் செய்து பின், ஒன்றோடொன்று நெருங்கிப் பொருந்துமாறு சாற்றியுள்ள மனையின் கதவுகளின் இடுக்கினூடேயும் நுழைந்து, தலைவளைப் பிரிந்து உறங்காமல் புரண்டு கொண்டிருந்த தலைவியின் மலர்ப் படுக்கையின் மீதும் சிதறிற்றும்!

² சுருமீனின் கொப்புள் நீளமானவை; உரமிக்கவை; அக் கொம்புகளைப் பரவலாகப் பலகை போல் அடுக்கி, தாழை விழுதால் திரித்த கயிற்றூல் மரத்திற்கட்டி, நெய்தற் பூக்களை நீண்ட நாரிலே தொடுத்து, சரமாகத் தொங்கவிட்டுச் செப்பனிட்ட ஊசலில் மலர் வண்டுகள் இசைபாட நெய்தல் மகளிர் ஆடுவர்.

இரு

இரு கடலிலும், கழிகளிலும், ஆறு. ஏரி, குளம் முதலிய நன்னீர் நிலைகளிலும் வாழும் சிறிய மீனினமாகும். இலக்கியங்களில் இரு வெனவும் இறவு எனவும் வழங்கப்படுகிறது. இருக்களில் பெரும்பாலானவை கடலிலும், உப்பங்கழிகளிலும் வாழும். நன்னீரிலும் வாழ்வதுண்டு. உப்புநீரில் வாழும் இருக்கள் நன்னீரில் நீண்ட நாட்கள் உயிருடன் இரா. அவ்வாறே நன்னீர் இருக்கள் உப்புநீரில் வாழா.

கடலில் ஆழமில்லாத கரைப் பகுதிகளில் இருக்கள் கூட்டமாக இயங்கும். இப்படிக் கூட்டமாக இருப்பதனை 'மாப்பு' என்று வழங்குவர்.

1. "திருந்துவாய்ச் சுறவர் நீர்கான்று ஓய்யெனப் பெருந்தெரு உதிர் தரு பெயலறு தண்வளி போர்அமை கதவப் புரைதொறும் தாவ கூர்எயிற்று எனினம் நடுங்கும் நலநகர்ப் பயில்படை நிவந்த பலபூஞ் சேக்கை அயலும் மாண்சிறை யதுவே."

நற். 132:2-7.

2. "... .. சின மீன் எறிகுரு வான்மருப்புக் கோத்து நெறிசெய்த நெய்தல் நெடுநார்ப் பிணித்துயாத்து கைஉளர்வின் யாழ்இசை கொண்ட இனவண்டு நிமிர்ந்து ஆர்ப்ப தாழாது உறைக்கும் தடமலர்த் தண்தாழை வீழ் ஊசல் தூங்கப் பெறின்."

கலி. 131:6-11.

¹ இறுவின் உடல் சற்று நீண்டு இருபுறங்களிலும் ஒருங்கி யிருக்கும். அதன் உடல் முழுவதும் வளையங்களால் ஆனது. 'கைட்டின்' என்னும் கொம்புப் பொருளாலான தோல் மூடி யிருக்கும். மேலோட்டின் முன்முனையின் நடுவே வாளின் பற்கள் போன்ற கூரிய முட்களையுடைய வலுவான கொம்பு ஒன்று முன்னுக்கு நீட்டிக்கொண்டிருக்கும். இறுவின் ஓட்டை நீக்கினால் வயிறு முழுவதும் பருத்த தசைக் கண்டங்கள் இருக்கும். இதன் கறி மூள்களோ, எலும்போ, நாரோ ஒன்றுமில்லாதது. தசையை மிகவும் சுவையான உணவாக மனிதர்கள் விரும்புவார்கள். இறு தான் இருக்கும் இடத்துக்கு ஏற்றவாறு தன் நிறத்தை மாற்றிக் கொள்ள வல்லது.....இறக்களில் பட்டை விழுந்தவையும், பழுப்பு, ஊதா, நிறமானவையும் உண்டு. சிறிதாக இருக்கும் இற பூச்சியிரு. இறவினை வற்றல் போடுவதுண்டு.

இலக்கியங்களில் சேயிரு, வெள்ளிரு என இருவகை இறக் கள் கூறப்பட்டுள்ளன. சிறிய கடல் வாழ் உயிரினமான இவ் விருவினையும், நுணுகிக் காணும் ஆற்றல் படைத்த தமிழ்ப் புலவர்கள், நன்றாக உற்று நோக்கி ஆய்ந்திருக்கிறார்கள். இறக்களின் தோற்றத்தினையும், உடல் அமைப்பினையும், அவற்றின் செயலினையும் புலவர்கள் மிகத் தெளிவாக வடித்துக் கொடுத்துள்ளனர். இறவின் தலைப்பகுதியில் துய் போன்ற உறுப்பமைப்பு உள்ளது. தடித்த பல தோல் வளைய இணைப்பு களாலான இதன் உடலை ² 'முற்றத பசு மஞ்சள் கிழங்கின் புறத்தைப் போலச் சுற்றிச் சருச்சரையினையுடையதாயுள்ளது என்று ஒரு புலவர் கூறுவது எவ்வளவு பொருத்தம்!

³ 'சுரத்தின் கண்ணுள்ள இருப்பைப் பூவைப் போன்ற துய்த்தலை' என்று இறவின் தலையிற் காணும் பஞ்சு போன்ற உறுப்பமைப்பினைக் கூறியுள்ளார் ஒரு புலவர். இதனினும் சிறந்த உவமை காணமுடியுமோ? ⁴ 'பெருஞ்சேயிறவின் துய்த் தலை முடங்கல்' என்கிறார் புலவர் நக்கீரர்.

1. கலைக்களஞ்சியம்: தொகுதி இரண்டு. தமிழ் வளர்ச்சிக்கழக வெளியீடு பக்கம். 148.
2. "முற்ற மஞ்சட் பசும்புறம் ஒருபசு சுற்றிய பிணர சூழ்கழி இறவின்" நற். 101:1-2.
3. "அத்த இருப்பைப் பூவின் அள்ள துய்த்தலை இறவொடு தொகைமீன் பெறீஇயர்" நற். 111:1-2.
4. பெரிய சிவந்த இறவினின் பஞ்சு போன்ற தலையையுடைய முடங்கிக் கிடக்கும் உடல் நற். 358:8.

¹ இறுவின் கால்கள் முட்கள் போன்ற அமைப்பினை யுடையவை என்கிறார் மற்றொரு புலவர். ² தாழையின் சருச் சரை பொருந்திய அடிமரத்தினைப் போன்றது. இறவின் முதுகுப் புறம் என்கிறார் புலவர் நக்கண்ணையார்.

இவ்வுவமை நலன்களை உன்னுங்கால் இப்புலவர் பெருமக்கள் இயற்கையினை எவ்வளவு ஆழ்ந்து நுணுகி நோக்கியுள்ளார்கள் - அவற்றை உள்ளவாறு வெளியிடுவதில் எத்தகைய அற்புதஆற்றல் பெற்று இருக்கிறார்கள் என்ற வியப்புணர்ச்சி நம்முள்ளத்தே பொங்கிப் பூரித்தெழுகின்றது!

வளைந்த உடலால் நெளிந்து விரைவதும், துள்ளித் தாவிப் பாயும் போக்குமே இறவினத்தின் சிறப்புச் செயல்களாம். அவற்றைப் புலவர்கள் இனிதெடுத்தியம்பியுள்ளமை கீழ்க் கண்ட பகுதிகளால் நன்கு விளங்கும்.

³ 'பூட்டிய நாண் அற்ற வில் தெறிப்பது போல் துள்ளி யெழுந்து செருக்கித்திரியும் இறவு.'

⁴ 'நாணிற்றொடுத்த வில்லினை எய்க்கும் வளைந்த இறவு.'

⁵ 'பூட்டுசிலை இறவு.'

⁶ 'முடங்கு இறவு', ⁷ 'சிலையுமான...பச்சிரூப்பிறமும்' ⁸ 'முடங் குபுற இறவின் மோவாயேற்றை, எறிதிரை தொகுத்த எக்கர்,'

1. "முட்கால் இறவின் முடங்குபுறப் பெருங்கினை" குறு. 109-1.
2. "இறவுப் புறத்து அன்ன பிணர்படு தடவுமுதல் சுறவுக்கோட்டன்ன முள் இலைத் தாழை" நற். 19:1-2.
3. "... இறவுக் கவித்து பூட்டுஅறு வில்லின் கூட்டுமுதல் தெறிக்கும்" அக. 96:1-2.
4. "... முடங்கிறவு பூட்டுற்ற விலையெய்க்கும்" திணை. நூற். 131:2-4.
5. "... வாளை பூட்டுசிலை யிறவினொடு பொருதுயின் மடியும்" சீவக. 1788-2.
6. நற். 49:3.
7. பெரும். 269:70.
8. நற்: 211:5.

¹ 'முடங்குபுற இறவு', ² 'துய்த்தலை முடங்கிரு,' ³ 'பூட்டுசிலை இறவு,' ⁴ 'சேயிறு எறிந்த சிறு வெண்காக்கை'. ⁵ 'பெருஞ் சேயிறவு', ⁶ 'இருங்கழிச் சேயிறு' ⁷ 'தெண்கழிச் சேயிறு', ⁸ 'பெருங்கடற்பரப்பில் சேயிறு' ⁹ 'சேயிறு துழந்த நுரைப்பிதிர் படுதிரை', ¹⁰ 'கடற்சிறுகாக்கை வெள்ளிருக்கனவும்' என்பனவற்றுல் புலவர்கள் இரூக்களின் வகைகளையும் மிக மிக நுணுக்கமாக ஆய்ந்துள்ளனர் என்பது புலனாகிறது.

இராமீன் மிகுதியாகக் கிடைக்கும்; விற்றது போக எஞ்சியதை மீனவ மகளிர் உலர்த்தி வற்றலாக்குவதுண்டு.

¹¹ முடிமிக்க வலைகளால் திரளாகப் பிடித்துக்கொண்டு வந்த இறவினை உலர வைத்து, அதனைக் கவரவரும் புள்ளினங்களை விரட்டுவதிலேயே மீனவப் பெண்களின் பகல் பொழுது கழியும்.'

¹² புள்ளை மரத்தின் நிழலில் இருந்து கொண்டு, கழி இரூக் குவியலை வெயிலில் பரப்பி உலர்த்துவர். ¹³ கடலின்கண் பிடித்து வந்த மீனும், கழியினின்றும் பிடித்து வந்த இறவும், நிலவு போன்ற வெண்மணல்பரப்பில் உலர்ந்து, புலால் நாற்றம் பரவிக்கொண்டிருக்கும்.

1. அகம். 220:17.

2. நற். 358:8.

3. சீவக. 1788:2.

4. நற் 31:2.

5. நற். 358:8.

6. ஐங். 188:1.

7. குறு. 196:3.

8. அகம். 60:1.

9. அகம். 270:5.

10. அகம். 170:12.

11. "முடிவலை முகந்த முடங்குஇறப் பரவைப்
[படுபுள் ஓம்பலின் பகல்மாய்ந் தன்றே...தோழி]" நற். 49:3-4.

12. "... ... இறவின்
கணங்கொள் குப்பை உணங்குதிறன் நோக்கி
புள்ளைஅம் கொழுநிழல் முன் உய்த்துப் பரப்பும் பாக்கம்" நற். 101:2-4.

13. "பெருங்கடல் பரதவர் கோள்மீன் உணங்கலின்
இருங்கழிக் கொண்டஇறவின் வாடலொடு
நிலவுநிற வெண்மணல் புலவு..." குறு. 320:1-4.

இருக்கள் கடலின் கரைக்கருகே கூட்டங் கூட்டமாக இயங்கும். ¹ அலைகள், வளைந்த முதுகினையுடைய இரு மீனின் பெருங்கூட்டத்தைத் திரட்டிக்கொண்டுவரும். ² இரு மீனின் பெருங்கூட்டம் துழாவிக்கலக்கியமையால் அலைகள் திவலைகளோடு நுரைபொங்கிக்காணும்.

இருக்கள் கழிகளிலும், கடலிலும் வாழும் என்பது முன்னமே குறிப்பிடப்பட்டது.

³ 'மாயிரும்புணரி துணிய நோக்கிச்
சேயிரூ எறிந்த சிறுவெண்காக்கை'

⁴ 'முட்கால் இறவின் முடங்குபுறப் பெருங்கிளை
புணரி இருதிரை தருஉம்',

⁵ 'பெருங்கடற்பரப்பின் சேயிரூ',

⁶ 'சேயிரூத் துழந்த நுரைபிதிர்ப் படுதிரை
...கானல்அம் பெருந்துறை,'

என்பன கடலில் இருமீன்கள் உள்ளமைக்கும்,

⁷ 'சூழ்கழி இறவின் கணம்,'

⁸ 'கழிச்சேரூடிய கணைக்கால் அத்திரி
குளம்பினும் சேயிரூ ஒடுங்கின,'

1. முட்கால் இறவின் முடங்குபுறப் பெருங்கிளை
புணரி இருதிரை தருஉம் துறைவன் குறு. 109:1-2.
2. சேயிரூத் துழந்த நுரைபிதிர்ப் படுதிரை...பெருந்துறை அக. 270:5.
3. கரிய பெரிய நீர் பரந்த கழி தெளிந்திருந்தமையால் அதனைப் பார்த்து.
அதிலுள்ள சிவந்த இருவைப் பற்றுதற்குப் பாய்ந்த சிறு வெண்
காக்கை நந். 31:1-2.
4. முள் போன்ற கால்களையும் வளைந்த முதுகையுமுடைய இரு மீனின்
கூட்டத்தைக்கடல் அலைகள் இழுத்துக் கொண்டுவரும். குறு. 109:1-2.
5. பெரிய கடற் பரப்பின் கண்ணுள்ள சிவந்த இருக்கள், அக. 60:1.
6. சிவந்த இரு மீன்கள் துழாவிய நுரையும் துவலையும் உடைய கடலினது
அலைகள் தோயும் கடற்கரைச் சோலையையுடைய பெரிய கடல் துறை
அக. 270:5-7.
7. இருக்களின் இனம் சூழ்ந்திருக்கும் கழி நந். 101:2.
8. கழியின்கண்ணுள்ள சேற்றில் புதைந்த திரண்ட காலையுடைய
கோவேறு கழுதையின் குளம் பிற்கிடையில் சிவந்த இரு மீன்கள் சிக்கி
ஒடுங்கிக் கிடந்தன. நந். 278:7-8.

- ¹ 'கொடுங்கழி மருங்கின் இரைவேட்டு எழுந்த
கருங்கால் குருகின் கோள் உய்ந்துபோகிய
முடங்குபுற இறவு,'
² 'இருங்கழிக் கொண்ட இறவின் வாடல்,'
³ 'இருங்கழிச் சேயிரூ,' ⁴ 'தெண்கழிச் சேயிரூ,'
⁵ 'இருங்கழி முகந்த செங்கோல் அவ்வலை
முடங்குபுற இறவொடு இனமீன் செறிக்கும்'

என்ற அடிகள் கழிகளில் இரு மீனினம் மலிந்து பெருகிக் காணும் என்பதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாம்.

இவற்றால், சுறா போன்ற பெரு மீனினங்களுக்கே கடல் பெயர் போனது என்பதனையும், கழிகளில் இருக்களே மிகுந்து காணப்படும் என்பதனையும் தெளிவாய் அறியலாகும்.

கடலில் வாழும் இருக்கள் பெரியவை; கழிகளில் உள்ளவை சிறியவை. மேலும், கடலில் இரு சிலசில காலங்களிலேயே பெருகிக் காணப்படும்; கழிகளில் அநேகமாக எப்போதுமே காணக்கூடும் என்ற உண்மைகளையும் இவற்றினின்று உணர முடிகிறது.

அலவன்

இலக்கியங்களில் அலவன் என்றும் ஞெண்டு என்றும் வழங்கப்படுகிற இக் கரைவாழ் உயிரினம் இப்போது நண்டு என்றே வழங்கப்படுகிறது. நண்டு என்னும் சொல் தொல்காப்பியத்தில் கையாளப்பட்டுள்ளது, செவியுணர்வு ஒழிந்த நான்குணர்வும் உள்ள உயிரினங்களைக் கூறும்பொழுது தொல்காப்பியர்,

1. வளைந்த கழியிடத்து இரையை விரும்பிப் பறந்த கரிய காலையுடைய குருகின் குத்துக்குத் தப்பிப் பிழைத்தோடிய வளைந்த முதுகும் உயர்ந்த வாயையுமுடைய இரு. நற். 211:3-5.
2. கரிய கழியினின்றும் பிடித்துவந்த இரு மீனின் வற்றல் குறு. 320:2.
3. கரிய கழியின்கண் வாழும் சிவந்த இரு ஐங். 188:1.
4. தெளிந்த கழியில் வாழும் சிவந்த இரு மீன் ஐங். 196:3.
5. பெரிய கழியினிடத்தே உள்ள வளைந்த முதுகையுடைய இரு மீன் களுடன் அவற்றின் இனமான பிற மீன்களையும், செவ்விய கோல் களுடன் பிணைக்கப்பட்ட அழகிய வலைகளில் அகப்படுத்திப் பிடித்து. அக. 220:16-17.

¹ 'நண்டும் தும்பியும் நான்கறிவினவே'
என்று கூறுகிறார்.

தொல்காப்பியத்தில் வழங்கப்படும் நண்டு என்னும் சொல் பின்னர் வேறு எந்தச் சங்க இலக்கியத்திலும் வழங்கப்படா திருப்பது விந்தையாகவே யுள்ளது. இலக்கியத்தில் நண்டு, கள்வன் என்ற சொல்லாலும் அழைக்கப்படுகிறது. ² அக நானூற்றில் ஓரிடத்தும், ³ கவித்தொகையில் ஓரிடத்தும், ⁴ ஐங்குறு நூற்றில் பத்திடத்தும் இச்சொல் ஆளப்பட்டுள்ளது. குறுந்தொகையில் 318-ஆம் பாடலின் இறுதியடியில் கள்வன் என்ற சொல்லைக் களவனாகப் பாட பேதத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது. கள்வனும், களவனும் நண்டைக் குறிக்கும் சொற்களே.

அகநானூற்றில் பாலைத் திணையில் அக் களவன் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஏனைய, கவித்தொகையிலும், ஐங்குறுநூற்றிலும் களவன் மருத நிலத்தில் வாழ்வதாகத்தான் குறிப்பிடப்படுகிறது.

களவன் பெரும்பாலும் நெய்தல் ஒழிந்த திணைகளில்-சிறப்பாக மருதத்திலும் பாலையிலும் வாழும் நண்டினத்தைக் குறிப்பிடும் சொல்லாக இருக்கலாமோ எனவே எண்ணத் தோன்றுகிறது.

நண்டுகள் கடற்கரையிலும் கழிக்கரையிலும் வளையமைத்து வாழ்வன. கரையை அடுத்து நீருக்குள்ளே வாழ்கின்ற நண்டுகளும் உள்ளன. அவை பெரும்பாலும் நிலத்தில் இயங்குவதில்லை. நெய்தல் திணையில் குறிப்பிடப்படுவன வெவ்வேறு, கடற்கரையிலும் கழிக்கரையிலும் வாழும் நண்டுகளேயாம்.

நண்டுக்குப் பக்கவாட்டில், பக்கத்துக்கு ஐந்தாகப் பத்துக் கால்கள் உண்டு. முதலில் உள்ள இருபக்கக் கால்களும் சற்றுப் பருமை உள்ளனவாகவும், வலுவூள்ளனவாகவும் நுனியில் வலிய இடுக்கி போன்ற கொடுக்கணையுடையனவாகவும் இருக்கும்.

1. தொல். மரபியல் 31:1.
2. அக. 235:11.
3. கவி. 88:10
4. மருதம். களவன் பத்து. 21-30.

இதனை ¹ 'மாக்கவை மருப்பு' என அகநானூறு குறிப்பிடுகிறது.
² 'கவைத்தாள் அலவன்' என்கிறது சிறுபாணாற்றுப்படை.

நண்டுகள் பக்கவாட்டிலேயே நடக்கும். நேராக முன்னோக்கிச் செல்லுவதில்லை. மணலில் மேய்கின்ற பொழுது அவற்றின் கால் சவடுகள் பட்டவிடமெல்லாம் கீறியது போன்ற கோடுகள் படிந்திருக்கும். அக் கோடுகள் மணலில் கோலம் புனைந்து அழகு செய்தது போன்றிருக்கும்.

நண்டுகளின் கண்கள் சிறிய மலர் மொட்டுகள் போன்ற தோற்றமுடையன. நண்டின் கண்களுக்கு 'நொச்சியின் கரிய' அரும்பினையும், 'வேம்பின் அரும்பினையும், 'யாழ்ப்பத்தரை இணைத்தற்குத் திறந்த துளையை மறைக்க முடுக்கும் ஆணியினையும் உவமை கூறும் புலவர்களின் நுண்ணறிவு வியத்தற்குரியது.

நொச்சிமா அரும்பன்ன கண்களையுடைய நண்டுக் கூட்டம் கடற்கரை வெண் மணலில் உதிர்ந்து கிடக்கும் ஞாழல் மலரின் மேல் உலவுவது அழகுமிதும் கோலம் புனைந்த காட்சியை மானும் என்று கூறும் புலவர் பெருந்தகை கபிலரின் நயம் மகிழ்ந்து பாராட்டற்குரியது.

³ விரைந்தோடும் வளைகால் நண்டுகள் தம் கூரிய நகத்தால் ஈரமணலில் கீறியமைத்த எழில்மிகு கோலத்தை அலைகள் முழங்கிப் பாய்ந்து வந்து அழிக்கிறது.

1. "துறையே, மருங்கின் போகிய மாக்கவை மருப்பின் இருஞ்சேற்று ஈர்அனை அலவன்" அக. 350:3-4.
2. "கவைத்தாள் அலவன் கலவையோடு பெறுகுவிர்" சிறு. 19.
3. "நொச்சி மா அரும்பு அன்ன கண்ண எக்கர் ஞெண்டின் இருங்கினைத் தொகுதி" நற். 267:1-2.
4. "வேப்பு நனை அன்ன நெடுங்கண் ஈர்ஞெண்டு வேப்புநனை அன்ன நெடுங்கட் களவன்" அக. 176:8. ஐங். 30:1.
5. "அனைவாழ் அலவன் கண்கண்டன்ன துளைவாய் தூர்ந்த துரப்புஅமை ஆணி" பொரு. 9-10.
6. "... .. விரைவுறு கொடுந்தாள் அனைவாழ் அலவன் ஈர்உகிர் வரித்த ஈர்மணல் மலிர்நெறி சிதைய இழுமென உரும்இசைப் புணரி உடைதரும் துறைவற்கு" குறு. 351:1-4.

¹ ஞாழல் மரவேரின் கண் அமைந்திருந்த அவலனின் சிறு மனையைக் குறுந்தடி கொண்டடிக்கும் முரசைப் போல் முழங்கி வந்த கடலைகள் சிதைத்துவிட்டன.

² நண்டுகளில் செந்நிறங் கொண்ட புள்ளி நண்டுகளும் உண்டு. ³ வரிக்கோடுகளை யுடைய நண்டுகளும் உள. ⁴ பொன் போன்ற வரிகளை யுடைய நண்டுகளும் உண்டு.

⁵ நண்டுகள் விரைந்து ஓடுவன. கடற்கரை மணலில் சிற்றில் புனைந்தாடும் மகளிரைக் கண்டு அஞ்சித் தண்ணிய நண்டொன்று கடலுக்குள் ஓடி ஒளிந்து கொண்டதாம்.

கடற்கரை மகளிர் நண்டுகளைப் பிடித்து விளையாடுவதும் உண்டு. இவ்விளையாட்டு 'அலவன் ஆட்டல்' எனப்படும்.

⁶ கடல் நிலத்துக் குளிர்ந்த வளையின் கண் வர்ழும் நண்டுகளைத் துரத்தி அலைக்கும் சிறு விளையாடலும் இலதாயிற்றே என வருந்திக் கூறுகிறாள் தோழி ஒருத்தி.

1. "சிறுவி ஞாழல் வேர்அனைப் பள்ளி
அலவன் சிறுமனை சிதைய, புணரி
குணில்வாய் முரசின் இரங்கும் துறைவன்" குறு. 328:1-3.
2. "செக்கரம் புள்ளித் திகிரி அலவனெடு .."
"செக்கர் நெண்டின் குண்டுஅனை கெண்டி.
முள்ளி நீடிய முதுநீர் அடைகரை
புள்ளிக் களவன்" கலி 146:23.
"அள்ளல் ஆடிய புள்ளிக் களவன்" அக. 20:4.
"தாய்சாப் பிறக்கும் புள்ளிக் களவனெடு" ஐங். 21:1-2;
" 22:1.
" 24:1.
3. "ஆடுவரி அலவன் ஓடுவயின் ஆற்றது
"உவறுநீர் உயர்எக்கர் அலவன் ஆடு அனைவரி"
தண்ணேறு அலவன் வரிக்கும் ஊற்கு" நற். 106:3,
கலி. 136:2.
ஐங். 78:2.
4. "பொன்வரி அலவன் ஆட்டிய ஞான்றே" குறு. 303:7.
5. "ஓரைமகளிர் அஞ்சி ஈர்நெண்டு
கடலில் பரிக்கும் துறைவனெடு" குறு. 401:8-4.
6. "வரிபுனை சிற்றில் பரிசிறந்து ஓடி
புலவுத் திரை உதைத்த கொடுத்தாட் கண்டல்
சேர்ப்புரை ஈர்அனை அலவன் பார்க்கும்
சிறுவிளையாடலும் அழுங்கி" நற். 123:8-11.

¹ கரையினை மோதி எறிந்து திரும்பும் புலால் நூறும் திரைகள் சிறுகால் நண்டுகளையும் இழுத்துக் கொண்டு போகும்.

² கடற்கரையின் மணற்பரப்புச் சிதையுமாறு, விரைந்தோடும் நண்டினை விரட்டிப் பிடிக்க ஓடிஓடி ஓய்ந்து போனால் ஒரு மங்கை. மேலும் அதனைத் தொடர முடியாமல் அலுத்து அயர்ந்து அமர்ந்துவிட்டாளாம்.

³ கண்டல் மரத்தின் வேரருகே வளையமைத்துக் களித்துத் திரிந்து கொண்டிருந்தது ஒரு ஈரஞெண்டு. மாரிக்கால ஆம்பல் மலரின் நிறத்தையுடைய கொக்கொன்று சற்றுப் பக்கத்தே இருப்பதைக் கண்டு விட்டது. உடனே, இடையர் பிணித்து ன்வத்த கயிற்றினை அறுத்தோடும் எருதினைப் போல் விரைந்து ஓடித் தன் தன் அனையினுள் ஒளிந்து கொண்டதாம்.

⁴ விளையாட்டயரும் மகளிர் கடலருகே விரட்டிப் பிடிக்க ஓடி வருவது கண்டு விரைந்தோடுகிறது ஒரு நண்டு. அம் மகளிர் விடாது தொடர்வது கண்டு வேதனையோடு ஓடிக் கொண்டே இருக்கிறது. சிறிது நேரத்தில் பிடித்து விடுவார் களோ என்று பீதியடைந்து விடுகிறது; உயர்ந்து விரிந்த அலை யொன்று புரண்டோடி வந்து அந்நண்டைத் தழுவிக்கொண்டு ஓடி விடுகிறது. தப்பிப் பிழைத்த நண்டுக்குத் தனி மகிழ்ச்சி.

1. "... ... சிறுகால்
அல்வெண்டு பெயரும் புலவுத்திரை நளிகடல்" நற்: 219:4-5.
2. "எறிதிரை கொழியு எக்கர் வெறிகொள
ஆடுவரி அலவன் ஓடுவயின் ஆற்றது
அசைஇ ஓள்ஓழிந்த வசைதீர் குறுமகட்டு" நற்: 106:2-4.
3. "மாரி ஆம்பல் அன்ன கொக்கின்
பார்வல் அஞ்சிய பருவரல் ஈர்ஞெண்டு
கண்டல் வேர் அகைச் செலீஇயர், அண்டர்
கயிறு அரி எருத்தின் கதழும் துறைவன்" குறு: 117:1-4.
4. "உரவுக் கடல் பொருத விரவுமணல் அடைககர்
ஓரை மகளிர் ஓராங்கு ஆட்ட
ஆய்ந்த அலவன் துன்புறு துண்பரி
ஓங்குவரல் விரிதிரை களையும்" குறு: 316:4-7.

¹ ஒரு தாழையின் வேரில் வளையமைத்து வாழ்ந்து வந்தது ஒரு ஞெண்டுக் குடும்பம். அண்மையில் ஓர் அகல் இலை நாவல்மரம். அதனைக் கண்ட ஆண் நண்டு அழிந்த ஒரு கனியினைப் பற்றி விரைந்தோடி அனையின்கண் ஆவலோடு காத்திருந்த தன் துணைக்குக் கொடுத்து அகமகிழ்ந்தது. இக் காட்சியைத் தன் காதலிக்குக் காட்டி 'நன்றுமன்: இதுபோல் அச்சமின்றி உனக்கு ஊட்டி உவகை பூக்கும் காலம் என்று வருமோ!' என்று தலைமகள் ஒருவன் ஏங்குவதாக மதுரை மருதன் இளநாகனார் தீட்டியுள்ள சொல்லோவியம் சுவையயப்பது.

² ஒரு தலைமகள் கண்டல் வேலிகுழ் கடற்கரையிலே அலவளை விரட்டி ஆடியதன் பயனாய், அவள் தழையுடை சிதைந்தது: குழல் மாலை வாடி உதிர்ந்தது; வளையல்கள் நெகிழ்ந்து சமுன்றன; சிலம்புகள் உடைந்து சிதறின.

* மாலை வேளையில் நண்டுகள் தங்கள் வளையினுள் சென்று அடங்கி விடும். இதனைக் கண்டதோழி, தலைவியை நோக்கி, 'தலைவி! இந் நண்டுகள் நம்மைக் கண்டு, ஓடி ஒளிந்து கொண்டன பார்த்தாயா? அதன் காரணத்தைக் கண்டனையோ? நினக்குத் தலைவன் செய்த பாதகத்தை எண்ணி வருந்தி உன்முன் நிற்க மாட்டாமல் வெட்கி ஓடி ஒளிந்து கொண்டன' என்று கூறுவது புலவர் நவ்வந்து வனாரின் அற்புதக் கற்பனை!

1. "அகல்இலை நாவல் உண்துறை உதிர்ந்த
கனிகவின் சிதைய வாங்கிக் கொண்டுதன்
தாழை வேர்அனை வீழ்துணைக்கு இடுஉம்
அலவந் காட்டி 'நற்பாற்றுஇது' என
நினைந்த நெஞ்சமொடு நெடிதுபெயர்ந் தோனே" அக. 380:4-8.

2. "கண்டல் வேலிக் கழிகுழ் படப்பைத்
தெண்கடல் நாட்டுச் செல்வென் யான்' என
...நெஞ்சை நின்னெடு
சிலவிளங்கு அலவளை ஞெகிழ
அலவன் ஆட்டுவோன் சிலம்பு ஞெமிர்ந்து எனவே" நற். 363.

3. "நாணினகொல், தோழி? நாணினகொல், தோழி?
இரவுஎலாந் நல்தோழி நாணின என்பவை
வாள்நிலா ஏய்க்கும் வயங்குஒளி எக்கர்மேல்
ஆனப் பரிய அலவன் அனைபுகூஉம்
கானல் கமழ் ஞாழல் வீஏய்ப்பத் தோழி என்
மேனி சிதைத்தான் துறை" கவி. 131:15-20.

¹ தன்னைக் கண்டு ஓடி வளையுள் ஒளிந்து கொண்ட நண்டுகளை நேர்க்கி நளன் கூறிய மாற்றம் ஈண்டு நினைவு கூரத்தக்கது.

² மகளிர் சென்றிற நண்டுகளின் வளைகளைத் தோண்டி உள்ளிருக்கும் நண்டுகளைப் பிடித்து விளையாடுவர்.

நண்டின் சிறு பார்ப்பினைச் சிலிர்த்த பசுந்தினைச் சோற்றுக்கு ஒப்பிட்டிருப்பதும் ஓர் அரிய பொருத்தமாகும்.

³ நண்டு பார்ப்பினுங்கால் தான் மாயும் என்ற செய்தி 'நண்டு சிப்பி, வேய்கதவி நாசமுறுங் காலத்துக் கொண்ட கருவழிக்கும்' என்ற பாட்டினை நினைவூட்டுகிறது.

நண்டுகளை மக்கள் உண்பதுண்டு. 'ஒரு பெண், 'சோற்றினைக் கவைத்த கால்களையுடைய அலவன் கறியோடு பெற்றுண்பீர்!' எனக் கூறுவதாயுள்ள சிறுபாணற்றுப்படைச் செய்தி இதற்குச் சான்றாகும்.

⁴ ஞாயிறு மறைந்ததும் நண்டுகள் தம் வளைகளிற் புகுந்து விடும்.

⁵ கரையருகே கும்பலாக மேய்ந்து கொண்டிருக்கும் இரூக்களை நண்டுகள் தாக்குவதுண்டு.

வெண்மணற்கரையிலே மகளிர் சிற்றில் இழைத்தாடுவர்; அவ்வளைப் பிடித்தும், வீரட்டிப் பின் தொடர்ந்தும் ஆடுவர்; மணலில் கோடு கிழித்துச் சொக்கட்டான்-தாயக்கட்டம் என்று கூறும் ஆட்டமும் ஆடுவர். அவ்விளையாட்டுக்குப் பலகறை,

1. நளவெண்பா :

2. "செக்கர் ஞெண்டின் குண்டுஅனை கெண்டி.

... ..

வெண்தலைப் புணரி ஆயமோடு ஆடி."

அக. 20:4-8.

3. "நண்டுசிப்பி வேய்கதவி நாசமுறுங் காலத்துக் கொண்ட கருவழிக்கும்."

நல். 36:1-2.

4. "... அரிசி அமலை வெண் சோறு கவைத்தான் அலவன் கலவையொடு பெறுகுவீர்"

சிறு. 194-195.

5. "எலலை சென்றபின், மலரும் கூம்பின புலவநீர் அடைகரை யாமைப் பார்ப்பொடு அலவனும் அனைவயிற் செறிந்தன"

நந். 385:13 (1-3).

6. "அலவன் தாக்கத் துறை இருப்பிரமும்"

ஐங். 179:2

புள்ளிகள் வைத்த காய்கள், சதுரக்கருவிகள் போன்றவைதாம் உருட்டும் பொருள்கள்.

இலக்கியத்தில் அவ்வினையாட்டுக் கருவி கவறு என வழங்கப் பெறும்.

¹ அன்று கடற்கரை மணலில் தாயக்கட்டம் ஆடிய மகளிர், தேய்ந்து போன கவற்றினை அப்படியே விட்டுவிட்டுப் போய் விட்டனர். அம் மணலிடத்தே வினையாடித் திரிந்தது, புள்ளிகள் பொலியும் ஒரு வெள்ளி நண்டு. அது அக்கவற்றினைக் கண்டு விட்டது. அதனை பற்றிக் கொண்டு அங்குமிங்கும் உருட்டி அழகுற ஆடியது! ஒரு வேளை, அம்மகளிர் ஆடியபோது மறைவாகப் பார்த்துக்கொண்டிருந்து, அவர்கள் அகன்ற பின் அவர்களைப் போல் தானும் உருட்டியாடப் பழகியது போலும்!

இவ்வாறு இலக்கியங்களில் பேசப்படுவன பெரும்பாலும் கரையில் வளையமைத்து வாழ்கின்ற நண்டுகளேயாம். அவற்றை 'வெள்ளி நண்டுகள்' என வழங்குகின்றனர். கடல் மணல் போல வெண்மையாய் இருப்பதால் அவ்வாறு வழங்குவதாக மீனவர்கள் கூறுகின்றனர். கடலுக்கு வெளியே வளையமைத்து வாழ்வதால் 'வெளி நண்டு' எனப் பெயர்பெற்று அது வெள்ளி நண்டு என மாறியிருக்கலாம். அந்நண்டுகளைக் கடலிலையடித்துச் செல்லும்; கரையை மோதும் அலைகள் மிகுங்கால் அவ்வலைகளோடு நண்டுகள் சேர்ந்தோடுவதும் உண்டு. ஆயினும் அவை கடலுக்குள் ஆழத்தில் செல்லாமல், கடல் அலைகளையொட்டியே சிறிது நேரம் இருந்து பின்னர் கரைக்குத் திரும்பிவந்து வளை தோண்டிக்கொள்ளும்.

கடல் நீரில் வாழும் வேறு நண்டு வகைகளும் உண்டு. அவற்றைச் 'சீவாளி நண்டுகள்' என்று மீனவர்கள் வழங்குகிறார்கள். அவை கடல் நீரடியிலுள்ள மணலைச் சீத்து உட்புதைந்து ஒளிந்து வாழும். அதனால் 'சீயொளி' நண்டென்ற பெயர் திரிந்து 'சீவாளி' என வழக்காற்றில் பயில்கிறது போலும்.

இக்கடல் வாழ் நண்டுகளின் மேல் ஓட்டில் மூன்று புள்ளிகள் காணப்படும். இவை காண்பதற்கு அழகாய்க் கண்கள் போல்

தோன்றும். ஆதலின் அதனை 'முக்கண் நண்டு' என்றும் சொல்வதுண்டு. சில நண்டுகளின் மேல்ஓடுகளில் கீற்றுக்கள் காணப்படும். அவ்வகை நண்டுகளை, வரிநண்டு என்று கூறுவர். இவ்வாறு நண்டுகளைப் பற்றிய அரிய செய்திகள் பலவற்றையும் புலவர்கள் நன்கறிந்துள்ளனர்.

நண்டினையும் அதன் செயல்களையும் நன்கு உற்று நோக்கி உணர்ந்து, அவற்றையெல்லாம் அப்படியே தங்கள் கவிதைகளில் வடித்து, நமது உள்ளக்கிழியில் பொறித்து நீங்காமல் நினைபெறச் செய்துவிட்ட அந்த விந்தை மனிதர்களின் திறன்தான் வியப்பைத் தருவது

முத்துச் சிப்பிகள்

தமிழ்நாடு பண்டை நாளிலிருந்தே முத்துக்குப் பெயர் போனது. ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பே மேலை நாட்டவர் தமிழ்நாட்டு முத்தினை வாங்குவதில் முனைந்திருந்தனர். இம் முத்து ஒருவகைச் சிப்பியிலிருந்து கிடைக்கிறது.

முத்துச்சிப்பிகளைப் பற்றியும், முத்தின் உற்பத்தியைப் பற்றியும் பல நூல்கள் நமக்கு அரிய செய்திகளைத் தருகின்றன.

¹ "நவமணிகள் என்ற நூல் பின்வருமாறு கூறுகிறது— சத்தமான விலை உயர்ந்த முத்துக்களும், முத்தின் கர்ப்ப கோசங்களும் மார்கெரிடிபெரா (Margaritiferosus or Margartifera) என்ற இனத்தின் பல வகைகளால் உண்டாக்கப்படுகின்றன. இந்த இனம் எல்லா வெப்ப மண்டலங்களிலும் உண்டாகின்றது....

"முத்துகளின் மூலப் பொருள் சுண்ணாம்புச் சத்து. விஞ்ஞானிகள் முத்துக்கள் எவ்வாறு தோன்றி வளர்ந்து வருகின்றன என்பதை ஆராய்ந்து கூறியிருக்கின்றார்கள். முத்துச் சிப்பியின் உள்நுடல் மெல்லிய தசையால் ஆனது. கடினமான சிறு மண் தூள்களைச் சீரணிக்கச் செய்யும் சக்தி அதற்கில்லை. சிப்பிகளின் வயிற்றுக்குள் மண் தூள் புகுந்து கொண்டால் உள்ளுடலில் அதனைச் சுற்றி கடினமான தசை வளரும். அது காலப் போக்கில் கடினமான பொருளாகிவிடும். முத்துச்சிப்பி

1. நவமணிகள்: திருவாவடுதுறை ஆகீனம் வெளியீடு 1959. பக். 76-78.

ஒருவகை உயிர். ஆகவே உள்ளே புகுந்த மண் தூளைச் சுற்றிலும் தசை வளர்ந்தபோது அதுவே முத்தாகிறது.

“சிப்பியின் வயிற்றிலிருக்கும் முத்து உண்மையில் அதற்கு ஒரு நோய் போலத்தோன்றும். உள்ளூடலிலிருந்து முடியிருந்த மண்தூளைச் சுற்றி, அதன் தசையிலிருந்து வெளிப்படும் ஒரு வகையான திரவம் ஒட்டிக் கொள்கிறது. அந்தத் திரவத்திற்குள் மண் தூள் ஒட்டிக்கொண்டு இடையில் தங்கி முடிவில் கெட்டிப் பொருளாகிவிடுகிறது. முத்து முழு உருவத்தைப் பெறுவதற்குச் சிப்பியின் வயிற்றிலிருந்து வரும் திரவமும் சுண்ணாம்புச் சத்துமே காரணங்கள் என்று விஞ்ஞானிகள் கூறுவர்.

“கிளிஞ்சில்கள் ஒழுங்கீனமாகவும், வளர்ச்சிக் குறைவுள்ளன வாகவும், புல்லுருவியினால் துளைக்கப்படாதனவாகவும் இருந்தால் அவை அதிகமான முத்துக்களைக் கொடுக்கின்றன.

“நீரில் தோன்றும் முத்தை வடமொழியில் ஜலஜலம்... என்று கூறுவர்.

“புராண இலக்கியங்கள், முத்துச் சிப்பிகள் கடல் நீர் மட்டத்திற்கு மேல் வெளிவந்து வானத்தை நோக்கி வாய் திறந்து நிற்கும் என்றும், அப்போது மழைத்துளி சிப்பியில் விழுந்து முத்து ஆகிறதென்றும் கூறும். வைகாசி மாதத்தில் சுவாதி நட்சத்திரத்தில் பெய்யும் மழைத்துளி சிப்பியின் வாய்க்குள் விழுமானால் அது அங்கே தங்கி முத்தாகுமாம்”.

¹ “கடலிலுள்ள முத்துச்சிப்பி என்னும் ஒரு வித ஆளியின் (Oyster) சிப்பியிறுள் ஒரு மணலோ, வேறு உறுத்தும் பொருளோ, புகுந்தால் அப்போது அப்பிராணி தன் புறத்தோல் அடுக்காகிய எப்பிதீலியம் (Epithelium) என்னும் படலத்தால் அதைப் பொதிகின்றது. அந்தப் பையினுள் பிராணி சுரக்கும் நீர் மெல்லிய அடுக்கடுக்காக வந்துசேர்ந்த பொருளைப் பொதிகின்றது. முற்றிலும் நன்கு பொதியப் பெற்ற பொருள் தான் முத்து” என்கிறது கலைக்களஞ்சியம்.

1. கலைக்களஞ்சியம்: சென்னை தமிழ் வளர்ச்சிச்சமூக வெளியீடு-முதற்பதிப்பு. தொகுதி எட்டு; 1961, பக். 405. முத்து.

1. "இப்பூச்சிகளுக்கு மேலும் கீழுமாக வட்டமான கற்கள் போல் இரண்டு மூடிகள் இருக்கின்றன. இந்த மூடிகளின் நடுவில் சதையுள்ள பூச்சி இருக்கிறது. இது இரைக்காகக் கடலின் கீழ் ஓடுகையில் நண்டும் மீன்களும் கலக்கிய சேறும் கல்லும் இதன் வயிற்றினுட்புகுந்து நோவைத் தரும். கையில் லாமையால் கற்களை வெளியில் விடாது. கற்கள் உட்சென்றதால் உண்டான நோவினால் ஒரு விதப் பசையை அது கல்லின் மேல் பூசுகிறது. அதுவே முத்தாகிறது" என்கிறது அபிதான சிந்தாமணி.

2. மீனவர்கள் கடலினின்றும் மிகுதியாகத் திரண்ட முத்துக் களையுடைய முத்துச்சிப்பிகளைக் கொண்டு வந்து கரையில் குவித்து அவற்றைத் தங்களுக்குள் பங்கீடு செய்து கொள்வர்.

3. சங்கீன்ற முத்தங்களை விலை பேசி விற்பர்.

பழங்காலப் பாண்டி நாட்டின் கடற்றுறை கொற்கை. அது மிகப் பெருமை வாய்ந்த துறைமுகப்பட்டினம். கொற்கைக் கடலில் முத்துச்சிப்பிகள் மலிந்து காணப்பட்ட செய்தியினைப் பல பாடல்கள் கூறுகின்றன. கொற்கை முத்தே குறையிலா உயர் முத்தாகவும் கருதப்பட்டது.

4. "முத்துப்படு பரப்பின் கொற்கை முந்துறை"

5. "அலங்குஇதழ் நெய்தல் கொற்கை முந்துறை
- இலங்குமுத்து"

1. அபிதான சிந்தாமணி, சிங்கார வேலு முதலியார், 1934; பக். 1334 முத்து
2. "... .. விரிதிரைக்
கண்டிரள் முத்தம் கொண்டு ஞாங்கர்த்
தேனியிர் அகன்கரைப் படுக்குங்
கானலம் பெருந்துறைப் பரதவன்" அகம். 280:11-14.
3. "வளைபடு முத்தம் பரதவர் பகரும்
கடல்கெழு கொண்கன்" ஐங். 185:1-2.
4. முத்துக்கள் விளைகின்ற கடற்பரப்பினையுடைய கொற்கை நகரமுந்துறை
நற்: 23:6.
5. அசைகின்ற இதழ்கள் உள்ள நெய்தல் நிறைந்த கொற்கை
நகரின் முந்துறைக்கண் விளங்கும் முத்து ஐங். 185:1-2.

'புகழ்மலி சிறப்பின் கொற்கை முந்துறை
அவிரகதிர் முத்தமொடு வலம்புரி சொரிந்து'

என்பன இதற்குச் சான்று பகர்வன.

கடற்கரையின் வெண்மணலில், முத்து ஒளி வீசித் திகழும் செய்தி பலவிடத்தும் இனிதியம்பப் பெற்றுள்ளது.

² வலம்புரிச் சங்கினால் உழப்பெற்ற வெண்மணல் விளங்குங்கரையில் ஒளிவீசும் கதிர் முத்தம் இருள் இரிய மின்னிமிளிரும்.

³ முழங்குகின்ற கடலின் திரை வீசியெறிந்த முத்தம், வெண்மணலில் இமைத்து விளங்கும்.

⁴ புலாவின் புன் மணத்தை மாற்றிய தாழையின் நன்மணங்கமழும் கடற்கரைப் பரப்பில் பாய்ந்து பரக்கும் கடலைகள் வீசிய தண் கதிர் முத்தங்களால், ஆங்குத்தாவி விரைந்தோடும் குதிரைகள் கால் சருக்கி முடப்பறும்.

⁵ முழங்குகடல் தந்த விளங்குகதிர் முத்தமும் பிற பொருள் களும் நெய்தல் நிலத்தே நாடோறும் நனிசிறந்து மலிந்திருந்தன.

1. புகழ் மிகுந்து சிறப்புடன் ஒங்கும் கொற்கை நகரின் முந்துறைக்கண் ஒளிவீசும் முத்துகளையும் வலம்புரிச் சங்குகளையும் வழங்கி. அகம் 201:4-5;

2. "வலம்புரி உழுத வார்மணல் அடைகரை இலங்குகதிர் முத்தம் இருள்கெட இமைக்கும் துறை"... ..

ஐங். 193:1-2.

3 முழங்குகடல் திரைதரு முத்தம் வெண்கணல் இடைக்கும்
"... .. தாழை
... ..

ஐங். 105:1-2.

4 புலவுப் பொருது அழிக்கும் நூறு பரப்பின் இவற்றிரை தந்த ஈர்க்கதிர் முத்தம் கவர்நடைப் புரவி கால்வடுத் தபுக்கும்

அகம். 130:5,8-10.

5. முழங்கு கடல் தந்த விளங்குகதிர் முத்தம்
... ..
... .. அனைத்தும்
வைகல் தோறும் வழிவழிச் சிறப்ப'

மதுரை. 315, 323, 324.

¹ அயல்நாட்டினின்றும் வந்த வணிகர்கள் தங்கள் நாட்டினின்றும் கொண்டு வந்த பல்வகைப் பண்டங்களையும் விற்றுப் பண்டமாற்றாக முத்துக்களையும் மணிகளையும் பெற்றுச் சென்றனர்.

² கானற் சோலையின் மணல் மல்கிய கரையில் தாழ்ந்த அடும்பங்கொடியை யலைத்த அலைகளால் ஒதுக்கப்பட்ட சங்கொலித்தது. சுடர் விடும் முத்தங்களையும் பவளக்கொடிகளையும் நெய்தல் நில மக்கள் வாரிக் குவித்தனர்.

³ கொடுமணம், பந்தர் என்ற ஊர்களில் தெண்கடல் தந்த முத்தங்கள் திரண்டு கிடந்தன.

⁴ உப்பு வண்டிகளில் சென்ற உமட்டியர் அணிகளால் அழகு செய்த தம் புதல்வர்களுக்கு வினையாட்டுத் துணையாய் உடன் போந்த மந்தி, கிளிஞ்சில்களில் நன்முத்தங்களைப் பெய்து கிலுகிலியாட்டிய செய்தி, நகைச் சுவையை நல்குவதோடு, நெய்தல் நிலம் எத்துணை முத்துப் பெருக்கம் கொண்டதாக விருந்தது என்பதையும் உணர்த்துகிறது.

1. "பல்வேறு திருமணி முத்தமொடு பொன்கொண்டு சிறந்த தேளத்துப் பண்ணியம் பகர் நரும்" மதுரை. 505, 506.
2. "அல்குறு கானல் ஒங்குமணல் அடைகரை தாழ்அடும்பு மலைந்த புணரி வளைரூரல் இலங்குநீர் முத்தமொடு வார்சுகிர் எடுக்கும் தண்கடற் படப்பை" பதிற். 30:5-7.
3. "கொடு மணம் பட்ட பந்தர்ப் பெயரிய பேரிசை மூதார் தென் கடல் முத்த மொடு" பதிற். 67:1,2,4.
"கொடுமணம் பட்ட வினைமாண் அருங்கலம் பந்தர்ப் ப்யந்த பலர்புகழ் முத்தம்" பதிற். 74:56-
4. "நோன் பகட்டு உமணர் ஒழுகையொடு வந்த மகாஅர் அன்ன மந்தி, மடவோர் நகாஅர் அன்ன நளிநீர் முத்தம் வான்வாய் எருந்தின் வயிற்றகத்து சூடக்கி, தோள்புறம் மறைக்கும் நல்கூர் நுகுப்பின் உளர் இயல் ஐ பால் உமட்டியர் ஈன்ற கிளர்பூண் புதல்வரொடு சிலுகிலி ஆடும்" சிறு. 55-61

இவையனைத்தும், நமது தென்னாட்டுத் தெண்ணீர்க் கடலில் முத்துச் சிப்பிகள் வளம் பெருகி, மிக மலிந்து காணப்பட்டன என்பதை இனிதெடுத்து இயம்புகின்றன.

சங்குகள்

இவை கடலிலும், கழி ஏரி ஆறு குளங்களிலும் வாழும் உயிரினம். சங்கு திருகலான ஓட்டுக் கூடுள்ள உயிர். வளை யென்றும் வழங்கப்படுவது. சங்குகள் பல்வகைப்பட்டன, தென்னாட்டுக் கடலில் மிகப் பெருகிக் காணப்படுவன, என்பனவற்றையும் பின்வரும் செய்திகள் தெளிவாக்குகின்றன.

¹ “சங்கு இந்தியக் கடலிலே சாதாரணமாகக் காணப் படுவது. கடலிலே குளித்து எடுக்கக்கூடிய பெரிய பெரிய படுகைப் பகுதிகளிலே ஏறக்குறைய ஏழாள் ஆழம் வரையிலும் கிழக்குக் கரையிலே திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், தென்னார்க்காடு, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களிலும், மேற்குக் கரையிலே திருவாங்கூர் ஆகிய இடங்களிலும் அகப்படுகிறது.”

“சங்குகளில் சிறந்தவற்றை இடம்புரி, வலம்புரி, சலஞ்சலம், பாஞ்சசன்னியம் என நால்வகைப் படுத்தி, “இப்பி ஆயிரம் சூழ்ந்தது இடம்புரி, இடம்புரி ஆயிரம் சூழ்ந்தது வலம்புரி, வலம்புரி ஆயிரம் சூழ்ந்தது சலஞ்சலம், சலஞ்சலம் ஆயிரம் சூழ்ந்தது பாஞ்ச சன்னியம் எனத் தமிழ் நிகண்டுகள் கூறு கின்றன.”

² “சங்குகளில் பல வகையுண்டு. இவற்றில் வலம்புரிச் சங்கே விசேடமானது” என்கிறது அபிதான சிந்தாமணி.

³ “வரிவளை சூழும் வலம்புரி இனத்துள் சலஞ்சலம் மேய்வன நோக்கி” என்ற சீவக சிந்தாமணிப் பாடலுக்கு நச்சினூர்க்கினியர், ஆயிரம் சங்கு சூழத் திரியும் வலம்புரி, ஆயிரத்துக்குள்ளே சலஞ்சலம் மேய்வன” என்று குறிப்பிட் டிருப்பது வலம்புரியும் சலஞ்சலமும் சங்குகளில் சிறந்தன என்ற கருத்தை மெய்ப்பிக்கின்றது.

1. கலைக்களஞ்சியம் தொகுதி 4; 1956—சங்கு, பக். 369 — 371.

2. அபிதான சிந்தாமணி—சிங்காரவேலு முடியார் 1934. சங்கு —பக். 548.

3; சீவக சிந்தாமணி 210:2.

வலம்புரி மிக உயர்ந்தது, தூய்மையானது என்பன கோவலன் கண்ணகியை, 'வலம்புரி முத்தே' என்று விளித்தமைக்கு விளக்கம் கூறுங்கால், உரையாசிரியர் அடியார்க்கு நல்லார் 'வலம்புரி முத்தென்றதனால் மரபின் தூய்மை கூறினான்' என்று குறிப்பிடுவதின்றும், 'வலம்புரி முத்தில் குலம்புரி பிறப்பும்' என்ற மேற்கோளினின்றும் நன்கு புலனாகின்றன.

சங்க இலக்கியங்களில் சங்குகள் வளை, வலம்புரி என்ற பெயர்களாலேயே வழங்கப்படுகின்றன. சங்கு என்ற சொல் எட்டுத்தொகை, பத்துப் பாட்டுகளில் எங்கும் வருவதாகத் தெரியவில்லை. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் திணைமாலையில்,

° 'பெருங்கடல் வெண்சங்கு காரணமா, பேணுது
இருங்கடல் முழுகுவார்'

என்ற அடிகளில் 'சங்கு' என்ற சொல் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

பணிலம் என்ற சொல் முழங்குகின்ற சங்கினைக் குறிக்கிறது என்பது கீழ்க்காணும் எடுத்துக்காட்டுகளால் நன்கு விளங்குகிறது.

- 1. "ஒலிதலைப் பணிலம் ஆர்ப்ப"
- 2. "இருதலைப் பணிலம் ஆர்ப்ப"
- 3. "பணிலம் கலிஅவிந்து அடங்க"
- 4. "பறைபட, பணிலம் ஆர்ப்ப"

- 1- சிலம்பு, மணியறம்படுத்த காதை 73.
2. சிலம்பு: 2 மணியறம் படுத்தகாதை, 73 வேங்கடசாமி நாட்டார் உரை— ஐந்தாம் பதிப்பு: 1956 விளக்கக் குறிப்பு பக்: 41.
3. பெரிய கட்டினிடத்தேயுள்ள வெண்மையான சங்குகளைப் பெறுதலே கருத்தாகக் கொண்டு, தம் உயிரையும் பொருட்படுத்தாமல் பெரிய கடலில் மூழ்கி... .. திணைமலை 33:1-2.
4. ஒலிக்கின்ற முகப்புடைய சங்குகள் முழங்க அகம். 350:12.
5. (முன்னும் பின்னும்) சங்குகள் ஒலிக்க மதுரை 380.
6. சங்குகள் முழங்கப்படாமல் ஆரவாரமின்றி அடங்கிக் கிடக்க மதுரை 621.
7. மூரசு முழங்க சங்கு ஒலிக்க குறு. 15:1.

¹ “முரசியம்பின; முருடதிர்த்தன;
முறை யெழுந்தன பணிலம்”

சங்க இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவை கடலில் வாழும் சங்குகளே; கழிகளிலும், ஏரி, ஆறு குளங்களிலும் பெரும்பாலும் சிறுசிறு சங்குகளும், பூச்சிச் சங்குகளுமே வாழும்.

கடலில் வாழும் சங்குகள் அடிக்கடி கரையின் மேல் மேய்ந்து செல்லும் என்பது,

² “வளைமேய் பரப்ப”

³ “வாட்சுரு வழங்கும் வளைமேய் பெருந்துறை”
என்ற அடிகளால் விளங்கும்.

⁴ “சங்குகள் மிக வெண்மையாக விருப்பதால் சில சமயம் அன்னங்கள் அவற்றைத் தம் பெடையென மயங்கி மிதிப்பதுண்டு.

⁵ வலம்புரி கரையின் மீது வந்து உலாவும். அதன் சுவடு பட்ட இடம் உழுததுபோல் தோன்றும். மணலில் முடிக்கிடக்கும் முத்தங்கள், உழுதமையால் மணல் நீங்கி வெளிப்பட்டு இருள் கெட இமைக்கும்.

⁶ சங்குகளினின்றும் மகளிர் அணியும் அழகிய வளையல் செய்யப்பட்டன. சங்குறுக்கும் தொழிலிலும் தமிழ்நாடு தலை சிறந்தது.

வளையலை (சங்கு) அறுத்துச் செய்த அணிகலன் ஆதலால் தான் அதற்கு ‘வளை’ என்றும் ‘வளையல்’ என்றும் பெயர் வழங்

1. முரசு முதலியன இயம்பின; மத்தளம். அதிர்த்தன; சங்கு முதலியன முறையே முழங்கின; சிலம்பு 1, மங்கல வாழ்த்துப் பாடல் 45:46.
2. சங்குகள் மேய்கின்ற கடற்பரப்பினையுடையவளை அக. 200:7.
3. வாள்போன்ற முட்கொம்புகளையுடைய சுருக்களும், சங்குகளும் திரிகின்ற பெரிய கடல் துறை அக. 150:7.
4. அவர் நாட்டுத் துதிக்கால் அன்னம் துணை செய்து மிதிக்கும் தண்கடல் வளை ஐங். 106:1-3.
5. வலம்புரி உழுத வார்மணல் அடைகரை இலங்குகதிர் முத்தம் இருள்கெட இமைக்கும்” ஐங். 193:1-2.
6. “முழங்குகடல் தந்த விளங்குகதிர் முத்தம் அரம் போழ்ந்து அறுக்க கண்ணேர் இலங்குவளை” மது: 315-316

கியது. பின்னர், மகளிர் முன் கையில் அணியும், பொன் வெள்ளி முதலிய உலோகங்களாலான அணிகளும் வளையல் என்றே வழங்கப்பெற்றன என்பது கருதத்தக்கது.

¹ வலம்புரிச் சங்குகள் முழங்குவது பாணர்களின் இனிய இசையினை ஒத்திருக்கும். ² பரந்த கடலுக்குள் முத்துக் குளிப்பது போல் வலம்புரிச் சங்குகளையும் முழுகித் திரட்டி வருவர். அவை விலை மதிப்புள்ளவை.

³ சங்குகள் ஈன்ற முத்தங்களை நெய்தல் நில மக்கள் தங்களுக்குள் பங்கீடு செய்து கொள்வர்.

இப்பிகள்

இப்பிகள் கடல் அலையடிக்கும் கரையோரத்தில், மண்ணுள் புதைந்து வாழும் ஓடுகள் பொருந்திய சிறிய உயிரினம். இவை சிப்பிகள் என்றும் முரல் என்றும் வழங்கப்படும். இவற்றின் உள்ளிருக்கும் இறைச்சியை உண்ணுவர். இவற்றின் ஓடுகளே கிளிஞ்சில்கள். கிளிஞ்சில்களைச் சுட்டுச் சண்ணாம்பு உண்டாக்குகின்றனர்.

⁴ கரையிலுள்ள புன்னை மரங்கள் உதிர்க்கும் பூந்தாதுக்கள் கடல் துறையை யடுத்து மேயும் இப்பிகளின் ஓட்டின் மீது படிந்து அவற்றை மறைத்து விடுவதுண்டு.

முத்துக்களையுடைய முத்துச் சிப்பிகள் இந்த இப்பிகளின் வேறானவை. முத்துச் சிப்பிகள் கரையருகே வாழ்வனவல்ல. சற்று ஆழப் பகுதியில்தான் அவை வாழும்.

1. விருந்தின் பாணர் விளர் இசை கடுப்ப வலம்புரி வான்கோடு நரலும் நற். 172:7-8.
2. இலங்குஇரும் பரப்பின் எறிசுரு நீக்கி வலம்புரி முழுகிய வான்திமில் பரதவர் அ. 350:10-11.
3. வளைபடு முத்தம் பரதவர் பகரும் கடல்கெழு கொண்கள் ஐங். 195:1-2.
4. "பனியரும்பு உடைந்த பெருந்தாள் புன்னை துறைமேய் இப்பி ஈரம்புறத்து உறைக்கும்" நற். 87:6-7.

தாலி

தாலி என்று ஐங்குறு நூற்றில் கூறப்படுவது, மிகச்சிறிய சங்கினத்தைச் சேர்ந்தது. நாம் பலகறை, சோழி என்று வழங்குவதுதான் இந்தத் தாலி. 'தாலிகள் அலைகளால் கரைகளில் எற்றி ஒதுக்கப்பட்டுக் கிடக்கும்; இவற்றை மீனவர்கள் தங்கள் வலைகளின் விளிம்பில் வரிசையாகக் கட்டுவர். அதனை வலையென்று காக்கைகள் அஞ்சியோடும் என்ற செய்தி யொன்றும் கூறப்படுகிறது.

சிறுமீன்கள்

இலக்கியங்களில் சுருமீன்களும், இரூ மீன்களுமே மிகச் சிறப்பாகப் பேசப்படுகின்றன. இவற்றைத், தவிர அயிரை, அயிலை, ஆரை, கெடிறு போன்ற சிறு மீன்களும் ஒரோவழி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அவை பெரும்பாலும் கழிகளில் வாழ்வன.

² அயிலை மீன் மிகவும் சுவையுள்ள மீன் போலும்! நெய்தற் பெண்ணெருத்தி உப்பினை விற்றுப் பண்டமாற்றுகப் பெற்ற நெல்லைக் குத்திச் சோறு சமைத்து, அயிலை மீனில் அம்புளி சொரிந்து குழம்பாக்கித் தன் தந்தைக்குப் படைத்து மகிழ்ந்ததாகக் கூறப்படும் செய்தி இன்பம் பயப்பதாகும்.

³ வலைஞர்கள், சிறிய கண்ணாக முடித்த வலைகளைக் கொண்டு கொழுத்த அயிலை மீனைப் பிடித்துக் குவித்துப்

1. 'பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை வரிவெண் தாலி வலைசெத்து வெருஉம்'' ஐங். 106:1-3.
2. "... .. தந்தைக்கு உப்புநொடை நெல்லின் மூரல் வெண்சோறு அயிலை துழந்த அம்புளிச் சொரிந்து கொழுமீன் தடியொடு குறுமகள் கொடுக்கும்'' அக. 60:3-6.
3. "கொடுத்திமீற் பரதவர் வேட்டம் வாய்த்தென இரும்புலாக் கமழும் சிறுகுடிப் பாக்கத்துக் குறுங்கண் அவ்வலைப் பயம்பா ராட்டி கொழுங்கண் அயிலை பகுக்கும் துறைவன்'' அக. 60:1-4.

பகிர்ந்து கொள்வர். புள்ளினங்கள் சிறிய மீனான அயிரையைப் பெரிதும் விரும்பும்.

² அயிரைகள் சேறுமிக்க கழிகளில் மிகுதியாகக் காணப்படும். அவற்றை நாரை, வெண்காக்கை போன்ற பறவைகள் வரும்பி உண்ணும். ³ கழிகளில் கெடிறு என்ற ஒரு வகை மீன்கள் கூட்டங்கூட்டமாக வாழும். (இப்பொழுது மக்கள் அவற்றைக் கெளுத்தி என்று வழங்குகின்றனர்.) சிறுவெண்காக்கைகள் கெடிறுகளை வயிரூரத் தின்னும். ⁴ ஆரல் என்ற ஒரு வகை மீன்களும் காணப்படும். அவற்றை நாரைகள் அருந்தித் திரியும். ⁵ பாணர்கள் தூண்டில் வயிற்றைக் கொண்டு, இரை குத்திக் கழிகளிலும், குளங்களிலும் உள்ள கயல் போன்ற மீன்களைப் பிடிப்பார்கள்.

யாமை

யாமை கடலிலும், கழியிலும், நன்னீர்நிலைகளிலும் வாழ்வது. கடல் யாமையும், நன்னீர் யாமையும் வெவ்வேறுனவை.

1. "... ... (நாரை)
அயிரை ஆர் இரைக்கு அணவந் தாஅங்கு" குறு. 128:3.
"... ... வெண்பறை
நாரை நிரைபெயர்ந்து அயிரை ஆரும்
ஊரோ நன்றும்ன் 166:1-3.
பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
அறுகழிச் சிறுமீன் ஆர மாந்தும்
துறைவன்" ஐங். 164:1-3.
2. "கடல்அந் காக்கைச் சேவல்...காமர் பேடைக்கு
இருஞ்சேற்று அயிரை தேரிய, தெண்கழிப்
பூவுடைக் குட்டம் துழவும் துறைவன்" நற். 272:1-6.
3. "பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
இருங்கழி இனக்கெடிறு ஆரும் துறைவன்" ஐங். 167:1-2.
4. "ஆரல் அருந்த வயிற்ற
நாரை மிதிக்கு" குறு. 114:4-5.
5. "... ... பாணன்
குங்கழி மருங்கின் நாண் இசை கொளீஇச்
சினக்கயல் மாய்க்கும் துறைவன்" ஐங். 111:1-3.

¹ நிறை சூல்கொண்ட யாமைகள் கழியருகேயுள்ள குவிந்த மணற்கரைகளில், மணலைச் சீத்து ஆழப்படுத்தி யானைத் தந்தத்தினால் ஆன சூதாடும் வட்டினைப் போன்ற உருவினையும் நிறத்தினையும் உடைய முட்டைகையிட்டு முடிவிடும். அதன் மேல் ஆங்குள்ள அடும்புக்கொடிகளைப் பெயர்த்திழுத்துக் குவித்து விடும். பின்னர் அம்முட்டைகள் பொரிந்து குஞ்சுகளாகும் வரை ஆண்யாமையே காவல் காக்கும் பொறுப்பை ஏற்கும்; என்று கூறுகிறார் யாமையின் வாழ்க்கையையும் வழக்கத்தினையும் உள்ளவாறே உணர்ந்த தறிந்த உயிரியற் புலவர் நப்பசலையார்.

நீர்நாய்

நீரில் வாழும், நாய் போன்ற ஒரு வகை உயிரினமும் குறிப்பிடப்படுகிறது. இது நீர்நாய் என வழங்கப்படுகிறது. நீர்நாய், கழிகளிலுள்ள கொழுவிட மீன்களைத் தின்று உயிர் வாழும்; நீர்க் கரைகளில் மல்கி வளர்ந்துள்ள தில்லை மரங்களில் பொந்தமைத்துக் கொண்டு, இவற்றில், மீனுண்டு மகிழ்ந்துறங்கும். இச் செய்தியினைக் கூற வந்த புலவர் பெருங்குன்றூர் கிழார்,

² 'குருளை நீர்நாய் கொழுமீன் மாந்தித் தில்லையம் பொதும்பில் பள்ளி கொள்ளும்' என்று கூறும் நயம் எண்ண எண்ண இனிப்பூட்டுகிறது.

முதலை

முதலைகள் பெரும்பாலும் நன்னீர் நிலைகளிலும், கழிகளிலுமே வாழும். ³ 'கடலில் வாழும் முதலை இனமும்

1. "அடும்புகொடி சிதைய வாங்கிக் கொடுக்கழிக் குப்பை வெண்மணல் பக்கம் சேர்த்தி நிறைச்சூல் யாமை மறைத்து ஈன்று புதைத்த கோட்டுவட்டு உருவின் புலவுநாறு முட்டை பார்ப்புடன் ஆகும்அளவை, பருவாய்க் கணவன் ஓம்புங் காணல்"

அக 160:3-8.

2. "... .. இருக்கழிக் குருளை நீர்நாய் கொழுமீன் மாந்தித் தில்லைஅம் பொதும்பில் பள்ளி கொள்ளும் மெல்லம் புலர்ப யான்கள் டிசினே

நற். 195: '-4.

3. The largest species in the salt water or esturine (Crocodile) is 33ft. length—Encyclopaedia Britannica Vol. 6, page 734.

உண்டு. இவை மிகப் பெரியன. முப்பத்து மூன்று அடி நீளமுள்ள முதலைகளும் உள்ளன.

முதலை, கரையில் மணலைத் தோண்டி, அதில் முட்டையிட்டிட்டு மூடிவிடும். முட்டைகளை, அவை அடைகாப்பதில்லை. ஞாயிற்றின் வெப்பத்தாலேயே குஞ்சுகள் முட்டையினின்றும் தோன்றும். தாய் முதலை அடிக்கடி தான் முட்டையிட்ட இடத்துக்கு அருகில் வந்து காத்திருக்கும். முட்டைகள் பொரிக்கும் சமயம் மணல் சற்று விலகுவது தோன்றும். பொரித்த குஞ்சுகள் குரலெழுப்பும். உடனே தாய் முதலை மணலை விலக்கிக் குஞ்சுகளை அழைத்துக் கொண்டு நீருக்குள் சென்றுவிடும்.

இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பன கழி வாழ் முதலைகளே என்பது,

¹ 'கொடுங்கழி

பாசடை நெய்தல் பனிநீர்ச் சேர்ப்பன்
நாம முதலை நடுங்குபகை அஞ்சான்'

² 'கொடுத்தாள் முதலைக் கோள்வல் ஏற்றை
வழிவழக்கு அறுக்கும் கானல்அம் பொருந்துறை'

³ 'கொடுங்கால் முதலையொடு கோட்டுமீன் வழங்கும்
இருங்கழி.'

என்ற அடிகளால் அறியக் கிடக்கின்றது.

முதலைகள் மிகவும் அச்சந்தருபவை; கொடுமை வாய்ந்தவை; அவை மனிதர்களையும், விலங்குகளையும் பற்றினால் மீளல் அரிது. ஆற்றல் மிக்க பெருங்களிறும், நீரில் முதலையிடம் சிக்கிக் கொண்டால், அதன் பிடியிலிருந்து தப்புவது

1. வளைந்த கழியில் பசிய நெய்தல் இலைகளையுடைய நெய்தல் கொடி வளரும் மிகக் குளிர்ந்த நீரையுடைய கடற்கரைத் தலைவன் அச்ச முறுத்தும் முதலையின் நடுங்கச் செய்யும் பகைமைக்கும் அஞ்ச மாட்டான் நந். 287:4-6.
2. வளைந்த கால்களையுடைய முதலையினது கொல்லத்தக்க ஆண் (முதலை) வழியினிடத்தே பிறர் செல்லுவதை நீக்கும் கானலையுடைய பெரிய கடல்துறை. குறு. 324:1-3.
3. வளைந்த கால்களை யுடைய முதலையும், கொம்பினையுடைய சுருவும் வாழும் பெரிய கழி அகம்; 80:1-2.

மிக அரிது. ஆதலால்தான் அவை 'நாம முதலை,' 'கொடுந்தாள் கோள்வல் ஏற்றை, 'கொடுங்கால் முதலை' என்ற அடிகளால் வழங்கப்படுகின்றன. அவை அடிக்கடி கரைகளின் மீது வந்து தங்குவதும் உண்டு.

அத்திரி

நெய்தல் இலக்கியத்தில், அத்திரி என வழங்கப் பெறும் கோவேறு கழுதையைப் பற்றிய குறிப்புகளும் காணப்படுகின்றன.

கோவேறு கழுதையின் மீது தலைமகள் ஏறிச் செல்லும் செய்தியும், கோவேறு கழுதை பூட்டிய தேரில் தலைமகள் தன் காதலியின்பால் விரைந்து சென்ற செய்தியும் இனிது கூறப்பட்டுள்ளன.

¹ 'சேறு செறிந்த கழியினூடே விரைந்து வந்த கோவேறு கழுதையின் குளம்பினுள் கழியின்கண்ணிருந்த சிவந்த இரூ சிக்கிக் கொண்டது' என்று கூறுவதின்றும். சேறு நிறைந்த கழிகளில் இரூக் கூட்டம் பல்கிப் பெருகியிருக்கும் என்ற உண்மையும், கோவேறு கழுதை கழியிலிறங்கிக் கடந்து செல்லும் என்ற உண்மையும் புலனாகின்றன.

² அங்ஙனம் கழியைக் கடந்து செல்லும் போது கழியிலிருந்த சுறாமீன் அத்திரியைத் தாக்க அது காவில் புண்பட்டு நடை தளர்ந்து நலிவுற்ற செய்தியும் நயமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

³ 'கொடுநுகம் நுழைந்த கணைக்கால் அத்திரி வடிமணி நெடுந்தேர் பூண்'

1. 'கழிச்சேறு ஆடிய கணைக்கால் அத்திரி குளம்பினும் சேயிரு ஒடுக்கின' நற். 278:7-8.
2. 'அதனால் கழிச்சுரு எறிந்த புண்தாள் அத்திரி நெடுநீர் இருக்கழிப் பரிமெலிந்து அசைஇ வல்வில் இனாயரொடு எல்விச் செல்லாது' அக. 120:9-12.
3. (பூட்டுதற்கு ஏற்ப) வளைந்த நுகத்தடியின் கீழ் நுழைந்து நிற்கின்ற திரண்ட காலையுடைய கோவேறு கழுதையை வடித்த மணியையுடைய நின் நெடிய தேரினைப் பூண்டு இழுக்குமாறு பூட்ட அக. 350:6-7.

என்ற அடிகளினின்றும் அத்திரியை நுகத்தில் பூட்டித் தேர் ஓட்டுவதுண்டு என்ற செய்தியும் தெளிவாய்த் தெரிகிறது.

மன்னர்களும், தலைவர்களும், செல்வர்களும் ஏறிச் செல்வதற்குக் குதிரைகள் போதிய அளவின இன்றி அரிதாயிருந்த காலத்தில் குதிரை போன்று உயர்ந்ததும், வலிமையும் ஓடுந்திறனும் பெற்றதுமான ஒரு வகைக் கழுதையைப் பயன்படுத்தினர். கோக்களும் தலைவர்களும் ஏறிச் செல்லப் பயன்படுத்திய காரணத்தால் அத்திரி, பின்னாலில் கோவேறு கழுதையெனப் பெயர் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

இவ்வத்திரிகள் நெய்தல் நிலத்துக்குரிய விலங்குகளல்ல வெனினும், பிற நிலத்தினின்றும் நெய்தல் நிலத்துக்கு வினை புரியக் கொண்டுவரப் பட்டவையாம்.

இங்ஙனமே, குதிரைகளைப் பற்றிய செய்திகளும் நெய்தல் இலக்கியத்தில் ஆங்காங்கு வந்துள்ளன.

நாய்களும் ஆடுகளும்

நெய்தல் நிலத்தில் ஒரோவழி நாய்களும் காணப்படுகின்றன. நாய் என்ற சொல்லால் வழங்கப்படாமல் ஞமலி, எகினம் என்ற சொற்களாலேயே இது வழங்கப்பட்டுள்ளது.

¹ பட்டினப்பாலையில் கடற்கரைத் துறைமுகத்தின்கண் வந்திறங்கிய பல்வகைப் பண்டங்களைப் பொதிந்தடுக்கிய முடைகளாகிய குவியலின் மீது நாய்களும், ஆட்டுக் கிடாய்களும் ஏறிக் குதித்துக் கொண்டிருந்தன என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அங்ஙனமே பெரும்பாணற்றுப் படையில் ² நீர்ப் பாயற்றுறை யென்ற கடற்கரைப் பட்டினத்தில் இல்லங்களை

1. "மதிநிறைந்த மலிபண்டம்
பொதிமுடைப் போர்எறி
கூர்உகிர் ஞமலிக் கொடுத்தாள் ஏற்றை
ஏழகத் தகரொடு உகளும்"

பட. 136-141.

2. "நீர்ப்பெயற்று எல்லை

... ..
மாடம் ஓங்கிய மணல்மலி மறுகிள்

... ..
ஏழகத் தகரொடு எகினம் கொட்கும்"

பெரும். 3:9 326

யடுத்து ஆட்டுக் கிடாய்களும் நாய்களும் திரிந்தன வெனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

¹ நெய்தல் நிலத்து ஊர் ஒன்றன் பெரிய தெருவில், பலத்த மழை பெய்தபோது காற்றும் கலந்து வீசியதால் மழைத்துளிகள் தெறிக்க, ஒரு மனையின் முற்றத்தின்கண்ணிருந்த நாயின் மீது பட்டுக் குளிரால் அந்நாய் நடுங்கிய செய்தியும் நயமுறக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

இவற்றுல் நாய்களும் ஆடுகளும் கூட நெய்தலின்கண் உறைவதுண்டு என்று தெரிகிறது. ² நெய்தல் நிலப் புறச் சேரிகளிலே பன்றிகளும் வாழ்ந்தன.

பாம்பு

³ கூரிய பற்களையுடைய பாம்புகளும் நெய்தல் நிலத்தின் கண் இயங்கும் என்ற செய்தியும் கூறப்படுகிறது.

இவ்விலங்குகள் அனைத்தும் இன்றும் நெய்தல் நிலத்தில் காணப்படுகின்றன.

உயிரினங்களின் உண்மையும்,
புலவர் பெருமக்களின் நுண்மையும்:

இதுகாறும், கடலிலும் கழியிலும் கடலைச் சார்ந்த கரையிலும் வாழ்கின்ற பல்வேறு உயிரினங்களையும், அவற்றின் தோற்றம், அமைப்பு, சூழ்நிலை, வாழ்க்கை முறை, விளைபயன் முதலியவற்றையும் புலவர் பெருமக்கள் தங்கள் இறவாப்புக்முடைய இன் கவியோவியங்கள் மூலம் எங்ஙனம் எழிலுறத் தீட்டிக் காட்டியுள்ளனர் என்பதைக் கண்டோம்.

உயிரியற் புலவர்கள் (Biologists) அறிவியல் நோக்கிலேயே உயிரினங்களை ஆய்ந்து காட்டுவர். அவர்கள் கூற்றில் வெறும் செய்திகளை மட்டுமே அறிந்து கொள்ளலாம். அவ் வெற்றுச்

1. "... .. ஒய்யெனப்
பெருந்தொரு உதிர்தொரு பெயலுறு தண்வளி
போர் அஃம கதவப் புரைதொறும் தூவ,
கூர்எயிற்று எனினம் நடுங்கும் நல்நகர்" நற். 132:2-5,
2. "பறழ்ப்பன்றி...புறச்சேரி" பட். 75-76.
3. "வன்எயிற்று அரவோடு வயழீன் கொட்கும்" அகம். 340:10.

செய்தியறிவும் உள்ளத்தில் நீடித்து நிலைத்து நில்லா. மேலும் அவை சோர்வையும் சலிப்பையுமே தோற்றுவிக்கும். ஆனால், அவ் வுயிரினங்களைப் பற்றிய இவ்விலக்கியப் புலவர்களின் அமர கவிகளிலோ சுவையை, தெவிட்டாத இன்பத்தை, உயிரோட்டத்தை, உள்ளத்தைத் தொடும் உணர்ச்சியை, அழியாது உள்ளக்கிழியில் பதித்து எண்ணுந்தோறும் கொள்ளையின்பத்தை அள்ளி வழங்கும் கவிநயத்தைக் கண்டு களிக்கின்றோம்! அப் புலவர் பெருமக்கள், சுறா இரூ முத்துச் சிப்பிகள், சங்கினங்கள், சிறு மீன்கள், யாமை, முதலை, நீர்நாய் போன்ற நீர்வாழ் உயிரினங்களையும் அத்திரி ஆடு நாய் போன்ற கரைவாழ் உயிரினங்களையும், பல்வேறு நிலைகளிலும் கோணங்களிலும் காதலர்களோடு இணைத்தும் பிணைத்தும் கூறுகின்ற பாங்கு பேரின்பம் பயக்கின்றது!

பல நெறிமுறைகளையும், அறிவுரைகளையும், கருத்துகளையும், ஆழ்ந்த பொருள்களையும் அவ்வுயிரினங்களோடு தொடர்புபடுத்தி நயமாக—சொல்லாமல் சொல்லுகின்ற தன்மை, எண்ணுந்தோறும் இனிக்கிறது! இத்தகு பாங்கே நம்த தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் பண்பாடு; பரம்பரைச் சொத்து!

6. குடியிருப்பு

மீனவர் குடியிருப்பு

இனி, மீனவர் வாழ் குடியிருப்புகளையும் அவற்றின் அமைப்பினையும் காண்போம்.

நெய்தல் நில மக்கள் கடலையடுத்த வெண்மணல் திடரிவே சிறு சிறு குடில்களை யமைத்துக்கொண்டு வாழ்வார். இக்குடில்களும்பலாகக் காணப்படும். அவைகளுக்கு இடையேயும் சுற்றியும் ஓங்கியுயர்ந்த ¹பனை மரங்கள் நிறைந்திருக்கும். குடியிருப்பினைச் சூழ அடர்ந்த ²தாழைப் புதர்கள் நிறைந்து வேலியமைத்ததைப் போன்றிருக்கும். ³அருகில் வளைந்த கருங்கழிகளும் காணப்பெறும்; அவற்றில் நெய்தல் கொடிகள் மலிந்து பூத்துப் பொலியும். ⁴அடும்புக் கொடிகள் எங்கும் படர்ந்து பரவி

1. "ஒவிகா வோலை முள்மிடை வேலி
பெண்ணை இவரும் ஆங்கண்
வெண்மணற் படப்பைளம் அழங்கல் ஊரே"
".... .. கானல்
ஆடு அரை ஒழித்த நீடுஇரும் பெண்ணை
வீழ்கா வோலைச் சூழ்சிறை யாத்த
கானல் நண்ணிய வார்மணல் முன்றில்"
நற். 38:8-10.
2. "வாள்போல் வாய கொழுமடல் தாழை
மாலை வேல்நாட்டு வேலி ஆகும்"
குறு. 245:3-4.
3. "கொடுங்கழி நெய்தலும்"
"பாசடை நவந்த கணைக்கால் நெய்தல்
இனமீன் இருங்கழி
... ..
தண்ணம் துறைவன்"
குறு. 9:4-7.
4. ".... .. தண்கடல் பரப்பின்
அடும்புஅமல் அடைகரை"
"ஆடு அரை புதையக் கோடைஇட்ட
அடும்பு இவர் மணற்கோடு ஊர, நெடும்பனை
குறிய ஆகும் துறைவன்"
பதிற். 51:6-7.
குறு. 248:4-6.

யிருக்கும். முற்றங்களிலே ¹புன்னை மரங்களும் பூத்துக் குலுங்கும். புலிகக் கொன்றையும் புதுமணம் வீசி நிற்கும். இவையெலாம் முன்னர்ச் செடி கொடி மரங்களைப்பற்றிக் கூறுங்கால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

சிறு சிறு குடிகள் சும்பல் சும்பலாக அமைந்த குடியிருப்புகள் என்பதைக் குறிக்கவே ²'கானலம் சிறுகுடி,' ³'கானல் நண்ணிய காமர் சிறுகுடி,' ⁴'சிறுகுடிப்பாக்கம்,' ⁵'பெருமீன் கொள்ளும் சிறுகுடிப் பரதவர்,' ⁶'புலவுநாறு சிறுகுடி,' ⁷'துறை கெழுசிறுகுடி,' ⁸'கானல் நண்ணிய சிறுகுடி,' ⁹'இரும்புலாக் கமழும் சிறுகுடிப்பாக்கம்,' ¹⁰'கல்லென் சிறுகுடி,' ¹¹'அவ்வலைப் பரதவர் கானலம் சிறுகுடி,' ¹²'புலா அல் மறுகின் சிறுகுடிப்பாக்கம்,' ¹³'சிறுகுடிப் பரதவர்' என இலக்கியத்துள் பலவிடத்தும் இவை கூறப்பட்டுள்ளன.

ஊர், சீறார், சிற்றார் என்றும் இக்குடியிருப்புகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

¹⁴'தன்குடி வாழ்நர் அம்குடிச் சீறார்', ¹⁵'பெண்ணை வேலி உழைகண் சீறார்', ¹⁶'சிறு நல்லூர்', ¹⁷'அரவச் சீறார்', ¹⁸'பெருநீர் வேலி எம் சிறுநல்லூரே', ¹⁹'சுவவு மணல் நெடுங் கோட்டாங்கண் உவக்காண் தோன்றும் என்சிறு நல்லூரே' என்று கூறும் எடுத்துக்காட்டுகளினின்றும் அவை சிற்றார்கள் என்பதும் மணல் மேட்டில் உள்ளவை என்பதும், பனைகளால் சூழப்பட்டவை என்பதும் நீரினை வேலியாக உடையவை என்பதும், ஆரவாரம் மிக்கவை என்பதும், புலால் நாற்றம் வீசுபவை என்பதும் அறியக் கிடக்கின்றன.

1. "பூவிரி புன்னைமீது தோன்று பெண்ணை
சூ.உம் கண்ணஃதே" அக: 310:12-13.
"மன்றப் புன்னை மாச்சினை நறுவி
முன்றில் தாழையொடு காமுடி
தெண் கடற் சேர்ப்பன்வாழ் சிறுநல் ஊர்ச்சே" நற். 49:8-10.
2. நற். 4:1, 254:12, அக. 320:5, 3. நற். 45:1, 298:5,
4. நற். 203:6, 323:6, 5. நற். 219:6,
6. நற். 338:8, 7. குறு 145:1, 8. குறு 228:3.
9. அக. 70:2, 10. அக. 110:13, 11. அக. 250:11.
12. அக. 270:2, 13. அக. 330:15, 140:1.
14. நற். 135:4, 15. நற். 392:6, 16. குறு. 55:5;
17. அக. 160:17, 18. அக. 130:17; 19. அக. 350:15.

நெய்தல் நிலமக்கள் அக்குடியிருப்புக்களில் தலைமுறை தலைமுறையாக வாழ்ந்து வருவதால் அக்குடியிருப்புகள் மூதூர் என்றும் வழங்கப்படுகின்றன. ¹ 'அழியா மரபின் நம் மூதூர்,' ² 'சிறுபல் தொல்குடி,' ³ 'செம்மல் மூதூர்,' ⁴ 'அம்பல் மூதூர்,' ⁵ 'மணல் மலி மூதூர்,' ⁶ 'அமுங்கல் மூதூர்' என்பன இதற்குச் சான்றுகளாம்.

நெய்தல் குடியிருப்பு, சேரி என்றும் வழங்கப்படுகிறது. ஒரே இனத்து மக்கள் சேர்ந்து வாழ்வதால் அது சேரி என அழைக்கப்படுகிறது.

இக் குடியிருப்பு, இப்போது 'குப்பம்' என்று வழங்கப்படுகிறது. ஓரினத்துக் குடிமக்கள் குப்பலாய்க்கூடி வாழ்வது 'குப்பம்' எனப் பெயர் பெற்றது.

⁷ 'பராரைப் புன்னைச்சேரி,' ⁸ 'சேரி அம் பெண்டிர்,' ⁹ 'மல்லல் அம்சேரி,' ¹⁰ 'தமர் தமர் அறியாச் சேரியும் உடைத்தே,' ¹¹ 'புன்னையம் சேரி,' ¹² 'புன்னை ஒங்கிய புலாம்அம் சேரி' ¹³ 'உறைக் கிணற்றுப்புறச் சேரி,' ¹⁴ 'நிலாவின் இலங்கு மணல்மலி மறுகில், புலால் அம்சேரி,' ¹⁵ 'சேரி தொறும் நுவலும்' எனப் பலவிடத்தும் வந்துள்ளன.

தொல்காப்பிய உரையாசிரியர் நச்சினூர்க்கினியர் ¹⁶ 'தெய்வம் உணுவே' என்ற சூத்திர உரை விளக்கத்தில் நெய்தற்கு... ஊர் பட்டினமும் பாக்கமும்' என்று கூறியுள்ளார். நம்பி அகப்பொருள் விளக்கம் நெய்தல் ஊர், ¹⁷ 'பாக்கம், பெறலரும், பட்டினம்' என்று கூறுகிறது. ¹⁸ 'பட்டினம், நெய்தல் பதி' என்று திவாகரரிகண்டும், ¹⁹ 'பாக்கம் பட்டினம் நெய்தல் நிலத்து ஊரே' என்று பிங்கலந்தையும், ²⁰ 'பட்டினமே நெய்தல்,' என்று சூடாமணியும் பகர்கின்றன.

- | | | |
|---|------------------|------------------|
| 1. நற். 311:5. | 2. அக. 290:8, | 3. நற். 130:4. |
| 4. நற். 249:10, 292:9 | 5. நற். 3 9:3. | 6. நற். 138:11. |
| 7. நற். 145:9, | 8. நற். 175:7. | 9. நற். 249:9. |
| 10. நற். 331:12. | 11. குறு, 320:7. | 12. குறு. 351:6. |
| 13. பட். 76. | 14. அக. 200:1-2. | 15. அக. 390:9. |
| 16. தொல். கு. 18, நச். உரை. பவானந்தம் பிள்ளை பதிப்பு பக். 54. | | |
| 17. கு. 24:5. | | |
| 18. திவா. நிக. 105. | | |
| 19. பிங். 151. | 20. சூடாமணி 39. | |

இவற்றினின்றும் நெய்தல் நில ஊர்கள் பாக்கம், பட்டினம் என்று வழங்கப்பட்டன வென்பது பெறப்படுகிறது. இலக்கியத்தில் நெய்தல் நில ஊர்கள் ¹பாக்கம் என்ற பெயரில் பலவிடங்களில் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன எனினும் குடி, சிறுகுடி, ஊர் என்ற பெயர்களாலேயே மிகுதியாய் வழங்கப்பட்டுள்ளன. பட்டினம் என்பது சிறப்பாக நெய்தல் நிலத்துள்ள நகரத்தைக் குறிப்பதாகவே வழங்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத் தக்கது. இது பின்னர் விளக்கிக் கூறப்படும்.

பரதவர் குடில்கள்

பரதவர் குடிலின் அமைப்பினையும் கோற்றத்தினையும் நேரில் காண்பது போல எழுத்தோவியத்தில் இனிது வரைந்து காட்டியுள்ளனர், இயற்கையில் தினைத்த இன்றமிழ்ப் புலவர்கள்.

²‘முங்கிற் கோல்களை வரிசையாகச் சார்த்தி, வஞ்சி, காஞ்சி ஆகிய மரங்களின் வெண்மையான கொம்புகளை இடையிடையே விரவிப் பொருத்தி, தாழை நாரினைக்கொண்டு வலித்துக் கட்டி, மேலே தருப்பைப் புல் (விழல்) வேய்ந்த குறுகிய தாழ்வாரம் இறக்கி அமைத்த குடிசை; தாழ்வாரத்தில் மீன் பெய்யும் பனைஓலையால் செய்த பறி தொங்கி அசைந்து கொண்டிருக்கிறது; குடிசையை யொட்டிப் புன்னைக் கொம்புகளைக் கால்களாய் நட்டுக் கட்டிய சிறுபந்தல்; அதில் சுரை போன்ற கொடிகள் செழித்துப் படர்ந்து, காய்கள் தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன’, என்று வலைஞர் குடிசையொன்றினை அப்படியே நம் மனக்கண்முன் கொண்டுவந்து நிறுத்துகிறார் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார். இக்காட்சி முகக் கண்ணால் காண்பதைவிட மிகத் தெளிவாக நம் அகக் கண்ணில் தோன்றுகின்றது!

1. பாக்கம்: நந். 101:5, 111:9, 127:2, 159:11, 203:6, 207:3, 215:7, 303:2, 323:6, அக. 10:12, 70:2, 270:2, பொருந. 210, மது. 137, திணை. 48:2, 49:4, பெரும். 263, 267.

2. “வேழம் நிரைத்து வெண்கோடு விரைஇ
தாழை முடித்துத் தருப்பை வேய்ந்த
குறியிறைக் குரம்பை பறியுடை முன்றில்
கொடுங்காற் புன்னை கோடுதுமித்து இயற்றிய
பைங்காய் தூங்கும் பாய்மணற் பந்தர்”

இப்புலவர் மற்றுமோரிடத்தில் இக்குடிசையமைப்பினைக் கூறும்போது ¹போரில் பட்ட மறவர்க்கு வீரக்கல் நட்டுப் பவியுணவு படைக்கும்போது, அக்கல்வினைச் சூழ வேல்களை நிரலே நட்டு, உட்புறமாகக் கேடயங்களை வரிசை யொழுங்கிற் பொருத்தியது போன்றுள்ளது. தூண்டிற்கோல்கள் சார்த்தப் பட்டிருக்கும் குறுகிய கூரையோடு அமைந்த மீனவர் சிறுகூடல்; அருகே வெள்ளிய மணற்பரப்பில் உலர்த்தகாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது சாயமிடப்பட்ட வலை. அத்தோற்றம் நிலவினைக் கப்பிக் கிடக்கும் இருளினை நிகர்த்துள்ளது' என்று கூறுகிறார்.

இது நம் அகத்தில் அகலாத காட்சியாய்ப் பதிந்து நிற்கிறது.

இக்குடிசைகள் காய்ந்த புல்லால் வேயப்பட்டவை. இவை செத்தை, விழல் என்ற பெயர்களால் இப்போது வழங்கப்படுகின்றன.

இரண்டாம் நூற்றாண்டிலும், அதற்கு நீண்ட நெடுங் காலத்துக்கு முன்னரும் இருந்தனவாக இலக்கியங்களில் கூறப் படும்² இதே நிலையில்தான் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் குடிசைகள் பரதவர் சிற்றூர்களில் காட்சியளிக்கின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

குடிசைகள் காய்ந்த புல்லாலும் ஓலைகளாலும் வேயப் பட்டுக் குறுகிய இறப்புக்களையுடையன வாயிருந்தன என்பதனை,

²'காயன் வேய்ந்த தேயா நல்லில்'

³'புலாலம் சேரிப் புல்வேய் குரம்பை'

⁴'கண்டல் வேலிக் கழிசூழ் படப்பை

முண்டகம் வேய்ந்த குறிஇறைக் குரம்பை'

⁵'குறியிறைக் குரம்பை' என்ற அடிகள் உறுதிப் படுத்துகின்றன.

1. "கிடுகு நிரைத்து எஃகு ஊன்றி
நடுகல்வின் அரண்போல
நெடுந்தூண்டிலில் காழ்சேர்த்திய
குறுங்கரைக் குடிநாப்பண்
நிலவு அடைந்த இருள் போல
வலைஉணங்கும் மணல் முன்றில்"

2. அக. 370:5.

3. அக. 200:2.

4. நற் 207:1- 2.

5. அக. 210:1.

இத்தகைய குடிசைகள் கும்பலாக அமைந்ததுதான் வலைஞரின் பாக்கம் என்று முன்னர்க் குறிப்பிடப்பட்டது.

¹ஓங்கி உயர்ந்ததும், கள்ளினைத் தருவதுமான பனைமரங்களின் நடுவில் உள்ள சிறுகுடிப்பாக்கம்.

²'அடிமரத்தினின்றும் கழித்த பனை ஓலைகளைக் கொண்டு கட்டப்பட்ட வேலி சூழ்ந்த கடற்கரையூர்'

³தழைத்த, முற்றிய பனையோலைகளையும் முட்களையும் சேர்த்துக் கட்டப்பட்ட வேலிக்குள், உயர்ந்த பனைமரங்கள் சூழ்ந்த வெண்மணல் மேட்டிலுள்ள ஊர்; ⁴படர்ந்து வளர்ந்துள்ள மலர் மணக்கும் புன்னை மரங்களுக்கு மேல் பனைமரங்கள் ஓங்கி உயர்ந்து தோன்றுவதும், கூப்பிடு தொலைவில் உள்ளதுமான ஊர் என்பன, பரதவர் பாக்கம், கடற்கரை வெண்மணல் மேட்டில் பனைமரச் சூழலில் உள்ளது என்பதை இனிது காட்டுகின்றன.

பாக்கம் என்ற பெயரால் இன்றும் பரதவர் குடியிருப்புகள் வழங்கி வருகின்றன. கொட்டிப்பாக்கம், கல்பாக்கம், கடப்பாக்கம், கத்திப்பாக்கம், சேப்பாக்கம் ஈஞ்சம்பாக்கம் என்பன சில. ஆனால் பெரும்பாலும் இப்போது கடற்கரை மீனவர் குடியிருப்புகள் 'குப்பம்' என்றே வழங்கி வருகின்றன. குப்பம் என்றால் மீனவர் வாழ் பகுதியென்பது தமிழ்நாட்டில் பலருக்கும் பொதுவாகத் தெரியும். தமிழ்நாட்டில் கடற்கரை மாவட்டங்களிலுள்ள மற்ற இனத்தார் இப்போது மீனவர்களைக் குப்பத்தார் என்றே அழைக்கின்றார்கள்.

1. "ஓங்கித் தோன்றும் தீம்கள் பெண்ணை
நடுவணதுவே"
... .. சிறுகுடிப் பாக்கம் நற். 323:1-6.
2. "... .. கானல்
ஆடுஅரை ஒழித்த நீடுஇரும் பெண்ணை
வீழ்கா வேலைச் சூழ்சிறை யாத்த
கானல்" நற். 354:1-4.
3. "ஒலிகா வேலை முள்மிடை வேலி
பெண்ணை இவரும் ஆங்கண்
வெண்மணல் படப்பை எம் அழுக்கல் ஊரே" நற். 38-8:10.
4. "பூவிரி புன்னை மீதுதோன்று பெண்ணைக்
கூஉம் கண்ணல்தே
... .. நலனாரே அ. 310:12-13-117

பட்டினம்

நெய்தல் நிலத்தின் ஊரைப் பாக்கம், பட்டினம் என இலக்கண மரபின்படி உரையாசிரியர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள் என்பது முன்னரே கூறப்பட்டது. அவற்றுள் மீனவர்கள் குடியிருப்பான பாக்கத்தைப் பற்றியறிந்தோம். இப்போது பட்டினத்தை ஆராய்வோம்.

¹பட்டினம் என்பது கடற்கரை நகரம். வானளாவிய மாட மாளிகைகள் மலிந்தது; அகன்ற அழகிய தெருக்களை யுடையது; இருமருங்கிலும் கைவல் கம்மியர் கவினூறத் தீட்டிய சிற்பங்களும், சித்திரங்களும் திகழும் அரண்மனைகள் அண்ணந்து நிறகப் பெற்றது; வெளிநாடுகளிலும், உள்நாடுகளிலுமிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட பண்டங்கள் பலவும் விற்கும் நாளங்காடியும், அல்லங்காடியும் அமையப் பெற்றது; பல்வகை வினைஞர்கள் உறையும் பகுதிகளைக் கொண்டது; செல்வம் படைத்தோர் சிறந்து வாழ்வது; அரசியல் அறிஞர்களும் ஆட்சி செய் தலைவர்களும். ஆணையாளர்களும் மாண்புற வதிவது; கடல் கடந்த நாடுகளினின்றும் அரிய பல பொருள்களை ஏற்றி வருவனவும், உள்நாட்டினின்றும் வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றிச் செல்வனவுமான, அசையும் மலைகள் போன்ற, அளவிலா மரக்கலங்கள் நிறைந்து விளங்கும் துறைமுகத்தையுடையது.

சுருங்கக் கூறின், துறைமுக நகரமே பட்டினம் ஆகும். இன்றும் இத்தகைய நிலையில் விளங்கும் சென்னைப்பட்டினம், நாகைப்பட்டினம், மசூலிப் பட்டினம், விசாகைப் பட்டினம் முதலியனவும், பட்டினம் எனின் துறைமுகத்தோடு கூடிய நகரம்

1. "மணிநீர் வைப்பு மதிலொடு பெயரிய
பணிநீர்ப் படுவின் பட்டினம்" சிறு. 152, 153.
- "முத்த வார்மணல் ... பட்டினம்" பெரும். 336
- "வால்இதை எடுத்த வளிதரு வங்கம்
பல்வேறு பண்டம் இழிதரும் பட்டினத்து" மது. 537.
- "முட்டாச் சிறப்பின் பட்டினம்" பட். 218.
- "தாம் வேண்டும் பட்டினம்" பரி. 10:38.
- "காவிரி படப்பைப் பட்டினத் தன்ன" அக. 205:12.
- "பட்டினம் பெற்ற கலம்" நாலடி. 250:4.
- "பாடெய்தும் பட்டினம்" நான், 83:2.

என்பதற்குத் தக்க எடுத்துக்காட்டுகளாம். எனவே, பட்டினம் என்பது மீன் பிடித்து வாழும் பரதவப்பொது மக்கள் வாழும் இடமன்று. இதனை இலக்கியங்கள் நன்கெடுத்த தியம்புகின்றன.

- 1 'வாலிதை யெடுத்த வளிதரு வங்கம்
பல்வேறு பண்டம் இழிதரும் பட்டினத்து'
- 2 'சேம.....
மடநடைப் பாட்டியர்த் தப்பி, தடையிறந்து
தாம்வேண்டும் பட்டினம் எய்திக் கரைசேரும்
ஏழுறு நாவாய் வரவெதிர் கொள்வார்போல்'
- 3 'சாறயர் மூதூர் சென்றுதொக் காங்கு
மொழிபல பெருகிய பழிதீர் தேளத்துப்
புலம்பெயர் மாக்கள் கலந்தினி துறையும்
முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம்' (காவிரிப் பூம்பட்டினம்)
- 4 'பூவிரி நெடுங்கழி நாப்பண் பெரும்பெயர்க்
காவிரிப் படப்பைப் பட்டினத்தன்ன
செழுநகர் '... ..' (காவிரிப் பூம்பட்டினம்)
- 5 'பட்டினம் பெற்ற கலம்'

1. நல்ல பாக்களை விரிந்த, காற்றுக் கொண்டு வருகின்ற மரக்கலங்களிற் கொணர்ந்த பல்வேறு பண்டங்கள் இறக்குகின்ற பட்டினம்
மது. 536-537.
2. தம்மால் விரும்பப்பட்ட துறைமுகப் பட்டினத்தை அடைந்து, அங்கிருந்து மீண்டும் கரைசேராநின்ற, தாம் இன்புறுதற்குக் காரணமான மரக்கலத்தினது வருகையினை விரும்பி எதிர்கொள்ளாநின்ற வணிகரைப் போல
பரி. 10:36-39.
3. திருவிழாக் கொண்டாடும் பழைமையான ஒருரிலே போய்க் கூடினார் போல, பல தேசத்துக்கும் சென்று பழகியதன் காரணமாகத் தத்தம் தாய் மொழியேயன்றி வேறு பல மொழிகளும் பெருகக் கற்றுத் தம் நாட்டினின்றும் பெயர்ந்துவந்த வாணிகர், ஆங்கு வாழும் மக்களோடு அன்பால் உளம் கலந்து இனிது வாழும் இடமான, குறைவற்ற பிற சிறப்புகளையும் உடைய காவிரிப்பூம்பட்டினம்.
பட். 215, 213
4. மலர்கள் விரிந்துள்ள நீண்ட கழியின் இடையில், பெரும்புகழையும், தோட்டங்களையும் உடையதாய் அமைந்துள்ள காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைப் போன்ற வளமிக்க இல்லம்
அகம் 205:11-13,
5. (பிற நாடுகள் பலவற்றுக்கும் சென்று, வாணிகம் செய்து இலாபம் பெற்று மீண்டும் தனது) பட்டினத்தை யடையும் மரக்கலம்
நாலடி. 250.4.

1 '..... நீர் வழங்கும்
பண்டத்தால் பாடெய்தும் பட்டினம்'

2 '.....வடவளந் தருஉம்
நாவாய் சூழ்ந்த நளிநீர்ப் படப்பை
மாடமோங்கிய மணல்மலி மருங்கில்

... ..
... ..

பட்டின மருங்கின் அசையின்'

3 'பச்சிராக் கவர்ந்த பசுங்கட் காக்கை
தூங்கல் வங்கத்துக் கூம்பில் சேக்கும்
மருங்கூர்ப் பட்டினம்'

என வரும் அடிகள், துறைமுடிகள் உள்ள கடற்கரை நகரங்களே பட்டினங்கள் என்ற கருத்தினை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

இத்தகைய பட்டினங்களில், ஒரு முலைப் பகுதியில் கடற்கரையை யொட்டி, மீன்பிடி தொழில் புரியும் மக்களும் வாழ்வார். இதற்குச் சிறுபாணற்றுப்படையில் நல்லியக் கோடன் என்னும் குறுநில மன்னனின் துறைமுகப்பட்டினமாகிய எயிற்பட்டினத்தின் கடற்கரையை அடுத்து வாழும் பரதவர், கள்ளும் சுட்டமீனும் கொடுப்பர் என்று ஆற்றுப்படுத்திய செய்தியே சான்று பகரும்.

எனவே, இதுவரை கூறப்பட்டவற்றினின்றும் பட்டினம் என்பது நெய்தல் நிலத்தின்பாலுள்ள துறைமுகத்தோடு கூடிய நகரம் என்பது தெளிவாகிறது.

உயர்ந்த புகழ் மலிந்த நகரமாகத் தமிழ்நாட்டில் காவிரிபூம் பட்டினம் விளங்கியதைப் பின்வருமாறு சங்க விலக்கியங்கள் விரிவாகக் கூறுகின்றன.

1. கடல் தரும் முத்து முதலிய பொருள்களால் பெருமையடையும் பட்டினம் .நான். 86:1-2,
2. வடதிசைக் கண்ணுள்ள நுகரப்படும் பொருள்களைக் கொண்டு வந்து தருகின்ற மரக்கலங்கள் சூழ்ந்துகிடக்கும் பெருமையிக்க கடற் பக்கத்தினையும், மாடங்கள் உயர்ந்து நிற்கின்ற மணல் மிக்க தெருக்களையும் உடைய பட்டினத்தினிடத்தே தங்கினால் பெரும். 320-322, 336.
3. பச்சை இரு மீன்களைக் கவர்ந்தண்ட பசுமையான கண்களையுடைய காக்கை, ஆங்குத் தொழிலுக்குச் செல்லாமல் காற்றால் அசைந்து கொண்டிருக்கும் தோணியில் கட்டப்பட்டிருக்கும் பாய்மரத்திற் சென்று தங்காநிற்கும் மருங்கூர்ப் பட்டினம் நம். 258:8-10

காவிரிப்பூம் பட்டினம்

இது தமிழ் நாட்டின் ஒப்பற்ற துறைமுகப் பட்டினம்' புகார் என்றும் வழங்கப் பெறுவது. புகார் எனின் ஆறு கடலோடு கலக்குமிடம்; கழிமுகம்-ஆற்றுமுகம் என்பது பொருள். காவிரியாறு வங்கக்கடலில் கலக்குமிடத்தில் இயற்கையாய் அமைந்த பட்டினம் ஆகையால் இது புகார் என மிகப் பழங்கால முதலே வழங்கப் பெறுகிறது.

1 'காவிரி கடலில் கலக்கும் பெருந்துறை'

2 'காவிரி வைப்பு'

3 'காவிரி மல்லன் நல்நாடு'

4 'காவிரிப் படப்பைம் பட்டினம்',

எனவும்,

5 'காவிரி மண்டிய சேய்ளிரி வனப்பின்

புகாஅர்

6 'புகாஅர் நன்னாடு' எனவும் இலக்கியங்கள் புகல்கின்றன.

இங்கு, 'மருவூர்ப் பாக்கம்', 'பட்டினப்பாக்கம்' என இரு பெரும பாக்கங்கள் இருந்தன மருவூர்ப்பாக்கம் கடல் மருங்கே நெய்தல் நிலத்து, பட்டினப்பாக்கம் காவிரிக் கரையில் மருத நிலத்தும் சிறப்புற விளங்கிய செய்திகள் சிலப்பதிகாரத்துக் கூறப்படுகின்றன. இக் காவிரிப்பூம்பட்டினம் விண்ணை முட்டும் மதில் சூழப்பெற்றது; கண்காணவியலாச் சிவரங்கள் ஓங்கிய மாடமாளிகைகள் மலிந்து திகழ்ந்தது. 'இப் பொருள் எம் பட்டினத்தில் இல்லையென அமக்கள் வேறெந்த நகரினுள்ளும் புகார், 'எல்லாப் பொருளும் இதன்பாலுள; இதன்பால்,

1. அக. 123:11.

2. அக. 186:16.

3. புற. 174:8.

4. அக. 105:12.

5. பதிற் 73:8-9.

6. அக. 181:22.

7. "மறுவின்றி விளங்கும் மருவூர்ப் பாக்கமும்"

சிலப். 5:39.

8. "பாடல்சால் சிறப்பின் பட்டினப்பாக்கமும்"

ஷட. 5:53.

9. "மருநெற்றி வான்தோய் பரிசைக்
சிவரம் சோன்றிச் சேண்டையர் நல்லில்
புகாஅர் நல்நாட்டதுவே"

அக. 181:20-22.

இல்லாத எப்பொருளும் இல்லை, என்னும்படி பல்வளமும் மல்கியது அப்புக்கார்.

இக் காவிரிப்பூம்பட்டினம் வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த கடற்றுறையாகா. ¹ இது கழிகள் நிறைந்த கனின்மிகு தோட்டங் களும் கண்ணைக் கவரும் பலவண்ண மணமலர் மல்கிய சோலை களும், புகழ்மிக்க பொய்கைகளும், எழில் மிக்க ஏரிகளும் சூழப் பெற்றது. ² தோட்டங்களிலுள்ள கழிகளில், உழாது விளைந்த வெள்ளையுப்பினை வெளியூர்களுக்குக் கொண்டுபோய்ப் பண்ட மாற்றாக விற்று, நிறைய நெற்குவியலை ஏற்றிக் கொண்டு வந்த வலிய அகன்ற பெரும் படகுகள் ஒழுங்கறக் கட்டுமுனைகளிலே பிணைக்கப்பட்டிருந்தன. அயலிலிருந்து காண்பார்க்கு அது கொட்டிலில், வரிசை யொழுங்கிற் கட்டப்பட்டிருக்கும் குதிரை களைப் போன்று தோற்றமளித்தது. மாசிலா வானகத்தே மகமீறற் சூழப் பெற்ற மதியத்தைப்போல் காட்சியளித்தது, ஆங்குப் பொலிவுறு கரை சூழவிருந்த பொய்கை. இடமை மறுமை இன்பம் பயக்கும் ஏரிகள் இரண்டும் இங்கு ஏற்றமுற விளங்கின.

உப்பை விற்று நிறைய நெல்லேற்றித் திரும்பிய பெரும் படகுகள் கழி மருங்கே கட்டப்பட்டிருந்தனவென்ற செய்தி யிலிருந்து, படகுகள் செல்லடகுய கழிகள்-வாய்க்கால்கள் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையடுத்த பல உள்ளூர் ஊரையும் பிணைக்கு மாறிருந்தன வென்றும், அக்கழி எள்ள மழிய படகுகள் அவ் ளர்களுக்கு உபஃபற்றிச் சென்று பண்டமாற்றாக நெல்லேற்றித் திருப்பின வென்றும் அறிய முடிகிறது.

பண்டைக் காலத்தே தமிழ்நாடு கடல் கடந்த பல அயல் நாடுகளுடன் வாணிகத் தொடர்பு கொண்டிருந்ததென்பது

1. "வெள்ளை உப்பின் கொள்ளை சாற்றி
நெல்லொடு வந்த வலவாய்ப் பஃறி
பணைநிலைப் புரவியிற் அணைமுலை பிணைக்கும்
கழிசூழ் படப்பைக் கலியாணர்ப்
பொழில் புறவின் பூந்தண்டலை
மழைநங்கிய மாவிகம்பில்
மதிசேர்ந்த மகவெண்மீன்
உருகெழு திறல் உயர்கேட்டத்து
முருகு அமர் பூ முரண்கிடக்கை
வரிஅணி சுடர் வால்பொய்கை
இருகாமத்து இணை ஏரி"

வரலாறு கண்ட உண்மை. கடற்கரை வாணிகத்தில் தலைசிறந்த தமிழ் நாட்டுத் துறைமுகங்களில், முன்னணியில் வைக்கத் தகுந்தது காவிரிப்பூர்பட்டினம். அது காவிரியாறு கடலோடு கலக்குமிடத்தில் அனைத்துச் சிறப்புக்களும் இயற்கையாய் அமைந்த துறையாகையால் புகார் என்றும் பொருத்தமுற வழங்கப் பெற்றது.

அப்பட்டினத்தே, ¹ கடல் கடந்த நாடுகளினின்றும், மரக் கலங்களில் நிமிர்ந்து விரைந்தோடுதலில் சிகரந்த குதிரைகள் வந்திறங்கின; மலை நாடுகளினின்றும், சுணக்கற்ற ஊர்திகளில் கருமிளகு மூடைகள் வந்திறங்கின; மேருமலையிலே பிறந்த மின்னொளிர் மணியும் பொன்னும் மிகுதியாய் வந்திறங்கின; மேற்றிசை மலைகளில் விளைந்த விரைமரங்களான சந்தனக் கட்டைகள் நிறைய வந்திறங்கின. கொற்கைத் துறையில் கொள்ளையாய்க் கிடந்த முத்துக்களும், குணகடல் விளைந்து குவிந்து கிடந்த பவளங்களும், கங்கைப் பொருளும், காவிரிப் பொருளும் ஈழப் பொருளும், இன்ன பிறவும் வரையறையின்றி வந்திறங்கி, நிரம்பி வழிந்தன.

² மரக்கலங்கள் வழியே பல அயல்நாடுகளிலிருந்து வந்து கரையிலிறக்கப்பட்டனவும், நாட்டின் பல பகுதிகளினின்றும்

1. "நீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியும்
காவின் வந்த கருங்கறி மூடையும்
வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னும்
குடமலைப் பிறந்த ஆரமும் அகிலும்
தென்கடல் முத்துக் குணகடல் துகிரும்
கங்கை வாரியும் காவிரிப் பயனும்
ஈழத்து உணவும் காழகத்து ஆக்கமும்
அரியவும் பெரியவும் நெரிய ஈண்டி
வளம்தலை யங்கிய நனந்தலை மறுகின்"

பட. 185-193.

2. "நீரின்னின்றும் நிலத்து ஏற்றவும்
நிலத்தினின்றும் நீர்ப் பரப்பும்
அளந்தறியாப் பலபண்டம்
வரம்பு அறியாமை வந்து ஈண்டி
அருங்கடிப் பெருங் காப்பின்
வலியுடை வலஅணங்கின் நோன்
புலிபொறித்து, புறம்போக்கி
மதிநிறைந்த மலைபண்டம்
பொழிமுடைப் போர்ஏறி
மழையாடு சிமைய மால்வரைக் கவாஅன்
வரையாடு வருடைத் தோற்றம் போல
சூர்உகிர் மலிக் கொடுந்தாள் ஏற்றை
ஏழகத் தகரொடு உகனும் முன்றில்"

பட. 129-140.

வெளிநாடுகளுக்குச் செல்வதற்காக மரங்கலங்களில் ஏற்றற் குரியனவுமான பண்டங்கள் பலவும் சுங்கச் சாவடியில் சோழ மன்னனின் புலியிலச்சினை யிடப்பட்டுப் போக்குவரத்துரிமை பெறுவதற்காக இடையறாது வந்து குவிந்த வண்ணமிருந்தன. அவைகள் எண்ணிறந்த மூடைகளாய்ச் சுங்கச் சாவடியெங்கும் பரந்து கிடந்தன. குன்றெனக் குவிந்து கிடந்த மூடைகளின் மீது கூர்நகங் கொண்ட நாய்களும், குதித்தாடுகின்ற ஆடுகளும், மலை மீதேறித் துள்ளியோடும் புள்ளி மான் போன்று துடிப்புடன் ஏறியும், இறங்கியும் சுற்றித் திரிந்தன.

¹ அரசனது பொருள்களைப் பிறர் கொள்ளாமல் காத்தற் கடம் பூண்ட சோம்பல் அறியாக் காவலாளர்கள், சுங்கம் தவிர்த்து எவரும் துணிந்தோடவொட்டாமல், இரவெல்லாம் கண்ணிமை கொட்டாமல் காத்து நின்றனர். அரும்பெரும் பொருள்களை அயல் நாடுகளிலிருந்து கடல் வழிக் கொண்டுவந்த மாபெரும் ² மரக்கலங்கள் புகார்த் துறையில் பொலிவுடன் அசைவது. தறியில் கட்டுண்டு அழகுற அசைந்து நின்ற யானைகளைப் போன்றன. அம் மரக்கலங்களின் பாய்மரங்களின் மீதும், அப்பட்டினத்தின் பகுதிகளெங்கும் எண்ணருங் கொடிகள் விண்ணுற வீசி, நெருங்கிப் பறந்து நிழலுறச் செய்தன. அப்பட்டினம், என்றும் எங்கும் விழாக்கோலம் பூண்டு எழிலுற விளங்கியது. அல்லும் பகலும் ஆரவாரப் பேரொலி எழுந்த வண்ணமிருந்தது.

1. "நலஇனாவன் பொருள் காக்கும்
தொல் இசைத் தொழில் மாக்கள்
... ..
வைகல்சொறுந் அசைவின்றி
உல்குசெயக் குறைபடாது"

பட். 120, 121, 124, 125.

2. "வெளில் இளக்கும் களிறுபோல
தீம்புகார்த் திரைமுந்துறை
தாய்கு நாவாய் துவன்று இருக்கை
மிசைக்கம்பின் நசைக் கொடியும்
... .. கொடியொடு
பிறபிறவும் நனிவிரைஇ
பல்வேறு உருவின் பதாகை நீழல்
செக்கதிர் நுழையாச் செழுநகர்"

பெ. 172-183.

முசிறி, தொண்டி, கொற்கை

காவிரியும் பட்டினத்தைப் போல ¹ முசிறி, ² தொண்டி, ³ கொற்கை முதலிப துறைமுகப் பட்டினங்களும் பண்டைத் தமிழகத்தில் பெருஞ்சிறப்போடு விளங்கியுள்ளன.

முசிறி

இது சேரப்பெருநாட்டின் துறைமுகப் பட்டினமாக. மேற்குக் கடற்கரையில் சிறந்து விளங்கியது. இது சேர நாட்டில் மிகுதியாக விளையும் மிளகு ஏற்றுமதியில் உலகப் புகழ் பெற்று விளங்கியது.

* 'எகிப்திலிருந்து வந்த கிரேக்க வாணிகர்களே மது, பித்தளை, ஈயம் கண்ணாடி ஆகிய பொருள்களை முசிறிக்கும், வைகரைக்கும் கொண்டு வந்து அவற்றுக்கு மாற்றாக அத்துறை முகங்களிலிருந்து மிளகு, வெற்றிலை, தந்தம், மெல்லாடை ஆகிய வற்றை வாங்கிச் சென்றனர்' என்றும் அறிகிறோம்.

- | | |
|---|---------------|
| 1. "முதலீர் முன்துறை முசிறி" | அக. 57-15. |
| "வளங்கெழு முசிறி" | ஷெ 149:11. |
| "முழங்குகடல் முழவின் முசிறி" | புற. 343:10. |
| 2. "திண்டேர்ப் பொறையன் தொண்டி" | நற். 8:9. |
| "கானல் அம் தொண்டி" | ஷெ 18:4. |
| "கல்லென் புள்ளின் கானல் அம் தொண்டி" | ஷெ 195:5. |
| "திண்டேர்ப் பொறையன் தொண்டி முன்துறை" | குறு. 128:2. |
| "... .. கானத்து | |
| "... .. தொண்டி" | ஷெ 210:1-2. |
| "... .. வண்டல் அயரும் | |
| தொண்டி" | ஷெ 238:3-4. |
| "திரை இமிழ் | |
| தொண்டி" | ஐங். 171:1-3. |
| "வளங்கெழு தொண்டி" | அக. 10:13. |
| "திண்டேர்ப் பொறையன் தொண்டி" | ஷெ 60:7. |
| "தெண்திரைப் பரப்பின் தொண்டி" | ஷெ 290:13. |
| "... கானல் அம் தொண்டி" | புற. 48:4. |
| 3. "முத்துப்படு பரப்பின் கொற்கை" | நற். 23:6. |
| "அலங்கு இதழ் நெய்தல் கொற்கை" | ஐங். 185:1. |
| "கொற்கைக் கோமான் கொற்கை அம் பெருந்துறை" | ஷெ 188:2. |
| "கொற்கை அம் பெருந்துறை" | அக. 27:9. |
| "நல்தேர் வழுதி கொற்கை" | 130:11. |
| "புகழ்மணி சிறப்பின் கொற்கை" | 201:4. |
| "பேர் இசைக் கொற்கை" | 296:10. |
| "கணி கெழு கொற்கை" | 350:13. |
| 4. ஆயிரக் தெண்ணூறு ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட தமிழகம்: வி. கனகசபை, அப்பாத்துறை தமிழாக்கம், கழக வெளியீடு—839; 1962—பக். 71. | |

¹ பெரிப்ளஸ் குறிப்பிடுவதாக, வரலாற்றுப் பேராசிரியர் டாக்டர் கே. கே. பிள்ளை கூறுவதும் இச்செய்தியை உறுதிப்படுத்துகிறது.

² கி. பி. 226-இல் நிறுவப் பெற்றதாக நம்பப்படும் பியூட்டிங்செரியன் (Peutingerian) பட்டயங்களின்படி அக் காலத்தில் கூட உரோமர்கள் தங்கள் வாணிக நலன்களைக் காப்பதற்காக முசிறியில் இரண்டு படைப் பிரிவுகளை (500 முதல் 1200 வீரர் வரை) வைத்திருந்தனர்³ என்று கூறப்படுவதும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

³ ஈண்டு பெருகி விளைந்த மிளகினை வாங்குவதற்குச் சுள்ளி என்னும் பேரியாற்றினது கரைக்கண் அமைந்த முசிறித் துறைமுகப் பட்டினத்துக்கு யவனம் போன்ற மேலை நாட்டு வணிகர்கள் வேலைப்பாடமைந்த சிறந்த மரக்கலங்களில் வந்து மிகுந்த பொன்னைத் தந்து மிளகைப் பெற்று மீண்டனர்.

⁴ முசிறித் துறைமுகத்தே கடலினின்றும் பிரித்தறிய முடியாதபடி, அளவற்ற கறி மூடைகள் பரந்து கிடந்தன. அக்

1. From the Periplus of the Erythraean Sea, the work of an anonymous author of the 1st Century A. D. it is learnt that Greek merchants from Egypt to the Malabar Coast imported wine, brass, lead, glass, copper, tin, orpiment, antimony and wheat. They were all brought for sale to Muziris (Modern Cranganor) They purchased at these ports pepper, pearls, ivory, diamond etc.—" (From the Handbook (கையேடு) published by The Second World Tamil Conference—page, 112.

2. Melabar Manual-199, 1800 ஆண்டுக்கு முற்பட்ட தமிழகம்; கனகசபை; தமிழாக்கம் அப்பாத்துரை; கழக வெளியீடு 8.9.1962 பக். 73-74.

3. "சுள்ளியும் போரியாற்று வெண்ணுரை உலங்க,
யவனர் தந்த வினைமாண் நன்கலம்
பொன்னொடு வந்து கறியொடு பெயரும்
வளங்கெழு முசிறி"

அக. 149:8-11.

1. "மீள் நொடுத்து நெல்குவையு
மீசை அம்பியின் மனை மறுக்குந்து;
மனைக் குவைஇய கறிமூடையால்
உவிச் சும்மைய கரை கலக்குந்து
கலத்தந்த பொற்பரிசம்
கழித் தோணியான் கரை சேர்க்குந்து
மலைத்தாரமும் கடல் தாரமும்
தலைப் பெய்து வருநர்க்கு ஈயும்
புனல்அக் சுள்ளின் பொலந்தாரிக் குட்டுவன்
முழங்குகடல் முழவின் முசிறி"

புற. 343:1-10.

கறி மூடைகளை வாங்குதற்கு விலையாக மேலை நாடுகளிலிருந்து கலங்களில் கொண்டு வந்த பெருந்திரளான பொன்னும் பொருளும் கழிகளில் இயங்கும் தோணிகளால் கரை சேர்க்கப் பட்டன. மலைபடு பொருளையும், கடல்படு பொருளையும் வாரி வாரி வழங்கிய வள்ளல் பெருமன்னனாகிய குட்டுவனின் முழங்கு கடல் முசிறிப் பட்டினம் பேராரவாரத்தோடு விளங்கியது.

¹ பழம் புகழ்மிக்க இத்துறைமுகத்தைப் பாண்டிய மன்னர் விளைத்துக் கொண்டு பல யானைகள் மடியுமாறு பெரும்போர் புரிந்தனர் என்ற செய்தியும் காணப்படுகிறது.

தொண்டி

தொண்டி மேலைக் கடற்கரையில் சேரநாட்டின்கண் விளங்கிய துறைமுகப் பட்டினமாகும். ² இது திண்ணிய தேரையுடைய சிறந்த சேரப் பேரரசனான பொறையனின் துறைமுகம். ³ சேரமான் கணைக்கால் இரும்பொறை என்ற ஒப்பற்ற சேர மன்னனை இகழ்ந்து பேசிய மூவன் என்பானின் பல்லைப் பிடுங்கிப் பொருத்தப்பட்ட வாயிற் கதவுகளையுடைய நகரம் இத் தொண்டி. ⁴ கல்லென்னும் பேரொலி மிக்க புள்ளினம் வாழும் சோலைகள் சூழப் பெற்றது.

1. "கொய்சுவற் புரவிக்கொடித் தேர்ச் செழியன்
முதுநீர் முந்துறை முசிறி முற்றி
களிறுபட எருக்கிய கல்லென் ஞாட்பின்
அரும்புண் உறுநரின்" அக. 57:14-17.
2. "திண்டேர்ப் பொறையன் தொண்டி" நற். 8:9-10.
"திண்டேர்ப் பொறையன் தொண்டி முந்துறை" குறு. 128:2.
3. "... ... மூவன்
முழுவளி முன்யிறு அழக்திய கதவின்
கானல்அட் தொண்டிப் பொருநன் வேள்வேல்
தெறல் அருந் தாணப் பொறையன், பாசறை
நெஞ்சம் நடுக்குறாஉம் துஞ்சா மறவர்
திரைதடி கடலின் இனிதகண் படுப்ப
கடாஅம் கழிஇய கதன்அடங்கு யானைத்
தடாஅநிலை ஒருகோட்டன்
ஒன்று இலங்கு" நற். 18:2-5,
4. "கல்லென் புள்ளின் கானலம் தொண்டி" நற். 195:5.

¹ 'மிகச் சிறந்த வெண்ணெல் விளையும் வளமார்ந்த வயல் களையுடையது;² முழங்கும் குளிர்ந்த கடல் அலைமிக்க பழம் பெருந்துறை; ³ நண்டுகளும், இறாக்களும், ஏனைய கொழு மீன்களும், கோட்டு மீன்களும் பல்கிப் பெருகியதும், மணங்கமழ் பாக்கத்தை யுடையதுமான வளமிகு கடற்றுறை' என இத் தொண்டியின் வளஞ்சால் சிறப்பினைப் புலவர் பலரும் புகழ்ந்து பாடியுள்ளனர்.

⁴ தாலமி என்ற யவனர், "Tyndis a City, Bramagara Kalaikkarias, Mouzhris an emporium" என்று கூறுவதில், முதலில் உள்ளது தொண்டித் துறைமுகத்தையும், இறுதியில் உள்ளது முசிறி என்ற துறைமுகத்தையும் குறிப்பனவாம்.

கொற்கை

தென்பாண்டி நாட்டின் சீர்மிகு துறைமுகம் கொற்கை. அலைகடலுலகெலாம் முத்தினை அள்ளித் தெளித்து அழியாப் புகழ் கொண்ட தொன்மைப் பெருந்துறை அது. தமிழகத்தை முதன் முதலில் உலகறியச் செய்த ஒப்பற்ற பட்டினமே கொற்கைதான். கொற்கையின் முத்துக்கு மேலை நாட்டினர் ஏங்கிக் கிடந்தனர். தம் நாட்டிலுள்ள செல்வத்தையெல்லாம்

".....தொண்டி

1. முழுதுடன் விளைந்த வெண்ணெல் வெஞ்சோறு எழுகலத்து ஏந்தினும் சிறிது" குறு: 210:2-4.
2. " திரைஇமிழ் இன்இசை அனைஇ அயலது முழவுஇமிழ் இன்இசை மறுகு தொறு இசைக்கும் தொண்டி." ஐங். 171:1-3.
" வண்டுஇமிர் பனித்துறைத் தொண்டி ஆங்கண் உரவுக் கடல் ஒலித்திரை" ஐங். 172:2-3.
3. " அலவன் தாக்கத் துறைஇருப் பிறழும் இன்ஒலித் தொண்டி." ஐங். 179:2-3.
" பெருநீர் வலைவர்தந்த கொழுமீன் வலசிப் பறைதபு முதுகுருகு இருக்கும் துறைகெழு தொண்டி." ஐங். 180:1-4.
3. " புதுவலைப் பரதவர் மோட்டு மணல் அடைகரைக் கோட்டுமீன் தொண்டி மணங்கமழ் பாக்கத்துப் பகுக்கும் வளங்கெழு தொண்டி." அக. 10:13-13.
4. 1800 ஆண்டுகட்டு முற்பட்ட தமிழகம். கழகவெளியீடு; 1962 வி.கணகசபை; தமிழாக்கம் அப்பாத்துரை. பக். 33

கொடுத்தாவது கொற்கையின் இணையில்லா முத்துகளைக் கொள்ள நினைத்தனர். மேலை நாடுகளுடன் வணிகத் தொடர்பு கொண்டு நமது நாடு ஈட்டிய பெரும் பொருளில் மிகப் பெரும் பகுதி முத்தினுற் கிடைத்ததே என்று கூறலாம்.

¹ பிளிளி என்னும் உரோமானியர், 'உரோமப் பேரரசின் செல்வத்தை, இந்தியா 55 இலக்கம் செஸ்டர்ஸ்கள் (9, 86, 976 ஆங்கிலப் பொன்கள்) அளவில் குறையாமல் ஆண்டுதோறும் இறைத்து வந்தது. இச்செல்வத்துக் கீடாக இந்தியா அனுப்பிய சரக்குகள் தம் மூல விலைக்கு நூறு மடங்காக விற்கப் பட்டன' என்று கூறியுள்ளார்.

² 'பரதவ நாட்டிலுள்ள முக்கிய நகரமான கொற்கை, முத்துக் குளிப்புத் தொழிலுக்கு உரிய ஒரு நடுவிடம். இந் நகர மக்களில் பெரும்பாலோர் முத்துக் குளிப்போராகவும், சங்கறுப்போராகவுமே இருந்தனர். முத்துக் குளித்தல் பாண்டிய நாட்டின் அரசியல் வருவாயில் ஒரு பெரும் பகுதியாக விருந்த காரணத்தினாலேயே பட்டத்து இளவரசர் அங்கேயே தங்கியிருப்பது வழக்கமாயிருந்தது.

³ 'முன்பு கடற்கரையில் இருந்த இந்நகரம் இப்போது ஐந்து கல் தொலை உள்நாட்டில் உள்ளது. கடல் கொற்கையிலிருந்து பின் வாங்கிய பின் கடற்கரையில் காயல் என்ற ஒரு புதிய வாணிகக்களம் உண்டாயிற்று. இதுவே பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் மார்க்கபோலோ வருகைதந்த போது, வளமான கடல் துறைமுகமா யிருந்தது. சில நாட்களில் காயலும் கடலிலிருந்து மிகு தொலைவாகி விட்டது' என்றும் அவர் கூறுகிறார்.

⁴ 'கொமாரி (குமரி) யிலிருந்து தொடங்கும் பகுதி கொல்கி (கொற்கை)வரை நீண்டு கிடக்கிறது. முத்துக் குளிக்குமிடம் இதுவே' என்று பிளிளி இந்தியக் கடல் வாணிகப் பயணம்

1. 1800 ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட தமிழகம்; வெளி நாட்டு வாணிகம்—வி.கனகசபை. தமிழாக்கம் அப்பாத்துரை கழகவெளியீடு 1962, பக், 73.
2. ஷ, பக். 44.
3. ஷ, பக். 44.
4. ஷ, பக். 68.

பற்றிய சூறிப்பில் கூறுவது கொற்கையின் பழமையினையும் அதன் சிறப்பினையும் காட்டுவதாகும்.

கொற்கை, முத்தால் புகழ்பெற்ற செய்தியை இலக்கியங்களால் பலவிடங்களில் இனிதெடுத்தியம்புகின்றன. அவற்றில் சில பின்வருவன:

1. 'ஈண்டு நீர்
முத்துப்படு பரப்பின்
கொற்கை முன்றுறை'
2. 'கொற்கை முன்றுறை இலங்குமுத்து உறைக்கும்'
3. 'மறப்போர் பாண்டியர் அறத்திற்காக்கும்
கொற்கையம் பெருந்துறை முத்து'
4. 'பரப்பின், இவர்திரைதந்த ஈர்ங்கதிர் முத்தம்
கவர்நடைப் புரவி கால்வடுத் தபுக்கும்
நற்றேர் வழதி கொற்கை முன்றுறை'
5. 'புகழ்மலி சிறப்பின் கொற்கை முன்றுறை
அவிர்கதிர் முத்தமொடு வலம்புரி சொரிந்து'

கடலில் பல மீன்களையும் பிடிக்கின்ற பரதவர் முத்துச் சிப்பிகளையும் திரட்டி வந்து அவற்றைக் கள்ளுக்கு விற்றுக் குடித்துக் களிப்பர்.

1. நெருங்கிய நீர் மிக்கதும் முத்துகள் விளைகின்ற கடற்பரப்பினையுடையது மான கொற்கை நகரத்து முன்புள்ள துறைமுகம். நற். 23:5-6.
2. கொற்கை நகரின் முந்துறைக்கண் பெறப்படும் ஒளிரும் முத்துப் போன்ற ஐங். 185:1-2.
3. வீரம் மிக்க போரில் வல்ல பாண்டியர்கள் அறநெறி வழாது காக்கும் அழகிய கொற்கைப் பெருந்துறையில் கிடைக்கும் முத்து. அக. 27:8-9.
4. நெய்தற் பரப்பின் கண்ணே கடலினின்றும் தவழ்ந்து வருகின்ற அலைகள் கொண்டுநீந்திட தண்ணிய ஒளியினையுடைய முத்துகள், கண்டோர் மனத்தைக் கவர்கின்ற அழகிய நடையினையுடைய குதிரைகளின் காலில் வடுப்படுத்தித் தடைப்படுத்தும், நல்ல தேர்ப்படையுடைய பாண்டிய மன்னனுக்குரியகொற்கை என்னும் பட்டினத்துக் கடற்றுறை. அகம். 130:8-11.
5. புகழும் சிறப்பும் மிக்க கொற்கைப் பட்டினத்துத் துறைமுகத்தின்கண் விளங்கும் ஒளியையுடைய முத்துகளோடு வலம்புரிச் சங்குகளையும் சொரிந்து. அக. 201:4-5.
6. "... .. பரப்பில்
பன்மீன் கொள்பவர் முகந்த இப்பி
நரரி நறவின் மகிழ்வொடைக் கூட்டும்'' அகம். 296:7-10.

¹ ஆரவாரம்மிக்க கொற்கைத் துறைமுகத்தில் பெருமதிப் புள்ள வலம்புரிச் சங்கினையும் பரதவர் வாரிக் குவிப்பர்.

இக்குறிப்புகள், கொற்கைத் துறையின் பழம்பெரும் சிறப்பினையும், அது முத்துகளை உலகுக்கீந்து மூவாப் புகழ் பெற்ற செய்தியினையும் இனிதெடுத் தியம்புகின்றன.

மேலே கூறியவையனைத்தாலும், பட்டினம் என இலக்கியங்களில் பேசப்படுவது, கடற்கரையின்கண் வளங்கும் துறைமுகத்தோடு கூடிய பெருநகரங்களையே குறிக்கின்றன என்பது ஐயமறத் தெளிவாயுள்ளது.

1. "இலங்கிரும் பரப்பின்
வலம்புரி மூழ்கிய வான்திமில் பரதவர்
... ..
கலிகெழு கொற்கை"

7. மக்கள்

இதுகாறும் மீனவர் குடியிருப்புகளையும், குடில் அமைப்புகளையும், அவையமைந்த இயற்கை நலமிசு சூழல்களையும், சிறப்புமிசு பட்டினங்களின் செய்திகளையும்பற்றி யறிந்தோம். இனி, பழம்பெரும் நெய்தல் நில மக்களைப்பற்றி இலக்கியங்கள் கூறுவதையறிவோம்.

¹ 'பெயரும் வினையும்என்று ஆயிரு வகைய திணைதொறு மரீ இய திணை நிலைப் பெயரே'

என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்துக்கு உரை கூறிய நச்சினர்க்கினியர், 'நால்வகை நிலத்தும் மருவிய சூலப்பெயராவன என்று தொடங்கி, 'நெய்தற்கு நுனையர், திமிலர், பரதவர்' நுனைத்தியர், பரத்தியர்; ஏனைப் பெண் பெயர் வருமேனும் உணர்க' எனக் கூறியுள்ளார்.

மேலும் 'இனி, உரிப் பொருட்குரிய தலைமக்கள் பெயராவன, பெயர்ப் பெயரும் நாடாட்சிபற்றி வரும் பெயருமாம்' என்று தொடங்கி, 'நெய்தற்குக் கொண்கன், துறைவன், சேர்ப்பன், மெல்லம் புலம்பன்; தலைவி பெயர் வந்துழிக் காண்க' என்று கூறியுள்ளார்.

² இதே சூத்திரத்துக்கு இளம்பூரணர் உரை யெழுதுகையில், 'சூலப்பெயரும் தொழிற்பெயரும் என அவ்வீருவகைப்படும், திணைதொறும் மருவிப் போந்த திணை நிலைப்பெயர்' என்றுரைத்துப் பின்னும்,

'திணை நிலைப் பெயர் என்றதனை அப்பெயருடையார் பிற நிலத்து இலர் என்று கொள்ளப்படும். அதனானே எல்லா

1. தொல். பொருள். அகத். கு. 20. உரை, பவானந்தம் பிள்ளை பதிப்பு, 1916 பக். 56.

2. தொல். பொருள். அகத். வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை பதிப்பு, 1919. பக். 13.

நிலத்திற்கும் உரியராகிய மேன்மக்களை ஒழித்து நிலம்பற்றி வாழும் கீழ்மக்களையே குறித்து ஒதினார் என்று கொள்க. பெயர் என்றதனால் பெற்ற தென்னை? மக்கள் என அமையாதோ? எனின், மக்களாவார் புள்ளும் மாவும் போல வேறு பகுக்கப் படார், ஒரு நீர்மையராதலின்⁴ அவரை வேறு படுக்கும்கால் திணைநிலைப் பெயரானல்லது வேறுபடுத்தல் அருமையின், பெயர் என்றார்,⁵ என விளக்கியுள்ளார்.

¹ 'ஏனோர் பாங்கினு மெண்ணுங் காலை
யானு வகைய திணைநிலைப் பெயரே'

என்ற சூத்திரத்துக்கு, நச்சினூர்க்கினியர், 'இது முல்லையும் குறிஞ்சியும் ஒழிந்தவற்றுள் திணைதொறு மரீஇய பெயருடையோரிலுந் திணை நிலைப் பெயராகிய தலைமக்களாய் வழங்குவாரும் உளரென எய்தாத தெய்துவித்தார்,' என்று விளக்கம் தந்துள்ளார்.

இளம்பூரணர்² இச் சூத்திரத்துக்கு எடுத்துக்காட்டு கூறுகையில், '........நெய்தற்கு மக்கட்பெயர், நுனையர், நுனைச்சியர், என்பன; தலைமக்கட் பெயர் சேர்ப்பன், துறைவன், கொண்கன் என்பன; பிறவும் அன்ன' என்று குறிப்பிடுகிறார்.

நெய்தல் நில மக்களைப்பற்றி நம்பி அகப் பொருள் விளக்கம்:

³ '.....'சேர்ப்பன் விரிதிரைப் புலம்பன்
பரத்தி நுனைச்சி

.....

நுனையர் நுனைச்சியர் பரதர் பரத்தியர்'

என்று கூறுகிறது.

திவாகர நிகண்டு, நெய்தல் நில மக்கள்பெயர்:

⁴ 'பரதவர் நுனையர் கடலர் வலையர்
சலவர் திமிலர்.....'

என்றும், நெய்தல் தலைமகன் பெயர்கள்,

1. தொல். பொருள். அக. சூ. 22 உரை, பவானந்தம் பிள்ளை பதிப்பு - 1916 பக். 58
2. ஷே உரை வ உ. சி. பதிப்பு, 1919 பக். 14.
3. நம்பி அகப்பொருள் விளக்கம். சூ. 24
4. சூ. 135.

¹ 'கொண்கன் துறைவன் மெல்லம் புலம்பன்
தண்கடல் சேர்ப்பன்'

என்றும் நெய்தல் நிலப் பெண் பெயர்கள்

² 'நுளைச்சியர் பரத்தியர்'

என்றும் குறிப்பிடுகின்றது.

அங்ஙனமே பிங்கலந்தை நிகண்டும்.

³ 'மெல்லம் புலம்பன் தண்கடற் சேர்ப்பன்
துறைவன் கொண்கன் நெய்தல் தலைமகன்'

என்றும்,

⁴ 'கடலர், திமிலர் சலவர் நுளையர்
பரதவர், வளையர் அந்நில மாக்கள்'

என்றும்,

⁵ 'பரத்தியர் நுளையச்சியர் அந்நிலப் பெண்கள்'

என்றும் கூறுகின்றது.

சூடாமணி நிகண்டு.

⁶ 'பரதவர் நுளையரோடு பஃறியர் திமிலர் சாலர்
கருதிய கடலர் கோலக் கழியரே, நெய்தல்மாக்கள்
விரவிய பரத்திமேவு நுளைச்சியே அளத்தி நீண்டு
பெருகிய கடற்பிணுவே நெய்தலிற் பெண்ணின் நாமம்,'⁷

என்றும்,

⁷ 'கொண்களே துறைவனோடு குறித்தமெல் லம்பு லம்பன்
தண்கடல் சேர்ப்பன் நெய்தல் தலைவனைச் சாற்று நாமம்,'

என்றும் நெய்தல் நில மக்களையும், பெண்களையும், தலைவனையும்
குறிப்பிடுகின்றது.

முற்கூறிய தொல்காப்பியச் சூத்திரங்கள் இரண்டனுக்கும்
நச்சினர்ச்சினியரும், இளம்பூரணரும் கூறிய உரையினின்றும்
நெய்தல் நிலத்தின் ஆண்மக்கள் நுளையர், திமிலர், பரதவர்,

- | | | | |
|-------------|-------------|-------------|-------------|
| 1. கு. 138. | 2. கு. 136. | 3. கு. 155. | 4. கு. 153. |
| 5. கு. 154. | | | |
| 6. கு. 72, | 7. கு. 73, | | |

எனவும், பெண்மக்கள் நுளைத்தியர், பரத்தியர், நுளைச்சியர் எனவும் வழங்கப்பட்டனர் என்று காண்கிறோம்.

அங்ஙனமே நெய்தல் நிலத் தலைமகன், ¹ கொண்கன். ² துறைவன், ³ சேர்ப்பன், ⁴ மெல்லம்புலம்பன், புலம்பன் என்ற பெயர்களால் வழங்கப்பட்டுள்ளனர் எனவும் அறிகிறோம். உரையாசிரியர் இருவரும் நெய்தல் நிலத் தலைமகன் எப்பெயரால் வழங்கப்பட்டார் என்பதைத் தெளிவாகக் கூறாது விடுத்தனர். நச்சினூர்க்கினியர் 'வந்துழிக் காண்க,' என்றே கூறிவிடுத்தார்.

உரையாசிரியர்கள் கூறியவற்றுக்கிணங்க நெய்தல் நிலத் தலைவன், கொண்கன், துறைவன், சேர்ப்பன், மெல்லம்புலம்பன் என்ற பெயர்களால் வழங்கப்பட்டிருப்பதைச் சங்க இலக்கியத் திற்பலவிடத்தும் காணக்கூடும். இவற்றைத் தவிர ⁵ பரப்பன் என்ற பெயராலும் அருகி வழங்கப்பட்டுள்ளனர்.

1. கொண்கன் : நந். 72:5, 111:10, 145:4, 149:8, 172:9, 183:6, 187:9, 211:9, 231:8, 249:11, 258:2, 278:6, குறு. 114:2, 212:1, 230:1, 299:4, ஐங். 101:5, 114:1, 119:4, 121:1, 131:1, 134:2, 137:2, 138:3, 139:1, 140:2, 181:4, 193:3, 195:2, 200:2.
2. துறைவன் நந். 4:4, 138:5, 163:12, 167:5, 175:5, 178:6, 199:10, 267:5, 272:6, 278:5, 283:3, 291:5, 315:8, 327:9, 345:5, 372:5, 382:8, 388:9, குறு. 9:7, 97:3, 109:2, 117:4, 125:7, 248:6, 296:5, 303:3, 310:7, 313:3, 316:8, 318:3, 320:4, 326:4, 328:3, 349:8, 351:4, 381:6, 401:4, ஐங். 103:2, 105:3, 109:2, 110:2, 111:3, 113:2, 115:3, 136:3, 142:2, 144:2, 145:2, 146:2, 147:2, 148:2, 150:2, 151:2, 152:4, 153:4, 154:3, 155:4, 156:4, 158:4, 160:3, 161:2, 162:4, 163:3, 164:3, 165:3, 167:2, 168:3, 169:3, 170:2, 186:2, 192:3.
3. சேர்ப்பன். நந். 15:3, 19:5, 31:12, 49:10, 58:10, 63:11, 74:5, 78:11, 91:12, 94:6, 131:3, 219:9, 235:10, 239:8, 245:12, 275:6, 287:5, 299:9, 303:12, 307:5, 331:8, 363:6, 375:3, 378:11, குறு. 49:2, 51:3, 145:2, 175:4, 205:5, 219:6, 226:7, 236:6, 243:4, 269:7, 304:7, 306:6, 334:4, 397:3, ஐங். 108:2, 112:2, 117:4, 157:4, 159:3, 179:1, 183:3, 196:4, கவி. 121:6, 124:4, 125:15, 126:5, 127:5, 128:6, 19:24, 131:43, 132:7, 136:4, 149:3, அக. 50:6, 80:3, 160:8, 290:8, 310:10, 320:5, 350:9, 360:15, புற. 49:2.
4. மெல்லம்புலம்பன். நந். 38:5, 127:8, 195:4, 223:6, 263:8, குறு. 5:4, 245:5, ஐங். 120:4, 133:2, 166:3, 189:3, 190:3, அக. 10:4, 270:4, 330:6, 340:13, 400:19.
5. பரப்பன் அக. 200:7, நந். 284:5.

நெய்தல் நில மருவிய குலப்பெயரால் பரதவர், நுனையர், திமிலர் என்ற ஆண்களைக் குறிக்கும் பெயர்களில் முதலாவதான 'பரதவர்' என்ற பெயர் மட்டுமே சங்க இலக்கியத்துள் பல்கி வழங்கப்பட்டுள்ளது, 'நுனையர்' என்ற பெயர் எட்டுத்தொகையுள் அகநானூற்றில் ஓரிடத்தும், பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் திணைமாலையில் ஓரிடத்து மட்டுமே வழங்கப்பட்டுள்ளது. 'திமிலர்' என்ற பெயர் பத்துப்பாட்டினுள் மதுரைக்காஞ்சியில் மட்டுமே காணப்படுகிறது, அகநானூற்றில் ஒரேயிடத்தில் தான் உள்ளது. அதுவும் 'திமிலோன்' எனவே யுளது.

பெண் மக்கள் பெயரான நுளத்தியர், பரத்தியர், நுளைச்சியர் என்பவற்றில் எப்பெயருமே சங்க இலக்கியத்தில் எங்கும் காண்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் 'நுளைமகள்' எனச் சிறு பாணற்றுப்படையில் ஓரிடத்தும், 'நுனையர் மகள்', 'நுனையர் மடமகள்' எனத் திணைமாலையில் ஒவ்வொரிடத்தும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. - பரத்தியர் என்ற பெயரும் எங்கும் காணப்படவில்லை. ஆனால் 'பரதவர் மகள்' என நற்றிணையில் ஈரிடத்தும், 'பரதவர் மகளிர்' என மதுரைக்காஞ்சியில் ஓரிடத்தும் வழங்கப்பெற்றுள்ளது. பரதவர் மடமகள்¹⁰ எனக் குறுந்தொகையுள் ஓரிடத்தும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1. பரதவர். நந். 4:1, 38:2, 63:1, 74:4, 87:8, 101:8, 111:3, 175:1, 199:6, 207:9, 219:6, 239:2, 303:9, 372:11, 388:4, குறு. 304:4, 320:1, ஐங். 195:1, கவி. 106:24, அக. 10:10, 30:3, 140:1, 210:1, 250:11, 280:14, 300:1 330:15; 340:19, 350:11, 65:11, 226:7, 366:6, பட். 90, 112, மது. 144, சிறு. 159, பொரு. 218, புற. 24:4, 378:1.
2. "நனைமுதிர் தேறல் நுனையர்க்கு ஈயும்"
'ஏழை நுனையர் இடம்'
அக. 366:11.
திணைமா. 59:4
3. 'பரந்து ஒங்கு வரைப்பின் வன்கைத் திமிலர்'
மது. 319.
4. 'திமிலோன் தந்த கடுங்கண் வயமன்'
அக. 320:2.
5. 'நுதிவேல் நோக்கின் நுளைமகள்'
சிறு. 153.
6. 'நுனையர் மகள்'
திணைமா. 60:4.
7. 'நுனையர் மடமகள்'
திணைமா. 45:2.
8. 'மீன் எறி பரதவர் மகளே'
நந். 45:3.
'என் என நினையுங்கொல் பரதவர் மகளே'
349:10.
9. '... .. மணல்மலி கானல்
பரதவர் மகளிர் குரவையொடு ஒளிப்ப'
மது. 97.
10. 'நுண்வலைப் பரதவர் மடமகள்'
குறுந், 184:6.

இன்று இப்பெயர்களில் பல டிறைந்துவிட்டன. பரதர், பரவர் என்ற பெயரால் திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் உள்ள மீனவர்கள் வழங்கப்படுகின்றனர். பரதவர் என்ற பெயரே பெரும்பாலும் வழக்காற்றி விட்டது என்றே கூறலாம். ¹ சென்னை, செங்கற்பட்டு, தென்னார்க்காடு, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களில் வாழும் கடற்கரை மீனவர்கள், பட்டினவர், கரையார் என்ற பெயராலேயே பெரும்பாலும் வழங்கப்படுகின்றனர். இராமநாதபுரம், கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் உள்ள மீனவர்களில் ஒரு பகுதியினர் முக்குவர் என்றும் வழங்கப்படுகின்றனர். முக்குளித்தல் என்றால் நீரில் முழுகுதல் என்பது பொருள். கடலுள் முழுகிச் சங்குகளையும் முத்துச் சிப்பிகளையும் திரட்டும் மக்கள் என்ற பொருளில் இப்பெயர் வந்திருக்கலாம் என்று தெரிகிறது.

இவற்றைத் தவிர பரதர் என்ற சொல்லும் நெய்தல் நில மக்களைக் குறிப்பதாகக் கையாளப்பட்டுள்ளது. பரதர் என்ற சொல் பெரும்பாணாற்றுப்படையில் ஓரிடத்தும், மதுரைக்காஞ்சியில் ஓரிடத்தும், திணைமொழியில் ஓரிடத்தும் வந்துள்ளது.

² 'மாடம் ஓங்கிய மணல்மலி மறுகின்
பரதர் மலிந்த பல்வேறு தெருவின்'

என்று பெரும்பாணாற்றுப்படையிலும்,

³ 'முழங்குகடல் தந்த விளங்குகதிர் முத்தம்
அரம்போழ்ந்து அறுத்த கண்ணேர் இலங்குவனை
பரதர் தந்த பல்வேறு கூலம்'

என்று மதுரைக்காஞ்சியிலும் வந்துள்ள பரதர் என்ற சொல் வணிகர்களைக் குறிப்பதாக உரையாசிரியர்கள் சிலர் கூறுகின்றனர்.

1. பட்டினவர் Madras District Gazetteer, Revised Draft Edition.
2. மாடங்கள் உயர்ந்து நின்ற மணல் மிக்க தெருக்களையுடைய நெய்தல் நிலமாக்கள் மிக்கு வாழ்கின்ற பலவாய் வேறுபட்ட தெருக்கள் பெரும். 312-323. பொ. வே. சோமசுந்தரனார் உரை, கழக வெளியீடு 1955—பக். 90
3. ஒலிக்கும் கடல் தந்த விளங்குகின்ற ஒளியினையுடைய முத்துகளும், வாளரம் கீறியறுத்த இடம் நேரிதாகிய விளங்கும் வளையல்களும், செட்டிகள் கொண்டு வருவதால் மிக்க பலவாய் வேறுபட்ட பண்டங்களும் மது. 315—317, ஷெ உரை. பக். 91.

திணைமொழியில்

1 'கடல் கொழித்திட்ட கதிர் மணி முத்தம்

... .. பரதர் மகளிர்

தொடலை சேர்த்து ஆடும் துறைவ'

என்ற அடிகளில் வரும் பரதர் என்ற சொல் நெய்தல் நில மக்களையே குறிப்பிடுகிறது என்பது வெள்ளிடைமலை. சிலப்பதி காரத்தும் பரதர் என்ற சொல் நான்கு இடங்களில் கையாளப் பட்டுள்ளது. 'பரதர் மலிந்த பயங்கெழு மாநகர்', 'மறையின் மணந்தாரை வன்பரதர் பாக்கத்து', 'சேரிப் பரதர் வலை முன்றில்', 'அரசர் முறையோ, பரதர் முறையோ' என்பனவே அவை. அவற்றில் முதலிலும் நான்கிலும் உள்ள பரதர் என்ற சொல் வணிகரையும், இடையிலுள்ள நெய்தல் நில மக்களையும் குறிப்பதாக உரையாசிரியர்கள் கூறுகின்றனர். இவை, இந்த வணிகர்களும் பரதவர்தாமோ என்ற ஐயத்தையும் எழுப்புகின்றன. இதனைப்பற்றிப் பின்னர் ஆராய்வோம்.

பரதவர்-தொழில்

பரதவ மக்கள் கடலில் மீன்பிடித்தலையே தலையாய தொழிலாகக் கொண்டவர்கள். கழிசுளிலும் மீன் பிடிப்பர். உப்பு விளைப்பதும் அவர் தொழிலாகும். இவற்றால் வரும் பொருளைக் கொண்டே அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்தி வருவர். இவ்வுண்மையை,

1. நெய்தலிலப் பெண்கள், கடலின் கண்ணுள்ள அலையானது அலசிக்கரையிலிட்ட ஒளியினையுடைய முத்துகளாகிய மணிகளை மாலையாகக் கட்டி விளையாடும் கடல் துறை முகத்துக்குரியவனே.

—திணை மொழி 45:1—3, விளக்கவுரை கழக வெளியீடு 1965, சு. நடராச பிள்ளை பக். 43.

2. பரதரான் மிகுதி பெற்ற பயன்மிக்க மாநகர்,
—சிலம்பு 2:2; பரதர்: கடலோடிகள், அரும்பதவுரையும் அடியார்க்கு நல்லார் உரையும், டாக்டர் உ.வே சா. நான்காம் பதிப்பு, 1944 அடிக்குறிப்பு பக். 42.

3. வன்மையுடைய பரதர்களின் பாக்கத்தில் கனவில் கூடிய மகளிரை சிலம்பு. 7 காணல்வரி பக். 29:1 வேங்கடசாமி நாட்டார் உரை கழக வெளியீடு. 1956 பக். 181.

4. பரதர் சேரியில் வலை உணங்கும் மனை முற்றத்தே;
—சிலம்பு 7 ஷு உரை, பக். 186.

5. அரசர்களே! வாணிகர்களே! இது நீதியோ?
—சிலம்பு 23:160 ஷு உரை பக். 435.

¹ 'நெய்தற்கு உணு, மீன் விலையும் உப்பு விலையும்' என்று நச்சினூர்க்கினியரும், ² நெய்தற்கு உணவு—உப்பு விலையும் மீன் விலையும்' என்று இளம்பூரணரும், 'தெய்வம் உணவே' என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்துக்கு உரை கூறுகையில் குறிப்பிடுகின்றமையாலும் அறிகிறோம்.

³ 'புலவு மீனுப்பு விலைகளிற் பெற்றன' என்று தெளிவாகக் கூறுகிறது நம்பியகப் பொருள் விளக்கம்.

கலம்—கருவிகள்

பரதவர் மரக்கலங்களிலும், கட்டுமரங்களிலும் வலைகளை ஏற்றிச் சென்று கடலில் வீசி மீன் பிடிப்பர். ஆழ்கடலில் சென்று மீன் பிடிப்பதுமுண்டு. தூண்டிலில் சிறிய மீன்களை இரையாகக் குத்திக் கடலிலும் கழியிலும் எறிந்தும் மீன் பிடிப்பார்கள்.

மரக்கலங்கள்

கடலிற் சென்று வலை வீசி மீன்பிடித்தற்குப் பெருந்துணையாய்வுள்ளவை கட்டுமரங்களும், படகுகளும். இப்போது எங்கும் வழக்கிலுள்ள கட்டுமரம், படகு என்ற சொற்கள் சங்க இலக்கியத்தில் எங்குமே காணப்படவில்லை என்பது பெரிதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சங்க இலக்கியங்களில் ⁴ திமில், ⁵ நாவாய், ⁶ வங்கம், ⁷ அம்பி, ⁸ தோணி, ⁹ ஓடம், ¹⁰ கலம், ¹¹ பஃறி என்ற சொற்களே வழங்கியுள்ளன.

இம் மரக்கலங்களில் திமில், அம்பி, தோணி என்ற மூன்றும் மட்டுமே மீன் பிடிக்குத் தொழிலுக்குப் பயன் படுத்தப்பட்டவை என்று தெரிகிறது. அவற்றிலும் திமில்தான் பெரிதும் பயன்

1. தொல். பொருள். அகத். கு. 20, நச். உரை.

2. ஷெ இளம்பூரணர் உரை. பக்கம் ஆண்டு.

3. நம்பி. அக. விள. கு. 24.

4. திமில். நந. 111:6 199:6, 331:6, 372:12, 388:4, அக. 10:10, 60:3, 65:11, 70:1, 190:3, 175:1, 210:6, 240:5, 260:4, 330:16, 340:18, 350:11, புற. 24:4, 60:1, 303:7, குறுந். 123:5, 304:4, பரி. 10:72, 102, கலி. 136:1, 149:1.

படுத்தப்பட்டது என்பது இலக்கியங்களினின்றும் தெளிவாக வ்ளங்குகிறது.

திமில் வலைகளைக் கொண்டுசென்று பரதவர் கடலில் மீன் பிடிக்கும் செய்தி எட்டுத்தொகையுள், நற்றிணை, குறுந்தொகை, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகம், புறம் என்ற நூல்களில் மிகுதியாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ¹ மதுரைக்காஞ்சியிலும், ² திணைமாலையிலும், ³ களவழியிலும் கூடத் திமிலைப் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன.

* 'கொடுத்திமில்,' * 'நெடுத்திமில்,' * 'திண்திமில்,' * 'நிரைதிமில்,' * 'இவர்திமில்' என்று திமில் பல அடைமொழிகளால்

- | | |
|---|----------------|
| 1. 'நிரைதிமில் வேட்டுவர் கரைசேர் கம்பலை' | மது. 116. |
| 2. 'திமில் களிருகத் திரை பறையா' | திணைமா. 50:1. |
| 'திரை பாக னாகத் திமில் களி ருக' | 52:1. |
| 'பாறு புரவியாப் பல்களிறு நீள்திமிலா' | 53-1. |
| 3. 'நளிந்த கடலுள் திமில் திரை போல்' | கன. 18:1. |
| 4. 'கொடுத்திமில் பரதவர் வேட்டம் வாய்த்தென' | அக. 70:1. |
| 'மீன்கொள் பரதவர் கொடுத்திமில்' | 65-11. |
| '... பெருங்கடல் படுத்த | |
| கடுஞ்செலல் கொடுத்திமில் போல' | 330:16. |
| 'கொடுத்திமில் பரதவர் கோட்டுமீன் எறிய' | குறுந். 304.4. |
| 'வருஉம் | |
| பல்மீன் வேட்டத்து என்ணையர் திமிலே' | 123:5. |
| 'கடுஞ்செரு எறிந்த கொடுத்திமில் பரதவர்' | நற். 199:6. |
| 'கொடுத்திமில் பரதவர் குருஉச்சுடர் எண்ணவும்' | பட். 112. |
| 5. 'பெருங்கடற் பரப்பில் சேயிரு நடுங்க | |
| கொடுத்தொழில் முகந்த செங்கோல் அவ்வலை | |
| நெடுத்திமில் தொழிலொடு வைசிய தந்தைக்கு' | அக. 60:3. |
| 6. '... .. நளிகடல் | |
| திரைச்சுரம் உழந்த திண்திமில் விளக்கில்' | அக. 240:5. |
| 'திண்திமில் | |
| எல்லுத் தொழில் மடுத்த வல்வினைப் பரதவர்' | 340:18. |
| 'எந்தை திமில் இது நுந்தை திமில் என | |
| வளைநீர் வேட்டம் போகிய இளைஞர் | |
| திண்திமில் எண்ணும் தண்கடல் சேர்ப்ப' | நற். 331:6-8. |
| 'இருங்கழி துழவும் பனித்தலைப் பரதவர் | |
| திண்திமில் விளக்கம் எண்ணும் ஊரே' | 372:12. |
| 'திண்திமில் பரதவர் ஒண்சுடர்க் கொளீஇ' | 388:4. |
| 7. 'நிரைதிமில் களிருக, திரைஒலி பறையாக' | கனி. 149:1. |
| 'இவர்திமில் எறிதிரை ஈண்டி வந்து அலைத்தக்கால்' | கனி. 136:1. |

குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. திமில் என்ற இம்மீன்படகு இரு கோடிகளிலும் பிறைபோல மேல் நோக்கி வளைந்து உள்ளிடம் அகன்று முனைகள் குறுகிக் காணப்படும். அதனால்தான் கொடுத்திமில் என்று இலக்கியத்திற் பலவிடத்தும் வழங்கப் பட்டுள்ளது. இது கனமான பெரிய வலைகளையும், சுறு முதலிய பெரிய மீன்களையும் சுமக்கக் கூடிய அளவு நீளமும் திண்மையும் உடையது. ஆதலால்தான் நெடுத்திமில், திண் திமில் என்ற அடைகளால் வழங்கப்படுகின்றது. நீளமாகவும், திண்மையாகவும் இருந்தாலும் கடலில் மிக விரைவாக இவர்ந்து செல்லு மாதலின் ¹ 'கடுஞ்செலல் கொடுத்திமில்', ² 'விசை..... கொடுத்திமில்' எனவும் வழங்கப்படுகிறது.

திமில் ஒரு பெரிய மீன் போன்ற வடிவியுடையது. ³ 'திமி' என்றால் யானைமீன், பெருமீன் என்கிறது திவாகர நிகண்டு. பெருமீன் என்பது பொதுவாகச் சுறுமீனைத்தான் குறிக்கும். பெருமீனைப் போன்ற தோற்றத்தையுடையது என்ற பொருளில் படகு திமில் என்று பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.

அம்பி, தோணி என்ற மரக்கலங்களும் மீன்பிடிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டன என்பது பின்வரும் அடிகளால் நன்கு விளங்குகிறது.

- ⁴ 'வான்வாய்ச் சுறவின் பனித்துறை நீந்தி
நான்வேட்டு எழுந்த நயனில் பரதவர்
வைகுகடல் அம்பியின் தோன்றும்'
⁵ 'வடிக்கதிர் திரித்த வல்நாண் பெருவலை
இடிக்குரற் புணரிப் பெளவத்து இடுமார்
நிறையப் பெய்த அம்பி.'

1. 'கடுஞ்செலல் கொடுத்திமில் போல்' அக. 330:16.
2. 'வாங்கு விசைக் கொடுத்திமில் பரதவர் கோட்டு மீன் எறிய' குறுந். 304:3-4.
3. திவா. நிக. 202,
4. வாளரம் போன்ற வாயினையுடைய சுறு மீன்கள் வாழும் குளிர்ந்த கடல் துறையைக் கடந்து சென்று, பகலில் மீன் வேட்டைக்குப் புறப்படும் அன்பில்லாத பரதவர் தங்குதற்குரிய கடலின்கண் உள்ள தோணிகளைப் போலத் தோன்றுதற்குக் காரணமான. அகம். 187:21-23.
5. கூரிய கதிர் கொண்டு திரித்த வலிய நூல்கயிற்றால் செய்யப்பட்ட பெரிய வலையை, இடிமோதும் முழக்கத்தையுடைய அலைகள் பொருந்திய கடலில் மீன் பிடித்தற்கு எறியும் பொருட்டு, உள்ளிடம் நிறையுமாறு ஏற்றப்பட்ட தோணியை, நந். 74:1-3.

¹ 'கடல்பாடவிந்து தோணிநீங்கி'

² 'வாள்வாய்ச் சுறவொடு வயமீன் கெண்டி
நிணம்பெய்தோணியர்'

என்ற அடிகள் அம்பியும் தோணியும் மீன் பிடிக்கலங்கள் என்ற பதைக் காட்டுகின்றன.

³ மேலும் 'பெரியவரும் சிறியவருமான மக்களை இருகரையிலும் மாறி மாறிக் கொண்டுவரும், நீர்த்துறையில் அறத்துக் குழைக்கும் அம்பி.'

⁴ 'எம்முடைய இருக்கை நின் இருக்கைக்கு அணித்தாக விருந்தும் மழை பொழிகின்ற இக்கார்ப் பருவத்திலே கடந்துவர அம்பியை நாடிக் காத்திருக்க வேண்டிய நிலையில் வையை பெருக்கெடுத்தோடியது.'

⁵ 'கலங்கள் கொணர்ந்த பொன்னையும், பொருளையும் தோணிகள் கரைக்கு ஏற்றிக் கொணர்ந்து சேர்க்கும்' என்ற செய்திகள், அம்பியும், தோணியும் ஆட்களைக் கரை கடத்தற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டன என்று கூறுகின்றன. எனவே தோணி, அம்பி என்பன பொதுவாக மரக்கலம் என்ற பொருளையுடையது என்று தோன்றுகிறது. மாறாக, முன்னர்க் கூறிய திமில் என்று வழங்கப்பட்ட கலம், மீன் பிடித்தலுக்கென்றே, தக்க முறையில் அமைக்கப்பட்ட மரக்கலம் என்று தோன்றுகிறது.

வங்கம், நாவாய் என்பன பண்டங்களையேற்றி நெடுந் தொலைவு கடலில் செல்வதற்கெனக் கட்டப்பட்ட பெருங்கலங்களாயிருத்தல் வேண்டும். இவை மீன் தொழிலுக்கு உரியவை என்ற செய்தி இலக்கியத்தில், அறிந்த

1. கடலில் மீன் படுதல் இன்மையால் மீன் பிடி படகுகள் (தோணிகள்) கடலுக்குச் செல்லா தொழிய. அகம். 50:1.
2. 'வாள் போன்ற வாயையுடைய சுறா மீன்களோடு வலிய பெரு மீன்களைப் பிடித்துத் தம் படகு கொள்ளுமாறு துண்டித்த' நற். 111:7-8.
3. 'உறுவரும் சிறுவரும் உழைமாறு உய்க்கும் அறத்துறை அம்பியின் மான' புற. 381:23-24.
4. 'அருகு பதியாக அம்பியின் தாழ்ப்பிக்கும் பொழிகாரில் இதுவன்றே வையை?' பரி. 6:75-76.
5. 'கலந் தந்த போற்பரியும் கழித் தோணியான் கரைசேர்க்குந்து' புற. 343:5-6.

வரையில், எங்குமே காணப்படவில்லை. ஆதலின் இவை பண்டமேற்றிச் செல்லும் பெருங்கலங்களே எனக் கூறல் பொருந்தும். மேலும் இவை துறைமுகக் சார்புடைய இடங்களோடு தொடர்புபடுத்தியே பெரும்பாலும் இலக்கியங்களிற் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன என்பதும் நினைவுகூரற்பாலது.

1. ' உலகு கிளர்ந்தன்ன உருகெழு வங்கம்
புலவுத் திரைப் பெருங்கடல் நீரிடைப் போழ
... ..
கோடுயர் திணிமணல் அகன் துறை நீகான்
மாட வொள்ளெரி மருங்கறிந்து ஓய்ய'
2. ' தூங்கல் வங்கத்துக் கூம்பிற் சேக்கும்
மருங்கூர்ப் பட்டினம்'
3. ' வால்இதை யெடுத்த வளிதரு வங்கம்
பல்வேறு பண்டம் இழிதரு பட்டினத்து'
4. ' அருங்கலம் தரீஇயர் நீர்மிசை நிவக்கும்
பெருங்கலி வங்கம் திசை திரிந்தாங்கு'
5. ' இருங்கழி யிழிதரு மார்கலி வங்கம்
தேறுநீர்ப் பரப்பின் யாறுசீத் தய்த்துத்
துறைதொறும் பிணிக்கு நல்லூர்.'

1. உலகமே கிளர்ந்தெழுந்து இயங்குவதுபோல, அச்சம் தருகின்ற மரக்கலத்தை, மாலுமி, புலால் நாரும் அலைகடல் நீரைக் கிழித்துக் கொண்டு ஓடுமாறு, உயர்ந்த கரையும் திணிந்த மணலுமுடைய துறையினை, மாடத்தின் மீது எரிகின்ற ஒளிமிக்க கலங்கரை விளக்கினால் அறிந்து கொண்டு செலுத்த... அகம் 251:1-2, 5-6.
2. (காகம்) காற்றால் அசைந்தாலும் மரக்கலத்தின் பாய்மரத்தின் மீது தங்கியிருக்கின்ற மருங்கூர்ப் பட்டினம். நற். 258:8-10.
3. வெள்ளிய பாய் விரித்துக் காற்றுச் செலுத்தலால் ஓடி வருகின்ற மரக்கலங்களில் கொண்டு வரப்பட்ட பல்வேறுபட்ட சரக்குகளை இறக்குமதி செய்யும் பட்டினம். மது. 536-537.
4. பிற நாடுகளினின்றும் அரிய பொருள்களைக் கொண்டு வருவதற்காகக் கடலின் மீது மிதந்தோடும் பெரிய ஆரவாரத்தையுடைய மரக்கலங்கள் செல்லும் திசைகளிலே திரிந்து செல்வது போல. பதிற், 52:3-4.
5. கரிய கழிகளின் வழியாக வந்து இறங்கும் கடலில் செல்லுதற்குரிய மரக்கலங்களை, தெளிந்த நீர் பரந்த கடலுக்குச் செல்லும் வழியாகிய ஆற்றைச் சரிபடுத்தி அதன் மூலம் செலுத்தி, புறம். 400:20-23.

என்ற அடிகள் வங்கம் என்பது, பண்டமேற்றிவரும் கலம் என்ற கருத்தை யுறுதிப்படுத்துவதைக் காணலாம்.

அங்ஙனமே;

1. 'வேறுபல் நாட்டுக் கால்தர வந்த அருவினை நாவாய் தோன்றும் பெருந்றுறை'
2. 'வெளில் இளக்கும் களிறு போல. தீம்புகார்த் திரைமுன்றுறை தூங்கு நாவாய்'
3. 'வால்உளைப் புரவியொடு வடவளம் தருஉம் நாவாய் சூழ்ந்த நளிநீர்ப் படப்பை'
4. 'கடுங்காலோடு கரை சேர நெடுங் கொடியிசை இதையெடுத்து இன்னிசைய முரசம் முழங்கப் பொன்மலிந்த விழுப்பண்டம் நாடார நன்கிழிதரும் ஆடியற் பெருநாவாய்'
5. 'நளியிரு முந்நீர் நாவாய் ஓட்டி வளிதொழி லாண்ட வரவோன் மருக'

1. பல்வேறு தேசங்களிலிருந்தும், காற்றுச் செலுத்துவதால் வந்த வேலைப் பாடமைந்த மரக்கலங்கள் விளங்கும் பெரிய துறைமுகப்பட்டினம். நந். 295:5-6.
2. அசையாத கட்டுத்தறியினையும் அசைக்கும் களிறு போல, கண்ணுக் கிணிய புகார்த் துறைமுகத்தில், அசைகின்ற மரக்கலங்கள் (தங்கியுள்ளன.) பட். 172-175.
3. வெள்ளிய தலையாட்டத்தினையுடைய குதிரைகளுடனே வடதிசையில் உள்ள நுகரப்படும் பொருள்களைக் கொண்டுவந்துதருகின்ற மரக்கலங்கள் சூழ்ந்துகிடக்கும் பெருமையுடைய கடற்பக்கம் பெரும். 319-321.
4. கடிய காற்றாலே ஓடிச் சென்று துறையை அடையும்பொருட்டு, நெடிய கொடியை உச்சியில் உடையவாய், பாய் விரிக்கப்பட்டு இனிய ஓசையை யுடைய முரசு முழங்க, பொன் மிகுதற்குக் காரணமான சிறந்த சரக்குகளை நாட்டிலுள்ளார் நுகரும் பொருட்டு, ஏற்றிக்கொண்டு வந்து, நன்றாக இறக்குமதி செய்யும் அசையும் தன்மையினையுடைய பெரிய மரக்கலங்கள் (உள்ள இடம்.) மது. 78-83.
5. நீர் மிகுந்த பெரிய கடலில் காற்றினை அழைத்து அக்காற்றின் துணையால் பாய் விரித்து, மரக்கலம் ஓட்டிய வலியவணிகர் மரபைச்சேர்ந்தவனே. புறம். 66-1-2.

1. 'சினமிகு தானை வானவன் குடகடல்
பொலந்தரு நாவாய் ஓட்டிய அவ்வழி'
2. 'கண்திரள் முத்தம் பயக்கும் இருமுந்நீர்
பண்டங்கொள் நாவாய் வழங்கும் துறைவன்'

என்ற அடிகள் 'நாவாய்' என்பதும் பண்டமேற்றிச் செல்லும் மரக்கலமே என்ற கொள்கைக்குச் சான்றாகின்றன.

'கலம்' என்ற சொல்லும் பலவிடத்தும் பயின்றதுவந்துள்ளது. பொருவாக மரக்கலம் என்றே பொருள்படும் எனினும், அது பெரும்பாலும் பண்டமேற்றும் படகுகளையே குறிக்க ஆளப் பட்டுள்ளது.

3. 'இரங்கு நீர்ப் பரப்பின் கானலம் பெருந்துறை
தனம்தரும் நன்கலம்'
4. 'உரவுநீர் அழுவத்து ஓடுகலம் கரையும்
துறைபிறக் கொழிய'
5. 'சிதைவின் றிச் சென்றுழிச் சிறப்பெய்தி வினைவாய்த்துத்
துறையகலம் வாய்க்கும் துணிகடல் தண்சேர்ப்ப'

என்ற அடிகளில் கூறப்பெறும் கலம், பண்டமேற்றிச் செல்லும் படகைக் குறிப்ப தென்றே எண்ணத்தோன்றுகின்றது.

1. கோபம் மிக்க சேனையுடைய சேரன் மேல்கடலின்கண் பொன்னைத் தரும் கலம் செலுத்திய அவ்விடத்தில் புறம். 126:14-15.
2. விழுகளைப் போல் திரண்ட முத்துகளைக் கொடுக்கும் பெரிய கடலினிடத்தே, பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்யும் மரக்கலங்கள் இயங்கும் துறைமுகத்தையுடையவன்... ஐந். எழு. 61:1-2.
3. முழங்குகின்ற நீர்ப்பரப்பாகிய கடற்கரையின்கண் உள்ள சோலையை யுடைய அழகிய பெரியதுறையில், (வேற்று நாட்டிலிருந்து) பொன்னைக் கொண்டு வருகின்ற நல்ல மரக்கலங்கள். அகம். 152:6-7.
4. பெருநீர்ப் பரப்பாகிய கடலிலே திசை தப்பி ஓடும் மரக்கலங்களை அழைக்கும் நீர்ப்பாயற்றுறை என்ற துறைமுகப்பட்டினம் பின்னே கிடக்குமாறு முன் ஓடி. பெரும். 350-351.
5. தாம் சென்றவிடத்துத் தமக்கொரு கேடுமின்றிப் பண்டங்களை விற்ப தான காரியம் வெற்றியாகமுடியச் சிறப்பாகத் திரும்பிய மரக்கலங்கள் சூழ்ந்து நிற்கும் இடத்தையுடைய கடற்கரைத் தலைவனே. கலித். 132:6-7.

1 'ஓடம்', 2 'பஃறி' என்ற இரு சொற்களும், மரக்கலத்தைக் குறிப்பனவாக, ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரிடத்து மட்டுமே சங்க இலக்கியங்களில் ஆளப்பட்டுள்ளன.

'அகன்ற பெரிய வானமாகிய கடலில், ஓடம் போல வானிடையே பசுற்போதில் நின்ற ஞாயிறு' என அகரானூறு, ஓடத்தை ஞாயிற்றுக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறுகிறது. அங்ஙனமே, 'பஃறி' என்ற சொல்லும், பட்டினப்பாலையில், உப்பையேற்றிச் சென்று விற்றுவிட்டு நெல்லுடன் திரும்பிய கழியின்கண் செலுத்தும் படகென்ற பொருளில் வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஓடம் என்பது பொதுவாக ஆறுகளிலும், ஏனைய நீர்நிலைகளிலும் இயங்கும் படகைக் குறிப்பதாகவே இன்றும் வழக்காற்றில் உள்ளது. ஆனால் பஃறி என்ற சொல் வழக்கொழிந்த சொல்லாகிவிட்டது.

இதுகாறும் விளக்கிக் கூறியவற்றால், 'தியில்' என்பது மீள் பிடி படகேயென்பதும், அம்பி, தோணி என்பன மீள் பிடித்தற்கும், பண்டமேற்றற்கும் பயன்படுத்திய மரக்கலங்கள் என்பதும், நாவாய், வங்கம், ஓடம், கலம், பஃறி என்பன பெரும்பாலும் பண்டமேற்றும் கலங்கள் என்ற பொருளிலேயே இலக்கியங்களில் ஆளப்பட்டுள்ளன என்பதும் புலனாகின்றன.

இதில் மற்றொரு புதுமை என்னவெனில், தோணி என்ற ஒரு சொல் மட்டுமே படகு என்பதைக் குறிக்க இன்றும் வழக்கில் உள்ளது என்பதாம். ஓடம் என்ற சொல்லும் அருகி வழங்குகின்றது. இலக்கியத்தில் பரதவ மக்களோடு ஒன்றி யுறவாடும் சொல்லாகப் பல்கி வழங்கிய 'தியில்' என்ற சொல், என்றோ அம்மரபினர் மறந்து, மறைந்த சொல்லாய் இறந்துவிட்டது. அங்ஙனமே, அம்பி, நாவாய், வங்கம், கலம், பஃறி என்ற சொற்களும் மக்களால் பயிலப்படாமல் இலக்கியத்தில் மட்டுமே இடம் பெற்றுள்ள சொற்களாயுள்ளன.

'படகு' என்றே இப்பொழுது பெருவாரியான மக்களும் நூல்களும் வழங்கும் சொல், இலக்கியத்தில் எங்கும் காணாத சொல்

1. "அகல்இரு விசும்பிற்கு ஓடம் போல பகலிடையே நின்ற பலகதிர் ஞாயிறு"
2. "வெள்ளை உப்பின் கொள்ளை சாற்றி நெல்லொடு வந்த வல்வாய்ப் பஃறி"

அக. 101:12.

பட. 80.

என்று முன்னர்க் குறிப்பிட்டோம். இச் சொல் எப்போது வழக்கில் புகுந்தது என்பது தெரியவில்லை.

திருவாசகத்தில் 'படவு' என்ற சொல் ஆளப்பட்டுள்ளது. மீனவர்களும், படகுடன் தொடர்புடைய பிறரும், பெரும்பாலும் 'படவு' என்றே வழங்குகின்றனர்.

பரஞ்சோதி முனிவர் திருவிளையாடலில் ³ படவு, ⁵ படகு என்ற சொற்கள் பல விடங்களிலும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. படவு என்ற சொல்லே படகு என மாறிவந்துள்ளது போலும்.

படம் என்ற சொல் சீலையைக் குறிப்பது. சீலை (துணி) யாலான பாய் விரித்துக் காற்றின் துணையால் இயங்கிய மரக்கலம் என்ற பொருளில் 'படவு' என வழங்கப்பட்டிருக்கலாம் என்றே தோன்றுகிறது.

எனவே படகு என்ற சொல் சங்க காலத்தில் வழக்கில் இருந்த சொல்லன்று; பிற்காலத்தில் எழுந்த சொல்லேயாம் என்பது ஒருதலை.

"படகு" தோணி; என்ற சொற்களோடு இந்நாளில் வள்ளம், வத்தை என்ற சொற்களும் மீன்பிடி கலங்களைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. வத்தை என்ற சொல் 'போட்' (Boat) என்ற சொல்லின் திரிபாயிருக்கலாம்.

4. 'சோங்கு' என்ற சொல்லும் படகைக்குறிக்கும் சொல்லாக வழங்கியுள்ளது.

1. ".....ஆனந்தக் கூத்தன்
.....படவது ஏறி..... மீன் விசிறும்"
—திருவாசகம் : 34. திருவார்த்தை 3.
2. "படவு டைப்பவோர் தோணிமேற் பாய்ந்தும்"
—திருவிளையாடல், வலை வீசின படலம் : 37.
3. "கிடும் தேணியைப் படகினை" ஷை படலம் : 34.
"சிங்கவே றணையான் காலிற் செல்நடைப் படகில் பாய்ந்து"
—ஷை படலம் : 52.
4. "தட்டும் சோங்கினை முட்டும்"
".....விசைத்தொகு சோங்கின்
இடைபுகுந்து..." —ஷை படலம் : 37.

பண்டம் ஏற்றிச் செல்லும் பெரும் படகுகள் இப்பொழுது 'சம்மான்' என்று கூறப்படுகிறது.

'கப்பல்' என்பது பொரும்பாலும் நீராவிக் கலங்களையே குறிப்பதாகும். உள்ளூர்களில் ஆறுகளைக் கடக்கப் பயன்படுத்தப்படும் வட்டமான - பெருங்கூடை போன்ற மிதவையைப் 'பரிசில்' என்று வழங்குகின்றனர்.

முன்னர்க் குறிப்பிட்டது போலத் தமிழ்நாட்டுக் கடற்கரைகளில் சிறப்பாகக் காணப்படும் 'கட்டுமரம்' இலக்கியங்களில் எங்கும் காணாத கலமாக உள்ளது, வியப்பைத் தருவதாகும்!

திமில் என்ற சொல்லுக்குக் கட்டுமரம் என்றும், 'Catamaran' மீன் படகு, மரக்கலம் என்றும் குறிப்பிடுகிறது, சென்னைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடான¹ தமிழ்ச் சொற்களஞ்சியம் ('Tamil Lexicon').

திமில் என்பதைப் படகு என்றே உரையாசிரியர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

படகு வேறு கட்டுமரம் வேறு. நீரில் நன்கு மிதக்கக்கூடிய சிலவகை மரங்களை இருபது அல்லது இருபத்தைந்து அடி நீளமாகத்துண்டித்து மேல் பகுதியிலும் பக்கங்களிலும்பட்டையாகச் செதுக்குவார்கள். அப்படிச் செதுக்கப்பட்ட ஐந்தாறு மரக் கட்டைகளைப் பரப்பிய நிலையில் அடுக்கிக் கயிற்றால் ஒருங்கே கட்டப்பட்டதுதான் கட்டுமரம் என்பது. தனிக்கட்டைகளைப் புணைக்கட்டை யென்று கூறுவார்கள். கட்டுமரத்தின் தலைப் பக்கம் குறுகியும் கடைப்பக்கம் அகன்றும் இருக்கும். அவற்றை முறையே 'தலையா' என்றும் 'கடையா' என்று வழங்குவர்.

மேல் நோக்கிப்பிறைபோல் வளைவாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ள இரண்டு அல்லது மூன்று கட்டைகளைக் கட்டுமரத்தின் முனைப் பகுதியோடு இணைத்துக் கயிற்றால் கட்டியிருப்பார்கள். அக் கட்டைகளுக்கு அண்டைகள் என்று பெயர். அலைகள் எதிரிடும்

1. Tamil Lexicon published by the University of Madras, Vol III-part I, 1928 p. 1880.

போது கட்டுமரம் ஒட்டம் தடைப்படாமல் ஊடுருவிச் செல்வதற்கும், நீரில் மூழ்காமல் தூக்கிக் கொடுப்பதற்கும் ஏற்றவகையில் இவ்வண்டைகள் அமைந்து பயன்படுகின்றன.

மீனவர்கள் கட்டுமரத்தை 'மரம்' என்றே வழங்குகின்றனர். பெரிய கட்டுமரத்தைப் 'பெரியமரம்' என்றும், சிறியகட்டுமரத்தைக் 'குத்திரி மரம்' என்றும் வழங்குகிறார்கள். மீன் வேட்டைக்குச் செல்வதையே 'மரந்தள்ளுவது' என்றுதான் கூறுகின்றார்கள். இக்கட்டுமரத்தைப் பற்றி இலக்கியங்களில் தெளிவாக எங்கும் கூறப்படவில்லை. ஆனால்,

1 'பெருங்கடல் நீந்திய மரம்வலி யுறுக்கும்
பண்ணிய விளைஞர் போல'

என்று பதிற்றுப்பத்திலும்,

2 'கால் ஏ முற்ற பைதரு காலை
கடல்மரம் கவிழ்ந்தென கலங்கி உடன்வீழ்பு
பலர் கொள் பலகை போல'

என்று நற்றிணையிலும்,

3 'மாரி இரவின் மரம்கவிழ் பொழுதின்
ஆர் அஞர் உற்ற நெஞ்சமொடு ஓராங்குக்
கண்ணில் ஊமன் கடற்பட் டாங்கு'

என்று புறநானூற்றிலும், மரம் என்ற சொல் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இச்சொல்லுக்கு உரையாசிரியர்கள் மரக்கலம் என்றே பொருள் கூறுகிறார்கள். அதுதான் பொருத்தமாகவும் தோன்றுகிறது.

1. பெருங்கடலைக் கடந்து சென்று, திரும்புதலால் பழுதுற்ற மரத்தைப் (மரக்கலத்தை) பழுது பார்த்து, பண்டு போல வலியுடைத்தாக்கும் கடல் வாணிகர் போல பதிற். 76:6-5.
2. காற்றுத் திரண்டு, உயிர்கள் மயங்கி வருந்துதற் கேதுவாகிய புயல் மோதும் போது, ஏறிச் சென்ற மரக்கலம் கடலின்கண் கவிழ்ந்ததாக, கலக்கமெய்தி, ஒருங்கே கூடிப் பலரும் சேரப்பற்றி இழுக்கும் மரக்கலப் பலகை போல. நற். 30:7-8.
3. மழை பெய்யும் இரவில் மரக்கலம்? கவிழ்ந்த காலத்துப் பொறுத்தற் கரிய துன்புற்ற நெஞ்சுடனே ஒரு பெற்றிப்படக் கண்ணில்லாத ஊமன் கடலில் அழுந்தினான் போல. புறம். 238:14-16.

கட்டு மரம், பல கட்டைகளைப் பக்கவாட்டமாக அடுக்கித் தட்டையாக, அதன் பரப்பு நீரோடு ஓட்டியிருக்கும் வகையில் கயிற்றால் கட்டப்பட்டிருப்ப தாகையால், அது கவிழ்ந்து விடுவதும் நீரில் மூழ்கி விடுவதும் இல்லை. கட்டு மரம் கவிழ்ந் தாலும் அதனைத் திருப்பிக் கொள்ளலாம். எனவே மரம் எனக் குறிப்பிடப்படுவது மரக்கலத்தையே எனக்கொள்வதுதான் சாலப்பொருந்துவ தாகும்.

அகநானூற்றில்,

‘ பெருநீர்க் குட்டம் புணையொடு புக்கும்’

என்று ஒரு பாட்டில் கூறப்படுகிறது. அந்தப்புணை என்ற சொல் கட்டுமரத்தைத்தான் குறிக்கிறது என்று துணிவதில் தவறில்லை ஏனெனில் கட்டுமரமே, பல புணைக்கட்டைகளை (மிதக்கும் மரக் கட்டைகளை) ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கட்டப்பட்டதுதான்.

எனவே, இந்நாளில் கட்டு மரம் என்று பரவலாக வழங்கப் படும்சொல், சங்க இலக்கியங்களில் எங்குமே ஆளப்பட வில்லை யென்பது தெளிவாகிறது.

² இக்கட்டுமரத்தின் அமைப்பையும், இயங்கும் முறையினையும் கண்டு மேல்நாட்டவர் வியந்து மகிழ்ந்துள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது.

1. பெரிய நீர்ப்பரப்பான ஆழக்கடலில் கட்டுமரத்தில் சென்றும்
அகம். 280: 9
2. “Catamaran (1) “Fancy, a raft of only 3 logs of wood, tied together at each end when they go out to sea, and untied and left to dry on the beach when they come again. Each catamaran has one, two or three men to manage it; they sit crouched on it upon their heels, throwing their paddles about very dexterously, but remarkably unlike rowing”-Letters from Madras by a Lady, 1643-Castes and Tribes of of Southern India by Edar Thurston. Govt. Press, Madras. 1909. Vol. VI. p, 179.
- (2) Of all the extraordinary craft which the ingenuity of man has ever invested, a Madras Catamaran is the most extraordinary, the most simple and yet, in proper hands, the most effiecient. It is merely three rough logs of wood, firmly lashed together with ropes formed from the inner bark of the coconut tree. Upon this one, two or three men according to the size of the Catamaran, sit on their heels in a kneeling posture, and, defying wind and weather, make their way through the raging surf which

பரதவ மக்கள்

பரதவ மக்கள் கட்டான உடலமைப்பு உள்ளவர்கள். முறுக்கேறிய தசையினையும், பரந்து அகன்ற மார்பினையும், குள் நெனத் திரண்டுருண்ட தோள்களையும் உடையவர்கள். அஞ்சாத நெஞ்சமும் ஆற்றலும் கொண்டவர்கள். துடுக்கும் மிடுக்கும் துணிவும் மிக்கவர்கள். ஓங்கி உயர்ந்து உருமியெழும் அலைகளில் ஊடுருவிப் பாய்ந்து பயின்று, அச்சத்தை அடியோடு அகற்றிய ஆண்மையாளர்கள். அவர்களை 'முடலையாக்கை முழுவலிமாக்கள்' என்று கூறுவது சாலப் பொருந்தும்.

அச்சந்தரும் அலைகடவில் மீன்படுதல் இன்றி, வேட்டை மேற் செல்லாது மனையகத்தே தங்க நேரின், அவரது துள்ளும் மனமும் துடிக்கும் கரமும் அடங்கி இரா. கரையிலே ஒருவரோ டொருவர் முரணி முட்டி மோதிக்கொள்வர்.

இவர்களைப் பற்றிய செய்திகளைச் சங்கப் புலவர்கள் பல விடங்களில், சிறிதும் மிகைப்படுத்தாமல் உள்ளவாறே கூறியுள்ளனர்.

² வரிமணல் பரந்த மணல்மேடுகளில் தங்கள் சுற்றத்தார் களுடன் குழுமிக் கையாலும், படைக்கலங்களாலும் சூத்தியும்,

beats upon the coast, and paddle out to sea at times when no other craft can venture to face it." Colonel N. Campbell (My Indian Journal 1864, Castes and Tribes of Southern India Vol. VI 1909 By Edgar Thurston, Govt. Press. Page 179.

1. "படலைக் கண்ணிப் பருஏர் எறுழ்த் திணிதோள் முடலை யாக்கை முழுவலி மாக்கள்" பெரும். 61.
2. "வரிமணல் அகன் திட்டை இருங்கிளை இனன் ஒக்கல் கருந்தொழில் கவிமாக்கள் கடலிறவின் குடுதின்றும் வயல் ஆமைப் புழுக்குண்டும் வறள் அடும்பின் மலர் மலைந்தும் புனல் ஆம்பல் பூச்சுடியும் நீலநிற விசும்பில் வலன் ஏர்பு திரிதரும் நாளீன் விராஅய கோளீன் போல மலர் தலை மன்றத்துப் பலர் உடன் குழி இக் கையிலும் கலத்திலும் மெய் உறத் தீண்டி பெருஞ்சினத்தல் புறங்கொடா அது இருஞ்செருவின் இகல் மொய்ம்மீனோர் க்குறையும் கவண்வெர் இப் புள் இரியும் புசர்ப்போந்தை" பட். 60:73

குறித்தும், அடித்தும் இடித்தும் விளையாட்டுப் போர் விளைத்து மகிழ்ச்சியடைவர். அத்துடன் அமையாது உள்ளத்தே எழும் செருக்கினால் தருக்கிப் பக்கத்தில் உள்ள பனைமரங்களிலே இலக்கு வைத்துக் கற்களை எறிந்து தங்கள் ஆற்றலை அளந்து ஆரவாரமிட்டுக் களித்துக் காலம் கழிப்பர்¹.

² வெறியூட்டும் கள்ளினை அளவு கடந்து அருந்திக் குரவைக் கூத்தாடிக் குதூகலிப்பர்.

இப்பரதவர் புலர்காலையில், எழுந்து தங்கள் கட்டுமரங்களிலும் படகுகளிலும் காலத்துக்கும், க்டலுக்கும் ஏற்ற வலைகளை நிரப்பிக் கொண்டு, வெகுண்டொலிக்கும் கருங்கடலில் வேட்டை மேற் செல்வர்.

சென்னை, செங்கற்பட்டு, தென்னூர்க்காடு, தஞ்சை மாவட்டங்களை அடுத்துள்ள கடல் பெரும்பாலும் அலை எழுந்து பொங்கி அசைந்தவாறே இருக்கும். இராமநாதபுரம், கன்னியாகுமரி போன்ற மாவட்டங்களை அடுத்துள்ள கடல் அலை அதிகமின்றி அமைந்தே காணப்படும். ஆதலில் கடல் நிலைக்கேற்ற மீன் பிடி கலங்களையே ஆங்காங்கு மக்கள் பயன்படுத்துவர்.

கடல் பொங்கி அலை எழும்பி மோதி அசைந்து கிடைநடுக்கும் போது பரதவர்கள் 'கடல் சுரப்பாய் உள்ளது' என்று கூறுவர். அலையடங்கி, கடல் ஏரிபோல அமைந்து காணும் போது 'கடல் வயலாய் உள்ளது' என்பர்.

அலைமோதும் கடலிலே படகுகள் பயன்படா தாகையால் மீன் வேட்டைக்குக் கட்டுமரங்களிலேயே செல்வர்.

அவர்கள், ² வடித்த 'கதிர்' என்னும் கருவி கொண்டு தூல் இழைகளை முறுக்கிக் கயிறு திரித்துப் புதிதாய்ச் சிறுசிறு வலைத் துண்டுகள் முடித்துப் பின் அவற்றை நன்கு இணைத்து ஒன்றாக்கி முழு வலையாகச் செப்பஞ் செய்வர். முறுக்கிய நூலைக் கொண்டு மீன்கள் கிழித்தமையால் பழுதடைந்த வலைகளையும் சீர்ப்படுத்துவர்.

1. "தென் திமில் வன்பரதவர்
வெப்புடைய மட்டு உண்டு
தண்குரவைச் சீர்தூக்குந்து"

2. "வடிக்கதிர் திரித்த வல்லாண் பெருவலை"

புற. 24:4-6.

நற். 74:1.

வலைகளின் முடிகளுக்கு இடையிலுள்ள சிறு இடை வெளியை மீனவர், 'கண்கள்' என்று வழங்குவர். அக்கண்கள் கிழிந்து சிதைந்து போனால் அவற்றைச் சரிசெய்தலைப் 'பூரை பொத்துதல்' என்று கூறுவர்.

¹ வலைகளைப் படகுகளில் நிரப்பிக் கொண்டு, இடியெனப் பேரலைகள் முழங்கி மோதும் கடலின் ஊடே அப்படகினைச் செலுத்துவர். மீனவர்கள் படகின் இருமருங்கிலும் இருந்து கொண்டு கரையினின்றும் கடலுக்குள் படகை வலிவுடன் தள்ளிச் செலுத்துவது, மதமிகு சளிற்றினைப் பாகர்கள் பக்கத்தே நின்று தள்ளிச் செல்வதை நிகர்க்கும்.

² வன்றொழில் புரியும் வரிவலைப் பரதவ இளைஞர்கள் இறு மீனொடு வேறுபல மீன்களையும் பிடித்துக் குவிக்கும் வேட்கை மீதார, வேட்டைக்கு விரைவர். தங்கள் படகில் பாய்ந்தேறி, திரைத்து வீசும் திரைகடல் புக்கு, வாளரம் போன்ற வன்கறாக் களோடு, மற்றைய பெருமீன்களையும் பிடித்துப் படகில் நிறைப் பர். பெருமீன்களைத் துண்டங்களாகக் கூறுபடுத்தித் தோணிகளில் குவித்துக் கரையேறித் தங்கள் கழிசும் பாக்கம் சேர்வர்.

³ வலைகளைச் சிக்கெடுத்துச் சீர்படுத்தி வெண்மணல் பரப்பில் விரித்து உலர்த்தி அருகில் உள்ள நீலநிறப் புன்னையின் நிறை நிழலிலே தங்கிக் கடலில் தங்களுக்கு மீன்பாடு கிடைக்கும் செவ்வியைக் கூர்ந்து நோக்கிக் காத்திருப்பர்.

1. "இடிக்குரற் புணரிப் பௌவத்து இடுமார்
நிறையப் பெய்த அர்மி, காழோர்
சிறைஅருங் களிற்றின் பரதவர் ஓய்யும்
சிறுவி ஞாமற் பெருங்கடற் சேர்ப்பனை"

நற். 74:2-3

2. "துய்த்தலை இறவொடு தொகையின் பெறீஇயர்
வரிவலைப் பரதவர் கருவினைச் சிறுஅர்
மரட்மேற் கொண்டு மான்கணம் தகைமார்
வெந்திறல் இகையவர் வேட்டு எழுந்தாங்கு
தமில்மேற் கொண்டு திரைச்சரம் நீந்தி
வாள்வாய்ச் சுறவொடு வயமீன் கெண்டி.
நிணம்பெய் தோணியர் இகுமணல் இழிதரும்
பெருங்கழிப் பாக்கம்"

நற். 111:2-8.

3. "கானல் அம்சிறுகுடிக்க கடல்மேம் பரதவர்
நீலநிறப் புன்னைக் கொழுநிழல் அசைஇ
தன்பெரும் பரப்பின் ஒண்பதம் நோக்கி
அம்கண் அரில்வலை உணக்கும் துறைவன்"

நற். 4:1-4.

கடலில் காணும் மீன் திரட்சியைப் பரதவர் 'மாப்பு' என்றும் அம்மீன் கும்பல் கடலில் நகர்ந்து கொண்டிருப்பதை 'மாப்பு சாய்கிறது' என்றும் கூறுவர்.

¹ பரதவர்கள் கொல்லவல்ல கொடுஞ்சுறா மீன்களை வேட்டையாடிப் பிடிப்பதில் அஞ்சாநெஞ்சமும் ஆர்வமும் கொண்டவர்கள். சுறா மீன்கள் மிகப் பெரியவை. அவற்றின் அருகில் செல்வதே ஆபத்து. ஆதலின் கூரிய முனையுள்ள எறியுளியை அச்சுறுக்க மீது குறிவைத்து வீசி யெறிந்து அவற்றைப் பிடித்துப் படகில் திணித்துப் பெருமிதமடைவர்.

நள்ளிரவிலும் பரதவர் மீன் வேட்டையாடுவதில் நாட்டியிருக்கிறார்கள். இரவில் தீப்பந்தங்களைக் கொளுத்திக் கொண்டு தங்கள் திண்ணிய திமிலில் செல்வர்; விளக்கொளியைக் காணும் சிறு மீன்கள் திரண்டெழும்; அவற்றைத் தின்ன வெஞ்சுறாக்களும் விரைந்து வரும்; அவற்றை மீனவர் பிடிப்பர் என்ற செய்திகள் இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

² விண்ணகத்தே செழுங்கதிர் வீசிய ஞாயிறு மாமலை வீழ்ந்து மறைய, மாலை வந்தது. இராமீன்களைப் பகலில் இனிதருந்திய கருங்கால் வெண் குருகுகள் குளிர்ந்த புன்னைக் கோடுகளை யடைந்து அடங்கி விட்டன. அருகே வளைந்தோடும் பெருங்கழியின்கண் சுறாமீன்கள் துணையுடன் மதர்த்துத் திரிந்தன. கடுங்குளிர்வாட்டும் காரிரவில் தீப்பந்தங்களைக் கொளுத்திக் கொண்டு மீனவர்கள் தம் திண்ணிய திமிலில் ஏறித் தண்கடலில் சென்று தருக்கித் திரியும் கொடுஞ் சுறாக்களைப் பிடித்தனர்.

1. "கொல்விண்ப் பொலிந்த கூர்வாய் எறிஉளி முகம்பட மடுத்த முளிவெதிர் நோன்காழ் தாங்குஅரு நீர்ச்சுரத்து எறிந்து வாங்குவிசைக் கொடுந்திமிற் பரதவர் கோட்டுமீன் எறிய".

குறுந். 304:1-4.

2. "சேய்விசம்பு இவர்ந்த செங்கதிர் மண்டிலம் மால்வரை மறைய துறைபுலம் பின்றே இறவுஅருந்தி எழுந்த கருங்கால் வெண்குருகு வெண்கோட்டு அருஞ்சிறைத் தாஅய், கரைய கருங்கோட்டுப் புன்னை இறைகொண் டனவே; கனைக்கால் மாமலர் கர்ப்ப மல்குகழித் துணைச்சுறா வழங்கலும் வழங்கும்; ஆயிடை எல்லிமிழ் பணிக்கடல் மல்குகடர்க் கொளீஇ எமரும் வேட்டம் புக்களர்."

நற். 67:1-9.

¹ சில சுறமீன்கள் கட்டுக்கடங்சாமல் திரிந்தன; கனன்று எரியும் தீப்பந்த ஒளியால் அவற்றின் போக்கினைக் கூர்ந்து நோக்கித் தப்பாத குறி வைத்து, உறுதியாய்த் திரித்த கயிற்றில் பிணிக்கப்பட்ட எறியுளி கொண்டு தாக்கிப் பிடித்தனர். பின்னர் பெருமீன்களை நிரம்பப் பிடித்த மகிழ்ச்சியோடு கரை திரும்பினர். உடல் வலி தீர இன்பந்தரும் கள்ளினை இனிதுண்டு களித்தனர் என்கிறது நற்றிணை.

பகலில் கடல் ஆழத்தில் ஒளிந்து இரவில் திரிந்து இரை தேர்ந்து உண்ணும் கூரிய வாளரம் போன்ற கொம்புள்ள கொடுஞ் சுறமீன்களை வலையில் பிடிக்க முடியாது. தூண்டில் கயிற்றால் பிடிப்பதே எளிது. தூண்டில் கயிற்றுக்குப் பரதவர் மொழியில் 'நாங்கயிறு' என்று பெயர். இது நாண் - கயிறு என்பதன் திரிபாம். பெரிய மீன்களைப் பிடிக்க உறுதியான நாண்-கயிற்றில் வன்மை மிக்க வளைந்த தூண்டிலை இணைத்து அதில் சுவையுள்ள சிறு மீனைப் பொருத்துவர். அதை 'இரை குத்திப் பேடுதல்' என்று வழங்குவர்.

தீப்பந்தத்தின் பேரொளியில், தூண்டிலில் மீன் இரைகுத்திக் கடலில் இறக்குவர். அதுவே அடங்காத சுறக்களை அடக்கிப் பிடிக்கும் எளிய முறை, என்றும் கூறப்படுகிறது.

² காற்றுக் கடுமையாக வீசிக் கொண்டிருந்தது. அக்காற்றுக் கேற்பத் தோணியைப் பதமாய் இயக்கிக் கொண்டிருந்தனர். அளவற்ற சுறமீன்கள் அகப்பட்டன. இரவு முழுவதும் அவ்வாறு தூண்டிலைக் கொண்டு வேட்டையாடிப் பின்னர் வைகறைப் போதில் மீன் வளத்தோடு கரை திரும்பினர்.

1. ".....நோன்புரிக்

கயிறுகடை யாத்த கடுநடை எறிஉளித்
திண்திமில் பரதவர் எண்சுடர்க் கொளிஇ
நடுநாள் வேட்டம் போகி வைகறைக்
கடல்மீன் தந்து கானற் குவைஇ
ஒங்கு இரும் புன்னை வரிநிழல் இருந்து
தேம்கமழ் தேறல் கிளையொடு மாந்திப்
பெரிய மகிழும்"

நற். 388:2-9.

2. "... .. வளைநீர்க்

கடுஞ்சுறு எறிந்த கொடுந்திமிற் பரதவர்
வாங்கு விசைத் தூண்டில் ஊங்குஊங்கு ஆகி
வளிபொரக் கற்றை தாஅய் நளிசுடர்
நீலநிற விசும்பின் மீனொடு புரைய..."

நற். 199:5-10.

¹ காலைப் போதில் கடலுக்குச் சென்ற மீனவர்களுக்குப் பகலெல்லாம் மீன்பாடு வாய்க்கவில்லை. அந்திமயங்கும் நேரத்தே அளவிறந்து சாய்ந்து வந்தது பெருமீன் 'மாப்பு'. அக்கொழுமீன்களை விரைந்து பிடித்துத் தங்கள் கொடுந் திமிலில் குவித்துக்கொண்டு கரை திரும்பினர். எங்கும் இருள் குழ' இரவு வந்து விட்டது. கொண்டு வந்த மீனைக் கரையில் ஒருபுறம் குவித்துக் கிளிஞ்சிலில் மீன் நெய் பெய்து விளக்கேற்றி' ஒங்கிய புன்னையின் கீழ் உடல் வலி தீர உறங்கி விட்டனர்.

இரவில் மீன்வேட்டை மேற்சென்றால் தீப்பந்தங்களைக் கொளுத்திக் கொண்டு செல்வர்; ஒளியில்லையெனில் காரிருளில் கருங்கடலில் கவலையுற நேரும்; விளக்கொளியைக் கண்டதும் மீன்கள் விரைந்து திரளும்; மீனவர்கள் பல்வேறு மீன்களையும் பதமாய்ப் பிடித்துக் கொள்வர் என்ற செய்திகளை அறிகிறோம்.

ஆனால், நள்ளிரவில் நடுக்கடலில் சென்று விளக்கொளி அல்லது தீப்பந்தங்களின் துணைகொண்டு மீன்பிடித்தல், பொதுவாகக் கடல் கொந்தளிப்பின்று, ஒங்கியெழும் அலைகள் அதிகமின்றி, ஏரி குளங்கள் போல அமைதியாய் அடங்கியுள்ள கடற்பகுதிகளில்தான் சாலும். அத்தகைய கடற்பகுதிகள் தமிழ்நாட்டுத் தென்மாவட்டங்களான கன்னியாகுமரி, இராமநாதபுரம் போன்ற மாவட்டங்களை யடுத்துத்தான் பெரும்பாலும் காணப்படும். கேரளக் கடலின் பெரும்பகுதியும், ஆண்டில் பல நாட்கள் அமைதியாகத்தான் இருக்கும். அங்கெல்லாம் கடுங்காற்று வீசிப் புயலும் மழையும் பொருமியெழும் நாட்களில் தான் கடலில் கொந்தளிப்பும், அலைகள் உயர்ந்து ஒங்கி வீசும் பயங்கர நிலையும் காணப்படும். ஆனால் சென்னை, செங்கற்பட்டு தென்னார்க்காடு, தஞ்சை முதலிய மாவட்டங்களை யடுத்துள்ள கடற்பகுதிகள் ஆண்டில் சிற்சில நாட்களில்தான் அலைகள் வீசாமல் அடங்கிக் காணப்படும். பெரும்பகுதி நாட்களில் அலையெழுந்து மோதிக் கடல் உயர்ந்தும் தாழ்ந்தும் அசைந்தாடிக் கொண்டுதானிருக்கும்.

1. "நெடுங்கடல் அலைத்த கொடுந்திமிற் பரதவர்
கொழுமீன் கொள்ளை அழிமணல் குவைஇ
மீன் நெய் அட்டிக் கிளிஞ்சில் பொத்திய
சிறுதீ விளக்கில் துஞ்சும் நறுமலர்ப்
புன்னை ஒங்கிய துறைவன்....."

அதனால் இம்மாவட்டங்களை யடுத்த கடலில் மக்கள் படகுகளைப் பயன்படுத்தாமல் கட்டுமரங்களையே பயன்படுத்துகின்றனர். அலை ஓய்ந்து கடல் அமைதியுறும் சின்னங்களில் மட்டும் தான் படகினைப் பயன்படுத்திப் 'பெருவலை' என்ற வலையைக் கொண்டு மீன் பிடிப்பர். கட்டுமரங்களே இக்கடற்பகுதிக்கு ஏற்றவை. அவை எத்தகைய பயங்கரப் பேரலைகளையும் ஊடுருவிச் செல்லும். ஆதலாற்றான் இப்பகுதிகளில் பொதுவாக மக்கள் படகுகளைப் பயன்படுத்துவதில்லை. நள்ளிரவில் கடலுக்குச் சென்று மீன் பிடிப்பதுமில்லை.

விளக்கொளியையோ, தீப்பந்தங்களையோ கொண்டு மீன் பிடிப்பது இப்பகுதி வாழ் பரதவ மக்களுக்கு எண்ணவும் இயலாத செயல். அமைதி தவறும் கடல்பகுதி வாழ் மக்கள் தீயொளி கொண்டு இரவில் மீன் பிடிப்பர் என்ற செய்தியைக் கேட்டும் கண்டும் இராத இம்மீனவர்களிடம் இச்செய்தியைக் கூறினால், அவர்கள் நம்பவே மறுப்பர். அது அவர்கட்குப் பெருவிந்தையாகவும் தோன்றும்.

¹ இருள் சூழ்ந்த நள்ளிரவில், கருங்கடலில் மீன்பிடிப்பாரது படகில் எரிந்து கொண்டிருக்கும் விளக்கொளி காற்றின் வேகத்தால் வளைந்து வளைந்து, மங்கியும், பெருகியும் விட்டு விட்டெரிவது, கரையிலிருந்து காண்பார்க்கு நீல நெடுவானில் மின்னி மிளிரும் விண்மீன்களெனத் தோன்றும்.

² வைகறைப் பொழுது; சிறுகால் அலவன் அலைகடற் கரையருகே ஆடித் திரிந்து கொண்டிருந்தது. ஆழ்கடலில், இரவில் மீன் பிடிக்கச் சென்றாரது படகின்கண் ஒளி விளக்குச் சுடர் விட்டெரிந்து கொண்டிருந்தது. அக்கங்குலில், கரையின் கண்ணிருந்து, நெடுந் தொலைவில் கடல் நடுவே காணப்பட்ட கதிர் ஒளிகண்டு, 'இது அடுத்துச் சிறிது நேரத்தில் புறப் படவீருக்கும் உதய ஞாயிற்றுக்கு முன்னேடியோ!' என வியப்புறுகிறார் தண்டமிழ்ப்புலவர் தாயங்கண்ணனார்.

1. "வளிபொரக் கற்றைத் தாஅய் நளிகடர்
நீலநிற விசும்பின் மீனெடு புரைய" நற், 199:8-10.
2. "சிறுகால், அலவனெடு பெயரும் புலவுத்திரை நளிகடல்
பெருமீன் கொள்ளும் சிறுகுடிப் பரதவர்
கங்குல் மாட்டிய கண்கடல் ஒண்சுடர்
முதிரா ஞாயிற்று எதிர்ஒளி கடுக்கும்." நற். 219:5-8.

இவ்வாறு இரவில் விளக்கொளியின் துணைக்கொண் மீன் பிடிக்கும் செய்திகள், பெரும்பாலும் மேலைக் கடலின்கண் (பண்டைய சேர நாட்டுப் பகுதி) நிகழ்ந்தவையென்றே தோன்றுகின்றன. அப்பகுதிகளில் தான், (கடும் புயல் வீசும் ஒரு சில நாட்களைத்தவிர) ஆண்டு முழுவதும் கடல் அலையற்று அமைதியாய் இருக்கும்.

கொடுஞ்சூர வேட்டை

சூரமீன்கள் மிகப் பெரியவை; கொடுமை வாய்ந்தவை; சில, நீண்டு வாளரம் போன்ற பற்களையுடைய அச்சமிகு கொம்புகளையுடையவை. ஆதலின் பரதவர் பெரும்பாலும் வலைவீசிப் பெருஞ் சூரக்களைப் பிடிக்கமாட்டார்கள். அது, எத்தகைய உறுதி வாய்ந்த கயிற்றால் பின்னிய வலையானாலும், ஒரே வீச்சில் சிதைத்துக் கிழித்துவிடும். ஆதலால், தூண்டிலிலும், எறியுகொண்டு எறிந்தும் பிடிப்பார்கள். அவற்றிற்கெனக் கனத்து முறுக்கேறிய வலிமைசேர் கயிற்றாலான வலைகளைப் பயன்படுத்துவதுண்டு. ஆனால், அப்பெருமீன்கள் அடிக்கடி அவ்வலிய வலையினையும் எளிதில் கிழித்துவிடும். வேறு மீன்களுக்கென வீசும் வலைகளிலும் சில சமயம் கடலில் மறைந்திருந்து இச்சூரமீன்கள் உள்நுழைந்து துண்டாடிவிடும். அவற்றால் மீனவர் மனம் மிக உளைவர். பாடுகிட்டும் நாட்களில் வலைகள் அவ்வாறு கிழிக்கப்படுமானால், இரவோடிரவாக அவற்றைப் பழுது பார்த்து மீண்டும் புதுப்பிக்க முனைவர்.

¹ தோள்வலி மிக்க பரதவர், கடலின்கண் வீசிய, கோல் பொருத்திக் கட்டப்பெற்ற கொடுமுடி நெடுவலையை ஒரு வேளாமீன் தன் கூரிய கொம்பினால் வீசிக் கிழித்துத் தப்பியோடிவிட்டது.

* வன்மைமிகு நூலினைக் கொண்டு முற்றமுடித்துப் பின்னிய வலை; அதனை அன்று பகல், கொல்ல வல்ல கொடுஞ் சூரவம் சின்ன பின்னமாய்ச் சிதைத்து விட்டது; கடலிடத்தே மீனிணம் மலிந்து, பாடுவாய்த்துள்ள காலம். (இது மீனவர்

1: 'தெண்கடல், வன்கைப் பரதவர் இட்ட செங்கோல் கொடுமுடி அவ்வலை பரியப் போக்கி சுடுமுரண் எறிகுரு வழங்கும் நெடுநீர்ச் சேர்ப்பன்.'

நற். 303:8-11.

2. 'அல்கல், இளையரும் முதியரும் கிளையுடன் குழீஇ கோட்சூர எறிந்தென, சுருங்கிய நாம்பின் முடிமுதிர் பரதவர்'

நற். 207:6-8.

மொழியில் 'பருவை' எனப்படும்) ஆதலின் இளைஞரும் முதியருமான பரதவ மக்கள், விடிந்ததும் பயன்படுத்துதற்கு ஏற்றவகையில். இரவோடிருவு வீரைந்து சீர்ப்படுத்திச் செம்மை செய்வதில் முனைந்திருந்தனர்.

¹ அன்று கடுங்காற்று வீசியது; அதனையும் பொருட் படுத்தாமல் மீனவர் தம் படகுகளில் வலைகளையேற்றிக் கொண்டு கடலுக்குச் சென்றனர். உறுதி வாய்ந்த முறுக்கிய கயிற்றால் முடிக்கப்பட்ட வலையினைக் கடலில் பாய்ச்சினர். சிறிது நேரத்தில் தம் படகினின்றும், பாய்ச்சிய வலையைப் பற்றியிழுத்தனர்; வலை மிகக் கனத்துத் தோன்றியது; மடி நிறைய மீன் மொண்டு கொண்டதாக எண்ணி மகிழ்ந்து மேலும் இழுத்தனர்; வரவர வலை இலேசாகத் தோன்றியது: அந்தோ! வலையைச் சினச் சுறு சிதைத்து விட்டது! ஏமாற்றமுற்ற மீனவர் கவலையோடு கரைக்குத் திரும்பினர். கிழிந்த வலையினைத் தம் மனை முற்றத்திலிருந்த தாழைமரத்தில் விரித்துப் போட்டுத் தொழிலுக்குப் போகாமல் வாளாவிருந்தனர்.

* நேரிய கோலுடன் பொருத்திப் பிணிக்கப்பட்டதும் வலிவுற முடிக்கப் பெற்றதுமான உறுதிமிக்க வலையினை, முன்னாளில் கிழித்துச் சிதைத்தது ஒரு வெஞ்சுறு; பழி வாங்கும் பரதவர் அதனை மறுநாள், விரட்டி அடித்துப் பிடித்து வெற்றியோடு வீடு திரும்பினர்.

சுறு மீன் வேட்டையில் மீனவர் அடிக்கடி படுகாய மடைந்து வருந்துவது உண்டு என்பதையும் கண்டோம்.

சுறுமீன்களோடு வேறு பல சிறு மீன்களையும் கடலிற் சென்று மிகுதியாகப் பிடிப்பர். மீன்களின் தன்மைக்கும்

1. "திண்திமில்,
எல்லுத் தொழில் மடுத்த வல்வினைப் பரதவர்
கூர்வளிச் சுடுவிசை மண்டலிற் பாய்புடடன்
கோட்சுறுக் கிழித்த கொடுமுடி நெடுவலை
தண்கடல் அசைவளி எறிதொறும் வினைவிட்டு
முன்றில் தாழை தூங்கும்.' ' அக.நாணுறு 340:18-38
2. "செங்கோல்.....
கொடுமுடி அவ்வலை பரியப் போகிய
கோட்சுறுக் குறித்த முன்பொடு
வேட்டம் வாயாது எமர்வா ரலரே...' நற்றிணை 215:9-12,

அளவுக்கும், வகைக்கும் ஏற்ப வெவ்வேறு வகை வலைகளையும் வைத்திருப்பார்.

¹ அயிலை என்பது ஒருவகைச் சிறுமீன். அதனைப் பிடிப்பதற்குச் சிறிய கண்களை யுடைய வலைகளே தக்கன. அத்தகு வலையைப் பாய்ச்சினர். ஏராளமான அயிலை மீன்கள் அகப்பட்டன. அவற்றைத் தங்கள் தோணியில் நிரப்பிக் கொண்டு கரையை நோக்கி விரைந்து திரும்பினர். தம் பாக் கத்தே அம்மீனைக் கொட்டிக் குவித்துப் பங்கிட்டுக்கொண்டனர்.

பரதவர் மீன் பிடிப்பதற்குக் காலத்திற்கும் கடல் நிலைக்கும் ஏற்றபடி பல வலைகளைப் பயன்படுத்துவர். பெரும்பாலும் வலைகளை அலைவீசும் பகுதிக்கு அப்பாற் சென்று கடலில் பாய்ச்சுவர்.

பெரிய வலை

பெரிய வலை என்று ஒரு வகை வலையுண்டு. அது உண்மையில் நீளத்திலும் பரப்பிலும் மிகவும் பெரியது. கரையிலிருந்து உறுதி வாய்ந்த வடம்போன்ற நீளக்கயிற்றால் பெரியனவும் சிறியனவுமான பல வலைகளை ஒன்றோடொன்று இணைத்து நடுவில் மிகப் பெரிய பை போன்ற வலையினைப் பிணைத்திருப்பர். அப் பைவலையினை 'மடி' யென்று வழங்குவர். அது உறுதியான நூலால், நெருக்கமாய்ச் சிறிய கண்களாகப் பின்னப்பட்டிருக்கும். அவ்வலையின் ஒரு பக்கத்தைப் பதினைந்து அல்லது இருபது பேர் கரையில் பிடித்துக் கொண்டிருப்பர். மற்றொரு பக்க வலையினையும், மடிவலையினையும், கயிற்றையும் படகில் ஏற்றிக் கொண்டு போய், ஆழ்கடலில் அம்மடியைப் பாய்ச்சிவிட்டு மற்றொரு முனையைக் கரைக்குக் கொண்டு வந்து விடுவர். ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் சிறியவரும் பெரியவருமாகப் பரதவர் பலரும் கூடிப் பேராரவாரம் செய்து அவ்வலையைக் கரைக்கிழுப்பர்.

கரையில் இருபக்கக் கயிற்றுக்கும் உள்ள இடைவெளி விரிவு நானூறு அல்லது ஐநூறு மீட்டர் இருக்கும். அந்த இருபக்க வலைகளும் கடலில் வேலி அமைத்தது போன்றிருக்கும். கடலில் விடுத்த இருமருங்கு வலையினுள்ளும், திரியும் மீன்

1. "கொடுந்திமில் பரதவர் வேட்டம் வாய்த்தென
இரும்புலாக் கமழும் சிறுகுடிப் பாக்கத்துக்
குறுங்கண் அவ்வலைப் பயம்பா ராட்டி
கொழுங்கண் அயிலை பகுக்கும் துறை..."

களெல்லாம், கரையிலிருந்து இருபக்கத்தாரும் கயிற்றினைப் பற்றிக் கரைநோக்கி வலிக்குந்தோறும் நடுவிலிருக்கும் அந்தப் பெரிய மடிவலைக்குள் சென்று சிக்கிக் கொள்ளும். அதனை இழுத்துக் கரை சேர்க்க முன்று அல்லது நான்கு மணி நேரமாகும். அப்பெருவலையினை ஒரு நாளைக்கு இருமுறைதான் கடலில் பாய்ச்ச முடியும். ஒவ்வொரு முறையையும் 'ஒருபாடு' என்று பரதவர் மொழியில் கூறுவர்.

ஒவ்வொரு முறைக்கும் அம்மடி வலை நிறையப்பெருமீன்களும் சிறுமீன்களும் கிடைக்கும். அம்மீன் திரளில் அங்கு வந்து, இரப்போர்க்குக் கொடுத்து எஞ்சியதைப் பரதவ மக்கள் தமக்குள் பங்கீடு செய்து விலை கூறி விற்று, மகிழ்ச்சி மீதார மணற் பரப்பில் கிடந்துறங்குவர். சில சமயங்களில் அப்பெரிய வலைகளில் போதிய மீன் கிடைக்காதிருப்பதும் உண்டு.

இத்தகைய பெரிய வலையின் செய்தியினையும் இலக்கியம் இனிதெடுத்தியம்புவது குறிப்பிடத்தக்கது. பெரிய வலையின் அமைப்பினையும், தோற்றத்தினையும், பரதவர்கள் அதனைக் கடலில் பெய்து சுற்றம் சூழக் கரையிலிருந்து இழுப்பதையும் அப்படியே நம் மனக்கண்முன் கொண்டு வந்து நிறுத்துகிறார் புலவர் முடங்கிக்கிடந்த இளஞ்சேரலாதனார்.

¹ 'நெடிய கயிற்றால் கட்டப்பட்ட குறுகிய கண்களையுடைய அழகிய வலை; கடலிலுள்ள இனமாகிய மீன்களையெல்லாம் கடல் வறிதாம்படி ஒருங்கே முகந்து கொள்ளும்; அவ் வலையினைப் பற்றி இனையரும் முதியருமாகிய பரதவமாக்கள் சுற்றஞ்சூழ நெருங்கி மகிழ்ச்சி யாரவாரத்துடன் கரை நோக்கியிழுப்பர்; வலிய உடல் கொண்ட அப்பரதவ மாக்கள் அங்ஙனம் ஒருங்கு குழுமி இழுப்பது, உமணர் வண்டிகளில்

1. "நெடுங்கயிறு வலந்த குறுங்கண் அவ்வலை
கடல்பாடு அழிய இனமீன் முகந்து
துண்புணர் உவகையர் பரத மாக்கள்
இனையரும் முதியரும் கிளையுடன் துவன்றி
உப்புழய் உமணர் அருந்துறை போக்கும்
ஒழுக்கை நோன்பகடு ஒப்பக் குழீஇ,
அயிர்திணி அடைகரை ஒலிப்ப வாங்கி,
பெருங்களம் தொகுத்த உழவர்போல,
இரந்தோர் வறுங்கலம் மலக விசி,
பாடுபல அமைத்துக் கொள்ளி சாற்றி,
கோடுஉயர் திணி மணல் துஞ்சும் துறைவ!"

பூட்டிச் செலுத்தும் வலிய எருதுகள் ஒன்று கூடியதையொக்கும். அவ்வாறு கூடி நுண்மணற் கரையில் ஆரவாரம் பெருக வலையினைக் கரைக்கிழுப்பர். பின்னர், அவ்வலை மொண்டுவந்த நிறைந்த மீன்களை, நெற்களத்தில் அறுவடை செய்த உழவர் களைப் போன்று, இரந்தோர்களின் வறுங்கலன்கள் நிறைந்து வழியுமாறு வழங்குவர்; எஞ்சியவற்றைத் தங்களுக்குள் பங்கீடு செய்து, விலை கூறி விற்றுக் கரையுயர்ந்த மணற் பரப்பிலே உறங்குவர்.

பரதவர்கள் கடலில் மீன்பிடிப்பதோடு கழிகளிலும் மீன் பிடிப்பர் என்பதை முன்னரே கண்டோம். ¹கழிகளிலும் சுறா மீன்கள் துணையோடு சுற்றித் திரிந்து கொண்டிருக்கும். வேறு சிறு மீன்களும், நடுத்தர மீன்களும் ஏராளமாகக் கழியில் பல்கி வாழும். இரூக்கள் எங்கும் பரவிப் பாயும்.

கழிகளில் மீன் பிடிக்கும் வலைகள் கடல் வலைகளிலும் மாறுபட்டவை. ²கழி-வலைகளில் நேரிய சிறு கோல்களைப் பொருத்திப் பிணைப்பர். அக்கோல்கள், வலையின் அடிப்பகுதியும் மேற்பகுதியும் மடிந்து இணைந்துவிடாமல் விரித்துப் பிடித்திருக்கும். விரிந்திருக்கும் வலை வாயினுள் மீன்களும் இரூக்களும் சென்று சிக்கிக்கொள்ளும்.

வலையைக் கரைக்கிழுப்பர். உள்ளே சிக்கிய மீனை, அவ்வலை அப்படியே மொண்டு கொண்டு வரும். இங்ஙனம் மீனைப் பிடித்துக் கரையில் குவிப்பர்.

பரதவர் தம் பிள்ளைகளைச் சிறு வயது முதற்கொண்டே குலத்தொழிலில் பழக்குவர். தந்தையர் ஆழ்கடல் சென்று வன்மை மிகு மீன்களைப் பிடித்து வருவது கண்ட சிறுவர்களும் தந்தையுடன் கடல் வேட்டம் செல்லத் துடிப்பர்.

1. "...மல்கு கழித் துணைச்சுறா வழங்கலும் வழங்கும்" நற். 67:6-7.
2. "இருங்கழி முகந்த செங்கோல் அவ்வலை முடங்குபுற இறவோடு இனமீன் செறிக்கும்". அக. 220:16-17

¹ 'பரதவர் சிறுவன் தன்னைக் கடல் வேட்டத்துக்கு அழைத்துச் செல்லத் தந்தையை வற்புறுத்தினான். தந்தையும் மறுநாள் பொழுது புலர்ந்ததும் அவனை அழைத்துப் போவதாக உறுதியளித்தான். ஆனால் விடிந்ததும், அன்று 'பருவை' நாள் (மீன் அதிகம் படும் நாள்) என்பதை அறிந்து, தொழிலுக்கு விரைந்து செல்ல ஆயத்தம் செய்து கொண்டிருந்தான்; அவ்வளவுதான். உடன்புறப்பட்டு விட்டான் சிறுவன். தந்தை ஏதேதோ ஆறுதல் சொன்னான்; இளைஞன் ஏற்கவில்லை; 'உடன் அழைத்துக் கொண்டுதான் போகவேண்டும்' என்று பிடிவாதமாய் நின்றான். பொருட்படுத்தாமல் புறப்பட்டுப் போய்விட்டான் தந்தை. ஏமாற்றமடைந்த சிறுவன் வேதனையோடு விம்மிப் பொருமியழுதான். மனைக்குப் பக்கத்திலிருந்த பனை மரத்தின் நுங்கு ஒன்று கிடைத்துவிட்டது. அன்னை மார்பின் அமுதமாய் இனித்த நுங்கின் சுவையில் ஆழ்ந்து, ஆறுதலடைந்தான்' என்ற ஒரு சுவையான நிகழ்ச்சியும் காணப்படுகிறது.

இதிலிருந்து கொடுஞ்சுருவைக் கொல்ல வல்ல வலிமைமிக்க தந்தையர் தம் மைந்தர்களுக்கும் குலத்தொழிலில் பழக்குவர் என்ற செய்தி புலனாகிறது.

மீன்படகு-பாதுகாப்பு

² மீன் படகுகளைப் பரதவர்கள் அடிக்கடி தூய்மைசெய்து நறுமணங்கமழும் தூபங்காட்டித் தொழுவர். படகுகள் பலகைகளாலும் மரங்களாலும் ஆக்கப்பட்டவை. அவை பல ஆண்டுகள் உழைக்கும். கடலின் அலைகள் அடிக்கடி மோதுவதாலும் மணலில் தேய்வதாலும், நீரில் நீண்ட நாள் நிலைப்பதாலும்

1. "கடுஞ்சுரு எறிந்த கொடுந்தாட் தந்தை
புன் இமிழ் பெருங்கடல் கொள்ளான் சென்றென
மனை அழுது ஒழிந்த புந்தலைச் சிறுஅர்
துணையதின் முயன்ற தீம்கண் நுகின்
பனை கொள் வெம்முலை பாடுபெற்று உவக்கும்..."

நற். 392:1-4.

2. "ஈண்டுபெருந் தெய்வத்து யாண்டுபல கழிந்தென
பார் துறைப் புணரி அலைத்தலின் புடைகொண்டு
மூத்துவினை போகிய முரிவாய் அம்பி...

.....

நறுவிரை நன்புகை கொடாஅர் சிறுவீ
ஞாழலொடு மெழீஇய புன்னை அம் கொழுநிழல்
முழவுமுதல் பிணிக்கும் துறைவ..."

நற். 315:1-3. 6-8

முறிந்து பழுதடைந்து பயனற்றுப்போகும். அத்தகைய படகுகள் அருகிலுள்ள புன்னை மரத்தில் கட்டப்பட்டு வாளா கிடக்கும்.

பரதவ மக்கள் படகுகளுக்கும், கட்டுமரங்களுக்கும் நறுமணங் கமழும் நற்புகையூட்டிக் கற்பூர ஒளிகாட்டி வலம்வந்து வழிபடும் வழக்கம் இன்றும் நடைமுறையில் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அங்ஙனம் செய்வதால் படகுகளுக்கு எத்தகைய தீமையும், குறை பாடுகளும், தெய்வக்குற்றங்களும், பைசாசத் தொல்லைகளும் ஏற்படா; நலமுடன் இயங்கிக் குடியை வளமுறச் செய்யும் என்பது அவர்கள் நம்பிக்கை. பரதவர்மொழியில் 'காற்று கறுப்பு அண்டாது காப்பாற்றப்படும்' என்று கூறுவர்.

¹கீழ்க் காற்றுக் கடுமையாக வீசியலைப்பதால் படகுகள் பழுதடைந்து கரையில் கிடக்கும். அப்படகுகளின் பழமை யடைந்து பயனற்றுப்போன பகுதிகளையெல்லாம் மாற்றிப் புதுப் பித்துத் தொழிலுக்கு உரியவகையில் ஆயத்தமாக்குவர்.

²மீன்பிடித்துத் திரும்பிய படகுகள், பனைமரத்தின் ஒலை களைக்கொண்டு வேலியமைக்கப்பட்ட வெண்மணல் பரந்த முற்றத்தருகேயுள்ள நிறைந்த நிழல்தரும் பூ மிகு புன்னையின் அடிமரத்தில் நீளக்கயிறுகொண்டு கட்டப்பட்டு அசைந்துகிற்கும்.

தஞ்சை, புதுக்கோட்டை போன்ற மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த கடற்கரைப் பகுதிகளில், தொழிலுக்குப்போய்த் திரும்பியனவும், வாளாவிருப்பனவுமான படகுகள், இவ்வாறு கரையிலுள்ள மரங் களில் கட்டப்பட்டு அசைந்துகிடப்பதை இன்றும் காணலாம்.

1. "கொண்டலொடு, குருஉத் திரைப் புணரி உடைதரும் எக்கர்ப் பழந்திமில் கொன்ற புதுவலைப் பரதவர் அக. 10:9-10.

2. "கானல், ஆடுஅரை ஒழித்த நீடுஇரும் பெண்ணை வீழ்கா வோகைச் சூழ்நிறை யாத் த. கானல் நண்ணிய வார்மணல் முன்றில் எல்வி அன்ன இருள் நிறப் புன்னை நல்அரை முழுமுதல் அவ்வயின் தொடுத்த தூங்கல் அம்பி..."

கணக்கெண்ணிக் களித்தல்

கடலின்கண் விரைந்து ஓடும் திமில்களைப் பகலிலும், இரவிலும் பரத மங்கையரும், மற்றையரும் மனையின்கண்ணிருந்து கணக்கெண்ணிக் களிப்பர் என்ற செய்தி இலக்கியங்களில் பலவிடத்தும் காணப்படுகிறது.

¹புலால் வீசும் மீன்களை உலர்த்திப் புள்ளோப்பும் பரதவப் பெண்கள், அருகில் குன்றெனக் கிடக்கும் வெள்ளுப்புக் குவியலில், சரியாத பக்கத்தே ஏறி நின்று, கடலில் இவரந்தோடும் படகுகளைச் சுட்டி, 'இது எம்தந்தை திமில்; அது நும்தந்தை திமில்' எனக்கூறிக் கடல் வேட்டையாடும் தம் உறவினர் படகுகளை எண்ணி வேடிக்கையாக விளையாடுவர்.

²இரவு நேரங்களில், கண்டல் வேலி சூழ்ந்த தம் கடிமனையில் இருந்து கொண்டே தண்கருங் கடலில் சென்று, துழாவி மீன்பிடிக்கும் திண் திமிலின் சுடர் விட்டெரியும் விளக்கினை எண்ணுவர்.

³கங்குவில் கடலில் சென்று மீன் பிடிக்கும் பரதவர்கள்' கரையிற் காணும் பட்டினத்து நீண்டநெடு மாடங்களின் ஒளி விளக்குகளை உவப்புடன் எண்ணுவர் என்றும் இலக்கியங்கள் இயம்புகின்றன.

மீன் உணக்கல்

பரதவர்கள்; கடலிலுள்ள மீன்களை வெல்லாம் வாரிக் கரையிற் கொட்டி விட்டனரோ வென்று எண்ணக் கூடிய அளவு

1. "உவர்வினை உப்பின் உழாவு உழவர்
ஒழுக்கை உமணர் வருபதம் நோக்கி
கானல் இட்ட காவற் குப்பை
புலவுமீன் உணங்கல் படுபுள் ஓப்பி
மடநோக்கு ஆயமொடு உடன் ஊர்பு ஏறி
'எந்தை திமில்இது நுந்தை திமில்' என
வளைநீர் வேட்டம் போகிய இளைஞர்
திண் திமில் எண்ணும்..." நற். 331:1-8.
2. "மனை இருந்து, இருங்கழி துழவும் பனித்தலைப் பரதவர்
திண் திமில விளக்கம் எண்ணும்
கண்டல் வேலிக் கழிநல் ஊரே" நற். 372:10-13
3. "நெடுங்கால் மாடத்து ஒள்ளரி நோக்கிக்
கொடுந்திமில் பரதவர் குருஉச்சுடர் எண்ணவும்..." பட். 111-112

மீன் கொள்ளையினைத் தங்கள் பாக்கத்தே குவித்து விடுவர். விற்றது போக எஞ்சியவற்றையும், விற்பனைக்குரிய காலம் கடந்து பிடித்தவற்றையும் உப்பிட்டு மகளிர் வெயிலில் உணக்குவர். உணங்கிய மீனைக் கருவாடு என்பர்.

¹நிணமிசு பெரிய மீன்களைத் துண்டங்களாகத் துணித்து உப்பிட்டுலர்த்தின், அவற்றிற்கு உப்புக்கண்டங்கள் என்பர். வெண்மணல் பரப்பில் அவற்றைப் பரப்பி வெயிலில் புலர்த்திப் புள்ளினங்கள் அவற்றைக் கவராமல் பரதவ மகளிர் காவல் காப்பர்.

அடர்ந்து குளிர்ந்த புன்னை மர நிழலிலே அமர்ந்து புள்ளோப்புவர். ²பரதவர் பாக்கமெங்கும் புன்புலால் நாற்றம் வீசிக் கொண்டிருக்கும். புன்னையின் நறுமணம் அப்புலால் நாற்றத்தை மாற்றும்.

³பாடறிந்து மீன் பிடித்தலில் பண்பட்ட பரதவர்கள் அதிகாலையிலேயே சென்று வலைவீசி அளவற்ற மீன் பிடித்துத் தங்கள் பறிகளை நிரப்பிக் கொள்வர். பின்னர், அவற்றை மணல் திடலில் பெய்து பரப்பிப் புலர்த்துவர்.

⁴பரந்த பெருங்கடலினிடத்தே பரதவர் பிடித்து வந்த மீன்களும் இருங்கழியில் முகந்து வந்த இருக்களும் நிலவொளி போலும் எக்கர் மணலில் புலர்ந்து, பாக்கம் எங்கணும் புலால் நாற்றம் பரவி வீசும்.

1. "நிணச்சுரு அறுத்த உணக்கல் வேண்டி இனப்புள் ஒப்பும்..." நற். 45:6-7.
2. "உரவுக் கடல் உழந்த பெருவலைப் பரதவர் மிகுமீன் உணக்கிய புதுமணல் ஆங்கண் கல்லென் சேரிப் புலவற் புன்னை விழவுநாறு விளங்குஇணர் அவிழ்ந்து உடன் கமழும்...ஊர்" நற். 63:1-4.
3. "நாள்வலை முகந்த கோள்வல் பரதவர் நுணங்குமணல் ஆங்கண் உணங்கப் பெய்ம்மாரி பறிகொள் கொள்ளையர், மறுகஉக்க மீன் ..." அக. 300:1-4.
4. "பெருங்கடற் பரதவர் கோள்மீன் உணங்கலின் இருங்கழிக் கொண்ட இறவின் வாடலொடு நிலவுநிற வெண்மணல் புலவப் பலவுடன் எக்கர் தொறும் பரிக்கும் துறைவன்." குறுந் 320:1-4.

உடனுக்குடன் அங்காடிக்கு விற்பனைக் கெடுத்துச் செல்ல முடியாத நிலையில், சற்றுத் தொலைவான பகுதிகளில் பிடிபடும் மீன்களை ஆங்காங்கே வெண் மணற் பரப்பில் உலரவைத்துப் பல நாட்களுக்குப்பின் அனைத்தையும் ஒருங்கு திரட்டிக் கொண்டு ஊர் திரும்பி, விற்பனை செய்வது இன்றும் பெருவழக்கமாய் உள்ளது.

உப்பு விளைத்தல் - விற்றல்

நெய்தல் நில மக்கள் மீன் பிடித்தும், உப்பு விளைத்தும் பெறும் வருவாயினைக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துவர் என்பது முன்னரே கூறப்பட்டது.

கடற்கரையிலும், கழிக் கரையிலும் உள்ள உவர் நிலத்தில் சிறுசிறு பாத்திகளமைத்து அவற்றில் கடல் நீரினையும், உப்பை கழி நீரையும் பாய்ச்சி உப்பு விளைப்பர். சிலவிடங்களில் உவர் நிலத்தடியிலேயே மிகுந்த உப்புச் சத்துள்ள நீருற்றுக்கள் உள்ளன. அங்கெல்லாம் அந்நீரை வெளியே கொணர்ந்து பாத்திகளில் பாய்ச்சுவர். ஞாயிற்றின் வெம்மையால் நீர் வற்றி உப்புப் பூத்துக் காணும். இவ்வாறு விளையும் இடங்கள் உப்பளம் என வழங்கப் பெறும். இன்றைய தமிழ் நாட்டில் செங்கற்பட்டு, தென்னார்க்காடு, தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி முதலிய மாவட்டங்களில், ஆங்காங்கே உப்பு விளைகின்றது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள தூத்துக்குடியில் உவர் நிலத்திலுள்ள ஊற்றுநீரின்றே உப்பு விளைக்கப்படுகிறது. அது உயர்தர உப்பு என்றும் கூறப்படுகிறது.

நெய்தல் நிலமக்கள் உப்பு விளைத்து அதனைப் பலவிடத்தும் சென்று விற்பர். உப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர் உமணர் என்றழைக்கப்படுகின்றனர். பரதவ மக்களும் உப்பு விளைத்து வெளியூர்களுக்குச் சென்று விற்று வருவர். அவர்கள் விளைத்த உப்பினைப் பெற்று, அதனை ஊர்ஊராகச் சென்று விற்பனை செய்து வாழுகின்ற வேறு வாணிக மரபினரும் இருந்திருப்பர் எனவும் எண்ணத் தோன்றுகிறது.

இந்நாளில் உவர்நிலத்தில் உப்பு விளைக்கும் தொழிலைப் பெரும்பாலும் வேறு சாதியினரே மேற்கொண்டுள்ளனர்.

ஆனால், இன்றும் தூத்துக்குடியில் உள்ள உப்பளங்களில் பெரும் பகுதி மீனவ மரபைச் சேர்ந்த ஒரு குடும்பத்துக்கே உரிமையாய் உள்ளது என்பதும் ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது. செங்கற்பட்டு, தென்னார்க்காடு, தஞ்சை முதலிய ஏனைய மாவட்டங்களில் உள்ள உப்பளங்கட் கெல்லாம் பெரும்பாலும், வேறு சாதியினரே உரிமை பூண்டுள்ளனர்.

மழையில்லையேயெனக் கவலைப்படாதவர், பரதவ மக்கள்.
 1. "மழை பெய்தாலும், பொய்த்தாலும், ஆக்கமும் ஊக்கமும் குன்றாதது எமது பழங்குடி மூதூர்; பெய்தால் நெற்பயிர் செழித்துக் கொழித்து வளர்ந்து புதுவருவாயுடன் பொலியும்; பொய்த்தால் நீர்முள்ளி மல்கும் கழிக்கரைகளெல்லாம் காய்ந்து, அவ்வுவர் நிலத்தே வெள்ளாப்பு விளைந்து குவியும்' என்று நெய்தல் மக்களின் நெஞ்சு த்தருக்கைத் தோழியின் வாயிலாய் விளங்க வைக்கிறார், நெய்தல் நிலத்தின் நிகரற்ற புலவர் உலோச்சனார்.

மீண்டும் அவர், "ஓழுங்காகப் பகுக்கப்பட்ட சிறுசிறு உப்புப் பாத்திகளிலே கடல் நீரைப்பாய்ச்சி, உப்பு விளைத்து, மழையினை நாடாத வளமிகு வாழ்க்கையையுடையது எம் சிறுகுடி' என்று கூறுகிறார். "ஏர்நூட்டி உழாமல் இனிது விளைக்கும் உப்பினை உப்பளவர் குன்றெனக் குவித்து, உப்பு வணிகரது வருகையை எதிர்நோக்கியிருப்பார்கள்.

1. "பெயினே விடுமான் உளையின் வெறுப்பத் தோன்றி இருங்கதிர் நெல்லின் யாணர் அஃதே வறப்பின் மாநீர் முண்டகம் தாஅய்ச் சேறு புலர்ந்து இருங்கழிச் செறுவின் வெள்ளாப்பு விளையும் அழியா மரபின் நம்மூதூர்..."

நற். 311:1-5.

2. "நேர்கண் சிறுதடி நீரின் மாற்றி வானம் வேண்டா உழவின் எம் கானலும் சிறுகுடி..."

நற். 254:10-12.

3. "உவர்விளை உப்பின் உழாஅ உழவர் ஒழுகை உமணர் வருபதம் நோக்கிக் கானல் இட்ட காவற் குப்பை"

நற். 331:1-3.

அவ் உப்புக் குவியலின் மீது, இளமகளிர் ஏறி நின்று கடலில் மீன் வேட்டை மேற் சென்ற தம் தந்தையரின் படகுகளை எண்ணுவர் எனக் கூறுவதன் மூலம் பரதவமக்களின் கவலை தோயா வாழ்க்கையினையும், அந்நிலத்து மகளிரின் எக்களிப்பையும் இனிதெடுத்தியம்புகின்றார், புலவர்.

¹ கடற்கரைப் பாக்கத்திலே ஒருபால் படகுகள் நீண்ட கயிறுகளால் புன்னை மரத்தில் பிணிக்கப்பட்டு அசைந்துகிடக்கும். அருகிலே வெங்கதிர் வெயிலால் விளைந்த கல்லுப்பினை யேற்றிக் கொண்டு வண்டிகள் சாரை சாரையாக மெல்லச் செல்ல உமணர்கள் ஆரவாரத்தோடு உடன் சென்றுகொண்டிருப்பர்.

² உமணர் வெண்ணிறமான கல்லுப்பைச் சகடத்தில் ஏற்றி எருதுகளைப் பூட்டி நெடு மணல் வழியைக்கடந்து வரிசையாகச் செல்வர். ஆழ் மணலாதலில் சக்கரங்கள் அடிக்கடி புதைந்துவிடும். புதைந்த சக்கரத்தை மீண்டும் தூக்கிப் பெயர்த்து முன்னோக்கிச் செலுத்துங்கால் பேரொலி யெழுப்புவர். அவ்வோசைக்கு அஞ்சி அருகே கழனியில் இருந்த கருங்கால் வெண்குருகு பறந்தோடும்.

³ உமணர்கள் எப்பொழுதும் ஊர்ந்து செல்லும் உப்பொய் சகடத்தோடே கூட்டங் கூட்டமாய்க் காடும் மலையும் கடந்து செல்லும் நிலையிலா வாழ்க்கையினை யுடையவர்கள்.

1. ".....புன்னை
நல்லரை முழுமுதல் அவ்வயிற் றெடுத்த
தூங்கல் அம்பித் தூவலஞ் சேர்ப்பில்
கடுவெயில் கொதித்த கல்வினை யுப்பு
நெடுநெறி யொழுக்கை நிரைசெலப் பார்ப்போர்"
நற். 354:5-9.
2. ".....உமணர்
வெண்கல் உப்பின் கொள்ளை சாற்றிக்
கணநிரை கிளர்க்கும் நெடுநெறிச் சகடம்
மணல்மடுத்து உரறும் ஒசைக் கழனி
கருங்கால் வெண்குருகு வெருஉம்"
நற். 4:7-11.
3. உவர்வினை உப்பின் குன்று போல் குப்பை
மலையுய்த்துப் பகரும் நிலையா வாழ்க்கைக்
கணங்கொள் உமணர்"
நற். 138:1-3.

¹ பெருங்கடலில் வேட்டையாடும் மீனவர்கள் உழாது விளைத்த வெண்கல் உப்பினை விலை கூறி விற்றுக்கொண்டே கதிரவனின் வெம்மையால் வெடித்த குன்றங்களையும் கடந்து செல்வர்; கையில், சகடத்தில் பூட்டிய கடாக்களை விரைந்தோடத் தூண்டும் தாற்றுக்கோலினை ஏந்தி யிருப்பர்.

மகளிர் உப்பு விற்றல்

² உமணரின் இளமகனொருத்தி உப்பு விற்கப் புறப்பட்டாள். ஒரு வீதியின் மருங்கேதன் கையிலுள்ள ஒளிவளை 'கலகல' வென்றெலிக்க வீசி நடந்தாள்; கல்லுப்புத் தருவேன்! நெல்லினைக் கொடுங்கள்,' என்று மென் குரலில் விலை கூறிச் சென்றாள். அப்புதிய குரலைக் கேட்டு அயல் மனையிலிருந்த நாயொன்று குரைத்தோடி வந்தது. அவளது மதர்த்த விழிகள் எதிர்த்துப் பொருவன போல் உருமி நோக்கின.

பரதவர் உழவர் மாறுபாடு

உப்பு விளைத்த பரதவர்க்கும், உப்பளங்களின் அண்மையில் நெற்பயிரிட்டுப் போரடித்த உழவர்க்கும் மாறுபாடு வந்ததாகக் கூறும் குறிப்புச் சுவை மிக்கது.

பரதவர்கள் முரடர்கள். ஆனால் நேர்மைக்கும் ஆன்றோர்களின் அறிவுரைக்கும் கட்டுப்பட்டு நடப்பர். அவர்கள் 'வலுச் சண்டைக்குப் போவதில்லை; வந்த சண்டையையும் விடுவதில்லை' என்ற பழமொழிக்கு எடுத்துக்காட்டாய் இருப்பர்.

1. "பெருங்கடல் வேட்டத்துச் சிறுகுடிப் பரதவர்
இருங்கழிச் செறுவின் உழாஅது செய்த
வெண்கல் உப்பின் கொள்கை சாற்றி
என்றாழ் விடர குன்றம் போகும்
கதழ்கோல் உமணர்

அ.க. 140-1-5

2. உமணர் காதல் மடமகள்
சில்கோல் எல்வளை தெளிப்ப வீசி
'நெல்லின் நேரே வெண்கல் உப்பு' எனச்
சேரி விலைமாறு கூறலின் மனைய
விளிஅறி ருமலி குரைப்ப வெரீஇய
மதர்கயல் மகிப்பின் அன்னகண் எமக்கு...'

அ.க. 140:5-10.

மருதத்தை அடுத்தே இருக்கும் நெய்தல் நிலம். ¹நெய்தல் நிலத்தில் உள்ள தம்அளத்தில் பரதவர் உப்பு விளைத்தற்காகப் பாத்தி அமைத்து, அதில் உப்பு நீரைப் பாய்ச்சி இருந்தனர். வெயிலில் அநீர் காய்ந்து உப்பாக மாறிவரும் தருணம். அவ்வுப் பளத்தை யடுத்த வயலில் உழவர்கள் நெல் அறுவடை செய்து போரடித்து நெற்குவித்து அதனைக் காற்றில் தூற்றிக் கொண்டிருந்தனர். காற்றுவயல் பக்கமிருந்த அளத்தை நோக்கி வீசியது. நெற்பதரும் உமித்துகளும் உப்பு விளையும் அளத்தின் பக்கல் பறந்து சென்றன. அச்செயல் உழவர்க்குத் தெரிந்தும் பொருட் படுத்தாமல் இருந்துவிட்டனர். அந்தப் பதரெல்லாம் பறந்து வந்து, உருவெடுத்துக்கொண்டு இருக்கும் அளத்திற் படிந்து பாழ் படுத்தியது. அதனைக் கண்ட பரதவர் கடுஞ்சினம் கொண்டனர். உருமி எழுந்து சென்று உழவர்களைத் தாக்கினர் இரு சாரார்க்கும் கைகலப்பு. மோதிக் கொண்டும், அறைந்து கொண்டும் அடித்துக் கொண்டும் கட்டிப்புரண்டனர்; சேற்றை வாரி ஒருவர் மேல் ஒருவர் வீசிக் கொண்டனர். கடுமையான இகலாக மாறி உயிர்ப்போராட்டமாக உருவெடுக்கும் நிலையை ஆங்கிருந்த உயர்ந்த முதியோர்கள் உடனே தலையிட்டுத் தடுத்துவிலக்கினர். உருவாகும் உப்பு, பாழ்படும் நிலையில் போரடித்துக் காற்றில் தூற்றியது முறையல்லவென்பதை உழவர்க்கு நயமாக உணர்த்தினர். நெறியற்ற செயலை எதிர்த்து மல்லிட்டுக் கொண்டிருந்த பரதவர்க்குப் பதற்றம் தணியவில்லை. *அதனை யுணர்ந்த அவ்வான்றோர், அவர்களுக்குப் பழங்கள்னை நிரம்பக் கொடுத்து அமைதிப் படுத்தினர். கள்ளையுண்ட களிப்பில் பரதவர் மயங்கி நடந்ததை மறந்துவிட்டனர். இத்தகைய பரதவர் உழவர் போராட்டம் இன்றும் சிலவிடங்களில் காணப்படுகின்றது.

இதுகாறும் கூறியவற்றால், பரதவர் மீன் பிடித்தல், விற்றல் ஆய தொழிலுடன் உப்பு விளைத்தலையும் விற்றலையும் கூடத் தம்

1. 'தாழ்ச்சினை மருதம் தகைபெறக் கவீனிய நீர்க்குழ வியன்களம் பொலிய போர்பு அழித்து கள்ஆர் களமர் பகடுதலை மாற்றி கடுங்காற்று எறிய. போகிய துருப்புடன் சாயல் சிறுதடிக்க கண்டெடப் பாய்தலின் இருநீர்ப் பரப்பின் பனித்துறைப் பரதவர் தீம்பொழில் வெள்ளுப்புச் சிதைதலிற் சினை இ கழனி உழவரொடு மாறுஎதிர்த்து மயங்கி இருஞ்சேற்று அள்ளல் எறிசெருக் கண்டு நரைமூ தாளர் கைபிணி விடுத்து நனைமுதிர் தேறல் நுளையர்க்கு ஈயும்...'

தொழிலாய்க் கொண்டிருந்தனர் என்று தெரிகிறது. இவை சங்க காலச் செய்திகள். ஆனால் இப்போது அவர்கள் அத் தொழிலில் ஈடுபடுவதாகத் தெரியவில்லை. அது முன்னர் கூறியதுபோல பெரும்பாலும் வேற்றின மக்களின் தொழிலாகவே மாறிவிட்டது.

மகளிர்—மீன்விற்பல்

மீனவர்களில் கணவன் மனைவியாகிய இருவருமே உழைத்துண்பர். கணவனையும், மக்களையும், மனையையும் போற்றிக் காப்பதோடு, தாமும் உழைத்துப் பொருள் திரட்டி வாழ்வதிலேயே கண்ணுங்கருத்துமாயிருப்பர் பரதவக்குடி மகளிர். இன்றும் பிடித்துவரும் மீனை மீனவப்பெண்டிர் தலைச் சமையாகத் தூக்கிச் சென்று அங்காடியில் விற்றுவருவது பெருவழக்கமாயுள்ளது.

¹ஓங்கியுயர்ந்தெழும் அலைகடலில், படகிற்சென்று தம் தமையன்மார் வேட்டையாடிப் பிடித்துவந்த வன் சுரூ மீன்களைத் தங்கையர், விழாக்கோலங் கொள்ளும் வீதிகளில் சென்று விலை கூறி விற்று வருவர்.

²கடுஞ்சுரூவின் தாக்குதலுக்கு இலக்காகிக் காயமடைந்து வீட்டில் பலநாட்கள் தங்கிவிட்டான் தந்தை. அவன் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த நாட்களில் உடனிருந்து பேணிவந்தமையால் தாயும் தன் தொழிலுக்குப் போகாமல் மனையிலே இருந்துவிட்டாள். தந்தை உடல் நலம்பெற்றுத் தொழில் மேற்சென்றமையால் மனமகிழ்ந்த தாயும், அன்று உப்பைப் பெற்று விற்று, நெல்லை வாங்கிவர உப்பளத்துக்குப் புறப்பட்டுவிட்டாள். பெற்றோர் இருவரும் இரவும் பகலும் இல்லத்திலே இருந்துவந்தமையால், அதுநாள்வரைத் தன் காதலன் அவளைக் காண

1. "ஓங்குதிரைப் பரப்பின் வாங்குவிசைக் கொளீஇ.

திமிலோன் தந்த கடுங்கண் வயரின்
தழைஅணி அல்குல் செல்வத் தங்கையர்
விழவுஅயர் மறுகின் விலைஎனப் பகரும்..."

அக, 320:1-4.

2. "வயச்சுரூ எறிந்தபுண் தணிந்து எந்தையும்
நீல்நிறப் பெருங்கடல் புக்கனன்; யாயும்
உப்பை மாறி வெண்ணெல் தரீஇய
உப்புவிளை கழனிச் சென்றனள் அதனால்
பனிஇரும் பரப்பின் சேர்ப்பற்கு
'இனிவரின் எளியன்' என்னும் தூதே"

குறுந். 269-3-8.

வருவதில்லையே எனக் கவலையடைந்த இளமங்கையொருத்தி
“இன்று இருவரும் இலரே; இவர் வரலாமே!” என்று ஏங்கிக்
கிடந்த இனிய செய்தியும் கூறப்படுகிறது.

¹பெருங்கடற் பரப்பில் நீண்ட படகிற் சென்று சிவந்த
இரயின்கள் கலங்குமாறு நேரிய கோல்கோத்த வலையினைக்
கொண்டு திரளான மீன்பிடித்துத் திரும்பிய தந்தைக்கு,
இளமகள் உப்பினைப் பண்டமாற்றாக விற்றுப் பெற்ற நெல்லைக்
குற்றி, நற்சோறுக்கி, அயிலை மீனையிட்டு அம்புளி சொரிந்து
கூட்டிய கொழுமீன் கண்டங்கள் மிக்க குழம்பினைப் பெய்து,
உருக்கமுடன் உணவு படைத்தாள் என்ற உவகை மிகு செய்தி
யும் உளது.

முத்துக்குளித்தல்

பரதவர் மீன் பிடித்தலையே தலையாய தொழிலாய்
கொண்டிருந்தனரேனும், முத்துச் சிப்பிகள் நிறைந்த கடற்
பகுதிகளையொட்டி வாழ்ந்துவந்தவர்கள் முத்துக் குளிக்கும்
தொழிலிலும், சங்கெடுக்கும் தொழிலிலும் ஈடுப்பட்டிருந்தனர்.

அளவு கடந்த முத்துச் சிப்பிகளையும் சங்குகளையும் முழுகி
யெடுத்துக் கரைக்குக் கொண்டு வந்து அவற்றைப் பங்கிட்டு
விற்றுச் செல்வங் கொழித்து வாழ்ந்து வந்தனர்.

² கொற்கை என்னும் துறைமுகம் முத்துக்குப் பெயர் போன
துறையாய் விளங்கியது. * கடலில் முத்துக்கள் மிகுதியாய்
இருந்தமையால் அலைகள் அவற்றையள்ளிக் கரையில் வீசும்;

- 1; “பெருங்கடற் பரப்பில் சேயிறு நடுங்க
கொடுத்தொழில் முகந்த செங்கோல் அவ்வலை
நெடுந்திமில் தொழிலொடு வைகிய தந்தைக்கு
உப்புநொடை நெல்லின் மூரல் வெண்சோறு
அயிலை துழந்த அம்புளிச் சொரிந்து
கொழுமீன் தடியொடு குறுமகள் கொடுக்கும்...” அக. 60:1-6.
2. “ஈண்டுநீர், முத்துப்படு பரப்பின் கொற்கை முன்துறை..” நந். 23:6.
“அலங்குஇதழ் நெய்தல் கொற்கை முன்துறை
இலங்குமுத்து (உறைக்கும்)...” றுங். 185-1:2.
3. “முறங்குகடல்,
திரைதரு முத்தம் வெண்மணல் இமைக்கும்...” றுங். 105:1-3.
“பரப்பின், இவர்திரை தந்த ஈங்கதிர் முத்தம்” அக. 130:9.

கடற்கரை வெண்மணலெல்லாம் அம் முத்துக்கள் இமைத்துக் கொண்டிருக்கும். ¹ விரிந்த பெருங்கடலினின்றும் உருண்டு திகழும் முத்துக்களைத் திரட்டிக் கொண்டு வந்து, வண்டிசைக்கும் அகன்ற கரையினிடத்தே பரதவர்கள் பங்கிட்டுக் கொள்வர், சங்குகளும், சங்குகளில் மிக உயர்ந்த வலம்புரிகளும் கடலில் மிகுந்திருந்தன. ² அவை கரையிலும் மேய்ந்து வருவதுண்டு. வலம்புரிச் சங்குகள் மேய்ந்தமையால் அடிச்சுவடு பட்ட மணற் பரப்பு உழுததுபோல் காணும். ³ சங்குகளையும், முத்துக்களையும் பரதவர்தம் பாக்கத்தே விலைகூறி விற்பர்.. ⁴ சங்குகளைக்கொண்டு அழகிய வளையல்கள் செய்வர். அவ் வளையல்களை மகளிர் அழகுற அணிந்து மகிழ்வுடன் விளங்குவர், என்ற செய்திகளை இலக்கியங்கள் இனிதெடுத்து இயம்புகின்றன.

வலம்புரி என்ற உயர்தரச் சங்குகள் விலைமதிப்புள்ளவை. அவற்றிலும் முத்துக்கள் உண்டாகும்.

⁵ ஆழ்கடலில் சென்று பரதவர்கள் வலம்புரிச் சங்குகுட்கு மூழ்குங்கால் கடலில் தீமை பயக்கும் கொடுஞ் சுருக்கள் உலவிக் கொண்டிருக்கும். ஆதலால் கடலில் மூழ்க அஞ்சுவர். மந்திர சக்தியால் சுருக்களின் இயக்கத்தைத் தடைப்படுத்திவிடும்

1. "விரிதிரைக்
கண்திரள் முத்தம் கொண்டு ஞாங்கர்த்
தேன்இமீர் அகன்கரைப் பகுக்கும்
கானல் அம் பெருந்துறைப் பரதவன்" அக. 280:11-14.
2. "வலம்புரி உழுத வார்மணல்"
ஐங். 193:1:
"துணைபுணர் எழுதரும் தூநிற வலம்புரி
இணைதிரள் மருப்பாக எறிவளி பாகனா
அயில்திணி நெடுங்கதவு அமைத்து அடைத்து அணிகொண்ட
எயிலிடு களிறேபோல் இடுமணல் நெடுங்கோட்டைப்
பயில்திரை நடுநன்னுள் பாய்ந்து உறுஉம் துறைவ." கவித். 135:1-5.
3. "வளைபடு முத்தம் பரதவர் பகரும்
கடல்கெழு கொண்கன்..." ஐங். 195:5-6.
4. "கடற்கோடு அறுத்த அரம்போழ் அவ்வளை
ஒண்டொடி யடவரல் கண்டுகும் : கொண்க..." ஐங். 194:1-2.
5. "இலங்குஇருந் பரப்பின் எறிசுரு நீக்கி
வலம்புரி மூழ்மிய வான்திமில் பரதவர்..." அக. 350:10.11.

ஆற்றல் பெற்ற மீனவர்களும் இருந்தனர். அவர்கள் அந்த அச்சந்தரும் கொஞ்சுருக்களை அணுக வொட்டாமல் மந்திரத்தால் தடுத்து விடுவார்கள். அதனை 'மந்திரத்தால் கட்டி விடுதல்' என்று கூறுவர். அவ்வாறு கட்டிவிட்ட பின்னர், அச்சமின்றி ஆழ்கடலில் முழுகி வலம்புரிகளையும், பிற முத்துச் சிப்பிகளையும் வாரிக் கொண்டு வருவர். அவ்வழக்கம் இன்றும் உள்ளது:

இச்செய்திபற்றி 'ஆயிரத்தெண்ணூறு ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட தமிழகம்' என்ற தூல் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது:

¹'அவர்கள் (பரதவர்) முத்தும், சங்கும் எடுக்கக் கடலில் முழுகினர்' அத்துடன், முழுகுமிடத்தில் சுருக்கள் வராமல் தடுப்பதற்குரிய மந்திரமும் அவர்கள் அறிந்திருந்தனர்.'

இதே செய்தியை மார்க்கபோலோ என்ற வெனிஸ் நகர வாணிகப் பயணியும் பின்கண்டவாறு கூறுகிறார் :

²'இக்குடாவில் (வங்காளக்குடா) அளவிற்பெரிய மீன்கள் (சுருக்கள்) நிறைந்திருப்பதால், அவைகள் முத்துக் குளிப்பவர்களை அடியோடு கொன்றுவிடும். இக்கேட்டினைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு அவ்வணிகர்கள் தங்களுடன் மந்திரத்தால் வசியம் செய்யும் பலரை அழைத்துச் செல்வர். பார்ப்பனக் குடியைச் சேர்ந்த இரு மந்திரவாதிகள், அம்மீன்களின் மீது தாங்கள் கற்ற வித்தையை ஏவி, அதனால் மீன்களைத் தம் வயப்படுத்தி முத்துக் குளிப்பவருக்கு யாதொரு தீங்கும் நேரிடாதவாறு தடுத்துப் பாதுகாக்கின்றனர்.'

முத்தும் சங்கும் முழுகித் திரட்டியதுடன் கடலில் விளையும் பவளத்தையும் பரதவர்கள் எடுத்தனர் என்னும் செய்தி,

³'தாழ் அடும்பு மலைந்த புணரிவளை ருரல
இலங்குநீர் முத்தமொடு வார்துகிர் எடுக்கும்'
தண்கடற் படப்பை?

என்ற அடிகளால் விளங்குகிறது.

- 1, 1800 ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட தமிழகம் : வி. கனகசபை. தமிழாக்கம் கா. அப்பாத்துரை, கழக வெளியீடு 839 ; 1962 : பக். 86;
2. மார்க்கோபோலோ : வி. எஸ். வி. இராகவன் : லோட்டஸ் பப்ளி கேஷன், சென்னை-1 : 1964. பக். 17.
3. தாழ்ந்திருக்கும் அடும்பங்கொடியை அலைத்த அலைகளால் ஒதுக்கப் பட்ட சங்குகள் கிடந்து ஒலிக்க, விளங்குகின்ற கடல் முத்துடனே நீண்ட பவளக்கொடிகளையும் அங்கு வாழ்வோர் எடுத்துக்கொள்ளும் குளிர்ந்த கடற்பாங்கான நெய்தல் நிலம். பதிற். 30 : 6-8.

பழக்க வழக்கங்கள்

இனிப் பரதவர்களின் பழக்க வழக்கங்கள், வாணிகம் முதலியவற்றை ஆராய்வோம்.

பரதவர்கள் முழுமதி நாட்களில் மீன் வேட்டைக்குச் செல்வதில்லை. ¹ முழுமதி நாளன்று, கடல்பொங்கிக் கொந்தளித்துப் பேரலை வீசிப் பேய்க்கோலம் கொண்டு ஆடும். வெள்ளப் பெருக்கெடுத்து அலைகள் கரையிலும் நெடுந்தொலை சென்று மோதியடித்து அலைக்கும்.

² 'கடல் கொந்தளிப்பால் மீன் பாடும் வாய்க்காது அன்று தாயையின் கீழ்க் காணப்படும் வெண்டாளியின் தண்மலரால் மாலைதொடுத்து அணிந்து, கருவுற்ற சுறாமீனின் கூரியவாள் அரம்போன்ற கொம்பினைக் கடற்றுறையிலே நட்பு, அதன்கண் தம் மனைத்தெய்வமாகிய வருணனை ஏற்றுவித்து, அதற்குத் தாயை மலர் சூட்டிப் பனையின் கள்ளையும், பிற பவியுணவையும் படைத்துத் தழையுடுத்த தம் பெண்டிரோடும் மக்களோடும் வணங்கி வழிபட்டு வேண்டிய உணவு சமைத்து மனம்போல ஆடிப்பாடி மகிழ்வார்.'

முழுமதி நாளன்று மீன்வேட்டைக்குச் செல்லாதிருக்கும் வழக்கம் இன்றும் பல பகுதிகளில் இருந்துவருகின்றது.

மீனவர் மணமுறை

மணமுறை பற்றிய சில அரிய செய்திகளும் காணப்படுகின்றன. பழந்தமிழ் மரபுப்படி, தலைவனும் தலைவியும் கொடுப்

1. "நிங்களும் திகழ்வான் ஏர்தரும்; இமிழ்நீர்ப் பொங்குதிரைப் புணரியும் பாடுஓ வாதே ஒலிசிறந்து ஓதழும் பெயரும்..."

நந். 335:1-3.

2. "வீழ்த் தாயைத் தாட்தாழ்ந்த வெண்கூ நாளத்துத் தண்டூங்கு கோதையர் சினைச்சுறவினீர் கோடு நட்பு மனைச்சேர்த்திய வல்அணங்கினுன் மடல் தாயை மலர் மலைந்தும் பிணர்ப் பெண்ணைப் பிழிமகிழ்ந்தும் புன்தலை இரும் பரதவர் பைந்தழைமா மகளிரொடு பாய்இரும் பனிக்கடல் வேட்டம் செல்லாது உவவுமடிந்து உண்டு ஆடியும்..."

பட்டி. 84:93.

பாரும் அடுப்பாருமின்றித் தாங்களே சந்தித்துக் களவிலே பழகிப் பின்னர் மணந்து கணவனும் மனைவியுமாய் இல்லற வாழ்க்கையில் ஈடுபடுவது இயல்பு.

பரதவர் மரபில், ஆண்மகன் தான் விரும்பும் கன்னியை மணப்பதெனின் பரிசமாகப் பொன்னும், திரண்ட பொருளும் அவ்வற்ற அணிகலன்களும் கொடுக்கும் வழக்கம் உண்டென்பது பெறப்படுகிறது. இன்றும் பரதவ மக்களிடையே பெரும்பாலும் இவ்வழக்கம் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பரதவ ஆடவன் ஒருவன், தான் விரும்பும் மங்கையொருத்தியை மணக்க நினைக்கிறான். பொருளும், பொன்னும், அருங்கலம் பலவும் எவ்வளவு அளித்தாலும் அவள் தந்தை அவனுக்கு அவளை மணமுடிக்க ஒருப்படான் என்பதை யுணர்கிறான். எப்படியாவது அவளை மணந்துகொள்ள வேண்டும்; அதற்காக அவன் எது வேண்டுமாயினும் செய்ய ஆயத்தமாய் உள்ளான்; ஆழ்ந்து சிந்தித்து ஒரு முடிவுக்கு வருகிறான். பின்னர் உறுதிப் பாட்டோடு அங்ஙனமே வினையாற்றி வெற்றிபெறுகிறான்.

இச் செய்தியை நெய்தல் நில மக்கள் வாழ்க்கையைப் பொய்யாது பாட்டோவியத்தில் படைத்துக் காட்டும் செம்மை சால் புலவர் அம்மூவரைப் பின்வருமாறு கூறுகிறார் :

“பொன்னன்ன செருந்தியொடு பன்மலரும் வீரவி முடித்துக் கவினெலாம் திரண்ட கார் குழலாள்; ஆய்ந்த தொடியினை அணிந்த தலைமகள்; அவள் தந்தை பரந்த அலைகடவின் சிறந்த

1. “பொன்அடர்ந் தன்ன ஒள்இணர்ச் செருந்திப் பன்மலர் வேய்ந்த நலம்பெறு கோணையர் திணிமணல் அடைகரை அலவன் ஆட்டி அசையினள் இருந்த ஆய்தொடிக் குறுமகள் நலம்சால் விழுப்பொருள் கலம்நிறை கொடுப்பினும் பெறல்அருங் குரையள் ஆயின் அறம் தெரிந்து நாம் உறை தேளம் மருஉப் பெயர்ந்து, அவனொடு இருநீர்ச் சேர்ப்பின் உப்புடன் உழுதும் பெருநீர்க் குட்டம் புணையொடு புக்கும் படுத்தனம், பணிந்தனம், அடுத்தனம் இருப்பின் தருகுவன் கொல்லோதானே-விரிதிரைக் கண்திரள் முத்தம் கொண்டு ஞாங்கர் த தேன் இமீர் அகன்கரைப் பகுக்கும் காணல்அம் பெருந்துறைப் பரதவன் எமக்கே?”

முத்தையெலாம் அள்ளிக் கரையில் குவித்துப் பங்கீடு செய்யும் நிறைந்த செல்வன்; சோலை சூழ்ந்த எழில்மிகு துறைக்குத் தலைவன்; எவ்வளவுதான் பொருளும், அணிகலன்களும் அளித்தாலும் அவனை நமக்கு அவன் அளியான்; நமது ஊரைத் துறந்து அவனை யடைந்துவிட வேண்டியதுதான்; அவனைச் சார்ந்து, பெரிய கடற்கரையின் கண்ணுள்ள அவனது உப்பளத்திற் சென்று ஆங்கு உழைத்தும், அவனது உப்புப் பொதியுடன் திரிந்து வருந்தியும், பெரிய ஆழ்கடலின்கண் அவனுக்காகக் கட்டுமரத்தில் சென்று மீன் வேட்டையாடி உழைத்தும், அவன் வயமாகித் தாழ்ந்தும், பணிந்தும், சூழ்ந்து தொண்டாற்றியும் வரின், அறநெறியினை யுணர்ந்து, மனங்கனிந்து அப்பொழுதாவது தன்மகளை யெனக்குத் தரமாட்டானா? தருவன்! இது உறுதி' என முடிவு செய்கிறான்; அவ்வாறே செய்து இறுதியில் - அவனை மனைவியாய்ப் பெற்று மனையறம் புரிந்து மகிழ்ந்து வாழ்கிறான்.

இதனின்றும் பண்டைய பரதவரின் மணமுறைச் செய்திகளை ஒருவாறு அறிந்துணர முடிகிறது. இங்ஙனம் தம்மையடைந்து தமக்குறுதுணையாய் உழைக்கும் இளைஞர்களுக்குத் தம் மகளிரையே மணமுடித்துத் தம் இல்லத்தோடு வைத்துக்கொள்ளும் வழக்கம் இன்றும் நிலவி வருவது குறிப்பிடற்பாலது.

ஊர்க்காவல் :

யாமத்தே காவலர்கள் ஊரைக் காத்து எச்சரிக்கும் முறையும் இருந்துவந்துள்ளது என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

¹ இரவு வேளையில் காவலர்கள் யாமந்தொறும் ஊரைச் சுற்றிக் காவல்காத்து வந்தனர். ஒவ்வொரு யாமத்தும், அக் காவலர்கள் ஒலியிக்க பெருமணியடித்து, ஓசையெழுப்பி, 'கதவுகளை நன்கு தாழிட்டுக் காத்துக் கொள்வீராக!' என மக்களுக்கு எச்சரிக்கை விடுத்துக் காவல் புரிந்தனர் என்ற செய்தி, அந்நாளில் காவலர்கள் யாமந்தொறும் மணியடித்து உணர்த்தி,

1. '...அதன் தலை,

'காப்புஉடை வாயில் போற்று, ஓ'என்னும் யாமம் கொள்பவர் நெடுநா ஒண்மணி ஒன்றுஎறி பாணியின் இரட்டும்...'

விழிப்புறச் செய்து காவல்புரியும் சிறந்த பழக்கம் நடைமுறையில்
ருந்துவந்துள்ளது என்பதை இனிதெடுத்தியம்புகின்றது.

மகளிர் விருந்தோம்பல் :

பரதவ மக்கள் விருந்தினரை அன்பொழுக வரவேற்று,
இனிது பேணிப் பகுத்துண்டு வாழும் பண்புடையவர். அவரது
மனைக்கிழத்தியர் விருந்தினரை வரவேற்க வழிமேல் விழி
வைத்துக் காத்திருந்து பேணும் பெற்றியர்.

¹ "காய்கின்ற கதிர் வாட்டும் கடும் பகற்பொழுது;
விருந்தினர் பேணவில் வேட்கை மிக்குடைய பொன்னணி மகளிர்
செல்வம் கொழிக்கும் தம் சீர்மிகு மனையில் கொக்கின் நகம்
போன்ற சோறு சமைத்து முற்றத்தில் குவித்துவைப்பர்; முதலில்
காக்கைக்கு வயிரூர்ப்படைத்துப் பின்னர் வரும் விருந்தினரை
மகிழ்வுடன் உண்பிப்பர்" என்ற செய்தியை முன்னரும் கண்
டோம்.

காக்கைக்குச் சோறு படைக்கும் வழக்கம் மிகவும் பழமை
யானது என்பதனை, இதனால் உணரமுடிகிறது.

பரதவர் பாக்கம், ² "வரையாத் தாரமொடு வருவிருந்து
அயரும் தண்குடி வாழ்நர் அம் குடிச் சீறார்" ஆகும். ³ "எழுந்த
ஞாயிறு செவ்வான வழியே மலை வாயில் விழுந்து கொண்
டிருந்தது; நீலக் கடலைகள் கரையினை வருடிக்கொண்டிருந்

1. "கதிர்கால் வெம்பக் கல்காய் ஞாயிற்றுத்
திருவுடை வியல்நகர் வருவிருந்து அயர்மாநர்
பொற்றொடி மகளிர் புறங்கடை உகுத்த
கொக்குடகிர் நிமிரல் மாந்தி.....
...பசங்கண் காக்கை...சேக்கும்" நற். 258:3-6 & 8-9
2. அளவற்றுப் பெருகிய தமது பொருளைத் தம்மை நோக்கிவரும் விருந்
தினர்க்குப் பகுத்துண்டு மகிழும், குளிர்ந்த மனைகளில் வாழ்வோருடைய
அழகிய குடிகள் நிறைந்த சிறிய ஊர்... நற் 135:1-2.
3. "குணகடல் இவர்ந்து குருஉக்கதிர் பரப்பி
பகல்கெழு செவ்வன் குடமலை மறைய
புலம்புவந்து இறுத்த புன்கண் மாலை
இலங்குவளை மகளிர் வியல்நகர் அயர
மீன்நிணம் தொகுத்த ஊன்நெய் ஒண்சுடர்
நீலநிறப் பரப்பில் தயங்குதிரை உதைப்ப
கரைசேர்பு இருந்த கல்லென் பாக்கம்..." நற். 215:1-7.

தன்: ஆரவாரமிக்க பரதவர் பாக்கம் அமைதியுற்றிருந்தது; இங்ஙனம் மாலைப் பொழுது வந்ததறிந்து வளையணிந்த மீனவர்கள், அகமும் முகமும் அன்புற மலர்ந்து விருந்தினர் வருகையை விரும்பிக் நோக்கிக்கொண்டிருந்தனர்; மீன் நெய் பெய்து விளக்கேற்றி மனைக்கு ஒளியூட்டினர்.

¹ மாசற்ற மதி முகங் கொண்ட அப்பரதவ மகள், அன்று பாணரும் விறலியரும் வருவதை யறிந்து மனமகிழ்ந்தாள்; அவர்களைத் தன் கணவனோடு மனைமுன்சென்று எதிர் கொண்டழைத்தாள்; இல்லத்தில் அமர்த்தினாள்; அவர்கள் காதம் பல கடந்து களைத்துப் போயிருப்பதை யுணர்ந்தாள்; பக்குவப்படுத்தி வடித்து வைத்திருந்த பழங்களைச் சாடியோடு கொண்டுவந்து வைத்தாள். குழல் மீனை நன்றாகப் பொரித்துக் கொண்டு வந்தாள். கணவனும் தானுமாக அவர்களை ஆதரவாய்ப் பேணி, அன்பு மொழி கூறி, உருக்கமாக உண்பித்தனர். விருந்தினர் வயிரூர உண்டு, மனமார வாழ்த்தி, விடைபெற்றுச் சென்றனர்.

இவற்றிலிருந்து பரதவ மகளிர் விருந்தினரைப் பேணவில்லை. பேரார்வம் கொண்டவர் என்பதையும், 'உண்டிக்கழகு விருந்தோடுண்ணல்' என்ற நன்மொழிக்கிணங்க விருந்தினரைக் கணவரோடிருந்து எதிர்கொண்டழைத்து இன்முகங்காட்டி உண்பித்துத் தாமும் உண்டு மகிழ்தலில் தனியார்வம் கொண்டவரென்பதையும் அறிகிறோம்.

இறைவழிபாடு

பரதவர்களின் தெய்வம் வருணன் என்பதை, 'வருணன் மேய பெருமணல் உலகம்' என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தின் அடி கூறுகிறது. அதற்கு உரைகூறிய நச்சினர்க்கினியர், 'நெய்தல் நிலத்தில் நுளையர்க்குவலைவளந்தப் பின் அம் மகளிர் கிளையுடன் சூழ் இச் சுறவுக்கோடு நட்டுப் பரவுக் கடன் கொடுத்தலின், ஆண்டு வருணன் வெளிப்படு

1. 'மதிஏக் கறாஉம் 188௯அறு நிருமுதத்து
நுதிவேல் நோக்கின் நுளைமகள் அரித்த
பழம்படு தேறல் பரதவர் மடுப்ப

மென்றூர்' என்று கூறி அதற்கு எடுத்துக் காட்டாகப் பட்டினப் பாலையின்

**'சினைச்சுறவின் கோடுநட்டு
மனைச்சேர்த்திய வல்லணங்கினான்'**

என்ற அடிகளையுங் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். 'கொடுஞ் சுழிப் புகார்த் தெய்வ நோக்கி' 'அணங்குடைப் பனித்துறை கை தொழுகேத்தி, யாயு மாயமோ டயருய்' என்ற அகநானூற்றி அடிகளையும் கூறியுள்ளார். இவையனைத்தையும் முன்னரே குறிப்பிட்டோம்.

பரதவர்கள் தெய்வ நம்பிக்கையுடையவர்கள். தங்கள் பாக்கத்தின் பொதுவிடத்துள்ள பகை, புன்னை போன்ற மரங்களில் பழம்பெரும் தெய்வத்தை யேற்றியும் வழிபட்டுள்ளனர் என்பதை,

**1 ' தொன்முது கடவுள் சேர்ந்த பராரை
மன்றப் பெண்ணை'**

2 ' கடவுள் மரத்த முள்மிடை குடம்பை'

என்ற அடிகள் காட்டுகின்றன.

கடல் தெய்வத்தை வணங்கினர் என்பதைப் ³ 'பெருங் கடற்றெய்வம் நீர் நோக்கித் தெளிந்து என்ற கவித்தொகை அடியும், முன்னே நச்சினூர்க்கினியர் கூறிய எடுத்துக் காட்டுகளும் குறிப்பிடுகின்றன.

**4 ' தெண்டிரைப்
பெருங்கடற் பரப்பில் அமர்ந்துறை யணங்கோ
இருங்கழி மருங்கின் நிலைபெற் றணையோ'**

1. மிஸ்ப் பழமைத்தாய கடவுள் சேர்ந்து உறைவதும், ஊர் மன்றத்தின்கண் நிற்பதும் பருத்த அடியினையுடையதுமான பணமரம். 303:3-4.
2. தெய்வத்தினையுடைய மரத்தின்கண்ணுள்ள முள்ளால் மிடையப் பெற்ற கூடு. அகம், 270:12.
3. நிரையுடைய பெரிய கடலாகிய தெய்வத்தை நோக்கித் தெளிவித்து. கவி. 131:1.
4. தெளிந்த அலைகளையுடைய பெரிய கடலகத்தே விரும்பி உறையும் கடல் தெய்வமோ? கரிய கழியின்கண் நிலைபெற்றிருக்கும் தெய்வமகனோ? தந். 155:5-7.

என்ற நற்றிணையடிகள் முறையே பெரிய கடலகத்தே விரும்பியுறையும் கடல் தெய்வமோ, கரிய கழிக்கரையின்கண் நிலை பெற்றிருக்கும் தெய்வமகளோ எனப் பொருள்படுவன.

மேற்கூறிய தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தின் அடியில் மட்டுமே 'வருணன் மேய பெரு மணலுலகம்' என்று, வருணனை நெய்தல் தெய்வமாக விதந்து கூறப்பட்டுள்ளது. இலக்கியத்தில், பரதவர் வழிபடும் தெய்வமாகக் குறிப்பிடப்படும் ஏனைய பாட்டுகளில் 'வருணன்' என்ற தெய்வத்தின் பெயர் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்படாமல் 'பெருங்கடல் தெய்வம்,'¹ 'பெருங்கடற் பரப்பில் அமர்ந்துறை யணங்கு' எனப் பொதுவாகவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது கூர்ந்து உணரற்பாலது. இன்றைக்கும் பரதவ மக்கள் கடலைத் தெய்வமாக வழிபடும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது. எனினும் வருண வழிபாடு என்று அதனை அவர்கள் அறுதியிட்டுக் கூறுவதில்லை. அவர்கள் அப்படி யெண்ணுவது மில்லை என்றும் கூறலாம். காற்றையும் வழிபடுவர்; புயல் வீசிக் கடல் கலங்கிப் பொங்கிச் சீறியெழுங்கால் காற்றுக் கடவுளை 'காற்றவராயன்' என்று இறைஞ்சுவர். ஞாயிற்றுக் கடவுளையும் வழிபடுவதுண்டு என்பதனை,

° 'ஒங்குதிரை,
முந்நீர் மீமிசைப் பலர் தொழத் தோன்றி
ஏமுற விளங்கிய சுடர்'

என்ற அடிகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. மரங்களைத் தெய்வமாக வழிபட்டனர் என்பதையும் முன்னர்க் கண்டோம். இவையனைத்தும் அவர்கள் இயற்கையைத் தெய்வமாக வழிபடும் இயல்பினர் என்பதைக் காட்டுகின்றன.

மேலும் துட்ட தேவதைகள் எனக் கூறப்படும் சிறு தெய்வங்களும் உளவாகவும், அவை அந்தி மயங்கி இரவு தலைப்படுங்காலத்து வெளிப்படும் எனவும், அவை துன்பம் தருவன எனவும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர் என்ற செய்திகள்,

1. கலி. 131:1,
2. நற். 155:5-7,
3. உயர்ந்த அலைகளையுடைய கடலின் மேல் பலரும் கண்டு தொழுமாறு தோன்றி, உயிர்கள் இன்புற விளங்கும் ஞாயிறு. நற். 2836:8.

¹ 'உருகெழு தெய்வமும் கரந்துறையின்றே
விரிகதிர் ஞாயிறும் குடக்கு வாங்கும்மே'

என்ற அடிகள் புலப்படுத்துகின்றன.

சுறவின் கோடு நட்டு வழிபடல் என்பது பட்டினப்பாலை யொன்றில் மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சங்க இலக்கியத் தில் வேறெங்குமே இச் சுறவுக் கோடு நட்டு வருணனை வழிபட்ட தாகச் செய்தியில்லையென்பதும் ஈண்டுக் கருதற்குரியது.

கடற்கரையில் பூசைபோடும் (வழிபாடு செய்யும்) வழக்கம் இன்றும் மீனவர்களிடையேயிருந்து வருகிறது. அது ஆண்டில் ஓரிரு முறைக்கு மேல் இராது. ஆனால், சுறவுக்கோடு நட்டு வழி படுவதில்லை. அவர்கள் அதனை 'வருண பூசை' என்றும் சொல்லு வதில்லை.

² 'பரதவர்கள் பெரும்பாலும் வழிபடுவது ஊர்த் தேவதை களைத்தான். ஒவ்வொரு குப்பத்திலும் ஊர்த்தேவதைக்குக் கோயில் உண்டு. சில கோயில்கள் மிகப் பழமையானவை. கன்னியம்மன், முத்தாலம்மன், மாரியம்மன், படைவேட்டம்மன் எல்லையம்மன் என்ற பெயர்களால் இத்தேவதைகளை அழைக்கிறார்கள். பரதவர்கள் பெரும்பாலும் நெற்றியில் திருநீறு அணிகிறார்கள்'

³ சைவநாயன்மார்கள் அறுபத்து மூவரில் ஒருவரான அதிபத்த நாயனார் என்ற சிவனடியார் இப் பரதவர் குலத்தில், தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள நாகப்பட்டினத்தில் தோன்றியவர். நாடோறும் தமது வலையில் கிடைத்த மீன்களில் பெரிய மீனைச் சிவபெருமானுக்குக் காணிக்கையாகக் கடலில் விடுத்து வழிபாடு செய்து சிவபதமடைந்தவர் என்ற செய்தியும் குறிப்பிடத்தக்கது.

⁴ சிவபெருமானின் சாபத்தால் பார்வதிதேவி மீனவர் மகளாய்த் தோன்றி, ஒருமீனவத் தலைவனால் வளர்க்கப்பட்டனள்

1. அச்சத்தை விளைவிக்கும் தெய்வமும் (துட்ட தேவதை) மறைந்திராமல் வெளிப்பட்டு இயங்கும்; விரிந்த கதிர்க்கையுடைய ஞாயிறுதானும் அவற்றைச் சுருக்கிக் கொண்டு மேற்கில் சாயும். நற்: 398:1-2.
2. Madras District Gazetteer Draft Edition-Pattinatar,
3. சேக்கிழார் பெரிய புராணம்—அதிபத்தநாயனார் புராணம்.
4. திருவிளையாடல் புராணம்-வலைச்சு படலம்,

என்றும், பின்னர்ச் சிவபெருமான் மீனவக் கானையாக உருத் தாங்கி மிடுக்குடன் வந்து, கடலில் கட்டுக்கடங்காமல் திரிந்து, மீனவர்க்குப் பெருந்தீங்கு விளைத்துவந்த பெரும் சுரு மீனை அடக்கிப் பிடித்து, அம் மீனவர் மகளை மணந்தார் என்றும் திரு விளையாடற் புராணம் கூறுகிறது.

திருவிளையாடற் புராணக் கதை, அஞ்சத்தக்க பெருஞ் சறவாகக் கடலில் உலவிப் பரதவர்க்கு இன்னல் விளைவித்தவர், பார்வதியோடு சிவபெருமானால் சாபமிடப்பட்ட நந்திதேவர் என்று கூறுகிறது. ஆனால், பரதவர்களிடையே வழங்கிவரும் ஒரு பழங்கதையின்படி வேலன் (முருகன்) தான் அச்சுரு மீனாக வந்து கடலைக் கலக்கிப் பரதவர்க்குத் துன்பந்தந்ததாகவும், மீனவர் மகளாய்ப்பிறந்த பார்வதியை மணக்க மீனவனாய் வடிவெடுத்து வந்த பரமசிவனார், அச்சுருமீனை வலை வீசிப்பிடித்திழுத்தபோது, அம்மீன் கடுமை காட்டவே, 'வேலா வா! வேலா வா!'. என்று அன்புடன் அழைத்ததால் அம்மீன் எளிதாக வலையோடு வந்துவிட்டதாகவும், அதனால்தான் அம்மீனினம் 'வேலா' என்று வழங்கப்பட்டு மருவி, இப்போது 'வேளா' என்று வழங்கப்படுவதாகவும் தெரிகிறது.

வலையினை இழுக்கும் போதும், கட்டுமரங்களையும், படகுகளையும் தண்டுகள் (துடுப்புகள்) பூட்டி வலிக்கும்போதும், பரதவர்கள் பாடுவார்கள். அது அம்பாப்பாட்டு, என்று கூறப்படுகிறது. 'அம்' என்றால் நீர். நீரில் (கடலில்) பாடுகின்ற பாட்டு என்ற பொருளில் 'அம்பா' என்று வழங்கப்பட்டிருக்கலாம். அம்பி என்பது படகு; படகில் பாடும் பாட்டு ஆதலின் அம்பாப்பாட்டு என்றும் மருவியிருக்கலாம். அந்த அம்பா பாட்டுப் பாடும்போது 'வேலா.. வேலா., ஏலே, ஏலோ' என்றே பாடுகிறார்கள் என்பதும் கருதற்குரியது.

¹ இன்னொரு பழங்கதையும் உண்டு. அரக்கர்கள் துன்பம் விளைத்தபோது அவர்களை யழிக்கச் சிவபெருமான், படைக் கடவுளான கார்த்திகேயனை உலகத்தில் தோன்றப் பணித்ததாகவும் அவ்வாறே கார்த்திகேயன் சரவணப் பொய்கையில் பல வீரர்களோடு தோன்றியதாகவும், அந்த வீரர்கள் தாம் மீனவர்கள்

1. Castes and Tribes of Southern India :by Edgar Thurston: Govt. Press, Madras, 1909, Vol. VI, Page.141.

என்றும், அது கூறுகிறது. உலகம் கடல் பெருக்கால் அழிந்த போது, அம் மீனவ வீரர்கள் ஒரு தோணியில் ஏறிக்கொண்டு கடல் பெருக்கினின்றும் தப்பிவிட்டார்களென்றும், பின் வெள்ளம் வடிந்து அத்தோணி தரை தட்டியதும் அவர்கள் மீண்டும் தரை தட்டியவிடத்தே குடியேறியதாகவும் அந்த விடந்தான் தோணி புரம் என இன்றும் வழங்குகிறதென்றும் அவர்களின் மரபினரே பரதவர் என்றும் அப்பழங்கதை கூறுகிறது.

இவைகள் அனைத்தும் பரதவர்கள் பலதலைமுறைகளாகவே சிவ வழிபாட்டில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள் என்ற உண்மையைக் காட்டுகின்றன.

கள்ளில் களிப்பு

பரதவ மக்கள் மலையென உயர்ந்து, இடியேறென ஒலித்துச் சுருண்டு, வளைந்து சுழற்றிப் புடைக்கும் பயங்கரப் பேரலைகளின் மோதல்களையெல்லாம் தாங்கி ஆழ்கடலுக்குச் சென்று, அரும் பாடுபடும் கடின உழைப்பாளிகள். அவர்கள் கள்ளுடித்துக் களித்து மயங்கிப் புரண்டு உறங்கி எழுந்தபின்தான் பூரிப்புடன் காணப்படுவர். எனவே அவர்களுக்குப் பேரின்பமும், புத்துணர்ச்சியும் கள்ளில்தான் இருப்பதாகக் கருதுவர். இக்கள்ளருந்தும் பழக்கம் மிகவும் பழமையானது. பனைமரத் தோப்புகளின் குழலே அவர்களது குடியிருப்பு என்பதை முன்னர்க் கண்டோம். அவர்கள் அப்பனைமரங்களிலிருந்து கள்ளிறக்கிப் பருகி மகிழ்வர்.

“பருவ மழை தப்பாமல் பெய்யும்; வலை வளம் குன்றாமல் மலியும்; கரிய பனையினது இனிய கள்ளையுண்டு களிப்பர்”.
“மேலை மலையின்சண் ஞாயிறு மறையும் மாலை வேளையில் பகலில் எளிதில் பெற்ற பெருமீன்னை விற்று மயக்கும் கள்ளைக் குடித்து மகிழ்வர்.”

1. “வேட்டம் பொய்யாது வலைவளம் சிறப்ப
பாட்டம் பொய்யாது பரதவர் பகர
இரும்பனத் தீம்பிழி உண்போர் மகிழும்...” நற். 38:1-3.
2. “ஞான்ற ஞாயிறு குடமலை மறைய
மான்ற மாலை மகிழ்ந்த பரதவர்
இனிதுபெறு பெருமீன் எளிதின் மாறி... நற். 239:1-3.
பனிஇரும் பரப்பின்.”

¹ 'பரதவர் தமது சுற்றஞ்சூழப் பாக்கத்தில் படர்ந்தோங்கிய புன்னையின் நிழலில் தங்கி இன்பம் பயக்கும் கள்ளை மகிழ்ச்சிப் பெருக்குடன் மாந்துவர்' என்பன இக்கூற்றுக்குச் சான்றாவன.

கள் காய்ச்சுதல்

பனைமரங்களிலிருந்து இறக்கப்படும் கள்ளையன்றி, வெறி மயக்கம் தரும் ஒருவகைக் கள்ளினையும் வடிப்பர். அத்தகைய வெறிதரும் குடிபொருள் சூப்பங்களில் இன்றும் உண்டாக்கப் படுகிறது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. அரிசியினைச் சோறுக்கிச் சாடிகளில் பெய்து மயக்கந்தரும் சில பொருள்களைக் கலந்து மண்ணில் புதைத்துவைக்கிறார்கள். சில நாட்களில் அது ஊறி நன்கு புளித்துவிடும். பின்னர் அதனை எடுத்து அருந்துவர்." அதற்குச் 'சுண்டிச் சோறு' என்று கூறுகின்றனர். 'சுண்டி' என்றால் கள் என்று பொருள். சோற்றினின்றும் வடிக்கும் கள் என்பது பொருள்போலும்.

இத்தகைய கள் காய்ச்சும் பழக்கம் மிகப் பழமையானது என்பதை நினைத்தால் புதுமையாக உள்ளது!

பெரும்பாணற்றுப்படையில் இத்தகைய கள் வடிக்கும் முறை மிகத் தெளிவாகக் கூறப்படுகிறது.

² குற்றாத கொழியலரிசியைக் களியாகத் துழாவிச் சமைத்து, அக் கூழினைப் பரந்த வாயையுடைய தட்டைக்கலத்திலே ஊற்றி யாற்றுவர். பின், புற்றும் பழஞ்சோற்றைப் போன்று பொலிவு பெற்ற புறத்தையுடைய நல்ல நெல்லின் முனையை இடித்து அதில் சேரக் கலப்பர்; களிப்புச் சுவையிலும் பொருட்டு ஈரிரவும் இருபகலும் உறுதியான அகல்வாய்ச் சாடியில் பெய்து

1. "ஒங்குஇரும் புன்னை வரிநிழல் இருந்து
தேம்கமழ் தேறல் கிளையொடு மாந்தி
பெரிய மகிழும் துறைவன்..."

நற். 388:7-9.

2. "அவையா அரிசி அம்களித் துழவை
மலர்வாய்ப் பிழாநில் புலர ஆற்றி
பாப்புஉறை புற்றின் குரும்பி ஏய்க்கும்
மும்புற நல்லடை அளைஇ, தேம்பட
எல்லையும் இரவும் இருமுறை கழிப்பி
வல்வாய்ச் சாடியின் வழைச்சுஅற விளைந்த
வெந்நீர் அரியல் விரலஅலை நறும்பிழி
தன்மீன் சூட்டொடு தளர்தலும் பெறுவீர்."

பெரும். 275-28

வைப்பர். அதன் வெறியூட்டு நிலை முதிர்ந்துவரும். வெந்நீரில் வேகவைத்து நெய்யரியால் வடிக்கடி விரலால் பதமாய் அலைத்துப் பிழிந்தெடுப்பர்; அதுவே வெறியூட்டும் கள்ளாம். அதனை அருந்திச் சுட்டமீனையும் துணைக்கறியாய்த் தின்று களிப்பர்*.

பரதவ மகளிர் கள் காய்ச்சிய செய்தி யொன்றும் பின் வருமாறு சிறுபாணற்றுப்படையுள் காணப்படுகிறது.

1¹ 'பேரலைகள் ஓர் அகில் மரத்தினை அடித்துக் கொண்டுவந்து கரையில் ஒதுக்கிவிட்டன. ஒட்டகம் உறங்குவதுபோற் கிடந்த அம்மரத்தினைக் கொண்டுவந்து விறகாக்கிப் பெரிய தோளினை யும் 'இத்தகைய களங்கயிலா முகத்தைப் பெற்றிலமே' எனத் திங்களும் ஏங்கும் எழில் முகத்தையும், கூரிய வேல்போன்ற கண் கையுமுடைய நுனைமகள் வடித்தெடுத்த-புளித்துக் களிப்பேறிய கள்ளினைச் சுட்ட குழல் மீனோடு, விருந்தோம்பலில் சிறந்தோங்கிய பரதவர் ஊட்டுவர்.'

கடல் வாணிகமும் பரதவரும்

தமிழ் நாடு கிறிஸ்து பிறப்பதற்குப் பன்னூறு ஆண்டுகட்கு முன்பிருந்தே கிரேக்கம், உரோமம் முதலிய மேலை நாடுகளோடு வாணிகத் தொடர்பு கொண்டிருந்தது என்பது வரலாறும் இலக்கியங்களும் கண்ட உண்மை. தமிழ் இலக்கியங்களில் இதற்குச் சிறந்த சான்றுகள் பல்கிக் கிடக்கின்றன.

2² 'சேரர்க்குரிய சுள்ளி அம் பேரியாறு நுரைகலங்குமாறு யவனர்தம் கலங்கள், பொன் கொண்டுவந்து பண்டமாற்றுகக்

1, "பட்டினம் படரின்

ஒங்குநிலை ஒட்டகம் துயில்மடிந் தன்ன
வீங்குதிரை கொணர்ந்த விரைமர விறகின்
கரும்புகைச் செந்தீ மாட்டி, பெருந்தோள்
மதிஏக்கறாஉம் மாசுஅறு திருமுகத்து
நுதிவேல் நோக்கின் நுனைமகள் அரித்த
பழம்படு தேறல் பரதவர் மடுப்ப

.....

வறற்குழல் குட்டின் வயின் வயின் பெறுகுவீர்."

சிறு. 153-159, 163.

2, "சேரலர்

சுள்ளிஅம் பேரியாற்று வெண் நுரை கலங்க
யவனர் தந்த வினைமாண் நன் கலம்
பொன்னொடு வந்து கறியொடு பெயரும்
வளங்கெழு முசிறி."

அக. 149:7-11

கொடுத்து மிளகு பெற்றுச் செல்லும் வளமல்கு பட்டினமாய் இருந்தது முசிறி.’

¹ ‘யவனர் தம் நாட்டிலிருந்து கொணர்ந்த தண்ணிய மணங் கமழ் மதுவினை, ஒண்டொடி மகளிர் பொற்புற வளைந்த பொற்கலத்தே பெய்து இன்புற ஊட்ட இனிதருந்திக் களித்தான்’ ஒரு பாண்டிய மன்னன்.

² ‘யவனர் நாட்டிலிருந்து அன்னவடிவாகச் செய்த அரிய வேலைப்பாடமைந்த விளக்குகளும், ³ பாங்குற வடித்த பாவை விளக்கங்களும்’ தமிழ் வேந்தர்களின் அரண்மனையை அலங்கரித்தன.

⁴ ‘அச்சந்தரும் உடையும், உடற்கட்டும் அமைந்த, மேலை நாட்டு மிலேச்சரும், யவனரும் பண்டைய தமிழ் மன்னரின் அரண்மனைக் காவலாளரும் அரும்பணியாளருமாக இருந்துள்ளனர்’, என்பனவும், இதுபோன்ற பிற செய்திகளும் பழங்காலத்திலிருந்தே கிரேக்க, உரோமானிய நாடுகளோடு நந்தமிழ் நாடு தொடர்பு கொண்டிருந்ததென்பதற்குத் தக்க எடுத்துக்காட்டுகளாம்.

1. ‘யவனர் நன்கலம் தந்த தண்கமழ் தேறல் பொன்செய் புனைகலத்து ஏந்தி நாரும் ஒண்டொடி மகளிர் மடுப்ப மகிழ்சிறந்து ஆங்குஇனிது ஒழுமதி ஒங்குவாள் மாற!’

புற. 56:18-21.

2. ‘...யவனர் ஓதிம விளக்கின்’

பெரும். 316-317.

3. ‘யவனர் இயற்றிய வினைமாண் பாவை கையேந்து ஐஅகல்’

நெடு. 101-102.

4. ‘பாவை விளக்கில் பருஉச்சுடர் அழல’

முல்லை. 85.

‘மெய்ப்பை புக்க வெருவந் தோற்றத்து வலிபுணர் யாக்கை வன்கண் யவனர் புலித்தொடர் விட்ட புனைமாண் நல்லில்

.....
எழினி வாங்கிய ஈர் அறைப் பள்ளியுள் உடம்பின் உரைக்கும் உரையா நாவின் படம்புகு மிலேச்சர் உழைய ராக

.....
இன்றுயில் வதியுநன்.’

முல்லை. 60-62, 64-66, 80.

இங்கே யவனர் என்பது கிரேக்க நாட்டவரைக் குறிக்கும். ¹ அவர்கள் தம் மொழியை 'அயவானேஸ்' (Iaones) என்றுதான் குறித்தனர். 'யவன' என்பது இதன் திரிபேயாம். அது நாளடைவில் கிரேக்கரோடு, உரோமானியர் முதலிய மேலை நாட்டவரையும் குறிக்கும் சொல்லாக வழங்கிவருகிறது.

² இந்நிலையில் உரோமருடன் அரசியல் தொடர்பு கொள்வதிலுள்ள நலங்களை முதன்முதல் கண்டுணர்ந்தவன் ஒரு பாண்டிய அரசனேயாவான். உரோமர் நேச நாட்டினன் ஆகும் எண்ணத்துடன் அவன் அகஸ்டஸ் ஸீஸரிடம் இரண்டு தூதுக்குழுக்கள் அனுப்பினான். இவற்றுள் ஒன்று ஜலீயஸ் ஸீஸர் மாண்ட 18-ஆம் ஆண்டில் (கி. மு. 26-இல்) அகஸ்டஸ் டெரா கோனாவில் (Terracona) தங்கியிருக்கும் சமயம் அவனைச் சென்று கண்டது. மற்றது ஆறு ஆண்டுகளுக்குப்பின் (கி மு. 20-இல்) அவர் சாமாஸ்தீவில் (Island of Samos) இருக்கும்போது அவரை சந்தித்தது என்ற செய்தியும் குறிப்பிடத்தக்கது.

³ இராதா குமுத் முகர்ஜி என்பார் இதனைக் குறித்துக் கூறுவதும் அறிதற்பாலது.

நமது நாடு மேலை நாடுகளோடு கடல் வாணிகத்தில் தலை சிறந்து விளங்கியது என்பதற்கு எண்ணற்ற வரலாற்றுச் சான்றுகள் உள்ளன.

1. "Again, the name Yavana, the name by which these Western merchants were known, which in old Sanskrit poetry is invariably used to denote the Greeks, is derived from the Greek word-Iaones, the name of the Greeks in their own language. The same word also occurs in ancient Tamil poems, and is exclusively applied to the Greeks and Romans."

A History of Indian Shipping By Radhakumud Mookerji Longmans Green And Co, 1912 Page 121.

2. ஆயிரத்தெண்ணூறு ஆண்டுக்கு முற்பட்ட தமிழகம், கழகவெளியீடு 1962 தமிழாக்கம் கா. அப்பாதுரை. பக். 71-72.
3. "Embassies are said to have been sent from South India to Rome." A History of Indian Shipping by Radhakumud Mookerji, Longmans Green & Co. 1912, Page. 116.

¹ 'இந்தியா முப்பது நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக இப்பண்டைப் பேருலகத்தின் இதயமாக விளங்கிக் கடல் வாணிகத்துறையின் முன்னணி நாடுகளில் சீரிய ஒன்றாகச் சிறந்து நின்றது என்பதற்கு ஏராளமான சான்றுகள் உள்ளன. இந்தியா ஆசிய நாடுகளுடன் மட்டுமின்றி, உரோமப் பேரரசு உட்பட உலகம் முழுவதிலுமே வாணிக உறவை வளர்த்து நின்றது'.

² 'கடல் வாணிகத்திலும், கப்பல் கட்டும் திறமையிலும் இந்தியர் ஒப்பற்று விளங்கினர். வாணிகப் பெருமக்களின் நுண்ணறிவும், ஆற்றலும், ஊக்கமும், உணர்ச்சியும், கடலோடிகளின் அஞ்சா நெஞ்சமும், ஆண்மையும், குடியேறியோர்களின் குன்றாத ஆர்வமும் இந்திய நாடு, பன்னூற்றாண்டுகளாகக் கடலாதிக்கம் பெற்றுத் திகழக் காரணமாய் நின்றன; இந்தியா கீழ்த்திசைக் கடலரசியாகக் கிளர்ந்தெழும் கீர்த்தியினையும், பெயரினையும், புகழினையும் பெற்றுத் தந்தன.'

³ கண்டெடுக்கப்பட்ட, மரக்கலங்கள் பொறித்த நானயங்கள், முதல் நூற்றாண்டிலிருந்தே சோழ மண்டலக்கரைக்கடல் வழியே வாணிகம் நடந்திருக்கிறதென்பதை நன்கு நிறுவுகிறது.

1. "Hardly less convincing than these facts of the political intercourse of India are the facts of her commercial intercourse with foreign countries with which we are more directly concerned. We shall have ample evidence to show that for full thirty centuries India stood out as the very heart of the Old World, and maintained her position as one of the foremost maritime countries."
—A History of Indian Shipping by Radhakumud Mookerji, Longmans Green & Co., 1912 P. 4.
2. "The early growth of her (India's) shipping and ship-building, coupled with the genius and energy of her merchants, the skill and daring of her seamen, the enterprise of her colonists, and the zeal of her missioneries, secured to India the command of the sea for ages, and helped her to attain and long maintain her proud position as the mistress of the Eastern Seas."
Ibid. page 5.
3. "The ship-coins, perhaps struck by Yajna Sri, testify to the existence of a sea-borne trade on the Coromandel coast in the 1st century of the Christian Era" Z.D.M.G. (On Andhra Coinage) p. 613. & A History of Indian Shipping by Radhakumud Mookerji, page. 50.

¹ 'பட்டு, நவமணிகள், நறுமணப் பொருள்கள் முதலியன வாங்குதற்காக உரோம நாட்டுத் தங்கம் இந்திய மண்ணின் எப்பகுதியிலும் வந்து சொரிந்தது.'

² ஏறத்தாழ கி. பி. 77-இல் வாழ்ந்த பிளினி என்பார், தம் நாட்டுப் பொருள் இந்திய நாட்டில் பெருகியோடிக் குவிவதாகக் குமுறிக் கூறியதும் இங்குக் குறிப்பிடற்குரியது.

³ 'இந்தியாவுக்கும் பாபிலோனியாவுக்கு மிடையே கிறிஸ்துவுக்கு முந்தைய ஆறு, ஏழாம் நூற்றாண்டுகளில் — சிறப்பாக ஆறாம் நூற்றாண்டில், கடல் வாணிகம் நடந்துள்ளது என நம்புதற்குத் தக்க ஆதாரமுள்ளது. அவ்வாணிகத்தைச் சிறப்பாகத் திராவிடர்களே மேற்கொண்டிருந்தார்கள். அதில் ஆரியர்களுக்கிருந்த பங்கு மிகச் சிறியதே.'

⁴ மேலை நாட்டு வரலாற்றுப் பேரறிஞர் 'ரைஸ் டேவிட்ஸ் என்பார், இந்தியக் கடல் வாணிகத்தைப் பற்றியும் திராவிட

1. "Roman gold poured into all parts of India in payment for her silk, spices, gems, and dye-stuffs."

— A History of Indian Shipping by Radhakumud Mookerji, 1912 page 10.

2. "There was no year in which India did not drain The Roman Empire of a hundred million sesterces...so dearly do we pay for our luxury and our women." Natural History by Pliny, XII 18 & Indian Shipping. p. 122-123.

"Roman Arts and ideas travelled with stream of Roman Gold which flowed into the treasuries of the Rajas in payment for the silks, gems, and spices of the Orient."

—Journal of the Royal Asiatic Society - January 1903 p. 56. & Indian Shipping. p. 117.

3. "The evidence warrants us in the belief that maritime commerce between India and Babylon flourished in the 7th and 6th, but more specially in the 6th, centuries B.C. It was chiefly in the hands of Dravidians, although Aryans had a share in it." Early commerce between India and Babylon by —A.J. Kennedy A History of Indian Shipping, by Radha Kumud Mookerji.

pages. 88 and 89.

4. "(1) Sea-going merchants, availing themselves of the monsoons, were in the habit, at the beginning of the 7th (and perhaps at the end of the 8th) century B. C., of trading from ports on the south-west coast of India (Sovira at first, afterwards Supparaka and Bharukaccha) to Babylon, then a great mercantile emporium. (2) These merchants were mostly Dravidians, not Aryans. Such Indian names of the goods imported as were adopted in the West (Solomon's ivory, apes, and peacocks, for instance, and the word 'rice') were adaptations not of Sanskrit or Pali, but of Tamil words." — Buddhist India—page 116, by Mr. Rhys Davids, & Indian Shipping. p. 89.

மொழிச் சொற்கள் மேலை நாட்டு மொழி நூலில் நுழைந்து காணப்பெறுங் காரணம் குறித்தும் கூறும் செய்திகள் கூர்ந்து நோக்கத்தக்கன.

¹ நாணயச் சான்றுகள் (Numismatic evidences) மேலை நாடுகளுடன், சிறப்பாக உரோமாபுரியுடன், இந்தியா ஊக்கமிக்க வாணிக உறவினை வளர்த்துத் திகழ்ந்தது என்பதனைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. மேலும் அவை, தென்னாட்டில், தமிழர்களின் தாய்நாடான தமிழகமே சிறந்த வாணிகக் களமாகத் திகழ்ந்த தென்ற உண்மையையும் புலப்படுத்துகின்றன.

² 'தென்னிந்திய கடற்கரைத் துறைமுகங்களினின்றும் அராபிய, பாரசீக நாட்டு அங்காடிகளுக்கும், அலெக்ஸாண்டிரியாவுக்கும் பண்டங்கள் கடல் வழிச் சென்றன' எனப் பழம்பெரும் வரலாற்றுசிரியர் ஸ்ட்ராபோ என்பாரும் கூறுகிறார்.

³ எகிப்திய கிரேக்கர்களே, இந்திய நாட்டுப் பண்டங்களைக் கொண்டு பெருந்த அளவில் வாணிகம் செய்தவர்களில் தலைசிறந்தவர்களாவர். தமிழ் நாட்டோடு செய்த இந்த வாணிகக் கலப்பால், கிரேக்க மொழி சில சொற்களைப் பெற்றுள்ளது. அவற்றில் சில 'அரிஸா', 'சிஞ்சிபேர்', 'கார்ப்பியன்' என்பன. தமிழில் வழங்கும் அரிசி, இஞ்சிவேர், கருவாப்பட்டை என்பவற்றோடு இவை ஒத்துள்ளமை உணரற்பாலது.

* இக் கருத்தினையே கனகசபையும் குறிப்பிடுகிறார். 'மிகத்தொடக்க காலத்திலிருந்தே தமிழகத்தின் பொருள் வளங்கள் தொலை நாடுகளின் வணிகர் கவனத்தைக்கவர்ந்து வந்தன. சாலமன் ஆட்சியின்போது (கிட்டத்தட்ட கி. மு. 1000-த்தில்) 'முன்று ஆண்டுகட்கு ஒரு முறை தார்ஷிஷின் கப்பல்கள் தங்கம், வெள்ளி, தந்தம், குரங்குகள், மயில்கள் ஆகியவற்றை ஏற்றிக்கொண்டு சென்றன' என்று கேள்விப்படுகிறோம். இவை தமிழகத்திலிருந்தே சென்றனவாதல் வேண்டும். ஏனெனில் இறுதிப் பொருள்கள் இரண்டையும் குறிக்க எபிரேய மொழியின் திருநூலில் (விவிலிய நூலில்) வழங்கிய பெயர்கள் 'கபிம்', 'துகிம்' என்பன. இவை அன்று

1. A History of Indian Shipping by Radha Kumud Mookerj, p. 113
2. Strabo II. V. 12, & A History of Indian Shipping, Ibid P. 120.
3. Indian Shipping, Ibid P. 121.
4. 1800 ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட தமிழகம், Reprint April 1962 பக். 59.

முதல் இன்று வரை தமிழில் வழங்கும் 'கவி', 'தோகை' ஆகிய தமிழ்ச் சொற்களே¹ இக் கூற்றும் சிறந்த சான்றாகும்.

² சிறந்த வரலாற்றுப் பேராசிரியர் டாக்டர் கே.கே.பிள்ளையம் இக் கருத்தினை வற்புறுத்தியுள்ளார்.

³ இந்திய நாட்டுத் தேக்குமரம், 'ஊர்' என வழங்கிய மூங்கிர் நகரத்தின்கண் அழிந்து போன மதிக்கடவுள் கோயிலில் காணப்பட்டதாக சாயஸ் என்ற வரலாற்றறிஞர் கூறுவதும் பெரிதும் குறிப்பிடற்குரியது. அத் தேக்கு, சேர நாட்டிலிருந்து கொண்டு போனதா யிருக்கக் கூடும் என்றும் நம்பப் பெறுகிறது.

⁴ "தமிழகம் மிளகு, முத்து, மணியாகிய விலை மதிக்க வொண்ணாத முப்பெரும் பொருட்களைப் பெற்றிருப்பது அதன் தவப் பயனேயாம். ஐரோப்பிய அங்காடிகளில் மிளகு பெரு விலைக்கு விற்கப்பட்டுச் செல்வம் குவிகிறது. இன்னும் ஏராள மாகக் கிடைப்பதும், விலைமதிப்புள்ளதுமான தென்கடல்முத்துக் குளிப்புப் பலகாலமாய் இயங்கி வருவதோடு வெளிநாட்டு வணிகர்களைப் பெரிதும் கவர்ந்திழுக்கிறது" என்கிறார் விண்ஸன்ட் ஸ்மித்.

⁵ அலெக்ஸாண்டிரியாவிலும், உரோம நாட்டிலும் பெரிதும் தேவைப்பட்ட மிளகு, முத்து, சந்தனக் கட்டைகள், மெல்லிய உடைகள் போன்ற பண்டங்களைத் தமிழகத் துறைமுகங்களிலிருந்து கலங்கள் ஏற்றிச் சென்று அதற்கு மாற்றாக உரோம நாட்டுத் தங்கத்தையும், அரபி நாட்டுக் குதிரைகளையும் ஏற்றித் திரும்பின என்ற செய்திகள் கிரேக்க நாட்டு நில நூலார் தாலமி யினாலும், வணிகப் பயண நூலான பெரிப்ளூஸின் பெயர் அறிய

1. 'Hand book' (கையேடு) 2-ஆம் உலகத் தமிழ் கருத்தரங்கு மாநாடு சென்னை, கலைக் காட்சிக் குழுவெளியீடு 1968, பக். 112.
2. 'One is that Indian Teak was found in the ruins of the temple of Moon-God at Ur (Mungheir) the capital of the Sumerian Kings in the 4th Millenium B. C. and the other is that the word 'Sindhu' meaning Muslin, is mentioned in an ancient Babylon list of clothings"—Hibbert Lectures by Sayce, p. 136. & A History of Indian Shippin,g Ibid p. 85, 87.
3. The Early History of India, Vincent A. Smith. Oxford-The Clarendon Press IV Edition, 1957. Pages 461,462,
4. The Maritime Habits of the Ancient & Medieval Tamils by Dr. N. Subramanian, p. 501 & 503.

முடியாத ஆசிரியராலும் இனிது இயம்பப்படுகின்றன. தமிழகத் தின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் கண்டெடுத்த ஏராளமான உரோம நாட்டுத் தங்கச் செப்பு நாணயங்களினின்றும், புதுச்சேரிக் கடுத்த அரிக்கமேடு என்ற இடத்தினின்றும் கண்ட தொல் பொருள்களினின்றும், சங்க இலக்கியச் செய்திகளினின்றும் இச் செல்வம் கொழிக்கும், ஊக்கமிக்க கடல் வாணிகம் நன்கு நடைபெற்ற தென்பது உறுதியாகிறது.

இதுகாறும் கூறிய செய்திகள் இந்திய நாடு, சிறப்பாகத் தமிழகம் மேலைநாடுகளோடு கிறிஸ்து பிறப்பதற்குப் பல்லாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே கடல் வாணிகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற தென்ற உண்மையினை உள்ளங்கை நெல்லியெனத் தெள்ளத் தெளியக் காட்டி உறுதிப்படுத்துகின்றன.

கடல் வாணிகத்தில் பரதவர் பங்கு

இனி, இக் கடல் வாணிகத்தில் பரதவரின் பங்கு என்ன என்பதைக் காண்போம்.

பரதவர்கள் கடலிலும், கழிகளிலும், மீன் பிடித்தும் உப்பு விளைத்தும், முத்துக் குளித்தும், வாழ்ந்தனர் என்ற செய்திகள் முன்னர் விரிவாக விளக்கப்பட்டன.

இக் கடல் வாணிகம் நடைபெறுவதற்கு இன்றியமையாத சாதனம் மரக்கலங்களே என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். இம் மரக்கலங்களை இயக்கியவர்கள் பரதவர்களே என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

தமிழ் நாட்டுப் பரதவர்கள் உலகின் ஒப்புயர்வற்ற—தலை சிறந்த கடலோடிகள்; தீரமும் துணிவும் கொண்ட வீரப் பெருமக்கள், என்பதை இலக்கிய வழியும் கண்டோம். ஓங்கியெழுந்து மலையெனப் பெருகிப் பயங்கரப் பேரொலியோடு எதிர்த்து வரும் அலைகடலைக் கண்டு அணுவளவும் அஞ்சாதவர்கள்; சுற்றியடித்துச் சுழற்றி மயங்கிக் கரைகாணாவிடத்தே விடுத்துக் கதி கலங்கச் செய்யும் கடுங்காற்றினுக்கும் கவலைப் படாதவர்கள்.

ஆயிரமாயிர மாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே நமது இந்தியத் துணைக் கண்டம் உலக நாடுகளுடன் கடல் வாணிகத் தொடர்பு கொண்டு இணையில்லாப் புகழை எய்திய தென்றால் அதனை ஈட்டித் தந்தப் பெருமை தமிழகத்தையே சாரும்; தமிழகப்

பரதவப் பெருமக்களையே சாரும் என்பது மறுக்க முடியாத; மறைக்க முடியாத, மறக்க முடியாத உண்மை.

அப் பரதவர்கள் கலம் செலுத்தும் வெறும் தொழிலாளர்களாக - பணியாளர்களாக - ஊதியத்துக் குழைக்கும் அடிமைகளாக மட்டுமின்றி, வணிக உரிமையாளர்களாகவும் இருந்துள்ளனர். பெரும்பான்மையான பரதவக் குடிமக்கள் தங்கள் குலத்தொழிலான மீன்பிடித்தல்; உப்பு வீளைத்தல் ஆகிய தொழில்களில் ஈடுபட்டுக் காலங்கழித்து வந்தனர் - வருகின்றனர் என்பது உண்மையே. அவர்களுள் செல்வமும், செல்வாக்கும் படைத்தோர் - தலைமையாளர்கள் - கடல் வாணிகத்துக்கு உரிமை பூண்டு, கலம் இயக்கித் 'திரை கடலோடியும் திரவியம் திரட்டியவர்'கள் என்று கொள்வதில் தவறேது மிருக்க முடியாதன்றோ?

பரதவர்கள் அனைவருமே வாணிகம் செய்யும் அயல் இன மக்களுக்கு அடிமையாகவே - பணியாளர்களாகவே - கூலியாட்களாகவே இருந்திருப்பர் என எண்ணுவதும் ஒருதலைச் சார்பான முடிவாகும் அல்லவா? எனவே, பரதவர்களும் கடல்கடந்த வாணிகத்தில் பேருரிமை பூண்டு பெரும் பங்கு ஏற்றிருக்க முடியுமல்லவா?

காற்றின் துணைகொண்டு பாய்விரித்துக் கலம் செலுத்திக் காதம் பல கடந்து கரை சேர்வதை முதன் முதலில் கண்டறிந்து உலகிற்குணர் த்தியவர்கள் தமிழ் நாட்டுப் பரதவர்களே. உலகத்தின் மேலை நாடுகளோடும் கீழை நாடுகளோடும் முதன் முதலில் வாணிகத் தொடர்பு கொண்டது இந்தியா - தமிழகம் என்ற உண்மையைக் கண்டோம். ஆதலின் அதற்குரிய கலம் செலுத்தியவர்கள் தமிழகத்துப் பரதவர்கள் தாமே?

1 'நளியிரு முநீர் நாவாயோட்டி
வளிதொழில் ஆண்டவர்'

வேறு யாராக இருக்க முடியும்?

ஆண்டில் குறிப்பிட்ட காலத்தில் வீசும் வணிகக் காற்றின்வர வறிந்து கலஞ் செலுத்தும் நுண்ணறிவும் திறனும் பெற்றது கடலோடிகளாகிய பரதவர்களல்லரோ?

1. நீர் மிகுந்த பெரிய கடலின் கண், காற்றின் திறத்தையும் போக்கையும் உணர்ந்து, கடற்பாயை விரித்து, அக் காற்றினைப் பயன்படுத்தி, தாம் விரும்பும் திசை நோக்கி மரக்கலம் செலுத்தியவர். புறம் 66: 1-2

¹ உரையாசிரியர் அவ்வை துரைசாமிப்பிள்ளையின் உரை விளக்கமும் ஈண்டு குறிப்பிடற்பாலது.

பரதவர்கள் முத்துக் குளித்தலில் ஈடுபட்டு அவ்வாணிகத்தில் தலைமையும் உரிமையும் பெற்று விளங்கிய செய்திகள் பல உள்ளன. அவர்கள் சிற்றரசர்களாகவும், குறுநில மன்னர்களாகவும் விளங்கியுள்ளனர் என்பதற்குத்தக்க சான்றுகளும் உள்ளன. பாண்டியப் பெருமன்னர்களும், சோழப் பேரரசர்களும் பரதவர்களின் வன்மையையும், திண்மையையும், படை வலிமையையும் கண்டு பலகரல் பெருங்கவலை கொண்டிருந்த செய்திகளும் இலக்கியத்தால் பெறப்படுகின்றன.

² 'செற்ற தெவ்வர் கலங்கத் தலைச்சென்று
அஞ்சுவரத் தட்கும் அணங்குடைத் துப்பின்
கோழுஉன்குறைக் கொழுவல்சி
புலவுவில் பொலிசுவை,
ஒன்றுமொழி, ஒலிஇருப்பின்,
தென்பரதவர்'

என்று மதுரை மாங்குடி மருதனார் பேசுகிறார்.

அதாவது அப் பரதவர்கள், தம் பகைவர் கண்டஞ்சிக் கலங்கும்படியான வலிமையினையும், ஆற்றலையும், நெஞ்சுரத்தையும் கொண்டிருந்தனர். புலால் கமழும் வெம்மை சான்ற விற்படையினைக் கொண்டிருந்தனர்; 'அழிப்போம்' என வஞ்சினம் கூறினால், அவர் எவராயினும் அழித்தே தீருவது என்ற பொருள் படும் 'ஒன்றுமொழி பரதவர்' என்ற பொருத்தமான சொற்களால் மருதனார் அவர்களை யழைப்பது வெறும் கற்பனையல்ல; வெற்றுப் புகழ்ச்சியுமல்ல.

அவர்கள் மாபெரும் பாண்டிய மன்னனுக்குத் தொல்லை கொடுத்துக் கொண்டிருந்திருப்பர்; அவர்களை அடக்க முடியாமல்

1. 'கடலில் இயங்கும் காற்றைக் கவஞ் செலுத்துதற்குப் பணிகொள்ளும் விரகினை முதன் முதலில் கண்டவர் பண்டைத் தமிழரே; உரோமானியர் அல்லர்'—புறநானூறு உரை, கழக வெளியீடு-438, பக். 175 உரை விளக்கம்.
2. சினங்கொண்ட 'பகைவர் உள்ளம் கலங்கும்படி அவர்பால் சென்று, அவர் அஞ்சி வருந்தத்தக்க வலிமையினையும், கொழுத்த இறைச்சி கலந்த கொழுஞ் சோற்றினையும், புலால் கமழும் வில்லினையும், கூவைக் கிழங்கினையும், வஞ்சினம் கூறுதலையும், ஆரவாரத்தினையுடைய குடியிருப்புகளையும் உடைய தென்னாட்டில் வாழும் பரதவர்' மது. 139.-144

பல்லாண்டுகள் மன்னன் மனமுடைந்து நின்றிருப்பான்; அவர் களை அடக்கியபின் தான் அமைதியுற்றிருப்பான்; பெருமகிழ்ச்சியும் ஆறுதலும் அடைந்திருப்பான். அவன் ஆற்றலைக்கண்டு 'தென்பரதவர் போரேறு' என்று புலவர் புகழ்ந்து பாடியிருப்பார். என்பனவற்றை நாம் உய்த்துணர முடிகிறது.

இங்ஙனமே, செருப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட் சென்னி யென்னும் சோழப் பேரரசனும், இத் தென்பரதவர் செய்குறும் பினால் பன்னெடுநாள் வேதனைபட்டுக் கலக்கமுற்றிருந்தான். பின்னர் அவர்கள் ¹ மிடலைச் சாய்த்து மிகு மகிழ்வுற்றான். 'தென்பரதவர் மிடல் சாய்த்த' தீரனாக விளங்கினான் என்று கூறு கிறது புறப்பாட்டு.

புறநானூற்றுப் பாட்டுக்கு விளக்கம் கூறும் உரையாசிரியர் ஒளவை துரைசாமிப்பிள்ளை,

² 'தென்பரதவர், தென்பாண்டிநாட்டின் கடற்கரையில் இருந்து குறும்பு செய்தவர். இவர்கள் சில காலங்களில் பாண்டியர்க்குப் பகைவராகவும் சில காலங்களில் துணைவராகவும் இருந்துள்ளனர்' என்று இயம்புகின்றார்.

இவர்களைத் ³ 'தென்பரதவர் என்பார் தென்னாட்டின்கண் இருந்து, குறும்பு செய்து வந்த குறுநில மன்னர்களாகிய பரதவர்-என்றும், இவர்களைச் சோழ மன்னர்களும் பாண்டிய மன்னர்களும் வென்று அடிப்படுத்தினர் என்றும் கூறுப' என விளக்குகிறார் மதுரைக்காஞ்சி உரையாசிரியர் பொ. வே. சோம சுந்தரனார்.

1. 'தென்பரதவர் மிடல்சாய வடவடுகர் வாள் ஓட்டிய தொடைஅமை கண்ணித் திருந்துவேல் தடக்கை கடுமா கடைஇய விடுபரி வடிம்பின் நல்தார் கள்ளின் சோழன்" புற. 378:1-5
2. அவ்வை துரைசாமிப்பிள்ளை கழக வெளியீடு 598, பக். 382. 'தென்பரதவர் மிடம் சாய' (தென்னாட்டுப் பரதவர் வலிகெட்டு ஓடுங்க) (புறம் 378; 1.
3. பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும் இரண்டாம் பகுதி பக். 59.

தர்ஸ்டன் என்பார். ¹பரதவர்கள் ஒரு காலத்தில் பேராற்றல் பெற்றவர்களாக விளங்கினர். கடற்செலவில் தமக்கிருந்த சிறந்த திறமையும் முதிர்ந்த அனுபவமும் அவர்களை, ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத உயர்தலைமையாளராக விளங்கச் செய்தன. அவர்களுக்குள் முறையான அரசு பரம்பரையும் இருந்து வந்தது. அப்பரம்பரையினர் ஆதியரசர் என அழைக்கப்பட்டு வந்தனர்² என்று கூறுவதும் கருத்திற்கொள்ளத்தக்கது.

பரதவர்கள் தமிழகக் கடற்கரையில் பேராதிக்கம் கொண்டு வாழ்ந்தவர்கள் என்பது இவற்றால் பெறப்படுகிறது. முத்துக் குளிக்கும் தொழிலிலும் வாணிகத்திலும் முழு உரிமை பூண்டிருந்த ஓர் ஆற்றல் மிகு இனமாகப் பல்லாண்டுகள் இருந்துள்ளனர் என்பதற்கும் பல சான்றுகள் உள்ளன.

³ 'போர்ச்சுகீசியர்கள் கன்னியாகுமரியைச் சுற்றி வந்த போது, மன்னர்குடாப் பகுதி முழுவதுமுள்ள முத்துக் குளிக்கும் உரிமையும், தலைமையும் பரவர்களிடமே (பரதவர்கள்) இருந்ததைக் கண்டறிந்தனர். கணக்கெடுக்கவியலாத பல நெடுங்காலமாகவே இம் முத்துக் குளித்தல் இப்பரதவர்களின் ஆதிக்கத்தில் இருந்து வருகிறது' என்று கூறும் ஹாரீன்வெல் என்பவரின் அறிக்கைக் குறிப்பும் இதற்குச் சான்று பகர்வதாகும்.

⁴ முத்துக் குளித்தலுக்கு முழு உரிமை பூண்டவர்கள் பரதவர்களின் தலைவர்களே; முத்துக் குளித்தலால் வரும் செல்வத்தை அந்தந்தப் பகுதியின் தலைவர்கள் தங்களுக்குள் பங்கிட்டுக் கொள்வர். அதனால், தலைவர்கள் சிறந்த செல்வமும் செல்வாக்கும், தலைமையும் பெற்றுத் தந்திகரற்று விளங்கினர். படைவீரர்களையும் வைத்திருந்தனர். அவற்றின் துணையால் பிற

1. "The Paravas were once very powerful, and no doubt derived much of their ascendancy over other tribes from their knowledge of navigation. They had a succession of kings among them, distinguished by the title of Adiyarasen some of whom seem to have resided at Uttara Kosamangay, called at that time the city of Mangay, a famous place of Hindu pilgrimage in the neighbourhood of Ramnad". Castes & Tribes of Southern India By E. Thurston. Vol VI Page 141 & R.A.S.J. Vol. IV article V By Simon Casiechetty of Ceylon.

2. Report on the Indian Pearl Fisheries in the gulf of Mannar, 1905.

3. Castes and Tribes of Southern India Ibid Page 149.

அரசர்களின் கொடுமைகளினின்றும், அவ்வரசர்களின் குடிகளால் ஏற்படும் தொல்லைகளினின்றும், தங்களைக் காத்துக் கொண்டனர்.¹

பரதவர்கள் தாம் பெற்றிருந்த செல்வச் செருக்காலும், படை பலத்தாலும் அரசர்களை அணுவளவும் மதிக்காமலும், அவர்கட்கு அடங்காமலும் இருந்துள்ளனர். இந்நிலை அரசர்களுக்குப் பெருங் கவலையை அளித்திருக்கும். பின்னர் 'மூர்' என்ற வகுப்பினர் மதுரைக் கடற்கரையருகே வந்து குடியேறி முத்துக் குளிக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டனர். சின்னூளில் பரதவர்களுக்கும் அம்மூர் மரபினர்களுக்கும் தொழிலில் போட்டி ஏற்பட்டுப் பூசலும் போரும் விளைந்தன. மன்னர்கள் பரதவர் மீதிருந்த வெறுப்பினாலும் அச்சத்தாலும், அம்மூர் மக்களோடு சேர்ந்துகொண்டு பரதவர்களை யடக்கிப் பணியவைப்பதில் முனைந்தனர். இறுதியில் பரதவர்களின் செல்வமும், செல்வாக்கும் ஒடுங்கின என்ற கருத்துப்பட தர்ஸ்டன் அவர்களும் தம் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தமக்குத் தொல்லை கொடுத்த ² 'தென்பரதவர் மிடல் சாய்த்தான்' சோழன் இளஞ்சேட் சென்னி; ³ 'ஒன்று மொழி ஒலியிருப்பில், தென் பரதவரைப்' போர் புரிந்து வென்றான் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் என்ற இலக்கியச் செய்திகளை இந்நிகழ்ச்சிகள் நினைவூட்டுகின்றன.

இச் செய்திகளினின்றும் ஒப்பற்ற பேரரசர்களாய், தமிழகத்தே திகழ்ந்த பாண்டிய மன்னர்களையும், சோழப் பேரரசர்களையும் எதிர்க்கத்தக்க பேராற்றலும், போராற்றலும், பெரும் படைபலமும் பெற்றிருந்தனர் பரதவர்கள் என்ற உண்மை புலனாகின்றது. அவ்வளவு வலிமையும் செல்வமும், செல்வாக்கும் பரதவர்கள் படைத்து வாழக் காரணம் அவர்கள் முத்துக் குளித் தலுக்கு முழு உரிமை பூண்டு கடல் வாணிகத்திலும் தலை சிறந்து விளங்கியமையே என்பதும் பெறப்படுகிறது.

வாணிகத் தொழில் புரிபவர் வணிகர் எனப் பட்டனர். பரதவர்கள் மீன், உப்பு, சங்கு, முத்து இவற்றைக் கொண்டு

1. Castes & Tribes of Southern India by Thurston - Page 149.

2. புற, 378-1

3. "ஒன்றுமொழி ஒளி இருப்பில்
தென்பரதவர் போர்ஏறே"

வாணிகம் செய்வதால், அவர்களும் வாணிகர்களே. வாணிகர்களுக்குப் பொதுவாகச் 'செட்டி' என்ற பட்டம் உண்டு; அவர்கள் பெயருக்கு இறுதியில் இச் செட்டி என்ற பட்டப் பெயரையும் சேர்த்தே வழங்குவர். அங்ஙனமே, பரதவர்களில் ஒரு பகுதியினரான பட்டினவர் என்பார் இன்றும் 'செட்டி' என்ற பட்டத்தை யே தம் பெயருக்குப் பின் சேர்த்து வழங்குகின்றனர். பூனூல் அணியும் வழக்கமும் சிலர் மேற்கொண்டுள்ளனர்.

பரதவர்களுள் செல்வமும் செல்வாக்கும் படைத்த தலைவர்கள், இன்றும் கடல் வாணிகத்தில் ஈடுபட்டிருப்பது ஈண்டுக்குறிப்பிடத்தக்கது. சென்னை, புதுச்சேரி, நாகப்பட்டினம், காரைக்கால், பரங்கிப்பேட்டை, தூத்துக்குடி போன்ற துறைமுகங்கள் உள்ள நகரங்களில் பல பரதவத் தலைவர்கள் தலைமுறை தலைமுறையாகக் கப்பல்களிலும், கலங்களிலும் ஏற்றுமதி. இறக்குமதித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர் என்பது உலகறிந்த உண்மை. இந்நிலையை இன்றும் காணலாம்.

ஆதலின், சங்க காலத்தும், சங்க மருவிய காலத்தும் சுருங்கக் கூறின் அன்றும் இன்றும் என்றுமே பரதவர்களுள் தலைமையாயினாரும், கடல் வாணிகத்தில் தலை சிறந்த வணிகர்களாக விளங்குபவர் என்பது தெளிவாகிறது.

¹ 'நாவாய் குழந்த நளிநீர்ப் படப்பை
மாடமோங்கிய மணன்மலி மறுகின்
பரதர் மலிந்த பல்வேறு தெரு'

² 'முழங்கு கடல் தந்த விளங்குகதிர் முத்தம்
அரம்போழந் தறுத்த கண்ணேர், இலங்குவளை
பரதர் தந்த பல்வேறு கூலம்'

என்ற இடங்களில் உள்ள பரதர் என்ற சொல் பல்வேறு பண்டங்களையும் கலங்களின் வழி ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்தலாய வாணிகத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த பரதவரையே குறிக்கும் எனக் கோடலே தக்கது.

1. மரக்கலங்கள் குழந்துநிற்கும் பெருமைக்க கடற்பக்கத்தில், மாடமாளிகைகள் உயர்ந்து நின்ற மணலமிகு சாலைகளில் நெய்த நிலத்தோர் பெருகிவாழ்கின்ற பல்வேறு தெருக்கள். பெரும், 321 - 323.
2. ஒலிக்கும் கடல் தந்த ஒளிமிகு முத்துக்களும், வாளரம் கொண்டு அறுக்கப்பட்ட நேரிதாய் விளங்கும் வளையங்களும், செட்டிகள் (பரதர்) கொண்டு வந்த பல்வேறு வகைப்பட்ட பண்டங்களுள்.

அவ்வாறன்றிச் சிலஉரையாசிரியர்கள், பரதவரை யொழிந்த பிற வாணிகர்களைக் குறிப்பதாகவே பொருள் கோடல் நேர்மையானதன்று.

ஈண்டு, சிலப்பதிகாரத்தில், 'பரதர் மலிந்த பயங்கெழுமா நகர்' என்ற விடத்தில் வரும் 'பரதர்' என்ற சொல்லுக்குக் 'கடலோடிகள்' என்றே அரும்பதவுரை கூறுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆதலின், 'பரதர்' என்ற சொல்லுக்கு வணிகர் என்ற பொருள் கொள்ளுங்கால் வாணிகம் செய்யும் பரதவரையுள்ளிட்ட வாணிகரைக் குறிப்பதாகக் கொள்வதே நேரிது. 'மக்கள்' என்ற தலைப்பில் 'பின்னர் ஆராய்வோம்' என முன்னர்க் குறிப்பிட்டது இதனையேயாம்.

இதுகாறும் விளக்கிக் கூறியனவற்றால் பரதவர்கள் மீன் பிடித்தல், உப்பு விளைத்தல், முத்துக் குளித்தல் - அவற்றை விற்றல் போன்ற தொழில்களில் பொதுவாக ஈடுபட்டிருந்தாலும் அம்மரபில் செல்வமும் செல்வாக்கும் பெற்றவர்கள் கடல் வாணிபத்தும் பன்னெடுங்காலமாகத் தலை சிறந்து விளங்கியுள்ளனர் என்பது தெளிவாகிறது.

8. நெய்தல் நிலத்தில் வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

ஒரு நாட்டின் வரலாற்றினை நன்கறியத் துணைபுரிவன வற்றுள் சிறப்பு மிக்கவை அந்நாட்டு இலக்கியங்கள்.

சங்க இலக்கியங்களில் முத்தமிழ் வேந்தர்கள், சிற்றரசர்கள், வள்ளல் பெருமக்கள்-ஆகியோர் பற்றிய செய்திகளும், அவர்களது போர் நிகழ்ச்சிகளும் போர்க்களச் செயல்களும், அந்நாளைய பழக்கவழக்கங்களும், பழம் பெரும் நகர்கள் பற்றிய குறிப்புகளும் இன்ன பிற செய்திகளும் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன.

அவற்றுள் நெய்தல் பாடல்களுள் காணப்படுவனவும், ஏனைய திணைகளில் காணப்படும் நெய்தல் நிலச் சார்புடையனவுமான செய்திகளில், குறிப்பிடத்தக்கன ஈண்டுத் தரப்படுகின்றன.

நெய்தல் நிலத்தே பல போர்கள் நடந்துள்ளன. நெய்தல் நிலம் போர்க்களமாயிருத்தற்குச் சாலச் சிறந்த இடமாகும். இதனைத் 'தும்பை தானே நெய்தலது புறனே' என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திர உரையில் 'இருபெரு வேந்தரும் ஒரு களத்துப் பொருதலின், அதற்கு இடம் காடும் மலையும் கழனியும் ஆகாமையானும், களரும் மணலும் பரந்த வெளி நிலத்துப் பொருதல் வேண்டுமாதலானும், அந்நிலம் கடல் சார்ந்த வழியல்லது இன்மையானும்' என்று இளம்பூரணர் கூறியுள்ளதும், போர்க்களமாயிருத்தற்கு நெய்தலே சாலச் சிறந்தவிடம் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகிறது.

1. தொல். புற. கு 12 இளம்பூரணர் உரை.
வ. உ. சிதம்பரம்பிள்ளை பதிப்பு. 1919 பக். 89.

அங்ஙனமே, பல போர் நிகழ்ச்சிகள் நெய்தலில் காணப்படுகின்றன.

இனி, அப்போர் நிகழ்ச்சிகளையும், பிற சிறப்புச் செய்திகளையும் சுண்டுக் காண்போம்.

மன்னர்களும் போர் நிகழ்ச்சிகளும்

திதியன்

¹ நெய்தல் நிலத்துக்குரிய புன்னை, திதியன் என்னும் குறுநில மன்னனின் காவல் மரமாயிருந்துள்ளது. அன்னியென்னுங்குறுநில மன்னன் வலியிக்க ஊர்களையும், வேற்படையினை யுமுடைய எவ்வியென்னும் சிற்றரசனது அறிவுரையும் பொருட் படுத்தாமல், அத்திதியனைக் குறுக்கைப் பறந்தலை யென்னுமிடத்தே எதிர்த்து அவனது காவல் மரமாகிய அப்பழம்பெரும் புன்னையைத் துணித்தான். அதனைப் பொருத திதியன், அன்னியைக் கொன்றொழித்தான். குறுக்கைப் பறந்தலை நெய்தல் நிலத்தின் சிறந்த பதியெனவும், நெய்தல் நிலத்திற் குரிய மரமான புன்னையைக் காவல் மரமாகக் கொண்டிருந்தான் என்ற காரணத்தால் திதியன் நெய்தல் நிலத்தையுள்ளிட்ட நாட்டின் தலைவன் எனவும் கொள்ளத்தகும்.

திருமுடிக்காரி

² இவன் முள்ளூரை யாண்ட குறுநில மன்னன். மலையமான் திருமுடிக்காரியென வழங்கப்பட்டான். இவன் குதிரையின்

1. "அன்னி குறுக்கைப் பறந்தலை திதியன் தொல்நிலை முழுமுதல் துமியப் பண்ணி புன்னை குறைத்த ஞான்றை" அக. 45:9-11.
- "பயங்கெழு வைப்பில் பல்வேல் எவ்வி நயம்புரி நன்மொழி அடக்கவும் அடங்கான் பொன்னுணர் நறுமலர்ப் புன்னை வெஃகி திதியனொடு பொருத அன்னி...." அக 126:13-16 .
- "...பெருஞ்சீர், அன்னி குறுக்கைப் பறந்தலை, திதியன் தொல்நிலை முழுமுதல் துமியப் பண்ணிய நன்னர் மெல்லுணர்ப் புன்னைபோல..." அக. 145:11-13.
2. "மா இரு முள்ளூர் மன்னன் மாணர்ந்து எல்லித் தரீஇய இனநிரைப் பல்ஆன் கிழவரின் அழ்ந்த..." நற். 291:7-9.

பெயரும் காரியே. இவன் வல்வில் ஓரியென்பானொடு போர் புரிந்து அவனைக் கொன்றான். முள்ளூர்க்கு மன்னனாகிய இக்காரி, தன் குதிரையின் மீதேறிச் சென்று இரவோடிவாக ஆயர்தலைவர்களின் ஆணிரையைக் கவர்ந்து வந்த செய்தியும் அவ்வாயர்கள் வருந்திய செய்தியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன:

தித்தன் வெளியன்

¹ வீரையென்பது ஒரு கடற்றுறை; அது போரில் வல்ல வேளிகளுள் சிறந்த வெளியனின் மைந்தன் தித்தனுக்குரியது; அத்துறையின்கண் பரந்து விரிந்து கிடக்கும் உப்பளத்தில் விளைந்த வெள்ளுப்பு, குன்றெனக் குவிந்து கிடக்கும். ² அவ்வீரை நகரின் கண்ணுள்ள முரசுகட்டில்களில் மாலை வேளையில் வரிசையாக விளக்குகள் சுடர்விட்டெரியும்; அவ்வரிசை யொழுங்கு கடற்கரைக்கண் நிரையறக் கிடந்து முழங்கும் சங்கங்களை மானும். நாட்காலையிலும் அந்தி வேளையிலும் பெருநகர்களில் சங்கங்கள் முழங்குவதுண்டு, என்ற செய்திகளை இஃது உணர்த்துகிறது. ³ 'தித்தன் உறையூர்க் கண்ணிருந்து நாடுகாவல் புரிந்தவன்' என்பதால் அவ் வீரைத்துறை, சோழ நாட்டுக் கடற்கரையதாகலாம். இவனது துறை முகப்பட்டினம் கானலம்பெருந்துறை. இவன் பாடிவரும் பாணரைப் போற்றிப் பரிசுபல அளித்தவன். கனன்றெழுந்து போர் புரியும் வீரர்மிக்க காலாட்படையினை யுடையவன். ⁴ இவனது கானலம்பெருந்துறைப் பட்டினத்துக்கு, வெளிநாடுகளிலிருந்து கலங்கள் பல பெருந்திரளான பொன்னை ஏற்றிக்கொண்டு வந்து கொடுத்து, இந் நாட்டுப் பொருள் பல பெற்றுச் சென்றன வென்ற செய்தியையும் அறிகிறோம்.

1. "அடுபோர் வேளிர் வீரை முன்துறை நெடுவென் உப்பின் நிரம்பாக் குப்பை" அக. 206; 13-14
2. "வீரை வேண்மாள் வெளியன் தித்தன் முரசமுதல் கோளீஇய மாலை விளக்கின் வெண்கோடு இயம்ப நுண்பனி அரும்ப கையற வந்த பொழுதொடு மெய்சேர்ந்து....." நந். 58:5-8.
- 3: விளக்க உரை - ஓளவை துரைசாமிப் பிள்ளை, அருணா பப்ளிகேஷன்ஸ், 1966, பக். 235 நந். 58.
4. "...தித்தன் வெளியன் இரங்குநீர்ப் பரப்பின் கானலம் பெருந்துறை தனம்தரு நன்கலம்" —அகம்: 152: 5-8.

நன்னன்

பெண் கொலை புரிந்தவன் நன்னன் என்பது இலக்கிய வழியே கண்ட வரலாற்றுச் செய்தி. ¹ இந் நன்னன் ஒரு குறுநில மன்னன். வேற்படை தாங்கிப் போர்புரிவதில் வல்லவன். இவன், விரைந்தோடும் குதிரைப் படையினையுடைய பிண்டன் முதலான சிற்றரசர்களைத் தோற்றோடச் செய்து, அவ்வேந்தர்களின் உரிமை மகளிரின் கூந்தலைக் களைந்து கயிறு திரித்துக் களிற்று பிணைத்த கொடுமை கூறப்படுகிறது. இதனின்றும் வென்ற மன்னர், தோற்ற மன்னரின் உரிமை மகளிர் கூந்தலைக் களைந்து கயிறு திரிக்கும் கொடிய முறையும் நிலவியது என்ற செய்தி வெளியாகிறது.

பெரியன்

² இப்போது புறையாறு என வழங்கும் புறந்தை புன்னை மரங்கள் நிறைந்த சோலைகள் மலிந்த சோழ நாட்டுக் கடற்கரை நகர். அது பெரியன் என்னும் குறுநில மன்னனின் தலைநகர். பெரியன் குதிரைகளைப் பூட்டிய தேர்ப் படையையுடையவன். தன்னைப் பாடிவருவாரைப் பரிவுடன் போற்றி வாரி வழங்கும் வள்ளல் பெருந்தகை.

மத்தி

³ வில்லேந்திப் போர் புரிவதில் வல்லவனும், வேல் வல்ல வீரப்படைகளை யுடையவனுமான மத்தி யென்பான் ஒரு பரதவர் தலைவனாவான். குறுநில மன்னனாக

1. "...பொற்புடை,
விரிஉளைப் பொலிந்த பரியுடை நன்மான்
வேந்தர் ஓட்டிய ஏந்துவேல் நன்னன்
கூந்தல் முரற்சியின் கொடிதே....." நற். 270:7-10.
2. "ஓடை ஒண்சுடர் ஒப்பத் தோன்றும்
பாடுநரீத் தொடுத்த கைவண் கோமான்
பரியுடை நல்தேர்ப் பெரியன், விரிஇணர்ப்
புன்னைஆம் கானல் புறந்தை....." அகம். 100:10-13.
"நறவுமகிழ் இருக்கை நல்தேர்ப் பெரியன்
கள்கமழ் பொறையாறு..." நற். 131:7-8.
3. "வல்லில் எறுழ்த்தோள் பரதவர் கோமான்,
பல்வேல் மத்தி கழாஅர் முந்துறை
நெடுவென் மருதிதாடு வஞ்சி சாஅய
விடியல் வந்த பெருநீர் க் காவிரி..." அக. 226:7-10.

விளங்கிய அவனுக்குக் காவிரியருகே இருந்த கழாஅர் என்னும் பதி தலைநகராயிருந்துள்ளது.

விச்சிக்கோ

¹ இவன் குறுநில வேந்தன். வீற்போரில் சிறந்து விளங்கியவன். இவன் வேந்தரொடு போர்க்களத்தில் உடன்று போர் புரிந்தகாலே, அங்குப் போர்ப் பரணி பாடப் பாணர்கள் சென்றனர். போர் மிகக் கடுமையாகிக் கண்டோர் கலங்கும் நிலையிலிருந்ததால் அரிமா நோக்காக அவர்கள் இருபடைகளையும் மாறிமாறிப் பார்த்தனர். அங்கெழுந்த பேரொலி, ஆரவாரம் மிக்க குறும்பூர் என்னும் ஊரில் எழும் பேரொலியினும் மிக்கு முழங்கியது என்று குறுந்தொகை கூறுவதிலிருந்து, அப்போர் குறும்பூர் என்றவிடத்திலேதான் ² நடந்ததென்று கொள்ளலாம். ³ இந்த விச்சிக்கோ புறநானூற்றிலும், பதிற்றுப்பத்திலும் புலவர்கள் பாடிப்புகழும் வள்ளல் விச்சிக்கோவாக விருக்கலாம் என டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் கருதுகிறார்.

இராமன்

³ இராவணனுடன் போர் மலைந்து சீதையை மீட்டு வர இராமன் இலங்கைமாநகர்க்குச் சென்ற சவையான செய்தியும் இயம்பப்படுகிறது.

இராமன் இலங்கையை நோக்கித் தன் சேனையோடு புறப்படுதற்கு முன்னர்ப் பழைமை மிக்க திருவணைக்கரையில் (தனுக்கோடியில்) ஓர் ஆலமரத்தடியில் தங்கித் தம் துணைவர்களோடு கலந்துரையாடி, மேற் கொண்டு செய்தற்குரிய செயல் முறை பற்றிச் சூழ்ச்சி நடாத்துகையில் அவ்வால மரத்தின்

1. "வில்லெழு தாண விச்சியர் பெருமகன்
வேந்தரொடு போருத ஞான்றை, பாணர்
புலிநோக்கு உறழ்நிலை கண்ட
கலிகெழு குறும்பூர் ஆர்ப்பினும் பெரிதே" குறந். 328:5-8
2. "விச்சியர் பெருமகன்: புறநானூற்றிலும், பதிற்றுப்பத்திலும் விச்சிக்கோ
என்ற ஒருபகாரி சொல்லப்படுகிறார்; இவன் அவன்போனும்." குறந்
தொட: 328, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் விளக்கம்; 1937 பக்கம் 769
3. வென் வேந் கவுரிபர் தொல்முது கோடி
முழுங்கிரும் பவ்வம் இரங்கும் முந்துறை
வெல்போர் இராமன் அருமறைக்கு அவித்த
பல்விழ்ஆலம் போல
ஒலி அவிந் தன்று ..." அளம் 70: 13-17

மீதிருந்த பறவைகள் பேரொலி எழுப்பினவாம். அது தமக்கு இடையூறாயிருந்தமையால், அப்பறவைகளை ஆணையிட்டுக் கையமர்த்தினன். உடனே ஒலியடங்கி அமைதி நிலவியது என்னும் செய்தி வியப்புடையதாகும்! அக்கோடிக்கரை அந்நாளிலும் பாண்டியர் ஆட்சியில் இருந்ததென்ற உண்மையும் தெரிகிறது.

பதிகளும் பட்டினங்களும்

அலைவாய் :

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கடற்கரைக்கண் பொலியும் முருகன் திருக்கோயிலான திருச்செந்தூர் அலைவாய் என இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப்பெறுகிறது. அது கடல் அலையடிக்குமிடத்தே அமைந்துள்ள அற்புதக் கோயில். அலைவாயில் சீரற அமைந்துள்ளமையின் இது அலைவாய், திருச்சீர் அலைவாய் என வழங்கப்பெறுகிறது.

¹“வயலுழவரின் ஓசைக்கு அஞ்சிப் பறந்த மயில், அலை யருகே தெய்வம் பொலியும் குன்றிடத்தே வந்து தங்கியது. மணிவிளக்கொளிரும் அச்சீரலைவாயமர்ந்தவன் வன்மை மிகு திருமுருகன்” என்கிறது அகப்பாட்டு.

இன்று முருகக் கடவுளின் ஆறுபடை வீடுகளில் ஒன்றாக விளங்கும் இத்திருச் சீரலைவாய் பன்னூருண்டுகட்கு முன்பே தமிழ்ப்பெருந் தெய்வமான முருகக் கடவுளின் திருக்கோயிலாய்த் திகழ்ந்திருக்கின்றது என்ற உண்மை இதனால் இனிது புலனாகின்றது.

குடந்தை

²வேற்படையிற் சிறந்து மாற்றரசர்களை மாய்த்து வெற்றி பல பெற்ற சோழ மன்னர்கள், தம்மிடம் தோற்ற மன்னர்களிடமிருந்து அரசிறையாகப் பெற்ற விழுந்தி

1. “அயல, கழனி உழவர் கனிசிறந்து எடுத்த கறங்கு இசை வெரீஇப் பறந்த தோகை அணங்குடை வரைப்பகம் பொலியவந்து இறுக்கும் திருமணி விளக்கின் அலைவாய்ச் செருமிகு சேளயொடு...”

அக. 266:16-21

2. “வெல்வேல், கொற்றச் சோழர் குடந்தை வைத்த நாடுதரு நிதியினும் செறிய”

அக. 60:12-14

யத்தைக் குடவாயில் நகரில் பாதுகாப்புடன் போற்றி வைத்திருந்த மறைவுச் செய்தி நமக்கு வெளிப்படையாகிறது.

கொற்கை

¹ கொற்கையைத் துறைமுகமாய்க் கொண்டு ஆண்ட பாண்டியர்களின் தலைநகர் மதுரை. மதுரை மலை போன்ற மாட மாளிகைகளை யுடையது; கூடல் என்றும் வழங்கப் பெறுவது; அம் மதுரை மாநகரில் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் வெற்றி மிகும் பெரிய வேற்படையினையும், மதமிகு யானைப் படையினையும் நெடிய தேர்ப்படையினையும் கொண்டு போரிற் பகை மன்னரை வென்று, அவ் வெற்றிக் களிப்பில் மூழ்கித் திளைத்த செய்தியும் கூறப்படுகிறது.

² பொன்னொளிர் நெற்றிப் பட்டத்தோடு பொலிந்ததும் போர்ப் பயிற்சியிற் சிறந்து விளங்கியதும், ³ வடவேங்கடத்து மன்னர்கள் திறையாகக் கொடுத்ததுமான வெண்கோட்டு வெற்றிக் களிற்றுப் படையினைக் கொண்டு அரும்போர் பல புரிந்து பெரும் புகழ் பெற்று விளங்கிய பாண்டிய மன்னர்கள், அந்நெறி பிறழாது செங்கோல் ஓச்சிச் சிறந்தனர் என்ற செய்தியும் தெரிகிறது.

இப்பாண்டியர்கள் வடவேங்கட நாடுகளை யெல்லாம் வென்று அந்நாட்டு மன்னர்களிடமிருந்து வெண்கோட்டுவெற்றிக் களிறுகளைத் திறையாகப் பெற்றனர்; செந்நெறி வழுவாது செங்கோல் செலுத்தினர்; நாற்படைகளும் நனிமல்கும் போர்ப் படையினையுடையவர், என்ற செய்திகள் அறியப்படுகின்றன. தொண்டி

இது சேர நாட்டின் ஒப்பற்ற துறைமுகம் என்று முன்னரே கூறப்பட்டது. பண்டைக்கால முதலே, கடல் கடந்த அயல்நாடுகளுடன் வாணிகத் தொடர்பு கொண்டு, வையகம் புகழ் விளங்

1. "பேர்இசைக் கொற்கைப் பொருநன் வென்வேல் கரும்பகட்டு யானை நெடுந்தேர்ச் செழியன் மலைபுரை நெடுநகர்க் கூடல்..." அகம்—296:10-12
2. "... .. பொன்னின் அவிர்எழில் நுடங்கும் அணிகிளர் ஓடை வினைநவில் யானை விறற்போர்ப் பாண்டியன்" அகம். 201;2-4
3. "... .. வடவயின் வேங்கடம் பயந்த வெண்கோட்டு யானை மறப்போர்ப் பாண்டியர் அறத்தின் காக்கும் கொற்கைஅம் பெருந்துறை..." அகம். 27:6-9

கிய பெருந்துறை. இத் தொண்டி, ¹பொறையன் தொண்டி, ²குட்டுவன் தொண்டி எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. ³பொறை நாடு மலையாள மாவட்டத்தில் குறும்பொறைநாடு, பொன்னுனி நாடு, பாலைக்காடு என்ற பகுதிகளைத் தன்னகத்தே கொண்டது. தொண்டி இன்றும் குறும்பொறை நாட்டின் ஒரு சிற்றூராகவே இருந்து வருகிறது. பொறையன், குட்டுவர், குடவர், பொறையர் கடுங்கோ என்ற சேர அரசுக்குடி வகைகளில் ஒருவன் என்று ஓளவை துரைசாமிப் பிள்ளை கூறுகிறார்.

தொண்டியைத் துறைமுகமாகக் கொண்டு அரசாண்ட இப் பொறையன், ⁴வெண் தந்தங்கள் பொலியும் பெருங் களிற்றுப் படையினை யுடையவன்; பல போர்களில் வெற்றி வாகை சூடி விளங்கிய வீரன்; ⁵திண்ணிய தேர்ப்படையுடன் திகழ்ந்தவன், என்ற அரிய செய்திகளையும் அறிகிறோம்.

⁶குதிரைப் படையையும் தேர்ப்படையினையும் கொண்டு விளங்கிய குட்டுவன், வளமும் வனப்பும் மிகுந்த கழுமலம் என்ற ஊரிலுக்கும் உரிமை பூண்டிருந்தான் என்றும் தெரிகிறது.

நியமம்

⁷நியமம்; அஞ்சா நெஞ்சுடைய பெருமறவராம் கோசர் என்பாரின் குடியிருப்பு. போர்க்களத்தின் கண், இரும்பினார்

1. "திண்தேர்ப் பொறையன் தொண்டி" —அகம். 60: 8
"திண்தேர்ப் பொறையன் தொண்டி..." —நற். 8: 9
"திண்தேர்ப் பொறையன் தொண்டி முந்துறை" —குறு. 128: 2
2. ".....குட்டுவன் திண்திரைப் பரப்பின் தொண்டி முந்துறை" —அகம். 290: 13
".....செங்கோற் குட்டுவன் தொண்டி"..... —ஐங் 178: 2-3;
3. நற்றிணை. 8, விளக்க உரை, ஓளவை துரைசாமிப் பிள்ளை —அருணா பப்ளிகேஷன்ஸ், 1966 பக். 41
4. "வெண்கோட்டு யானை விறற்போர்க் குட்டுவன்..." —அகம். 290: 12.
5. "திண்தேர்ப் பொறையன்..." —அகம் 60: 8
"திண்தேர்ப் பொறையன்..." —நற். 8: 9;
"திண்தேர்ப் பொறையன்..." —குறு. 128: 2.
6. "கொய்சவற் புரவிக் கைவண் கோமான் நல்தேர்க் குட்டுவன் கழுமலத்து..." —அகம். 270: 8-9.
7. "இரும்புஇடம் படுத்த வருவுடை முசுத்தர் கருங்கட் கோசர் நியமம்" —அகம். 90: 11-1

செய்த பெரும் படைக்கலங்கள் முத்தமிட்டளித்த முத்திரையாம் விழுப்புண் வடுக்கள், அவர்கள் முகமெங்கணும் முகிழ்த்திருந்தன. நியமம் என்ற அக்கோசர் பதிக்கு மேற்பகுதியில் ¹ இறைவன் திருக் கோயில் எழிலுற விளங்கியதும் ² நீங்காத வேள்வித் தீயொடு திருமறையோதப் பெற்றதுமான செல்லூர் என்ற திருப்பதி திகழ்ந்தது என்ற செய்திகள் தெளிவுறக் கூறப்பட்டுள்ளன. மேலும் அப் பண்டைப் பதியில், நெடிய மாவின் தோற்றமாகியவனும் மன்னர்மரபை அழித்தவனுமாகிய பரசிராமன் அரிதின் முயன்றொரு பெரு வேள்வி செய்தான் என்ற செய்தியும் தெரியக் கிடக்கின்றது. ³ இரூலோடு பிற மீன் திரளும், பழைய நெற்குவியலும் நிறைந்து பொலியும் ஊணூர், திருச்சாய்க்காடு போன்ற சிறப்புறு ஊர்களைப் பற்றிய செய்திகளும் இயம்பப்பட்டுள்ளன.

பவத்திரி

*மாண்புறு புகழினையும், பொன்னவிர் பூணினையும் பூண்டிருந்த திரையன் என்ற மன்னன் பல்வண்ண மலரும் பூத்துப் பொலிந்த பொழில் பல - சூழ்ந்த பவத்திரி என்ற நகரைத் தலை நகராய்க் கொண்டு செங்கோல் செலுத்திச் சிறப்புற ஆண்ட செய்தியையும் தெரிந்து கொள்கிறோம்.

1. "அருந்திற் கடவுள் செல்லூர்க் குணாது
... ..
கருங்கட் கோசர் நியமம்" — அகம். 90: 9; 12
2. "கெடாஅத் தீயின் உருகெழு செல்லூர்
கடாஅயாணைக் குழுஉச்சமம் ததைய
மன்மருங்கு அறத்த மழுவான் நெடியோன்
முன்முயன்று அரிதின் முடித்த வேள்வி
கயிறுஅரை யாத்த காண்தகு வனப்பின்
அருங்கடி நெடுந்தூண்..." — அகம். 220: 3-8.
- 3: "பழம்பல் நெல்லின் ஊணூர் ஆங்கண்
... ..
முடங்குபுற இறவொடு இனமீன் செறிக்கும்
நெடுங்கதிர்க் கழனித் தண்சாய்க் கானத்து..." — அகம்- 220: 13, 17-18
4. "செல்லா நல்லிசை பொலம்பூண் திரையன்
பல்பூங் கானல் பவத்திரி..." — அகம். 340: 6-7.

மருங்கூர்

இது மருங்கை யெனவும் வழங்கப் பெறுகிறது.¹ பசும்பூண் வழதியென்ற பாண்டிய மன்னனின் துறைமுகப் பட்டினமுமாகும். ² இவன் பலரும் புகழ் திருவும் உருவும், வலிவும் பொலிவும் பெற்றவன்: அறம் வழவாச் செங்கோலினன்; ³ வாடாத பசும் பொற்பூவினை-போர்ப் பூவினை யணிந்த கொங்கரைப் போரில் புறங்கண்டு நாடு பல வென்றவன்; பொன் கொழிக்கும் நெடுமாடக் கூடல் மாநகரினன், என்று அகநானூறு புகழ்ந்து போற்றும் பெருமைக் குரியவன்.

இம் மருங்கூர், கீழைக் கடற்கரையின்கண் ணிருந்த வளங் கொழிக்கும் பட்டினங்களில் தலை சிறந்து நின்றது. இதனை, ⁴ 'விழுநிதி தஞ்சம் வீறுபெறு திருநகர்' என்று அகநானூறும், ⁵ 'திருவுடை வியநகர்' என்று நற்றிணையும் சிறப்பித்துப் பாடுகின்றன. ⁶ இது உப்பங்கழிகள் சூழப்பெற்ற ஒப்பற்ற துறைமுகமாகத் திகழ்ந்துள்ளது. ⁷ தூரல் மீன்கள் கொள்ளையாய்ப் பிடித்துக் குவிக்கப்பட்டிருக்கும் பெரிய அங்காடிகளை யுடையது; பாய்மரத்தோடு விளங்கும் வாணிகக் கலங்கள் அணியணியாகப் பிணிக்கப்பட்டு அழகுற அசைந்து நிற்கும் துறையினை யுடையது.

⁸ பசும்பூண் பாண்டிய மன்னனின் தானைப் பெருந்தலைவன் அதிகன். அப் பாண்டியற்கும், வாட்படையில் வல்லமை பூண்டு

1. "பசும் பூண் வழதி மருங்கை" —நற். 358 : 10.
2. "அறம்கடைப் பிடித்த செங்கோலுடன், அமர் மரம்சாய்த்து எழுந்த வலன்உயர் திணிகோள் பலர்புகழ் திருவின் பசும்பூட் பாண்டியன்" —அகம். 338:3-5.
3. "வாடாப் பூவின் கொங்கர் ஓட்டி நாடுபல தந்த பசும்பூண் பாண்டியன் பொன்மலி நெடுநகர்க் கூடல்" —அகம். 253 : 4-6.
4. 'மிக்க பொருள்வளம் படைத்துநிற்கும் பெருமை கொண்ட எழில்நகர்' —அகம். 227 : 19.
5. 'செல்வம் மிக்க பெரிய மாடமாளிகைகளை யுடையது' —நற். 258 : 4.
6. "இருங்கழிப் படப்பை மருங்கூர்ப் பட்டினத்து..." — அகம். 227 : 20
7. "அகல் அங்காடி அசைநிழல் குவித்த பச்சிரு..... தூங்கல் வங்கத்துக் கூம்பு..... மருங்கூர்ப் பட்டினத்து .." —நற். 258 : 7-10
8. ".....வாகைப் பறந்தலை பசும்பூட் பாண்டியன் வினைவல் அதிகன் களிரெடு பட்ட ஞான்றை ஓளிறுவாள் கொங்கர் ஆர்ப்பு..." —குறு. 393 : 3-6.

விளங்கிய கொங்கருக்கும் பகை மூண்டு, பின்னர் அது வாசைப் பறந்தலை யென்னை மிடத்தில் பெரும் போராய் உருவெடுத்தது. அப்போரில் இவ்வதிகள் தலைமை பூண்டு, களிநூர்ந்து படை நடத்திப் போரில் விழுப்புண் ஏற்று வீர மரணம் அடைந்த செய்தியும் புலனாகிறது.

நீர்ப்பெயற்றுறை

பெரும்பாணற்றுப் படை, நீர்ப்பெயற்றுறை யென்ற பட்டினத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. இது நீர்ப்பாயல் துறை யென்ற பெயரின் மருவேயாம். திருமால் நீரில் பள்ளி கொண்டிருக்கும் துறை என்பது பொருள். இதனையே ஜல ஸயனம் எனச் சமஸ்கிருத மொழியில் வழங்குவர்.

இப் பட்டினந்தான், பின்னர்ப் பல்லவ மன்னர்களின் தலை சிறந்த துறைமுகமாகவும், கல்லிலே மனிதன் தன் கை வண்ணத் தால் கலை வண்ணம் காணச் செய்த அற்புதச் சிற்பக்கலை நகராகவும் திகழ்ந்து, உலகத்தவரை வியப்பிலே தினைக்கவைத்து, வரலாற்றுச் சிறப்பும், அழியாப் புகழும் பெற்று நிற்கும் மாமல்ல புரம்.

¹ பால் போன்ற துல்லிய வெண்ணிறக் குதிரைகளையும், பிற அரிய நுகர் பொருள்களையும் வடதிசை நாடுகளினின்றும் கொண்டு வரும் மரக்கலங்கள் சூழ்ந்து நிற்கும் துறைமுகம்; வான ளாவும் மாட மாளிகைகள் நிறைந்ததும் பரதவப் பெருமக்கள் மிகுந்து வாழ்கின்ற பலவீதிகளை யுடையதுமான பதி; அயல் நாடுகளினின்றும் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பல்வகைப் பண்டங்களும், பிற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தற்கெனக் குவித்து வைக்கப்பட்டுள்ள பொருள்களும் நிறைந்து, காவலாளர்களால் கடிது காக்கப்படும் பண்டகசாலைகள் மலிந்துள்ள பட்டினம்,

1. "நீர்ப்பெயற்று எல்லைப் போகி—
வால்உளைப் புரவியொடு வடவளம் தருஉம்
நாலாய் சூழ்ந்த நளிநீர்ப் படப்பை
மாடம் ஓங்கிய மணல்மனி மறுகின்
பரதர் மலிந்த பல்வேறு தெருவின்
சிலதர் காக்கும் சேன்உயர் வரைப்பின்
.....
பட்டினம்..."

என்று இதன் வாணிகச் சிறப்பினைப் பெரும்பாணற்றுப்படை பேசுகிறது.

¹மேலும், வானம் வீழாதபடி முட்டுக்கோல் ஊன்றி வைத்தது போல் விண்ணை முட்ட உயர்ந்து நிற்பதும், ஒலை விழல் புல் முதலியவற்றால் வேயப்படாமல், கற்களை யடுக்கிச் சுண்ணாச்சாந்திட்டுக் கட்டி, மெழுகப்பட்டதுமான மாடத்தின் உச்சியில் அமைந்து, இரவில் ஒளிகாட்டி, மரக்கலங்களுக்குத் துணைகாட்டி நின்ற கலங்கரை விளக்கமும் இந் நீர்ப்பாயல்துறையின், அந் நாளிலேயே இருந்ததென்ற வியப்புறு செய்தியும் காணப்படுகிறது.

காஞ்சி

நீர்ப்பெயற்றுறைப் பட்டினத்தைச் சிறப்பித்துப் பேசும் பெரும்பாணற்றுப்படை, பாட்டுடைத் தலைவனாகிய தொண்டைமான் இளந்திரையன் என்ற குறுநில மன்னனைப் பற்றிக் கூறும் கால் ²அவன் தலைநகரான காஞ்சிமாநகரின் சிறப்பையும் அமைப்பையும், எழிலையும், தன்மையையும், வண்மையையும் பல்வேறு திருத்தலங்களையும், சமயங்களையும் குறிப்பிடுகின்றது.

காவிநிப்பூம்பட்டினம்

இப்பட்டினத்தைப்பற்றி முன்னரே கூறியுள்ளோம். மீண்டும் சிலசெய்திகளை யறிவோம்.

1. “வானம் ஊன்றிய மதலை போல

.....

விண்பொர நிவந்த வேயா மாடத்து
இரவில் மாட்டிய இலங்குசுடர் ஞெகிழி
உரவுநீர் அழுவுத்து ஓடுகலம் கரையும், துறை...”

—பெரும். 346, 348-351

2. “நீளிற உருவின் நெடியோன் கொப்பூழ்

நான்முக வொருவற் பயந்த பல்விதழ்த்
தாமரைப் பொகுட்டிற் காண்வரத் தோன்றி,
சுடுமண் ஒங்கிய நெடுநகர் வரைப்பின்

.....

மலர்தலை யுலகத் துள்ளும் பலர்தொழ
விழவுமேம் பட்ட பழவிறல் முதூர்

.....

கச்சி...?”

—பெரும். 402-405, 410-412, 420

¹ 'கோசர்கள் நாடு நெடுந்தொலைவில் உள்ளது; அவர்கள் வாய்மையும், புகழும் வளமும் படைத்தவர்கள்; ஆற்றல் மிக்க படைபலம் உடையவர்கள்; அக்கோசர்களின் படையை அழித்து, அவர்கள் நாட்டைக் கைப்பற்றிக் கொள்ள விரும்பினான், பொற்கலன் பூண்ட கிள்ளி என்பான். அவனது பட்டினம்தான், பூக்கள் மலர்ந்து பொலியும் நீண்ட கழியின் நடுவே தோட்டங்கள் மிக்க தும், பெரும் புகழ் பெற்றதுமான காவிரிப்பூம்பட்டினம்' என்று கூறுகிறது அகநானூறு.

² வெற்றி பொருந்திய வேற்படையினையும், அணிகலன் விளங்கும் யானைப் படையினையும் உடைய சோழனின் தானைத் தலைவன் பழையன் என்பான்; அப்பழையன், ஆழம் மிகுந்த காவிரிக்கரைப் பட்டினத்தைச் சார்ந்ததும், நீர்வளம் மிக்கதுமான போர் என்னும் ஊருக்குத் தலைவன்' என்ற செய்திகளும் அகநானூற்றில் காணப்படுகின்றன.

³ வளம்பல படைத்தது; பசுமை மிகக் வயல் பல உடையது சோலைமலி தோட்டங்கள் திகழ்வது, காவிரி நன்னாடு' என்று பதிற்றுப் பத்துப் பாடுகிறது.

⁴ காவிரியாறு பாய்ந்து ஊட்டுவதால் கண் காணும் தொலைவுவரை பசுமைக் கவினோடு விளங்கும் புகார்' என்று பதிற்றுப்பத்துக் கூறுவதால், இப்பட்டினம் புகார் என வழங்கப் பட்டதென்றும் தெரிகிறது.

பட்டினப்பாலை, காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் வளமனைத்தையும் வடித்துத்தருகிறது.

1. "வாய்மொழி நிலையுய சேண்விளங்கு நல்விசை
வளங்கொழு கோசர் விளங்குபடை நூறி
நிலங்கொள வெஃகிய பொலம்பூண் கிள்ளி
பூவிரி நெடுங்கழி நாப்பண் பெரும் பெயர்க்
காவிரிப் படப்பை பட்டினத் தன்ன"

—அகம். 205: 8-12

"வென்வேல்...

இழையணி யானைச் சோழன் மறவன்
கழையந் தறியாக் காவிரிப் படப்பைப்
புனல்மலி புதலில் போஓர் கிழவன்
பழையன்".....

—அகம். 326: 8-12.

- செழும்பல விருந்த கொழும்பஃ றண் பனை
காவிரிப் படப்பை நன்னாடு"...

—பதிற். 90: 46-47

4. "காவிரி மண்டிய சேய்விரி வணப்பில்
புகாஅர்"

—பதிற். 73: 8-9.

வான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்யாத பொன்னிப் பேராற்றால் பொலிகின்ற நாடு காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

வினைவு அரு வியன்கழனி
கோட்தெங்கின் குலை வாழை,
காய்க் கழுகின், கமழ் மஞ்சள்,
இனமாவின், இணர்ப்பெண்ணை,
முதற்சேம்பின், முகை இஞ்சி,

என அந்நாட்டின் வளத்தை வருணிக்கிறார் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார்.

காவிரியாறு கடலோடு கலக்குமிடத்தில் அமைந்துள்ள மையால் அது புகார் என வழங்கப் படுகிறது. அப்புகார் நன்னாட்டினர், 'எம் நாட்டில் இப்பொருள் இல்லை' என்று வேறு எந்நாட்டிலும் புகார்! அத்தகு பெயரும் பெருமையும், வாழ்வும் வளமும் உடையது அப்புகார்ப்பெரும்பதி.

'நீரினின்றும் நிலத்து ஏற்றவும்
நிலத்தினின்று நீர்ப்பரப்பவும்
அளந்தறியாப் பலபண்டம்
வரம்பு அறியாமை வந்து ஈண்டி'

நிற்கும்.

'நீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியும்
காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும்
வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னும்
குடமலைப் பிறந்த ஆரமும் அகிலும்
தென்கடல் முத்தும் குணகடல் துகிரும்
கங்கை வாரியும் காவிரிப்பயனும்
ஈழத்துளவும் காழகத்து ஆக்கமும்
அரியவும் பெரியவும் நெரிய ஈண்டிக்'

காவிரிப்பூம்பட்டினக் கடற்றுறை கண்கொள்ளாக் காட்சியாய் விளங்கியது.

மரந்தை

இந்நகரைப் பற்றியும், இதனை யாண்ட மன்னர் குறித்தும் நற்றிணை, குறுந்தொகை, அகநானூறு, பதிற்றுப்பத்து ஆகிய நூல்கள் பல சுவையான செய்திகளைக் கூறுகின்றன.

1. பட்ட. 8, 16-19
2. பட்ட. 129-132
3. பட்ட. 185-192.

¹ இது மேலைக் கடற்கரையில் உள்ள தொரு நகர்; ² இயற்கை யழகுடையது; ³ பஞ்சு போன்ற தய்யினையுடைய வளைந்த இரூல் மீன்கள் பாயும் நீர்வளர் மிக்கது; அழகிய வளைந்த பிடரிமயிர் பொலியும் குதிரையினையுடைய குட்டுவனது நகர். ⁴ இக் குட்டுவன் சிறந்த போர் வீரன்; மிகப் பெரிய யானைப் படையையும், நெடிய குதிரைப் படையையும் உடையவன்; அவன் படை வீரர்கள் பகைவரைக் கொன்ற களிப்பால் பேராரவாரம் செய்வர்.

⁵ மரந்தையப்பதி, சேரலாதன் என்ற மன்னனின் நன்னகர். அந் நகரில், தன் மாண்புறு மனையின் முற்றத்தே அவன் வீற்றிருக்க, பகை மன்னர் பலரும் வந்து, அவனைப் பணிந்து சிறந்த வேலைப்பாடமைந்த அணிகலன்களையும், பொற்பாவைகளையும் வைரமணிகளையும் திறையாகக் கொணர்ந்து, வைத்தற்கிடயில்லை யாம்படி, குளிப்பர். அவன், கடலில் வதிந்த பகைவர்களைப் புறக்கிடச் செய்து, அவரது காவல் மரமாகிய கடம்பினை வெட்டிச் சாய்த்தான். தன் முன்னோர் போல அவனும் இமயத்தில் தன் வில் இலச்சினையைப் பொறித்தான் என்ற பல அரிய செய்திகளை அறிவிக்கிறது அகநானூறு.

⁶ 'இவன் வடவாரியரையும் கடல் தீவுகளில் வதிந்த கடம்பரையும் பொருது வென்ற கடல் பிறக்கோட்டிய வேல் கெழு குட்டுவன் என்கிறார், ஓளவை துரைசாமிபிள்ளை.

1. குறு. 34-6, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு-மூலம் உரையும் கேஸரி அச்சுக்கூடம்; 1937, —பக். 104
2. "ஊரோ நன்றுமன் மரந்தை" —குறு 166:3
3. "துய்த்தலை முடங்கிருக் தெரிக்கும் பொற்புடைக் குரக்குளைப் புரவிக் குட்டுவன் மரந்தை..." —அகம். 376:16-18;
4. "கடுப்பகட்டு யானை நெடுந்தேரக் குட்டுவன்
... ..
கடல்கெழு மரந்தை..." —நற். 395:4,9
5. "வலம்படு முரசின் சேரலாதன் முந்நீர் ஓட்டிக் கடம்பறுத்து இமயத்து முன்னோர் மருள வணங்குவில் பொறித்து நன்னகர் மரந்தை முற்றத்து ஒன்னார் பணிதிறை தந்த பாடுசால் நன்கலம் பொன்செய் பாவை வயிரமொடு ஆம்பல் ஒன்றுவாய் நிறையக் குவைஇ..." —அகம். 127:3-9.
6. நற். 295; விளக்கவுரை, அருணா பப்ளிகேஷன்ஸ், 1968, பக். 1481.

நெல்லூர்

இது பண்டைத் தமிழகத்தின் தலைசிறந்த துறைமுகப்பட்டினங்களுள் ஒன்றெனத் தெரிகிறது.

நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் மரபில் வந்த பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் என்பான், வலிமை சான்ற நாற்படைகளையும்; கொண்டு எண்டிசையும் சென்று, எதிர் த்த மன்னர்களை வென்று, கடல் கடந்த வாணிகத்தில் முதன்மை பெற்று நின்ற நெல்லூர் என்ற இத் துறைமுகப்பட்டினத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான் என்று தெரிகிறது.

இப்பட்டினத்தே, கடல் கடந்த பல தொலை நாடுகளினின்றும் பண்டங்களை ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்வதில் ஈடுபட்டிருந்த மரக்கலங்களின் சிறப்பு இனிதியம்பப்பட்டுள்ளது. வானவளையத்தை முத்தமிடும் நீல நெடுங்கடலிடத்தே வளைந்தோங்கியெழும் பெருந்திரைகளைப் பிளந்து கொண்டு, உயர்ந்த பெருங்கொடியசையும் பாய்மரத்தில் பெரிய கடற்பாய் விரிக்கப்பட்டு மிகுந்த பொன் பெறுதற்குரிய பண்டங்கள் பலவும் ஏற்றிக் கொண்டு, இவ்விய முரசங்கள் முழங்க, அழகுற அசைந்தோடிவந்த மரக்கலங்கள் துறையில் கட்டப்பட்டு, முகில் சூழ்ந்த மலைகள் எனத் தோற்றமளிக்குமாம்!

இதனின்றும், தென்றமிழ் நாட்டினர், மிகப் பெரிய மரக்கலங்கள் சமைத்து, கடற்பாய் விரித்துக் காற்றின் துணையால்

1. "பொலந்தார் மார்பின் நெடியோன் உம்பல்"

—மது. 61

2. "வான் இயைந்த இருமுந்நீர்ப்
பேளம்நிலையு இரும்பல்வத்து
கொடும்புணரி விலங்குபோழ
கருங்காலொடு கரைசேர
நெடுங்கொடி மிசை இதைஎடுத்தது
இன் இசைய முரசம்முழங்க
பொன்மலிந்த விழுப்பண்டம்
நாடு ஆர நன்குஇழி தரும்
ஆடுஇயல் பெருநாவாய்
மழைமுற்றிய மலைபுரையதி
துறைமுற்றிய துணங்குஇருக்கை
தெண்கடல் குண்டகழி
சீர்சான்ற உயர்நெல்லின்
ஊர்கொண்ட உயர்கொற்றவ!"

—மது. 75-88,

கடல் கடந்து பலதொலை நாடுகளுக்கும் சென்று, நம்நாட்டுப் பொருள்களை விற்றுப் பெரும்பொருள் பெற்று, அயல் நாட்டு அரும் பொருள்களை நம் நாட்டுக்குக் கொணர்ந்து இறக்குமதி செய்யும் கடல் வாணிகத்தில் பண்டைப் பழங்கால முதலே ஈடு பட்டிருந்தனர் என்ற அரிய செய்தியைக் காண்கிறோம்.

விளங்கில்

¹ இது வளம்பல கொழிக்கும் எழில் மிகு பட்டினம். முற்றி நீண்ட சிப்பிகளின் கண் விளங்கும் முத்துக்கள் போன்ற ஒள்ளிய மணல் பரந்த தெருக்களையுடையது. வனப்புறு இளமகளிர் எழிலுறத் துள்ளி விளையாடும் திண்ணைகள் பொலியும் கண்கவர் மணிகள் பதித்த வண்ண மாளிகைகள், வரிசையாய் உயர்ந்து விளங்குவது.

இவ் விளங்கில் பட்டினத்தைப் பகைவர் முற்றுகையிட்டிருந்ததையறிந்து மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறை என்ற சேர மன்னன், விரைந்து சென்று அப்பகைவர்களை முறியடித்து, அப் பட்டினத்து மக்களின் துயரைத் துடைத்துப் பாதுகாத்தான் என்று கூறுகிறது புறநானூறு:

² 'விளங்கில், கடலன் என்பானின் பட்டினம். அக்கடலன் கூரிய வேற்படையினையும், மதமிகு யானைப்படையினையும் உடைய பகைவர்களைப் போர்க்களத்து வென்றவன்' என்ற செய்தியை அகநானூறு அறிவிக்கிறது.

விளங்கிலை யாண்ட கடலன் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறை என்ற சேரப் பேரரசனின் ஆட்சிக்குட்பட்ட குறுநில மன்னனாக இருந்திருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது.

1. "முதிர்வார் இப்பி முத்த வார்மணல்
கதிர் விடு மணியிற் கன்பொரு மாடத்து
இலங்குவளை மகளிர் தெற்றி யாரும்
விளங்குசீர் விளங்கில் விழுமங் கொன்ற
களங்கொள் யானைக் கடுமான் பொறைய" —புறம். 53: 1-5
2. ".....கறுத்தோர்
ஒளிறுவேல் அழுவம் களிறுபடக் கடக்கும்
மாவண் கடலன் விளங்கில் அன்ன...எழில்" —அகம். 81:11 1

மூவேந்தர்கள்

முப்பெரு வேந்தர்களான சேர சோழ பாண்டியர்களைப் பற்றிய செய்திகள் பலவும் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு மரபிலும் ஒரே பெயருடைய பலர் இருத்தலால், இலக்கிய ஆய்வினர் அவர்களை இனங்கண்டு, வகைப்படுத்த முனைதல் இயலாததும், புறம்பானதுமாகிறது. நாட்டுவரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர்களாலும், வரலாற்றறிஞர்களாலும், வரையறுத்து முறையாக - தொடர்பாகக் கோவை செய்யப்படாத காலஎல்லைக்கு முற்பட்டவை சங்கப் பாடல்கள். ஆகையால், அத்தகு முயற்சி இலக்கிய ஆய்வாளருக்குச் சங்கடந்தரும் முயற்சியாய் முடியும். எனினும், உள்ளவாறே அப்பெரு மன்னர்களைப் பற்றிக் குறிக்கப்பட்டுள்ள கருக்கச் செய்திகள் சிலவற்றை ஈண்டுக் காண்போம்

சேரர்

சேரப் பேரரசர்களில் தகடூர் எறிந்த பெருஞ்சேரல் இரும் பொறை, கடல் பிறக்கோட்டிய சேரலாதன், குட்டுவன் பொறையன் போன்றோர் குறிக்கப்படுகின்றனர்.

¹ 'புகா அர்ச் செல்வ! பூழியர் மெய்மறை
கொல்லிப் பொருந! கொடித்தேர்ப் பொறைய'

எனப் பதிற்றுப்பத்தில், தகடூர் எறிந்த பெருஞ்சேரல் இரும் பொறை என்ற சேர மன்னனைச் சிறப்பிக்கிறார் அரிசில் கிழார் என்ற புலவர்.

² கடலில் வதிந்த பகைவர்களைப் புறக்கிடச்செய்து, அவரது காவல் மரமான கடம்பினைச் சாய்த்து, இமயத்தில் வில் பொறித்ததாக அகநானூறு குறிப்பிடும் மரந்தையப்பதித் தலைவன் சேரலாதன், கடல் பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவனே எனத் தோன்றுகிறது.

1. புகார் நகரத்தையுடைய செல்வனே! பூழிநாட்டார்க்கு மெய்ப்புகுகளுள் போன்றவனே! கொல்லிமலைத் தலைவனே! கொடியுயர்த்திய தேர்களை யுடைய மலைநாட்டரசனே! —பதிற். 73 : 9, 11.
2. "வலம்படு முரசின் சேரலாதன்
முந்நீர் ஓட்டிக் கடம்பறுத்து இமயத்து
முன்னோர் மருள வணங்குவிற்பொறித்து
நன்னகர் மரந்தை முற்றத்து"... —அகம். 127 : 3-6,

சோழர்

சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தாணைப் பற்றிய பல அரிய செய்திகளைப் பட்டினப்பாலை தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறது. திரு. மாவளவன் என்ற பெயராலேயே அவன் சிறப்பிக்கப்படுகிறான்.

¹ இளமையிலேயே அவன் தாயத்தார், அவனது அரசு முறையைப் பறிப்பதற்காக அவனைப் பிடித்துச் சிறைக் கோட்டத்தில் அடைத்து வைத்தனர்; பின்னர் அவன் தன் கூர்ந்த மதியால் அதனைக் கடக்கும் வழியை யறிந்து, உரிய காலம் கிட்டியதும் அச்சிறையரணை யிடித்து வெளியேறிப் பகைவரை எதிர்த்துக் கடும் போர் புரிந்து தனக்குரிய அரசு பதவியைத் திரும்ப எய்திப் பன்னெடுங்காலம் குடிமக்கள் போற்றிப் புகழ்ச் செங்கோல் செலுத்திச் சிறந்தான்.

இக்கரிகாலன், ² வடநாட்டார், ஓளிநாட்டார், அருவாள நாட்டார், குடநாட்டார், பாண்டியன் இருங்கோவேள் முதலியவர்களையும் அடக்கி வெற்றி கண்டான். ³ காடு கொன்று நாடாக்கி, குளம் தொட்டு வளம் பெருக்கி, கோயிலோடு குடிநீர் இமங்காப் புகழுடன் வளம்பல பெருக்கினான். பொருநராற்றுப் படையும் கரிகாலனைப் பற்றிய பல செய்திகளைக் கூறுகிறது.

⁴ கிள்ளி என்பான் நெடுந்தொலைவிலிருந்த கோசர்களின் படையை அழித்து அவர் நாட்டைக் கைப்பற்ற விரும்பினான்.

1. "கொடுவரிக் குருளை கூட்டுள் வளர்ந்தாங்கு
பிறர் பிணியகத் திருந்து பீடுகாழ் முற்றி
அருங்கரை கவியத் குத்திக் குழிகொன்று
பெருங்கை யாணை பிடிப்புக் காங்கு
நுண்ணிதின் உணர நாடி, நண்ணூர்
செறிவுடைத் திண்காப்பு ஏறி, வாள்கழித்து
உருகெழு தாயம் ஊழின் எய்தி" ... —பட். 221-227.
2. "பல்ஓளியர் பணிபு ஓடுங்க
தொல் அருவாளர் தொழில் கேட்ப
வடவர் வாட, குடவர் கூம்ப,
தென்னவன் திறல் கெட...
இருங்கோவேள் மருங்குசாய —பட். 274-277, 282
3. பட். 283-284, 286.
4. "...சேண்விளங்கு நல்விசை
வளங்கெழு கோசர் விளங்குபடை நாறி
நிலங்கொள வெஃகிய, பொலம்பூண் கிள்ளி
பூவிரி நெடுங்கழி நாப்பண் பெரும்பெயர்க்
காணிப் படப்பைப் பட்டினத் தன்ன" —அகம். 203: 8-12.

காவிரிப்பூம்பட்டினம் அவனது தலைசிறந்த துறைமுகமாய் விளங்கியது.

பாண்டியர்

¹பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன், நிலந்தருதிருவிற் பாண்டியன் மரபில் வந்தவன்; ²வலிமை மிக்க நான்கு படைகளையும் கொண்டு, எண்டிசையும் சென்று எதிர் த்த மன்னர்களைக் கொன்றவன்; சேர சோழப் பேரரசுகளையும் குறுநில மன்னர் பலரையும் வென்றவன்; ³அவனது சிறந்த துறைமுகப்பட்டினம் கடல் வாணிபத்தில் தலைசிறந்து விளங்கிய நெல்லூர் என்ற செய்திகளும் அறியக் கிடக்கின்றன.

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனின் பெருமிதத் தோற்றத்தையும் ஆற்றலையும், மறத்தையும், மாண்பையும், நெடுநல்வாடை பாங்குறப் பாராட்டுகிறது. பெழும் புகழ் படைத்த பேரரசனான தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை மதுரைக் காஞ்சி மாண்புறப் பாடுகிறது.

⁴“பெயரைக் கேட்ட அளவிலேயே பகைவர் அஞ்சி நடுங்கும் ஆற்றலும் பயங்கரத் தோற்றமும் உடையவரும், வஞ்சினங்கூறிய

1. “பொலந்தார் மார்பின் நெடியோன் உம்பல்” —மது. 61.
2. “வினை நவின்ற பேர்யானை
சினர்சிறந்து களன் உழக்கவும்;
மா எடுத்த மலிகுருஉத் துகள்
அகல்வானத்து வெயிர்கரப்பவும்;
வாம்பரிய கருந்திண்தேர்
காற்றென்னக் கடிதுகொட்பவும்
வாள்மிகுந்த மறமன்னர்
தோள்முறையால் வீறுமுற்றவும்
இருபெரு வேந்தரொடு வேளிர் சாயப்
பொருது அவரைச் செருவென்றும்” —மது. 47-56
3. “தெண்கடல் குண்டகழி
சீர் சான்ற உயர்நெட்வின்
ஊர்கொண்ட உயர்கொற்றவ” —மது. 86-88.
4. “செற்ற தெவ்வர் கலங்கத் தலைசென்று
அஞ்சுவரத் தட்கும் அணங்குடைத் துப்பின்
.....
புலவுவில்.....
ஒன்றுமொழி ஒவியிருப்பின்
தென் பரதவர் போர்ஏறே”..... —மது. 139-144.

பொய்யாது அழிக்கும் மெய்யுரம் பூண்டவரும், புலால் மணக்கும் கொடிய விற்போர் வீரரும், தென் திசைக்கண் செருக்குடன் திகழ்ந்த குறுநில மன்னருமான பரதவர் என்ற மதமிசுவேழங்களை அச்சுறுத்தி அடிமைப்படுத்திய ஆண் சிங்கம், என்று இப்பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை மாங்குடி மருதனார் பாடுகின்றார்.¹

தொண்டைமான் இளந்திரையன்

தொண்டைமான் இளந்திரையனைப் பற்றிய அரிய பல செய்திகளைப் பெரும்பாணாற்றுப்படை புலப்படுத்துகிறது. பெரும்பாணாற்றுப்படையின் பாட்டுடைத் தலைவன் இவனே.

இம் மன்னன் ¹கடலலையால் உந்தப்பட்டுக் கரைசேர்க்கப் பட்டவன். ஆதலால்தான் இளந்திரையன் என வழங்கப்படுகிறான். இவன் சோழர் மரபின் வழி வந்தவன்.

தொண்டைமான் இளந்திரையன், குறுநில மன்னன் எனினும் கடலிலே பிறக்கும் பல்வகைச் சங்குகளிலும் வலம்புரிச் சங்கே, பெருமைக் குரியதாவது போல, சேர சேர பாண்டியர் என்னும் முத்தமிழ் முடிவேந்தர் மூவரினும் இவனே சாலச்சிறந்த செங்கோல் மன்னன் என்று போற்றிப் புகழப் படுகிறான்.

²வடமாலவன் குன்றமாகிய திருவேங்கட மலை நாடுகள் இவன் ஆட்சியில் இருந்தன என்ற உண்மையும் புலனாகிறது.

இராமாயண—பாரதப்போர்கள்

³இராடன், இராவணனுடன் போர் புரிந்து சீதையைச் சிறை மீட்கக் கோடிக் கரையில் ஆலமரத்தடியில் தன் வானரப்

1. ".....அந்நீர்த்

திரைதரு மரபின் உரவோன் உம்பல்
மலர்தலை உலகத்து மன்னுயிர் காக்கும்
முரசுமுழங்கு தானை மூவருள்ளும்
இலங்குநீர்ப் பரப்பின் வளைமீக் கூறும்
வலம்புரி அன்ன வசை நீங்கு சிறப்பின்
அல்லது கடிந்த அறம்புரி செங்கோல்
பல்வேல் திரையன்..."

—பெரும். 31-38.

2. "ஔறிலங்கு அருவி மலைகிழ வோனே"

—பெரும். 500

3. "வென்வேல் கவுரியர் தொன் முதுகோடி
முழங்கிரும் பல்வம் இரங்கும் முந்துறை
வெல்போர் இராமன் அருமறைக் கவித்த
பல்விழ ஆலம் போல....."

—அகம். 70: 13-16

படையுடன் கூடி அந்தரங்க ஆலோசனையில் ஈடுபட்டிருந்த செய்தியை முன்னர்க் கூறினோம்.

¹ தொண்டைமான் இளந்திரையன், பகைவர் படையைச் சீறிச் சினந்து தாக்கி முறியடித்து, வாகை சூடி ஆரவாரித்துக் களிப்பில் ஆழ்ந்திருந்த பெற்றியைக் கூறு முகத்தான், துரியோதனன் முதலிய நூற்றுவர்க்கும் பாண்டவர்க்கும் நடந்த பாரதப் போர் நிகழ்ச்சியைப் பெரும்பாணற்றுப் படை கூறுவதும் குறிப்பிடற்குரியது.

இதுகாறும், அறிந்த செய்திகள். நம் நாட்டுப் பண்டைய வரலாற்றினை யுணர்தற்குப் பெருந்திணை செய்வன. நமது மூதாதையரின் வாழ்க்கை வரலாற்று நூலின் பேரேடுகள் ஆவன. பழைமையைப் புதுமையோடு இணைத்துப் பார்க்கப் பயன்படும் சிறந்த பாலம் போல்வன.

1. "ஈரைம் பதின்மரும் பொருது களத்து அவிய
பேர்அமர் கடந்த கொடுஞ்சி நெடுந்தேர்
ஆராச் செருவின் ஐவர் போல
அடங்காத்தானையொடு உடன்றுமேல் வந்த
ஒன்னுத் தெவ்வர் உலைவிடத்து ஆர்த்துக்
கச்சியோனே கைவண் தோன்றல்..."

--பெரும். 415-421.

9. நெய்தல் இலக்கியச் சிறப்பு

சங்கப்புலவர்கள்

சங்ககாலப் புலவர்கள் இயற்கையோடு இரண்டறக் கலந்தவர்கள். மிக நுண்மையான - அற்பமான பொருள்களிலுங் கூட, அவர்கள் மனம் ஊடுருவிச் செல்லும். மிகைபடச் சொல்வதென்பதையே அவர்கள் அறியாதவர்கள். வெறுங்கையால் முழம்போடும் கலைப்பள்ளியில் அடியெடுத்தும் வையாதவர்கள்; கண்டதைக் கண்டவாறே சொல்லோவியத்தில் சுவைபடத் தீட்டிக்காட்டி, ஒதுவார் உள்ளத்திலும் அப்படியே பதியவைக்கும் ஆற்றல் பெற்றவர்கள். வெறுங் கற்பனைக்கு - கனவுலக சஞ்சாரத்துக்கு அவர் உள்ளத்தில் அணுவளவும் இடமில்லை.

அவர்கள் மலைகளுக்குக் கால் பொருத்தி நடமாடச் செய்யார்; வானவெளியில் பெருமலையைப் பறக்கச் செய்யார்; பெருங்கடற் பரப்பில் மேருவையுருளச் செய்யார். இந்த மாய வித்தையை மாயும் வித்தையாக நினைப்பவர்கள்; அதனைச் சிறிதும் மதியாது வெறுத்து ஒதுக்குபவர்; அழியும் அற்பப் பொருளுக்கும் தங்கள் கவிதையமுதூட்டி அழியாப் பெருவாழ் வளிப்பதில் வல்லவர்கள்; உண்மையே வாழ்வு, வாழ்வே உண்மை என்ற உண்மையைக் குறிக்கோளாகக் கொண்ட நல்லவர்கள்.

இவர்கள் மொழியியற் புலவரா? உயிரியற் புலவரா? உடலியற் புலவரா? உளவியற் புலவரா? விலங்கியற் புலவரா? புள்ளியற் புலவரா? மானிடவியற் புலவரா? தாவர வியற் புலவரா? வானவியற் புலவரா? மண்ணியற் புலவரா? விண்ணியற் புலவரா? வளியியற் புலவரா? என வினவின் அதற்கு விடை -

அவர்களது இலக்கிய அமுதத்தை நுகர்ந்தவர்கள் ஒரே வாக்கியத்தில் கூறிவிடலாம், 'அவர்கள் அனைத்தியலிலும் வல்ல அற்புதப் பிறவிகள்' என்று. ஆம்; அதுதான் பொருத்தமான-பொருள் பொதிந்த-மெய்யான வாக்கு; அவர்கள் கருவிலே திருவுடைய கடவுட் புலவர்கள், என்பதில் அணுவளவும் ஐயமின்று.

நெய்தல் திணை

இதன் முதற்பொருள்: நிலமும் பொழுதும்: நிலம், கடல் சார்ந்த இடம்.

பெரும் பொழுது,

¹'காரே, கூதிர், முன்பனி, பின்பனி
சீரிள வேனில், வேனில்என்றங்கு
இருமுன்று திறத்த.'

சிறு பொழுது,

²'வெய்யோன் பாடு நெய்தற்கு உரித்தே' என்று
அகப்பொருளும்

³'எற்பாடு,

நெய்தல் ஆதல் மெய்ப்பெறத் தோன்றும்',

என்று தொல்காப்பியமும் இயம்பும் மாலை வேளை-ஞாயிறு மலை வாயில் மறையும் காலம்.

கருப்பொருள்: தெய்வம், உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர், புள், விலங்கு, ஊர், நீர், பூ, மரம், உணவு, தொழில் முதலியன.

நெய்தலுக்குரிய கருப் பொருள்கள் பற்றிய பல்வேறு செய்திகளையும் முன்னர் உரியவிடங்களில் விளக்கிக் காட்டியுள்ளோம்.

உரிப்பொருள்

⁴'நெய்தல் திணையின் உரிப்பொருள் இரங்கலும், இரங்கல் நிமித்தமும்: இவ் வுரிப்பொருள், முதற்பொருள் கருப்பொருள் களைவிடச் சாலச் சிறந்தது என்று கூறுவர் அறிஞர்.

1. நம்பி அகப்பொருள் விளக்கம் —கு. 3
2. ஷே ஷே —கு. 17
3. தொல்-பொருள்-அகத்திணையியல் —கு. 8
4. 'புணர் தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் இவற்றின் நிமித்தம் என்றவை தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே''

—தொல்-பொருள்-அகத்திணை இயல்-கு-14

உரிப்பொருள் நிகழ்ச்சிகளைப் புலவர்கள் தலைவன், தலைவி தோழி முதலாயினரோடு எங்ஙனம் பின்னிப் பிணைந்து எழிலுறப் பொருத்திக் காட்டுகின்றனர் என்பதை இனிக் காண்போம்.

கானலஞ்சோலை; ஞாயிறு மலையிற்படும் மாலை. (இதனையே எற்பாடு என்பர் இலக்கண நூலோர்.) எதிரே 'ஓ'வென ஓலமிடும் நீலக்கடல். அக்கடலும், கழியும், கானலும் தனிமையைப் பிரதிபலித்துக்கொண்டிருக்கும்; புள்ளின மெல்லாம் தம் புகலுக்குத் திரும்பும்; துன்பம் தவறும் சூழ்நிலையே சுற்றிலும் காணும்.

ஆங்கே சோகமே உருவெடுத்த தலைவி, தோழியின் துணையுடன் வந்து தன் காதலனின் வருகைக்காகக் காத்துக் கிடப்பாள். அவன் வாராமையை எண்ணியெண்ணிக் கண்ணீர் ஆரூய்ப் பெருக அழுது புலம்புவாள். உற்றுழியுதவும் அவள் உயிர்த்தோழி பலவாறு ஆறுதல் கூறித் தேற்றுவாள். நேரம் கடத்தும் தலைவன் வராதிருக்கும் காரணங்களை நினைந்து நினைந்து தலைவி மேலும் கவல்வாள்; கலங்குவாள். அவன் வரும் வழியின் ஏதத்தினை எண்ணி ஏங்குவாள். சிற்சிலகால் இடையீடுகளால், குறிப்பிட்டபடிசந்திக்க இயலாமல் போகும் சங்கடநிலை குறித்துக் குமுறிக் குமைவாள். தலைவனும் ஒரோவழி, அல்ல குறியாலும் இடையீட்டாலும் ஏமாற்றமடைந்து அல்லலுற்று இரங்குவான்.

இப் பிரிவுத் துயரத்துக்கு முத்தாய்ப்பு வைத்தது போன்று, அந்தச் சூழலின் இயற்கை நிகழ்ச்சிகளும் ஒத்துத் தோன்றுவது வியப்பினையே மிகுவிக்கும்.

பிரிவால் வாடிப் பேதுறும் தலைவியின் பின்புறத்தே, ஒற்றைப் பனைமரத்தில் ஆண் அன்றிலைப் பறிகொடுத்துவிட்டுத்

“புணர்தலும் பிரிதலும் இருக்கலும் ஊடலும்
இரங்கலும் இவற்றின் நிமித்தமும் எனவாங்கு
எய்திய உரிப்பொருள் ஐயிரு வதைத்தே”

--நம்பி அகப்பொருள் விளக்கம்-கு. 25

4. தொல்-பொருள்-அகத்திணை இயல்
அகப்பொருள் விளக்கம்

-கு. 14

-கு. 25

தன் பச்சிளம் பார்ப்பினை அணைத்துக்கொண்டு நரலும் அன்றிற்
பேடையின் பரிதாபக்காட்சி!

எதிரே, ஓலமிடும் பேரலைகள் வீசியெறியும் மீன்களைக்
கவ்விக் கொண்டு விரைந்து அயலிலுள்ள வயற்புறத்தில், தலைச்
சூலால் வயவுற்று வருந்தும் பெண் நாரைக்குப் பெட்டபுடன்
ஊட்டித் திரும்பிவரும் ஆண் நாரையின் பாச உணர்வு!

அருகில் உள்ள கருநாவல் மரத்தடியில், வளையின்
வாயிலில் காத்து நிற்கும் காதல் பெடைநண்டுக்குக் கனி
யொன்றனை உருட்டிச் சென்று கனிவுடன் அளித்துக் களிக்கும்
அலவனின் அக்கறை!

தாழையில், மணம் வீசும் மலரினின்றும் பிரித்தறியாதபடி
காத்து நிற்கும் பெண் கொக்கிற்கு, துடிக்கும் இரூலை மிடுக்குடன்
பற்றிச் சென்று அலகைப் பிளந்து ஊட்டும் ஆண் கொக்கின்
ஆர்வம்!

வெண்மணல் பரப்பில், அடும்புக் கொடியைச் சீய்த்து,
பெண்யாமை இட்டுவைத்த முட்டைகளை, ஆதரவோடு அடை
காத்துக் கிடக்கும் ஆண்யாமையின் பொறுப்புணர்ச்சி!

பகலெல்லாம் கனன்று காய்ந்த கதிரவனின் வெம்மையைத்
தாங்காது தவிக்கும் தன் நிலக்காதலியைத் தழுவித் தண்மை
யூட்டத் தென்றல் தோழியையும் உடனழைத்துக் கொண்டு,
நுரைசிந்த விரைந்தோடி வரும் திரைக்கடலின் பரிவுணர்ச்சி!

இவையனைத்தும் தலைவியின் பிரிவுக் கடுங்கனலில்
பெய்யும் நெய்யாய்த் துயர் செய்யும் அன்றே!"

இத்தகு அற்புதப் பின்னணியைப் பொற்புறத் தம்
பாக்களில்பின்னிப் பிணைத்திருக்கும் கவிஞர்களின் கற்பனைகளை...
இல்லை... இல்லை... எங்கோ மூலை முடுக்குகளில் மறைந்து
கிடக்கும் நுண்ணிய பொருள்களை, உலகேரர் கண்களுக்கு
அப்படியே பெரிதாகக் காட்டும் நுண் மாண் நுழைபுலன்கொண்ட
புலவர் பெருமக்களின் நுண்ணோக்கியல் திறனை என்னென்று
புகழ்வது!

நெய்தல் இலக்கியம்

நெய்தல் இலக்கியம் கருத்துக்குப் பெருவிருந்தளிப்பது; ஊரூத அமுதூற உடல் புளகித்தும் உள்ளமெலாம் உவகைப் பெருக்கால் துள்ளியெழச் செய்வது.

துன்பச் சுவையில் தான் இன்பம் பெருக்கெடுத்தோடும். அது வற்றாத அமுதூறக உள்ளத்தில் பாய்ந்து உடலுக்கும், உயிருக்கும் உரம் ஊட்டி, நம்மைக் கொள்ளையின்பத்தில் குலவி வாழச்செய்யும்

எனவே, இறவாத இன்பங்காணவேண்டுமானால், அது இலக்கியத்தில்தான் கிட்டும். அவ்விலக்கியத்திலும் நிகரற்ற இன்பத்தில் தினைக்க வேண்டுமானால், அது நெய்தல் இலக்கியத்தில் மட்டுமே சாலும்?

நெய்தற் புலவர்கள் கடலை, அலையை, கானலை, ஒங்கி யுயர்ந்து படர்ந்து பசுமை தவழ நிற்கும் மரஞ்செடி கொடிகளை, அவை பூத்துக் குலுங்கும் பொலிவை-புள்ளினங்களின் இயல்பை, அவை இரைதேடியுண்டு துணையுடன் வாழும் செயலை - பிரிந்து வருந்தும் துயரை-நிலவொளிரும் வெண்மணற் பரந்த எக்கரிலே, கருங்கழி மருங்கோட-கண்டல் வேலியாய்ச் சூழ-பெண்ணைகள் இடையே யோங்கி நிற்க-புண்ணைகள் தண்ணிழல் தந்து பொலிய விருக்கும் பாக்கத்தே, இயற்கையோடு இணைந்து வாழும் மக்களை-அவர்கள், இமயமென ஒங்கியெழுந்து பேரிடியென முழங்கி-இயமமென அஞ்சுவரத் தோன்றும் அலைகளைக் கடந்து ஆழ்கடல் அடைந்து, மீன் பிடித்து வாழும் கடுந்தொழிலை; உள்ளவாறே தம் கவிதைகளில் வடித்துக் காட்டும் இன்பம்-கடலிலும் பரந்த இன்பம்; எல்லையிலா இன்பம்; இணையிலா இன்பம்; இறவாத பேரின்பம்!

நவில்தொறும் இனிக்கும் அக்கவி நயங்கள் பல இவ் வாய்வுரையில் ஆங்காங்கே தொடர்புறுத்திக் காட்டியும் விளக்கியும், விரித்தும் கூறப்பட்டுள்ளன, தெவிட்டாத-அழியாத பேரின்ப அமுதமாம் இலக்கிய இன்பத்தை எத்துணை முறை துய்த்தால் தான் என்ன? சலிப்பேது? அவ்விலக்கியச் சுவையினை ஈண்டு, மீண்டும் காண்போம்.

நெய்தல் பாடிய புலவர்கள் பலர். அவர்களைப் பற்றிய விவரப் பட்டியல் இறுதிப் பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளது.

முன்னணிப் புலவர் மூவர்

நெய்தல் இலக்கியப் புலவர்களில் முன்னணியில் நிற்பவர் மூவர். அவர்கள் முறையே உலோச்சனார், அம்முவனார், நவ்வந்துவனார் எனப்படுவர். அம்முவரின் கவியின்பத்தை இனிச் சிறிது மாந்துவோம்.

உலோச்சனார்

இவர் கீழைக் கடற்கரையைச் சிறப்பித்துப் பாடும் புலவராவர். நெய்தல் பாடுவதில் எவரும் இவருக்கு நிகராகார் என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. நெய்தலிலே பிறந்து, நெய்தலிலே வளர்ந்து, நெய்தலிலேயே இரண்டறக் கலந்துவிட்ட புலவர் என்பதை, இவரது நெய்தற் பாடல்களை நுணுகியுணரும் எவரும் மறுக்கமாட்டார். இவர் பரதவர் மரபினராகவிருக்கலாம் என்று கூட முடிவு கட்டலாம். ¹இக்கருத்தினை நற்றிணை உரையாசிரியர் நாராயணசாமி ஐயரும் ஒத்துக்கொள்கிறார்.

²'கடலிலுள்ள பலவகை மீன்களையும் உவமை முதலியவற்றோடு தெளிவாகக் கூறுதலால் இவர் பரதவர் மரபினர்போலும்', ³என்று தமிழின் முன்னோடிக் கலைக்களஞ்சிய மாயத் திகழும் அபிதான சிந்தாமணி ஆசிரியர் ஆ. சிங்கார வேலு முதலியாரும் கூறுகிறார். உலோச்சனார், சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியைப்பாடியிருத்தலானே அவன் காலத்தவர் ஆகலாம். பெரியன் என்னும் வள்ளலையும் அவனது பொறையாற்றையும் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார். 'காண்ட வாயில்...எம் அமுங்கலாரே' என்று பாராட்டிப்பாடியிருத்தலால் இவர் அவ்வூரில் இருந்தவர் போலும்.

இவர் பாடிய நெய்தல் துறைப் பாடல்கள் நற்றிணையில் பத்தொன்பது; குறுந்தொகையில் நான்கு; அகநானூற்றில் எட்டு,

1. நற். நாராயணசாமி ஐயர் உரை-பாடினோர் வரலாறு
—பக். 10- உலோச்சனார்
2. அபிதான சிந்தாமணி, எ. சி. குமாரசாமி நாயுடு ஸன்ஸ், சென்னை
வெளியீடு, 1934 —பக். 259.
3. நற். 38:7, 10

¹ உலோச்சனார் நெய்தல் மரமாகியபுன்னை யை அப்படியே தம் கவியோவியத்தில் கவினுற வரைந்து, உரியவண்ணந் தீட்டி உவப்புறக் காட்டுவது வியப்புறற் குரியது.

² இரும்பு போன்ற கருநிறங் கொண்ட சினை; நீலங்கலந்த பசிய இலை; வெள்ளிபோல் ஒளிரும் பூங்கொத்து; அப்பூக்களின் நடுவே பொன்னிறமான தாதுக்கள்!

அம்மரத்தையும், மலரையும் காணாதவரும் இக்கவிதையை யுணர்ந்தால் அவர் மனத்திரையில் அம்மரம் அப்படியே பசுமை தவழப் பூத்துக் குலுங்கிப் பொலிந்து நிற்கும்.

இவர் பரதவர் பாக்கத்தைக் குறிப்பிடும்போது அடிக்கடி ³ 'எம் கானலம் சிறுகுடி', ⁴ 'அழியா மரபின் நம் மூதார்', ⁵ 'எம் முனிவின் நல்லூர்', ⁶ 'தம்பதி மறக்கும் பண்பின் நம்பதி', ⁷ 'இருங் கலியாணர் எம் சிறுகுடி' என்று பேருரிமை பாராட்டிப் பேசுவது குறிப்பிடத்தக்கது. மக்களாய்ப் பிறந்தார்க்குத் தம்மூர் மீது அளவு கடந்த பற்றும் பாசமும் உண்டாதலும், அதனை நினைந்து நினைந்து பெருமையும் பூரிப்பும் கொள்ளாதலும், இயல்பேயல்லவா? *ஈண்டு, சர் வால்டர் ஸ்காட் என்ற ஆங்கிலப் புலவர் தீட்டிய 'சொந்த மண்' என்ற கவிதை நினைவுகூரத்தக்கது. இஃதொன்றே சாலும் நம் உலோச்சனார் பரதவர் பாக்கத்தினர்-குடியினர்-மரபினர் என்று கொள்வதற்கு. மேலும், அவர் தம் நெய்தல் நிலத்தினையும், அங்குவாழ் மக்களையும் குறிப்பிடும் போது மிடுக்கும், களிப்பும் கொண்டு பேசுவதும் குறிப்பிடத் தக்கது. நெய்தல் மக்கள் மற்றவர்கள் போல் மழையில்லை யெனில் அதற்காக அணுவளவும் வருந்துவதில்லை. ⁷ 'விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியன் உலகத்து, உள்நின்று உடற்றும் பசி' என்ற

1. "இரும்பின் அன்ன கருங்கோட்டுப் புன்னை நிலத்து அன்ன பாசிலை அந்நொறும் வெள்ளி அன்ன விளக்கு இணர் நாப்பண் பொன்னின் அன்ன நறுந்தாது உரிந்."

—நற் : 249:1-4

2. நற். 254 : 11-12.
3. நற். 311 : 5.
4. நற் 331 : 9.
5. அக 200 : 6.
6. அக, 300 : 14.
7. குறள். 13.

* 'Breathes there the man, with soul so dead,
Who never to himself hath said,
The is my own, my native lan'

—Native Land - Sir Walter Scott, Lines 1-3'

பொய்யாமொழி, அப்பரதவரின் விரிநீர் நெய்தல் உலகத்தைப் பொருத்த வரையில், பொய்யா மொழியே?

¹ 'நாங்கள் மழையைப் பற்றிக் கவலைப்படாத கடற்கரைக் குடிமக்கள்', ² 'பெய்தாலும் வாழ்வோம், பொய்தாலும் வாழ்வோம்; பெய்தால், நெல்விளைந்து குதிரையின் பிடரிபோலக்கதிர் செறிந்து முற்றித் தலைசாய்ந்து நிற்கும் வளங் கொழிக்கும் புது வருவாயோடு வாழ்வோம்! பொய்தால் தப்பாது விளையும் உப்பளம் இருக்கவே இருக்கிறது; கழிமுள்ளி மலர்கள் உதிர்ந்து சேறு நன்கு புலர்ந்து காணும் பெரிய உப்பளத்திலே, வெள்ளுப் பினை நிறைய விளைத்துக் குறையின்றி வாழ்வோம்; பஞ்சத்தைக் கொஞ்சமும் அறியாப் பழங்குடிமக்கள் யாம்; அழியா மரபினது எம் மூதூர்.'

³ 'பேருழைப்போடு ஏர்பூட்டி உழுது விளைக்கும் தொல்லை யின்றி, உவர் விளை உப்பினை எளிதில் விளைத்து ஏற்றமுற வாழ்பவர்கள் யாம்'. ⁴ 'எம்மகளிர் உப்புக் குவியலின் மீதேறிக் கொண்டு 'எந்தை திமில் இது; நுந்தை திமில் இது' என்று எண்ணி இறுமாப்புறுமியல்பினர். இரவில் 'மனையகத்திருந்தே பனிக்கடல் ஓடும் தம் படகின் விளக்கினை எண்ணிக் களிக்கும் திண்ணியர்' என்று செம்மாந்து கூறுவது தம் நெய்தல் நிலத்தின் வளத்தினையும், அம்மக்களின் செல்வச் செருக்கினையும்; குடியின்

1. 'நேர்கண் சிறுதடி, நீரின் மாற்றி
வானம் வேண்டா உழவின் எம்
கானலும் சிறுகுடி' —நற். 254:10-12.
2. 'பெயினே, விடுமான் உளையின் வெறுப்பத் தோன்றி
இருங்கதிர் நெல்லின் யாண ருதே
வறப்பின் மாநீர் முண்டகம் தாய்ச் சேறுபுலர்ந்து
இருங்கழிச் செறுவின் வெள்உப்பு விளையும்
அழியா மரபின் நடமூதூர்...' —நற். 311:1-5
3. 'பெருங்கடல் வேட்டத்துச் சிறுகுடிப் பரதவர்
இருங்கழிச் செறுவின் உழாஅது செய்த
வெண்கல் உப்பின்...' —அக. 140:1-3
4. 'மடநோக்கு ஆயமொடு உடன்ஊர்பு ஏறி
'எந்தை திமில் இது நுந்தை திமில்' என
வளைநீர் வேட்டம் போகிய இளைஞர்
திண் திமில் எண்ணும் தண்கடல் சேர்ப்ப' —நற். 331:58.
5. 'மனை இருந்து, இருங்கழி துழவும் பனித்தலைப் பரதவர்
திண் திமில் விளக்கம் எண்ணும்
கண்டல் வேலிக் கழிநல் லாரே...' —நற். 372:10-13,

பெருமையினையும் அவர் எண்ணி யெண்ணி இறும்பூதெய்திப் பொங்கிப் பூரித்துப் பேசும் பெருமித உணர்ச்சியுரையேயன்றோ?

¹மேலும் அவர், 'எம் குடியிருப்பு நிலாவைப் போல் விளங்கும் வெண்மணல் பரந்த தெருவின்கண் புல்லால் வேயப் பெற்று, சின்னஞ்சிறு குடிசைகளை யுடையது; நீரான் குழப் பெற்றது; புன் புலால் வீசுவது; ஊர் என்று சொல்லத் தக்க தல்லாத மிகச் சிறிய குடியிருப்புதான்; ஆனால், அது இன்ப எல்லையின் இருப்பிடம். அங்கு எவராவது ஒருமுறை வந்து தங்கினால், பிறகு அவர் சொந்த ஊரையும் மறந்து, துறந்தே விடுவர்; எம்பதியை விட்டுப் பிரியவே நினையார். அத்தகைய பண்புடையது எம்பதி. ²'அது அழகும் ஆரவாரமும் ஒருங்கே அமைந்த அருமைச் சிறுகுடி' என்று கூறுவதிலிருந்து செயற்கை மாசு சிறிதும் படியாத-இயற்கையெழிலெலாம் இனிது திரண்ட சூழ்நிலையில் திகழும் அப்பரதவர் பாக்கத்தை, உலோச்சனர் எவ்வளவு அனுபவத்திருக்கிறார் என்பது இனிது விளங்குகிறது. நாமும் அந்தப் பாக்கத்தில் தங்கி இயற்கையின் இனிய மடியிலே ஏன் தவழக் கூடாது என்ற எண்ணத்தையல்லவா எழுப்புகின்றது? இவற்றையெல்லாம் நினைக்கும்போது உலோச்சனர் பாக்கத்தில் வாழ்ந்தவர்தாம்; பரதவர் குடியினர் தாம், என்று முடிவுகட்டத்தானே தோன்றுகிறது?

வலைகொண்டு கடல் மீனையெல்லாம் வாரிக் குவித்து வளங்கொழிக்கும் செல்வக் குடியினர் அப்பரதவர் என்பதை விளக்கும் பாடல்கள் நம் மனத்தில் பதிந்து நிற்கின்றன.

பரதவர், இனையரும் முதியருமாய்ச் சுற்றம் குழப் பெருவலையை இழுத்து, அவ்வலை கடலே வறிதாம் படி, திரட்டி

1. "நிலாவின் இலங்கு மணல்மலி மறுகில் புலால் அம்சேரி புல்வேய் கும்பை ஊர் என உணராச் சிறுமையொடு நீர் உடுத்து இன்னு உறையுட்டு ஆயினும்; இன்பம் ஒருநாள் உறைந்திசி னோர்க்கும் வழிநாள் தம்பதி மறக்கும் பண்பின் எம்பதி"
2. "இருங்கலி யாணர் எம் சிறுகுடி"
3. "நெடுங்கயிறு வலந்த குறுக்கண் அவ்வலை கடல்பாடு அழிய இனமீன் முகந்து துணைபுணர் உவகையர் பரத மாக்கள் இனையரும் முதியரும் கிளையுடன் துவன்றி

—அக. 200:1-66

—அக. 300:14

வந்த மீனையெல்லாம், இரந்து வந்தோர்களின் வறுங்கலங்கள் நிறைந்து வழியுமாறு வாரி வழங்கி, எஞ்சியதை விற்று, உயர் மணல் கரையிலே உவகை மீதூர ஓய்ந்து உறங்குவதாகப்புலவர் தீட்டும் தீந்தமிழ்க் கவியோவியம் நம் மனத்தகத்தே என்றும் மறையாது விளங்கும்! அந்தக் காட்சியை யெல்லாம் பன்னெடு நாள் நெய்தலிலே பயின்று பழகிக் கண்டதோடு நமக்குக் கவியோவியத்தில் உள்ளவாறே தீட்டிக் காட்டுகின்ற புலவர்தம் திறமையை இயம்புவது எளிதோ?

எறியுளியால் தாக்குண்ட இருஞ்சுறவின் இருஞ்செயலைக் கூறும்பாடலை ஒருமுறைபடித்தால், உதிரப் பீறிட்டுப்பெருகிக்கருங்கடலைச் செங்கடலாகக் கலக்கிச் சீறிச் சினந்து, துள்ளித் துடித்துப் பின் துடுக்கடங்கி ஓடுங்கிப் படகுகளின் பக்கத்தே ஒதுங்கிவிட்ட அந்த வீரச் சுறவு, படித்தவர் மனத்தும் ஒதுங்கி என்றும் அகலாது நிற்கக் காணலாம்.

இதுகாறும், உலோச்சுருக்கும் நெய்தலுக்குமிடையே நெருங்கி இருந்த உறவினைக் கண்டோம்.

அம்மூவனார்

ஐங்குறுநூற்றில் நூறு பாடல்கள் கொண்ட நெய்தல் திணை முழுவதையுமே பாடியுள்ளார் அம்மூவனார். நற்றிணை, குறுந்தொகை, அகநானூறு என்ற அகப்பொருள் இலக்கியங்களிலும் தனிப்பாடல்கள் பல பாடியுள்ளார்.

உப்புழய் உமணர் அருந்துறை போக்கும்
ஒழுக்க நோன்பகடு ஒப்பக் குழிஇ
அயிர்திணி அடைகரை ஒலிப்ப வாங்கிப்
பெருங்களம் தொகுத்த உழவர் போல
இரந்தோர் வறுங்கலம் மல்க வீசி
பாடுபல அமைத்து, கொள்ளை சாற்றி
கோடுஉயர் திணிமணல் துஞ்சும் துறைவ!''

—அக. 30 : 1-11

1. "குறியிறைக் குரம்பைக் கொலைவெம் பாதவர்
எறிஉளிபொருக ஏழுறு பெருமீன்
புண்உமிழ் குருதி புலவுக்கடல் மறுப்பட
விசும்புஅணி விடின் போகி, பசுர்சிரித்
திரையயில் அழுவம் உழக்கி, உரன்அழிந்து
நிரைதமில் மருங்கில் புடர் தரும் துறைவன்..."

—அக. 210 : 1-6

இவரது இயற்பெயர் மூவன் என்பது. அடைமொழி புணர்த்தி அம்மூவனார் என வழங்கப்பட்டனர் எனக்கருதலாம். இவர் தொண்டி, மாந்தை முதலிய சேர நாட்டு ஊர்களைத் தம் பாடல்களில் அடிக்கடி சிறப்பித்துப் பாடியிருப்பதால் இவர் மேலைக் கடற்கரை நாட்டினராய் இருக்கலாம் எனத் தோன்றுகிறது.

இவர் பாடல்கள் நயமிக்கவை; நன்னெறி யூட்டுபவை. அவற்றில் சில காண்போம்:

¹நாவற்கனியை வண்டுகள் தம் இனமென மொய்ப்பதும் அதனை அலவன் கவர விரைந்து வருவதும், தம் இனத்தோர்க்கு ஆபத்து வந்துவிட்டதை யறிந்து வண்டுகள் அபயக் குரல் எழுப்பி ஆர்ப்பரிப்பதும், இரை தேடித் திரிந்த நாரையொன்று அங்கு வந்ததும், வண்டுகளும் அலவனும் தாம் பிழைத்தால் போதுமென்று தப்பியோடி யொளிந்து கொள்வதும்-மிகுந்த நகைச்சுவை விளைப்பதாகும். இவையெல்லாம் உயிர்மேல் எவ்வளவு ஆசை வைத்திருக்கின்றன! அந்த உயிருக்கு ஆபத்து நேரின் உணவோ, உறவு முறையோ, நட்போ எதுவும் வேண்டாம்-தான் உயிர் பிழைத்தால் போதும் என்ற தன்னல எண்ணங்கொண்ட ஆற்றிவு மாந்தர்களை இந்தப்பகுத்தறிவற்ற சின்னஞ்சிறு உயிரினங்களின் மூலம் மறைமுகமாக எள்ளி நகையாடுவதுபோல் தோன்றுகிறது. அதுமட்டுமல்ல; இன்னொரு ஆழ்ந்த கருத்தும் அதில் பொதிந்துள்ளது. அந்த வெறும் நாவற் பழத்தைத் தன் இனமெனத் தவறாய் எண்ணி மயங்கி விட்டன அவ்வண்டுக் கூட்டம். அவை பகுத்தறிவற்றன. ஆனால் பகுத்தறிவுள்ளவர்களாகப் பறைசாற்றிக் கொள்ளும் மக்கள் மட்டுமென்ன? பொய்யை மெய்யாய்க் கருதியல்லவா வாழ்கிறார்கள். இந்த வாழ்வே மாயம் என்பதை அவர்கள் நினைக்கிறார்களா

1. 'பொங்குதிரை பொருத, வார்மணல் அடைகரைப் புன்கால் நாவல் பொதிப்புற இருங்கனி கிளைசெந்து மொய்த்த துப்பி பழம்செத்துப் பலகால் அலவன் கொண்ட கோட்டு அசாந்து கொள்ளா நரம்பிள் இமிரும் பூசல் இரைதேர் நாரை எய்தி விடுக்கும்' துறை...

என்ன? அப்படி நினைத்தால் போரும் பூசலும் ஆணவமும் தன்னலமும் உலகில் இப்படித் தலைகாட்டுமா? தாண்டவமாடுமா?

அம்முவுனர் நெய்தல் நிலத்துப் பல பகுதிகளிலும் பலநாள் பலரொடும் பயின்று பழகிப் பண்பட்டவர் என்பது இவர்பாடல் களிலிருந்து மிகத் தெளிவாய்த் தெரிகிறது.

¹ பரதவர்கள் தம் படகுகள் பழமையாகிப் பழுதடைந்து பயளற்றுப் போனால் அதனை ஒரு மரத்தில் கட்டிப்போட்டு விடுவர். தொழிலுக்குப் பயன்படும் படகுகளை அடிக்கடி தூய்மை செய்து தூபதீபம் காட்டித்தொழுவர், என்ற உண்மை நிகழ்ச்சியை நன்கு உணர்ந்து ஒதியுள்ளார்.

மற்றொரு பாட்டில் அவர் தலைவி, தோழி இருவர் வாயிலாக ஒரு பெரிய நீதியை யுணர்த்துகிறார்.

² தலைவன் நெடுநாள் தலைவிபால் வாராமல் இருந்துவிட்டான்; தலைவி பன்னாள் எதிர் பார்த்து ஏமாற்றம் அடைந்து நெஞ்சம் புண்ணாக நெடிது கலங்கி நின்றாள்; தோழியை நோக்கி 'நல்லவர் என நம்பியவர் மீது விருப்பம் கொள்ளாதல் தவறென்றால், அவரைக் காணாமல் கண்கள் இமைப்பதையும் உறங்குவதையும் அறவே மறந்து வேதனையோடு இருந்து வாழ்வதை விட இறந்து வீழ்வதே மேல்' என்றாள்.

1. "சுண்டுபெருந் தெய்வத்து யாண்டுபல கழிந்தென
பார்த்துறைப் புணரி அலைத்தவின் புடைகொண்டு
மூத்துவினை போகிய முரிவாய் அம்பி
நல்எருது நடைவளம் வைத்தென, உழவர்
புல்லுடைக் காவில் தொழில்விட் டாங்கு
நறுவிரை நன்புகை கொடாஅர். சிறுவீ
ஞாழலொடு கெழீஇய புண்ணும் கொழுநிழல்
முழவுமுதல் பிணிக்கும் துறைவ்'....."

—நற். 315:1-8

2. "நாடல் சான்றோர் நம்புதல் பழிஎனின்
பாடுஇல கலுழம் கண்ணொடு சாஅய்ச்
சாதலும் இனிதே காதலும் தோழி!
அந்நிலை அல்லஆயினும் 'சான்றோர்
கடன்றிலை குன்றலும் இலர்' என்று உடன் அமர்ந்து
உலகம் கூறுவது உண்டுஎன நிலைஇய
தாயம் ஆகலும் உரித்தே போதுஅவிழ்
புண்ணை ஒங்கிய கானல்
தண்ணம் துறைவன் சாயல் மார்பே"

—நற். 327:1-9.

உடனே தோழி நம் தலைவர் சான்றோர்; கடமையில் தவறார், என்பது உலகம் கூறும் உண்மை யாயிற்றே என்றாள். மறு மாற்றமாகத் தலைவி, 'அப்படியாயின், சான்றோராகிய அத் தலைவனின் நன் மார்புக்கு யான் உரிமை கொண்டாடுவது வீண் எண்ணம்; சான்றோர் தன்னல மற்றவர் ஆயிற்றே; தமக்கெனச் சிறிதும் பிறர்க்கெனப் பெரிதும் கருதுபவர்களாயிற்றே' என்று கூறிப் பெருமூச்சு விடுகிறாள்.

சான்றோர் தம் நலம் கருதாது பிறர்க்கென வாழும் பெற்றியர் என்ற உயர் கருத்தை உணர்த்தும் இப்புலவர் தம் புலமை நலந்தான் என்னே!

அம்மூவரை, நெய்தல் நிலத்தினை நெடிதறிந் துணர்ந்தவர் என்று கூறினோம். ¹கடற் பரப்பருகே மடல் தாழ் நின்றதாழை யைக் கண்டார். வெள்ளம் பெருகி உயருந்தோறும் அம்மடலும் உயர்ந்தது. அது வற்றித் தாழுந்தோறும் அதுவும் தாழ்ந்து தொங்கியது. தலைவர் பிரிவை நினைத்துத் தவித்துப் புலம்பும் தலைவிபால் சென்றது அவர் உள்ளம். நெய்தலின் உரிப்பொருள் அதுவேயன்றே.

தலைவன் வரவில்லையே யெனத் தலைவி அவனை யெண் ணுங்கால் நெஞ்சமும் அவனோடு அவன்பால் செல்கிறதாம். அவன் வரும் வழி ஏதம் தருவதாகும்; அவன் உயிருக்குத் தீமை ஏதும் வந்துவிடக் கூடாதே என்று அவள் கவலுங்கால் அவள் நெஞ்சமும் அவனோடு வந்து கலந்து கவல்கிறதாம். இது ஒதம்வருங்கால் உயர்ந்து, அதுதாழுங்கால்தாமும் அத்தாழையினை ஒக்கும் என்று கூறும் உவமைப் பொருத்தம் ஒப்பற்ற பொருத்த மாகும்.

1. "காமம் கடையின் காதலர்ப் படர்ந்து
நாம்அவர்ப் புலர்பின் நம்மோடு ஆகி
ஒருபாற்படுதல் செல்லாது, ஆயிடை
அழுவம் நின்ற அலர்வேக் கண்டல்
கழிபெயர் மருங்கின் ஒல்கிஒதம்
பெயர்தரப் பெயர்தந்தாங்கு
வருந்தும் தோழி அவர்இருந்தான் நெஞ்சே" —குறு. 340, 1-7.

¹ மற்றொரு பாட்டில், தாய்க்கும் சேய்க்கும் உள்ள உறவைத் தோழி தலைமகற்குச் சுட்டிக் காட்டி 'அத்தகைய உடலோடு உயிரோடு ஒன்றிவிட்ட உறவே உன்னுடன் அவள் கொண்டுள்ளாது, என்று கூறுவதாய்ப் புலவர் கூறும் நயம் பேரின்பம் பயப்பதாகும்.

'தாய் உடன்று அலைக்குங்காலையும் வாய்விட்டு அன்னாய் என்னும் குழவி போல, நீ துன்பந்தரினும் இன்பந்தரினும் எம் தலைவி நின்னவளே' என்று கூறும் அடிகளை நம் நெஞ்சம் என்றும் மறக்காதன்றோ?

இப்புலவர்கள் இயற்கையோடு ஒன்றிவிட்டவர்கள் என்பதை முன்னரே கூறினோம்.

நெய்தல் நிலத்தில் ஞாழல் மரங்கள் ஒங்கிப்படர்ந்து பூத்துப் பொலிந்து நிற்கும். அவற்றின் கீழே நெய்தல் மலர்கள் நிறையப் பூத்திருக்கும். ஊதைக்காற்று ஒங்கி வீசியமையால் ஞாழல் மலரில் ஆரல் மீனின் சிறு முட்டைகள் போன்ற மலர்கள் நெய்தல் மலரை நிறைத்து விட்டன ² அந்நெய்தல் மலர்கள் ஆரல் மீனின் முட்டைகளைத் தாங்கி நிற்கும் தோற்றம் போலுள்ளதாம்.

நீர் மருங்கில் வளர்வது நெய்தல்.³ ஒதம் பெருகுங்கால் மலர்ந்த நீலங்கலந்த நெய்தல் மலர்கள் நீரில் மூழ்கி மூழ்கி மேலெழும். அவை கயமூழ்கு மகளிர் கண்களை மாணும் என்கிறார், மற்றொரு புலவர் கயமனார். அம்மலர்கள் நீருள் மூழ்கியிருக்குங்கால் ஆரல் மீன்கள் அவற்றில் முட்டை யிட்டுவிடுவதுண்டு. அதனைப் பன்முறை கண்டு களித்த நம் அம்மனவனார்க்கு ஞாழற் சிறுமலர் நிறைந்த நெய்தல், அச் செய்தியை நினைவூட்டுகிறது போலும்!

1. "தாய் உடன்று அலைக்கும் காலையும் வாய்விட்டு
'அன்னாய்' என்னும் குழவி போல
இன்னு செயினும் இனிதுதலை யளிப்பினும்
நின்வரைப் பினள்என் தோழி;
தன்உறு விழும் களைஞரோ இலளே"
—குறு. 397 : 4-8
2. "நனைமுதிர் ஞாழல் தினைமருள் திரள்வி
நெய்தல் மாமலர்ப் பெய்த போல
ஊதை தூற்றும்..."
—குறு. 397 : 1-3
3. "பாசடை நிவந்த கணைக்கால் நெய்தல்
இனமீன் இருங்கழி ஒதம் மல்குகொறும்
கயம்மூழ்கு மகளிர் கண்ணின் மாணும்"
—குறு. 9 : 4-6

கடற்கரையிலே மகளிர் அடிக்கடி வந்து அலவனாட்டி விளையாடுவர். அந்தக் கன்னிப் பெண்கள் கையில் சிக்கினால் நண்டுகள் படாதபாடு பட்டுவிடும். மணம்புணராத மங்கையர்களுக்கு அன்பேது? பிறர் துன்பம் உணராத துடுக்குடைப் பெண்கள் அவைகளைப் பிடித்து அலக்கழித்து விடுவர்.

¹ ஒருநாள் கன்னிப் பெண்கள் விளையாடக் கடற்கரைக்கு வந்தனர். கண்டு விட்டது ஒரு நண்டு. அவ்வளவுதான்; கடிதில் விரைந்து கடலுக்குள் ஓடி ஒளிந்து கொண்டதாம், அது முன்னாலில் இந்தப் பெண்களிடம் சிக்கிப் பெரிதுழன்ற நண்டு போலும். அந்தப் பழைய வேதனையை யெண்ணி விரைந்தோடி விட்டது. வளையில் நுழைந்தாலும் தோண்டிப் பிடித்து விடுவார்கள் அந்த ஈரமில்லா இளம் பெண்கள், என்பதை நன்குணர்ந்த அறிவுசால் அலவன் அது.

புலவர் அம்மூவனாரின் அறிவுத்திறன் அளந்தறியற்பாலதோ? அம்மூவனார் பாடல்களில் பரதவ மகளிர் பற்றிய பாடல்கள் சில எண்ண எண்ண இனிக்கும் இன்பம்வாய்ந்தன; நகைச்சுவை மலிந்து நயம் பொலிவன.

² இனிமையும் எழிலும் இனிதே திரண்ட பருவமகள் ஒருத்தி, உழாது விளைந்த வெண்கல் உப்பினை விற்று நெல்லை வாங்க ஒளிமிகு கைவளை குலுங்க வீசி, வீதிவழியே மதர்த்து நடந்து, 'கல்லுப்புத்தருவேன் நெல்லுக்கு - வாரீர்' என்று விலை கூறிச் சென்றதையும் அவளது வேற்றுக் குரலைக் கேட்ட நாயொன்று வெறித்துக் குரைத்ததையும். அதையவள் நெறித்துப் பார்த்ததையும் புலவர் நம் மனத்திரையில் அழியாமல் நிறுத்திக் காட்டியுள்ள திறத்தை என்னென்பது?

1. "ஓரைமகளிர் அஞ்சி ஈட்டுவெண்டு கடலில் பரிக்கும்"

—குறு. 401:3-4

2. "கதழ்கோல் உமணர் காதல் மடமகள் சில்கோல் எல்வளை தெளிப்ப வீசி 'நெல்லின் நேரே வெண்கல் உப்பு' எனச் சேரி விலைமாறுகூறவின் மனைய விளிஅறி மூவெ குரைப்ப, வெரீஇய மதர்கயல் மலைப்பீள் அன்னகண் எமக்கு..."

—அ. 140:5-10.

உப்பு விற்கும் மற்றொரு மங்கையின் காட்சியை நமது உள்ளக் கிழியில் உயிரோவியமாகத் தீட்டுகிறார், நம் புலவர் அம்புவனார்.

¹ நீண்டு சுருண்டு நெடிது வளர்ந்து நடக்குந்தொறும், வளைந்து நெளிந்து புறத்தே புரளும் கவினுறப் பின்னிய கருங் கூந்தலன், ஒளிரும் புதிய தளிர் கொண்டு தொடுத்த தழை யுடையால் அவன் அழகுற ஆடி அசைந்து, இடையது துவள மடநடை நடந்து சேரித் தெரு தொறும் சென்று 'உப்போ உப்பு ஊரீர் வாரீர் நெல்லினைத் தாரீர் உப்பைக் கொள்ளீர்' என விலை கூறி விற்கிறார்.

திண்வலை வீசும் அப்பரதவ மடந்தையின் கண் வலை வீச்சி யிலே பல காணையர் சிக்கித் தவித்தனர். அவர்களில் ஒருவன் உள்ளத்தை அவளிடமே கொள்ளை கொடுத்து உணர்விழந்து நின்றான். அவன் நெஞ்சம் அவளை வஞ்சமின்றிக் காதலித்தது அவளிடம் தன் நெஞ்சைத் திறந்து காட்ட நினைத்தான். துணிவு வரவில்லை. தயங்கினான்; சிந்தித்தான்; துணியை வரவழைத்துக் கொண்டு அவளிடம் சென்று,

'கடல்வினை உப்பினை விற்கும் நங்காய், உன்
உடல்வினை உப்பின் விலையைக்கூறு'

என்று துடுக்குடன் கேட்டு விட்டான்.

உடனே அவளது மையுண்ட கண்கள் அவளை மதர்த்து நோக்கின!

1. "வணர்சுரி முச்சி முழுதுமன் புரள
ஐதுஅகல் அல்குல் கவின்பெறப் புனைந்த
பல்குழைத் தொடலை ஒல்குவயின் ஒலிகி
'நெல்லும் உப்பு ம்நேரே; ஊரீர்!
கொள்ளீரோ' எனச் சேரிதொறும் நுவலும்
அவ்வாங்கு உந்தி அமைத்தோ ளாய்நின்
மெய்வாய் உப்பின் விலையாய்' எனச்
சிறிய விலங்கினமாக, பெரியதன்
அரிவேய் உண்கண் அமர்த்தனள் நோக்கி,
'யாரீரோ, எம் விலங்கியீ இர்?' என
முரல் முறுவலள் பேர்வனள் நின்ற
சில்நிரை வால்வளைப் பொலிந்த
பல்மாண் பேணைக்கு ஒழிந்ததாய் நெஞ்சே!" —அக. 390 : 5-17

‘யாவிரீ ரீவிர் என்னைத் தடுக்க?’ எனக் கடிந்தவனைக் கனன்று நோக்கினள். பாவம்; அவன்பதறிப்போனான்; கவிழ்ந்தாள் தலையை; மீண்டும் ஓரக்கண்ணால் மெல்ல ஒரு நொடி நோக்கினள்; பூத்தது கனிவாய் புன்முறுவல்; நாணம் மேலிட நகர்ந்தாள் விரைந்து. ‘அந்தோ, என் உள்ளமும் அவளுடன் ஓடிவிட்டதே!’ என ஏங்கி நிற்கிறாள்.

இப்பாடலின் இன்பக் களிப்பில், புலவர் நமது உள்ளத் தையுமல்லவா துள்ளியாடச் செய்துவிட்டார்!

புணர்ந்துடன் போகாநின்ற தலைமகள், பாலையின்மெய்மையைத் தலைமகள் மனங்கொளாதிருக்கும் பொருட்டு, அவளது நெய்தல் நிலத்தின் தண்மையையும், மென்மையும், இனிமையையும் நினைவூட்டுவதாகப் பாடும் கவிதை கவின் மிக்கது.

¹ ‘இழைகள் ஒளிபெறும் இளமை சேர் காதலி! நின்னூர், கானலஞ்சோலை சூழ்ந்தது; புன்னை யின் பூக்கள்தேனைச் சொரிந்து பொலிவது; அத்தேனை யுண்ண ரீங்கார மிட்டுத் திரியும் வண்டினம் மலிந்தது; வெண்மணல் பரந்தது? ஆனால், அவ்வூர்ப் பெண்டிர் அலர் எழுப்பி நம்மை அலமரச் செய்தனரே! அதனால் அன்றே அந்நெய்தல் மணற்பரப்பைக் கடந்து கோடைக் கொடுமையிலும் நெடிது நடந்துவர நேர்ந்தது; நின் மெல்லிய நல்லடிகள் இவ்வாறு நொந்து சிவந்தன; அக்கொடுமையினின்றும் விடுதலை பெறற்கே நாம் விரைந்து செல்கிறோம்; வருந்தற்க; இதோ இவ்வாலமர நீழலில் இனிதிருந்து, இளைப்பாறுக!’ என்று தலைவன் தலைவிக்கு ஆறுதல் கூறுகிறான்.

இங்ஙனம் பாலைத் திணையைப் பாடும்போதும், நெய்தல் நிலத்தின் வளமும் வனப்பும் ஈரமும் இனிமையும் அம்மூவனூர்தம்

1. “ஆலநீழல் அசைவு நீக்கி

... ..
வருந்தாது ஏகுமதி வால்இழைக் குறுமகள்
இம்மென் பேர்அலர் நும்ஊர்ப் புன்னை
வீமலர் உதிர்ந்த தேன்நாறு புலவின்
கானல் வார்மணல் மரீஇ
வேனல் சிவந்த மெல்லடி உயற்கே”.

நெஞ்சினின்றும் நீங்கவில்லை என்பதை இந் நிகழ்ச்சி இனிதெடுத்தியம்புகின்ற தன்றோ?

நவ்வந்துவனார்

கலித்தொகையின் அமைப்பு முறையும்; அதில் இணைந்துள்ள இசை நயமும், நேரிய நடையும், சீரிய தொடையும் உள்ளத்தில் இறவாத இன்ப ஊற்றினைக் கல்வி விடுகின்றன.

முதல், கரு, உரி ஆகிய முப்பொருள்களையும் முழுமையாய் இனிது விளக்கி, நாடகப் பாங்கில் எடுத்துக்காட்டுகளை நம் மனக்கண் முன்னர்க் கொண்டு வந்து நிறுத்தி, நிலைபெறச் செய்யும் இணையற்ற இலக்கியம் கலித்தொகை.

நெய்தற் கலியின் ஆசிரியர் நவ்வந்துவனார். இவர் இயற்பெயர் அந்துவன் என்பது; இவரது புலமை நலம், சான்றாண்மை, பெருமை முதலிய உயர்பண்புகளைக் கருதி, அவற்றைக் குறிக்கும் 'ந' என்ற இடைச்சொல்லை முதலிலும், மதிப்பினைப் குறிக்கும் 'ஆர்' என்ற இடைச் சொல்லை இறுதியிலும், பெய்து நவ்வந்துவனார் என வழங்குகின்றனர். நன்மை என்ற சொல்லை முதலில் வைத்து 'நல்லந்துவனார்' என்றும் வழங்குவதுண்டு.

'இவர் 'மதுரையாசிரியர் நவ்வந்துவனார்' என்று சிறப்பிக்கப்படுகிறார். ஆதலின் இவர் மதுரையம்பதியினர் என்று கொள்ளலாம்.

நெய்தல் திணையைப் புலவர் நவ்வந்துவனார் முப்பத்து மூன்று கலிப்பாடல்களில் வடித்துத் தந்திருக்கிறார். அப்பாடல்களில், அவர் உயர்ந்த உவமைகள் மூலம் ஒப்பற்ற நீதிகளை யுணர்த்திச் செல்கிறார். எற்பாடு - அந்திமலை - பகல் மறைந்து இரவு படரும் நிலை, இவற்றை யெல்லாம் எண்ணற்ற உவமைகள் வழியே விளக்கி இணையற்ற நீதிகளை இனிதியம்பியுள்ளார்.

மலை ஞாயிறும், மதியமும்

¹ கொற்றவன் ஒருவன், இவ்வுலகெலாம் வெற்றிப்புகழ்வீசச் சீரிய ஒழுக்கம் பூண்டு செங்கோல் செலுத்தி, அறநெறி வழுவாது

1. "வெல்புகழ் மன்னவன் விளங்கிப் புகழ்க்கத்தால்
நல்லாற்றின் உயிர்காத்து நடுக்கறத் தான்செய்த

பல்லாண்டுகள் அன்புற ஆண்டு வந்தான். இறுதியில் தொல்
வினையின் பயனாய் இனிதே துறக்கம் எய்தினான்.

அம் மாமன்னன் மறைந்த பின்னர், அடுத்து அரசாட்சிக்குரியவர் யாவர் என்பதில் போட்டி; பொருமை; பூசல்! அதனால் நாட்டில் சின்னாட்கள் குழப்பம்; குமுறல்; கொந்தளிப்பு; பயங்கரச் சூழ்நிலை! மக்கள் அமைதியிழந்து, அருந்துயர் உழந்து அலமருகின்றனர். பின்னர் ஒருவாறு உரியவன் அரியணையேறி அமைதியை நிலை நாட்டி ஆட்சி செலுத்துகின்றான். இவ்வண்மைக்கு உவமை காண்கிறார் புலவர்:

பகல் முழுவதும் தன் ஒளிமிகு கிரணங்களை உலகெங்கும் பரப்பி, இருளகற்றி, உயிரினங்கள் அனைத்தும் இனிது வாழச் செய்த கதிரவன், முறைப்படி மாலையில், மலையில் மறைந்து விடுகிறது. காரிருளால் கவ்வப்பட்டுக் கலங்கிக் கவினழிந்து கிடக்கிறது ஞாலம். சிறிது நேரம் சென்ற பின்னை விண்ணகத்தே தண்மதி மெல்ல எழுந்து பொன்னொளி வீசுகிறது; மீண்டும் பொலிவு பெற்று விடுகிறது, பூவுலகம்.

ஆகவளை, மாண்புடன் உலகையாண்டு வந்த மாமன்னனாகவும், மதியத்தை அவனுக்குப் பின் அரியணையேறிய மன்னனாகவும், மக்கள் இடருழந்து மயங்கிக் குழப்பத்தில் ஆழ்ந்து நின்ற இடைக்காலத்தை ஆகவன் மறைவுக்குப் பின்னர் மையிருள் படர்ந்து கிடந்த மாலைக் காலமாகவும், உவமித்திருக்கும் திறன், உள்ளுதோறும் உள்ளத்தே உவகையூட்டுகிறது!

மேற்கூறிய நிகழ்ச்சியையே பின்னணியாகக் கொண்டு, நெய்தலின் உரிப்பொருளை விளக்க முற்படும் புலவரின் உத்தியன்று பாராட்டற்குரியது.

தலைவனைப் பிரிந்து தனிமையிற் கிடந்து புலம்புகிறாள் தலைவி; நீண்ட நேரமாய்த் தலைவனின் வருகையை எதிர்நோக்கி வழிமேல் விழிவைத்துக் காத்துக்கிடக்கிறாள். கதிரவனும்

தொல்வினைப் பயன்துய்ப்பத் துறக்கம்வேட்டு எழுந்தாற்போல் பல்கதிர் ஞாயிறு பகலாற்றி மலைசேர

ஆனது கலுழ்கொண்ட உலகத்து மற்றவன்

ஏனையான் அளிப்பான்போல் இகலிருள் மதிச்சீப்பக்

குடைநிழல் ஆண்டாற்கும் ஆளிய வருவாற்கும்

இடைநின்ற காலப்போல் இறுத்தந்த மருள்மாலை." —கலி. 118:1-8

மெல்ல மெல்லக் கல்லில் இறங்கி விடுகிறான். தலைவன் வந்த பாடில்லை. வேதனைக் கனலில் தலைவி வெந்து சாம்புகிறாள். உள்ளம் ஒரு நிலை நிலலாது குழம்பிக் குமைகிறாள்; அகத்தும் புறத்தும் அந்தகாரமே குடி கொள்ள மயங்கிக் கிடக்கிறாள். அருகில் உள்ள தோழியை நோக்கி,

‘ஆருயிர்த் தோழி! குடைநிழலிருந்து குவலயத்தை இனி தாண்டு இறுதியில் முறையாய்த் துறக்க மெய்திய மாமன்னர்க் குப்பின், அடுத்த மன்னன் ஆட்சி யேற்கும் வரையிலான இடைப்பட்ட காலத்தில் நிலவிய அந்தப் பயங்கர நிலையை—துயரச் சூழலை—வேதனைக் கனலையன்றே அளித்துள்ளது, மயக்கந்தரும் இப்பொல்லாத மாலை!’

என்று தலைவி புலம்புவதாகப் பாடுகிறார் புலவர். எவ்வளவு பொருத்தம்!—எத்துணை ஆழ்ந்த பொருட் செறிவு!

மாலை ஞாயிறும், மரமும் புதரும்

மற்றொரு பாட்டில் நவ்வந்துவனார் மாலைக் காட்சியை மாண்புற விளக்குவதையும் காண்போம்:

‘ஞாயிறு பலவாய தன் கிரணங்களை உலகப் பொருட்களின் மீது வீசுகின்றது. அப் பொருட்களைப் பற்றியின்ற இருள் பயந்து ஓடிப் பதுங்கிக் கொள்கிறது. பின்னர் அனைத்துப் பொருள்களும் ஒளி பெற்றுக் காண்கின்றன. மாலைப்போது வந்ததும் தான் வீசிக் கொண்டிருந்த ஒளிக்கிரணங்களை மீண்டும் தானே உறிஞ்சி விழுங்கி விட்டது போலச் சுருக்கிக் கொள்ள, சக்கரப்படை தாங்கிய திருமாலின் கருமையை நிகர்த்த இருள் திரும்பவும் உலகெங்கணும் படந்து விடுகிறது. பின்னர் அக்காரிநனைத் தன் சிறிய நிலவொளியாலே புறமுதுகிட்டு ஓடச் செய்வது போல விண்ணகத்தே தோன்றுகிறதாம் அழகிய வெண்மதி!

1. ‘அகல் ஞாலம் விளக்குந்தன் பல்கதிர் வாயாகப்
பகல் நுங்கியதுபோலப் படுசுடர் கல்சேர,
இகல் மிகு நேமியான் நிறம்போல இருள்இவர,
நிலவுக்காண் பதுபோல அணிமதி ஏர்தர,
கண்பாயல் பெற்றபோல் கணக்கால மலர்கூம்ப,
தன்புகழ் கேட்டார்போல் தலைசாய்த்து மரம்தஞ்ச,
முறுவல்கொள் பவர்போல முகைஅவிழ்பு புதல்நந்த,

...
...
...
...
வால்இழை மகளிர் உயிர்பொதி அவிழ்க்கும்
காலை ஆவது அறியார்,
மாலை என்மனார், மயங்கி யோரே”

—கலி. 119:1-7, 14-16.

நெய்தல், தாமரை போன்ற நீர் மலர்கள், காதலரைக் கூடிக் களித்து அமைதியுடன் உறங்குங்கால், மூடிக்கிடக்கும் நங்கையரின் நயனங்களை யொத்துக் குவிந்து விட்டனவாம்!

மாண்புற உயர்ந்து நின்ற மரங்களின் கிளைகளும், இலைகளும், துவண்டு துஞ்சத் தொடங்கின. தரையிலே தாழ்ந்து கரடு முரடாய்ப் படர்ந்து வளர்ந்து கிடக்கும் சிறு செடிகள் முகையவிழ்த்து முறுவலித்தன. இந்த அற்பப் பொருள்களை உவமையாகக் கொண்டு, புலவர் அந்துவனார் கூறும் அரிய கருத்துகளை ஆழ்ந்து சிந்திக்கச் சிந்திக்க 'ஆஃஆ! அற்புதம்! அற்புதம்!' என்று ஆரவாரிக்கத் தோன்றுகின்றது.

பிறர் தம்மை நேரில் வைத்துப் புகழ்தலைச் செவி மடுத்ததும் அப்படியே நாணித் தலைகவிழும் சான்றோரை நினைவு கூர்கிறார். 'தலை சாய்த்து மரந்துஞ்ச'க் கண்ட, நம் தண்டமிழ்ப் புலவர்! புல்லிய சிறு செடிகள் அம் மாலைக் காலத்தில், தரையில் பூத்துக் குலுங்குதல், * தம்மைப் பிறர் புகழ்க்கேட்ட அற்பர்கள் தலை நிமிர்ந்து சிரித்துக் களிப்பது போன்றுள்ளதாம்! இவ்வுவமையும் உண்மையும், நம் உள்ளத்தே என்றும் பொன்னுது நின்று நிலவும் சீரிய எழுத்துச் சித்திரங்கள் அன்றோ?

தலைவனைக் காணாது தளித்துப் புலம்பும் காதலி, 'மங்கையரின் உயிரை, அது தங்கி நிற்கும் உடலினின்றும் பிரித்தெறிய வந்த காலம் (காலன்) அல்லவா இது? அந்தோ! இதனை மாலை யென்று கூறுகின்றனரே! இது என்ன மடமை! மதி மயக்கம்!' என்று கூறுகின்றனளாம்!

மாலை இருளும், வஞ்சக நெஞ்சனும்

¹பகல் முழுவதும் பாரகம் எங்கும் பேரிராளி வீசி விளங்கிய பகலவன், மாலையில் மேற்றிசை நோக்கி இறங்கிக் கொண்டிருந்

* 'பிரிந்த மகளிரை இகழ்ந்து சிரிப்பவை போல முகைகள் அவிழ்ந்து விளங்கின' என்றும் கூறுவர்.

1. "அருள் தீர்ந்த காட்சியான் அறன் நோக்கான் நயம் செய்யான் வெருவுற உய்த்தவன் நெஞ்சம்போல் பையய இருள்தூர்பு புலம்புணரக் கணைசுடர் கல்சேர உரவுத்தகை மழுங்கித்தன் இடும்பையால் ஒருவனை இரப்பவன் நெஞ்சம்போல் புல்லென்று புறம்மாறிக் கரப்பவன் நெஞ்சம்போல் மரம்எல்லாம் இலைகூம்பு தோற்றம்சால் செக்கருள் பிறைறுதி எயிருக நால்திசையுந் நடுக்குறா உம் மடங்கல் காலை கூற்றுநக் கதுபோலும் உட்குவரு கடுமாலை"

தது. ஒளி சிறிது சிறிதாக மங்கிக் கொண்டிருந்தது. காரிருள் மெல்ல மெல்ல உலகைக் கப்பத் தொடங்கியது. சிறிது நேரத்தில் ஞாயிறு மலைவாயினுள் நுழைந்துவிட்டது. அவ்வளவு தான்; இருட்படலம் உலகை முழுவதும் ஆட்கொண்டு விட்டது!

பகற்போதில், ஆதவன் ஆட்சியில் பசுமை தவழத் தண்மையும், நீழலும் தந்து விளங்கிய மரங்கள் எல்லாம் பொலிவிழந்து காணப்பட்டன; இலைகள் எழிலழிந்து குவிந்துவிட்டன!

ஓரறிவுயிர்களையே உருக்குலையச் செய்துவிட்ட மாலை, ஆறறிவுயிர்களை, அவர்களுள்ளும் காதலரைப் பிரிந்து தனித்து வாடும் மாதர்களை, வாளாவிடுமா? வேதனை மீதூர்ந்து, அவர்கள் விம்ம வைத்துவிட்டது! அதனால் அஞ்சி நடுங்கிய தலைவி,

‘ஊழிக் காலத்தே செவ்வானத்து விளங்கும் கூரிய தேய் பிறையைத் தன் கோரப் பல்லாய்க் கொண்டு, உலக உயிர்களை யெல்லாம் ஒருங்கே மாய்த்தற்குச் சீறிச் சினந்து, சிரித்து, நாற்றிசையையும் நடுநடுங்கச் செய்த கூற்றுவனின் தோற்றம் போன்றல்லவா உள்ளது இக் கொடிய மாலை!’

என்று கூறிப் புலம்புகிறாள்.

இந்நிகழ்ச்சிகளைச் சித்திரிக்கப் புலவர் கையாளும் அணியின் பொருத்தமும், அழகும், நயமும் நம்மை உவகைக் கடவில் ஆழ்த்துகின்றன.

இருட்படலம் பையப்பைய உலகில் படர்ந்து, இறுதியில் உலகம் முழுவதையுமே தன் ஆணைக்குள் அடிப்படுத்துவிட்டது. இந்த இயற்கை நியதியைக் கண்ட புலவர் உள்ளத்தில் ஓர் உண்மை நிகழ்ச்சி உதயமாகிறது:

‘அன்பற்றவன்! அறிவற்றவன்; அறப்பயனை அணுவளவும் உணராதவன்! பண்பறியாத பதடி; தன் வாழ்நாளை, எவர்க்கும் நன்மை செய்யாது பாழ்நாளாய்க் கழித்துவரும் வஞ்சகனின் நெஞ்சத்தை, அறியாமை இருள் படிப்படியாய்ப் பற்றி, அவனை மருசிட்யில் ஆழ்த்தி விடுவதை ஒக்கும்’ என்று கூறுகிறார். மேலும், பொலிவிழந்த மரங்கள், பெருமையோடு வாழ்ந்த ஒருவன் திடீரென வறுமையுற்று ஐயமேற்றற்கு முதலில் அஞ்சிப் பின்னர்ச் செய்வதறியானாய் மனவலியிழந்து, உடையவன்பாற் சென்று இரக்க நேருங்கால், நிலையழிந்து உழலும், அவன் நெஞ்சம் போல்

வாட்டமுற்றுத் தோற்றுக்கின்றனவாம்! இரப்பவர்க்கு ஈயாது எழுந்துசென்று மறைந்து கொள்ளும் ஈனனின் சூவிந்த உள்ளத்தை ஒத்துள்ளதாம், அப்பொலிவிழந்த மரத்தின்கண் கூம்பிக்கிடக்கும் இலைகள்!

இருள் கண்ட மலரும், இல்லறத்தார் ஒழுக்கமும்

¹ஞாயிறு, உலகப் பொருள்களின்மீது தன் கிரணங்களை யோட்டி, அவை ஒளிபெற்றுத் தம்செயலாற்றி நனி வாழத் துணை புரியும் தனது முறையான கடமையைப் பகல் முழுவதும் இனிதாற்றுகிறது; மாலை வந்ததும், 'துணைவரைப் பிரிந்து நிற்கும் மங்கையரை யான் துன்புறுத்தல் வேண்டும்; இடையூறும் நீ இங்கிருத்தல் வேண்டா; இன்னே நீங்குக!' என்று காமன் இடும் கட்டளையைச் சிரமேற்று விரைந்து மறைவான் போலக் கதிர்வன் மேற்றிசைக் கல்லில் மறைந்துவிட்டது; பாருலக உயிர்கள் யாவும் கண் படைத்த பயன் இழந்து, அந்தகாரத்தில் அவதியுற்றன; சிறிது நேரத்தில், கீழ்த்திசையில் திரைகளை விலக்கிக் கொண்டு தங்க நிறத் திங்கள் 'தகதக'வென எழுந்தது. அது கருணையுடையார் திருமுகம் போல் காட்சி தந்தது. கங்குலின் ஆதிக்கம் மங்கியது; கருங்கழிகளின்கண் பகலெல்லாம் மலர்ந்து காணப்பட்ட நெய்தலும் கமலமும் மாலையால் வருந்திக் சூவிந்து நின்றன!

இக் காட்சியின் மூலம் நவ்வந்துவனார் ஓர் உயரிய உண்மையைக் காணுகிறார்:

பகல் முழுவதும் நெய்தலும் தாமரையும், செங்கதிர்ச் செல்வனின் நல்லொளி பெற்று வனப்புறப் பூத்துப் பொலிந்தன; மணமும் தேனும் வாரி வழங்கின. வண்டினம் உண்டு மகிழ்ந்து வாழ்த்தின. இரவு படர்ந்ததும் அம்மலர்கள் ஏங்கிக் சூவிந்து விட்டன!

இல்லறம் நிகழ்த்தும் நல்லற மக்கள் தாம் ஈட்டும் பொருளைக் கொண்டு, அன்பு பூண்டு, விருந்தோம்பி, சுற்றம் பேணி,

1. "தொல்லியல் ஞாலத்துத் தொழிலாற்றி ஞாயிறு வல்லவன் கூறிய வினைதலை வைத்தான்போல் கல்அடைபு கதிர்ணன்றிக் கண்பயம் கெடப்பெயர அல்லது கெடுப்பவன் அருள்கொண்ட முகம்போல மல்லநீர்த் திரையூப்பு மால்இருள் மதிசீப்ப இல்லவச் சூழ்கம்போல் இருங்கழி மலர் கூம்ப'"

உள்ளூர்ப் பழுத்த பயன் மரம் போல உயர்ந்து நிற்பர். அவர்கள் வளம் சுருங்கி வறுமையுற்றால், பெருமை குலையாது, ஆரவார மின்றி அடங்கி நிற்பர்.

‘இந்நீர் மலர்கள், பொருள் இல்லாத காலத்தும் இல்லை யென இரத்தலை எண்ணாத இல்லறத்தார் அமைந்து இருத்தலைப் போன்று, நீலக்கழிகளின்கண் சூவிந்து நிற்கின்றன’ என்று கூறும் நயம் நனி இனியது!

ஒன்பான் அறவுரை

¹ ஆற்றுதல், போற்றுதல், பண்பு, அன்பு, அறிவு, செறிவு, நிறை, முறை, பொறை-என்பவற்றிற்கு முதல்முதல் ஒப்பற்ற விளக்கங்கண்ட உயர் புலவர் நவ்வந்துவனார்.

ஆற்றுதல்

வறுமையுற்றார்க்கு யாதானும் ஒன்றை உதவுதலே, இல்லறத்தினை இனிதாற்றுதல் ஆகும். அறநெறியால் வந்த பொருள்களை அறிவு ஒழுக்கங்களினால் தகுதியானவர்களுக்கு உளமகிழ்ந்து கொடுத்தலே தானம் என்ற குறளின் (19) கருத்தும் இங்குக் குறிப்பிடற்பாலது.

போற்றுதல்

கூடினாரைப் பிரியாதிருத்தலே பாதுகாத்தல்-அதாவது போற்றுதலாகும். எவருடனும் நட்புக்கொண்டு விட்டுநீங்காமல், நிலைத்திராத இயல்பினதாகிய செல்வத்தைத் தம்மோடு நட்பாய் ஒற்றுமைப்பட்டு விட்டுநீங்காமல் நிலைத்திருக்கச் செய்தல் வேண்டும் என்ற குறளின் (477) கருத்தும் கருத்தத்தக்கது.

பண்பு

உலக வொழுகத்தினை நன்கறிந்து அதற்கு ஒப்ப ஒழுகுதலே மக்கட் பண்பாகும். ‘பெருமை சான்றாண்மைகளில் தாம் வழ

1. ‘ஆற்றுதல் என்பது அலந்தவர்க்கு உதவுதல் போற்றுதல் என்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை பண்புஎனப் படுவது பாடுஅறிந்து ஒழுகுதல் அன்புஎனப் படுவது தன்கிளை செருஅமை அறிவுஎனப் படுவது பேதையார் சொல்நோன்றல் செறிவுஎனப் படுவது கூறியது மருஅமை நிறைஎனப் படுவது மறைபிறர் அறியாமை முறை எனப் படுவது கண்ணோடாது உயிர்வவ்வல் பொறைஎனப் படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல்’ —கவி. 133:6-14

வாது நின்றே எல்லோர் இயல்புகளும் அறிந்து ஒத்து ஒழுகு தலுடையனாதல்' என்று பண்புடைமைக்குப் பரிமேலழகர் கூறும் விளக்கமும் பொருத்தமுடையதாகும்.

அன்பு

தன் சுற்றத்தினைக் கெடாதிருத்தலே அன்பு என்கிறார். அன்பே அறத்திற்கும் மறத்திற்கும் துணையாவது என்ற குறளும் (76) நினைவுகூரற்பாலது. உள்ளத்தில் வெறுப்பும் சினமும் உண்டானபோதும் உறவினைக் கருத்திற் கொண்டு அன்பு செய்யின் அவ்வெறுப்பும் சினமும் நீங்கி நலமே நிலவும்.

அறிவு

அறியாதவர், தன்னைக் கண்டு சொல்லும் சொல்லைப் பொறுத்துக் கொள்ளாதலே அறிவு எனக் கூறுகிறார். 'தன்னை இசுழ்ந்து கொள்ளியால் கடுவது போன்ற கொடுஞ் சொல் சொன்னாலும், அதனை அறிவு என்ற தண்ணீரால் அவித்து ஒழுகின் அதுவே நற்றவம், என்ற அறநெறிக் கருத்தும் ஒப்பு நோக்கற் பாலது.

எண்ணிப் பிறருரைக்கும் இன்னாச் சொல் தன்னெஞ்சில் கொள்ளிவைத் தாற்போற் கொடிதெனினும் — மெள்ள அறிவென்னும் நீரால் அவித்தொழுக லாற்றிற் பிறிதென்றும் வேண்டா தவம். (அறநெறிச்சாரம் 101)

செறிவு

சொன்ன சொல்லை மறவாது நினைவில் நிறுத்திவைத்திருத்தலே செறிவு (உறவு) எனக்கூறப்படுகிறது. கொடுத்த வாக்கினை மறவாது நிறைவேற்றின் உறவு முறிவது முண்டோ?

நிறை

நிறை யென்பது மறைந்ததொரு காரியம் பிறர் அறியாமல் ஒழுகுதலே. 'மறை பிறர் அறியாமையே நிறை' என்று பரிமேலழகரும் குறிப்பிடுகிறார் (குறள் 864). அதாவது மனத்துள் அடக்கற்பாலனவற்றை (இரகசியத்தை) மற்றையோர் அறியாவண்ணம் அடக்கி நடக்கலேயாம்.

முறை

நமர் என்று சுண்ணேட்டஞ் செய்யாது அவர் செய்த குறைக் கேற்ப அவர் உயிரைக் கொள்ளாதலே முறை என்று விளக்கப்படுகிறது.

அஃதாவது, வேண்டியவர், வேண்டாதவர் என்ற பாகுபாட்டின்றித் தவறு செய்தார்க்கு அத் தவற்றுக்குரிய தண்டனையை அளித்தலே முறை செய்தலாகும்.

பொறை

பகைவரைக் காலம் வருமளவும் பொறுத்திருத்தலே பொறையாம்.

‘காலங் கருதியிருப்பர் கலங்காது, ஞாலங்கருதுபவர்’

என்ற குறளே (485) இதன் விளக்கமாகும்.

காட்டிரோ காதலனை?

நெய்தல் நிலத்தின் உரிப் பொருளான புலம்பல்துறையில், காதலனைப் பிரிந்து வேதனையுற்ற நங்கை யொருத்தி, அவன் அவனைப் பிரிந்து காணாது ஒளிந்த கயமையை நினைத்துக் கலங்கிக் கதறியழுது புலம்புவது எல்லையற்ற இன்பச்சுவையை நல்குவதாகும். முன்னர்க் காதலன் அவனாடன் கூடிக் குலாவிக் குதூகலித்திருந்த நிலை, இடம், நேரம் இவற்றையெல்லாம் எண்ணியெண்ணிக் கண்ணீர்க் கடலில் தத்தளித்துக் கதறிப் புலம்புவதும், சினந்து மதியின்கண்ணுள்ள முயல், காற்று, கடல் முதலியவற்றை அச்சுறுத்துவதும் நம்மை நகைச்சுவையில் மூழ்கடித்துத் திளைக்கச் செய்கின்றன!

¹ ‘என் காதலனைக் காட்டாயேல் முயலே! உன் மீது நாயை ஏவிக் கடிக்க விடுவேன்; உன் பகைவராய் வேடுவர்க்கு உன்னைக்

1. “திங்களுள் தோன்றி யிருந்த குறுமுயால் எங்கேள் இதனகத் துள்வழிச் காட்டமோ காட்டியாய் ஆயின் கதறாய்கொளுவுவேன் வேட்டுவர் உள்வழிச் செப்புவேன் ஆட்டி மதியோடு பாம்பு மடுப்பேன் மதிதிரிந்த ஏன் அல்லல் தீராய் எனின்”

காட்டிக் கொடுத்து விடுவேன்! நீ சூடியிருக்கும் நிலாவுடன் அதற்குப் பகையாகிய பாப்பை விடுத்து விழுங்கச் செய்து விடுவேன்!' காற்றே! உன்னை என் கண்ணிரால் சுட்டு விடுவேன்! ²கடலே! உன்னிட முள்ள நீரையெல்லாம் என் புறங்காலாலே எற்றி இறைத்து; வற்றவைத்து வெறு மணலாக்கி விடுவேன்!' என்று பிரிவால் புலம்பும் அப் பிச்சிப் பெண்ணின் மீது 'அந்தோ பாவம்' என்று பரிவுகொள்கிறோம்; நம் உள்ளம் நகைச் சுவையில் நிறைவு கொள்கிறது!

கைம்மாறும் உண்டோ ?

இவ்வாறு, நுண்ணிய அரிய பொருள்களுக்கு விளக்கம் தந்து, பல்வேறு கருத்துகளை அற்புதமான உவமை உருவங்கள் வாயிலாய்த் தெள்ளத்தெளிய எடுத்துக்காட்டிச் செல்லும் புலவர் பெருமானின் நுண்மாண் நுழைபுலம் 'அம்மா பெரிது என்று வியந்து அகமகிழ்ந்து போற்றற்குரியது.

மேலும்; ³எங்கும் நிறைந்த இடுமணல் எக்கர்; தூவும் மணலால் துன்புறும் காவியமலர்; அதன் துன்பந் துடைக்கும் கருணைமிக்க கடலைகள்; ⁴கரையை இடித்து மருங்கே யோடும் வளைந்த கழி; கண்ணைக் கவரும் வெண்ணிறப் புள்ளினம்; திரைமோதிக் குவிக்கும் மீனினம்; ⁵பண்டம் பலவேற்றிக் திரைகடலோடி விற்று மானாத பொன்னைப் பெற்று மாட்சியுடன் திரும்பிக் துறையில் நிரையாய் நிற்கும் மரக்கலங்கள்; ⁶துறை

1. "வளியே!.....

உண்மை நலனுண்டு ஒளித்தானைக் காட்டமோ
காட்டாயேல், மண்ணைக் கெட்டால் ஒருங்கு சுடுவேன்என்
கண்ணீர் அழலால் தெளித்து..." —ஷெ 144:40-45

2. "பேணன், துறந்தானை நானும் இடம்விடாய் ஆயின்

பிறங்கிடு முந்நீர் வெறு மணலாகப்
புறங்காவிற் போக இறைப்பேன் .." —ஷெ 144:45-47

3. "கணங்கொள் இடுமணல் காவி வருந்தப்

பிணங்கிரு மோட்ட திரைவந்தளிக்கும்." —கவி.131 :-37-38.

4. "கரைகவர் கொடுங்கழிக் கண்கவர் புள்ளினம்

திரையுறப் பொன்றிய புலவுமீன்..." —ஷெ 131 :-31-32.

5. "நிரைகளி றிடைபட நெறியாத்த இருக்கைபோல்

சிறைவின்றிச் சென்றுழிச் சிறப்பெய்தி வினைவாய்த்துத்
துறைகலம் வாய்குழு துணிகடல்." —ஷெ 132 :-5-7

6. இவர்திமில் எறிநிரை ஈண்டிவந்து அலைத்தக்கால்

உவறுநீர் உயர்எக்கர் அலவன்ஆடு அலைவரி," —ஷெ 136 :-1-2.

மருங்கே அலையினின்றும் போந்து ஆடியோடித் திரியும் புள்ளி யலவன்கள்; ¹சிறுமலர் பூத்து நறுமணங்கமழ நிற்கும் புன்னை மரங்கள் - இவற்றையெல்லாம் தம் நயமிசூ கவிகளால் நன்கெடுத்தியம்பி, நெய்தல் நிலத்தின் எழிலையெலாம் துய்க்க வைத்து, நம்மை இலக்கிய இன்பத்தில் தினைத்து வாழச் செய்யும் புலவர் நவ்வந்துவனார்க்கு நாம் செய்யும் கைம்மாறும் உண்டோ?

கரை கண்ட கடலையும் கரையையும் பாடி, கரை காணாதமிழிலக்கியத்தின் கரையைக் காட்டிய கலங்கரை விளக்கங்களாம் நெய்தற் கவிஞர்களின் வழியைப் பின்பற்றி, இலக்கிய இன்பமாம் கரையை யடைந்து, அந்த இறவாத கவி இன்பத்தில் என்றும் தினைத்து வாழ்வோமாக!

1. "நறுவிதாழ் புன்னை."

10. நிறைவுரை

இதுகாறும் சங்க இலக்கியங்கள் கூறும் நெய்தல் நிலம் பற்றிய பல்வேறு செய்திகளையும் விளக்கமாகக் கண்டோம். நெய்தல் திணையின் முதற்பொருளாகிய கடற்கரை நிலத்தில் காணும் மரம் செடி கொடிவகைகள், வாழும் பறவை இனங்கள், கழி கடல் வாழ் உயிரினங்கள், மக்கள் ஆகியவை கருப் பொருளில் அடங்கும். அவற்றைப் பற்றிச் சங்க இலக்கியங்கள் கூறும் சுவையான செய்திகளை விரிவாக அறிந்தோம். நெய்தலின் கானலஞ் சோலை, எற்பாடு முதலியவற்றைப் பின்னணியாகக் கொண்டு தலைவன், தலைவி, தோழி ஆகியோர் பிரிவை நினைந்து இரங்கியருகிக் கூறும் உரையாடலாக வரும் எண்ணற்ற இன்பப் பாடல்களின் வாயிலாக நெய்தலின் உரிப்பொருளான இரங்கலும், இரங்கல் நிமித்தமும் இயம்பப்பட்டுள்ளன. இதன் முந்தைய கட்டுரையான நெய்தல் இலக்கியச் சிறப்பில், இவ்வுரிப் பொருள் பற்றிய எழுத்தோவியக் காட்சிகள் பல வற்றையும் இனிது கண்டோம். இனி, மேலும் சில விளக்கங்களைக் காண்போம்.

நெய்தல் நிலத்தில் தெங்கு

செடி, கொடி, மரவகைகள் என்ற தலைப்பில் நெய்தல் நிலத்தில் காணும் பல்வேறு தாவரங்களைப் பற்றிய செய்திகளையும் அறிந்தோம். ஆனால், அதில் தெங்கு பற்றிய செய்தியில்லை. தெங்கு பண்டைக்கால முதலே தமிழ்ப்பெருநாட்டில் செழித்து வளர்ந்து செல்வத்தைக் கொழித்த மரவகை என்பதில் ஐயமின்று. அது நெய்தல் நிலத்திலேயே பெரிதும் வளர்வது; கடற்கரையின் மண்வளமும், காற்றுமே தென்னையின் வாழ்வுக்கும், வளர்ச்சிக்கும் ஏற்றன. அங்ஙன மிருந்தும், தெங்கு பற்றி நெய்தல் திணையில் போதிய குறிப்புகள் காணப்படவில்லை.

சேரநாட்டில் தெங்கு

பண்டைய தமிழ்ப் பெருநாட்டின் மேலைப் பகுதியாகச் சிறப்புடன் விளங்கிய சேரநாட்டின்கண், நெய்தல் நிலத்தில் பல்கிப் பெருகிக் காணப்படுவது தெங்கு.

தென்னையின் யிகுதியாலேயே சேரநாடு 'கேரளம்' எனப் பெயர் பெற்ற தென்றும் கூறப்படுகிறது.

¹கேரம் என்ற சொல்லுக்கு மலையாளமொழியில் 'தென்னை மரம்' என்ற பொருளுள்ளது. மலையாள நாட்டில் தென்னைகள் சிறப்பாக வளர்ந்து பெருகியிருக்கின்றமை பற்றி ஒருவாறு இம் மரத்தினாலேயே அந்நாட்டிற்குக் கேரளம் என்ற பெயர் வந்த தென்று கூற முன்வரலாம்² என்கிறார் திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் படைத்த கால்டுவெல் ஐயர்.

தெங்கு, தாழை என்றும் வழங்கப்பெறுகிறது. அத் தெங்கு பற்றிய குறிப்புகளைப் பின்வரும் அடிகளில் காணலாம்.

²'வாழை முழுமுதல் துமியத் தாழை
இளநீர் விழுக்குலை உதிரத் தாக்கி...'

³'கோள் தெங்கின் குலைவாழைக்
கொழுங்காந்தள் மலர்நாகத்துத்
துடிக்குடினாகக் குடிப்பாக்கத்து
யாழ்வண்டின் கொளைக்கேற்பக்
கலவம் விரித்த மடமஞ்ஞை
நிலவெக்கர்ப் பலபெயர்'

⁴'ஒல்லெனத்
திரைபிறழிய இரும்பவ்வத்துக்

1. கால்டுவெல் ஒப்பிலக்கணம்; கழக வெளியீடு 310, 1949, பக் - 33.
2. வாழையினது பெரிய அடிமரம் ஓடியவும், தெங்கின் இளநீர்க் குலை உதிரவும் தாக்கியது (அருவி). முருகு. 307-308.
3. 'குலைகளை யுடைய தெங்கினையும் வாழையினையும், கொழுவிய காந்தளினையும், மலர்ந்த சுரபுண்ணையினையும் உடைய குடியிருப்பான நெய்தல் நிலத் தூர்களிலே, யாழோசைபோலும் வண்டினது பாட்டைக் கேட்டுப் பெருந்தோகையை விரித்து, நிலவுபோன்ற இடுமணவிலே, மடமயில் பலவாறு பெயர்ந்து ஆட'. (திணை மயக்கம்) பொருந. 208-213.
4. 'ஒல்லென்னும் ஓசையோடு அலைபுரளும் பெரிய கடற்கரைகளால் சூழப்பட்ட அகன்ற நிலப்பரப்பில், ஒவ்வொரு மர அளவு பரப்புள்ள நிலத்தின் திடரினும் வளர்ந்துள்ள தென்னஞ்சோலையிடத்தே நெற்கூடுகள் திகழக் குடிமக்கள் வாழவர். அவரிடும் குருதியால் சிவந்த சோற்றுப் பசியுணவை வழங்கிய காக்கை, அவ்வுணவை வெறுத்ததரயின் அங்கு மனைகளைச் சூழ்ந்துநிற்கும் தொச்சியின் நிழலிலே கிடந்த ஆமைப் பார்ப்பினப் பின்னர்ப் பசித்ததும் தின்பதற்கெனப் பாதுகாத்துவைக்கும்.'

கரைசூழ்ந்த அகன்கிடக்கை
 மாமாவின் வயின்வயின்நெல்
 தாழ் தாழைத் தண்டண்டலை
 கூடுகெழீஇய குடிவயினான்
 செஞ்சோற்ற பலிமாந்திய
 கருங்காக்கை கவவுமுனையின்
 மனைநொச்சி நிழலாங்கண்
 ஈற்றியாமைதன் பார்ப்பு ஓம்பவும்'

1 'பகல் பெயல்

மழைவீழ்ந் தன்ன மாத்தாள் கழுகின்
 புடைசூழ் தெங்கின் முப்புடைத் திரள்காய்
 ஆறுசெல் வம்பலர் காய்பசி தீர
 சோறடு குழிசி இளக வீழும்'

2 'கறையடிக் குன்றுறழ்யானை

மருங்குல் ஏய்க்கும் வண்தோட்டுத் தெங்கின்
 வாடுமடல் வேய்ந்த மஞ்சள் முன்றில்
 தண்டலை உழவர் தனிமனை'

3 'தாழை தளவம் முள்தாள் தாமரை'

4 'கோள் தெங்கின் குலைவாழை'

5 'ஓலி தெங்கின் இமிழ் மருதின்'

6 'குலை இறைஞ்சிய கோட் தாழை'

7 'ஓங்குமணற் குவவுத் தாழைத்
 தீம் நீரொடு...'

1. 'பகற்காலத்தில் பெய்யும் மழை கால்வாங்கி நின்றல்போல் தோற்றமளிக்கும் பெரிய தண்டிணையுடைய கழுகு மரங்களின் பக்கத்தே சூழ்ந்துநிற்கும் தென்னையின் மூன்று புடைப்புடன் திரண்டுள்ள காய்கள், வழிச் செல்வோர் அருந்திப் பசிதரும்படி வீழும். அவ்வதிர்ச்சியால் அவர்கள் சோறடும் பாணிகள் அசையும்'. பெரும். 362-366.
2. 'யானையின் உடல்போன்ற சருச்சரையுடைய தெங்கின் வாடிய மடலாலே வேயப்பட்டனவும், மஞ்சளையுடைய முற்றத்தையுடையனவும், மணங்கமழ் பூந்தோட்டங்களையுடையனவும், தோப்புகள் தோறும் தனித்தனியே உள்ளனவுமான தோப்புழவர் மனை'. பெரும். 351-355.
3. 'தென்னம் பாளையும், செம்முல்லைப்பூவும், முள்ளையுடைய தண்டுகள் கூடிய தாமரைப் பூவும்'. குறிஞ். 80.
4. 'குலைகளையுடைய தென்னையும், வாழையும்'. பட். 16.
5. 'தழைத்த தென்னைகளும், புள்ளினம் கூடியொலிக்கும் மருத மரங்களும் (உள்ளன)'. பதிற். 13 : 7.
6. 'குலைதாழ்ந்து மக்கள் ஏறி இனிது பறித்துக்கொள்ளத் தக்கவாறு உயர்ந்துள்ள தெங்கு'.
7. 'உயர்ந்த மணவிடத்துத் திரண்ட தெங்கினது இளநீருடனே.' புறம். 24:14.

- ¹ 'தெங்கின்'
 இளநீர் உதிர்க்கும் வளமிகு நன்னாடு'
² 'தெங்குபடு வியன்பழம்'
³ 'இடையாயார் தெங்கின் அணையர்'
⁴ '...பழத் தெங்கின்
 செய்தலை வீழும் புனல் ஊர்'

மேற்கண்டவையனைத்தும் தென்னை, பண்டைப் பழங்கால முதலே தமிழ்ப் பெருநாட்டில் வளர்ந்து வளங்கொழித்து வருவது என்பதையும், அது நெய்தல் நிலத்தே உளதாகக் குறிப்பிடப் படவில்லையென்பதையும், ஒரோவழிக் குறிப்பிடப்படுவதும் திணை மயக்கமாகவே உள்ளது என்பதையும் தெளிவாய்க் காட்டுகின்றன. இது சிந்தித்தற்குரியது.

மற்றுமோர் வியப்புச் செய்தி, நெய்தல் திணைக்குரிய பனை, பண்டைய தமிழ்ச் சேர நாடான இன்றைய கேரள மாநிலத்தின் கடற்கரைப் பகுதியில் இப்போது காண்பதே அரிதாயுள்ளது என்பதே.

ஆனால், சேரநாட்டு நெய்தல் நிலத்தின் கண் பனைமரங்கள் பல்கியிருந்தமை பற்றிப் பல சங்கப் பாடல்கள் கூறுகின்றன. சேரமன்னர்க்குரிய மாலையே பனம்பூ மாலையன்றோ?

சேர மன்னரைப் பாடும் பதிற்றுப் பத்தில் பனையைப் பற்றிப் பல குறிப்புகள் உள்ளன. பனை, பெண்ணை போந்தையென்றும் வழங்கப்பெறும்.

- ⁵ 'பனை தடி புலத்தின்'
⁶ 'வண்டிசை கடாவாத் தண்பனம் போந்தைக்
 குவிமுகிழ் ஊசி வெண்டோடு கொண்டு'

1. 'தென்னையின் இளநீர்க்காய்கள் உதிர்ந்து கிடக்கும் வளமான நாடு'. புறம். 29 : 15-16.
2. 'தெங்கு தரும் பெரிய முற்றிய காய் (தேங்காய்)'. புறம். 61 : 9.
3. 'இடைப்பட்டவர் தென்னையை ஒப்பர்'. நாலடி. 216 : 2.
4. 'முற்றிய தேங்காய்கள் விளைநிலத்தில் வீழ்ந்து கிடக்கும் வளமிக்க ஊராயுடையவனே'. பழ. 339:2.
5. 'நின்ற பனைமரங்கள் வெட்டப்பட்டுக் கிடக்கும் புனம்'. பதிற். 36 : 5.
6. 'வண்டுகள் மொய்த்துப் பாடுதல் இல்லாத தண்ணிய பனையினது குவிந்த அருப்புபோன்ற கூரிய வெண்மையான பனங்குருத்துச் சூடிப் (போரிட்ட)'. பதிற். 70 : 6-7.

‘மறங்கெழு போந்தை வெண்டோடு புனைந்து
நிறம் பெயர் கண்ணி...’

சேரப் பெருமன்னன் ஆடு கோட்பாட்டுச் சேரலாதன்
நெய்தல் நிலத்துப் பனஞ்சோலையில் அழகுற அமர்ந்திருந்த
செய்தியைப் புலவர் காக்கை பாடினியார் நச்செள்ளையார் பின்
வருமாறு இன்புற வடித்துத் தந்துள்ளார்.

‘நீர் நிரம்பி யசைகின்ற கடற்பரப்பின் கரை காற்று மோது
தலால் பேரலைகள் இடியென முழங்குகின்றன. மேலைக் கடற்
கரையைச் சார்ந்த கானஞ்சோலை நோக்கிச் சென்று, பள்ளமான
நீர்நிலைகளிலே மீனைத்துழாவி வருந்திய பெரிய கால்களையுடைய
நாரை, வண்டுகள் மொய்க்கும் பூங்கொத்துகளையுடைய ஞாழல்
மரத்தின் பெருங்கிளைகளில் தங்கியுள்ளது. மலர்ந்த பூக்களோடு
கூடிய அடம்பங்கொடிகள் நெருங்கிக் கிடக்கும் அத்தண்ணிய
கடற்கரையிலே நண்டுகள் ஊர்ந்த சவடு மறையுமாறு ஊதைக்
காற்று நுண்மணலை வாரி வீசுகிறது. அத்தகு சூழ்நிலையில்
அமைந்த பனஞ்சோலையில், ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன்
அணி திகழ வீற்றிருந்தான்.’

இவை சேரநாட்டுக் கடற்கரைக்கண் பனைகள் மலிந்திருந்
தமைக்குத் தக்க சான்றுகின்றன:

இம் முரண்பாட்டுக்குக் காரணம் என்ன? ஈராயிரம்
ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட காலத்தில், அப்பகுதியில் பனைகள்
பல்கிப் பெருகியிருந்து, காலப்போக்கில் சிறுகச் சிறுக
மறைந்து, இன்று பெரிதும் அருகிக் காணப்படுகின்றன
என்றே கொள்ள வேண்டியுள்ளது. எனினும், இது ஆய்வுக்
குரியது.

1. ‘பனையின் வெண்மையான குருத்தோலைகளால் செய்யப்பட்டுப் பகைவர்
உடல் குருதிபட்டு நிறம்வேறுபட்ட வீரர் அணிந்துள்ள கண்ணி’.
பதிற். 51 : 31-32.
2. ‘துளங்குநீர் வியலகம் கலங்கக் கால்பொர
விளங்கிரும் புணரி யுருமென முழங்கும்
கடல்சேர் கானல் குடபுல முன்னிக்
கவல் தழந்த தடந்தாள் நாரை
குவியீணர் ஞாழல் மாச்சினை சேக்கும்
வண்டுகை கொண்ட தன்கடல் பரப்பின்
அடுந்பமல் அடைசரை அலவன் கூடிய
வடுபடு நுண்ணார் ஊசை யுருந்நயர்
தூவிரும் போந்தைப் பொழிலணி பொலிதந்து’
பதிற். 51 : 1-9.

எது நெய்தல் கொடி?

ஐந்நிலங்களும், அவற்றிற்குரிய திணையால் (ஓழுக்கத் தால்) அவ்வப் பெயர் பெற்றன என்பதிலும், அவ்வநிலங்களில் மலிந்தும் சிறந்தும் காணப்படும் மலர்களால் பெயர்பெற்றன என்பதே பொருத்தமானதும், பொருள் பொதிந்ததும், வாதத்துக்கு இணங்கியதும் ஆகும் என்பது முன்னர், நெய்தல் நிலம் என்ற பகுதியில் விளக்கப்பட்டது.

'நெய்தல் நிலத்துக்கு அப்பெயர் வழங்கக் காரணமான நெய்தல் கொடி எது என்பது புதிராகவே உள்ளது' என்று செடி கொடி மரவகைகள் என்ற தலைப்பின்கீழ்க் கண்டோம். (பக்கம். 32). நெய்தல் பற்றிய பல செய்திகளையும் முன்னர் அறிந்துள்ளோம்.

நெய்தல் கொடி. பற்றி இலக்கியங்கள் கூறுவனவற்றையும், இன்றைய தமிழறிஞர்களும் தாவர இயல் வல்லுநர்களும் கூறுவனவற்றையும் ஈண்டுத் தொகுத்துப் பார்த்து, நெய்தல் கொடியை ஒருவாறு இனங்காண முடியுமா என்பதை இனி அறிவோம்.

இலக்கியங்கள், நெய்தல் கொடி வளருமிடங்கள், அதன் வடிவம், தோற்றம், நிறம், இலை, மொட்டு, மலர், தண்டு - ஆகியவை பற்றிய பல செய்திகளையும் விதந்து கூறுகின்றன. அவற்றில் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கனவற்றை ஈண்டுக் காண்போம்.

காண்படுமிடங்கள்

நெய்தற்கொடி நீர்நிலைகளில் வளர்வன என்ற செய்தியை இலக்கியங்கள் பின்வருமாறு கூறுகின்றன.

'பெரிய கழியில் மணிபோன்ற நிறத்தையுடைய நெய்தல் உள்ளது' (நற். 78 : 1 - 2)

'வளைந்த கழியில் பசிய இலைகளுடன் வளரும் நெய்தல்' (நற். 287 : 6)

'மாலையில் கழிநீர் பெருக நீலநிற நெய்தலின் வரிசையான இதழ்கள் குவிகின்றன' (நற். 382 : 1 - 2)

‘சிறு இலைகளையுடையதும் பூச் செப்புப் போன்றதுமான நெய்தலின்மலர், தெளிந்த நீரில் நனைந்துள்ளது (நற். 23 : 7 - 8)

‘பசிய இலைகளுக்கு மேல் உயர்ந்து தோன்றும் திரண்ட-காம்புடன் கூடிய நெய்தல் பூ, மீனினம் உலவும் கரியகழியில் உள்ளது’ (குற. 9 : 4 - 5)

‘எருமை உழக்கிய சேற்றின்கண் நிலமணி போன்ற நெய்தலும், ஆம்பலும் தழைத்து வளரும்’ (ஐங். 96 : 1 - 2)

‘உள்துளையுள்ளது, நீரில் படர்ந்துள்ளதுமான நெய்தல் பூ’ (ஐங். 109 : 1 - 2)

‘கழியில் நாரை சிறகடித்து அசைதலால் நெருங்கிச் சேரும் நெய்தல் கொடி’ (ஐங். 155 : 2 - 4)

‘சிறுவெண்காக்கைகள், கரிய கழியிலுள்ள நெய்தலைச் சிதைக்கும்’ (ஐங். 170 : 1-2)

‘நெய்தல் நிலத்திலுள்ள கரிய கழியில் நெய்தல் பூக்கும்’ (ஐங். 184 : 1)

‘நீர் மிகுந்துள்ள கழிகளில் நெய்தல் பூக்கள் நீர்த் துளிகளைச் சொரியும்’ (ஐங். 186 : 3)

‘கரிய நிறம் பொருந்திய விரிந்த கழியிடத்தே நெய்தற் பூ மலர்ந்திருக்கும்’ (பதிற். 64 : 16)

‘கயத்தின் கண் உள்ளது கண் போன்ற நெய்தல்’ (பரி. 8 : 74-75)

‘கழியிடத்துப் பூத்துள்ளது நெய்தற்பூ’ (கலி. 74 : 1-2)

‘கரிய கழியின் கண் உள்ளது நெய்தல்’ (கலி. 145 : 39)

‘வளைந்த கழியிடத்தே யுள்ளது நெய்தற்பூ’ (அகம். 130 : 12)

‘இதழ் செறிந்த கண் போன்ற கரிய நெய்தல் மலர்ந்துள்ள கழி’ (அகம். 150 : 8, 12)

‘கழியின் கண் சிறிய பூங்கொத்துகளையுடைய நெய்தலும் காவியும் குவிந்தன’ (அகம். 350 : 1)

‘வளைந்த கழியிலுள்ள குளிர்ந்த சேற்றில் காணப்படுகிறது நெய்தல்’ (அகம். 360 : 3 -4)

‘கரிய கழியில் மலர்ந்துள்ளது நெய்தல்’ (புறம். 48 : 3)

‘கழியின் கண் பூத்துள்ளது நெய்தல் மலர்’ (புறம். 339 : 8)

இவையனைத்தும் நெய்தல், கழியில் வளர்வது என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

நெய்தல், மேலே குறிப்பிட்டபடி நீர்நிலைகளில் வளர்வதோடு வயல்களிலும், வரப்புகளிலும் வளர்வதுண்டு என்ற உண்மையைப் பின்வரும் செய்திகள் மெய்ப்பிக்கின்றன.

'நீர் நிரம்பிய வயலில் வளரும் பஞ்சாய்க் கோரையையும் நெய்தலையும் கனையாது காக்க' (புறம். 60 : 7, 9)

'நாரை கழியிடத்துச் சிறு மீனுணவை வெறுத்ததாயின் வயலில் உள்ள கள் மணக்கும் நெய்தற் பூவை நெற்கதிரோடு விரும்பும்' (குறு. 296 : 2 - 4)

'வயலிடத்தே பூக்கும்நெய்தல்' (குறு. 309 : 5-6)

'கரும்பு வளரும் பாத்திகளில் பூத்த நெய்தல் எருமைகளை வேறிடம் செல்லாமல் தடுக்கும்' (பதிற். 13 : 3-4)

'நெல்வயலில், நெய்தல் பூத்திருந்தது' (பதிற். 19 : 21)

'அகன்ற வயலிடத்தே நிறைந்த பூக்களையுடைய ஆம்பலையும் நெய்தலையும் நெல்லுடன் அறுத்தனர்' (பதி. 71 : 1-2)

'நீர் நிறைந்த வயலில் நெய்தல் மலரோடு,ஆம்பல் மலரையும் பறித்தனர்' (கவி : 75 : 1-2)

'வெள்ளிய நெல் அரிதானையுடைய வயல்களிலே கருமை தான் வடிவு கொண்டதோ என எண்ணுமாறு நீண்டு வளர்ந்த நெய்தல்' (மலைபடு. 124)

'களை பறிப்போர் பறித்துப் போட்ட திரண்ட தானையுடைய தேன்மணக்கும் நெய்தற் பூ' (பெரும். 213)

'உழவர் அறுவடை செய்யுங்கால் மலர்ந்த அழகிய நெய்தற் பூவை நீக்கி, நெற்கதிரை அறுவடை செய்வர்' (ஐங். 190 : 1-2)

'விடியற்காலத்தில் நெய்தல் நெல்லிடை மலரும்' (நற் : 190 : 1)

'கரும்போடு செந்நெல்லும் சுவனையும், நெய்தலும் கலந்து வளர்ந்தன' (பட். 240-241)

'வயற்புறங்களை யடுத்துத் தேர் செல்லுங்கால் ஆங்கு வளர்ந்திருக்கும் நெய்தற் கொடிகள் சக்கரங்களால் துண்டிக்கப்படும்' (குறு. 227:1-3,) 'அறுபட்ட பகுதிமேலே எழும்பி நிற்பது, பாம்பு, தலையை மேலே தூக்கி நிற்பதை நிகர்க்கும்'

(அகம் 160 : 12, 14) என்ற குறிப்புகள் வயல் வரப்புகளை அடுத்தும், நெய்தற் கொடி வளர்வதுண்டு என்பதைக் காட்டுகின்றன.

கரியநிறமலர்.

நெய்தல் மலர் நீல நிறமானது; மணி போன்ற நிறத்தை யுடையது; மையுண்ட கண் போன்றது, என்று பல பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன :

'பெரிய கழியில் நெய்தல், மணிபோன்ற நிறத்துடன் விளங்குவது' நற். 78 : 1

'மணிநிறங் கொண்ட புறவிதழால் மூடப்பட்டது' நற். 239 : 6-7

'மையுண்ட கண்கள் போன்ற மலர்களை யுடையது' நற். 113 : 7

'நெய்தல்பூ வெள்ளம் பெருகுந் தோறும் ஆழக் குளத்தில் முழ்கும் மகளிரது கண்ணை ஒத்திருக்கும்' நற். 9 : 4,9-6

'சூளிர் காற்று வீசுவதால் ஞாமல் மரத்தினுடைய திரண்ட மலர்கள், நெய்தலின் கரியமலர்களிலே சிந்தும்' குறு. 397 : 1-3

'எருமை உழக்கிய சேற்றின் கண் நீல மணி போன்ற நெய்தலும் ஆம்பலும் தழைத்து வளரும்' ஐங். 96 : 1-2

'மையுண்ட கண்போலும் நெய்தல்பூ' ஐங். 101 : 3-4

'நாரை மிதித்தலால் இதழ் விரிந்ததும் கண்போன்றதும் தேன் மணங் கமழ்வதுமான நெய்தல்' ஐங். 151:2-3

'நெய்தல் மலரில் புண்ணை மலரின் நுண்ணிய துகள் படிந்து கிடப்பது நீல மணிபொள்ளில் பதிந்தது போல் தோன்றும்' ஐங். 189 : 1-2

'நெய்தல் மலர் போலும் கண்களை யுடையாள்' ஐங். 135 : 3

'நெய்தல் போலும் மையுண்ட கண்கள்' ஐங். 181 : 1

'நீலமணியாற் செய்த கலம் போன்ற கரிய இதழையும் பசிய இலையையுமுடைய நெய்தல்' பதிற். 30 : 2

'கண் போன்று மலர்ந்த நெய்தல்...' பதிற். 51:17

'கண்நெய்தற் பூவைப்போல் ஒத்திருந்தன...' பரி 7 : 62

'கயத்தின் கண்ணுள்ள நெய்தற் பூப்போன்ற கண்.' பரி. 8 : 74-75

- 'நெய்தல் இதழ் போலும் மையுண்ட கண்.' கவி. 39 : 44
 'நெய்தல் மலர் ஒத்த கண்', கவி. 142 : 23
 'இதழ் செறிந்த நெய்தல், கண் போற் கரியது.' அக. 150 : 8
 'கரிய கழியில் மலர்ந்த கண்போன்ற நெய்தல்' அக. 170 : 4
 'மலர்ந்த கண்போன்ற சிறிய கரிய அழகிய மலர்' அக. 280 : 2
 'நெய்தல் பூப்போன்ற மையுண்ட கண்கள்' அக. 10 : 5
 'நீலநறு நெய்தல் போன்று பொலிந்த கண்கள்' புற 144:4
 'நீல மணியென மருளும் நெய்தல்' மது. 252
 'நீலமணி போலும் கொத்துகளையுடைய தேன் நாறும் நெய்தல்' குறி. 84
 'நீலமணி போன்ற நிறமுடைய நெய்தல்' ஐந். எழு. 60 : 1
 'கண்களின் தன்மையினைக் கொண்ட நெய்தல் பூக்கள்' ஐந். எழு. 63 : 1
 'நீல நிறம் பொருந்திய நெய்தல் பூப் போன்ற கண்கள்' கைந். 51-1
 'கண்கள் விழிப்பதைப் போல மலரும் நெய்தல் பூக்கள்' பழ. 130 : 3

என்பன, நெய்தல் மலர் கருநிற முடையது என்ற கூற்றுக்குச் சிறந்த சான்றுகின்றன.

தண்டு இலைகளின் தோற்றம்

நெய்தலின் தண்டு, அதன் வடிவம், தோற்றம், இலை, நிறம் முதலியன பற்றிப் பின்வரும் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன:

- 'நெய்தற் கொடி வலி பொருந்திய தாலையுடையது' நற். 8 : 8-9
 'நீண்ட தண்டினையுடையது; நுண்ணிய பல சிறுசிறு பசிய இலைகளையுடையது.' நற். 27 : 11-12
 'உயர்ந்து நீண்ட தண்டினையுடையது' நற். 96 : 7
 'பசுமையான தழைத்த இலைகளையுடையது; திரண்ட கணுக்களுடன் கூடிய தண்டினை உடையது' நற். 138 : 6
 'வளமான இதழையுடையது' நற். 155 : 2
 'பசிய இலைகளை உடையது' நற். 287:5

- 'சிறு சிறு இலைகளை உடையதும் பூச்செப்புப் போன்ற
பூக்களையுடையதும் ஆகும்' நற். 23 : 7
- 'பசுமையான இலைகளுக்கு மேலே உயர்ந்து தோன்றும்
திரண்ட காம்புடன் கூடிய நெய்தற்பூ' குறு. 9 : 4
- 'உள்துளையுள்ள தண்டினையுடையது' ஐங். 109 : 1
- 'அசைகின்ற இதழ்கள் பொருந்திய நெய்தல்' ஐங். 186 : 1
- 'நீலமணியாற் செய்த கலம் போன்ற கரிய இகழையுடைய
பசிய இலையுடன் கூடிய நெய்தல்' பதிற் 30 : 2 - 3
- 'வளமான அரும்பவிழ்ந்த நெய்தல்' பதிற் 51 : 17
- 'நீரில் உள்ள பசிய இலைகளையும் தழைத்த திரண்ட தண்
டினையும் உடைய நெய்தற் பூக்கள்' அகம் - 70 : 10 - 11
- 'சிறிய கொத்தினையுடைய நெய்தல்' அகம் 120 : 16
- 'இதழ் செறிந்த நெய்தல்' அகம் 150 : 8
- 'மலர்ந்த பெரிய குளிர்ந்த நெய்தற்பூ' அகம் : 290 : 14
- 'திரண்ட தண்டினையுடைய நெய்தற்பூ' அகம் - 360. 4
- 'நீலமணி போலும் கொத்துக்களையுடைய தேன் நாறும்
நெய்தற் பூ' குறி. 84
- 'நீண்ட மணமிக்க நெய்தல்' குறி 79
- 'நீரையுடைய வயலில் நின்ற நீண்ட நெய்தற்பூ' பட். 11
- 'நீண்ட நெய்தல் மலர்கள் நீர்பாயும் மடையில் நீர் அற்று
விடிகள் வாடிவிடும்' நாள். 44. 3

இவற்றினின்றும் நெய்தல் நீண்ட, வலிய, உள்துளையுள்ள
திரண்ட கணுக்களுடன் கூடிய தண்டினை உடையது, பசுமை
யான சிறு சிறு இலைகளையுடையது, இலைகளுக்கு மேலே
திரண்டு உயர்ந்த காம்பில் பூச் செப்புப் போன்ற கரிய தண்ணிய
தேன்பிலிற்றும் மணமிக்க மலர்களையுடையது, அம்மலர்கள்
கொத்தாகச் செறிந்து பெரிதாகத் தோன்றும், என்ற செய்திகள்
நன்கு புலனாகின்றன.

மேலும் நெய்தலின் இலைகள், வடிவில் யானைக் கன்றின்
அழகிய காதுகளைப் போன்றும் (நற்: 47 : 1, 3- 4) அரும்புகள்
மாணக்கரின் குடுமியைப் போன்றும் (சிறுபஞ் 28 : 1, 3) பூவிதழ்

வேல் போன்றும் (கள: 33: 1, 3) தோன்றும்: பூக்கள் பகலில் மலர்ந்து மாலை வந்ததும் சூவிந்துவிடும். (நற் 117: 3; 187: 1; 190: 5; 382: 2; ஐங். 183: 5; 138: 3; கவி: 145; 39-40 அகம். 150: 8, 9-10; திரு. முரு. 75-74, 76) என்ற உண்மைகளும் தெரியவருகின்றன.

இதுகாறும், இலக்கியங்கள் நெய்தல் கொடியைப் பற்றிக் கூறும் அனைத்துச் செய்திகளையும் ஒருவாறு அறிந்தோம். நெய்தற் கொடி எது? அது இப்போது எங்கேனும் காணப்படுகிறதா? வேறு பெயரால் வழங்கப்படுகிறதா? என்ற விவரங்களை எழுதுமாறு பல தமிழறிஞர்களும், தாவர இயல்வல்லுநர்களும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டனர். அவர்களில் சிலர் அன்புடன் எழுதிய செய்திகளின் சுருக்கம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது:

1

“...தென்னார்க்காடு, தஞ்சை மாவட்டங்களில் நீர் நிலைகளின் மேல் படர்ந்து தண்ணீரை மூடிக் கொண்டிருக்கும் கொடியை ஆகாசத் தாமரை என்றும் நெய்த்தாமரை என்றும் வழங்குகின்றார்கள். தாமரை என்பது நீர்ப்பூ என்ற பொதுப் பொருளில் இங்கு ஆளப்படுகிறது. நெய்தற்றாமரை என்பதே நெய்த்தாமரை என மருவியது. இதன் பூக் கொத்தாக மலர்ந்திருக்கும். இதன் இதழ்களில் ஓரிதழ் மட்டும் கண்ணின் வடிவ அமைப்பு அப்படியே அமைந்தளது. ‘நெய்தல் இதழ் உண்கண்’ (குறிஞ்சிக்கவி. 39) எனக் கபிலர் குறித்தலால் நெய்தற் பூவின் ஓரிதழே மகளிர் கண்ணுக்கு உவமையாய்க் கூறப்பட்டது என்பது புலனாகும். இவ்வியல்பு இக்காலத்தில் ஆகாசத் தாமரை எனவும், நெய்த்தாமரை எனவும் வழங்கப்பெறும் நீர்ப்பூவின் இசழில் அமைந்திருந்தலால் அதனையே நெய்தல் எனக் கொள்ளுதல் பொருத்தமாகும் என்பது எனது துணிபாகும்...”

புலவர் க. வெள்ளைவாரணன்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்

2

“...நெய்தல் என்று நெய்தற்றிணையில் வருவது கொடிவகையைச் சார்ந்ததேயாகும். ஓணன் கொடி என உலக வழக்கில்

பேசப்பெறும் ஊணன் கொடி போன்றதாகும். சிதம்பரத்துக்கு அருகிலுள்ள பிச்சவரம் திட்டூக்களில் காணலாகும்...”

நீ. கந்தசாமிப்பிள்ளை
பள்ளியக் கிரகாரம், தஞ்சை

3

“...திருநாள்தோப்பு என்னும் சிற்றூரினை ஆராய்ச்சி செய்தபோது, அவ்வூரின் கிழக்காகக் கடற்கரைக்கும் ஊருக்கும் இடையே யமைந்து உப்பங்கழிகளைக் கடங்கும் முயற்சியினை மேற்கொண்டேன். ... உப்பங்கழிகளில் ஆங்காங்கே கரையிலிருந்து செறிந்து படர்ந்து நீரின் குறுக்கே வளர்ந்து செல்லும் கொடித்தாவரம் நிறைந்திருந்தது. ஓடத்தில் செல்லும் போது சில இடங்களில் வத்தல் தடைப்பட்ட போது வத்தலைக் கோல் கொண்டு செலுத்திய பரதவர், ‘நொய்யல் கொடி சிக்குதுங்க’ என்று கூறினர். அக்கொடி கழிநீரில் கரையிலிருந்து குறுக்காக வளர்ந்தும், கரையில் படர்ந்தும் காணப்பட்டது. வெளிர் நீலம், வயலட் ஆகிய வண்ணங்களில் பூக்கள் பூத்திருந்தன.... ‘நொய்யல் கொடி’ என்றது நெய்தல் என்ற சொல்லின் திரி பென்பது நன்கு புலனாகின்றது. இவையே நெய்தல் கொடி என்பது புலனாகும்”

புலவர் சி. கோவிந்தராசன்
பேராசிரியர், கரந்தைப் புலவர் கல்லூரி

4

“...அல்லி, ஆம்பல், குமுதம் என்பன ஓரின மலர்கள். ஏறக்குறைய இவை மூன்றும் ஒன்றே எனக் கூறுவதும் உண்டு. இவற்றுள் வெள்ளையும் உண்டு - சிவப்பும் உண்டு - நீலமும் உண்டு. இந்த இனத்தைச் சேர்ந்ததே நெய்தல் பூங்கொடியாகும். என் நண்பர் சங்க இலக்கியமும் தாவர இயலும் கற்றவர்... ஆம்பலும் நெய்தலும் ஓரினமே — ஒன்றே என்பது நண்பர் கருத்து. என் கருத்தும் அத்தகையதே. ...குறிப்பாக நீலநிற ஆம்பலையே நாம் நெய்தல் என்று கூறலாம்...”

புலவர் சுந்தர சண்முகனார்
அகராதிக்கலை அறிஞர்
புதுவை.

5

“...தமிழ் இலக்கியத்தில் கருங்குவளை எனப்படும் நெய்தல் *Nymphaea violacea* என்று தாவரநூல் குறிப்பிடும் செங்குவளையை நீலோற்பலம் என்றும் கூறுப. அதற்கு *Nymphaea stellata* என்று பெயர்...”

டாக்டர் சி. சீனிவாசன்
தாவர இயல் வல்லுநர்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்

6

“நெய்தல் செடியின் தாவர இயல் பெயர் *Nymphaea stellata* என்பதாகும். இது நீரில் வாழும் செடி இனங்களைச் சேர்ந்தது. கடலும் கடலைச் சார்ந்த இடங்களிலும் நெய்தற் செடி அதிகம் காணப்படுகிறது. முக்கியமாகக் கடலோரங்களில் கழிகளிலும், சோழ நாட்டில் அறுவடைக்குப் பின் நீர் நிறைந்துள்ள நெல்வயல்களிலும், நெய்தற்செடி வளர்ந்து நீலநிற மலர்களுடன் தோற்ற மளிக்கின்றன... நெய்தற் செடியின் இலை தாமரை இலையைவிடச் சிறியதாக இருப்பதால் ‘சிறுபாசடைய நெய்தல்’ எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. நெய்தல் மலர் இலைகளுக்கு மேல் வெளியே நீட்டிப் பூப்பதால் ‘கணைக்கால் நெய்தல்’ எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நெய்தல் மலர் கருநீலத்தைப் பெற்றுள்ளது; நறுமணம் கொண்டது...”

Nymphaea stellata இனத்தைச் சேர்ந்த செடிவகைகளில் வெண்மை, சிவப்பு, கருநீலம் ஆகிய நிறங்கள் கொண்ட பூக்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் கருநிற மலர்கள் கொண்ட செடிகள் ‘நெய்தல்’ என்ற பெயர் பெற்றுள்ளன.

ஆங்கிலத்தில் *Nymphaea stellata* வுக்கு “Indian blue water Lily” என்றும் தமிழில் ‘கருங்குவளை மலர்’ என்றும் பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன...”

டாக்டர் ஜி. ரங்கசாமி
துணைவேந்தர்,
தமிழ்நாடு வேளாண்மைப்
பல்கலைக்கழகம், கோவை

நிகண்டுகள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றன:

I. சேந்தன் திவகாரநிகண்டு

கருங்குவனையின் பெயர் : 'நீலோற்பலம், நீலம், குவலயம், காவீ'.

'குவலயம் நெய்தல் ஆகவும் கூறுவர்.'

குமுதத்தின் பெயர் : 'ஆம்பலும், நெய்தலும், அல்லியும் குமுதம்.'

II. பிங்கல நிகண்டு

மற்றுக் கருங்குவனையின் பெயர் : 'நீலம் உற்பலம், நீலோற்பலம்.'

கருநெய்தல் பெயர் : 'நீலம் மற்றும் கருநெய்தலின் பெயர் நீலோற்பலம்'.

'ஆம்பலும் நெய்தலும், அல்லியும் குமுதம்'.

வெண்ணெய்தலின் பெயர், : 'வெள்ளாம்பல், குமுதம், வெண்ணிற நெய்தல்.'

III. சூடாமணி நிகண்டு

'காவீ, கருங்குவனையின்'

'குமுதம் - வெண்ணெய்தல்'

சித்த வைத்திய பதார்த்தகுண விளக்கம் பின்வருமாறு கூறுகிறது:

கருநெய்தற்பூ : இந்த இனத்தில் மூன்று விதம் உண்டு. வெள்ளைப் பூ புஷ்பிக்கும் இனத்திற்கு அல்லியென்றும், சிவப்புப் பூ புஷ்பிக்கும் இனத்திற்குச் செவ்வல்லி யென்றும், நீலப் பூ புஷ்பிக்கும் இனத்திற்கு நீலோற்பலம் அல்லது கருநெய்தல் என்றும் கூறுவர்

¹சென்னைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடான தமிழ்ச் சொற்களஞ்சியம் (Tamil Lexicon), நெய்தல்: White Indian Water Lily (Nymphaea lotus alba) வெள்ளாம்பல்; கருங்குவனையின் (Blue nelampo)—என்று கூறுகிறது.

மேலே குறிப்பிட்ட கருத்துகளையும், செய்திகளையும் ஒருங்கே தொகுத்து கோக்கினால், இங்குக் குறிப்பிடப்பெறும் நெய்தல் கருங்குவளை என்றே கருதத் தோன்றுகிறது.

நெய்தலில் இரண்டு வகை உண்டு. ஒருவகை, கருநெய்தல்; மற்றொன்று வெண்ணெய்தல். நெய்தல்நிலத்தின் நீர்நிலைகளிலும், வரப்புகளிலும், வாய்க்கால் பகுதிகளிலும் பல்கி வளர்ந்துள்ளது கருநிறமுடைய நெய்தலேயாம்.

தமிழ்ப் பெருநாட்டில், தம் காலத்தில் கண்ட அனைத்து மலர்களையும், பொய்யா நா விற் புலவரான கபிலர், குறிஞ்சிப் பாட்டில் குறித்துக் காட்டியுள்ளார். அவர் இரண்டு வகைநெய்தல் மலர்களைச் சுட்டியுள்ளார். 'நீள் நறு நெய்தல்' (79) 'மணிக் குலை கட்டகமழ் நெய்தல்' (84) என்பனவே அவை. அவற்றுள் முன்னது வெண்ணெய்தல், பின்னது கருநெய்தல். இம் மணிக் குலைக் கட்டகமழ் நெய்தலைக் 'கருங்குவளை' என்றே உரையாசிரியர் நச்சிலூர்க்கினியர் குறிப்பிடுகிறார்.

நீலம், நீலோற்பலம், சுவலயம், காவி, கருங்குவளை, கரு நெய்தல் இவையாவும் ஒரே இன மலரைக் குறிக்கும் சொற்களாகவே கொள்ளல் தகும். அவ்வாறே, வெண்ணெய்தல் ஆம்பல், அல்லி, குமுதம், இவையும் ஒரே மலரைக் குறிக்கும் சொற்களாம்.

மேலே குறிப்பிட்ட நிகண்டுகளும் பிறவும் இக் கூற்றை மெய்ப்பிக்கக் காரணலாம்.

இலக்கியங்களில் பலவிடங்களில், நெய்தல், நீலம், சுவளை என்பன மயங்கி வருகின்றன. இங்ஙனம் வருதல் பலருக்கும் மயக்கந் தருகின்றன.

எடுத்துக் காட்டாக மதுரைக் காஞ்சியில்,

“கள்கமழு நறு நெய்தல்
வள் இதழ் அவிழ் நீலம்” (250 - 251)

என நெய்தலும், நீலமும் தனித்தனி மலர்களாகவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவை வெவ்வேறு மலர்களே. ஈண்டு நறு நெய்தல் என்று குறிப்பிடப்படுவது வெண்ணெய்தலையே எனக் கோடல் தக்கது. 'வள் இதழ் அவிழ் நீலம்' என்பது கருநெய்தற் புவையே குறிக்கும்.

அவ்வாறே,

“பல்லிதழ் நீலமொடு நெய்தல் நிகர்க்கும்” (2 : 4) என்று ஐங்குறு நூறு கூறுவதிலும், நீலம் கருநெய்தலைக் குறிப்பதாகவே கொள்ளல்வேண்டும்.

“மா இதழ் குவளையொடு நெய்தலும் மயங்கி” (241) என்று பட்டினப்பாலையும்,

“மாமலர்க் குவளையும் நெய்தலும் மயங்கி” (11 : 38)

என்று மணிமேகலையும், குவளையையும் நெய்தலையும் வெவ்வேறாய்க் குறிப்பிடுகின்றன. ‘மா’ வென்பது கருமையைக் குறிக்குஞ் சொல்லாகையால், இவ் விரண்டிடத்தும், வரும் குவளை, கருங்குவளையே. அதாவது கருநெய்தல் மலரே. இங்கு நெய்தல் எனக் குறிப்பிடப்படுவது வெண்ணெய்தலையேயாம்.

“...காழ்நீர்க் குவளையும்
கண்ணவிழ் நெய்தலும்”

(14: 77, 78)

என்று மணிமேகலை கூறுகிறது.

இங்கே, முன்னது செங்குவளை மலரையும், பின்னது கருநெய்தல் மலரையும் குறிப்பதாகக் கொள்ளலே தக்கது. நீலம், நீலோற்பலம், கருங்குவளை என வழங்கப்பெறுவது கருநெய்தல் மலரே.

பொதுவாக நெய்தலும் நீலமும், நெய்தலும் குவளையும் என்று பாடல்களில் இரண்டும் ஒருங்கே குறிப்பிடப்படும் இடங்களி ளெல்லாம், ஒன்றனை வெண் நெய்தலாகவும், மற்றதனைக் கருநெய்தலாகவும் கொள்ளலே ஏற்புடைத்தாகும்.

எனவே, முன்னர்க் குறிப்பிட்ட இலக்கியப் பகுதிகளையும், புலவர், வல்லுநர்களின் கருத்துகளையும் பன்னெடு நாள் ஆழ்ந்து சிந்தித்தபின் இத்தகைய முடிவினையே கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இது மேலும் ஆய்வுக்குரியது.

முடிவாக நெய்தல் நிலத்தே பல்பிச்சிறந்து காணப்படுவது கருநெய்தல் மலரே; அம்மலரின் மிகை காரணமாகவே கடற்கரை நெய்தல் என்று பெயர் பெற்றுள்ளது என்றே துணிய வேண்டியுள்ளது.

அன்னம் - அன்றில்

பறவைகள் என்ற கட்டுரையில், அன்னத்தைப் பற்றிக் கூறுகையில், 'நெய்தல் நிலத்தில் கடற்காக்கை, நாரை, கொச்சு என்ற பறவைகளைத் தவிர, அன்னம் என்ற பெயர்கொண்ட பறவையினம் ஒன்று இப்பொழுது இல்லை என்றே தெரிகிறது' எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அன்னம் என்று இலக்கியம் குறிப்பிடும் பறவை, நெய்தல் நிலத்தில் இப்போதும் இருக்கலாம். ஆனால் அது அன்னம் என்ற பெயரால் இன்று நெய்தல் நிலத்தவராலும், பிறராலும் வழங்கப்படவில்லை என்று கொள்வதே பொருத்தமானது. கடற்காக்கை என்று இப்போது மீனவர் கூறும் பறவை, இலக்கியங்கள் அன்னம் பற்றிக் குறிப்பிடும் உடலமைப்பு, தோற்றம், செயல் இவையனைத்தும் பொருந்தியதாகவே காணப்படுகிறது.

எனவே அன்னம் என்ற பெயரால் வழங்கப்படாமல் வேறு பெயரால் அப்பறவை வழங்கப்படுகிறது என்றே கருதலாம்.

அவ்வாறே, அன்றில் பறவையைப் பற்றிய குறிப்பிலும் அது இப்பொழுது வாழ்வதாகத் தெரியவில்லை என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அத்தகைய பறவை இன்றும் இருக்கலாம்; ஆனால் அது வேறு பெயரால் வழங்கப்படுகிறது என்று கொள்வதே தக்கது.

இவற்றையெல்லாம் உயிரியல் நூல் வல்லவர்களே ஆய்ந்து உண்மையை நிறுவுதல்வேண்டும்.

மேலைக் கடலில் திமிங்கிலம்

கழிகுடல் வாழ் உயிரினங்கள் பற்றிய கட்டுரையில் 'திமிங்கிலம் என்ற மிகப்பெரிய மீன் இனத்தை மீனவ மக்கள் கண்டதே இல்லை, அதனை வேட்டையாடுவதும் இல்லை' என்ற குறிப்பைக் கண்டோம்.

ஆனால், கேரள மீனவர்களில் சிலர் திமிங்கிலத்தைத் தம் கடற்பகுதியில் எப்போதோ கண்டுள்ளதாகக் கூறுகின்றனர். அது மிகப் பயங்கரப் பெருமீன் என்றும் அதனை வெகு தொலைவில் காணும்போதே அவர்கள் அஞ்சி நடுங்கித் தங்கள் கலங்களை விரைந்து கரை போக்கிச் செலுத்திக் கொண்டு ஓடி ஒதுங்கிவிடுவர் என்றும், அதனை வேட்டையாடுவது என்பது கனவிலும் கருதக்கூடாத செயல் என்றும் கூறுகின்றனர்.

மேலைக்கடல் (அரபிக்கடல்) கீழைக் கடலினும் (வங்காளக் குடாக்கடல்) ஆழம் அதிகமுள்ளது. ஆதலின், அரபிக்கடலின் ஆழப்பகுதியில் எப்போதாவது திமிங்கிலங்கள் சஞ்சரிப்பதுண்டு என்று தெரிகிறது.

மலையாளக்கரை மீனவர்கள் திமிங்கிலத்தைக் 'கடலாளை' என்றும் 'கடல் ராஜா' என்றும் கூறுகின்றனர்.

நீர்வளம் நிறைந்த சேரநாடு

சங்க இலக்கியங்கள், நெய்தல் நிலத்தில் கடலையொட்டிக் கழிகள் பல இருந்தனவென்றும், அவற்றில் நெய்தல் கொடிகள் நிறைந்து வளர்ந்திருந்தனவென்றும், புன்னை, ஞாழல் போன்ற மரங்கள் அவற்றின் கரைகளில் செழித்து வளர்ந்து பூத்துக் குலுங்கிப் பொலிந்தன வென்றும் கூறுவதை அறிந்துள்ளோம்

நன்னீர்க் கழிகளிலும், நீர் நிலைகளிலுமே நெய்தல் ஆம்பல் தாமரை போன்ற நீர்க்கொடிகள் வளர முடியும். அவற்றின் கரைகளில்தாம் புன்னை, ஞாழல் போன்ற மரங்கள் வளமுற வளரும்.

¹ கழியின் கரையில் பூத்து நிற்கும் புன்னையின் பொன்றிறத் தாது, அக்கழியில் மலர்ந்து விளங்கும் நீலநிற நெய்தல் மலரில் உதிர்ந்து பொலிவதையும், அது பொன்னில் பதித்த மணியென ஒளிரும் காட்சியையும் புலவர்கள் கவினுறக் கூறக் கண்டோம். உப்பங்கழிகளிலும் அவற்றை ஒட்டியும் மரஞ்செடி கொடிகள் பெரும்பாலும் வளரா.

எனவே, அக்கழிகள் உப்பங்கழிகளன்று, நன்னீர்க் கழிகளே என்பது தெள்ளிதின் விளங்குகின்றது.

சேரநாடு நீர் வளமும் நிலவளமும் மிகுந்து இயற்கையெழில் மலிந்து பொலிவது; சிறியனவும் பெரியனவுமான பல ஆறுகளும், கடல்போல் விரிந்த நன்னீர் ஏரிகளும், கழிகளும் நிறைந்து காணப்படுவது. 'ஆதலின் புலவர்கள், கழிகளில் நீர்க்

1. "புன்னை நுண்தாது உரைத்தரு நெய்தல் பொன்படு மணியின் பொற்பத் தோன்றும்" ஐங். 189: 1-2
".....மாக்கேழ் இருங்கழி மணியேர் நெய்தல் மாமலர் நிறையப் பொன்னேர் நுண்தாது புன்னை தாஅம்" நந். 78: 2-4

கொடிகள் வளர்ந்து மலர்ந்தன, மரங்கள் தழைத்துப் பூத்துப் பொலிந்தன என்று கூறும் செய்திகளும் காட்சிகளும் பெரும்பாலும் மேலைக்கடற்கரை பற்றியன என்று கொள்வதே ஏற்படையது அப்பகுதியில் தான் கடலுக்கு அண்மையிலேயே நன்னீர்க்கழிகளும் வாய்க்கால்களும், நீர்நிலைகளும் நிறைந்துள்ளன. இன்றைய தமிழகக் கடற்கரையில் சிற்சிலவிடங்களில் மட்டுமே கழிகள் காணப்படுகின்றன. அவையும், தோன்றிக் குறுகிய காலத்துக்குள்ளேயே நீர்வற்றிப்போகும் உட்பங்கழிகளே என்பதும் எண்ணத்தக்கது.

நீர்வழி-ஏற்றுமதி இறக்குமதி

மற்றோர் செய்தியும் கூர்ந்து நோக்கற்குரியது. பண்டைக் காலத்தில் உள்நாட்டில் விளையும் பொருள்களையும், கிடைக்கும் பண்டங்களையும் மரக்கலங்களின் மூலம் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செய்தனர் என்று பல பாடல்களும் இயம்புகின்றன. இச்செய்தி பெரும்பாலும் சேரநாட்டைப் பற்றியதே என்று தோன்றிகிறது. அங்குத்தான் ஆண்டு முழுவதும் நீரோட்டம் குன்றாத பேராறுகளும், சிற்றாறுகளும், வாய்க்கால்களும், நீண்ட கழிகளும் நிறைந்துள்ளன.

பழங்காலச் சோழபாண்டிய நாட்டுப் பகுதிகளில் (இன்றைய தமிழகத்தில்) காவிரி, வைகை போன்ற ஒரு சில ஆறுகளே ஆண்டு முழுவதும் நீரோட்டமுள்ளவை. ஏனைய ஆறுகளில், கலங்களின் போக்குவரத்துக்குரிய அளவு நீரோட்டம் ஆண்டு முழுவதும் இருப்பதில்லை. நீரோட்டம் மிகுதியாய் இருக்கும் காலங்களில் மட்டுமே அவ்வாறுகளில் படகுபோக்குவரத்து நடைபெறும். பட்டினப்பாலை கூறும் பல்வேறு பண்டங்களின் ஏற்றுமதி இறக்குமதி பற்றிய செய்திகள் காவிரியாறு பாயும் பகுதிகளையும், அதனையடுத்துள்ள பகுதிகளையும் பற்றியனவே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஏனைய பெரிய ஆறுகளிலும் மழை பெய்து நீர்ப் பெருக்கிருக்கும் காலங்களில் படகு போக்குவரத்து நடைபெற்றிருக்கலாம்.

அவ்வாறே, கடற்கரைத் துறைமுகப் பட்டினங்களும் தமிழ் நாட்டின் கீழைக் கடற்கரையைவிட மேலைக்கடற்கரையிலேயே அதிகம் இருந்திருத்தல் வேண்டும். மேலைக் கடற்கரையில் இயற்கைத்துறை முகங்களாதற்கேற்ற விடங்கள் பலவுள்ளன. கடற்கரை பலவிடங்களில் வளைந்து, கடல் நிலத்தில் உட்புகுந்து நிற்கும் குடாப் பகுதிகள் நிறைந்துள்ளது. இத்

தகைய குடாப்பகுதிகளே இயற்கைத் துறைமுகங்களுக்கு ஏற்றன. மேலும், மேலைக் கடல், கீழைக் கடலைப்போல உயர்ந்து எழும்பிக் குழறிக் கொந்தளித்து ஓங்கியடிக்கும் பயங்கர அலைகளின்றி, ஆண்டில் பெரும்பகுதி நாட்களில் ஏரிபோன்று அமைதியாகவே உள்ளது. ஆதலால்தான் தொண்டி, முசிறி, விழிஞர், வர்க்கலை, கொச்சி, கொல்லம், கோட்டயம், கண்ணனூர் போன்ற விடங்களில் பல சிறந்த இயற்கைத் துறைமுகங்கள் தோன்றி அயல் நாடுகளுடன் கடல் வாணிபத்தில் தலை சிறந்து விளங்கின.

வாணிகக் கலங்கள் கடற்கரைத் துறைகளிலே வரிசையாகக் கட்டப்பட்டுப் பாய்மரங்களோடு அழகுற அசைந்தாடி நின்றன என்று இலக்கியங்கள் கூறும் செய்திகள், பெரும்பாலும் மேலைக் கடற்கரையைப் பற்றியவையாகத்தான் இருத்தல் வேண்டும். கீழ்க் கடற்கரையில் இன்றைய இராமநாதபுரமாவட்டம், புதுக்கோட்டை மாவட்டம், தஞ்சை மாவிலத்தின் ஒரு பகுதி ஆகியவற்றையடுத்த கடற்பகுதிகளும் அலைகள் அதிகமின்றி அமைதியாக உள்ளன. அங்கும், காவிரி வைகை போன்ற பேராற்றங்கரைகளிலும் மரக்கலங்கள் இவ்வாறு, கரையில் உள்ள மரங்களிலோ, அல்லது கலம்பிணிபெருமுகங்களிலோ வரிசையொழுங்கில் கட்டப்பட்டு அசைந்தாடி நின்றிருத்தல் கூடும்.¹ பட்டினப்பாலை கூறும் செய்தி காவிரியாற்றின் புகார்ப்பகுதியையே குறிக்கின்றது என்பது நினைவில் கொள்ளற் குரியது.

நுளையர், அரையர்

முன்னர் 'மக்கள்' என்ற தலைப்பில், 'பரதவர், திமிலர், நுளையர் போன்ற பெயர்களில் பல மறைந்துவிட்டன; பெரும்பாலும் வழக்காற்றுப் போயின' என்று கூறப்பட்டது. பரதவர் பிற்காலத்தில் அரையர் என்றும் வழங்கப்பட்டனர் என்பது² திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடலின்றும் அறியக்கிடக்

1. ".....பஃறி

பணை நிலைப் புரவியின் அணைமுதற் பிணிக்கும்
கழிஞழ் படப்பை....."

பட. 30-32

2. "எழில் உமை கலங்கி இறைஞ்சல் கண்டு இரங்கி

இலங்குஅதி அரையர் நஃ அன்பன்
உழையிடை இனிப் புதல்வியாய் உதித்தால்
உலகுளோர் காணவந்து உணையாம்
அழகுற மணந்து.....கொள்வம்"

—22. லலை வீசின படலம் 9:7-3

கிறது. ¹ 'அவர்களுக்குள் முறையான அரசபரம்பரையும் இருந்துவந்தது. அப்பரம்பரையினர் அதியரசர் என அழைக்கப்பட்டு வந்தனர்' என்று தர்ஸ்டன் கூறுவதும் இங்கு நினைவு கூர்தற்குரியது. ² 'அதி' என்ற சொல்லுக்கு 'வலைச்சாதி' என்று பொருள் கூறுகிறார், டாக்டர் உ.வே. சாமி ஐயர். அறுபத்து மூன்று சிவனடியார்களில் பரதவர் குலத்தைச் சார்ந்த ஒருவர், அதிபத்தர் என வழங்கப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்றைய தமிழகத்தில் பரதவர், திமிலர், நுனையர், அரையர் என்ற பெயர்கள் பெரும்பாலும் வழக்கில் இல்லை. ஆனால், கேரள மாநிலத்தில் விழிலும் என்ற கடற்கரையூரின் மேற்குப் பகுதியிலும், கொடுங்கலூரையடுத்த கடற்கரைப் பகுதியிலும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சில பகுதிகளிலும் வாழும் மீனவர்கள் நுனையர், அரவர், அரையர் என்று இன்றும் வழங்கப்படுகின்றனர். அரசர் என்பதே அரையர் என்று திரிந்துள்ளது. கடலுக்கும் கரைக்கும் தலைமை பூண்டவர்கள் கடலரசர் என்ற பொருளில் அப்பெயர் வழங்கப்படுகிறது போலும்.

அவர்கள் சைவசமயத்தைச் சார்ந்தவர்கள்; பகவதி சிவன் முருகன் போன்ற தெய்வங்களை வழிபடுகின்றனர்.

மேலைக் கடற்கரைப் பகுதி வாழ் மீனவர்களில் பெரும்பாலோர் கிறித்துவ சமயத்தைச் சார்ந்தவர்களே. இஸ்லாமிய சமயத்தைச் சார்ந்தவர்களும் உள்ளனர். ஆனால் இந்து சமயத்தைச் சார்ந்த மீனவர் தொகை குறைவாகவே உள்ளது. வேற்றுச் சமயங்களைச் சாராது பழங்கால முதலே, பரம்பரையாக இந்துமதத்தைப் பின்பற்றி வாழும் மீனவர்கள் நுனையர். அரையர் என்ற தம் பழைய குலப்பெயராலேயே இன்றும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பாணர் செம்படவர்

மீனவர்களில் மற்றுமோர் பிரிவினர் உள்நாட்டில் ஆறு, ஏரி, குளம் போன்ற நீர்நிலைகளில் மீன்பிடித்து வாழ்

1. Castes and Tribes of Southern India by Thurston P. 141

2. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம், டாக்டர். உ.வே. சாமி ஐயர் குறிப்புரைப் பதிப்பு; தியாகராச லீலாச வெளியீடு, 1972, பக் 83&370

கின்றனர். அவர்கள் கடற்கரை மீனவர்களினும் வேறுபட்டவர்கள். செம்படவர் என்று வழங்கப்படுகின்றனர். செப்பு உலோகத்தால் படகு சமைத்து மீன் பிடித்தமையால் அவர்கள் அப்பெயர் பெற்றனர் என்றும், சிவபெருமானின் போர்ப்படை வீரர்களின் பரம்பரையில் வந்தவர்கள் ஆகையினால், சிவன்படையர் என்பது செம்படவர் என்று திரிந்து வழங்கப்படுகிறது என்றும் கூறுகின்றனர். இவர்கள் பருவதராஜ குலத்தினர் என அழைக்கப்படுகின்றனர்; இவர்களைப் பற்றித் தர்ஸ்டன் என்பார் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:

¹ 'செம்படவர் தமிழ் நாட்டு வலையர், இவர்கள் பட்டினவர்கள் போலல்லாமல் நல்ல ஜலம் உள்ள ஆறு, ஏரி, குளம் குட்டைகளில் வலை வீசி சீவனம் செய்பவர்கள். இவர்கள் படகோட்டுதலில் வல்லமை பெற்றவர்களாதலாலும், செம்படச் சியாம் அங்கம்மாளைச் சம்புவாகிய சிவனுக்குக் கொடுத்தபையாலும் செம்படவர் என்றும், பர்வதராஜன் செம்புப் படகிலேறி வலை வீசின காலத்தில் அசுப்பட்ட இராக்கதருடன் ஒரு ருஷியும் அகப்பட்டு அரசனை உன்கோத்திரம் என்னவென்று வினவி உன் கோத்திரத்தார் செம்படவராக எனச் சபிக்கப்பட்ட குலத்தினர் ஆதலால் பர்வதராஜ வம்சத்தினர் என்றும், இவர்கள் கடவுளை வணங்கும் காலத்தில் இவர்களைச் சோதிக்கக் கடவுள் ஒரு பெரு மீனை நதியில் தோற்றுவிக்கத் தியானத்தை மறந்து மீனைப் பிடிக்க முயன்றதால் நீங்கள் மீன் வலையராக என்று சபிக்கப்பட்டவர்கள் என்றும் கூறுவர்...பெரும்பாலோர் பூசாரிகள்...'

இச்செம்படவர்கள் உடுக்கை பம்பை போன்ற இசைக் கருவிகளை வாசிப்பதிலும், பாடுவதிலும், நாடகங்கள் நடப்பதிலும் வல்லவர்கள். ஊர்த் தேவதைக் கோயில்களில் பூசாரிகளாகவும், குறி சொல்பவர்களாகவும் பணிபுரிகின்றனர். பெரும்பாலும் நீர்நிலைகள் மிகுந்த மருதநிலத்து ஊர்களிலேயே வாழ்கின்றனர்.

இவர்கள் இலக்கியங்களில் பாணர் என்று வழங்கப்படும் சாதியினரோ என எண்ணுதற்கு இடமுளது.

பாணர், பாடல் ஆடல்களில் வல்லவர்கள்; இசைக் கருவிகளை இயக்கி ஆடியும், பாடியும், காண்போரை மகிழ்வித்து

¹ அமிதான சிந்தாமணி-சிங்காரவேலு முதலியார், எ. குமாரசாமி நாயுடு பதிப்பு 1934. பக்கம் 728. செம்படவர்.

வாழ்பவர்கள்; ஏரி, குளங்கள் போன்ற நீர் நிலைகளில் மீன் பிடிப்பது இவர்கள் தொழில் என்பதற்கு இலக்கியங்களில் எண்ணற்ற சான்றுகள் உள்ளன. கீழ்வருவன சில:

- 1 "முள் எயிற்றுப் பாண்மகள் இன்கெடிறு சொரிந்த அகன்பெறு வட்டி நிறைய மனையோள் அரிசாற் பெரும்பயறு நிறைக்கும் ஊர்" ஐங். 47:13
- 2 "வலைவல் பாண்மகள் வாலெயிற்று மடமகள் வராஅல் சொரிந்த வட்டியுள் மனையோள் யாண்டுகழி வெண்ணெல் நிரைக்கும் ஊர்" ஐங். 48:1-3
- 3 "அஞ்சில் ஒதி அசைநடைப் பாண்மகள் சின்மீன் சொரிந்து பன்னெல் பெறுஉம்...ஊர்" ஐங். 49:1-3
- 4 "..... பாணன் சூழ்கழி மருங்கில் நாண்இரை கொள் இச் சினைக்கயல் மாய்க்கும் துறைவன்" ... ஐங். 111:1-3
- 5 "நாண்கொள் நுண்கோலின் மீன்கொள் பாண்மகள் தான்புனல் அடைகரைப் படுத்த வராஅல் நாரரி நறவுண்டு இருந்த தந்தைக்கு வஞ்சி விறகின் சுட்டுவா யுறுக்கும்..." அகம். 216:1-4
- 6 "பாணர், பசுமீன் சொரிந்த மண்டை" குறு. 169:4

1. 'முள்போலும் கூரிய பற்களையுடைய பாண்மகள், கெளுத்தி மீனைப் பெய்து வைத்த பெரிய கூடையில், மனையவள் பயறு நிரைக்கும் ஊர்'.

2. வலை வீசி மீன் பிடித்தலில் வல்ல பாண்மகளும், வெண் பல்சையுடைய (புன்முறுவல் பூக்கும்) பாண்மகளும் வரால் மீனைப் பெய்து வைத்திருந்த கூடை நிறைய மனையவள் பழைய வெண்ணெல்லைக் கொடுக்கும் ஊர்'.

3. அழகிய சிலவாகிய கூந்தலையும் அசைந்தாடும் நடையினையுமுடைய பாண்மகள் மீனைக் கொடுத்து நெல்லைப் பெறும் ஊர்' (இவை பாண்மகள் மீனை விற்று மருதநில மகளிரிடமிருந்து பண்டமாற்றாக நெல்லைப் பெறுதலைக் குறிக்கின்றன.)

4. 'பாணன், குழ உள்ள கழியின் கண் வாழும் சூல் கொண்ட கயல் மீன்களைத் தன் தூண்டிலில் இரை குத்திப் பிடிக்கும் துறையை உடைய தலைவன்.'

5. 'தூண்டில் கோல் கொண்டு மீன்பிடிக்கும் பாணரது மகள் கரையருகே பிடித்த வரால் மீனை, பன்னாடையால் வடிகட்டிய கள்ளுண்டு களித்திருந்த தன் தந்தைக்கு வஞ்சி மரத்தின் விறகால் சுட்டு ஊட்டும் குளிர்ந்த துறையை யுடைய ஊர்'.

6. 'பாணர், தாம் பிடித்த பச்சை மீனை வைத்துள்ள (வாயகன்ற) மண் பாத்திரம்'

¹ 'மீன்மீவும் பாண்சேரியோடு
மருதம் சான்ற தண்பனை'

மது 269-270

² 'பச்சுள் பெய்த சுவல்பினி பைந்தோல்
கோள்வல் பாண்மகன் தலைவலித்து யாத்த
நெடுங்கழைத் தூண்டில் நடுங்க நாண்கொள் இக்
கொடுவாய் இருப்பின் மடிதலை புலம்பப்
பொறியிரை கதுவிய போழ்வாய் வாளை
நீர்நணிப் பிரம்பின் நடுங்குநீழல் வெருடம்
நீர்த்துடை நெடுங்கயம்.....'

பெரும் 283-289

இவ்வாறு பாணர், ஊர்உணையடுத்துள்ள நீர் நிலைகளில் மீன் பிடித்து வாழ்பவர் என்பதற்கு இன்னும் பல எடுத்துக்காட்டுகளைச் சங்க இலக்கியங்களில் காணலாம்.

எனவே, செம்படவர் என வழங்கும் உள்நாட்டு மீனவர் பழைய பாணர் குடியைச் சார்ந்தவரோ என்ற ஐயம் எழுகிறது. இது ஆராய்தற்குரியது.

பரதவர் தமிழகத்தின் பழங்குடியினர்

பரதவர்களைப் பற்றிய பல்வேறு செய்திகளையும் மக்கள் என்ற தலைப்பில் அறிந்தோம். இவர்கள் இந்நாட்டின் மிகப் பழைய குடியினர் என்பதை,

³ 'தமிழகத்தில் வாழ்ந்த மிகப்பழைய குடியினர் வில்லவர் மீனவர் என்பவர்களே...இவ்வீருகினை யினத்தவர்களும் இந்தியா முழுவதும் பரவியிருந்த ஒரு முற்பட்டகால மனித இனத்தவர் என்பது தெளிவு' என்று கூறுகிறார் வி. கனகசபை.

1. 'தம் மணையருகிலுள்ள மரத்தில், பாணர் தாம் பிடித்த மீனைப் பதப்படுத்துவர்'

2. 'பசிய இரைமீனைத் தோல்பையிலிட்டுத் தோளில் தொங்கவிட்டுக் கொண்டு, மீனைத் தப்பாமல் பிடித்தலில் வல்ல பாணன், மூங்கில் முனையில் வலித்துக் கட்டின தூண்டில் நாண் அதிருமாறு, தூண்டில்லில் குத்திய இரைமீனைக் கெளவிக் கொண்டு விட்டது, பெரிய வாயுள்ள வாளை மீன். பின்னர் அது பக்கத்திலிருந்த பிரப்பம் புதரின் பிரப்பு நீழல், காற்றால் அசைதலைத் தூண்டில் கோல் என எண்ணிப் பயந்து விலகி ஓடும் நீருடைய பெரியகுளம்.

3. 'ஆயிரத்தெண்ணூறு ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட தமிழகம்-தமிழாக்கம் கா. அப்பாத்துரை. கழக வெளியீடு. 839; 1962. பக். 75

பரதவர் கடல் வாணிகம்

கடல் வாணிகத்தில் பரதவர் பங்கு பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், பரதவர்களுள் செல்வமும் செல்வாக்கும் படைத்தவர்கள் கடல் வாணிகத்தில் ஈடுபட்டுத் தலைசிறந்த வணிகர்களாக விளங்கினர் என்ற உண்மையை அறிந்தோம். அவ்வுண்மைக்கு எண்ணற்ற சான்றுகளையும் கண்டோம். அதைப்பற்றி ஈண்டு மேலும் சில அறிவோம்.

பரதவர் என்ற சொல் பெரும்பாணற்றுப் படையில் நெய்தல் நிலத்தோர் என்ற பொருளிலும், மதுரைக் காஞ்சியில் செட்டிகள் என்ற பொருளிலும் ஆளப்பட்டிருப்பதை¹ முன்னர்க் கண்டோம்.

சிலப்பதிகாரத்தில் பரதவர் பரதர், என்று வரும் சொற்களுக்கு² 'மீன் வலையையுடைய பட்டினவர்' 'வணிகர்' 'கடலோடிகள்' என்று அரும்பதவுரையும், அடியார்க்கு நல்லார் உரையும், பொருள் கூறுவது கூர்ந்து நோக்கற் குரியது.

பரதவர்களில் ஒரு சாரார் பட்டினவர் என்று வழங்கப்படுகின்றனர்; அவர்களுக்குச் 'செட்டி' என்ற பட்டம் உண்டு என்று மக்கள் என்ற பகுதியில் கண்டோம். பட்டினம் என்பது கடற்கரை; நெய்தல் நிலம். அப்பட்டினத்துப் பழங்குடிமக்கள் பட்டினவர் என்பதும் அறிந்துள்ளோம்.

³ 'பரதவர்' என்ற சொல்லுக்குப் 'பட்டினவர்' என்று அடியார்க்கு நல்லார் பொருள் கூறுவதும் கருத்தில் கொள்ளற் குரியது. சென்னை, செங்கற்பட்டு, தென்னார்க்காடு, தஞ்சை ஆகிய மாவட்டங்களையடுத்த கடற்கரையில் வாழும் பரதவர்களில் பெரும்பாலோர் பட்டினவர் என்ற பிரிவைச் சார்ந்தவர்களே. அவர்கள் தம் பெயருக்குப்பின், 'செட்டியார்' என்ற பட்டப் பெயரைச் சேர்த்தே அழைக்கப்படுகின்றனர். அவர்கள் குடியிருப்புகளின் தலைவர்கள் அல்லது நாட்டாண்மைக் காரர்கள், 'பெரியதனக்காரர்கள்' 'ஊர்செட்டியார்கள்' என்றே வழங்கப்படுகின்றனர். செட்டி என்பது வணிகரின் பட்டப்பெயர் என்பதையறிவோம்.

1. இந்நூல் பக்கம் 233 அடிக்குறிப்புகள்.

2. சிலப்பதிகாரம். டாக்டர் உ.வே. சா. ஐயர் நான்காம் பதிப்பு, 1944 பக். 154. (மீன் வலையையுடைய பட்டினவர்); பக். 166; (வணிகர்); பக். 42 (கடலோடிகள்)

3. சிலப்பதிகாரம், டாக்டர் உ.வே. சா. ஐயர் நான்காம் பதிப்பு; 1944 பக். 154. (பரதவர்-பட்டினவர்)

எனவே, பரதவர் என்ற சொல் 'செட்டி', 'வணிகர்' 'கடலோடிகள்', பட்டினவர்' என்ற பொருள்களைக் குறிப்பது என்பது தெளிவாகிறது.

சாதுவன் கடல் வாணிகள்

மணிமேகலை கூறும் சாதுவன் பரதவனே எனக் கருதத் தோன்றுகிறது.

ஆதிரையின் கணவனான அச்சாதுவன் தன் செல்வத்தைக் கணிகைக்கும், வட்டிற்கும், சூதிற்கும் வைத்திழந்து, மீண்டும் பொருள் திரட்ட 'வங்கம் போகும் வாணிகர் தம்முடன் தங்கா வேட்கையில், சென்று, நடுக்கடலில் கடுங்காற்றால் அவன்சென்ற கலம் சிதை , ஓடிந்த மரத்துண்டொன்றைப் பற்றிக் கொண்டு குழறிக் குதித்துப் பேயாட்டமாரும் அலைகடலை நீந்திக் கரை சேர்ந்து, உடல் சேர்ந்து, நாகரிகத்தின் நிழலும் படராந நாகர் வாழ் மலைப் பக்கக் கடற்கரையில் ஒதுங்கிக் கிடந்தமையை மணிமேகலை வழியறிவோம்.

புயல் காற்றால் புடையுண்டு, வானளாவ உயர்ந்தோங்கிக் காணவே நடுங்கச் செய்யும் கடலலைகளையும் கடந்து நீந்திக் கரை சேர்வது கடலில் பன்னெடுங் காலம் பயின்று பழகிய பரதவ மக்களுக்கே சாலும் என்பது ஈண்டு நினைவுகூரத்தக்கது.

சாதுவனைக் கொன்றுதின்னக் குதூகலத்தோடு ஓடி வந்த நாக மக்கள் அவன், தம் தாய் மொழியில் பேசுவது கண்டு மகிழ்ந்து, அவனைத் தொழுது குருவாய் ஏற்று, அவன் அறிவுரை கேட்டனர். அவன் பேசிய நாகர் மொழியே அவர்கள் அவன் பால் நட்புறவும், பெருமதிப்பும் கொள்ளக் காரணமாயிருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இங்கே வி. கனகசபை என்ற வரலாற்றறிஞர்,

¹'பரதவர் கடற்கரையில் வாழ்ந்து மீன் பிடிப்பதாலோ கடல் வாணிகத்தாலோ வாழ்க்கை நடத்திய நாக வகுப்பினர் ஆவர்' என்று கூறுவது எண்ணிப்பார்த்தற்குரியது.

சாதுவனின் நல்லுரை கேட்ட நாகர்தலைவன், அந்த 'நன்றறி செட்டி நல்லடி ழ்ந்து' வணங்கியதையும் மணிமேகலை கூறு

1. ஆயிரத்தெண்ணூறு ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட தமிழகம்—தமிழாசகம் கா. அப்பாத்துரை, நுழை வெளியீடு 839, 1962, பக். 86.

கிறது. பரதவர் 'செட்டி' என்றும் வழங்கப்பட்டனர் என்பதும் அறிவேம்.

ஆதலின், சாதுவன் பரதவன் என்பது பெறப்படுகிறது அவ்வாறே, அச்சாதுவனுடன் 'வங்கம் போன வணிகர்', 'சந்திர தத்தன் எனுமோர் வாணிகன்', சிலப்பதிகாரம் கூறும் சில 'செட்டிகள்' ஆகியோரும் கடலோடிகளே - கடல் வாணிகர்களே பரதவர்களே என்பது தெளிவாகிறது.

மேற்கூறியவை யனைத்தும், நேரிய நெஞ்சுடன் நடுநிலை நின்று, ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து உண்மை கண்டறிதற்கு உரியன.

ஆய்வுரைக்காகப் படித்த நூல்கள்

அகநானூறு மூலம், எஸ். ராஜம் வெளியீடு: 1958

- „ களிற்றியானை நிரை. நாவலர் வேங்கடசாமி
 „ மணிமிடை பவளம். நாட்டார்;
 „ நித்திலக்கோவை, கவியரசு வேங்கடா
 சலம்பிள்ளை
 த. வை. இளைஞர் தமிழ்ச்
 சங்க வெளியீடு 1957,
 1947, 1957.

அகப்பொருள் விளக்கம் - நாற்கவிராசநம்பி; கோவிந்தராச
 முதலியார் குறிப்புரை. கழக வெளியீடு, 1947

அபிதான சிந்தாமணி - சிங்காரவேலு முதலியார், 1934;

அறநெறி

ஆயிரத் தெண்ணூறு ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட தமிழகம்-
 வி. கனகசபை - தமிழாக்கம் கா. அப்பாத்துரை - கழக
 வெளியீடு, 1962

இறையனார் களவியல் - நக்கீரர் உரை, கழக வெளியீடு, 1969

ஐங்குறு நூறு - மூலமும் விளக்கவுரையும்

அவ்வை துரைசாமிப்பிள்ளை; அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக
 வெளியீடு, தொகுதி I.

ஐந்திணை எழுபது - மூவாதியார்; அ. நடராசபிள்ளை விளக்க
 வுரை, கழக வெளியீடு, 1961

ஐந்திணை ஐம்பது - மாறன் பொறையனார்; அ. நடராசபிள்ளை
 விளக்கவுரை, கழகவெளியீடு, 1963.

கந்தபுராணம் - கச்சியப்ப சிவசாரிய சுவாமிகள், 1908

கலித்தொகை - நெய்தற்கலி; நச்சினூர்க்கினியருரை;

இ. வை. அனந்தராமையர் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரை; 1931

„ பொ.வே. சோமசுந்தரனார் விளக்கவுரை, கழக வெளியீடு.
 1975;

„ எஸ். ராஜம் வெளியீடு, 1957;

கலைக்களஞ்சியம் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழக வெளியீடு,

தொகுதி V, 1958.

„ „ தொகுதி VI; 1959.

„ „ தொகுதி VII. 1960.

களவழி - நாற்பது - பொய்கையார், மூலம் எஸ். ராஜம்
 வெளியீடு, 1956.

- வேங்கடசாமி நாட்டார் உரை, கழக வெளியீடு, 1959
 குறிஞ்சிப்பாட்டு — கபிலர்; நச்சினூர்க்கினியர் உரை; பொ. வே.
 சோமசுந்தரனார் விளக்கவுரை கழகவெளியீடு, 1956.
- .. டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு, 1931
 குறுந்தொகை — மூலம் எஸ். ராஜம் வெளியீடு, 1957
 டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் ஆராய்ச்சியுரை, 1937
 கைநிலை-புல்லங்காடனார், மூலம் எஸ். ராஜம் வெளியீடு - 1959
 சங்குப்புலவர் உரை, கழகவெளியீடு, 1964.
 கையேடு — இரண்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாடு கருத்தரங்கு,
 கலைக்காட்சிக் குழு வெளியீடு, 1968.
 சங்க இலக்கியத்தில் செடி கொடி விளக்கம் - பி. எல். சாமி, கழக
 வெளியீடு, 1970.
 சிலப்பதிகாரம் - அடியார்க்கு நல்லார் உரை; அரும்பதவுரை.
 .. டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு, 1944.
 .. வேங்கடசாமி நாட்டார் உரை, 1956.
 சிறுபஞ்ச மூலம் - காரியாசான்; எஸ்; ராஜம் பதிப்பு - 1959.
 .. புன்னைவனநாத முதலியார் விளக்கவுரை, கழக
 வெளியீடு, 1963
 சிறுபாணூற்றுப்படை—நல்லூர்நத்தத்தனார்; மூலம் எஸ். ராஜம்
 வெளியீடு, 1957
 .. பொ. வே. சோமசுந்தரனார் விளக்கவுரை, கழகவெளியீடு,
 1956.
 .. டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு, 1931.
 சீவகசிந்தாணி — திருத்தக்க தேவர்; டாக்டர் உ. வே. சாமி
 நாதையர் பதிப்பு, 1957
 தமிழ்த்தூது (கட்டுரைக்கொத்து) தனிநாயக அடிகள். பாரி
 நிலையம், 1962
 தனிப்பாடல் திரட்டு - இரத்தின நாயகர் பதிப்பு, 1958;
 திணைமாலை நூற்றைம்பது — கணிமேதாவியார்; மூலம் எஸ்.
 ராஜம் பதிப்பு, 1959
 .. நடராசபிள்ளை விளக்கவுரை, கழக வெளியீடு, 1961
 திணைமொழி ஐம்பது — கண்ணன் சேந்தனார்; மூலம் எஸ். ராஜம்
 வெளியீடு, 1959.
 .. நடராசபிள்ளை விளக்கவுரை, கழக வெளியீடு, 1956;
 திருக்குறள் — பரிமேலழகர் உரை.
 .. வை. மு. கோபாலகிருஷ்ணமாசார்யர் உரைக் குறிப்பு
 1963.

திருமுருகாற்றுப்படை — நக்கீரனார்; பொ. வே. சோமசுந்தரனார், உரை, கழக வெளியீடு, 1956:

,, நச்சினூர்க்கினியர் உரை, உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு, 1931

திருச்சிற்றம்பலக் கோவை — மாணிக்கவாசகர், ஆறுமுகநாவலர் ஆறும் பதிப்பு.

திருவாசகம் — மாணிக்கவாசகர்; இராமநாதபிள்ளை உரை, கழக வெளியீடு, 1963.

திருவிருத்தம் — நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தம், மயிலை மாதவ தாசன் பதிப்பு, 1962

திருவிளையாடற் புராணம் — பரஞ்சோதி முனிவர்
திருவிளையாடற் புராணம்-திருவாலவாயுடையார் — பெரும்பற்றப் புலியூர் நம்பி.

தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம் — அகத்திணையியல் நச்சினூர்க்கினியர் உரை; பவானந்தம்பிள்ளை பதிப்பு, 1916.

,, இளம்பூரணம், வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை பதிப்பு, 1919.

,, செய்யுளியல்-பவானந்தம்பிள்ளை பதிப்பு, 1917.

,, மரபியல் ,, ,,

தொல்காப்பியம் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி-மு. இராகவையங்கார் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு, 1922.

நவமணிகள் — திருவாவடுதுறை யாதீன வெளியீடு, 1959

நற்றிணை : பின்னத்தூர் நாராயணசாமிஐயர் உரை,

,, ஓனவை துரைசாமிப்பிள்ளை உரை, அருணாப்பள்ளிகேஷன்ஸ், 1966, 1968

நாலடியார் — வை. மு. சடகோபராமாநுஜாசாரியார் உரை, 1921

நான்மணிக்கடிகை — விளம்பிநாகனார், இளவழகனார் உரை, கழக வெளியீடு, 1965

நிகண்டு ; சூடாமணி நிகண்டு — மண்டலபுருடர்

திவாகர நிகண்டு — திவாகரர்.

பிங்கல நிகண்டு — பிங்கலர்.

நீதிசதகம் — பர்த்துருஹரி.

பட்டினப்பாலை, மூலம்-எஸ். ராஜம் பதிப்பு, 1957

,, நச்சினூர்க்கினியர் உரை, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு, 1931

பொ. வே. சோமசுந்தரனார் விளக்கவுரை, கழக வெளியீடு 1956,

பதிற்றுப் பத்து - மூலமும் விளக்கவுரையும், ஓனவை துரைசாமிப் பிள்ளை, கழக வெளியீடு, 1955.

,, மூலமும் பழைய உரையும், டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு, 1920

- பரிபாடல் — மூலமும், பரிமேலழகர் உரையும், டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் குறிப்புரைப் பதிப்பு, 1918.
- ,, பொ. வே. சோமசுந்தரனார் உரை, கழக வெளியீடு; 1957.
- ,, தெளிவுரை மி. பொன். இராமநாதன் செட்டியார், 1958.
- பாரதி நூல்கள், பாரதி பிரசுராலயப் பதிப்பு, 1940.
- புறநானூறு, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு, 1971:
- ,, ஓளவை துரைசாமிப்பிள்ளை உரை, கழக வெளியீடு, 1947, 1956,
- பெரியபுராணம் — சேக்கிழார், மூலம் திருப்பனந்தாள் காசி மடத்து வெளியீடு, 1950
- பெரும்பாணாற்றுப் படை — மூலம் எஸ். ராஜம் வெளியீடு, 1957
- ,, நச்சினூக்கினியர் உரை, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் குறிப்புரைப் பதிப்பு, 1931.
- ,, பொ. வே. சோமசுந்தரனார் உரை, கழக வெளியீடு, 1956
- பொருநராற்றுப்படை ,, ,,
- மதுரைக் காஞ்சி — மாங்குடிமருதனார், எஸ். ராஜம் வெளியீடு, 1957.
- ,, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் குறிப்புரைப் பதிப்பு, 1931
- ,, பொ. வே. சோமசுந்தரனார் உரை, கழக வெளியீடு, 1956.
- மார்க்கோபோலோ — வி. எஸ். வி இராகவன், லோட்டஸ் பப்ளி கேஷன்ஸ், 1964.
- மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் — அரும்பொருள் விளக்கம், கழக வெளியீடு, 1927,
- ,, புன்னை வனநாதர் விளக்கவுரை, கழக வெளியீடு, 1962.
- முல்லைப்பாட்டு — நப்பூதனார், டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு, 1931.
- ,, பொ. வே. சோமசுந்தரனார் விளக்கவுரை, கழக வெளியீடு, 1956
- முதுரை — அவ்வையார், வேங்கடசாமிநாட்டார்: உரை கழக வெளியீடு, 1952.
- யாப்பருங்கல விருத்தி.
- வால்மீகி ராமாயணம் — எம். எல். ஜே. பிரஸ், மயிலை, 1933.
- வீரசோழியம் — பொருளதிகாரம், பொருட்படலம்;

ஆங்கில நூல்களும், இதழ்களும்

1. Blessed Damozel, The - Rosette D.G.
2. Buddhist India - Rhys Davids.
3. Castes and Tribes of Southern India. Vol. VI - Edgar Thurston, Govt. Press, Madras.
4. Early Commerce between India and Babylon-A. J. Kennedy.
5. Early History of India, The. IV Edition - Vincent A. Smith.
6. Encyclopaedia Britannica - Vol 20 - The Encyclopaedia Britannica & Co. London.
7. Encyclopaedia Britannica, The, A Dictionary of Arts and Science, Literature and General Information, Vol. 24 - Cambridge University Press.
8. Encyclopaedia Britannica - Vol. 6 The Encyclopaedi Britannica & Co. London.
9. 'Gnana Dakshinamurthy in Dadapuram' - The Hindu Weekly - Samey B.L.
10. Hamlet - Shakepeare.
11. Hand Book - The Second World Tamil Conference.
12. Hibbert Lectures - Sayce.
13. History of Indian Shipping A. Radhakumud Mookerji.
14. Journal of Royal Asiatic Society - Jan. 1903.
15. Letter from Madras - A Lady.
16. Madras District Gazetteer. Revised Draft Edition - Govt. of Madras.
17. Malabar Manual - Vol. I.
18. Maritime Habits of The Ancient and Madieval Tamils - A Magazine - Dr. N. Subramanian.
19. My Indian Journal - 1864, Campbell, Colonel N.
20. Native Land - Sir Walter Scott.
21. National History - Pliny.
22. Ocean, The - G.G, Byron.
23. On Andhra Coinage - Z.D.M.G.
24. Othello - Shakespeare.
25. Oxford Concise Dictionary of Current English, V Edition, Oxford Clarendon Press.

26. Poetical Works - Alfred Tennyson.
27. Pace Movements and Pre-Historic Culture in Vedic Age - Chatterji, S.K.
28. Report of the Indian Pearl Fisheries in the Gulf of Mannar -1905.
29. Royal Asiatic Society Journal Vol. VI Article by Simon Casiechetty of Ceylon.
30. Standard Dictionary of English Language, A. - New York Funk and Wagnells Co.
31. Strabo - Book II - Strabo.
32. Swineburne - Anthology - Keseln Foss.
33. Websters New International Dictionary of English Language, II Edition - G.E. Merriam Co., U.S.A.

நூலில் குறிப்பிடப்பெறும் புலவர்களும் அறிஞர்களும்

- அடியார்க்கு நல்லார் 134, 171, 310
அப்பாத்துரை, கா 158, 159, 161, 162, 208, 222, 304, 311.
அம்முவனார் 210, 266, 267, 269, 271, 272, 273.
அரிசில்கிழார் 252.
அனந்தராமையர், இ. வை 20, 22, 33, 37, 38, 56, 65, 66, 83.
ஆரியவரசன் பிரகத்தன் 16.
ஆலத்தூர் கிழார் 62.
ஆறுமுக நாவலர் 9.
இராகவன் வி. எஸ். வி. 208.
இராகவையங்கார், மு 12, 17.
இராதா குமுத் முகர்ஜி 222.
இளங்கோ வடிகள் 2.
இளநாகனார், மதுரை மருதன் 125.
இளம்பூரணர் 7, 11, 32, 72, 99, 106, 165, 166, 167, 172, 235.
இளவெயினனார் 91.
இறையனார் அகப் பொருளுரையாசிரியர் 99.
உலோச்சனார் 87, 201, 262, 263, 265, 266.
கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் 148, 248.
கந்தசாமிப்பிள்ளை, நீ 297.
கபிலர் 16, 88, 122, 300.
கயமனார் 270.
களவியலுரைகாரர் 13.
கனகசபை. வி 158, 159, 161, 162, 208, 225, 309, 311.
காக்கை பாடினியார் நச்செள்ளையார் 289.
கால்டுவெல் ஐயர் 286.
கோபாலகிருஷ்ணமாச்சார்யார் 4.
கோவிந்தராச முதலியார், கா. ர. 56.
கோவிந்தராசன் புலவர் சி. 297.
சடகோபர் 10.
சட்டர்ஜி, எஸ். கே. 15.
சத்திமுத்தப் புலவர் 62.
சர்வால்டர் ஸ்காட் 263.
சாமி, பி. எல். 32, 107.

- சாமிநாதையர், உ. வே. சா, டாக்டர் 23, 33, 37, 72, 77, 99, 105, 171, 239, 249, 306, 310.
- சாயஸ் 226.
- சிங்காரவேலு முதலியார் 14, 15, 16, 19, 130, 133, 262, 307.
- சிதம்பரம் பிள்ளை, வ. உ. சி 11, 35, 165, 166, 235.
- சீனிவாசன் சி. டாக்டர் 298.
- சுந்தர சண்முகனார், புலவர் 297.
- சேக்கிழார் 216.
- சோமசுந்தரனார், பொ. வே. பெருமழைப்புலவர் 170, 230
- டென்னிஸன் மகாகவி 18.
- தர்ஸ்டன், எட்கார் 231, 232, 306, 307.
- தனிநாயக அடிகளார் 19.
- தாயங்கண்ணனார் 190.
- தொல்காப்பியர் 30, 120.
- துரைசாமிப்பிள்ளை, சு. அவ்வை 34, 72, 79, 84, 229, 230, 237, 242, 249.
- நக்கண்ணையார் 38, 117.
- நக்கீரர் 94, 99, 116.
- நச்சர், நச்சினார்க்கினியர் 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 31, 56, 133, 147, 165, 166, 167, 168, 213, 214.
- நடராசபிள்ளை சு. 171.
- நத்தத்தனார், நல்லூர் 42.
- நப்பசலையார் 139.
- நவ்வந்துவனார், மதுரை ஆசிரியர் 125, 274, 279, 280, 284.
- நாராயணசாமி ஐயர் வே. பின்னத்தூர் 89, 262.
- நாற்கவிராசநம்பி 56.
- பரஞ்சோதி முனிவர் 180.
- பரிமேலழகர் 4.
- பவானந்தம் பிள்ளை, ராவ்பகதூர் எஸ். 10, 12, 56, 165, 166.
- பாரதியார் 6.
- பிளிளி 162, 224.
- பிள்ளை, கே. கே. 226.
- பேருங்குன்றூர்கிழார் 139.
- பேராசிரியர். 9.
- பைரன் 6.
- மாங்குடி மருதனார், மதுரை 229, 255.
- மாதவதாசன் மயிலை 10.
- மார்க்கபோலோ 208.
- முடங்கிக்கிடந்த இளஞ்சேரலாதன் 164.

ரங்கசாமி, டாக்டர். ஜி. 298.

ரைஸ்டேவிட் 224.

வள்ளுவர் 3, 4.

வான்மீகி முனிவர் 17.

வியாசர் 105.

வின்ஸண்ட் ஸ்மித் 226.

வெள்ளைவாரணன் புலவர், வே. 296.

வேங்கடசாமி நாட்டார் 134, 171.

ஸ்ட்ராபோ 225.

ஹார்ன்வெல் 231.

**நெய்தல் துணை பாடிய புலவர்கள், அவர்கள்
பாடல்களின் எண்ணிக்கை முதலியன**

புலவர் பெயர்	பாடல் எண்	பாடல்களின் மொத்த எண்ணிக்கை
1. நற்றிணை.		
அம்முவனார்	4, 35, 138, 275, 307, 315, 327, 395.	8
அல்லங்கீரனார்	245	1
அறிவுடை நம்பி	15	1
ஆலம்பேரி சாத்தனார்	152	1
இளந்திரையனார்	94	1
இளநாகனார்	231	1
இளம்போதியார்	72	1
இளவெயினனார்	263	1
உலோச்சனார்	11, 38, 63, 74, 131, 149, 191, 203, 223, 249, 254, 278, 287, 311, 331, 354, 363, 372, 398.	19
ஒளவையார்	187, 295	2
கண்ணம்புல்லனார்	159	1
கதப் பிள்ளையார்	135	1
கபிலர்	267, 291	2
காஞ்சிப் புலவனார்	173	1
கிடங்கில் காவிதிக் கீரங் கண்ணனார்	218	1
கீரங்கீரனார்	78	1
குடவாயிற் கீரத்தனார்	27	1
குன்றியனார்	117, 239	2
கோக்குளமுற்றனார்	96	1
கோட்டியூர் நல்லந்தையர்	211	1
சீந்தலைச் சாத்தனார்	127	1
சேந்தங்கண்ணனார்	54	1
தாயங்கண்ணனார்	219	1
தேவனார்	227	1
தொண்டைமான் இளந்திரையன்	106	1

நெய்தல் திணை பாடிய புலவர்கள்

323

நக்கண்ணையார்	19, 87	2
நக்கீரனார்	31, 258, 358	3
நம்பிகுட்டுவன்	145, 346	2
நிகண்டன் கலைக் கோட்டுத் தண்டனார்	382	1
நெய்தல்-தத்தனார்	49, 130	2
பரணர்	270	1
பராயனார்	155	1
பிராந்தையார்	91	1
பேரிசாத்தனார்	67, 199	2
பொதும்பில்கிழார் மகன் வெண்கண்ணி	375	1
மதுரை ஆருலவிய நாட்டு ஆலம்பேரி சாத்தனார்	303, 338	2
மதுரை ஓலைக் கடையத்தார் நல்வெள்ளையார்	369	1
மதுரைச் சுண்ணம் போதனார்	215	1
மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் பெருங்கண்ணனார்	388	1
மதுரை மருதன் இளநாகனார்	283, 392	2
மினிகிழான் நல்வேட்டனார்	349	1
முக்கல் ஆசான் நல்வெள்ளையார்	272	1
முது கூற்றனார்	58	1
மோசிக் கண்ணத்தனார்	124	
மோசி கீரனார்	342	1
வடம வண்ணக்கன் பேரி சாத்தனார்	299, 323, 378	3
வினைத்தொழிற் சோகீரனார்	319	1
வெள்ளியந்தின்னனார்	101	1
வெள்ளிவீதியார்	335, 348	2
வெள்ளைக்குடி நாகனார்	196	1
புலவர் பெயர் தெரியாப் பாடல்கள்	45, 111, 132, 163, 167, 172, 175, 178, 183, 195, 207, 235, 385	13

102

2. குறுந்தொகை.

அஞ்சில் ஆந்தையார்	294	1
அண்டர்மகன் குறுவழுதி	345	1

அம்மூவன்	49, 125, 163, 303, 318, 340, 327, 306, 351, 397, 401	11
அறிவுடை நம்பி.	230	1
ஆரிய அரசன் யாழ்ப்ப பிரமதத்தன்	184	1
இளம்பூதனார்	334	1
உலோச்சன்	175, 177, 205, 248,	4
ஐயூர் மூடவன்	123	1
ஓதனானி	227	1
ஓரம்போகியார்	122	1
ஒளவையார்	102, 200	2
கவை மகன்	324	1
கணக்காயன் தத்தன்	304	1
கச்சிப்பேட்டு நன்னாகையார்	172, 197	2
கபிலர்	246	1
கல்பொருசிறுநுரையார்	290	1
கல்லாடனார்	269	1
கயமனார்	9	1
காமஞ்சேர் குளத்தார்	4	1
கூடலூர் கிழார்	166	1
குன்றியனார்	51, 117	2
கொல்லன் அழிகி	145	1
சாத்தன்.	349	1
சிறைக்குடி ஆந்தையார்	57	1
சேந்தன் கீரன்	311	1
செய்தி வள்ளுவன் பெருஞ்சாத்தன்	228	1
தாமேர்தரன்	92	1
தேர்தரன்	195	1
தும்பிசேர் கீரன்	316, 320	2
நம்பி குட்டுவன்	109, 243	2
நரிவெருஉத்தலையார்	5, 236	2
நன்னாகையார்	118, 325	2
நெய்தற்கார்க்கியார்	55, 212	2
படுமரத்து மோகி கொற்றன்	376	1
பதுமனார்	6	1
பரணர்	128, 328	2
பொன்னாகன்	114	1
பெருங்கண்ணன்	310	1

நெய்தல் திணை பாடிய புலவர்கள்		325
பெரும்பாக்கன்	296	1
மதுரை எழுத்தாளன்		
சேந்தன் பூதன்	226	1
மாலை மாறன்	245	1
மினிகிழான் நல்வேட்டன்	341	1
வாயிலான் தேவன்	103	1
வெண்பூதி	97, 219	2
வெண்மணிப்பூதி	299	1
வெள்ளிவீதியார்	386	1
புலவர் பெயர்		
தெரியாப்பாடல்கள்	313, 326, 381	3
		<hr/>
		72
		<hr/>

3. ஐங்குறுநூறு

அம்முவனார் 101 முதல் 200 வரை 100

4. கலித்தொகை: நெய்தல்.

நவ்வந்துவனார் 118 முதல் 150 வரை 33

5. அகநாநூறு.

அம்முவனார் 10, 140, 280, 370, 390, 5

உலோச்சனார் 20, 100, 190, 200, 210, 300, 330, 400, 8

எழுஉப்பன்றி நாகன் குமரனார் 240 1

கருவூர்க் கண்ணம்பாளனார் 180 1

கருவூர்ப் பூதஞ்சாத்தனார் 50 1

குடவாயிற் கீரத்தனார் 60 1

குமுழி ஞாழலார் நப்பசலையார் 160 1

குறுவழுதியார் 150 1

குன்றியனார் 40 1

சாகலாசனார் 270 1

செல்லூர் கிழார் மகனார்

பெரும்பூதங் கொற்றனார் 250 1

சேந்தன் கண்ணனார் 350 1

நக்கீரனார் 120, 290, 310, 340 4

போந்தைப் பசலையார் 110 1

மதுரை அறுவை வாணிகள்

இளவேட்டனார் 230 1

மதுரைக் கண்ணத்தனார்	360	1
மதுரைக் கள்ளிற் கடையத்தன் வெண்ணாகனார்	170	1
மதுரைக் கூல்வாணிகள் சீத்தலைச் சாத்தனார்	320	1
மதுரைத் தமிழ்க் கூத்தனார் கடுவன் மள்ளனார்	70	1
மதுரை மருதன் இளநாகனார்	90, 220, 380	3
மருங்கூர் கிழார் பெருங்கண்ணனார்	80	1
முடங்கிக் கிடந்த நெடுஞ்சேரலாதன்	30	1
மோசிக்கரையனார்	260	1
வெண்கண்ணனார்	130	1

 40

1. நற்றிணை	பாடல்கள்	102
	புலவர்கள்	50
2. குறுந்தொகை	பாடல்கள்	72
	புலவர்கள்	46
3. ஐங்குறுநூறு	பாடல்கள்	100
	புலவர்கள்	1
4. கலித்தொகை	பாடல்கள்	33
	புலவர்கள்	1
5. அகநானூறு	பாடல்கள்	40
	புலவர்கள்	24
	மொத்தம் பாடல்கள்	347
	புலவர்கள்	122

அருஞ்சொல் முதலியவற்றின் அகராதி

எண்: பக்க எண்:

- அகக்கண் - மனக்கண் 148
அகஸ்டஸ் சீசர் - உரோம்
நாட்டுத்தளபதி 222
அகவி - கூவி, அகவுதல் - கூவுதல்
74
அகல் வாய்ச்சாடி - அகன்ற
வாயையுடைய பாத்திரம், 219
அகன் கிடக்கை - அகன்ற
நிலப்பரப்பு, 287
அகில் 19
அகில் மரம் 220
அங்காடி 79, 200, 205, 225, 226,
244,
அசோக மலர் 15
அசை நடை 308
அஞ்சிலோதி - அழகிய சிலவாகிய
கூந்தல், 308
அடுகுழி - சமைக்கும் பாணை,
287
அடும்பு - நெய்தல் நிலத்தில் வள
ரும் ஒரு கொடி 20, 29, 30, 31,
32, 33, 34, 35, 36, 37, 70, 72,
73, 82, 132, 139, 145, 208,
260, 289
அடைகரை-கடற்கரைப் பக்கம்.
கலம், கட்டுமரங்கள் முதலியன
தங்குமிடம் 24, 25, 26, 34, 51,
87, 104 110, 266, 267
அண்டை - கட்டுமரங்களின்
முனையில் கட்டப்படும்
வளைவான மரக்கட்டைகள்
181, 182
அணங்கு - தெய்வம் 214
அணி 278
அணிகலன் 249
அணிமை - சம்பம் 87
அதிகள் 244, 245
அதிபத்தர் - அறுபத்து மூன்று
சிவனடியார்களில் ஒருவர்;
பரதவர்குலத்தைச் சேர்ந்த
வர், 306
அதிபத்த நாயனார் ௨௧, 216
அதியரசர் - வலைச்சாதித் தலைவர்
306
அதிரல் - புனமல்லிகை 70
அத்திரி - கோவேறு கழுதை 100,
105, 119, 141, 142, 144
அந்தகாரம் - பேரிருள் 276
அந்துவன் 274
அமல் - நிறைந்த, நெருங்கிய 34
அமுதம் 258, 261
அம்குடிச் சீறார் 212
அம்பாப்பாட்டு - பரதவர்கடலில்
கலங்களை இயக்கப்படும்
பாட்டு 217
அம்பி-படகு 172, 174, 175, 179,
186, 196, 217, 268
அம்புளி 137, 206
அம்முவரை 262, 266, 277, 268,
269, 270, 271, 272, 273
அயிரை-ஒருவகை மீன் 78, 81, 82,
89, 91, 97, 100, 137, 138
அயிலை-ஒருவகை மீன் 100, 137,
193, 206
அரக்கு-ஒருவகை மெழுகு 70
அரக்கர் 217
அரபிக்கடல் 303
அரபிநாடு 226
அரம் 170, 233
அரவர்-மீனவரில் ஒரு பகுதியினர்
306
அரசு பரம்பரை 306
அரசிறை-கப்பம் 240
அரவிந்தம்-தாமரை 15
அரவு-பாம்பு, 100
அராபியர் 225
அரிக்கமேடு-பழைய வரலாற்றுச்
சிறப்பு வாய்ந்த இடம்;
புதுச்சேரியை அடுத்துள்ளது,
227
அரிதாள் - நெல் கதிர் முதலிய
வற்றின் அறுக்கப்பட்டதாள்
292
அரசி 225

அரில்லலை-சிகைதந்து
சிக்குண்டவலை 186
அரிமா 239
அரியணை 275
அரும்பு 11, 122, 288, 295
அருவாள நாட்டார் 253
அருவினை 177
அரையர்-மீனவரில் ஒரு
பிரிவினர் 305, 306
அல்லங்காடி-மாலேக்கடை 151
அல்லி 297, 299, 300
அல்லோர் 31
அலக்கழித்தல்-துன்பப் படுத்தல்
51
அலமருதல் - வருத்துதல் 273, 275
அலகு 260
அலங்கு இதழ்-அசைகின்ற
பூவிதழ் 130
அலவன்-ஆண்நண்டு 57, 160, 100,
120, 123, 125, 126, 161, 190,
210, 260, 267, 284
அலர்-களவொழுக்கத்தின்
கண்வரும் பழிமொழி 273
அலரி-ஒருவகை மலர் 11, 15
அலவனாட்டல் - நண்டை ஒட்டி
மகளிர் விளையாட்டல் 123, 210,
217
அலெக்ஸாண்டிரியா 225
அலைகடல் 190, 205, 210, 227
அலைவாய்-திருச்சீரலைவாய்;
திருச்செந்தூர் 240
அவலப் பேரிடம்-துயரச்
சூழ்நிலைமிகும் இடம் 7
அவலம்-துன்பம் 17
அவிர்கதிர் முத்தம்-
ஒளிவிடும் முத்து 163
அழுவம்-கடற்பரப்பு 5, 178
அளத்தி-பரதவப் பெண் 167
அளம்-உப்பு விளையும் இடம் 203
அளை-நண்டின் வளை 124, 125
அறப்பயன் 278
அறநெறி 280
அறம் 281
அறிவியலறிவு-விஞ்ஞான அறிவு 8
அறுகை - புல் 15
அறுவடை 92, 195, 292, 298
அற்புதப் பிறவி 258
அறநெறி 88

அன்றில் - நெய்தல் நிலத்துக்கு
உரித்தாகக் கூறப்படும் இணை
பிரியாத ஒருவகைப் பறவை 7,
31, 64, 72, 74, 75, 76, 77, 83,
93, 95, 259, 260, 302
அன்னம் 31, 36, 37, 42, 68, 72,
73, 74, 83, 95, 99, 135, 302.
அன்னாசிப்பழம் 38
அன்னி - ஒரு குறுநில மன்னன்
236
ஆகாசத் தாமரை 296
ஆடியல் பெருநாவாய் - அசைந்
தாடி நிற்கும் பெரிய மரக்கலம்
177
ஆடு 100, 142, 143, 144, 157
ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன்
289
ஆடை 1
ஆணி 122
ஆணையாளர் 151
ஆணை 278
ஆண்தாழை 38, 44,
ஆண்மையாளர் 184
ஆண்யாமை 36
ஆதவன் சூரியன் 275, 278
ஆதியரசர் 231
ஆத்தி - ஒரு வகை மரம் 15, 16
ஆந்தை 95
ஆம்பல் - அல்லி 16, 33, 70, 80,
94, 124, 291, 292, 297, 299,
300
ஆயம் - தோழியர் கூட்டம் 11,
55, 214
ஆய் அண்டிரன் 85
ஆரணங்கு - தெய்வம் 31
ஆரம் - சந்தனம் 19, 156
ஆரல் - ஒருவகை மீன் 11, 89,
100, 270
ஆரல் மீன் முட்டை 57
ஆரவாரம் 157
ஆரியர் 224
ஆரைமீன் - ஆரல் மீன் 137, 138
ஆர்க்காடு 97
ஆலமரத்தடி 239, 255, 273
ஆலவட்டம் விசிறி 1
ஆல்ப்சு - இத்தாவிய நாட்டுப்
பெருமலை; உயரத்தில் இமய
மலைக்கு அடுத்தது 1

- ஆழி - கடல் 5
 ஆழ்கடல் 190, 207, 211, 218
 ஆளி-ஒருவகைச்சிப்பி, கிளிஞ்சில், 129
 ஆறு 306
 ஆறறிவுயிர் 278
 ஆனிரை 237
 இகுதிரை - புரண்டுமும் அலை 119
 இகுமணல் - சொரியும் மணல் 186
 இஞ்சி 248
 இஞ்சி வேர் 225
 இடம் புரி - இடப்புறம் முறுக் குண்டிருக்கும் சங்கு 133
 இடியேறு 218
 இடுக்கி 121
 இடுகுறி 11
 இடுமணல் 26, 28, 283
 இடையர் 124
 இணர் - கொத்து 58
 இணர்ப்பெண்ணை 248
 இண்டு - ஈங்கைமலர் 70
 இந்தியத் துணைக்கண்டம் 227
 இந்திய நாடு 225, 226, 227
 இந்தியா 223, 224, 225
 இப்பி - கிளிஞ்சில், சிப்பி 47, 100, 133, 136, 163
 இமயம் - இமயமலை 1, 249, 261
 இயற்கை 17
 இரக்கம் 7
 இரங்கல் - நெய்தல்நில உரிப் பொருள் 7, 8, 285
 இரங்கல் நிமித்தம் 8
 இரங்குவார் 7
 இரங்குநீர் 178
 இரந்தோர் 195
 இராக்கதமீன் - பெருமீன் 108
 இராமன் 255
 இராமாயணப் போர் 255
 இராவணன் 255
 இரிய - நீங்க 27, 131
 இருங்கழி - கரியகழி 11, 105, 120, 198, 199, 214
 இருட்படலம் 278
 இருத்தல் - முல்லைக்குரிய உரிப் பொருள் 7, 11, 12, 13
 இருப்பைப்பூ - இலுப்பைப்பூ 116
 இரும்பல்வம்-கரிய, பெரிய கடல் 286
 இருள் 149
 இரைகுத்திப்போடுதல் - மீன் களைத் தூண்டிலில் பிடிக்கச்சிறு மீன், புழு இவற்றை இறையாகக் குத்தி நீரில் போடுதல் 188
 இலங்கு முத்து - ஒளிவிடும் முத்து 130, 163
 இலங்கு வளை 170, 233
 இலங்கு நீர் 104, 208
 இலச்சினை 249
 இலிலி - லில்லிப்பூ 19
 இலை 290
 இலக்கு 9, 185, 205
 இவர்திமில் 173
 இளநீர் 286, 288
 இளமணல் 50
 இளவேனில் 258
 இறப்பு - ஓலை, விழல் முதலிய வற்றால் வேயப்பட்ட குடிசைகளின் கீழ் விளிம்பிடம் 149
 இறவு - இரூ, 186
 இரூமீன் 53, 79, 83, 84, 86, 93, 97, 100, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 126, 144, 195, 199
 இரூல் 86, 243, 244, 249, 260
 இறைச்சி 102, 136
 இறைவழிபாடு 213
 இற்செறித்தல் - கன்னியை வீட்டகத்தடக்கிக் காத்தல் 77
 இனப்புள் - ஓரினப் பறவை 199
 இனமீன் 11, 76, 195
 இனிமை 273
 ஈங்கை - ஒருவகை மலர்க்கொடி 70
 ஈயம் 158
 ஈரனெண்டு 124
 ஈரமணல் 122
 ஈரம்...273
 ஈரவயல் 89
 ஈரிரவு 219
 ஈரைம்பதின்மர் நூற்றுவர்; துரியோதனதையர் 256
 ஈழம் - இலங்கை 248
 ஈற்றியாமை - குஞ்சு பொரிக்கும் நிலையுடைய ஆமை 287

- ஈனன் 279
 உச்சிக் கொண்டை 74
 உச்சிச் செலுந்தில் - பவழ
 மல்லிகை 16
 உடலியல் 257
 உடற்கட்டு 221
 உடுக்கை 307
 உடை 221
 உணக்கல் - உலர்த்தல் 198
 உணவு 258
 உணை 31, 99, 147, 172
 உதய ஞாயிறு 190
 உதிரம் 114, 266
 உப்பங்கழி 86, 101, 115, 244,
 297, 303, 304
 உப்பளம் 201, 203, 211, 237,
 264
 உப்பளவர் 201
 உப்பு, 179, 204, 232, 272
 உப்புக்கண்டம் - உலர்த்திய மீன்
 199
 உப்புக் குவியல் 264
 உப்பு நொடை-உப்பின் விலை 206
 உப்புப் பொதி 211
 உப்புப் பூத்தல் 200
 உப்பு விளை கழனி 205
 உப்பு விளைத்தல் 31, 200, 227,
 228, 234
 உப்பு நீர் 115
 உப்பொய் சகடம்-உப்பு வண்டி
 202
 உப்பு வணிகள் 201
 உப்பு விலை 172
 உமட்டியர் - உப்புவாணிக
 மகளிர் 132
 உமணர் - உப்பு வாணிகர் 85,
 194, 198, 200, 202, 203, 266
 உமணர் இளமகள் 203
 உமண்பகடு - உப்பு வண்டியில்
 பூட்டிய எருது 31, 99, 100
 உமித்துள்-நெல் உமிப்பொடிகள்
 204
 உயர்ந்தோர் 31, 258
 உயர் மணல் 266
 உயிரியல் 257
 உயிரினம் 3, 275
 உயிரோட்டம் 144
 உயிரோவியம் 272
 உரவுக்கடல் - ப்ரந்துள்ள கடல்
 24
 உரவு நீர் - கடல் 178
 உரவோன் - மரபில் வந்தவன்
 177
 உரி 8, 30, 259
 உரிப் பொருள் 258, 285
 உரையாசிரியர் 234
 உரோசா - ரோசாமலர் 19
 உரோமநாடு 234, 226, 227
 உரோமப் பேரரசு 223
 உரோமம் 220
 உரோமர் 159, 222
 உரோமாபுரி 225
 உரோமானியர் 162, 222
 உலக்கை 114
 உலக ஒழுக்கம் 280
 உலோச்சுரை 262, 263, 266
 உலகு - சுங்கம் 157
 உவகைக் கடல் மகிழ்ச்சிப்
 பெருக்கு 278
 உவர் - உப்பு 264
 உவர்க்குழி 31
 உவர்நிலம் - உப்புநிலம் 200
 உழவர் 195, 203, 268
 உழாஅ உழவர் 198
 உழிஞை - ஒருவகைமரம் 14
 உழைப்பாளிகள் 218
 உளவியல் 257
 உள்ளக்கிழி - மனத்திரை 128,
 272
 உள்ளாங்குருகு - வெண்குருகு 84
 உறுதுணை 211
 உறையும் 151
 உற்றுழி - நேர்ந்த விடத்து 259
 ஊடல் - தலைவன் தலைவியர்க்குள்
 நிகழும் சிறுபிணக்கு 7, 12
 ஊணன் கொடி - ஒருவகைக்
 கொடி 297
 ஊணார் - ஓர் ஊர் 243
 ஊது கொம்பு 93
 ஊதைக்காற்று - வாடைக்காற்று
 51, 61, 270
 ஊமன் 182
 ஊரன் 308
 ஊர் 31, 258
 ஊர்க்காவல் 211
 ஊர்க்குருவி 52

- ஊர்ச்செட்டியார்கள் 310
 ஊர்த்தேவதை 216, 307
 ஊர்வன 3
 ஊழிக்காலம் 278
 ஊற்றுநீர் 200
 எக்கர் - மணற்குன்று 10, 24, 26
 28, 34, 48, 50, 60, 67, 76,
 104, 117, 119, 197, 199, 261,
 283, 286
 எக்களிப்பு 202
 எனினம் - நாய் 142
 எனிப்திய கிரேக்கர்கள் 225
 எண்டிசை 250
 எந்தை 264
 எபிரேயம் - ஹிப்ருமொழி 225
 எயிறு - பல் 308
 எருக்கிலை மலர் 19
 எருது 124, 195, 202
 எருமை 291, 292, 293
 எலும்பு 116
 எல்வளை - ஒளிமிகுவளையல், 203
 எவ்வி - ஒரு சிற்றரசன், 236
 எழில் மதியம்-அழகிய சந்திரன் 1
 எழுத்தோவியம் 285
 எழுமீன் - சப்தரிஷி மண்டலம் 73
 எற்பாடு - கதிரவன் மறையும்
 நேரம் 7
 எறி சுரு - வாள் போன்ற கொம்பு
 பால் வீசும் சுருமீன் 102, 104,
 105, 109, 207
 எறிதரங்கம்-வீசும் அலை 1
 எறிதிரை-வீசும் அலை 173
 எறியீட்டி சுரு போன்ற மீன்களை
 எய்யப் பயன்படுத்தும் ஓர்
 ஆயுதம் 114
 எறியுளி - பெரிய மீன்களை எய்யப்
 பயன்படும் ஓர் ஆயுதம் 73, 106,
 107, 113, 114, 187, 188, 191, 266
 எஃகு 114
 ஏதம் 259
 ஏர் பூட்டல் 201
 ஏரி 155
 ஏழகத்தகர் - ஆட்டுக்கிடாய் 156
 ஏறு - ஆண் 156
 ஐந்திணை 7, 8, 30
 ஐந்நிலங்கள் 290
 ஐயன்மார் 110
 ஐயம் 171
 ஐவர் - பாண்டவர் 256
 ஓட்டகம் 220
 ஓடிந்தமரம் - கப்பல் கவிழ்ந்த
 போது ஓடிந்த மரத்துண்டு 311
 ஒண்டொடி மகளிர் 221
 ஒலிதெங்கு - தழைத்த தென்னை
 287
 ஒள்ளொளி - ஒளி பொருந்திய
 விளக்கு 198
 ஒளி நாட்டார் 253
 ஒளி விளக்கு 190, 198
 ஒன்பான் அறவுரை-ஆற்றுதல்,
 போற்றுதல், பண்பு, அன்பு,
 அறிவு, செறிவு, நிறை, பொறை
 280
 ஒங்கு மணல் 287
 ஒட்டுக் கூடு - கிளிஞ்சில் ஓட்டா
 லான கூடு 133
 ஓடம் 172, 179
 ஓடுகலம் 178
 ஓடுகள் 136
 ஓடும் திமில் 198
 ஓணைக் கொடி 196
 ஓதம் - கடல் 5
 ஓதிமவிளக்கு - அன்ன வடிவ
 அமைப்புள்ள விளக்கு 221
 ஓநாய் 101
 ஓரறிவுயிர் 278
 ஓலைப்பூ - தாழம்பூ 38
 கங்குல் - இருள் 198 279
 கச்சி - காஞ்சிபுரம் 256
 கட்டுமரம் 107, 172, 181, 183
 185, 190, 197, 217
 கட்டுமுனை - படகைக் கட்டும்
 கந்து 155
 கடம்பர் - 249
 கடம்பு - முருகனுக்குரிய ஒரு
 வகைப்பூ 15, 249, 252
 கடல் 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 37,
 38, 40, 41, 75, 86, 90, 99, 100,
 101, 102, 107, 111, 115, 118,
 119, 123, 124, 127, 133, 139,
 143, 144, 154, 157, 172, 179,
 185, 186, 188, 190, 191, 192,
 195, 196, 202, 206, 208, 227,
 255, 259, 284, 285
 கடற்கரை 5, 6, 7, 10, 11, 24, 25
 29, 30, 32, 34, 43, 53, 58, 60

- 63, 65, 66, 67, 72, 73, 80, 82, 83, 86, 87, 89, 93, 95, 96, 121, 123, 125, 127, 153, 154, 158, 164, 200, 206, 214, 216, 230, 237, 262, 271, 285, 288, 289, 301, 304, 305, 306, 310, 311
- கடற்கரைப் பரப்பு 131
கடற்காகம் 7, 72, 74, 78, 302
கடற்செலவு 231
கடற் சிறுகாக்கை 104, 118
கடற்றெய்வம் 214, 215
கடற்றுறை 155, 237, 248
கடல் படுசெல்வம் - கடலில் தோன்றும் செல்வம், முத்து பவழம், போல்வன 3, 4
கடல்படு பொருள் 160
கடற்பரப்பு 5, 59, 269, 289
கடற்பாய் - மரக்கலங்களைக் காற்றின் துணையால் இயக்கக் கட்டும் துணியாலான பாய் 250
கடற்பிணை - நெய்தல் நிலப் பெண் 167.
கடல் முள்ளி - நெய்தல் நிலத்தில் காணும் கருநிறமுள்ள ஒரு வகை மலர் 65.
கடல் ராஜா 303
கடல் வாணிகர் 312
கடல் வாணிகம் 223, 224, 227, 233, 251, 254, 310, 311
கடல் வாழ் சுறவு. 106
கடல் வேட்டம் - கடலில் மீன் வேட்டை 195, 196, 198
கடலர் - நெய்தல் நிலத்தோர் 166, 167
கடலன் 251
கடலரசி 223
கடலலை 283
கடலாமை 37
கடலாழம் 55
கடலாணை 303
கடலோடிகள் 227, 228, 234, 310, 311
கடலோரம் 298
கடவுட் புலவர் 258
கடா - எருது 203
கடிமணம் 57
- கடையா - கட்டு மரத்தின் கடைப் பகுதி 181
கண் 291, 293, 294
கண்கள் - வலைமுடிச்சு இடை வெளி 186
கண்ணாடி 158
கண்ணி 14, 57, 61, 96
கண்டம் 206
கண்டல் - தாழை 31, 37, 43, 44, 45, 80, 124, 125, 149, 261, 264
கண்ணோடாது - இரக்கமின்றி 280
கணக்கெண்ணிக் களித்தல் 198
கணம் 119, 186
கணிகை 311
கணு 295
கணைக்கால் 119, 141
கத்தரி 65
கருவிடுக்கு 115
கதிர் - கயிறு திரிக்கப் பயன்படும் கருவி 185
கதிர்மணி முத்தம் 171
கதிரவன் 203, 260, 275, 279
கந்தபுராணம் 38
கப்பல் 186, 233
கப்பல் கட்டும் திறமை 223
கப்பிக்குடத்தல் - சூழ்தல் 149
கம்பலை - ஆரவாரம் 173
கம்மியர் 151
கமண்டலம் 42
கமலம் 279
கமுகு 287
கயம் 105, 270, 291, 293
கயல் - ஒருவகை மீன் 100, 138
கயிறு 238
கரந்தை 13
கரிகாலன் 253
கரிய மேகம் 3
கரு 8, 30
கருக்கு மடல்கள் 64
கருங்கடல் 185, 190, 198
கருங்கழி - கருநிற நீருடைய கழிகள் 29, 81, 82, 83, 145, 261, 279
கருங்கறி - கருமிளகு 248

- கருங்குவளை - கருநிறமுள்ள நெய்தல் மலர் 22, 32, 298, 299, 300, 301
 கருங்குழல் 1
 கருஞ்சேறு 94
 கருநாவல் 260
 கருநிற மலர் 298
 கருநீலம் 298
 கருநெய்தல் - கருநிறமுள்ள நெய்தல் பூ 22, 32, 33, 299, 300, 301
 கருப்பொருள் 258, 285
 கரும்பு 292
 கருமிளகு - மிளகு 156
 கருவாடு - உலர்ந்த மீன் 199
 கருவாப்பட்டை 225
 கருவிளை - காக்கணஞ்செடி 16
 கரை - 7
 கலங்கரை விளக்கம் 284
 கலம்பிணி பெருமுளை-மரக்கலங்களைப் பிணிக்கும்முளை 305
 கலவம் - கலாபம் 286
 கல் - மலை 279
 கல்லீரல் 102, 107
 கல்லுப்பு 202, 203, 271
 கல்லுதல் - அகழ்தல் 274
 கல்வி நிலையம் 7
 கலப்புத் திருமணம் 57
 கலம் 107, 160, 172, 175, 177, 178, 179, 226, 228, 283
 கவடு - பிளவு 34
 கவவுமுனையின் - தின்பதை வெறுத்தால் 287
 கவறு - சூது 127
 கவி 226
 கவியோவியம் 143, 266
 கவிநயம் 144
 கவின் 9, 27, 87, 92, 151, 155, 210, 263, 272, 275
 கவுரவர் 16
 கவுரியர் 239, 255
 கவைத்தாள் அலவன் - பிளவு பட்ட கால்களை உடைய நண்டு 122
 கழி-கடலை யடுத்த சிறு சிறு நீர்ப்பகுதி; வாய்க்கால் 7, 8, 30, 36, 37, 38, 41, 44, 47, 51, 53, 60, 66, 67, 69, 72, 73, 74, 83, 92, 93, 97, 99 100, 101, 105, 111, 112, 113, 115, 116, 119, 133, 138, 139, 140, 141, 143, 149 155, 160, 171, 172, 179, 195, 227, 259, 285, 290, 291, 292, 298, 303,
 கழி இறவு - கழியில் உள்ள இராமீன் 119
 கழிக்கரை 121, 200, 215
 கழிச்சுறு 105
 கழி சூழ்பாக்கம் 186
 கழிநீர் - 290, 297
 கழிப்பூ 87
 கழிமுகம் - 100, 101, 111, 154
 கழிமுண்டகம் 66
 கழிமுள்ளி (முண்டகம்)-கழியின் கண் காணப்படும் ஒரு வகை முள்ளிச்செடி 33, 65, 66, 68, 264
 கழியர் 167
 கழிவலை 195
 கழுதை 142
 கள் 153, 204, 209, 218, 219, 220, 292
 கள்வன் - நண்டு 121
 களம் 59
 களர் 235
 களவன் - நண்டு; மருதநிலத்தில் வாழ்வது 121
 களவொழுக்கம் 77
 களி 219
 களிறு 177, 238, 241
 களை 292
 கற்பனைக் கழகம் 6
 கற்பனைப் பள்ளி 6
 கற்பனை யாழம் 55
 கறி மூடைகள் 159, 160
 கறுப்பு - பிசாசு 197
 கறையடி - யானை 187
 கன்னியம்மன் 216
 கன்னறு - சினந்து 188
 கனைகடல் 190
 காக்கை 80, 81, 137, 212
 காக்கை பாடினியார் நச்சுச் செள்ளையார் 289
 காஞ்சி - ஒருவகை மரம் 148
 காஞ்சி மாநகர் 246
 காத்தற் கடம் 157

- காந்தள் - ஒருவகை மலர் 19, 286
 காப்பு 286
 காம்பு 295
 காமன் - மன்மதன் 279
 காயக்கமுகு 48
 காய் கதிர் 235
 காய் பசி 287
 காயல் - ஒரு துறைமுகப் பட்டினம் 162
 கார் 258
 கார் குழலாள் 210
 கார் கோள் - கடல் 5
 கார்ச் சாரடான் (வெண்குறு) 101, 102
 கார்ச் சாரினஸ் 102
 கார்த்திகேயன் - 217
 கார்ப்பருவம் 175
 கார் மேகங்கள் 1, 2
 கார் இரவு 187
 காரிருள் 275
 காலம் 277
 காலாட்படை - அணிவகுப்பு 88, 97, 237
 காலியோ செர்டோ - வள்ளுவன் சுறு 102
 காவல் மரம் 226, 249
 காவலர் 211, 221
 காவற் குப்பை - காவலையுடைய குவியல் 201
 காவி - செங்கழுநீர்ப்பூ 30, 69, 70, 291, 299, 300
 காவிரி நன்னாடு 247
 காவிரிப் படப்பைப் பட்டினம் 253
 காவிரிப் பூம்பட்டினம் 154, 156, 246, 247, 254
 காழகம் - கடாரநாடு 248
 காற்றவராயன் 215
 காற்று - பிசாசு 197
 கானல் - கடற்கரைச் சோலை 7, 8, 26, 28, 40, 41, 44, 47, 48, 49, 51, 74, 85, 87, 132, 140, 145, 146, 150, 160, 178, 186, 197, 198, 201, 207, 210, 243, 259, 261, 263, 273, 285
 கானலஞ்சோலை 259, 289
 கானலம் பெருந்துறை 237
 கானற்சோலை 132
 கிரேக்க நாடு 222, 226
 கிரேக்கம் 220
 கிலுகிலி - ஒருவகை விளையாட்டுக் கருவி 132
 கிள்ளி 247, 253
 கிளிஞ்சில் 132
 குஞ்சுகள் 140
 குட்டம் - நீர்ப்பெருக்கு; கடல் 183
 குட்டுவன் 159, 160, 242, 249
 குட்டுவன் தொண்டி 242
 குட்டுவன் பொறையன் 252
 குடகடல் - மேலைக்கடல், 178
 குடந்தை - கும்பகோணம் 240
 குடம்பை - கூடு 75, 214
 குடமலை 212, 218, 248
 குடவர் 242
 குடவாயில் 241
 குடிசை 148, 149, 150
 குடில் - குடிசை 149
 குடியிருப்பு 145, 146, 150, 165
 குடிநீரி - குடிகளையமைத்து 253
 குடுமி 21
 குடை நீழல் 276
 குண்டன் சுறு 102
 குணகடல் - கீழைக்கடல் 156, 248
 குத்திரமரம் - சிறியகட்டு மரம் 182
 குதிரை - 72, 100, 112, 113, 131, 142, 155, 156, 163, 177, 226, 236, 238, 242, 249, 263, 264
 குதிரைப் படை 242, 249
 குதூகலிப்பர் 185
 குப்பத்தார் 150
 குப்பம் - மீனவர் குடியிருப்பு 147, 150, 216, 219
 குப்பை 237
 குப்பை வெண்மணல் 26
 கும்பல் 150
 குமுதம் 297, 299, 300
 குரங்கு 225
 குரம்பை - குடிசை 149
 குரவம் - ஒருவகை மரம் 70
 குரவைக் கூத்து 185
 குருகு - ஒருவகைப் பறவை 41, 50, 51, 59, 64, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 95, 105, 120
 குருத்தோலை 289

- குருந்து - திருமாலுக்குகந்த மலர் 15
 குரும்பி 219
 குருளை 139, 253
 குருஉத்திரை - நிறமிக்க அலை 104
 குலத் தொழில் 195, 196
 குலை வாழை 248, 286
 குவலயம் - பூமி; ஒருவகை மலர் 276, 299, 300
 குவலமணல் - மணற்குவியல் 26, 146
 குவளை 16, 67, 69, 292, 300, 301
 குவி இணர் - குவிந்த இதழ் 58
 குவியல் 198
 குழல்மீன் - ஒருவகை மீன் 213, 220
 குழிசி - பாளை 287
 குழீஇ - சேர்ந்து 10, 213
 குளங்கள் 138
 குளம் 253, 306, 307, 308
 குளம்பு 141
 குறிஞ்சி 9, 10, 11, 12, 13, 14, 19, 24
 குறியிறை - குறுகிய இறவாணம் (குடிசையின் கீழ்விளிம்பு) 148
 குறுக்கைப் பறந்தலை - ஓர்இடம் 236
 குறுங்கால் 72
 குறுந்தடி 60, 123
 குறுநில மன்னன் 251, 255
 குறம்பு 230
 குறம்பூர் 239
 குறும்பொறை நாடு 242
 குன்றம் 255
 குன்று 1, 51, 287
 கூகை - பெரிய ஆந்தை 95
 கூடல் 241
 கூதிர் 258
 கூதிர்ப் பருவம் 77
 கூம்பு - பாய்மரம் 153, 157, 176, 244
 கூரைக் கற்றலை - ஒருவகை மீன் 106
 கூரச் சுறு 102
 கூருகிர் குமலி - கூரியநகத்தை யுடையநாய் 156
 கூலம் - தானியம் 233
 கூற்றுவுள் 277, 278
 கெடிற்று மீன் 78, 81, 100, 138
 கெடிறு - ஒருவகை மீன் 308
 கெண்டி - துண்டித்து 175
 கெளுத்தி 138
 கேடயம் 149
 கேரம் - தென்னை 286
 கேரளம் 286, 302
 கைட்டின் - கொழுப்புச்சத்து 115
 கை கலத்தல் 204
 கைதை - தாழை 31, 32, 37, 44, 45
 கைம்மாறு - மறுஉதவி 5, 283
 கைம்மிகல் - மிகுதல் 7
 கைம்மை நோன்பு 36
 கொக்கு - நெய்தல் நிலப்பறவை 7, 42, 74, 79, 83, 89, 93, 94, 95, 97, 124, 212, 260, 302
 கொக்கு மந்தாரை - சிவனுக்கு கந்த ஒருவகைப்பூ 15
 கொங்கர் 244, 245
 கொச்சி 305
 கொட்டகம்-சிறிய ஓலைப்பெட்டி 32
 கொட்டில் 155
 கொடிகள் 157
 கொடித் தேர் 252
 கொடுக்கு 121
 கொடுங்கழி 120, 140
 கொடுங்கால் முதலை - வளைந்த காலையுடைய முதலை 140, 141
 கொடுஞ்சி நெடுந்தேர் 256
 கொடுஞ்சுழி 214
 கொடுஞ்சுறு 112, 114, 187, 191, 196, 208
 கொடுத்தாள் 103, 140, 141
 கொடுத்தியில் 103, 104, 173, 174
 கொடுத்தொழில் 173
 கொடுமணம் - ஓர் ஊர் 13
 கொடுமுடி - வலிய முடிச்சு 103, 104, 191
 கொடுவாய் இரும்பு 309
 கொண்கண் 105, 165, 166, 167, 168
 கொண்டல் - கீழ்க்காற்று 197
 கொத்து 294
 கொப்புளிச் சுறு - சுறுவின் ஒரு வகை 102
 கொப்பூழ் 246

- கொம்பு 109, 112, 113, 148, 191
209
கொம்பன்சுறா - ஒருவகைச் சுறா
மீன் 102, 112, 114
கொமாரி - குமரி 162
கொல்லம் 305
கொல்கி - கொற்கை 162
கொல்லிமலை 252
கொழியலரிசி 219
கொழுங்காந்தள் 286
கொழுமீன் 88, 139, 161, 206
கொள்ளி - நெருப்புடைக் கொல்
281
கொள்ளை - விலை 179
கொற்றவன் 274
கொற்கை 130, 156, 158, 161,
162, 163, 164, 206, 241
கொன்றை 146
கோட்சுறா - வாள் போன்ற
கொம்புடைய கொடிய சுறா
102, 103, 105, 109, 191
கோட்டயம் 305
கோட்டான் - ஆந்தை 67
கோட்டுமீன் 102, 104, 109, 140,
161, 173, 174, 187
கோடிக்கரை 255
கோடை 273
கோடைக்காற்று - மேல் காற்று
39
கோது - சாரமற்றபகுதி 10
கோயில் 253
கோரப்பல் 278
கோலம் புனைதல் 122
கோல் 205
கோவேறு கழுதை 100, 112, 113,
141, 142
கோழுடன் குறை - கொழுத்த
இறைச்சித்துண்டு 229
கோள் - குலை 287
கோள் தாழை 287
கோள் தெங்கு 248, 286, 287
கோள் வல் ஏறு - கொல்லத்
தக்க ஆண் 140, 141
சக்கரம் 69, 202, 277, 292
சகடம் 202, 203
சங்க இலக்கியம் 227
சங்க காலம் 233
சங்கம் 233, 237
சங்கறுப்போர் 162
சங்கு 27, 40, 68, 83, 100, 130,
133, 134, 135, 136, 137, 144,
206, 207, 208, 232
சங்குவகை - இடம்புரி, வலம்புரி
சலஞ்சலம், பரஞ்சன்னியம் 208
232
சங்கு னை 134
சங்கெடுத்தல் 206
சங்கொலி 132
சண்பகம் 16
சதுரக் கருவிகள் - தாயக்கட்டை
127
சந்தனக்கட்டை 156, 226
சந்திரத்தன் 312
சம்மான் - ஒருவகை மரக்கலம்
181
சமுத்திரம் 101
சரம் - கோவை 1, 115
சரவணப் பொய்கை 217
சருச்சரை - சொரசொரப்பு 38,
39, 47, 53, 108, 116, 117
சலஞ்சலம் 133
சலவர்-பரதவர் 166, 167
சாடி 219
சாதுவன் 311
சாமாஸ்தீவு 222
சாலர் - பரதவர் 167
சாறயர் மூதூர் - விழாக் கொண்
டாடும் மூதூர் 152
சிகரம் 47, 154
சிங்கம் 101, 107
சிங்கவேறு 180
சிப்பி 4, 126, 129, 136, 251
சிரல் - மீன் கொத்திப் பறவை
11
சிவபதம் 216
சிவபெருமான் 216, 217, 307
சிவமூர்த்தி 15
சிவன் 306
சிவன் படையர் 307
சிவனடியார் 306
சிறநில 22, 126
சிறுநூர் 146
சிறுகண் வலை 193
சிறுகுடி 146, 150, 201, 203, 263,
265
சிறுகுடிப்பாக்கம் 146, 150
சிறுகுடில் 52, 149

- கிறுகிரல் 11
 கிறுபொழுது 258
 கிறுமீன் 144, 194
 கிறுவீ ஞாழல் - சிறிய பூக்களை யுடைய ஞாழல் மரம் 57, 196
 கிறுவெண்சாக்கை - நெய்தல் நிலப் பறவை 57, 59, 78, 79, 80, 82, 83, 95, 118, 119, 137, 138, 291
 கிறுவெள்ளாங்குருகு - வெண்ணிறக்குருகு 83
 கிறைக்கோட்டம் 253
 கிறையரண் 253
 கிளச்சுறு 192
 கிளை - மரக்கொம்பு 263
 கிளைக்கயல் 308
 கிளைச் சுறவு 214
 கீத்தல் - போக்குதல், ஒதுக்குதல், 48, 139, 176
 கீதை 255
 கீர்படுத்தல் 112
 கியொளி - மணலைச் சீய்த்து ஒளிந்துக் கொள் 127
 கிவாளி - ஒருவகைக்கடல் நண்டு 127
 கிறார் 144
 சுங்கச் சாவடி 157
 சுட்டமீன் 153, 220
 சுடர் 13
 சுணங்கு 61
 சுண்டிச்சோறு - ஒருவகை மது வகை, உள்ளூரில் தயாரிக்கப்படுவது 219
 சுண்ணச் சாந்து 246
 சுத்தி 102
 சுரப்பு 185
 சுரை 149
 சுரைக் கொடி 148
 சுவடு 122, 135
 சுவாதி நட்சத்திரம் 4, 129
 சுழல்-நீர்ச்சுழி 107
 சுறவினம் - சுறமீனினம் 93, 111
 சுறவுக்கோடு-சுறமீன் கொம்பு 10, 213, 216
 சுறவு 99, 186, 187, 266
 சுறு 31, 43, 82, 99, 100, 105, 106, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 135, 144, 174, 175, 187, 188, 199, 192, 195, 205, 207, 208, 209
 சுறுக்கோடு 39
 சுறமீன் 82, 99, 101, 102, 104, 105, 110, 112, 113, 114, 115, 137, 141, 188, 199, 195, 209, 217
 சூடுதல் 17
 சூதாடு வட்டு 36, 139
 சூது 311
 சூரியன் 15
 சூல் 3, 75, 82, 260
 செக்கர்வானம் 94
 செங்கடல் 266
 செங்கதிர்ச் செல்வன் 279
 செங்குவளை 258, 301
 செங்குதாளம் 16
 செங்கோல் 191
 செடி 284
 செட்டி 233, 310, 311, 312
 செட்டியார் 310
 செத்தை - உலர்ந்த புல், இலை, 149
 செந்தாமரை 15
 செந்தாழை 38
 செந்நண்டு 44
 செந்நெல் 292
 செப்பு 291, 295, 307
 செப்பு நாணயம் 227
 செம்படச்சி 307
 செம்படவர் 306, 307, 309
 செருக்களம் 69
 செருந்தி 20, 30, 67, 68, 69, 210
 செய்த்தலை-விளைநிலத்தின் கண், 288
 செய்தி - தொழில் 31
 செல்வச் செருக்கு 232, 265
 செல்வம் 310
 செல்வாக்கு 310
 செல்லூர் 243
 செவியுணர்வு 110
 செவ்வல்லி 29
 செழியன் 110
 செழுநகர் 157
 செறிவு 280, 281
 சேக்கும் - தங்கும் 153, 176
 சேம்பு 248
 சேய் 270

- சேயிறு 116, 118, 119, 120, 173, 206
சேர்ப்பன் - நெய்தல் நிலத் தலைவன் 165, 166, 167, 168, 186, 191
சேர்ப்பு 40, 48, 49
சேரலாதன் 249, 252
சேரி 147, 149
சேவல் 82
சைவநாயன்மார் 216
சொக்கட்டான் 126, 127
சோங்கு - படகு 180
சோலை 160
சோழமண்டலக்கரை 223
சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி 262
சோழன் கரிகால் பெரு வளத்தான் 253
சோழி 100, 137
சூமலி - நாய் 142, 156, 203
சூரல - கூவ 208
சூயிற்றுக் கடவுள் 215
சூயிற்றுச் சோதி 4
சூயிறு 3, 4, 9, 35, 79, 80, 94, 96, 139, 140, 179, 187, 200, 212, 215, 216, 218, 258, 259, 274, 275, 270, 278, 279
சூழல் புலிநகக் கொன்றை 20, 30, 31, 32, 33, 50, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 67, 69, 83, 93, 122, 123, 186, 196, 268, 270, 289, 293, 230
சூண்டு - நண்டு 120, 125
தகடூர் 252
தக்கண மூர்த்தி 42
தக்கை 81
தங்கத்தாது - தங்கநிறப் பூம்பொடி 47
தங்க நாணயம் 227
தங்கம் 225, 226, 224
தடந்தாள் 35
தடாமரம் 74
தண்கருங்கடல் 198
தண்டலை 287
தண்டனை 282
தண்டு 217, 290, 295
தண்மதி 275
தந்தம் 158, 225
தண்கடல் 167
தண்டமிழ் 95
தமிழ் மறை 2
தமிழகம் 225, 226, 227
தமிழர் 225
தயங்குதிரை - விளங்கும் அலை 41
தருப்பைப்புல் 148
தலைச்சுமை 205
தலையளி - அன்பு 35
தலையா - கட்டுமரத்தின் முன்பகுதி 181
தலையாலங்கானத்துச் செரு வென்ற பாண்டியன் நெடுஞ் செழியன் 254
தழை 60
தழையுடை 57, 61, 125
தளிர் 57, 61, 70
தளவம் - செம்முல்லை 287
தாது - மகரந்தம் 39, 52, 262
தாபதர் - துறவிகள் 66
தாமரை 14, 277, 279, 281, 296
தாமரை இலை 298
தாய் 270
தாயக்கட்டம் 126, 127
தாய்மொழி 311
தார்மணி 34
தாலமி 161, 226
தாலி 137
தாவரவியல் 257
தாழ்தாழை 287
தாழ்ந்தோர் 258
தாழ்வாரம் 148
தாழை 16, 20, 21, 30, 32, 33, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 46, 48, 61, 82, 85, 86, 87, 88, 92, 97, 104, 113, 115, 117, 125, 131, 145, 192, 209, 260, 269, 286, 287
தாழைப்புதர் 39, 145
தாழைநார் 148
தாழைமரம் 192
தாற்றுக்கோல் 203
திங்கள் 279
திடர்-மணற்பரப்பு; மணல்திட்டு 25, 66, 145, 199
திடல் 88
திண்ணை 251
திண்திமில் 173, 174, 185, 188, 198

- திணிமணல் 176, 194, 210
 தின்மை 229
 தின்வலை 272
 திணைமயக்கம் 288
 திதியன் 236
 தித்தன் வெளியன் 237
 திமி - யானை மீன், பெருமீன் 174
 திமிங்கிலம் 107, 108, 302, 303
 திமில் 103, 172, 173, 174, 179,
 181, 187, 189, 197, 198, 264
 திமிலர் 165, 166, 167, 169, 305
 திமிலோன் - மீன் பிடிப்பவன்
 169, 205
 திரண்டதாள் 292
 திரள் 108
 திரள்காய் 287
 திராவிடமொழி 225
 திராவிடர் 224
 திரித்தகயிறு - முறுக்கேறியகயிறு
 188
 திருக்கைமீன் - வட்டமான உட
 லும் நீண்டவாலும் கொண்
 டது ஒருவகை மீன் 102
 திருச்சாயக்காடு 243
 திருநாள் தோப்பு 2 97
 திரு நீறு 216
 திருநூல் - விவிவியநூல் 225
 திருமால் 29, 69
 திருமாவளவன் 253
 திருமேனி 1
 திருவாலவாய் 305
 திருவிளையாடற் புராணம் 217
 திருவேங்கடமலை 255
 திரைக்கடல் - கடற்பரப்பு 5, 6,
 114, 186, 260, 283
 திரைச்சுரம் 5, 103, 173, 186
 திரையலை 41
 திரையன் 243
 தில்லை-தில்லைமரம் 30, 67, 121, 139
 தில்லைமரம் 66, 67, 139
 திவலை 119
 திறை - சுப்பம் 241
 தீப்பந்தம் 76, 78, 187, 188, 190
 தீம்நீர் 289
 தீம்புகார் 157, 177
 தீம்புனல் 11
 தீயொளி 190
 துட்டதேவதை 215
 துண்டம் 186, 199
 துணிகடல் 178
 துணைக்கறி 220
 துணைச்சுறு 195
 துப்பு - வலிமை 229
 தும்பி 121, 207
 தும்பை 14, 71, 235
 துரியோதனன் 256
 துழவை-துழாவிச் சமைத்த கூழ்
 219
 துறைமுகம் 176, 206, 229, 241
 துறைமுக நகரம் 151
 துறைமுகப் பட்டினம் 158, 160,
 237, 244, 250, 254
 துறைமுகம் 151, 154, 160, 206,
 225, 241, 244, 245, 304, 305
 துறைவன் - நெய்தல் நிலத்தான்
 165, 166, 167, 168, 171
 தூங்கல் அம்பி - அசைகின்ற மரக்
 கலம் 197, 202
 தூங்கல் வங்கம் 153, 176, 244
 தூண்டில் 135, 149, 172, 188,
 191, 308, 309
 தூண்டில் கயிறு 138
 தூண்டிற் கோல்கள் 149
 தூதக்குழு 222
 தூபதீபம் 268
 தூவி - இறகு 92
 தூவிகள் 97
 தெங்கு 248, 285, 286, 287, 288
 தெண்கடல் 43, 132, 254
 தெண்டிரை 214
 தெண்ணீர் 1
 தெண்ணீர்க்கடல் 133
 தெருக்கள் 170, 251
 தென்கடல் 226, 248
 தென்னாடு 133, 225
 தென்னை 286, 288
 தேக்குமரம் 226, 227
 தேங்காய்கள் 288
 தேய்பிறை 278
 தேர் 292
 தேர்ப்படை 163, 238, 241, 242
 தேறுநீர் - தெளிந்தநீர் 176
 தேறல் - கள் 220
 தொகைமீன் 186
 தொடலை 171
 தொடி 210
 தொடை 274

- தொண்டி 158, 160, 141, 161, 305
 தொண்டைமான் இளந்திரையன் 246, 255
 தொல்பொருள் 227
 தொல்குடி 146
 தோகை 226
 தோணி 53, 54, 80, 82, 159, 160, 172, 174, 175, 179, 180, 186, 189, 193, 218
 தோணிபுரம் 218
 தோப்பு 218
 தோலடி 72, 75
 தோற்றம் 290
 நடப்பண 3
 நடுக்கடல் 311
 நடுங்கு நிழல் 309
 நடுநிலை 312
 நண்டு 42, 43, 60, 67, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 130, 161, 260, 271, 289.
 நந்தி - நந்தியா வட்டமலர் 15, 16
 நந்தி தேவர் 217
 நமர் 282
 நயனம் 277
 நரலுதல் - கூவுதல், ஒலித்தல் 41, 75, 84, 92, 93, 260
 நல்லந்துவனார் 274
 நவ்வந்துவனார் 262, 274, 276, 277, 279, 280, 284
 நல்லறம் 280
 நல்லூர் 146
 நல்லெருது 266
 நவமணிகள் - ஒருநூலின்பெயர் 128
 நவமணிகள் - ஒன்பது வகைமணிகள் 224
 நம்பி மூத்தபிரான் - பலராமன், 26
 நற்சோறு 200
 நற்றவம் 280
 நறுந்தாது 87
 நறுமணப்பொருட்கள் 224
 நறு விரை 196
 நன்கலம் 178
 நன்றறி செட்டி 311
 நன்னீர் 101, 111, 115
 நன்னீர் இரூ 115
 நன்னீர் ஏரி 303
 நன்னீர்க்கழி 101, 303
 நன்னீர் நிலை 138
 நன்னீர்யாமை 138
 நன்னூடு 288
 நாகர் மொழி 311
 நாக வகுப்பினர் 311
 நாண் 308
 நாண் கயிறு 188
 நாணயச் சான்று 225
 நாப்பண் - நடுவே 152
 நாமம் - அச்சம் 2
 நாமநீர் வேலி உலகு 2
 நாமமுதலை 140, 141
 நாய் 100, 115, 139, 142, 143, 144, 156, 157, 203, 271
 நார் 115, 308
 நாரை 7, 35, 37, 42, 45, 51, 57, 62, 64, 74, 76, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 97, 138, 260, 267, 289, 291, 293, 302
 நாவல் 30, 42, 43, 67, 267
 நாவல் மரம் 125
 நாவற்கனி 267
 நாவாய் 152, 172, 175, 177, 178, 179, 228, 233, 245, 250
 நாழிகை 3
 நாழிகைவட்டில்-சூரியகடிகாரம் 3
 நாளங்காடி - பகல்கடை 151
 நாற்படை 250
 நானிலம் 9, 10
 நான்முகன் 246
 நிணச்சுளு 199
 நிணம் - கொழும்பு 88, 199
 நித்திலம் 68
 நிமிர்பரிப்புரவி 248
 நியமம் - கோசர் குடியிருப்பு 242
 நிரல் - வரிசை 149
 நிரை கவர்தல் 213
 நிரைதூமில் 173
 நிலக்காக்கை 78
 நிலங்கள் 14
 நிலந்தருதிருவிற் பாண்டியன் 250
 நிலங்கள் 14
 நிலப்பகுதி 9
 நிலம் - மாநிலம் 1, 30
 நிலவு 54, 283, 286

- நிலவுக்கடல் 1
 நிலவொளி 276
 நிலன் 1, 2, 3
 நிலா 5, 283
 நிறம் 290
 நிறை - மனத்துள் அடக்கற்
 பாலனவற்றைப் பிறர் அறி
 யாது அடக்கல், 280, 281
 நிறை சூல் 90
 நீரகம் - நிலம் 5
 நீராவிக்கலன் 181
 நீர் - கடல் 5, 248, 258
 நீர்க்கழி 55
 நீர்க் காக்கை 59
 நீர்க் கொடி 304
 நீர் குடைதல் 79
 நீர்த் திவலை 67
 நீர்த்துறை 80
 நீர் நாய் 100, 139, 144
 நீர் நிலை 78, 79, 80, 115, 289,
 303, 307, 309,
 நீர்ப்பரப்பு 176
 நீர்ப்பாயல் துறை - நீர்ப்
 பெயற்றுறை 245, 246
 நீர்ப்பாயற்றுறை - கடற்கரைப்
 பட்டினம் 142
 நீர்ப் பூ 296
 நீர்ப் பூக்கொடி 20
 நீர்ப் பெயற்றுறை 245, 246
 நீர் மலர்கள் 280
 நீர் முள்ளி 201
 நீர்மை - தன்மை 3, 4
 நீர்வாழ்வன 3, 4
 நீர் வாழ் உயிர்கள் 4, 100
 நீர்வேட்டம் - மீன்பிடித்தல் 264
 நீர்வேலி 2
 நீலம் - கருங்குவளை மலர் 15, 22,
 32, 33, 69, 299, 300, 301
 நீலக்கடல் 212, 259
 நீலக்கழி 200
 நீலத்திரைக் கடல் 79
 நீலநிறப் புன்னை 186
 நீலநிற நெய்தல் 57, 290
 நீலநெடுங் கடல் 250
 நீலநெடுவான் 190
 நீலமலர் 15, 22
 நீலவண்ணம் 29
 நீலவான் 51
 நீலமணி 68, 291, 293, 294, 295
 நீலோற்பலம் 32, 298, 299, 300,
 301
 நுகம் 142
 நுகு 62, 196
 நுணங்கு மணல் 199
 நுண்ணுயிர் 101
 நுண்தாது 58
 நுண்மணல் 195
 நுண்மதி 95
 நுண்மாண் நுழைபுலம் 260
 நுளைச்சியர் 167, 168, 169
 நுளைத்தியர் - நெய்தல் நிலப்
 பெண் 165, 168, 169
 நுளைமகள் 169, 213, 220
 நுளையர் - நெய்தல் நிலத்து
 மக்கள் 10, 165, 166, 167, 169,
 213, 305, 306
 நுளையர் மகள் 169
 நுளையர் மடமகள் 169
 நெஞ்சத்தருக்கு - உள்ளச்
 செருக்கு, 201
 நெடியோன் - திருமால் 246, 254
 நெடுங்கடல் 1, 189, 250
 நெடுங்கழி 152
 நெடுங்கழைத் தூண்டில் - நீண்ட
 மூங்கில் கழியில் கயிற்றோடு கட்
 டிய தூண்டில், 309
 நெடுங்கொடி 177
 நெடுங்கோடு 26
 நெடுந்திமில் 173, 174
 நெடுந்தேர் 141
 நெடுந்தொலை 209
 நெடுமணல் 202
 நெடுமாடம் 198
 நெடுமாடக்கூடல் - மதுரை, 244
 நெடுவலை 104, 191
 நெய்யரி 220
 நெய்த்தாமரை 296
 நெய்தல்-நெய்தல்மலர், நெய்தல்
 நிலம் 7, 8, 9, 10, 11, 14, 15,
 16, 19, 20, 22, 23, 28, 30, 31,
 32, 34, 35, 44, 45, 47, 51, 56,
 57, 61, 64, 65, 66, 67, 70, 72,
 74, 78, 83, 90, 100, 115, 130,
 131, 132, 142, 143, 145, 147,
 165, 167, 201, 204, 235, 258,
 262, 264, 266, 269, 270, 273,

- 277, 279, 282, 284, 285, 286,
289, 290, 291, 292, 293, 297,
299, 302, 303, 310
நெய்தல் இதழ் 294
நெய்தல் இலக்கியம் 142, 171,
257, 361, 262, 285
நெய்தல் உலகம் 264
நெய்தல் கவிஞர் 284
நெய்தல் குடி இருப்பு 147
நெய்தல் தாமரை 296
நெய்தல் தீணை 121, 235
நெய்தல் நிலத்தோர் 310
நெய்தல் நிலமக்கள் 165, 200,
263
நெய்தற் பாடல்கள் 235
நெய்தல் புலவர் 261
நெய்தல் பூ 20,
நெல் 292
நெல்லிக்கனி 96, 97
நெல்லூர் 254
நெற்கதிர் 51, 89
நெற்களம் 195
நெற்குவியல் 155
நெற்பயிர் 203, 292
நேரிய நெஞ்சு - நடுநிலையிலுள்ள
நெஞ்சம், 312
நொச்சி 59
நொய்யல் கொடி 297
பகடு - எருது, 100
பகட்டுயாணை 241
பகலவன் 277
பகலொளி 1
பகவதி 306
பகுக்கும் 161
பக்கல் - பக்கம் 203
பக்கவலை 193
பச்சிரா 117, 153, 244
பச்சுள் 309
பசங்கண் காக்கை 79, 159
பசுந்தினை 126
பசுமீன் 308
பசும்பூண் வழி 244
பஞ்சாய்க் கோரை 23, 292
பஞ்சு 249
பட்டயம் 159
படகு - தோணி 73, 110, 155
172, 174, 178, 179, 180, 181,
185, 186, 190, 196, 197, 198,
201, 202, 205, 206, 217, 264
266, 268, 307
படப்பை - பாக்கம் 44, 45, 76,
150, 152, 153, 155, 177, 208,
233, 245, 247
படலம் 129
படவு - படகு 180
படிவம் - வடிவம் 9, 10
படுகைப்பகுதி - நீர்நிலை 133
படுகிணை - தாழ்ந்தகிணை 45
படுகடர் 276
படைக்கலம் 184, 243
படைக்கலன் 184
படைபலம் 232
படையல் 79, 80
படைவலிமை 229
படைவீரர் 231
பட்டினம் 31, 147, 148, 151, 152,
153, 157, 158, 176, 198, 220,
221, 240, 251
பட்டினவர் 170, 233, 247, 310,
311
பட்டு 224
பணிலம் - சங்கு 134, 135
பண் 31
பண்டக சாலைகள் 245
பண்ட மாற்று 155
பண்பாடு 144
பதடி - இழிந்தவன் 278
பதர் 203, 204
பதாகை - கொடி 157
பதி - இடம் 240
பந்தர் 132
பரசிராமன் 243
பரத மங்கையர் 198
பரதர் 170, 171, 233, 234, 245,
310
பரதர் மகளிர் 171
பரதவக் குடி மகளிர் 205
பரதவநாடு 162
பரதவப் பெண்கள் 198
பரதவ மக்கள் 184, 190, 194,
197, 201, 202
பரதவ மகள் 213
பரதவ மகளிர் 199, 220

- பரதவ மக்கள் 111, 184, 190, 192, 194, 197, 200, 204, 202, 204, 210, 212, 218, 228, 311
- பரதவ மடந்தை 272
- பரதவ மடமகள் 169
- பரதவ மாக்கள் 194
- பரதவர் 53, 103, 104, 146, 148, 152, 161, 163, 164, 165, 166, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 185, 186, 187, 188, 191, 193, 194, 195, 196, 199, 203, 204, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 213, 214, 215, 216, 218, 219, 220, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 254, 255, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 268, 305, 306, 309, 310, 311, 312
- பரதவர் தலைவன் 238
- பரதவர் சிறுவன் 196
- பரதவர் பாக்கம் 212
- பரதநம்பி 17
- பரத்தியர் 165, 167, 168, 169
- பரப்பகம் - கடல் 5
- பரப்பன் - நெய்தல் நிலத் தலைவன் 168
- பரப்பு - கடல் 5, 24, 40
- பரவர் - நெய்தல் நிலத்தவர் 170, 10, 231
- பரவுக்கடன் - வணங்குகின்ற கடப்பாடு, நேர்த்திக்கடன் 213
- பரவை - கடல் 5
- பராரை - பருத்த அடி 214
- பரி 100
- பரிசம் - மணமகளுக்கு மணமகன் வீட்டார் கொடுக்கும் முதற் பரிசு 210
- பரிசில் 181
- பரிதி - ஞாயிறு 1
- பரிய - துண்டுபட 103
- பருவமகள் 271
- பருவை - பாடுகிடும் காலம் 192, 196
- பர்வதராஜன் - 307
- பர்வதராஜ வம்சத்தினர் 307
- பலகறை - சோழி 81, 100, 126, 137
- பலகை 182, 196
- பலி 287
- பலியுணவு 149, 209
- பலாக்காய் 38
- பல்சி - மலிந்து, மிகுந்து 179, 220, 286, 289
- பவத்திரி - ஒரு தலைநகர் 243
- பவளக் கொடி 132
- பவளம் 3, 4, 156, 208, 347
- பழங்கள் 213
- பழஞ்சோறு 219
- பழந்திமில் - பழமையான மீன் பிடி படகு 104
- பழமரம் 95
- பழையன் 247
- பறப்பன் 3
- பறி - மீன் பெய்து வைக்கும் ஒலைப்பெட்டி 148, 199
- பறை 31
- பனங்கள் 63, 209
- பனங்கிழங்கு 62, 209
- பனங்குருத்து 288
- பனஞ்சோலை 289
- பனந்தோப்பு 62
- பனம்பூ 16
- பனிக்கடல் 1, 3, 187, 264
- பனித்துளி 75
- பனை 61, 63, 64, 74, 75, 76, 78, 83, 84, 86, 146, 150, 197, 209, 214, 218, 219, 259, 288, 289
- பனை ஓலை 148, 150
- பனை மடல் 75, 93, 94, 108
- பனை மரம் 150, 185, 196, 197, 218, 219, 259
- பனைமீன் - ஒருவகை மீன் 107, 108
- பனைவாயன் - பனைமீன் 108
- பன்றி 100
- பன்னீர் 1
- பஹி - மரக்கலம் 155, 172, 179
- பஹியர் - படகு ஓட்டுபவர், 167
- பாகர் 186
- பாக்கம் - கடற்கரைப் பட்டினம் 31, 44, 45, 147, 148, 150, 151, 161, 193, 199, 207, 214, 219, 263, 265

- பாசடை நெய்தல் - பசிய இலை
 களையுடைய நெய்தல் 140
 பாசறை 160
 பாஞ்ச சன்னியம் - மிக உயர்ந்த
 வகைச் சங்கு 133
 பாடறிதல் 199
 பாடு - செவ்வி; நேரம் 52, 175,
 191, 199, 209
 பாடுகிடும் நாள் 191
 பாடு பார்த்தல் - மீன்பிடிப்ப
 தற்கான காலத்தை நோக்கி
 யிருத்தல் 52
 பாணர் 138, 209, 213, 239, 306,
 307, 308, 309
 பாணன் 308
 பாணசேரி 309
 பாண்டவர் 256
 பாண்டியன் இருங்கோவேள் 253
 பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்
 250, 254
 பாண்மகன் 309
 பாத்தி - உப்புப் பாத்தி 200, 203
 பாபிலோனியா 224
 பாம்பு 143, 219, 23, 292
 பாய் மரம் - மரக்கலங்களைக்
 காற்றால் இயக்கக் கட்டப்படும்
 துணிப்பாய் பிணிக்கும் கம்பம்
 80, 157, 244, 250, 305
 பாரகம் - உலகம் 277
 பாரதீகம் 225
 பாரதப் போர் 255, 256
 பாரை - ஒருவகைமீன் 106
 பாருலக உயிர்கள் 279
 பார் - வண்டியின் அடிப்பாகத்தி
 ளுள்ள நெடுஞ்சட்டம் - அச்சு
 85
 பார்ப்பவர்க்குடி 208
 பார்ப்பு - குஞ்சு 90, 91, 93, 94,
 97, 126, 268, 287
 பார்வதி தேவி 216, 217
 பாலைக்காடு 242
 பால்குறு 102
 பாலை 23, 61
 பாலை விளக்கு 22, 221
 பாழ்நாள் 278
 பானல் - நெய்தல் கொடி 32
 பிசிர - நீர்த்துளி 23
 பிடரி மயிர் 249, 264
 பிணைத்தல் 155
 பிண்டன் - ஓர் சிற்றரசன் 238
 பித்தளை 158
 பியூடிஞ்சேரியன் - ஒரு பட்டயம்
 159
 பிரம்பு 309
 பிரணவ மந்திரம் - ஓங்கார
 மந்திரம் 92
 பிரிதல் - பாலைக்குரிய உரிப்
 டொருள் 7, 11, 12
 பிலிற்றும் - கசியும் 29, 69, 295
 பிளினி 162, 224
 பிள்ளைச் சுறவு 106
 பிறை 174
 பின்பனி 258
 பீதி 124
 புகார் 154, 247, 248, 252
 புகார்த்துறை 157
 புகார்த் துறைமுகம் 177
 புணர்ச்சி 12
 புணர்தல் - சேர்தல் 7, 11, 12
 புணரி - கடல் 5, 104, 119, 208
 புணைக்கட்டை - மிதப்புக்கட்டை
 181, 183
 புணை - கட்டுமரத்தின் ஒரு பகுதி
 (ஈர்க்கு என்பர்), 183
 புதுச்சேரி 227
 புதுமணல் 199
 புதுமை சேர் கூடம் 6
 புதுவலை 161
 புதுவலைப் பரவர் 197
 புயல் 148, 182
 புயற்காற்று 311
 புரவி - குதிரை 155, 156, 160,
 163, 177, 242, 245, 248, 249
 புராண இலக்கியம் 3
 புலம்பன் - நெய்தல் நிலத்தோன்
 165, 167, 168
 புலம்பு 24
 புலம்பெயர் மாக்கள் 152
 புலம்பொலி - வருத்தம் மிக்க
 ஒலி 7
 புலர்காலை - விடியல் 185
 புலவு 146, 172, 176, 229
 புலவுத்திரை - புலால் மணக்கும்
 அலை 190

- புலவுமீன் 198, 283
 புலவு வில் 229
 புலனெறி 12, 13
 புலாலஞ்சேரி 147, 149
 புலால் 40, 118, 124, 131, 146,
 149, 198, 199, 229, 255, 265
 புலால் நாற்றம் 199
 புலி 101, 239
 புலி இலச்சனை 157
 புலிச்சுரு 102
 புலிநகக் கொன்றை 30, 33, 56,
 79, 82, 146
 புலிப்பொறி பொறித்தல் 157
 புல் 148, 265
 புல்லுருவி 129
 புளகாங்கிதம் - மகிழ்ச்சிப்
 பெருக்கு 8
 புள் - பறவை 8, 31, 49, 166,
 198, 258
 புள்ளிநண்டு 123
 புள்ளியல் 257
 புள்ளியிழ் - பறவை ஒலி 196
 199, 259, 261
 புள்ளிமான் 157
 புள்ளினம் 1, 7, 71, 118, 160,
 புள்ளோம்பல் 198, 199
 புறத்தோல் 129
 புற்றும் பழஞ்சோறு - கள்
 காய்ச்சப் பயன்படும் சோறு
 219
 புறவிதழ் 293
 புறையாறு 238
 புனமல்லிகை 70
 புன்கு - ஒருவகை மரம் 70
 புன்னை 20, 30, 31, 32, 33, 45, 46,
 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54,
 55, 67, 68, 79, 82, 85, 86, 87,
 88, 90, 93, 99, 118, 136, 146,
 147, 186, 188, 189, 197, 199,
 261, 268, 273, 303, 305
 புன்னைக்கொம்பு 148
 புன்னைமரம் 150, 284
 புன்முறுவல் 273
 பூ 31, 258
 பூங்கொத்து 52, 82, 263, 289,
 291
 பூச்சி 130
 பூச்சியிரு - சிறுஇராமீன் 116
 பூனால் 233
 பூந்தண்டலை - பூஞ்சோலை 155
 பூரித்து 8
 பூரை பொத்துதல் - கிழிந்த
 வலையைச் சீர்ப்படுத்துதல் 176
 பூழியர் - பூழிநாட்டவர் 252
 பூளை - ஒரு வகைப்பூ 16
 பெண்ணை - பனை 30, 33, 61, 63,
 76, 88, 145, 146, 150, 197,
 214, 248, 261, 288
 பெரிப்புளஸ் 159, 226
 பெரியமரம் - பெரிய கட்டுமரம்
 182
 பெரிய வலை 193, 194
 பெரியன் - ஒரு குறுநில மன்னன்
 238
 பெருங்கடல் 87, 103, 134, 173,
 176, 182, 186, 196, 199, 203,
 205, 206, 207, 214, 257
 பெருங்கடல் வேட்டை 113
 பெருங்கலம் 17, 176
 பெருங்கழி 187
 பெருங்காலா - பெரிய காலா
 மீன் 106
 பெருங்கூடை 181
 பெருங்கை 253
 பெருங்கொடி 250
 பெருஞ்சுறவு 217
 பெருஞ்சேயிறவு - பெரிய சிவந்த
 இராமீன் 116
 பெருந்துறை 163
 பெருநீர் - கடல் 183
 பெருநீர் வேலி 146
 பெரும் பயறு 308
 பெரும் பொழுது 258
 பெருமலை 257
 பெருமிதத் தோற்றம் 254
 பெருமீன் - சுறு, 106, 107, 108,
 113, 120, 146, 174, 186, 188,
 189, 194, 218, 302, 307
 பெருவலை 150, 265
 பெருவாழ்வு 257
 பெரு விந்தை 190
 பெரு வேட்கை 110
 பேரலை 208, 218, 220
 பேராதிக்கம் 231
 பேராந்தை - பெரிய ஆந்தை 95
 பேரியாறு 159, 220
 பேருரு 110
 பேரொலி 157

பை 129

பைசாசத் தொல்லை 197
 பைதல் - துன்பம் 75
 பைந்தாது 49
 பைந்தோல் 309
 பைவலை 193
 பொங்கர் - கிளை, கொம்பு, 49
 பொதும்பர் - சோலை 58, 139
 பொய்கை 155
 பொலிகூவை - விளங்குகின்ற
 கூவைக் கிழங்கு 229
 பொறை - பகையை வெல்லற்
 குரிய காலம் வரும்வரை
 பொறுத்திருத்தல் 282
 பொறையன் - சேரன் 158, 160
 பொறையன் தொண்டி 242
 பொற்கலம் 221
 பொற்கலன் 247
 பொற்பாவை 249
 பொற்பு 260
 பொற் பூ 244
 பொன் 178, 220, 248
 பொன்னுனி நாடு 242
 பொன்னினர் 49, 50
 பொன் துகள் 47, 54
 பொன்வண்ணம் 47
 பொன்னிறத்தாது 57, 303
 போக்கு வரத்துரிமை 157
 போந்தை - பனை 61, 288, 289
 போர் - ஓர் ஊர் 247
 போர்க்களம் 235, 239, 251
 போர்க்களச் செயல் 235
 போர் நிகழ்ச்சி 235
 போர்ப் பரணி 239
 போரடித்தல் 204
 போழ்வாய்வாளை - திறந்த
 வாயை யுடைய வாளைமீன் 309
 பௌவம் - கடல் 5, 174, 186
 மகமீன் - மகநட்சத்திரம் 155
 மகரந்தம் 46
 மகராலயம் - கடல் 105
 மகன்றில் - இணையிரியாத நீர்
 வாழ் பறவை வகை 74, 76, 77
 மக்கள் 234
 மஞ்சள் 248, 287
 மஞ்ஞை - மயில் 286
 மடந்தை 1

மடி - பைபோன்ற வலை 193

மடை 295

மண்டா கோல் - மீன்களைக்

கொல்வதற்காக வீசும் கருவி
114

மண்டை 308

மண்ணகம் 1

மண்ணரசி - நிலமகள் 1

மண்ணியல் 257

மண்தூள் 129

மண் வளம் 285

மண முறை 209

மணல் 147

மணற் கரை 139

மணற் குவியல் 26

மணற்கோடு 34

மணல் திடர் 199

மணற் பரப்பு 149, 195

மணல் மேடு 60, 70, 86, 92, 146,
150, 184

மணி 132, 226, 248, 293

மத்தள வொலி 92

மத்தி - ஒரு பரதவர் தலைவன் 238

மதமிகு களிறு 186

மதமிகு வேழம் 255

மதர்த்த விழிகள்-உறுத்துப்பார்க்
கும் நோக்கு 203

மதர்த்து - செருக்கி 38, 187, 272

மதி 279

மதி நலம் 90

மதியம் 155, 274

மது 158, 221

மதுரை 241

மதுரையம் பதியினர் 274

மதுரையாசிரியர் நவ்வந்துவனார்
274

மயில் 225, 240

மயிலை மாதவதாசன் 10

மரக்கலம் 151, 156, 157, 172,

175, 177, 180, 181, 182, 183,

223, 227, 233, 245, 246, 250

278, 279, 283, 304, 305

மரந்தள்ளுதல் - மீன் வேட்டைக்
குக் கட்டுமரத்தைச் செலுத்
தல் 182மரந்தையம்பதி - சேரலாதனின்
நன்னகர் 249

மரம் - கட்டுமரம் 182

- மரம் 31, 196, 285
 மரவகைகள் 285
 மரீஇய - பொருந்திய 49, 166
 மருங்கு 203
 மருங்கூர் - ஒரு துறைமுகப்
 பட்டினம் 244
 மருதம் 9, 11, 12, 13, 14, 15, 19,
 204
 மருப்பு - கொம்பு 122
 மல் 204
 மல்கும் - நிரையும் 7, 10, 12,
 155, 201, 221, 241,
 மலர் 290, 293, 294
 மலர் நாகம் - சுரபுன்னை 286
 மலை 258
 மலைபடுபொருள் 160
 மலையாளக்கரை 303
 மலைவாய் 278
 மறம் 281
 மறிகடல் 27
 மறு - குறை 154
 மறுகு - தெரு 170, 233
 மனமகிழ் மன்றம் 6
 மனை நொச்சி 287
 மா 31, 99, 166, 248, 301
 மாக்கவை மருப்பு - பெரிய பிளவு
 பட்ட கொடுக்கு 122
 மாங்குடி மருதரை 255
 மாணுக்கர் 21
 மாண்புற 1
 மாத்தாள் - பெரிய தண்டு 287
 மாந்தரஞ் சேரல் இரும்பொறை
 251
 மாந்தி - தின்று 139
 மாநிலம் 1, 2, 3
 மாநீர் 49
 மாமரம் 287
 மாப்பு - மீன் கூட்டம் 115, 187
 மாப்புச் சாய்தல் - கடலில் மீன்
 கூட்டமாக நகருதல் 187
 மாம்பூ 15
 மாநி இரவு 182
 மாநிக்கால ஆம்பல் 124
 மார்க்க போலோ 162
 மாமல்லபுரம் 245
 மாமலை 187
 மாமழை 2
 மாவிசும்பு - அகன்றவான் 155
 மாற்றரசர் 240
 மான் 107
 மான் கணம் 186
 மானிடவியல் 257
 மானும் - ஒத்திருக்கும் 29
 மிடல் - வலிமை 230, 232
 மிதவை - தெப்பம் 181
 மிலேச்சர் - கிரேக்கர், யவனர்
 போன்ற மேனோட்டார் 221
 மிளகு 158, 159, 221, 226
 மின்னொளிர் மணி 156
 மின்னல் 2
 மீட்டல் 13
 மீன் - விண்மீன் 188
 மீன் அங்காடி 79
 மீன் உணக்கல் 198
 மீன் சீவுதல் - மீனைப் பதப்படுத்த
 துதல் 309
 மீன்குடு - சுட்டமீன் 219
 மீன் தொழில் 175
 மீன் நெய் 213
 மீன் படகு 174, 181, 196
 மீன் படுதல் - மிகுதியாக மீன்
 கிடைத்தல் 184
 மீன் படுத்தல் 31
 மீன்பாடு 186, 189, 208
 மீன் பிடிசுலன் 175, 185
 மீன் பிடித்தல் 227, 228, 234
 மீன் பிடி படகு 179
 மீன் வலையர் 307
 மீன் வளம் 188
 மீன் விலை 172
 மீன் விற்றல் 205
 மீன் வேட்டை 73, 111, 112, 185,
 187, 202, 209, 211
 மீனவக்காளை 216
 மீனவப்பெண்டிர் 205
 மீனவமகள் 213, 216, 217
 மீனவ மரபு 201
 மீனவர் 107, 108, 109, 110, 111,
 112, 113, 114, 130, 137, 145,
 149, 165, 170, 180, 182, 186,
 189, 191, 192, 203, 208, 209,
 216, 217, 218, 302, 303, 306,
 307, 309
 மீனிளம் 191, 283
 மீன் எண்ணெய் 102

- முக்கண் நண்டு 128
 முக்குவர் - இராமநாதபுரம் குமரி
 மாவட்டம் இங்கு வாழும்
 மீனவரில் ஓரினத்தவர் 170
 முக்கோல் முனிவர் - திரிதண்டம்
 தாங்கிய துறவிகள் 92
 முகை - மொட்டு 3, 70, 82, 87
 முகையவிழல் 277
 முசிறி 158, 159, 161, 221, 305
 முட்டுக் கோல் 246
 முடங்கிரூ - வளைந்த இரூ 117,
 118
 முடங்கு புற இறவு - வளைந்த
 முதுகுடைய இரூ 120
 முடந்தாழை - வளைந்த தாழை
 42, 47
 முடமுதிர் - வளைந்து முதிர்ந்த 90
 முடலையாக்கை - வன்மையான
 உடல் 184
 முடவி முதிர் - வளைந்து
 முதிர்ந்த 49
 முண்டகம் - கழி முள்ளிச் செடி
 30, 32, 33, 65, 66, 68, 149,
 201, 264
 முண்டன் சுறா - சுறாவில் ஒரு
 வகை 102
 முத்தம் 27, 131, 170, 171, 178,
 207, 208, 210, 233
 முத்தமிழ் 225
 முத்தாய்ப்பு 259
 முத்தாரம் 1, 94
 முத்து 3, 4, 52, 66, 100, 128, 129
 130, 131, 132, 133, 136, 151,
 153, 156, 158, 161, 162, 163,
 164, 207, 208, 211, 226
 முத்துக் குளித்தல் 162, 206, 226,
 227, 231, 232, 234
 முத்துக் குளிப்போர் 208
 முத்துச்சரங்கள் - முத்தாலாகிய
 கோவை 1
 முத்துச்சிப்பி 4, 128, 129, 130,
 132, 136, 144, 163, 170, 206
 208
 முத்திரை 243
 முதல் 8, 30
 முதலை 31, 99, 100, 139, 140, 141,
 144
 முதற் பொருள் 258, 285
 முதுநாரை 97
 முதுநீர் - கடல் 5
 முந்நீர் - கடல் 5, 105, 177, 178,
 215, 258
 முயங்கி - பொருந்தி, தழுவி 30
 முரசம் 177
 முரசு 60, 123, 135, 250
 முரசு கட்டில் 237
 முரல் 136
 முருகன் 306
 முருகக் கடவுள் 240
 முருகு - அழகு 155
 முல்லை 9, 10, 11, 12, 13, 15, 19
 முழங்கு கடல் 131, 158, 159, 160,
 161, 170, 206, 233
 முழங்குதிரை 3
 முழு மதி 209
 முழவு 63, 75
 முள்மிடைவேலி - முள்ளால்
 கட்டப்பட்ட வேலி 150
 முள் முருங்கை 89
 முறுக்குண்ட கயிறு 114
 முந்துறை 130, 163, 177
 முன்றில் 48, 149, 156, 171, 197
 287
 முன்னணி நாடு 223
 முன்பனி 258
 முனைவர் - முற்படுவர் 191
 மூடை 157, 248
 மூங்கில் கோல் 90, 114, 148
 மூதூர் 152
 மூரல் முறுவல் - புன்சிரிப்பு 272
 மூர் - பரதவர்க்குப் பகையா
 யிருந்த ஓரினத்தார் 232
 மூவன் - சேரரது குட்ட நாட்டின்
 தலைவன் 160
 மூவேந்தர் 252
 மெய்ப்பை - சட்டை 221
 மெலம்புலம்பன் - நெய்தல்
 நிலத் தலைவன் 165, 167, 168
 மெல்லாடை 158
 மெல்லிய உடைகள் 226
 மேகம் 2, 3
 மேருமலை 156
 மேலைக்கடல் 302, 303
 மேலைக் கடற்கரை 249
 மேலை நாடு 225, 227
 மேலைமலை 218

- மேலைமலை 218
 மொட்டு 122, 290
 மொழியியல் 257
 மொட்டுமணல் 26, 104
 மையுண்டகண் 203, 294
 யவனம் 159, 161, 220, 221
 யவனர் 222
 யாமம் 211
 யாமை 83, 100, 138, 139, 144, 260
 யாய் - எந்தாய் 11
 யாழ் 31, 286
 யாழ்ப்பத்தர் 122
 யாறு 176
 யாற்றுச் சுறவு 106
 யானை 160, 242, 287
 யானைக் கன்று 295
 யானைச் செவி 80
 யானைப்படை 241, 247, 249, 251
 யானைமீன் - 174
 வங்கம் - தோணி 152, 153, 172, 175, 176, 179, 311, 312
 வஞ்சி 14, 148
 வஞ்சினம் 254
 வட்டி 308, 311
 வட நாட்டார் 253
 வட மலை 248
 வடிவம் 290
 வட வேங்கடம் 241
 வணிகர் 310, 311, 312
 வண்டல் 28, 57, 61
 வண்டல் பாவை 61
 வண்டு 161, 207, 208, 267, 273, 286, 288, 289
 வண்தோடு - வளவியஇலை 287
 வதியும் நிலை - வாழும் நிலமை 96
 வத்தல் - படகு 297
 வத்தை - படகு 180
 வம்பலர் - அயலார் 286
 வயச்சுறா - வலிமைமிக்க சுறா 103, 109, 169, 205
 வயமீன் 109, 175
 வயலாய் உள்ளது - ஏரி போல் கடல் அமைதியாய் இருத்தல் 185
 வயலுழவர் - பரதவர் 240
 வயல் 185, 292
 வயவர் - படைவீரர் 14
- வயவு - மசக்கை, கருவுற்ற கால்
 வேட்கை உணர்வு 260
 வயவுற்று 260
 வயற் புறம் 260, 292
 வரலாற்றறிஞர் 252
 வரலாற்றுக் குறிப்புகள் 235
 வராஅல் 308
 வரி நண்டு 128
 வரி மணல் 184
 வர்க்கலை - ஓர் கடற்கரையூர் 305
 வருணன் 209, 213, 215, 216
 வரையாடு வருடை - மலை யிடத்தே உலாவும் வருடை மான் 156
 வலம்புரி 27, 131, 134 135, 136, 163, 164, 207
 வலம்புரிச் சங்கு 136, 163, 164, 207
 வலம்புரி முத்து 134
 வலை 185, 186, 192, 217
 வலைஞர் 81, 113, 115, 148, 150
 வலையர் - நெய்தல் நிலமக்கள் 166, 167, 307
 வல்சி - சோறு 161
 வல்வில் ஓர் - ஓர் வள்ளல் 237
 வழிதி 163
 வள்ளம் - படகு 180
 வள்ளல் 180
 வள்ளுவன் சுறா 102
 வளி - காற்று 152
 வளிஇயல் - காற்றின் தன்மை 257
 வளிதொழில் - காற்றைக் கொண்டுபாய் வலித்துக் கலம் செலுத்தும் செயல், 177, 228
 வளை 42, 60, 123, 124, 125, 126, 127, 134, 135, 260
 வளைநீர் வேட்டம் - வளைந்த கடலில் மீன் வேட்டை 198
 வளையங்கள் 233
 வளையல் 135
 வறுங்கலன் - வெறுமையான வற்றல் 116
 உணவுப் பாத்திரம், 195
 வறுமை 195, 280
 வன்சுறா 186
 வன்மை 229
 வாகை 14, 256

வாகைப்பறந்தலை 244, 245
 வாட்சுரா 135
 வாட்படை 244
 வாடு மடல் 287
 வாடைக் காற்று 75, 92
 வாணிக உறவு 223
 வாணிகக் கலங்கள் 244, 305
 வாணிகத் தொடர்பு 241
 வாணிக மரபினர் 200
 வாணிகம் 209, 223 224, 227,
 228, 233, 311
 வாணிகர் 234, 312
 வார் மணல் 197, 267, 273
 வாலாட்டிக் குருகு 84
 வாலெயிறு - வெள்ளிய பல் 308
 வாவல் - வெளவால் 95, 96, 97
 வாழை 286
 வாள் வாய்ச் சுரு 102, 174, 175
 வாளரம் 186
 வானை மீன் 309
 வாள் 116
 வாள்சுரு - சுருமீனில் ஒரு வகை
 102, 104, 108, 135, 186
 வானரப் படை 256
 வான வளையம் 250
 வானவன் 178
 வான விதானம் 1
 வான வியல் 257
 வானவெளி 257
 வான் சிறப்பு 2
 வான் திமில் 207
 வான் வளம் 9
 வான் மழை 2
 விச்சிக்கோ 239
 விண் 154
 விண்ணகம் 276
 விண்ணியல் 257
 விண்மீன் 1, 51, 190
 விதித்தல் - சிதறுதல் 4
 வியநகர் - பெரியநகர் 244, 263
 வியன் கழனி 248
 வியன் பழம் 288
 விராவிய - கலந்த 25
 விரிகதிர் ஞாயிறு 216
 விரதிரை 207
 விரிதிரைப்புலம்பன் - பரதவத்
 தலைவன் 266
 விரிநீர் 263, 264
 விருந்தோம்பல் 212, 220, 279

சங்க இலக்கியத்தில் நெய்தல் நிலம்

விலங்கியல் 257
 விலங்கு 31, 99, 108, 140, 258
 விளைஞர் 182
 வில் 117, 238
 விழல் - ஒருவகைப் புல் 149
 விழாக் கோலம் 205
 விழினும் - மேலைக் கடற்கரைஊர்
 305, 306
 விழுக் குலை 286
 விழுது 42, 61
 விழுநிதி 244
 விழுப்புண் 245
 விளக்கொளி 189, 190
 விளங்கினார் - விளங்கும் பூங்
 கொத்து 49
 விளங்கில் - ஒரு பட்டினம் 251
 விளங்கிழை - ஒளிவிளங்கும்
 அணிகளை உடைய பெண் 39
 விளங்கு கதிர்முத்தம் 170, 233
 விளை பயன் 143
 விளையாட்டுப் போர் 185
 விறகு 220, 2
 விறலி 213
 விற்படை 229
 விற்பனை 199, 200
 விற்போர் 239
 விளைஞர் 151
 வீ - மலர் 48
 வீங்குதிரை 220
 வீமலர் - மலர்ந்து புலர்ந்து
 உதிரும் மலர் 273
 வீரக்கல் 149
 வீரச்சுறவு - சுருமீன் 266
 வீர மரணம் 245
 வீரை - ஒரு கடற்றுறை 237
 வீழ் - தொங்குகின்ற 47
 வெங்கதிர் வெயில் 202
 வெஞ்சுரு 187, 192
 வெஞ்சோறு 161
 வெட்சி - ஒருவகை மலர்
 (விநாயகருக்குரியது) 15, 16
 வெண்கரை 25
 வெண்கல் உப்பு 203, 271
 வெண் காக்கை 81, 82, 138, 291
 வெண்குருகு 84, 87, 187 202
 வெண் கூதாளம் 70, 83
 வெண் சங்கு 134
 வெண் சிறுகடு 57
 வெண் சுருமீன் 101

- வெண்டாளி மலர் - வெண் கூதா
 எம் 209
 வெண்டாமரை 15
 வெண்டாளை 38, 83
 வெண்டோடு 288
 வெண்ணகை - புன்முறுவல் 59
 வெண்ணிற நெய்தல் 299
 வெண்ணிறப் புள்ளினம் 283
 வெண்ணீர் 219, 220
 வெண்ணுரை 23
 வெண்ணெய்தல் - வெண்ணிற
 முள்ள நெய்தற்பூ 23, 33, 299,
 300, 301
 வெண்ணெய் 308
 வெண் தந்தம் 242
 வெண்திரை - கடல் 27
 வெண் மணல் 5, 25, 26, 34, 36,
 48, 54, 58, 61, 65, 69, 76, 82,
 91, 95, 97, 118, 126, 131, 145,
 150, 186, 197, 199, 200, 206,
 207, 260, 261, 265, 273
 வெண்மதி 276
 வெண்மலர் 30
 வெண்முகை 87
 வெண் முத்தம் 28
 வெப்ப மண்டலக் கடற்பகுதி 111
 வெம்மை 203
 வெயில் 204
 வெய்யோன் பாடு - கதிரவன் பாடு
 தல் 258
 வெருஉம் - அஞ்சும் 309
 வெளில் - கட்டுத்தறி 177
 வெள்ளாப்பு 198, 201, 237, 264
 வெள்ளாங்குருகு 83, 91
 வெள்ளாடு 88
 வெள்ளாம்பல் 299
 வெள்ளி 225
 வெள்ளி நண்டு 127
 வெள்ளிரா 82, 104, 116, 118
 வெளிநண்டு 127
 வெள்ளையல்லி 17, 18
 வெள்ளையுப்பு 115, 201
 வெறியாட்டு 59
 வெறியூட்டும் 185
 வெறுங்கற்பனை 256
 வெறுமணல் 283
 வெற்றிலை 158
 வேங்கை 19
 வேடன் 108
 வேட்கை 186, 311
 வேட்டம் - வேட்டை 82, 104,
 107
 வேட்டு - விரும்பி 275
 வேட்டை 110, 186, 211
 வேதனைக்கனல் 276
 வேப்பமரம் 67
 வேம்பு 16, 30, 67, 95, 122
 வேய்கதவி 125
 வேய்ந்த 149
 வேர் 121, 125
 வேலன் 217
 வேலி 43, 44, 66, 125, 145, 146,
 149, 150, 197, 198, 261
 வேல் 43, 148, 149, 238
 வேளா - சுறமீன் 109, 191, 217
 வேளிர் 237
 வேள்வி 243
 வேள்வித்தீ 243
 வேற்படை 236, 240, 241, 247,
 251
 வேளஞ்செல்வன் - கதிரவன்
 10
 வேனில் 258
 வைகறை - விடியற்காலம் 7, 29,
 68, 190
 வைகாசி 4, 129
 வையகம் 241
 வைரமணி 749
 வெளவால் 95, 96
 ஜலஜலம் - முத்து 129
 ஜலஸயனம் - நீர்த்துறை 245
 ஜலியஸ் ஸீலர் 222

நூலில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ள ஆங்கிலச் சொற்கள்

Boat 180	Mouzhris 161
Biologist 143	Nymphae Stellata 32, 298
Blue Nelampo 299	Nymphae Lotus Alba 299
Bramagara 161	Nymphae Violacae 298
Carcharadon 101	Oyster 129
Catamaran 183	Pattinavar 216
Epithelium 129	Pentingerian 159
Forget-me-not 18	Pine apple 38
Iaones 222	Pristophorus Saw Shark 102
Indian Blue Water Lily 298	Stegostama 102
Kalaikkarias 161	Sphyrna, Hammer Headed
Lancelot Elaine 18	Shark 102
Lily 18	Terracona 222
Lily Maid 18	Tyndis 161
Madras Catamaran 183	Weeping Willow 19
Margaritiferosus or Margar	White Indian Water Lily 299
tifera 128	



Tamil Heritage Foundation
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials
e-Book series
an international NGO initiative to digitize old Tamil books
and palm leaf manuscripts
visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொற்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>



முதுசொம் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை

